

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம்

(முதல் ஐந்து தந்திரங்கள்)

மூலமும் குறிப்புகளும்

A-No: 4043
Q.23

உரையாசிரியர் :

திருக்குறள்வேள், செந்தமிழ்ப்புரவலர்

G. வரதராஜன், B A.,

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூல நாயனார் அருளிய

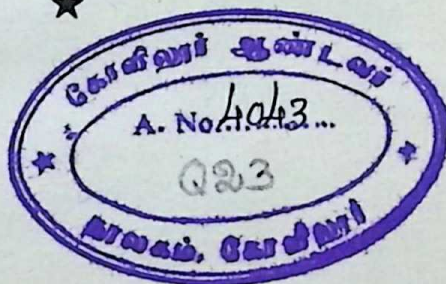
திருமந்திரமாலே

எனப் பெயர்பெற்ற

திருமந்திரம்

(முதல் மூன்று தந்திரங்கள்)

மூலமும் குறிப்புகளும்

உரையாசிரியர் :

திருக்குறள்வேள், செந்தமிழ்ப்புரவலர்

G. வரதராஜன், B. A.,

திருவள்ளுவர் நிலையம், புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி-17

முதற் பதிப்பு - 1971

உரிமை பதிவு

விலை ரூ. 5-00

திருமூலர் துதி

ஐய மாக்கடல் ஆழ்ந்த உயிர்க்கெலாம்
கையில் ஆமல கம்மெனக் காட்டுவான்
மையல் தீர்திரு மந்திரஞ் செப்பிய
செய்ய பொற்றிரு மூலனைச் சிந்திப்பாம்.

— பதிபசுபாச விளக்கம்

ஜோதி பிரிண்டர்ஸ்
சின்னக்கடைத் தெரு
திருச்சி-2

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர், சிவயோகி
உயர்திரு. மா. இரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்களுக்கு
இந்நூல் அன்புக் காணிக்கை.

திருமூல தேவனையே சிந்தைசெய் வார்க்குக்
கருமூலம் இல்லையே காண்.

(தனிப்பாடல்)

உ

நான்முகம்

சேக்கிழார் சுவாமிகளால் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் திருமூலர் ஒருவர். இவர் சிறந்த ஞானியாக விளங்கியவர். ஞானம் முதலிய நான்கு நெறியினைத் தெள்ளு தீந்தமிழால் அருளிச்செய்த சான்றோர்களில் தலையாயவர்.

சமய குரவர் நால்வரில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், “நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று வாயாரப் புகழ்ந்து பாராட்டுகிறார்.

“குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின் படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி அடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல னாகின்ற அங்கணனே”

என்று திருமூலர் வரலாற்றை நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருத் தொண்டர் திருவந்தாதியில் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார்.

இவர் வாழ்ந்த காலம் சரியாகத் தெரியவில்லை. தற்கால ஆராய்ச்சி யாளர்கள். கி. பி. மூன்றாவது நூற்றாண்டிலிருந்து ஐந்தாவது நூற்றாண்டுக்குள் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தினைத் தெரிவிக்கிறார்கள். எனினும், பலகாலம் சாவா மூவா நிலையில் இருந்திருக்கிறார் என்பது மட்டும் இவரது பாடல் வரிகளால் புலனாகிறது.

“தப்பிலா மன்றில் தனிக்கூத்துக் கண்டபின்
ஒப்பில் எழுகோடி யுகம்இருந் தேனே”

என்பது அப்பகுதி. இவர் ஆவடுதண்ணெறியில் சிவபோதியின் நீழலிற் சிவன் நாமங்கள் ஓதியிருந்தார் என்பது தெரிகிறது.

இவர் அருளிச்செய்த நூல் திருமந் திரமாலையாகும்.

“ஞானமுதல் நான்குமலர் நற்றிருமந்திரமலை” என்ற சேக்கிழார் திருவாக்கால் நூலின் பெயர் விளங்கும்.

“மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது”

என்ற திருமூலர் வாக்காலேயே இது 3000 பாடல்களைக் கொண்டது என்பது புலனாகும். இதனைச் சைவத்திருமுறை பன்னிரண்டில் பத்தாவது திருமுறையாகப் பெரியோர் தொகுத்துள்ளனர். இதனுள் நெஞ்சை உருக்கும் பாடல்கள் பல உள.

“முத்தினின் முத்தை முகிழிள ஞாயிற்றை
எத்தனை வானோரும் ஏத்தும் இறைவனை
அத்தனைக் காணு தரற்றுகின் றேனையோர்
பித்தன் இவனென்று பேசுகின் றுரே”

என்று உருகிப் பாடுகிறார் திருமூலர். இதனைவிடச் சிறந்த தோத்திரம் எங்குக் காணமுடியும்? இதனைத் தோத்திர நூலாக மட்டுமின்றிச்

சாத்திரமாகவும் பெரியோர் மதித்துப் பாராட்டியுள்ளனர். பதி, பசு, பாசம் அல்லது இறை, உயிர், உளை ஆகிய முப்பொருள் உண்மையைக் கூறுவதே சாத்திரமாகும்.

“பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனு காப்பசு பாசம்
பதியனு கிற்பசு பாசம் நிலாவே”

என்ற இம்மந்திரத்தால் எத்துணைத் தெளிவாகச் சாத்திரக் கருத்துக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன!

மேலும், இதனை ஒரு சிறந்த வாழ்க்கை நூலாகவும் கொள்ளலாம். வாழ்க்கைக்கான சரியான அறங்கள் இங்குப் பேசப்பெறும். கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல், பிறன்மனை நயவாமை, கள்ளுண்ணாமை, அன்புடைமை ஆகிய அறங்களைப்பற்றி இவர் கூறும் முறையே மிகச் சிறப்புடைய ஒன்றாகும். இந்திரியங்களை அடக்கு முறையைப் பற்றியும் கூறுவார்.

“அஞ்சும் அடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார்
அஞ்சும் அடக்கும் அமரரும் அங்கினை
அஞ்சும் அடக்கில் அசேதன மாமென்றிட்
டஞ்சும் அடக்கா அறிவறிந் தேனே”

என்பது இவர் வாக்கு. ஐந்து இந்திரியங்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்குச் செவியினை அடக்கவேண்டும் என்று அறிவில்லார் கூறுவார். ஆனால், இந்திரியங்களை அடக்கவும் முடியாது; அடக்குவதால் பயனும் இல்லை. அவற்றோடு கூடியிருந்தே அவை பெற்ற பயனை அடைந்துவிட வேண்டும் என்பது இவர் கருத்து. இவ்வுபதேசம் வாழ்க்கைக்கு எத்துணைப் பொருத்தமுடையதாகவுள்ளது? ஆதலின், உலக இன்பங்களை நெறிப்பட்ட முறையில் துய்த்துக்கொண்டே பேரின்பம் பெற முடியும் என்பதே திருமூலர் உள்ளக்கிடக்கையாம்.

“பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாயங்கே
முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற
முளையாது மாயையென் றுந்தீபற”

என்ற ஞானநூலாகிய திருவுந்தியாரும் இவ்வுண்மையினையே கூறுகிறது.

அடுத்து, சரீரசித்தி உபாயத்தைக் கூறும் பகுதி திருமந்திரத்தில் மிகவும் சிறப்புடையது.

“உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே”

உடம்பு அழிந்தோமாயின் உயிர் அடையவேண்டிய பயனை அடையமுடியாது. உயிர் அடையவேண்டிய பயன் மெய்ஞ்ஞானமாகும். அதனைப் பிறந்த பிறப்பிலேயே பெற்றுவிடவேண்டும்..

ஆதலின், உடம்பை வளர்க்கும் உபாயத்தை அறிந்து உடம்பை வளர்க்கவேண்டும். அப்போதுதான் உயிர் பெறவேண்டிய பயனைப் பெறமுடியும் என்பது இம்மந்திரத்தின் கருத்தாம். உடம்பை வளர்க்கும் உபாயத்தினை அறியவேண்டாமா? அதுதானே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்.

“முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்”

என்று உடம்பின் அகத்தை நாடவேண்டும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

உடம்பினுள் ஆறு ஆதாரங்கள் உள என்று யோகநூல் கூறும். அவை மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்பனவாம். ஆஞ்ஞைக்கு மேலிடம் பிரமரந்திரம் என்பர். மூலாதாரம் என்பது குதத்துக்குப்பக்கத்திலுள்ளது. குதத்துக்கு மேலும் நாபிக்குக் கீழும் உள்ளது சுவாதிட்டானம். நாபித்தானம் மணிபூரகம்; நெஞ்சு அநாகதம்; கண்டம் விசுத்தி; புருவநடு ஆஞ்ஞை; சிரசின் உச்சி பிரமரந்திரம். இவை இடங்களாம். இவற்றைச் சக்கரங்கள் என்று கூறுவர்.

இத்துணைச் சக்கரங்களையும் இணைப்பது நடு நாடியாகிய சுழுமுனை. இது மூலாதாரம் தொடங்கிப் பிரமரந்திரம் வரையிலும் ஊடுருவி அதற்கப்பாலும் செல்கின்றது. இதன் அடிப்பாகம் அக்கினி மண்டலம் என்றும், நடுப்பாகம் சூரிய மண்டலம் என்றும், புருவ நடுவுக்கு மேற்பகுதி சந்திரமண்டலம் என்றும் கூறப்பெறும். மனிதனிடம் உள்ள அறிவே அக்கினிச் சத்தியாகவுள்ளது. அறிவு போகப் பொருள்களின் வழிச் செல்லும்போது, உடலில் கீழ்ப்பகுதிகள் உணர்ச்சி மிகுந்து காமாக்கினியை எழுப்பி வெப்பத்தைத் தூண்டி நிற்கும். இவ்வறிவு உலகைச் சுட்டி அறியாதபோது கருவி கரணங்களின் தொழில்நிலை கெடும். அதனால் உடலில் அக்கினியின் கூறு கெட்டு, அதே அக்கினி ஒளிமயமாக மேலே பிரகாசிக்கத் தொடங்கும். கீழேயுள்ள சத்தி எண்ணத்தினால் தூண்டி நிற்பது. மேலேயுள்ள ஒளிமயமான சத்தி எண்ணமற்ற அகண்ட சத்தி. சிந்தனை அகண்டமானபோது சிந்திப்பவனாகிய ஆன்மாவின் திறனும் அகண்டமாகிறது. இதையே, “எண்ணமிலா அன்பு” என்கிறது திருவாசகம். தாம் கொண்ட உருவத்தைக் கடந்து அகண்டாகாரமாகச் சிந்தனை செய்பவரிடம் உயிரையும் உருவத்தையும் பிரிக்கும் எமனுக்கு வேலை இல்லை. கீழேயுள்ள அக்கினியைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் எண்ணத்தை மேலே செலுத்துதலினால் இஃது அங்கியோகம் என்று பெயர் பெற்றது. சில ஹடயோகிகள் பிராண செயம் அடைய முயற்சிசெய்து பயன்பெறுகின்றனர். ஞான யோகிகள் பிராணனைச் செயிக்க முற்படாமல் சிந்தனையை மாற்றி அகண்டத்தை அடைந்து பிராணனைச் செயித்து இறவா நிலை அடைகிறார்கள்.

“மூலத் துவாரத்து மூளும் ஒருவனை
மேலைத் துவாரத்து மேலுற நோக்கிமுந்
காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங்கி யோகமாய்
ஞாலக் கடவுள் நலமாய் இருந்ததே”

இங்ஙனம் தோத்திரமாகவும், சாத்திரமாகவும், வாழ்க்கை நூலாகவும் அமைந்த திருமந்திரமாலையைக் கற்றுணர வேண்டும் என்ற அவா பலகால் இருந்துவந்தது. அந்நிலையில் திருவருள் கூட்டவே திருவாரூர் சிவயோகி உயர்திரு. மா. இரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்களைச் சந்திக்கும் பேறு கிட்டியது. அவர்களுக்கு இந்நூலில் நாற்பதாண்டுப் பயிற்சி உண்டு. அவர்கள் கண்ட உண்மைகளை வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு பெருமளவில் குறிப்பும் வைத்துள்ளார்கள். அன்பர்கள் ஆதரவு கிட்டுமாயின் வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள். அவ்வாசிரியப் பெருந்தகை கருணாகூர்ந்து தாம் கண்ட உண்மைகளை எனக்கு உணர்த்தியருளினார்கள். அன்னருக்கு என் மனம் மொழி மெய்யினால் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் காட்டிய நெறியே நின்று உலகவர் பயன்படவேண்டும் என்ற ஆசை காரணமாக இந்நூலுக்கு உரைகாணத் துணிந்தேன். அன்பர்கள், “ஆமேவு பாலநீர் பிறிக்கின்ற அன்னம்போல்” குணத்தைக் கொண்டு குற்றத்தை விலக்கிவிடக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவருள் துணைகொண்டு இதனையடுத்து 4, 5, 6 தந்திரங்கள் ஒரு பகுதியாகவும், 7, 8, 9 தந்திரங்கள் ஒரு பகுதியாகவும் இரு உரை நூல்களையும் வெளியிட எண்ணம்.

இந்நூலைப் படிக்குங்கால் உடனிருந்து துணைபுரிந்தவர்கள் சிதம்பரம் உயர்திரு. ந. விவப்பிரகாச தேசிகர் அவர்கள். அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பத்தாண்டுக் காலம் திருமந்திர ஆராய்ச்சி செய்த வல்லுநராவார்கள். சாத்திரத்தோடு தோத்திர அறிவும் நிரம்பப் பெற்றவர்கள். அவர்களது அணிந்துரையும் இந்நூலைச் சிறப்புச் செய்கிறது. அவர்களுக்கும் என் நன்றிகலந்த வணக்கங்கள் உரித்தாகுக.

இந்நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுக்கொடுத்த திருச்சி சோழி அச்சகத்தாருக்கும், படிவங்ஙளைப் பிழையின்றிச் செப்பம் செய்து தந்த உறையூர் அன்பர் திரு. அ. அங்காசன் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அணிந்துரை

[சிதம்பரம், வித்வான், சித்தாந்தப் புலவர்,
உயர்திரு ந. சிவப்பிரகாச தேசிகர் அவர்கள்]

நறுமலராய் நாளும் மலர்ச்சேவடி நடுவாய் உலக நாடாய் அடி
செறிகதிரும் திங்களுமாய் நின்ற அடி தீத்திரளாய் உள்ளே
திகழ்ந்த அடி
மறுமதியை மாசு கழுவும் அடி மந்திரமும் தந்திரமும் ஆய அடி
செறிகெடில நாடர் பெருமான் அடி திருவிரட் டானத்தெஞ்
செல்வன் அடி
— தேவாரம்

பெறுதற்கரிய மக்கள் யாக்கையைப் பெற்ற உயிர்களால் விழையப்
படும் பேறுகள் பலதிறத்தனவாக இருத்தலினாலே, அவற்றிற்குச்
சாதனமாய் அவற்றை அறிவிக்கும் கலைநூல்களும் பலவகையா
யுள்ளன. அப்பேறுகள் பலவும் இம்மை, மறுமை, அம்மை என்னும்
மும்மைப் பேறுகளினுள்ளும்; அந்நூல்கள் பலவும் உலகியல் நூல்,
வீட்டு நூல் என்னும் இருவகையினுள்ளும் அடங்குவனவாகும்.
இவற்றை முறையே விரித்துரைக்கும் நூல்கள் வேதமும், ஆகமமும்
ஆகும். அவற்றுள் உலகியல் நூலானது அறம், பொருள், இன்பம்
என முப்பாலாகவும், வீட்டியல் நூலானது தோத்திரம், சாத்திரம்
என இருபாலாகவும் வைத்து ஓராற்றான் உரைக்கப்படும்.
உலகியலை உரைக்கும் உத்தரவேதம், பொதுமறை ஆகிய திருக்குறள்
முதலியன முப்பாலாகவும், அறிவுநூற் பொருளை உணர்த்தும் சாத்
திரங்களாகிய வைராக்கிய சதகம், புவனை கலைஞான தீபம் முதலியன
சாத்திரம், தோத்திரம் என இருபாலாகவும் வைத்து ஒதப்பட்டிருத்
தலும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. இவ்வாற்றால் வேதம் பொதுநூல்
என்றும், சிவாகமம் சிறப்புநூல் என்றும் சொல்லப்படும். இவற்றை :

வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்
ஓதத் தரும்அறம் எல்லாம் உள...

—திருமந்திரம்

வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவனால்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்புமென் றுள்ளன

— „

அந்த னாளர்க்கு அறம் பொருள் இன்பம் விடு
மொழிந்த வாயான் முக்கண் மூர்த்தி

—தேவாரம்

தோத்திரமும் சாத்திரமும் ஆனார்தாமே

— „

என்பனவற்றானும், பிறவற்றானும் உணர்க.

வீட்டின்பாலை உணர்த்தும் நூலின் வகை இரண்டனுள்
(1) தோத்திரமானது, அன்பை முதிர்வித்து அருளைப் பெறுவிப்பதா

கும். (2) சாத்திரமானது, அவ்வருளை நிறைவித்து இறைவன்பால் இறவாத இன்ப அன்பை அடைவிப்பதாகும், (அருள் = ஞானம்-விடுபயக்கும் உணர்வு). திருவருள் வயத்தால் எழுந்த தோத்திர சாத்திரங்களுக்கே இத்தன்மை உண்டு. ஏனையவற்றிற்கு அஃது இல்லை.

இவ்வகையில் இப்போது நமக்குத் தோத்திர சாத்திரங்களாக நிலைபெற்றிருப்பவை செந்தமிழ் மந்திரத்தெய்வத் திருமுறைகள் 12-ம் சிவஞானபோதம் முதலாகிய மெய்கண்ட ஞானசாத்திரங்களுமாம். இவற்றுள் தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய தோத்திரங்களானவை, வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளை அறிவன் நூலாகிய ஆகமங்களுக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி உணர்த்துவனவாம். சிவஞானபோதமாத்ரி சாத்திரங்களானவை சிவாகமத்தின் ஞானபாதப் பொருளைச் சுருக்கி வடித்துச் செந்தமிழ் மொழியில் இனிது விளக்குவனவாம். இவையிரண்டும் அம்மைப் பேருகிய வீடுபெற்றிற்குச் சிறந்த சாதனங்களாகும்.

இனி, 12 திருமுறைகளில் 10ஆம் திருமுறையாகிய திருமந்திரமாலையும், 12ஆம் திருமுறையாகிய திருத்தொண்டர் புராணமும் தவிர ஏனைய திருமுறைகள் 10-ம் தோத்திர வடிவாகவும், ஆன்மலாபமாகிய சிவபோகத்துக்குச் சாதனமாயுள்ள ஞானமாத்ரி 4 நெறிகளின் உண்மையுணர்த்தும் 10ஆம் திருமுறையாகிய திருமந்திரமானது சாத்திர வடிவாகவும், அந்த ஞான நன்னெறி நான்கினும் வருவாது நின்று அயரா அன்பின் அரனடியை அடைந்த அடியார்களின் வரலாற்றினைப் போற்றும் 12ஆம் திருமுறையாகிய திருத்தொண்டர் புராணமானது சரித்திர வடிவாகவும் அமைந்துள்ளன.

இத்திருமுறைகள் 12-ம் மந்திராத்துவாவின்பாற்பட்ட 12 மந்திரங்களின் சொரூபமாதல்பற்றி இத்திருமுறைகள் ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் ஆகிய அருச்சனைகளில் நிகழும் நித்தியம், நைமித்திகம் ஆகிய வழிபாடுகள் இரண்டினும் நியமந்தப்பாமல் தொன்றுதொட்டே ஓதப்பட்டு வருகின்றன. மந்திரங்கள் 12 ஆவன: பிரமமந்திரம் 5-ம், அங்கமந்திரம் 6-ம், மூலமந்திரம் 1-ம், ஆக 12 ஆம். இவற்றுள் 10ஆம் தானமாக அமைந்துள்ளது நேத்திர மந்திரமாம். இம்முறைமையில் 10ஆம் திருமுறையாகத்தகழும் மூலர் மூவாயிரமானது நேத்திர மந்திரத்தின் சொரூபமாகும். இறைவனது நேத்திரங்கள் நம்முடைய ஊனக் கண்கள் போன்றன அல்ல; யாவற்றையும் ஒருங்கே அறியும் சர்வஞாந்துவமாகிய முற்றறிவுடைமையே இறைவனது நேத்திரங்களாகும். அவையும் 3000 ஆகிய எண்ணளவினை உடையன. இதனை வீரபத்திரமூர்த்தியின் திருவுருவத் தியானத்திற் காணலாம். இதுபற்றி ஸ்காந்தத்து வீரபத்திரர் அவதாரம் பார்க்கத்தக்கது. 12 திருமுறைகளும் மந்திர சொரூபமேயாயினும் சிறப்பாக மந்திரம் என்றே பெயர்பெற்று முன்னும் பின்னும் உள்ள மற்றைத் திருமுறைகளும் மந்திர சொரூபமே என்பதை விளக்கிநிற்பது இத்திருமுறை

ஒன்றேயாகும். எனவே, மூலர் முறையானது 12 திருமுறைகட்கும் அத்தொகையினைக்கொண்டு விளங்கும் சிவஞானபோதம் முதலிய சாத்திரங்கட்கும் மூலமாய்க் கண்போன்று சிறந்து விளங்குவதென்பதும் போதரும். 12 திருமுறைகளில் காலத்தால் முற்பட்டதும் இத் திருமுறையேயாம். 'பாடுந் திருமுறை... வாய்த் தோத்திரம் சொல்லுமே' - மந். 1067 என்பதனால் மூலர் காலத்துக்கு முன்பேயே திருமுறை என்னும் பெயர்வழக்கு உண்மையை அறியலாம். இவற்றையெல்லாம்,

சிவபோகம் மிகும் மந்திரமாம் முறை... பத்தாக வைத்தார்கள்.

— திருமுறைகண்ட.

மந்திரங்கள் பதினொன்றும் ஆதலினால் ...

முறை பதினொருக்கினார் — ,,

சேவையர்குலாதி நீதிமுறை ஒன்றுடன் பாவை

பாகர் திருவருள் சிறந்த முறை பன்னிரெண்டென

வகுத்தபின்

— திருத்தொண்டர்புராண வரலாறு

பீசம் ஒன்றாதல் பற்றி மூலமந்திரத்துள் அடங்குவதாகிய நேத்திரத்தை வேறுவைத்தெண்ணி மந்திராத்துவா 12 என்றும் சிவ ஆகமங்களிற் கூறப்படும். — சிவஞானபாடியம்

அடியாயிரந்தொழில் ஆயின ஆயிரம் ஆயிரம்பேர்

முடியாயிரம் கண்கள் மூவாயிரம் முற்றும் நீரணிந்த

தொடியாயிரங் கொண்ட தோள் இரண்டாயிரம் என்று நெஞ்சே

படியாயிரப்பகல் தென் மருதாளியைப்பற்றிக் கொண்டே

— திருமுறை

உள்ளுணர்வான ஞானம் முதலிய ஒரு நான்குண்மை

தெள்ளுதீந் தமிழாற் கூறும் திருமூலர்

— பெரிய.

அம்மைதிரு அந்தாதி நக்கீரர் அந்தாதி

பொய்மையிலாப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி — செம்மைத்

திருமூலர் மாலையிவை சித்தாந்தம் ஆகும்

வருமூவர் வாக்கியமு மாம்.

— கண்ணுடைய வள்ளல்

தோத்திரத்துக்குத் திருவாசகம். சாத்திரத்துக்குத் திருமந்திரம்.

— பழமொழி

என்பனவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

மேற்குறித்தபடி தோத்திர சாத்திர சரித்திரப் பிரிவுகளாய் அமைந்துள்ள 12 திருமுறைகளில் வைத்து இத்திருமந்திரமானது சிறப்பாகச் சாத்திர ஞானநூலாய் இருப்பினும் தோத்திரங்களும், சரித்திரங்களும், அவற்றின் தத்துவங்களும் இதன்கண் ஒதப்பட்டிருத்தல் இத் திருமுறைக்கே உரியதொரு தனிச்சிறப்பாகும். அவற்றுள் தோத்திர மந்திரங்களை 1,231 முதலிய அதிகாரங்களிலும் சாத்திர மந்திரங்களை

10ஆம் அதிகாரம் 5ஆம் தந்திரம் முதலியவற்றிலும், சரித்திரங்களையும் அவற்றின் தத்துவங்களையும் உரைக்கும் மந்திரங்களை 4, 5, 8, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 53ஆம் அதிகாரம் முதலியவற்றிலும் வைத்துச் சிறப்பாகக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் உலகியலை உரைக்கும் திருக்குறள் முதலிய நீதிநூல்களைப்போல இம்மை மறுமைப் பேறுகட்கு உரியன வாய் மக்கள் வாழ்க்கையில் நாள்தோறும் பின்பற்றி எளிதின் ஒழுகத் தக்கனவாயும், சிறந்த பயனை அளிப்பனவாயும், எல்லா மக்கட்கும் ஏற்புடையனவாயும் உள்ள அறங்கள் பலவும் உடன்பாட்டு வகையாலும், எதிர்மறையாலும் இத் திருமுறைக்கண் ஒதப்பட்டிருத்தலும் இதற்கே உரிய தனிச் சிறப்பாகும். இவற்றை 11, 15, 16, 17, 21, 25, 26, 29, 30, 31, 33ஆம் அதிகாரம் முதலியவற்றுள் கண்டுகொள்க.

மேலும், இத்திருமுறையானது இறையியல் நெறியையும் உலகியல் நெறியையும் இணைத்து நடத்தும் எளிய வாழ்க்கை நெறியையும் அமைத்து உணர்த்துவது. காலம், தேயம், மொழி, சாதி, சமயம், உயர்வு, தாழ்வு, இன்பம், துன்பம், செல்வம், வறுமை முதலியவற்றின் பன்மை வேறுபாடுகளுள் அதிநுட்பமாய் அமைந்துள்ள ஒருமை நெறியை உணர்த்திப் பூசலை நீக்கி ஒற்றுமை வாழ்வினை உரைப்பது, அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு, தவம், யோகம், ஞானம், சித்தி, புத்தி, முத்தி, கோள்கள், நாள்கள், சரம், மந்திரம், தந்திரம், யந்திரம் சக்கரம், மணி, மருத்துவம் முதலாகிய பலவகைக் கலைஞானங்கட்கெல்லாம் கருவூலமாய் விளங்குவது. செந்தமிழிற் சிறந்து விளங்கும் சாத்திரங்கட்கெல்லாம் மூல முதலாயிருப்பது. சுருங்கச் சொல்லின் எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள, இதனில் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை எனலாம். இதனானே சாத்திர நூலுரையாசிரியர் பலரும் சொற்பொருட் சோதனைக்கு இத்திருமுறையைச் சிறந்த மேற்கோளாகக் கொண்டு எடுத்துக்காட்டுவாராயினர். இவற்றைச் சித்தி, சிவப்பிரகாசம் முதலிய பண்டைய நூலுரைகளிற் கண்டுகொள்க.

நிலையாம் புலமைகொள் வள்ளுவர் மூலர் நிகழ்த்து சைவத் தலையாய மூவர் திருவாத ஊரர் தரு தமிழுள் — அருட்பிரகாசம்

தேவர் குறளும்.....திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒருவாசகமென் றுணர் — ஔவையார்

வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமம்நால்வர்
ஓதும் தமிழதனின் உள்ளுறுநெய் — போதமிகு
நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள்வெண்ணை மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் திறம். — பழம்பாடல்

என்பனவற்றுல் திருக்குறள், திருவாசகம், திருமந்திரம், சிவஞான போதம் ஆகியவற்றின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பினை அறியலாம். இவற்றுள் திருமந்திரம் தவிர மற்றை மூன்று முதல்நூல்கட்கும் முன்னமே விளக்க வுரை கண்டு செந்தமிழ்ச் சைவ உலகிற்கு உபகரித்துள்ள சிவநெய்ப்

பெருஞ்செல்வர், திருக்குறள்வேள் ஜி. வரதராஜப் பிள்ளை அவர்கள் இப்போது அவற்றுக்கெல்லாம் மூல முதலாயுள்ள திருமுலர் திருமுறைக்கும் விளக்கம் கண்டு உபகரிக்க முன்வந்துள்ளார்கள்.

சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிகீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

— திருவாசகம்

மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந்து ஓதிடின்
ஞானத் தலைவனை நண்ணுவார் அன்றே

— திருமந்திரம்

என்பவற்றால் இத் திருமுறை உரையின் இன்றியமையாமையை உணரலாம். 9 தந்திரங்களையும் 232 அதிகாரங்களையும், 3000 செய்யுட்களையும் கொண்டுள்ள இத் திருமந்திர மாலையுள் தோய்ந்து படிந்த புலமைசான்ற தக்கார்பால் அங்கங்கே மதுவைத்தேரும் அறுகாற் பறவையினை ஒப்ப அயராமல் அடைந்து கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தொகுத்தவற்றை, 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்னும் திருமுல தேவரின் திருவுளப்பாங்கின்வண்ணம் இவ்விளக்கத்தைத் தமிழுலகிற்கு வழங்கியுள்ளார்கள்.

உலகப் பொதுநூலாகவும், நம் செந்தமிழ்ச் சைவ உலகிற்குச் சிறப்புநூலாகவும் விளங்கும் திருக்குறள், திருவாசகம், திருமந்திரம், சிவஞானபோதம் ஆகியவை நம் தமிழகத்திலுங் கூட எங்கும் பரவாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், அவற்றின் பொருள்கள் எல்லா மக்கட்கும் எளிதின் அறிந்துகொள்ளும்படி இராமல் அரிதுணர் பொருளானவாய் இருத்தலேயாம். இக்குறைபாட்டினை நன்கு உணர்ந்த நம் மெய்யன் பரவர்கள், விளக்க உரையின் இன்றியமையாமையினையறிந்து இக்கால மக்களறிவிற்கு ஏற்றவாறு அந்த நான்கு ஞான நூல்கட்கும் எளிய நடையில் விளக்கம் வரைந்து உலகிற்கு உதவியுள்ளார்கள். மேலும் கற்றோர்க்கும், மற்றோர்க்கும் பயன்படும் வண்ணம் தோத்திர சாத்திர விரிவுரைச் சொற்பொழிவுகளையும் சிறந்த செந்தமிழ்ப் புலவர்களைக் கொண்டு ஆண்டுதோறும் நடத்திவருகிறார்கள்.

இத்தகைய பணிகள் பல புரிந்து உலகிற்கு உதவிவரும் திருவருட் செல்வராகிய திருக்குறள்வேள் ஜி. வரதராஜப் பிள்ளை அவர்கள் எல்லா நலன்களும் பெற்று நீடுழி வாழும் வண்ணம் தில்லைச் சிற்றம் பலவன் திருவருளைப் போற்றுகின்றேன்.

ஊருணி நீர்நிறைந்ததன்றே உலகவாம்
பேரறிவாளன் திரு.

— திருக்குறள்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	1	முடியும்	முடிவும்
„	12	பிறந்த	பிளந்த
91	18	மயங்குஞ்	மயக்குஞ்
„	27	மயக்குந்	மயங்குந்
117	31	குலத்தெடுங்	குலத்தொடுங்
176	9	நாட்டு	நாடுஞ்
185	21	திரித்திப்	திரித்துப்
189	1	சேறும்படி	சேரும்படி
193	4	தேவலோகத்திலுள்ள	தேவலோகத்திலுள்ள
197	29	முந்நூற்றருபது	முந்நூற்றறுபது
198	26	நாசன்	நாகன்
203	8	யுணர்ந்தக்	யுணர்ந்தங்
210	21	கண்ட பூதப்படையவை	கண்டன பூதப்படையவை
212	15	வேரற	வேற்ற
227	2	நாசியில்	நாசியின்
236	22	எனைவிரு	எனவிரு
237	18	கையெஞ்சு	கையைஞ்சு

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை

பாயிரம்

பொருள்	பக்கம்	பொருள்	பக்கம்
1. கடவுள் வாழ்த்து	... 1	6. அவையடக்கம்	... 28
2. வேதச் சிறப்பு	... 15	7. திருமந்திரத் தொகைச் சிறப்பு ...	29
3. ஆகமச் சிறப்பு	... 17	8. குருமட வரலாறு	... 29
4. குரு பாரம்பரியம்	... 20	9. திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட கனிபட்டமுறை...	30
5. திருமூலர் வரலாறு	... 22		

முதல் தந்திரம்

1. உபதேசம்	... 33	13. இராச தோடம்	... 67
2. யாக்கை நிலையாமை	... 41	14. வானச் சிறப்பு	... 70
3. செல்வம் நிலையாமை	... 47	15. தானச் சிறப்பு	... 70
4. இளமை நிலையாமை	... 50	16. அறஞ்செய்வான் திறம்	... 71
5. உயிர் நிலையாமை	... 52	17. அறஞ்செய்வான் திறம்	... 73
6. கொல்லாமை	... 55	18. அன்புடைமை	... 76
7. புலால் மறுத்தல்	... 56	19. அன்பு செய்வாரை அறிவன் சிவன் ...	78
8. பிறன்மனை நயவாமை	... 56	20. கல்வி	... 81
9. மகளிர் இழிவு	... 57	21. கேள்வி கேட்டமைதல்	... 83
10. நல்குரவு	... 58	22. கல்லாமை	... 86
11. அக்கினி காரியம்	... 60	23. நடுவு நிலைமை	... 89
12. அந்தணரொழுக்கம்	... 63	24. கள்ளுண்ணுமை	... 90

இரண்டாந் தந்திரம்

1. அகத்தியம்	... 94	6. சக்கரப் பேறு	... 104
2. பதிவலியில் வீரட்டம் எட்டு	94	7. எலும்புங் கபாலமும்	... 105
3. இலிங்க புராணம்	... 97	8. அடிமுடி தேடல்	... 106
4. தக்கன் வேள்வி	... 99	9. சர்வ சிருஷ்டி	... 109
5. பிரளயம்	... 102	10. திதி	... 118
		11. சங்காரம்	... 121

பெருள்	பக்கம்	பெருள்	பக்கம்
12. திரோபவம்	... 125	19. திருக்கோயிலிழிவு	... 152
13. அருக்கிரகம்	.. 128	20. அதோமுக தெரிசனம்	... 154
14. கர்ப்பக்கிரியை	... 131	21. சிவ நிந்தை	... 156
15. மூவகைச் சீவ வர்க்கம்	... 144	22. குரு நிந்தை	... 157
16. பாத்திரம்	... 148	23. மயேசுர நிந்தை	... 159
17. அபாத்திரம்	... 149	24. பொறையுடைமை	... 160
18. தீர்த்தம்	... 150	25. பெரியாரைத்	
		துணைக்கோடல்	... 161

மூன்றந் தந்திரம்

1. அட்டாங்க யோகம்	... 164	12. கலைநிலை	... 222
2. இயமம்	... 165	13. சரீரசித்தி உபாயம்	... 227
3. நியமம்	... 166	14. கால சக்கரம்	... 234
4. ஆதனம்	... 167	15. ஆயுள் பரிட்சை	... 247
5. பிராணயாமம்	... 168	16. வாரசரம்	... 256
6. பிரத்தியாகாரம்	... 173	17. வாரகுலம்	... 259
7. தாரணை	... 176	18. கேசரி யோகம்	... 260
8. தியானம்	... 179	19. பரியங்க யோகம்	... 272
9. சமாதி	... 186	20. அமுரி தாரணை	... 280
10. அட்டாங்கயோகப்		21. சந்திர யோகம்	... 283
பேறு	... 191		
11. அட்டமா சித்தி	... 194	பாட்டு முதற்குறிப்பு	... 299

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

குறிப்புரை : ஐந்து கரத்தன் - துதிக்கையோடு ஐந்து கைகளை உடையவன். இந்து - சந்திரன். எயிறு - தந்தம். பிறையைப் போன்ற வளைந்த கொம்பையுடையவன் என்க. நந்தி - சிவன். புந்தி - புத்தி.

விநாயகரை அறிவினில் தியானிக்க வேண்டும் என்பதாம்.

பாயிரம்

1. கடவுள் வாழ்த்து

1. ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே.

கு - ரை : ஒன்று - ஏகனாகிய சிவம். இரண்டு - சிவம், சத்தி. மூன்று - மூன்றாவது பொருளாகிய ஆன்மா. நான்கு - ஆணவம், கன்மம், சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை. ஐந்து - மெய், வாய், கண், மூக்குச் செவியாகிய ஐந்து பொறிகள். ஆறு - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞையாகிய ஆறு ஆதாரங்கள். ஏழு - ஏழாவது ஆதாரமாகிய சகஸ்ரதளம். எட்டு - நிலம், நீர், தீ, காற்று, விண், சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய எட்டு பொருள்கள்.

ஒன்றான சிவம் இத்துணையாய் விரிந்துள்ளது என்பதாம். 1

2. போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை
நாற்றிசைக் கும்நல்ல மாதுக்கு நாதனை
மேற்றிசைக் குள்தென் திசைக்கொரு வேந்தனாங்
கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் றேனே.

கு - ரை : போற்றிசைத்து - புகழ்ந்து. நாற்றிசை - கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு. இவை முறையே சிரசில் முன் பின் வலம் இடம்

என்பவற்றைக் குறிக்கும் என்க. மேற்றிசை - மேலே சொல்லப்பட்ட நான்கு திக்குகள். தென்திசை - இயமனது திக்கு. கூற்றுவைத்தல் - இருகோ நீக்குதல்.

இருகோ நீக்கிய நாதனைப் போற்றிசைத்துக் கூறுகின்றேன் என்பதாம். 2

3. ஒக்கநின் றுனை உலப்பிலி தேவர்கள்
நக்கனென் றேத்திடு நாதனை நாள்தொறும்
பக்கநின் றுர்அறி யாத பரமனைப்
புக்குநின் றுன்னியான் போற்றிசெய் வேனே.

கு - ரை : ஒக்க நின்றான் - உடனாய் நின்றான். உலத்தல் - அழிதல். நக்கன் - ஆடையில்லாதான். நாதன் அகண்டவியாபக முடையவன் என்க. பக்க நின்றார் - திருமால் முதலிய தேவர். புக்கு நின்றார் - அஹுகி நின்றார்.

பரமனை நினைந்து வணங்கவேண்டும் என்பதாம். 3

4. அகலிடத் தார்மெய்யை அண்டத்து வித்தைப்
புகலிடத் தென்றனைப் போதவிட் டானைப்
பகலிடத் தும்இர வும்பணிந் தேத்தி
இகலிடத் தேஇருள் நீங்கிநின் றேனே.

கு - ரை : அகலிடம் - பூமி. மெய்யை - மெய்ப்பொருளை. வித்து - மூலப் பொருள். புகலிடம் - அடைக்கலமான இடம். பகல் இரவு - நளவுதூயில். இகல் - மாறுபாடு. இவ்வுலகம் மாறுபாடு உடையது என்க. இருள் - அறியாமை.

புகலிடத்துச் சென்றமையால் அறியாமை நீங்கியது என்பதாம். 4

5. சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

கு - ரை : புவனம் - உடம்பு. உடம்பும் ஒரு புவனம் என்க. கடந்தன்று - கடந்து. தவனம் - அக்கினி (செந்நிறம்). தாமரை - சகஸ்ர தளம்.

சகஸ்ரதளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவனுக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை என்பதாம். 5

6. அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் நிலை
அவனன்றி ஊர்புது மாறறி யேனே.

கு - ரை : மூவர் - பிரமன், திருமால், உருத்திரன். ஊர் - வீடு
பேறு.

சிவனன்றி வீடுபேறு அளிப்பவர் யாரும் இல்லை என்பதாம். 6

7. முன்னையொப் பாயுள்ள மூவர்க்கு மூத்தவன்
தன்னையொப் பாயொன்றும் இல்லாத் தலைமகன்
தன்னையப் பாளனில் அப்பனு மாய்உளன்
பொன்னை யொப் பாகின்ற போதகத் தானே.

கு - ரை : முன்னை - பழமை. ஓப்பாயுள்ள - சமமாயுள்ள. மூத்த
வன் - பழமையானவன். பொன்னை யொப்பாகின்ற போது - பொன்
போன்ற ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம்.

மேல்நோக்கிய சகஸ்ரதளத்தில் பொன்னொளி போன்று பிரகாசிப்ப
வனாக உள்ளான் என்பதாம். 7

- 8 தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறி வார்இல்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே.

கு - ரை : வெய்யன் - வெம்மையானவன். சேயினும் - புதல்வரினும்.
அணியன் - பக்கத்திலிருப்பவன்.

தாழ்சடையோன் தாயினும் பரிவுடையவன் என்பதாம். 8

9. பொன்னாற் புரிந்திட்ட பொற்சடை யென்னப்
பின்னாற் பிறங்க இருந்தவன் பேர்நந்தி
என்னால் தொழப்படும் எம்மிறை மற்றவன்
தன்னால் தொழப்படு வாரில்லை தானே.

கு - ரை : புரிதல் - முருக்குதல், செய்தல். பொற்சடை - அழகான
சடை. பிறங்குதல் - விளங்குதல். மற்று அவன் தன்னால் தொழப்படு
வார் இல்லை என்பது, அவனால் வணங்கப்படுவார் பிறர் இல்லை
என்றபடி.

நந்தியாகிய இறைவன் அருளாகிய கதிர்களால் சூழப்பட்டவன்
என்பதாம். 9

10. தானே இருநிலந் தாங்கிவிண் னாய்நிற்குந்
தானே சுடும்அங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே தடவரை தண்கட லாமே.

கு - ரை : இருநிலம் - பூமி. அங்கி - அக்கினி. ஞாயிறு - சூரியன். திங்கள் - சந்திரன். மழைபொழி தையல் - அருள்பொழியும் சத்தி. வரை - மலை (சிரசு). தண்கடல் - குளிர்ந்த கடல் பிரதேசம் (கீழ்ப் பகுதி):

இறைவனே இத்துணையாய் நிற்கும் என்பதாம்.

10

11. அயலும் புடையும்எம் ஆதியை நோக்கில்
இயலும் பெருந்தெய்வம் யாதும்ஒன் றில்லை
முயலும் முயலில் முடிவுமற் றுங்கே
பெயலும் மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே.

கு - ரை : அயலும் புடையும் - தூரத்திலும் பக்கத்திலும். ஆதியே பெருந்தெய்வம் என்க. முயலும் முயலில் முடிவும் - முயற்சியும் முயற்சியின் பயனும். பெயலும் மழை முகில் - மழைபெய்கின்ற மேகமும்.

நந்தி, தவத்தால் அடையும் பயனாய் உள்ளான் என்பதாம்

11

12. கண்ணுத லான்ஒரு காதலின் நிற்கவும்
எண்ணிலி தேவர் இறந்தார் எனப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களும்
அண்ணல் இவன்என் றறியகி லார்களே.

கு - ரை : கண்ணுதலான் - நுதற்கண்ணன், சிவன். காதலின் நிற்கவும் - அன்போடு விளங்கவும். இறந்தார் எனப் பலர் - இறந்தார் என்று பலர் கூறவும். சிறு தெய்வங்கள் செத்துப் பிறக்கின்றவர் என்று அறிக. மண்ணுறுவார் - உலகத்தவர். வானுறுவார் - விண்ணாகத்தவர். அண்ணல் - பெருங்கடவுள்.

மண்ணாகத்தாரும் விண்ணாகத்தாரும் அண்ணலது அழியாத் தன்மையை அறிந்திலர் என்பதாம்.

12

13. மண்ணளந் தான்மல ரோன்முதல் தேவர்கள்
எண்ணளந் தின்ன நினைக்கிலார் ஈசனை
விண்ணளந் தான்தன்னை மேல்அளந் தாரில்லை
கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றுனே.

கு - ரை : மண்ணளந்தான் - திருமால். மலரோன் - பிரமன். எண்ணளந்து-மனத்தால் அளவிட்டு. மனத்துக்கு அப்பாற்பட்டவனு

தலின் நினைக்கமுடியவில்லை என்க. விண்ணாளந்தான் - ஆகாய மண்டலத்துக்கு அதிபதியான சதாசிவன். கண்ணாளந்து - கண்ணிற் பொருந்தி.

சதாசிவன் கலந்தும் கடந்தும் இருக்கின்றான் என்பதாம்.

13

14. கடந்துநின் றுன்கம லம்மல ராதி
கடந்துநின் றுன்கடல் வண்ணன்எம் மாயன்
கடந்துநின் றுன்அவர்க் கப்புறம் ஈசன்
கடந்துநின் றுன்எங்குங் கண்டுநின் றுனே.

கு - ரை : கமலம் மலர்ஆதி - சுவாதிட்டானச் சக்கரத்தில் விளங்கும் பிரமன். கடல் வண்ணன் - கடற் பிரதேசமான மணிபூரகத்தில் விளங்கும் திருமால். மாயன் - அனாகதச் சக்கரத்தில் விளங்கும் உருத்திரன். ஈசன் - விசுத்தித் தானத்தில் விளங்கும் மகேசன். கடந்து நின்றான் - ஆஞ்ஞையில் விளங்கும் சதாசிவன். கண்டு நின்றான் - கண்காணித்து நின்றான்.

சதாசிவன் கண்காணித்து நின்றான் என்பதாம்.

14

15. ஆதியு மாய்அர னாய்உட லுள் நின்ற
வேதியு மாய்விரிந் தார்ந்திருந் தான்அருட்
சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையுள்
நீதியு மாய்நித்த மாகிநின் றுனே.

கு - ரை : ஆதியுமாய் - படைப்பவனாய். அரனாய் - அழிப்பவனாய். வேதியுமாய் - உடம்பில் மாற்றத்தைச் செய்பவனாய். விரிதல் - கடத்தல். ஆர்தல் - நிறைதல். எங்கும் பிரகாசமாய் நிறைதல் என்றபடி. சுருங்குதல் - ஒடுங்குதல். நீதியுமாய் - ஊழைச் செலுத்துபவனாய். நித்தம் - அழியாத் தன்மை.

ஆதியாகிய சிவன் விரிந்து நிறைந்து வினையை ஊட்டுவிப்பான் என்பதாம்.

15

16. கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை
மாது குலாவிய வாள்நுதல் பாகனை
யாது குலாவி அமரருந் தேவருங்
கோது குலாவிக் குணம்பயில் வாரே.

கு - ரை : கோது - நரம்பு. நரம்பு பொருந்திய கொன்றை என்க. மாது குலாவிய - அழகு பொருந்திய. யாதுகுலாவி - துன்பம் பொருந்தி. கோதுகுலாவி - குற்றத்தில் கலந்து. குணம் பயில்வாரே - குணத்தைப் பயிலமாட்டார்.

அமரரும் தேவரும் உமையொரு பாகனது குணத்தினைப் பாராட்ட மாட்டார் என்பதாம். 16

17. காயம் இரண்டுங் கலந்து கொதிக்கினு
மாயம் கத்தூரி யதுமிகும் அவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணினும்
ஈசன் உறவுக் கெதிரில்லை தானே.

கு - ரை : காயம் இரண்டு - குக்குமதேகம், தூலதேகம். கத்தூரி - கானம், ஸ்பந்தம் (அசைவு - Vibration). குக்கும தேகமும் தூலதேக மும் கலந்திருந்தாலும் ஸ்பந்தமாகிய உணர்வு குக்கும தேகத்தில்தான் மிகுந்து தோன்றும் என்க. தேசு - ஒளி. உறவு - தொடர்பு. எதிர் இல்லை - நிகர் இல்லை.

ஒளியுடையோம் என்று எண்ணினும் ஈசனது ஒளிக்கு நிகராகா என்பதாம். 17

18. அதிபதி செய்து அளகை வேந்தனை
நிதிபதி செய்த நிறைதவ நோக்கி
அதுபதி யாதரித் தாக்கம் தாக்கின்
இதுபதி கொள்ளென்ற எம்பெரு மானே.

கு - ரை : அதிபதி செய்து - வடதிசைக்குத் தலைவனாகச் செய்து. அளகை வேந்தன் - குபேரன் (சந்திரன்) அதுபதி ஆதரித்து - வட திசையைப் போற்றி. ஆக்கமது ஆக்கின் - சேமிப்பைப் பெருக்கின். சேமிப்பாவது, உயிரின் சத்தியாம். இது பதிகொள் - வட திசையாகிய ஒளி மண்டலமே சிறந்த இடம் கொள்வாயாக.

விந்து ஜெயத்தைச் செய்தவர் ஒளிமண்டலத்தைப் பெறுவார் என்பதாம். 18

19. இதுபதி ஏலங் கமழ்பொழில் ஏழும்
முதுபதி செய்தவன் மூதறி வாளன்
விதுபதி செய்தவன் மெய்த்தவம் நோக்கி
அதுபதி யாக அமருகின் றானே.

கு - ரை : ஏலம் - வாசனை. ஏழு - ஏழு ஆதாரங்களை. முதுபதி - சுடுகாடு. ஏழாதாரங்களையும் கடந்து நிற்பவன் ஞானமே வடிவான சிவன் என்க. விதுபதி செய்தவன் - சந்திர கலையை யோக நெறியில் பதியச் செய்தவன். அது பதியாக - அந்நெறியில் நிற்போரை இடமாக.

மூதறிவாளனாகிய சிவன் மெய்த்தவத்தில் நிற்போரிடம் விளங்கு வான் என்பதாம். 19

20. முடியும் பிறப்பையும் முன்னே படைத்த
அடிகள் உறையும் அறநெறி நாடில்
இடியும் முழக்கமும் ஈசர் உருவங்
கடிமலர்க் குன்ற மலையது தானே.

கு - ரை : முடிவு - இறப்பு. முன்னே - தலைநாளில். உறைதல் - விளக்கமாகத் தங்குதல். இடியும் முழக்கமும் - விந்துவும் (ஒளியும்) நாதமும் (ஓசையும்). அடிகளது அறநெறி விந்து நாதமாம் என்க. மலை - சிரம்.

ஈசன் உறையும் இடம் சிரம் என்பதாம்.

20

21. வானப் பெருங்கொண்டல் மாலயன் வானவர்
ஊனப் பிறவி ஒழிக்கும் ஒருவனைக்
கானக் களிறு கதறப் பிறந்தஎங்
கோனைப் புகழுமின் கூடலு மாமே.

கு - ரை : கொண்டல் மால் - மேகம் போன்ற கரிய திருமால். திருமால் முதலியவரது பிறவியை ஒழிக்கும் பெருமையுடையவன் என்க. கானக் களிறு - காட்டு யானை, ஆணவம்.

ஆணவமாகிய யானையை அழிக்கும் கோனைப் புகழுமின் என்பதாம்.

21

22. மனத்தில் எழுகின்ற மாயநன் னுடன்
நினைத்த தறிவ நெனில்தான் நினைக்கிலர்
எனக்கிறை அன்பிலன் என்பர் இறைவன்
பிழைக்கநின் ரூர்பக்கம் பேணிநின் ருனே.

கு - ரை : மாயநன்னுடன் - நல்ல மாயாமயப் பிரபஞ்சமுடையவன். நினைத்ததறிவன் என்பது, சீவர்கள் எண்ணியதை உயிருக்குமிராய் இருந்து அறிவன் என்றபடி. நினைக்கிலர் என்பது அன்பினால் நினையாமையை. பிழைக்க நின்றார் - உய்ய நின்றார். பேணி நின்றான் - விருப்பங் கொண்டிருக்கின்றான்.

மனத்தில் உய்தி பெறவேண்டும் என்று எண்ணுபவரை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வான் என்பதாம்.

22

23. வல்லவன் வன்னிக் கிறையிடை வாரண
நில்லென நிற்பித்த நீதியுள் ஈசனை
இல்லென வேண்டா இறையவர் தம்முதல்
அல்லும் பகலும் அருளுகின் ருனே.

கு - ரை : வன்னிக்கிறை - அக்கினிதேவன். வாரண இடை - கடல் நடுவில். நீதியாவது, உடம்புள் கடல் பிரதேசமாகிய மணிபூரகத்தில் மூலக் கனலாகிய ஜாடராக்கினியை நிற்பித்துச் சமன் செய்தமையாம். தம்முதல் - ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவன். அல்லும் பகலும் - இரவும் பகலும்.

நீதியருளுகின்றவனை இல்லென வேண்டாம் என்பதாம். 23

24. போற்றிசைத் தும்புகழ்ந் தும்புனி தன்னடி
தேற்றுமின் என்றுஞ் சிவனடிக் கேசெல்வ
மாற்றிய தென்று மயலுற்ற சிந்தையை
மாற்றிநின் ரூர்வழி மன்னிநின் ருனே.

கு - ரை : தேற்றுமின் - தெளிமின். மாற்றியது - உரியது. மயல் - மயக்கம். மாற்றி நின்றலாவது, தன்னுடையது அல்ல என நினைத்தல்.

எல்லாம் சிவனது உடைமையே என எண்ணுவார் மனத்தில் நிலை பெற்றுள்ளான் சிவன் என்பதாம். 24

25. பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன் பேரரு ளாளன்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமும் ஆமே.

கு - ரை : பிஞ்ஞகன் - யாவற்றையும் ஒடுக்குபவன். துறப்பிலி - நீக்கமின்றி இருப்பவன். மறப்பிலி - மறக்காதவன். மாயா விருத்தம் - மாயையைக் கெடுத்தல்.

பேரருளாளனைத் தொழுதால் கேவல சகலத்தைச் செய்யும் மாயை நீங்கும் என்பதாம். 25

26. தொடர்ந்துநின் ருனைத் தொழுமின் தொழுதால்
படர்ந்துநின் ருன்பரி பாரக முற்றுங்
கடந்துநின் ருன்கம லம்மலர் மேலே
உடந்திருந் தானடிப் புண்ணிய மாமே.

கு - ரை : பரிபாரகம் - விசாலமான உலகம். கமலம் மலர் - சகஸ்ர தளம். உடந்திருத்தல் - உடனாய் இருத்தல். உலகத்தைக் கடந்து நின்றவன் சகஸ்ரதளத்தில் உடனாய் இருந்தான் என்க.

தொடர்ந்து நின்ருனாகிய சிவனைத் தொழுதால் புண்ணியம் உண்டாம் என்பதாம். 26

27. சந்தி எனத்தக்க தாமரை வாண்முகத்
தந்தமில் ஈசன் அருள்நமக் கேயென்று
நந்தியை நாளும் வணங்கப் படும்அவர்
புந்தியி னுள்ளே புகுந்துநின் ருனே.

கு - ரை : சந்தி எனத்தக்க தாமரை - சுவாதிட்டானச் சக்கரம்.
(சேர்க்கையை விரும்பும் இடம்). வாள்முகம் - ஒளி பொருந்திய முகம்.
வணங்கப் படும் அவர் - அருளை நாடி வணங்குபவர்.

சுவாதிட்டானச் சக்கரத்தில் உள்ளவனை வணங்குவாரது புத்தியுள்
விளங்குவான் என்பதாம். 27

28. இணங்கிநின் ருன்எங்கு மாகிநின் ருனும்
பிணங்கிநின் ருன்பின்முன் னாகிநின் ருனும்
உணங்கிநின் ருன்அம ராபதி நாதன்
வணங்கிநின் ருர்க்கே வழித்துணை யாமே.

கு - ரை : இணங்கி - சேர்ந்து. எங்கும் - எல்லா இடத்தும். பின்
முன் - எல்லாக் காலத்தும். பிணங்கி - மாறுபட்டு. உணங்கி -
செயலற்று. அமராபதி நாதன் - சிவன்.

சிவன் எங்கும் எல்லாக் காலத்தும் உள்ளமையின் வழித்துணை
யாம் என்பதாம். 28

29. காணநில் லாயடி யேற்குற வாருளர்
நாணநில் லேன்உன்னை நான்தழு விக் கொளக்
கோணநில் லாத குணத்தடி யார்மனத்
தாணிய னாகி அமர்ந்துநின் ருனே.

கு - ரை : காணநில்லாய் என்பது காணும்படி நிற்பாயாக என்று
வேண்டியபடி. நாணுதல் - கூசுதல். உன்னுடைய உடைமையாதலின்
தழுவிக்கொள்ளக் கூச்சம் இல்லை என்க. கோணநில்லாத - கோணாத.
ஆணியன் - அச்சாணிபோன்று தாங்குபவன்.

இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு உண்மை உறவு என்பதாம். 29

30. வானின் றழைக்கும் மழைபோல் இறைவனுந்
தானின் றழைக்குங்கொல் என்று தயங்குவார்
ஆனின் றழைக்கு மதுபோல்என் நந்தியை
நானின் றழைப்பது ஞானங் கருதியே.

கு - ரை : வான் நின்று அழைக்கும் - வானத்திலிருந்து ஓலிக்கும்.
தயங்குதலாவது, விரும்பாதபோதும் தானே வந்து அருளுவான் என்று
எண்ணுவது. ஆன் - ஆன் கன்று.

உலகர் வேண்டாது தானே பெய்யும் மழைபோலாது, வேண்டு
வார்க்கே ஞானத்தை அருளுவான் என்பதாம். 30

31. மண்ணகத் தான்ஒக்கும் வானகத்தான் ஒக்கும்
விண்ணகத் தான்ஒக்கும் வேதகத் தான்ஒக்கும்
பண்ணகத் தின்னிசை பாடலுற் றுணுக்கே
கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே.

கு - ரை : மண் - பூலோகம். வான் - புவர்லோகம். விண் -
சுவர்லோகம். வேதகத்தான் - வேதப் பொருளானவன். பண்அகம் -
நிறைவுபட்ட மனம். இன்னிசை - நாதம். இஃது அனுபவிகளுக்குப்
புலனாவதோர் தொனி என்க. கண்ணகம் - அறிவினிடம்.

நாதமயமான சிவனையே காதலித்தேன் என்பதாம். 31

32. தேவர் பிரான்நம் பிரான் திசை பத்தையு
மேவு பிரான்விரி நீருல கேழையுந்
தாவு பிரான் தன்மை தானறி வாரில்லை
பாவு பிரான் அருட் பாடலு மாமே.

கு - ரை : மேவுதல் - பொருந்துதல். தாவுதல் - கடத்தல். பாவு
தல் - வியாபித்தல். பாடலும் ஆமே - பாடமுடியாது. (அளவுபடுத்த
முடியாது).

அகண்ட வியாபகமான பொருளைப் பாடமுடியாது என்பதாம். 32

33. பதிபல வாயது பண்டிவ் வுலகம்
விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை உணரார்
துதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரும்
மதியிலர் நெஞ்சினுள் வாடுகின் றுரே.

கு - ரை : பதி - தலைவர். பழைமையாகப் பல கடவுளர் வழிபாடு
உண்டு என்க. விதி - விதிக்கப்பட்ட கன்மங்கள். மெய்ம்மை -
உண்மைப் பொருள். துதிபலதோத்திரம் - தோத்திரப் பாடல்கள்.
வாடுதலாவது, உண்மைப் பொருளை உணராமையாலாம்.

உண்மைப் பொருளை உணராது செய்யும் கன்மமும், பாடும்
பாடலும் பயனிலவாம் என்பதாம். 33

34. சாந்து கமழுங் கவரியின் கந்தம்போல்
வேந்தன் அமரர்க் கருளிய மெய்ந்நெறி
ஆர்ந்த சுடரன்ன ஆயிர நாமமும்
போந்தும் இருந்தும் புகழுகின் றேனே.

கு - ரை : சாந்து - கலவைச் சாந்து. கவரியின் கந்தம் - கத்தூரியின் மணம். வேந்தன் - சிவன். கத்தூரியின் மணம்போல் சிவன் அருளிய மெய்ந்நெறி சிவமணம் கமழும் என்க. ஆர்ந்த சுடர் - அருமையான ஒளிக்கிரணங்கள். போந்தும் இருந்தும் - எப்போதும்.

மெய்ந்நெறியடைய ஆயிரம் திருநாமங்களையும் பரவவேண்டும் என்பதாம். 34

35. ஆற்றுகி லாவழி யாகும் இறைவனைப்
போற்றுமின் போற்றிப் புகழ்மின் புகழ்ந்திடில்
மேற்றிசைக் குங்கிழக் குத்திசை எட்டொடு
மாற்றுவன் அப்படி யாட்டவு மாமே.

கு - ரை : ஆற்றுகிலா வழி - பிறர் படைக்காத சன்மார்க்கம். மேல் திசை - ஊர்த்துவமுகம், அஃதாவது ஈசானன். கிழக்குத் திசை எட்டு - அஷ்டதள கமலம். புகழ்வோர்க்கு மேனோக்கிய சகஸ்ரதளம் அமைந்து மத்தியில் ஈசானமூர்த்தி வெளிப்படுவர் என்க. அப்படி யாட்டவும் ஆம் என்பது, அவ்வாறு நடத்தலுமாம் என்றபடி.

இறைவனைப் புகழ்ந்திடில் ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் அமையும் என்பதாம். 35

36. அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிவி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே.

கு - ரை : ஆரா அமுது - தெவிட்டாத அமுது. வள்ளல் - வரையாது வழங்குபவன். ஊழி முதல்வன் - சங்கராக் கடவுள். பரிசு-வகை.

ஈசன் எத்திறத்தில் நின்றார்க்கும் அருள்புரிவான் என்பதாம். 36

37. நானுந் நின் நேத்துவன் நாள்தொறும் நந்தியைத்
தானுந் நின் ருன்தழல் தானொக்கு மேனியன்
வானில் நின் ருர்மதி போல்உடல் உள்ளுவந்
தூனில் நின் ருங்கே உயிர்க்கின்ற வாறே.

கு - ரை : ஆர்மதி - கலைகள் நிறைந்த சந்திரன். உயிர்க்கின்ற ஆறு - பிராணருபமாய் அருளும் மார்க்கம். உடம்பில் சந்திரகலை பிரகாசித்தற்குரிய இடம் சகஸ்ரதளம் என்க.

சகஸ்ரதளத்தில் சோதிமயமாக விளங்குகின்றான் என்பதாம். 37

38. பிதற்றொழி யேன்பெரி யான் அரி யானைப்
பிதற்றொழி யேன்பிற வாஉரு வானைப்
பிதற்றொழி யேன்எங்கள் பேர்நந்தி தன்னைப்
பிதற்றொழி யேன்பெரு மைத்தவன் நானே.

கு - ரை : பிதற்றுதல் - இடைவிடாது பேசுதல். பிறவா உருவான் - பிறப்பில்லாதவன். பெருமைத்தவன் நானே என்பது, பெரியதவம் செய்தவன் நானே என்றபடி.

இடைவிடாது புகழ்தலினாலே பெருந்தவம் உடையேன் என்று வியந்தவாறு. 38

39. வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீர்த்தனை அங்கே தினைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெரு மான்என் நிறைஞ்சியும்
ஆத்தஞ் செய்தீசன் அருள்பெற லாமே.

கு - ரை : தீர்த்தம் - ஆகாய கங்கை. ஆத்தம் செய்து - நேசம் செய்து. உள்ளத்துறு சோதியை நேசம் செய்யவேண்டும் என்க.

மனத்துள் சோதி அமைய நீரில் குளித்தது போன்ற உணர்வு உண்டாம் என்பதாம். 39

40. குறைந்தடைந் தீசன் குரைகழல் நாடும்
நிறைந்தடை செம்பொனின் நேரொளி ஒக்கும்
மறைஞ்சடம் செய்யாது வாழ்த்தவல் லார்க்குப்
புறஞ்சடஞ் செய்வான் புகுந்துநின் றுனே.

கு - ரை : நாடும், வினைமுற்று. நிறைந்து அடை - ஒலியால் நிறைந்து (ஸ்பந்தம் மிகுத்து) அடைகின்ற. செம்பொன் நேரொளி - பொன்போலும் செவ்வொளி. வணங்கி அடைந்தார்க்கு ஸ்பந்தமாயும் ஒலியாயும் தோன்றுவான் என்க. மறைந்து அடம் செய்யாது - வஞ்சனை செய்யாது. புறம் சடம் செய்வான் - உடம்பைப் புறம் என்று உணர்த்துவான்.

வஞ்சனையின்று வாழ்த்த வல்லார்க்கு உடம்பினின்றும் பிரித்தறியும் ஆற்றலை யருளுவான் என்பதாம். 40

41. சினஞ்செய்த நஞ்சுண்ட தேவர் பிரானைப்
புனஞ்செய்த நெஞ்சிடை போற்றவல் லார்க்குக்
கனஞ்செய்த வாள்நுதல் பாகனும் ஆங்கே
இனஞ்செய்த மான்போல் இணங்கிநின் றுனே.

கு - ரை : நஞ்சுண்டல் - விந்து ஜெயம். தேவர் பிரான் - சதா சிவ மூர்த்தி. புனம் செய்த - திருத்தப்பட்ட. கனம் - கானம், நாதம். இனம் செய்த மான்போல் - இனத்தோடு கூடிய மாண்ப்போல்.

வாள் நுதல் பாகன் விந்து நாத மயமாகப் பொருந்தியிருந்தான் என்பதாம். 41

42 போயரன் தன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது
நாயகன் னான்முடி செய்தது வேநல்கும்
மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும்
வேயன தோளிக்கு வேந்தொன்றுந் தானே.

கு - ரை : நான்முடி - பிரமன், சுவாதிட்டானச் சக்கரத்திலிருப்பவன். நாயகன் நான்முடியாகச் செய்தது (சிரத்தைக் கிள்ளியது) விருப்பத்தை நீக்கியதைக் குறிக்கும் என்க. மாயகம் - மயக்குகின்ற உலகம். வேயன தோளிக்கு வேந்து - உமாதேவிக்குப் பாகன். ஒன்றும் - பொருந்தும்.

ஆசையற்றவர் உலகில் இருந்தாலும் சிவனோடு ஒன்றியே இருப்பார் என்பதாம். 42

43. அரனடி சொல்லி அரற்றி அழுது
பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாடும்
உரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு
நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் றானே.

கு - ரை : பரனடி நாடி பாவித்தலாவது, இடைவிடாது திருவருளைச் சிந்தித்தல். உரனடி செய்து - ஞானத்தை நிலைக்கும்படி செய்து. நிரனடி செய்து - செம்மை செய்து.

சிவனது திருவடி ஞானத்தில் ஓடுங்கியிருப்பார்க்குப் பூர்ணத்துவம் அருளுவான் என்பதாம். 43

44. போற்றிஎன் பார்அம ரர்புனி தன் அடி
போற்றிஎன் பார்அசு ரர்புனி தன் அடி
போற்றிஎன் பார்மனி தர்புனி தன் அடி
போற்றிஎன் அன்புள் பொலியவைத் தேனே.

கு - ரை : புனிதன் - சுமுகுணை நாடியில் விளங்கும் ஏகபாத சிவன். தேவர் முதலியோர் அன்பின்றி வழிபட்டனர் என்ற குறிப்பைக் காண்க. அன்புள் - அன்பகத்துள். பொலிய - விளங்க.

சிவனது திருவடியை அன்போடு வணங்கவேண்டும் என்பதாம். 44

45. விதிவழி அல்லதிவ் வேலை உலகம்
விதிவழி இன்பம் விருத்தமும் இல்லை
துதிவழி நித்தலுஞ் சோதிப் பிரானும்
பதிவழி காட்டும் பகலவ னாமே.

கு - ரை : விதிவழி-நியதிவழி (கிரியா நெறி). விருத்தம்-விரோதம். இன்பமும் விதி வழிக்கு விரோதமின்று என்க. துதிவழி - தோத்தரிக் கும் வழி. பதிவழி - முத்திநெறி. பகலவன் - ஞாயிறு.

தோத்தரிப்பார்க்கு முத்திநெறி காட்டும் பகலவனாவான் என்பதாம். 45

46. அந்திவண் னு அர னேசிவ னே என்று
சிந்தைசெய் வண்ணந் திருந்தடி யார்தொழ
முந்திவண் னுமுதல் வாபர னே என்று
புந்தி வண்ணம்எம் மனம்புருந் தானே.

கு - ரை : அந்தி வண்ணன், சிவன், அரன் ஆகிய இவை உருவம். திருந்திய அடியார் உருவத் திருமேனியைச் சிந்தித்து வழிபடுகின்றனர் என்க. முந்தி வண்ணன், முதல்வன், பரன் ஆகிய இவை அருவம். யோகியரும், ஞானியரும் அருவத்தினை நினைக்கின்றனர் என்க. புந்தி வண்ணன் - அறிவு வடிவின்.

எவ்வண்ணம் வழிபட்டாலும் அவ்வண்ணம் அருளுவான் என்பதாம். 46

47. மனையுள் இருந்தவர் மாதவர் ஒப்பர்
நினைவுள் இருந்தவர் நேசத்துள் நிற்பர்
பனையுள் இருந்த பருந்தது போல
நினையாத வர்க்கில்லை நின் இன்பந் தானே.

கு - ரை : மனையுள் இருந்தவர் - இல்லறத்தார். நினைவுள் இருந்தவர் - இடைவிடாது தியானத்தில் உள்ளவர். நேசத்துள் நிற்பர் என்பது சிவத்தோடு பொருந்தியிருப்பர் என்றபடி. பனையுள் இருந்த பருந்ததுபோல - கருக்குமட்டைகளையுடைய பனையின்மேல் பருந்து இருந்தாலும் துன்பத்தை நினையாததுபோல.

சிவத்தோடு உடனிருந்தும் நினையாதவர்க்குச் சிவப்பேறு இல்லை என்பதாம். 47

48. அடியார் பரவும் அமரர் பிராணை
முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப்
படியார் அருளும் பரம்பரன் எந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே.

கு - ரை : படியார் அருளும் - பாரிலுள்ளார்க்கு அருளும். விடியா விளக்கு - அணையா விளக்கு.

அமரர் பிராணை வணங்கித் தியானித்துப் பரம்பரன், எந்தை, விளக்கு என்று பொருந்தினேன் என்பதாம். 48

49. பரைபசு பாசத்து நாதனை உள்ளி
உரைபசு பாசத்து ஒருங்கவல் லார்க்குத்
திரைபசு பாவச் செழுங்கடல் நீந்திக்
கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே.

கு - ரை : பரை - சத்தி. சத்தி, சீவன், பாசம் ஆகியவற்றுக்கு நாதன் என்க. உரை - உரைக்கப்படுகின்ற. ஒருங்க வல்லார்க்கு - ஒடுக்க வல்லார்க்கு. திரை - அலை. பசு பாவமாவது, அலைபோன்று ஓயாது சீவர்கள் செய்யும் பாவம்.

நாதனை எண்ணி பசு பாசத் தன்மைகளை அடக்கவல்லார் பாவக் கடலை நீந்தித் திருவடியாகிய கரையை அடையலாம் என்பதாம். 49

50. குடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரான் என்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்
ருடுவன் ஆடி அமரர்பி ரான் என்று
நாடுவன் நானின் றறிவது தானே.

கு - ரை : பிரான் - தலைவன். நாடுதல் - தியானித்தல்.

நான் இன்று அறிவது குடுதல் முதலாக நாடுதல் ஈருகச் சொல்லப் பட்ட இவையே என்பதாம். 50

2. வேதச் சிறப்பு

- 51 வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்
ஓதத் தகும்அறம் எல்லாம் உளதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஒதியே வீடுபெற் றுர்களே.

கு - ரை : விட்ட - சொல்லப்படாமல் விட்ட. அறம் - நீதி. தர்க்க வாதம் - ஏதுக்களால் எடுத்து மொழிதல்.

தர்க்க வாதத்தை விட்டு அநுபூதிமாண்கள் வேதத்தை ஒதி வீடு
பெற்றார்கள் என்பதாம். 1

52. வேதம் உரைத்தானும் வேதிய னாகிலன்
வேதம் உரைத்தானும் வேதா விளங்கிட
வேதம் உரைத்தானும் வேதியர் வேள்விக்காய்
வேதம் உரைத்தானும் மெய்ப்பொருள் காட்டவே.

கு - னா : வேதம் உரைத்தான் - வேதத்தை எடுத்தும் படுத்தும்
ஒதுபவன். வேதியன் - வேதத்தை அறிந்தவன். அனுபவமின்றி
வாயளவில் சொல்லுவதால் பயனில்லை என்க. வேதா - பிரமம். வேள் விக்காய் -
வேள்வியின் பொருட்டு.

பிரம சொருபம் விளங்கவும், வேள்வி செய்வதன் பொருட்டும்,
உண்மையை உணர்த்த வேண்டியும் சிவன் வேதம் கூறியருளினான்
என்பதாம். 2

53. இருக்குரு வாம்எழில் வேதத்தி னுள்ளே
உருக்குணர் வாயுணர் வேதத்துள் ஓங்கி
வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங்
கருக்குரு வாய்நின்ற கண்ணனு மாமே.

கு - னா : இருக்கு - மந்திரம். உருக்குணர்வு - உள்ளத்தை
உருக்கும் உணர்ச்சி. வெருக்குருவாகிய சொல் - அச்சத்தை விளக்க
கும் கம்பிரத் தொனியையுடைய வேத மந்திரங்கள். கருக்குருவாய் -
மூலமாய். கண்ணன் - முக்கண்ணன்.

வேதத்தில் உருக்குகின்ற உணர்வாயும், வேதியரால் கம்பிரமாய்ச்
சொல்லப்பெறும் மூலப்பொருளாயும் விளங்குகின்றவன் முக்கண்ணன்
என்பதாம். 3

54. திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப்
பெருநெறி யாய் பிராணை நினைந்து
குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடும்
ஒருநெறி ஒன்றாக வேதாந்தம் ஒதுமே.

கு - னா : திருநெறி - தெய்வீக நெறி. சித்தசித்து - அறிவு
அறியாமை. பெருநெறி - வீட்டுநெறி. குருநெறி - சன்மார்க்கம். ஒரு
நெறி - ஒப்பற்ற நெறி.

திருநெறியாவது சிவனடி சேரும் நெறியே என்பதாம். 4

55. ஆறங்க மாய்வரு மாமறை ஒதியைக்
கூறங்க மாகக் குணம்பயில் வாரில்லை
வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம்
பேறங்க மாகப் பெருக்குகின் றுரே.

கு - ரை : ஆறங்கம்-சிட்சை, கற்பம், வியாகரணம், சந்தோபசிதம், சோதிடம், நிருத்தம் ஆகிய ஆறு அங்கம். ஒதி மறைப்பொருளாய் உள்ளான் என்க. கூறங்கமாக - உடம்பின் பகுதியாக. வேறங்கமாக - பிரித்து வேறுகிய அங்கமாக. பேறங்கமாக - இஷ்ட காமியங்களாக.

மறையோதியை அகத்திலே எண்ணி வழிபடாது புறத்தே வைத்து வழிபட்டு விளையைச் செய்து கெடுகிறார்களே என்று இரங்கியவாறு. 5

56. பாட்டும் ஒலியும் பரக்குங் கணிகையர்
ஆட்டும் அருத அவனியில் மாட்டாதார்
வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவர்
ஈட்டும் இடஞ்சென் நிகலலுற் றுரே.

கு - ரை : கணிகையர் - ஆடல் மகளிர். சந்தோபசிதம், நிருத்தம் ஆகியவைகளில் கூறப்பட்ட பாடலும் ஆடலும் நீங்காத அவனி என்க. மாட்டாதார் - நெறி நிற்க மாட்டாதார். வேட்டல் - வேள்வி செய்தல். இகலல் - மாறுபடுதல்.

வேள்வி செய்து மேன்மையடையாது காமம் செய்து தாழ்ந்தனர் என்பதாம். 6

3. ஆகமச் சிறப்பு

57. அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள ஆகமம்
அஞ்சவி கூப்பி அறுபத் தறுவரும்
அஞ்சா முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே.

கு - ரை : அஞ்சன மேனி - நிலமேனி. அரிவை - உமை. அஞ்சொடிருபத்துமூன்று - இருபத்தெட்டு. அஞ்சாமுகம் - ஐந்தாவது முகமாகிய ஈசானம். ஆகமம் ஈசான முகத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்க.

உமாபாகனது ஈசான முகத்தில் அறுபத்து அறுவரும் ஆகமப் பொருளைக் கேட்டனர் என்பதாம். 1

58. அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணில் இருபத்தெண் கோடிநூ றுயிரம்
விண்ணவர் ஈசன் விழுப்பம் உரைத்தனர்
எண்ணிநின் றப்பொருள் ஏத்துவன் நானே.

கு - ரை : இருபத்தெண் கோடி நூறுயிரம் என்பது ஆகமத்திலுள்ள கிரந்தங்களின் எண்ணிக்கை. விழுப்பம் - பெருமை.

விண்ணவர் ஆகமங்களின் துணையால் ஈசனது பெருமையை உரைத்தனர் என்பதாம். 2

59. பண்டித ராவார் பதினெட்டுப் பாடையுங்
கண்டவர் கூறுங் கருத்தறி வார்என்க
பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையும்
அண்ட முதலான் அறஞ்சொன்ன வாறே.

கு - ரை : கண்டவர் - தெரிந்தவர். பதினெட்டுப் பாடையும் தெரிந்த பண்டிதர் அவை கூறும் உண்மையினை அறிவர் என்க. அண்டமுதலான் - சிவன்.

பதினெட்டுப் பாடையிலும் சிவன் சொன்ன அறமே உள்ளது என்பதாம். 3

60. அண்ணல் அருளால் அருளுந்திவ் யாகமம்
விண்ணில் அமரர் தமக்கும் விளங்கரி
தெண்ணில் எழுபது கோடிநூ ருயிரம்
எண்ணிலும் நீர்மேல் எழுத்தது ஆகுமே.

கு - ரை : திவ்யாகமம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஆகமம். விளங்கரிது - அனுபவத்துக்கு வாராது. எண்ணிலும் - அறிந்தாலும்.

நீர்மேல் எழுத்து அழிந்து பயன்படாது போவது போல அனுபவமின்றி அறிந்தால் பயன் இல்லை என்பதாம். 4

61. பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி உலகில்
தரனாய்ச் சிவதன்மந் தானேசொல் காலத்
தரனாய் அமரர்கள் அர்ச்சிக்கு நந்தி
உரனாகி ஆகமம் ஓங்கிநின் ருனே.

கு - ரை : . பரன் - மேன்மையானவன். பராபரம் - பரஞானம், அபரஞானம். தரன் - தாங்குபவன். உரன் - அறிவு.

பரனாகிப் பரஞானம் அபரஞானம் காட்டி நந்தியெம்பெருமான் அறிவாய் ஆகமத்தில் விளங்குகின்றான் என்பதாம். 5

62. சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவம்
உவமா மகேசர் உருத்திர தேவர்
தவமால் பிரமீசர் தம்மில்தாம் பெற்ற
நவஆ கமம்எங்கள் நந்திபெற் ருனே.

கு - ரை : உவ - மனத்துக்கு உவந்த. தவ மால் - தவத்தைச் செய்த மால். பிரமீசர் - பிரமன். நவ ஆகமம் - ஒன்பது ஆகமம். விரிவு அடுத்த பாடலில் காண்க.

சத்தி யாதியார் பெற்ற நவ ஆகமத்தைக் குருவாகிய நந்தியும் வழி முறையாகப் பெற்றான் என்பதாம். 6

63. பெற்றநல் ஆகமங் காரணங் காமிகம்
உற்றநல் வீரம் உயர்சிந்தம் வாதுளம்
மற்றவ் வியாமள மாகுங்கா லோத்தரந்
துற்றநற் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடமே.

கு - ரை : சிந்தம் - சிந்தியம். துற்ற - நெருக்கத்தைச் செய்கின்ற.

பெற்ற ஆகமங்கள் காரணம் முதலாக மகுடம் ஈறாக ஒன்பது என்பதாம். 7

64. அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணிலி கோடி தொகுத்திடு மாயினும்
அண்ணல் அறைந்த அறிவறி யாவிடின்
எண்ணிலி கோடியும் நீர்மேல் எழுத்தே.

கு - ரை : அண்ணல் அறைந்த அறிவு - சிவஞானம். எண்ணிலி கோடி - அளவற்ற.

எண்ணற்ற கோடி பயின்றாலும் இறைஞானம் பெருவிடில் அறிவு நிலைத்திராது என்பதாம். 8

65. மாரியுங் கோடையும் வார்பணி தூங்கநின்
றேரியு நின்றங் கிளைக்கின்ற காலத்து
ஆரிய முந்தமி மும்உட னேசொலிக்
காரிகை யார்க்குக் கருணைசெய் தானே.

கு - ரை : மாரி-கார், கூதிர் ஆகிய மழைக்காலம். கோடை-இளவேனில், முதுவேனில் ஆகிய கோடைக்காலம். பனி - முன்பனி, பின்பனி ஆகிய பனிக்காலம். தூங்கநின்று - இலயப்பட்டு நின்று. இளைக்கின்ற காலம் - வறட்சியடைந்திருக்கும் காலம். ஆறு பருவங்களும் ஒடுங்கிய ஊழிக்காலம் என்க. உடனே சொலி - ஏககாலத்து உபதேசித்து. காரிகையார் - பராசத்தியார்.

சிருட்டி தொடங்குமுன் பராசத்திக்கு வடமொழி, தென்மொழிப் பொருளாயுள்ள பிரணவத்தை உபதேசித்தான் என்பதாம். 9

66. அவிழ்க்கின்ற வாறும் அதுகட்டு மாறும்
சிமிட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறும்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும்இவ் விரண்டும்
உணர்த்தும் அவனை உணரலு மாமே.

கு - ரை : அவிழ்த்தல் - கட்டை நெகிழ்த்தல். கட்டுதல் - பந்தித்
தல். சிமிட்டலைப் படுதல் - கண்ணிமைத்தல் ஒழிதல். உணரலாமே -
உணரமுடியாது.

பந்தமும் விடும் அருளுகின்ற சிவனை ஆகம அறிவினால் அறிய
முடியாது என்பதாம். 10

4. குரு பாரம்பரியம்

67. நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடிடின்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமர்
என்றிவர் என்னோ டெண்மரு மாமே.

கு - ரை : நந்தி - சிவன். நந்திகள் நால்வர் - சனகர், சனந்தனர்,
சனாதனர், சனற்குமாரர். குருவும் சிவனும் ஒன்றேயாதலின், குரு
வையும் நந்தி என்றே குறிப்பிட்டபடி என்க. எண்மர் - சனகாதி
நால்வரோடு சிவயோக மாமுனி, பதஞ்சலி, வியாக்ரமர், திருமூலர்
ஆகிய எண்மர்.

நந்தி அருள்பெற்ற நாதர் எண்மர் என்பதாம். 1

68. நந்தி அருளாலே நாதனும் பேர்பெற்றோம்
நந்தி அருளாலே மூலனை நாடினோம்
நந்தி அருளாவ தென்செயும் நாட்டினில்
நந்தி வழிகாட்ட நானிருந் தேனே.

கு - ரை : நந்தி - குரு. மூலன் - மூலாதாரச் சக்கரத்தில் விளங்
கும் உருத்திரன். நந்தி அருளாவது என் செய்யும் என்பது, எல்லாம்
செய்ய வல்லது என்றபடி. நந்தி வழி காட்ட - நந்தியின் துணை
கொண்டு மூலாதாரச் சக்கரத்திலிருந்து உச்சிச் சக்கரத்துக்குச் செல்
லும் சுழுமுனை வழியைக் காட்ட. நான் இருந்தேன் - நான் நிலை
பெற்றிருந்தேன்.

நந்தி அருளே நன்னெறியைக் காட்டும் என்பதாம். 2

69. மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்கன்
இந்திரன் சோமன் பிரமன் உருத்திரன்
கந்துருக் காலாங்கி கஞ்ச மலையனோ
டிந்த எழுவரும் என்வழி யாமே.

கு - ரை : கந்துருக் காலாங்கி - கட்டுத்தறி போன்று அசைவற்றிருந்த உருவினையுடைய காலாங்கி.

மாலாங்கன் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட எழுவரும் இவரது மாணக்கர் என்பதாம். 3

70. நால்வரும் நாலு திசைக்கொன்று நாதர்கள்
நால்வரும் நானு விதப்பொருள் கைக்கொண்டு
நால்வரும் நான்பெற்ற தெல்லாம் பெறுகென
நால்வருந் தேவராய் நாதரா னார்களே.

கு - ரை : நால்வர் - நந்திகள் நால்வர். திசைக்கொன்று - திசைக்கு ஒருவர். நானுவிதப் பொருள் - பல்வேறு அனுபவப்பொருள். நாதர் - தலைவர்.

நால்வரும் நான்கு திசைகளுக்கும் சென்று அனுபவத்தை வழங்கி
னார்கள் என்பதாம். 4

71. மொழிந்தது மூவர்க்கும் நால்வர்க்கும் ஈசன்
ஒழிந்த பெருமை இறப்பும் பிறப்பும்
செழுஞ்சுடர் மூன்றொளி யாகிய தேவன்
கழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லானே.

கு - ரை : மூவர்க்கும் நால்வர்க்கும்-ஆசிரியர் வழிவந்த எழுவர்க்கும். பெருமை - பெருநெறி. இறப்பும் பிறப்பும் இல்லாத பெருநெறியை ஈசன் மொழிந்தான் என்க. மூன்றொளி - சந்திரன், சூரியன், அக்கினி. கழிந்த பெருமை - குறைந்த பெருமை.

சோம சூரியாக்கினி ரூபமாயுள்ள ஈசன் குறைந்த பெருமையைக் கொடுப்பவன் அல்லன் என்பதாம். 5

72. எழுந்துநீர் பெய்யினும் எட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்தண் நியமங்கள் செய்யுமினென் றண்ணல்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
அழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே.

கு - ரை : நியமங்கள்-செய்கடன்கள். பவளக் குளிர்சடை-பவளம் போன்று செம்மையான குளிர்ச்சி பொருந்திய சடை. அஃதாவது யோகியர் வெண்ணிறப் பணி ஒளியில் நீரோட்டம் போலப் பொருந்து தலைக் காண்பர் என்க.

எத்துணை இடர் வந்தபோதும் கடமைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று அண்ணல் நால்வர்க்கு அருள்புரிந்தான் என்பதாம். 6

5. திருமூலர் வரலாறு

73. நந்தி இணையடி நான்தலை மேற்கொண்டு
புந்தியின் உள்ளே புகப்பெய்து போற்றிசெய்
தந்தி மதிபுனை அரனடி நாள்தொறுஞ்
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுந் தேனே.

கு - ரை : நந்தி இணையடி - குருவினது திருவடி. புகப் பெய்து - நிறுத்தி. குருவணக்கம் வேண்டும் என்க. அரன் அடி சிந்தை செய்து - அரனடியை அறிவினால் சிந்தித்து. இறைவணக்கம் வேண்டும் என்க.

நூல் செய்வதற்குமுன் குருவையும் அரனையும் தியானிக்கவேண்டும் என்பதாம். 1

74. செப்புஞ் சிவாகமம் என்னும்அப் பேர்பெற்றும்
அப்படி நல்கும் அருள்நந்தி தாள்பெற்றுத்
தப்பிலா மன்றில் தனிக்கூத்துக் கண்டபின்
ஒப்பில் எழுகோடி யுகம்இருந் தேனே.

கு - ரை : செப்பும் சிவாகமம் - சிவாகமம் செப்பவல்லவன். அப்படி நல்கும் - அப்பெருமையினை அருளும். நந்தி - குரு. தப்பிலா மன்று - சிற்சபை, ஆகாயப் பெருவெளி. தனிக் கூத்து - ஆகாயத்தில் காணும் அலுக்களின் நடனம். கோடி - முனை, எல்லை. யுகம் - இரண்டன் சேர்க்கை.

மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை, சகஸ்ரதாம் ஆகிய ஏழு ஆதாரச் சங்கங்களிலும் உள்ள முடிவுகளைப் பொருந்தி யிருந்தேன் என்பதாம். 2

75. இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே
பொருந்திய செல்வப் புவனா பதியாம்
அருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடியேன்
பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி னாலே.

கு - ரை : இந்திரன் - திருமூலர் மாணக்கர். அருந்தவச் செல்வ் - சிதாகாயத்தில் விளங்கும் சத்தி. சேவித்தல் - வணங்குதல்.

ஏழு ஆதாரங்களைப் பொருந்திச் சமாதிக்குச் செல்வோர் பேரறிவுடன் கூடியிள்வர் என்பதாம். 3

76. சதாசிவந் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம்
மிதாசனி யாதிருந் தேனின்ற காலம்
இதாசனி யாதிருந் தேன்மன நீங்கி
உதாசனி யாதுட னேஉணர்ந் தோமால்.

கு - னை : சதாசிவந் தத்துவம் - சாதாக்கியத்துவம். முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம். மிதம் அசனியாது - அளவுடன் நுகராது. இதாசனியாது - இதமான ஆசனம் இல்லாது. உதாசனியாது - பாரா முகமாய் இல்லாது.

மனம் தெளிந்து இதமான ஆசனத்தில் அமர்ந்து உதாசினம் செய்யாதிருந்தால் தத்துவம் முதலிய உண்மைப் பொருளை உணர முடியும் என்பதாம். 4

77. மாலாங்க னேயிங்கு யான்வந்த காரணம்
நீலாங்க மேனியள் நேரிழை யாளொடு
மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே.

கு - னை : மாலாங்கன் - திருமூலர் மாணுக்கரில் ஒருவர். நீலாங்க மேனியள்-சத்தி. மூலாங்கம்-மூலகாரணம். சீலம்-ஒழுக்கம், மேன்மை.

திருக்கூத்தின் உண்மையைக் கூறவந்தேன் என்பதாம். 5

78. நேரிழை யாவாள் நிரதிச யானந்தப்
பேருடை யாளென் பிறப்பறுத் தாண்டவள்
சீருடை யாள்சிவ னொடு தண்டுறை
சீருடை யாள்பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே.

கு - னை : நிரதிசய ஆனந்தம் - மேலான ஆனந்தம். நேரிழை யாள் ஆனந்தமே திருநாமமாகவுடைவள் என்க. ஆவடுதண்டுறை = ஆ + அடு + தண்டு + உறை - ஆண்மாக்களைப் பக்குவம் செய்யும் நெறியாகிய வீணுத் தண்டில் பொருந்தி. சீருடையாள் - சிற்சத்தி.

சுழுமுனையில் விளங்கும் சிற்சத்தியோடு பொருந்தியிருந்தேன் என்பதாம். 6

79. சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்களைச்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னொடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலிற்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் நாமங்கள் ஓதியே.

கு - னை : மங்கைபங்கன் - அர்த்தநாரி வடிவத்தையுடையவன். சுழுமுனை நாடியே ஆண் பெண் தன்மையுடன் கூடியதுதான் என்க. போதி - அரசமரம். இனி, 'சிவபோதியின் நீழலில்' என்பதற்குச் சிவ அறிவு வியாபகத்தில் என்ற பொருளும் காண்க.

சிவன் நாமங்களை ஓதினால் சிவ வியாபகத்தில் ஓடுங்கலாம் என்பதாம். 7

80. இருந்தேன் இக் காயத்தே எண்ணிவி கோடி
 இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
 இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே
 இருந்தேன் என் நந்தி இணையடிக்கீழே.

கு - ரை : இராப்பகல் அற்ற இடம் - திங்களும் ஞாயிறும் இயக்கம் அற்ற இடம். இஃது உணர்வும் அறிவும் தொழில்படாத நிலை. சந்திரன் உணர்வு மயம் : சூரியன் அறிவு மயம்.

இடை பிங்கலைகளின் இயக்கம் இல்லாவிடில் நெடிது வாழலாம் என்பதாம். 8

81. பின்னை நின் றென்னே பிறவி பெறுவது
 முன்னை நன் ருக முயல்தவம் செய்கிலர்
 என்னை நன் ருக இறைவன் படைத்தனன்
 தன்னை நன் ருகத் தமிழ்ச்செய்யு மாறே.

கு - ரை : பின்னை - இனிமேல். என்னை, இரக்கக் குறிப்பு. முன்னை - முற்பிறவிகளில். முன்னைத் தவமின்மையில் பிறவி உண்டாகிறது என்க. தமிழ் - தமிழாகமம். தமிழில் ஆகமம் செய்யத் தன்னைப் படைத் தான் என்றவாறு.

முற்பிறவிகளில் தவம் செய்யாது பின்வருந்திப் பயனில்லை என்பதாம். 9

82. ஞானத் தலைவிதன் நந்தி நகர்புகு
 ஊனமில் ஒன்பது கோடி யுகந்தனுள்
 ஞானப்பா லாட்டி நாதனை அர்ச்சித்து
 நானும் இருந்தேன் நந் போதியின் கீழே.

கு - ரை : நந்தி நகர் - ஆவடுதண்டுறை. ஒன்பது கோடியுகம் - ஒன்பது முடிவுகளுடன் கூடிய சந்திப்பு. ஏழு ஆதாரங்களுடன் நாத விந்துக்களும் சேர்ந்து ஒன்பதாம். சிவனது நவகண்ட எல்லையைக் கடந்தால் அகண்டத்தில் இருக்கலாம் என்க. ஞானப்பால் - தோத்திரம்.

கண்டத்தைக் கடந்து அகண்ட வியாபகத்தில் இருந்தேன் என்பதாம். 10

83. செல்கின்ற வாறறி சிவமுனி சித்தசன்
 வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் முனிவராய்ப்
 பல்கின்ற தேவர் அசுரர்நரர் தம்பால்
 ஒல்கின்ற வான்வழி யூடுவந் தேனே.

கு - ரை : சிவமுனி - சிவத்தை முன்னி. சித்தசன் - காமன். சித்தசன் வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் என்பது, காமனை வெல்லும் ஞானம் பெற்றோர் முனிவர் என்றபடி. ஒல்கின்ற - குக்குமமாகிய.

சிவத்தை முன்னி முனிவர் முதலாயினார் வாழும் இவ்வுலகினுக்கு விண் வழியாக வந்தேன் என்பதாம். 11

84. சித்தத்தின் உள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களில்
உத்தம மாகவே ஓதிய வேதத்தின்
ஓத்த உடலையும் உள்நின்ற உற்பத்தி
அத்தன் எனக்கிங் கருளால் அளித்ததே.

கு - ரை : சிறக்கின்ற நூல்கள் - சிறப்பான நூல்கள். மனத்தின் கண் மேலாகக் கருதப்படுவது வேதம் என்க. உடல் - சொல். உற்பத்தி - பொருள். சொல்லும் பொருளும் ஒத்திருந்தது என்க.

அத்தன் வேதத்தின் சொல்லையும் பொருளையும் உணர்த்தினான் என்பதாம். 12

85. நான் பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

கு - ரை : வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் - ஆகாயத்தில் மறைந்துள்ள சிவன். ஊன் - உடம்பு. உணர்வுறு மந்திரம் - உணர்வினை உண்டாக்கும் மந்திரம். மறைப்பொருளைச் சிந்தித்தால் சிரசில் உணர்வு தோன்றும் என்க. தலைப்படுதல் - ஒன்றுகூடுதல்

மறைப்பொருளைச் சிந்தித்து எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்பதாம். 13

86. பிறப்பிலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னைச்
சிறப்பொடு வானவர் சென்றுகை கூப்பி
மறப்பிலர் நெஞ்சினுள் மந்திர மாலை
உறைப்பொடுங் கூடிநின் ரோதலு மாமே.

கு - ரை : மறப்பிலர் - மறவாதவர். மந்திரமாலை - திருமந்திர மாலை. உறைப்பு - உறுதி.

நந்தியை வானவர் வணங்கி மறவாதவராய் திருமந்திரத்தை ஓதலுமாகும் என்பதாம். 14

87. அங்கிமி காமைவைத் தானுடல் வைத்தான்
எங்குமி காமைவைத் தானுல கேழையுந்
தங்கிமி காமைவைத் தான்தமிழ்ச் சாத்திரம்
பொங்கிமி காமைவைத் தான்பொருள் தானுமே.

கு - ரை : அங்கி - அக்கினி. உடலில் அக்கினியை மிகாமல் அளவுடன் வைத்தான் என்க. உலகு ஏழு - பூலோகம் முதலிய ஏழு. இவை அழியாது அக்கினியை அளவோடு வைத்தான் என்க. தமிழ்ச் சாத்திரம் - திருமந்திரம். மிகாமை வைத்தான் - குழப்பமில்லாதிருக்க ஒருநூல் வைத்தான். பொருள் மிகாமை வைத்தான் - எல்லாப் பொருளும் இதன் கண் அடங்குமாறு வைத்தான்.

உலகமும் உயிரும் வாழ வகை செய்தருளினான் என்பதாம். 15

88. அடிமுடி காண்பார் அயன்மால் இருவர்
படி கண் டிலர்மீண்டும் பார்மிசைக் கூடி
அடிகண் டிலேன்என் றச்சுதன் சொல்ல
முடிகண்டேன் என்றயன் பொய்மொழிந் தானே.

கு - ரை : அடியை மாலும் முடியை அயனும் என மாற்றுக. படி - வடிவம். அச்சுதன் - திருமால்.

அத்துணைச் சிறப்புடைய அடியையும் முடியையும் யான் கண்டேன் என்பதாம். 16

89. பெற்றமும் மானும் மழுவும் பிறிவற்ற
தற்பரன் கற்பனை யாகுஞ் சராசரத்
தற்றமும் நல்கி அடியேன் சிரத்தினில்
நற்பத மும்அளித் தான்எங்கள் நந்தியே.

கு - ரை : பெற்றம் - இடபம். கற்பனையாகும் - நிலையில்லாத. சராசரம் (இயங்குதல் நின்றல்) எல்லாம் சிவனது கற்பனையாகும் என்க. அற்றம் - அவசரம்.

அழிந்துபோகின்ற உலகில் உண்மையினை விளக்கித் திருவடி தீட்சை செய்தான் என்பதாம். 17

90. ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை
மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும்பரை
யாயத்தை யச்சிவன் தன்னை யகோசர
வீயத்தை முற்றும் விளக்கியிட் டேனே.

கு - ரை : ஞேயம் - அறியப்படும் பொருள். ஞானம் - அறிவு. ஞாதுரு - அறிபவன். இது திரிபுடி ஞானம் என்க. மாயை - அசுத்த மாயை. மாமாயை - சுத்த மாயை. பரை ஆயம் - பராசத்தியின் கூட்டம். ஆகோசர வியம் - சொருபசிவத்தின் பிரபாவம்.

திருமூலர் வரலாறு

27

உண்மை ஞானம் பெற்றமையின் தத்துவங்களை விளக்கினேன் என்பதாம்.

91. விளக்கிப் பரமாகும் மெய்ஞ்ஞானச் சோதி - லயம்
அளப்பில் பெருமையன் ஆனந்த நந்தி
துளக்கறும் ஆனந்தக் கூத்தன்சொற் போந்து
வளப்பில் கயிலை வழியில்வந் தேனே.

கு - ரை : பரம் - பரம்பொருள். துளக்கறும் - நடுக்கமற்ற. கயிலை வழி - வெள்ளிமலை, சோதி மண்டலம்.

ஆனந்தக் கூத்தன் ஆணைவண்ணம் வெள்ளிமலை வழியே வந்தேன் என்பதாம். 19

92. நந்தி அருளாலே மூலனை நாடிப்பின்
நந்தி அருளாலே சதாசிவ னாயினேன்
நந்தி அருளால்மெய்ஞ் ஞானத்துள் நண்ணினேன்
நந்தி அருளாலே நானிருந் தேனே.

கு - ரை : நந்தி அருள் - குருவருள். மூலன் - மூலாதாரத்திலுள்ள உருத்திரன்.

மூலாதாரத்திலிருக்கும் உருத்திரனை நினைந்து புருவ நடுவில் சதாசிவனைக் கூட்டி ஞானத்துள் இருந்தேன் என்பதாம். 20

93. இருக்கில் இருக்குப் எண்ணிலி கோடி
அருக்கின்ற மூலத்துள் அங்கே இருக்கும்
அருக்கனுஞ் சோமனும் ஆரழல் வீச
உருக்கிய ரோமம் ஒளிவிடுந் தானே.

கு - ரை : இருக்கு - இருக்கு ரூபமான மந்திரம். அருக்கின்ற மூலத்துள் - சூக்குமமான பிரணவத்தில். அருக்கன் - சூரியகலை. சோமன் - சந்திரகலை. அழல் - அக்கினி கலை. ரோமம் ஒளி விடும் - மயிர்க்கால்தொறும் பொன்னொளி வீசும்.

இடகலையும் பிங்கலையும் சுழுமுனையில் ஓடினால் உரோமமானது உருக்கிய பொன்போல விளங்கும் என்பதாம். 21

94. பிதற்றுகின் நேன்என்றும் பேர்நந்தி தன்னை
இயற்றுவன் நெஞ்சத் திரவும் பகலும்
முயற்றுவன் ஒங்கொளி வண்ணன்எம் மானை
இயற்றிகழ் சோதி இறைவனு மாமே.

கு - ரை : இயற்றுதல் - தியானித்தல். முயற்றுவன் - முயற்சி செய்வேன். நெஞ்சில் தியானித்து ஒளிவண்ணனை அடைய முயலுவேன் என்க. இயற்றிகழ் சோதி - ஈயம் சோதி.

இறைவன் சோதியாகக் காணப்படுவான் என்பதாம். 22

6. அவையடக்கம்

95. ஆரறி வார்எங்கள் அண்ணல் பெருமையை
யாரறி வார்இந்த அகலமும் நீளமும்
பேரறி யாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றதின்
வேரறி யாமை விளம்புகின் றேனே.

கு - ரை : அகலம் நீளம் - வியாபகம். அண்ணலது வியாபகத்தை அறியமுடியாது என்க. வேர் - மூலம், அடி. பெருஞ்சுடரின் ஆழமும் அறியமுடியாதாம்.

அண்ணலது பெருமையையும் தன் சிறுமையையும் கூறியதாம். 1

96. பாடவல் லார்நெறி பாட அறிகிலேன்
ஆடவல் லார்நெறி ஆட அறிகிலேன்
நாடவல் லார்நெறி நாட அறிகிலேன்
தேடவல் லார்நெறி தேடகில் லேனே.

கு - ரை : பாடுதல் - சிவனது புகழைப் பாடுதல். ஆடுதல் - பக்தி மேலிட்டால் தம் வசமிழந்து ஆடுதல். நாடுதல் - யோகத்தால் நாடுதல். தேடுதல் - ஞானத்தால் தத்துவ விசாரணை செய்தல்.

இந்நான்கு நெறியும் அறியேன் என்று இரங்கியவாறு. 2

97. மன்னிய வாய்மொழி யாலும் மதித்தவர்
இன்னிசை உள்ளே எழுகின்ற ஈசனைப்
பின்னை உலகம் படைத்த பிரமனும்
உன்னும் அவனை உணரலு மாமே.

கு - ரை : வாய்மொழி - பாடல். இன்னிசை உள்ளே எழுகின்ற - சுழுமுனையில் நாதமாக எழுகின்ற. சுழுமுனைக்கு வீணை என்ற பெயர் உண்டு என்பது அறிக. பிரமனும் உன்னும் - பிரமனும் தியானிக்கும். உணரலும் ஆமே - உணரமுடியாது.

வாய்மொழிப் பாடலாலே அறியமுடியாது என்று அவையடக்கம் கூறியவாறு. 3

98. தத்துவ ஞானம் உரைத்தது தாழ்வரை
முத்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரும்
ஒத்துடன் வேரு யிருந்து துதிசெயும்
பத்திமை யால்இப் பயனறி யாரே.

கு - ரை : தாழ்வரை - கயிலையின் அடிவாரம். முத்திக்கிருந்த - முத்தியை விரும்பியிருந்த. முனிவர்க்கும் தேவர்க்கும் தத்துவஞானம் உரைக்கப்பட்டது என்க. வேருயிருந்து துதி செய்தலாவது, பிரித்து எண்ணுதல்.

முனிவரும் தேவரும் வேறாயிருந்து துதி செய்வதால் தத்துவ ஞானத்தின் பயனைப் பெறவில்லை என்பதாம்.

4

7. திருமந்திரத் தொகைச் சிறப்பு

99. மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே

கு - ரை : நந்தி அருளது - நந்தி அருளால் உரைத்தது. கருத் தறிந்து - பொருள் உணர்ந்து. ஞாலத்தலைவன் - உலக நாயகன்.

மூவாயிரம் பாடலையும் பொருளுணர்ந்து ஒதினால் இறைவனை அடையலாம் என்பதாம்.

1

100. வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின்
முத்தி முடிவிது மூவா யிரத்திலே
புத்திசெய் பூர்வத்து மூவா யிரம்மொது
வைத்த சிறப்புத் தருமுவை தானே.

கு - ரை : வகை வகை - ஒன்பது தந்திர வகை. முத்தி முடிவிது என்பது, மூவாயிரத்திலே முடிவான முத்தி இது என்று கூறப்பட்டது என்றபடி. பூர்வத்து மூவாயிரம் - பழமையான மூவாயிரம்.

ஒன்பது தந்திரங்களில் முதல் ஐந்து தந்திரம் பொது என்றும் இறுதி நான்கு தந்திரம் சிறப்பு என்றும் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

2

8. குருமட வரலாறு

101. வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின்
முந்தி உதிக்கின்ற மூலன் மடவரை
தந்திரம் ஒன்பது சார்வுமூ வாயிரஞ்
சுந்தர ஆகமச் சொல்மொழிந் தானே.

கு - ரை : மடம் ஏழு - சன்மார்க்க மடம் ஏழு. விரிவு அடுத்த பாடலில் காண்க. முந்தி உதிக்கின்ற - முன்னே தோன்றிய. மூலன் மடவரை - மூலர் மடத்தில். சார்வு மூவாயிரம் - சார்ந்த மூவாயிரம் பாடல்கள்.

பழமையான மடத்தின் தலைவராகிய மூலன் அழகிய ஆகமத்தை மொழிந்தான் என்பதாம்.

1

102. கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பால கோரர்
நலந்தரு மாளிகைத் தேவர்நா தாந்தர்
புலங்கொள் பரமானந் தர்போக தேவர்
நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தோரே.

கு - ரை : மடத்துத் தலைவர் எழுவர் - காலாங்கர், அகோரர், மாளிகைத் தேவர், நாதாந்தர், பரமானந்தர், போக தேவர், மூலர் ஆகிய எழுவர். நிராமயத்தோர் - பிறப்பற்றோர்.

எழுவரும் பிறப்பற்றோர் என்பதாம்.

2

9. திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட கனிட்ட முறை

103. அளவில் இளமையும் அந்தமும் ஈறும்
அளவியல் காலமும் நாலும் உணரில்
தளர்விலன் சங்கரன் தன்னடி யார்சொல்
அளவில் பெருமை அரிஅயற் காமே.

கு - ரை : அந்தம்-அழகு. தளர்விலன் - குறைந்தவன் அல்லன். இளமையால் அழகால் இறுதியால் காலத்தால் ஆராய்ந்தாலும் சங்கரன் குறைந்தவன் அல்லன். அடியார் சொல்-அடியார் புகழ்ந்து சொல்லும். ஆமே - ஆகாது.

சங்கரனது பெருமை அரிஅயனுக்கு ஆகாது என்பதாம்.

1

104. ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்
ஆதிக் கமலத் தலர்மிசை யானுஞ்
சோதிக்கில் மூன்றுந் தொடர்ச்சியில் ஒன்றெனார்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றுர்களே.

கு - ரை : ஆதிப்பிரான் - உருத்திரன். அணிமணி வண்ணன் - திருமால். அலர்மிசையான்-பிரமன். தொடர்ச்சி-தோன்றிய சம்பந்தம். பேதித்து - மாறுபடுத்தி.

மூவரும் ஒருவரே என்னுது பிணங்குகின்றாரே என்று இரங்கிய வாறு.

2

105. ஈசன் இருக்கும் இருவினைக் கப்புறம்
பீசம் உலகில் பெருந்தெய்வ மானது
ஈசன் அதுஇது என்பர் நினைப்பிலார்
தூசு பிடித்தவர் தூரறிந் தார்களே.

கு - ரை : பீசம் - வித்து. ஈசன் அது இது என்பர் என்பது, உண்மையை உணராதவர் அது தெய்வம் இது தெய்வம் என்று மயங்குவர் என்றபடி. தூசு - தூய்மை. தூரு - மூலம்.

தூய்மையானவர்கள் இருவினைக்கப்பால் மூலப் பொருளாகவுள்ள ஈசனை உணர்ந்தவராவர் என்பதாம்.

3

106. சிவன்முதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண் டொன்றொடொன் றுகும்
அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஒங்கச்
சவைமுதல் சங்கரன் தன்பெயர் தானே.

கு - ரை : சிவன் முதல் மூவரோடு ஐவர் - சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் ஆகிய மூவருடன் திருமால் பிரமன் என்னும் ஐவர். ஆறிரண்டொன்றொன்று - பத்து. மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை ஆகிய ஆருதாரம், கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளம், நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளம் இரண்டு, விந்து நாதம் இரண்டு $6+2+1+1=10$ சபைகளில் விளங்குவர். இந்த சபைகளில் விந்து நாதம் சிறப்படையும்போது பத்து சபைகளுக்கும் தலைவரான சங்கரன் விளங்குவார்.

சங்கரனே மூவரோடு ஐவராக விந்து நாதங்களாகவுள்ளான் என்பதாம். 4

107. பயன்அறிந் தவ்வழி எண்ணும் அளவில்
அயனொடு மால்நமக் கன்னியம் இஃலை
நயனங்கள் மூன்றுடை நந்தி தமராம்
வயனம் பெறுவீர்அவ் வானவ ராலே.

கு - ரை : அன்னியமின்மை என்பது, பிரமனும் மாலும் நமக்கு வேறல்ல என்றபடி. நயனம் - கண். தமர் - சுற்றத்தார். வயனம் - வயணம், வகை. வானவர் - அயன்மால்.

நந்தியின் சுற்றமாகிய அயன் மாலால் மேன்மை பெறலாம் என்பதாம். 5

108. ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த உலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனி பணிந்தடி யேன்தொழ
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் ஒப்புநீ
ஞாலத்து நம்மடி நல்கிடென் றானே.

கு - ரை : ஓலக்கம் - திருச்சபை. உலப்பிலி தேவர் - சாவற்றவர். அமரர் சூழ்ந்த ஓலக்கம் என்க. பாலொத்த மேனி - வெண்மேனி. திருமேனியைத் தொழுதால் பிரமற்கும் மாலுக்கும் ஒப்பாகலாம் என்க. அடிநல்குதல் - அருளைப் பரப்புதல்.

பூவுலகில் போதகாசிரியனாக இருந்து திருவடி ஞானத்தைக் கொடுத்தருள்க என்று கூறினான் என்பதாம். 6

109. வானவர் என்றும் மனிதர்இ வர்என்றுந்
தேனமர் கொன்றைச் சிவனருள் அல்லது
தானமர்ந் தோருந் தனித்தெய்வம் மற்றில்லை
ஊனமர்ந் தோரை உணர்வது தானே.

கு - ரை : இவர் வானவர் என்றும் இவர் மனிதர் என்றும் சிறப்பித்துச் சொல்லப் பெறுவது சிவன் அருளாலேயாம் என்க. ஒரும் -

சிந்திக்கும். இவ்வாறு சிந்திப்பதன்றி வேறில்லை என்க. ஊன் அமர்ந்
தோர் - உடம்பில் உயிர்ப்பாய் இருப்போர்.

இவரை உணர்வதே கடன் என்பதாம்.

7

110. சோதித்த பேரொளி மூன்றைந் தெனநின்ற
ஆதிக்கண் ஆவ தறிகிலர் ஆதர்கள்
நீதிக்கண் ஈசன் நெடுமால் அயன் என்று
பேதித் தவரைப் பிதற்றுகின் றுரே.

கு - ரை : சோதித்த பேரொளி - சோதனையில் துரிசற விளங்கும்
சோதி. ஆதிக் கண் - சிவனிடத்தில். பேரொளியானது மூன்றைந்
தென நின்ற ஆதியினிடத்து ஆவது அறிகிலர் என முடிக்க. ஆதர் -
மூடர். நீதிக்கண் - உலகியலில். பேதித்து - வேறுபடுத்தி. உல
கியலில் வேறுபடுத்திப் பேசுகின்றனர் என்க.

மூவரும் ஒரு பரம்பொருளினின்றும் ஆனவரேயாம் என்பதாம். 8

111. பரத்திலே ஒன்றாய்உள் ளாய்ப்புற மாகி
வரத்தினுள் மாயவ னாய்அய னாகித்
தரத்தினுள் தான்பல தன்மைய னாகிக்
கரத்தினுள் நின்று கழிவுசெய் தானே.

கு - ரை : பரத்திலே - மேன்மையான நிலையிலே. உள்ளாய்ப்
புறமாகி என்பது வியாபகமாய் என்றபடி. வரத்து - படைப்பு. ஒன்றாய்
வனே படைத்தலையும் காத்தலையும் செய்யும் அயனாயும் மாயவனாயும்
உள்ளான் என்க. தரம் - முறை. கரத்தல் - மறைத்தல்.

ஒன்றாய் பரம்பொருளே மாயவனாய் அயனாய் அரனாய் முத்தொழிலை
யும் செய்கின்றான் என்பதாம். 9

112. தானொரு கூறு சதாசிவன் எம்மிறை
வானொரு கூறு மருவியும் அங்குளான்
கோனொரு கூறுடல் உள்நின் றுயிரிக்கின்ற
தானொரு கூறு சலமய னாமே.

கு-ரை : வான் - ஆகாயம். எம்மிறையாகிய சதாசிவன் ஆகாயக்
கூற்றில் விளங்குபவன் என்க. உயிரிக்கின்ற கோன் - பிராணனாகவும்
உள்ள தலைவன். சலம் - அசைவு. ஸ்பந்தஞ்ஞபமாகவும் விளங்குபவன்
என்க.

இறைவனே உயிர்க்கு உபகாரியாகவுள்ளான் என்பதாம்.

10

பாயிரம் முற்றிற்று.

முதல் தந்திரம்

1. உபதேசம்

113. விண்ணின் நிழிந்து வினைக்கீடாய் மெய்கொண்டு
தண்ணின் தானைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
உண்ணின் றுருக்கியொ ரொப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணின் று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே.

கு - ரை : விண் - பரமாகாயம். வினைக்கீடாய் - ஆன்மாக்களின்
வினைக்கு ஏற்ப. மெய்கொண்டு - திருமேனி தாங்கி. தலைக்காவல் -
அநாதியிலே அமைந்த காவல். ஆனந்தக் கண் - ஞானக் கண்.
களிம்பு - மலம்.

ஆன்மாக்களின் வினைக்கீடாக அருளும் வண்ணம் ஞானத்தைக்
கொடுத்து மலத்தைப் போக்கினான் என்பதாம். 1

114. களிம்பறுத் தான்எங்கள் கண்ணுதல் நந்தி
களிம்பறுத் தான்அருட் கண்விழிப் பித்துக்
களிம்பணு காத கதிரொளி காட்டிப்
பளிங்கிற் பவளம் பதித்தான் பதியே.

கு - ரை : அருட்கண் - சிவர்களுக்குரிய நெற்றிக்கண். நெற்றிக்
கண்ணைத் திறத்தலாவது, கண்டத்தை அகண்டமாகச் செய்தலாம்
என்க. கதிரொளி - ஞானசூரியன். பளிங்கு - பளிங்குபோன்ற சிவன்.
பவளம் - பவளம்போன்ற செந்நிறம். (சிவத்துவம்)

சாதகர்க்கு நவமான செஞ்சுடரை நல்குவான் என்பதாம். 2

115. பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனு காப்பசு பாசம்
பதியனு கிற்பசு பாசம் நிலாவே.

கு - ரை : பதி - சதாசிவன். பசு - சிவன். பாசம் - தலை. முப்
பொருளும் பழமையானது என்க. பசுபாசம் - பசுத்தன்மையும் பந்த
மும். பதியின்முன் பசுத்தன்மையும் பாசமும் நிலலா என்க.

முப்பொருள் இயல்பு கூறியவாறு.

116. வேயின் எழுங்கனல் போலேஇம் மெய்யெனுங்
கோயி லிருந்து குடிகொண்ட கோன் நந்தி
தாயினும் மும்மலம் மாற்றித் தயாளன் னுந்
தோயம தாய்எழுஞ் சூரிய னுமே.

கு - ரை : வேயின் எழுங்கனல் - மூங்கில் உராய்வதனால் உண்டாகும் தீ. மூங்கில் தீ போன்று கோன் நந்தி அகத்தே தோன்றுவான் என்க. தயா என்னும் தோயம் - கருணையாகிய கடல்.

கருணையாகிய கடலானமையால் மலமாகிய அழுக்குகளைப் போக்குவான் என்பதாம். 4

117. சூரிய காந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சம் போலவே
சூரிய காந்தஞ் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
சூரியன் சந்திதி யிற்சுடு மாறுபோல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே.

கு - ரை : சூரியகாந்தம்-அறிவு. பஞ்ச-மலம். சூரியன் - ஆரியன் (சூரு). சூரிய காந்தக்கல் சூரியன் முன்னே பஞ்சைச் சுட்டு எரிப்பது போல, சீவனது அறிவு சூருவின் முன்னே அழுக்கு நீங்கி விளக்கம் பெறும் என்க.

சூருவின் அருளால்தான் சாத்திர அறிவு பயன் கொடுக்கும் என்பதாம். 5

118. மலங்களைத் தாமென மாற்றி அருளித்
தலங்களைத் தானற் சதாசிவ மான
புலங்களைத் தானப் பொதுவினுள் நந்தி
நலங்களைத் தானுள் நயந்தான் அறிந்தே.

கு - ரை : மலங்கள் ஐந்து-ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி. தலங்கள் ஐந்து - சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்தி சாதாக்கியம், மூர்த்தி சாதாக்கியம், கர்த்திரு சாதாக்கியம், கர்ம சாதாக்கியம் ஆகிய ஐந்து நிலைகள். இவை சதாசிவன் முதலான ஐவரையும் அதிபராகக் கொண்டு இயங்குவன என்க. புலங்களைந்தான் - விஷய சுகத்தைப் பற்றாமல் செய்தவன். நலன் களைந்தான் உள் நயந்தான் அறிந்தே என்பது, உடலைப் பற்றி நிகழும் விஷய வாசனையான இன்பங்கள் அக நோக்குப் பற்றிய சாதகனிடம் நிகழாவாறு அகற்றினன் என்றபடி.

நந்தியெம்பெருமான் சதாசிவன் முதலான மூர்த்தி பேதங்களாக எழுந்தருளி ஐந்து நிலைகளிலும் பொருந்தி விஷய சுகத்தை மாற்றியருளினான் என்பதாம். 6

119. அறிவைம் புலனுட னேநான் றதாகி
நெறியறி யாதுற்ற நீராழம் போல
அறிவறி வுள்ளே அழிந்தது போல
குறியறி விப்பான் குருபர னாமே.

கு - ரை : அறிவு - சீவன். நான் றதாய் - கூடினதாய். நெறி-வழி. ஐம்புலச் சேர்க்கையில் அழுந்தியவன் நீராழத்தில் அழுந்தியவன் கெடுவதைப்போலக் கெடுவான் என்க. அறிவு - சீவபோதம். அறிவுள் - சிவபோதத்துள். அழிதல் - தற்போதமற்று அடங்குதல். குறி - இலட்சியம்.

குருபரன் சீவபோதம் கெட அருளுவான் என்பதாம்.

7

120. ஆமேவு பால்நீர் பிறிக்கின்ற அன்னம்போல்
தாமே தனிமன்றில் தன்னந் தனிநித்தந்
தீமேவு பல்கர ணங்களுள் உற்றன
தாமேழ் பிறப்பெரி சார்ந்தவித் தாமே.

கு - ரை : ஆமேவு பால் - பசுவின்பால். நித்தம் - நடனம், அம்பலவன் ஆடும் கூத்து அன்னம் பாலில் நீரைப் பிரிப்பதுபோல் சிவர்களது வினைகளில் தீயவற்றைப் பிரித்துவிடும் என்க. எரிசார்ந்த வித்து - வறுத்த வித்து. வறுத்த வித்து முளையாதவாறுபோல் சிவர்களது கருவி கரணங்களால் ஈட்டிய வினைகளும் பயன் தரா என்க.

அம்பலவன் ஆட்டத்தினால் வினைகள் கெடும் என்பதாம்.

8

121. வித்தைக் கெடுத்து வியாக்கிரத் தேமிகச்
சுத்தத் துரியம் பிறந்து துடக்கற
ஒத்துப் புலனுயிர் ஒன்றாய் உடம்பொடு
செத்திட்டி டிருப்பர் சிவயோகி யார்களே.

கு - ரை : வித்து - மூலகன்மம். கெடுத்து-முளையாதபடி தடுத்து. வியாக்கிரம் - மிக மேன்மையான இடம். மிகச் சுத்தத்துரியம் - நின்மல துரியாதீதம். துடக்கற - பந்தம் நீங்க. புலன் உயிர் ஒத்தலாவது, புலன் உயிர்வழி நின்றல். செத்திட்டிருத்தல் - அறிவும் செயலும் இன்றியிருத்தல்.

சிவயோகியர் உடம்போடு இருந்தாலும் உலக வாதனையற்றிருப்பர் என்பதாம்.

9

122. சிவயோக மாவது சித்தசித் தென்று
தவயோகத் துள்புக்குத் தன்னொளி தானாய்
அவயோகஞ் சாரா தவன்பதி போக
நவயோக நந்தி நமக்களித் தானே.

கு - ரை : சித்தசித்து - சித்து சடம். அவயோகம் - அடயோகம் முதலியன. நவயோகம் - தோழமை நெறி. நவயோகமாவது, மூல

தாரத்திலிருந்து சுழுமுனை மார்க்கத்தில் ஏறிச் சென்னி நடுவில் உள்ள
பிரமரந்திரத்திலிருந்து நிறைவான ஆன்ம ஒளியில் மனோலயமாதல் ஆம்.

நந்தி சிவலோகம் அளித்தான் என்பதாம்.

10

123. அளித்தான் உலகெங்குங் தானான உண்மை
அளித்தான் அமரர் அறியா உலகம்
அளித்தான் திருமன்றுள் ஆடுந் திருத்தாள்
அளித்தான் பேரின்பத் தருள்வெளி தானே.

கு - ரை : தானான உண்மை - உலகம் சிவமாய்க் காட்சியளித்தல்.
அருள் வெளி - சிவபோதங் கெட்டுச் சிவன் வேறு தான் வேறு என்று
இல்லாத இடம்.

திருமன்றிலாடும் பெருமான் ஞானத்தை அருளினான் என்பதாம். 11

124. வெளியில் வெளிபோய் விரவிய வாரும்
அளியில் அளிபோய் அடங்கிய வாரும்
ஒளியில் ஒளிபோய் ஒடுங்கிய வாரும்
தெளியும் அவரே சிவசித்தர் தாமே.

கு - ரை : வெளி - ஞானம். அளி - இச்சை. ஒளி - கிரியை.

பதியினது இச்சா ஞானக் கிரியைகளில் ஆன்மாவினது இச்சா
ஞானக் கிரியைகள் அடங்கி நின்றலே சிவயோகம் என்பதாம். 12

125. சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தெரிசித்தோர்
சத்தமும் சத்த முடிவுந்தம் முள்கொண்டோர்
நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர்தம் முத்தி முதல்முப்பத் தானே.

கு - ரை : சத்தமும் சத்தமுடிவும் - நாதமும் நாதாந்தமும். முத்தி
முதல் - முத்திக்கு முதல். முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் முத்திக்கு
முதலாகவுள்ளன.

சித்தர்கள் இவ்வாழ்வைக் கொண்டு இங்கேயே முத்திபெற்றவர்
என்பதாம். 13

126. முப்பதும் ஆறும் படிமுத்தி ஏணியாய்
ஒப்பிலா ஆனந்தத் துள்ளொளி புகுஞ்ச்
செப்ப அரிய சிவங்கண்டு தான்தெளிந்
தப்பரி சாக அமர்ந்திருந் தாரே.

கு - ரை : முப்பதும் ஆறும் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களும். தான்
தெளிந்து - தன்னைக் கண்டு. அப்பரிசாக - அச்சிவமேயாக.

தத்துவங்களை ஏணிப்படியாகக் கொண்டு ஒப்பற்ற சிவானந்த
ஒளியில் புகுந்து இன்புற்றனர் என்பதாம். 14

127. இருந்தார் சிவமாகி எங்குந் தாமாகி
 இருந்தார் சிவன்செயல் யாவையும் நோக்கி
 இருந்தார் முக்காலத் தியல்பைக் குறித்தங்
 கிருந்தார் இழவுவந் தெய்திய சோம்பே.

கு - ரை : இழவு - தற்போதம் கெடல். சோம்பே - செயலற்றிருத்
 தல். இருந்தார், முன்னதுபெயர் ; ஏனைய மூன்றும் வினைகள்.

சித்தர் எல்லாவற்றையும் கண்டும் காணுது இருந்தார் என்பதாம்.

15

128. சோம்பர் இருப்பது சுத்த வெளியிலே
 சோம்பர் கிடப்பதுஞ் சுத்த வெளியிலே
 சோம்பர் உணர்வு சுருதி முடிந்திடஞ்
 சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கண் தூக்கமே.

கு - ரை : இருத்தல் - சிவயோகத்திருத்தல். கிடத்தல் - நிட்டை
 கூடல். சுத்தவெளி, முன்னது சத்தியையும் பின்னது சிவத்தையும்
 குறித்து நின்றன. சுருதி முடிவு - நாத முடிவு. தூக்கம் - சுவானுபவ
 நிலை.

செயலற்றோர் நாதாந்தத்தில் பேரின்பம் பெற்றிருப்போர் என்ப
 தாம்.

16

129. தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமும் தம்உள்ளே
 தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமும் தம்உள்ளே
 தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமும் தம்உள்ளே
 தூங்கிக்கண் டார்நிலை சொல்வதெவ் வாறே.

கு - ரை : சிவன் உள்ள உலகம் சிவலோகம் ; அங்குச் சேர்ந்தி
 ருத்தல் சிவயோகம் ; அதன் பயன் சிவபோகம். சித்தர் தம்முள்ளே
 சிவனைக் கண்டு பேறுபெற்றனர் என்க.

சிவனின் தனி வியாபகம் கெட்டுப் பரவியாபகம் அமையும்
 என்பதாம்.

17

130. எவ்வாறு காண்பான் அறிவு தனக்கெல்லை
 அவ்வாறருட்செய்வன் ஆதி யரன் தானும்
 ஒவ்வாத மன்றுள் உமைகாண ஆடிடுஞ்
 செவ்வானிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிக்கம்.

கு - ரை : அறிவுக்கெல்லை - சிவன். ஆறு - சரியையாதி நெறிகள்.
 எவ்வாறு காண்பான் அவ்வாறு அருட்செய்வான் என்க. ஒவ்வாத
 மன்று - உவமையில்லாத சபை. மாணிக்கம் - செம்மை. செம்பொருள்
 மன்றில் ஆடும் என்க.

ஆதியரன் சிவர்களின் பக்குவத்துக்கேற்ப அருள் செய்வான்
 என்பதாம்.

18

131. மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய்
மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமாய்
ஆணிப்பொன் மன்றினில் ஆடுந் திருக்கூத்தைப்
பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றுரே.

கு - ரை : மரகதம் - பச்சை. சிரசின்மேல் செவ்வொளியில் பச்சை ஒளி பின்னிய காட்சி யோகியர்க்குக் கிடைக்கும் என்க. பொன் மன்று - சிதாகாயம்.

கூத்தைக் கண்டவர் பேறுபெற்றவர் என்பதாம்.

19

132. பெற்றூர் உலகிற் பிரியாப் பெருநெறி
பெற்றூர் உலகிற் பிறவாப் பெரும்பயன்
பெற்றூர்அம் மன்றிற் பிரியாப் பெருந் பேறு
பெற்றூர் உலகுடன் பேசாப் பெருமையே.

கு - ரை : உலகிற் பிரியா நெறி - உலகில் தங்கிப் பிறர்க்கு அருளும் நெறி. பிறவாப் பெரும்பயனாவது உலகில் பந்தமின்றி யிருத்தலாம். மன்றிற் பிரியாப் பெரும்பேருவது, இறைக் காட்சியினின்றும் நீங்கா திருத்தல் என்பது. பேசாப் பெருமை - மவுன நிலை.

பேறு பெற்றூர் மவுன நிலை எய்தினார் என்பதாம்.

20

- 133 பெருமை சிறுமை அறிந்தெம் பிரான்போல்
அருமை எளிமை அறிந்தறி வாரார்
ஒருமையுள் ஆமைபோல் உள்ளிந் தடக்கி
இருமையுங் கேட்டிருந் தார்புரை அற்றே.

கு - ரை : பெருமை - பருமை. சிறுமை - நுண்மை. அறிவாரார் - அறிபவர் யார்? சிவனது குணங்களை முழுதும் உணர்ந்தவர் ஒருவரும் இல்லை என்க. இருமை - இம்மை மறுமைப் பயன். புரை - குற்றம்.

இந்திரியங்களை வென்றோர் குற்றம் இன்றி இம்மை மறுமைப் பயன் களை உணர்ந்திருந்தார் என்பதாம்.

21

134. புரைஅற்ற பாவினுள் நெய்கலந் தாற்போல்
திரைஅற்ற சிந்தைநல் ஆரியன் செப்பும்
உரையற் றுணர்வோர் உடம்பிங் கொழிந்தாந்
கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே.

கு - ரை : ஆரியன் - ஞானசிரியன். பாவில் கலந்துள்ள நெய் போல ஆசிரியன் மனத்துள் கூடியிருப்பான் என்க. உரையற்றுணர் தல் - மவுனோபதேசம் பெறுதல். செப்பும் உரையே மவுனோபதேசம் என்க. சத்து - நித்தியம்.

நல்லாசான் மவுனோபதேசத்தைப் பெறுபவர் நித்திய புருஷராவார் என்பதாம்.

22

135. சத்த முதல்ஐந்தும் தன்வழித் தான்சாரில்
சித்துக்குச் சித்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ
சுத்த வெளியிற் சுடரிற் சுடர்சேரும்
அத்தம் இதுகுறித் தாண்டுகொள் அப்பிலே.

கு - ரை : சத்த முதல் ஐந்து - தன்மாத்திரை ஐந்து. தன்வழிச் சாரலாவது, அகங்காரத்தில் ஓடுங்கலாம். சித்து, முன்னது ஆன்மாயின்னது சிவன். அத்தம்-பொருள். ஆண்டுகொள் அப்பிலே என்பது நீரைத் தெளிவிப்பது போன்று தெளிவிப்பாயாக என்றபடி. நீரில் தேற்றான் விதையை இழைத்துச் சேர்த்தால் நீர் தெளியும்; அதுபோல் சிவனில் சிவகுரு கலந்தபோது மனம் தூய்மையுறும் என்க.

சிவன் சிவனோடு தூய்மையுற்றுக் கலக்கும் என்பதாம்.

23

136. அப்பினில் கூர்மை ஆதித்தன் வெம்மையால்
உப்பெனப் பேர்பெற்றுருச்செய்த அவ்வுரு
அப்பினிற் கூடிய தொன்றாகு மாறுபோற்
செப்பினிற் சீவன் சிவத்துள் அடங்குமே.

கு - ரை : கூர்மை - உவர்ப்புத் தன்மை. ஆதித்தன் - சூரியன். அவ்வுரு - உப்பின் உருவம். நீரில் கலந்த உப்பு நீரின் தன்மையாய்க் கரைந்துவிடும் என்க. செப்புதல் - சொல்லுதல். சிவத்துள் அடங்கு தலாவது, சிவத் தன்மை கெட்டு அடங்குதல் என்பதாம்.

நீரில் உப்பு கலந்திருப்பது போல் சிவத்தில் சிவன் அடங்கியிருக்கும் என்பதாம்.

24

137. அடங்குபே ரண்டத் தணு அண்டஞ் சென்றங்
கிடங்கொண்ட தில்லை இதுவன்றி வேறுண்டோ
கடந்தொறும் நின்ற உயிர்கரை காணில்
திடம்பெற நின்றான் திருவடி தானே.

கு - ரை : அனு அண்டம் - சிவனின் எல்லையான அண்டகோசம். பேரண்டம் - இறைவனின் எல்லையற்ற பரப்பு. இடங்கொண்டதில்லை - இறைவனின் எல்லைக்குள்ளேதான் சிவன் இருப்பதே தவிர வேறு இடத்தில் இல்லை. கடம் - உடம்பு.

பக்குவப்பட்ட உயிர்களுக்குச் சிவனது திருவடியைத் தவிர அடங்கு தற்கு வேறிடமில்லை என்பதாம்.

25

138. திருவடி யேசிவ மாவது தேரில்
திருவடி யேசிவ லோகஞ் சிந்திக்கில்
திருவடி யேசெல் கதியது செப்பில்
திருவடி யேதஞ்சம் உள்தெளி வார்க்கே.

கு - ரை : அடி - தாங்குதல். எது எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறதோ அது சிவம் என்க. செல்கதி - அடையும் நெறி. தஞ்சம் - புகலிடம். உள் தெளிவார் - அகநோக்குடையார்.

திருவடியே சிவலோகத்துக்குச் செல்லும் நெறியாகவும், அங்குள்ள சிவமாகவும் உள்ளது என்பதாம். 26

139. தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.

கு - ரை : திருமேனி காண்டலாவது, சிவனைச் சோதிப் பிழம்பாகச் சிரசின்மேல் காணுதல். திருநாமம் செப்பலாவது, மந்திரத்தினாலோ தோத்திரத்தினாலோ செப்பல். திருவார்த்தை கேட்டலாவது, நாதத் தொனி கேட்டல். சிந்தித்தல் - இடையருது நினைத்தல்.

குருவினால் தெளிவு உண்டாம் என்பதாம்.

27

140. தானே புலன் ஐந்துந் தன் வச மாயிடுந்
தானே புலன் ஐந்துந் தன்வசம் போயிடுந்
தானே புலன் ஐந்துந் தன்னில் மடைமாறும்
தானே தனித்தெம் பிரான்தனைச் சந்தித்தே.

கு ரை : தன் வசமாதல் - ஆன்மாவின் வசமாதல். தன் வசம் போதல் - புலன்களின் நிலை கெடல். மடை மாறலாவது, சிவத்தின் வழி நின்றல்.

ஆன்மா தத்துவங்களை விட்டுச் சிவத்தைப் பொருந்தினபோது புலன்களின் சேட்டையும் மாறும் என்பதாம். 28

141. சந்திப் பதுநந்தி தன்திருத் தாளினை
சிந்திப் பதுநந்தி செய்ய திருமேனி
வந்திப் பதுநந்தி நாமம்என் வாய்மையாற்
புத்திக்குள் நிற்பது நந்திபொற் போதமே.

கு - ரை : சந்தித்தல் - தாள் தலைபெறுதல். வந்தித்தல் - புகழ்தல். வாய்மை - சத்தியம். உண்மையோடு நந்தியைப் புகழவேண்டும் என்க. போதம் - ஞானம்.

நந்தியைப் புகழ்ந்தால் ஞானம் உண்டாம் என்பதாம்.

29

142. போதந் தரும்எங்கள் புண்ணிய நந்தியைப்
போதந் தனில்லைத்துப் புண்ணிய ராயினார்
நாதன் நடத்தால் நயனங் களிகூர
வேதந் துதித்திடப் போயடைந்தார் விண்ணே.

கு - ரை : நடம் - நடனம். நயனம் - அகக் கண். வேதம் - நாதம். விண் - ஆகாயம்.

ஞானத்தை அருளும் நந்தியை அறிவினில் வைத்துத் தியானித்தவர் நாதசம்மியம் பெற்று ஆகாய மண்டலத்தில் விளங்குவார் என்பதாம். 30

2. யாக்கை நிலையாமை

143. மண்ணென்று கண்டிர் இருவகைப் பாத்திரம்
திண்ணென் றிருந்தது தீவினை சேர்ந்தது
விண்ணின் று நீர்விழின் மீண்டுமண் ணாற்ற்போல்
எண்ணின் றி மாந்தர் இறக்கின்ற வாறே.

கு - ரை : மண் - மாயை. இருவகைப் பாத்திரம் - தூல குக்கும சரீரங்கள்.

பச்சை மட்குடம் மழைநீரில் கரைந்துபோவதுபோல் தூல உடம்பு தீயினில் அழிந்துபோகும் என்பதாம். 1

144. பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுந்தக்கால்
உண்டஅப் பெண்டிரும் மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாறே.

கு - ரை : பண்டம் பெய் கூரை - வினைக் கீடான உடம்பு. உண்ட - சுக போகங்களை அனுபவித்த. மண்டி - நெருங்கி. விரதம் - நோன்பு.

உயிரோடு உடன்வருவது விரதமும் ஞானமும் ஆம் என்பதாம். 2

145. ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

கு - ரை : பேரினை நீக்குதலாவது, உயிர் போனதும் உடம்புக் குரிய பெயர் இல்லையாதல். சூரையங்காடு - தூதுவனை படர்ந்த காடு, முள்ளுடையது.

உயிர் போனதும் அவரது நினைப்பும் இல்லாது போகும் என்பதாம். 3

146. காலும் இரண்டு முகட்டல கொன்றுள
பாலுள் பருங்கழி முப்பத் திரண்டுள
மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந்தால்முன்
போலுயிர் மீளப் புகஅறி யாறே.

கு - ரை : கால் - இரண்டு கால்கள். முகட்டலகு - மண்டைஓடு. பருங்கழி - விலா எலும்பு. மேலுள கூரை - ஆகாய மண்டலத்தில் விளங்கும் குக்கும் உடம்பு.

உயிர் நீங்கினால் இவ்வுடம்பில் மீளவும் புக அறியாது என்பதாம். 4

147. சீக்கை வினைந்தது செய்வினை மூட்டிற்ற
ஆக்கை பிரிந்த தலகு பழுத்தது
மூக்கினிற் கைவைத்து மூடிட்டுக் கொண்டுபோய்க்
காக்கைக் குப்பலி காட்டிய வாறே.

கு - ரை : சீக்கை - நோய். செய்வினை மூட்டிற்று - பிரார்த்தனை நீங்கியது. அலகு பழுத்தது - பழு எலும்பு வலிமை கெட்டது. மூக்கினில் கை வைத்தலாவது, உயிர் நீங்கிய பின் மூச்சுள்ளதா என்று பார்த்தல். காக்கைக்குப் பலியிடுதல் இடுகாட்டில் இறுதியில் செய்வது.

உயிர் பிரிந்தபின் செய்யும் செயல் கூறியவாறு.

5

148. அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டார்
இடப்பக்க மேஇறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே.

கு - ரை : அடுதல் - சமைத்தல். மடக்கொடி - பெண். மந்தணம் - சேர்க்கை (இடக்கரடக்கல்). இறை - சிறிது. கிடந்து ஒழிதல் - இறந்துபடுதல்.

எத்துணை விரைவில் உயிர் நீங்குகிறது என்பது உணர்த்தப் பட்டது என்பதாம்.

6

149. மன்றத்தே நம்பி மாடம் எடுத்தது
மன்றத்தே நம்பி சிவிகைபெற் றேறினான்
மன்றத்தே நம்பி முக்கோடி வழங்கினான்
சென்றத்தா வென்னத் திரிந்திலன் தானே.

கு - ரை : மன்றம் - மயானம். மாடம் - சிதை. சிவிகை - பாடை. முக்கோடி - மூன்று முழக்கோடியாடை. மயானத்தே செய்யுங் கிரியை என்க. அத்தா என்ன - பிள்ளைகள் அப்பா என்று அழைக்க. திரிந்திலன் - மீண்டிலன்.

சுடுகாட்டுக்குப் போனது திரும்பாது என்பதாம்.

7

150. வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந் தப்பதி
நேசந் தெவிட்டி நினைப்பொழி வார்பின்னை
ஆசந்தி மேல்வைத் தமைய அழுதிட்டுப்
பாசந்தீச் சுட்டுப் பலியட்டி னார்களே.

கு - ரை : வாசந்தி - நிச்சய தாம்பூலம், மணத்துக்கு முன் செய்யும் வினை. பதி - கணவன். நேசம் - அன்பு. தெவிட்டுதல் - மாறுதல். ஆசந்தி - பாடை. பாசம் - சுற்றத்தார். பரி இடுதல் - பிண்டம் போடுதல் அல்லது வாய்க்கரிசி போடுதல்.

அன்புடையார் பொருத்தமாக அழுது பலியிடுவார்கள் என்பதாம். 8

151. கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந் தச்சற
நெய்யட்டிச் சோறுண்ணும் ஐவரும் போயினார்
மையிட்ட கண்ணாளும் மாடும் இருக்கவே
மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே.

கு - ரை : கருத்தழிதல் - நினைவு தப்புதல். அச்சு அற - உயிர்
நீங்க. ஐவர் - ஐந்து இந்திரியங்கள். உயிர் போகும்போது உள்ள
நிலை என்க. மாடு - செல்வம். மெய் - உடம்பு.

மனைவியும் சுற்றமும் நிற்க உயிர் போயிற்று என்பதாம். 9

152. பந்தல் பிரிந்தது பண்டாரம் கட்ட-ற்ற
ஒன்பது வாசலும் ஒக்க அடைந்தன
துன்புறு காலந் துரிசுவர மேன்மேல்
அன்புடை யார்கள் அழுதகன் றூர்களே.

கு - ரை : பந்தல் - உடம்பின் கட்டுக்கோப்பு. ஒன்பது வாசல் -
கண் இரண்டு, நாசி இரண்டு, செவி இரண்டு, வாய் ஒன்று, கருவாய்
எருவாய் இரண்டு. பண்டாரம் - பிராணநிலை. காலத்துரிசு - கால
முடிவு.

காலமுடிவில் உடம்பின் கட்டுக்கோப்புக் கலையும் என்பதாம். 10

153. நாட்டுக்கு நாயகன் நர்மூர்த் தலைமகன்
காட்டுச் சிவிகையொன் றேறிக் கடைமுறை
நாட்டார்கள் பின் செல்ல முன்னே பறைகொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே.

கு - ரை : காட்டுச் சிவிகை - பாடை. கடைமுறை - கடைசியில்.
நடத்தலாவது, சிவிகையில் செல்லுதல்.

நாட்டுக்கு நாயகனாகிலும் கடைசியில் சுடுகாட்டுக்குச் செல்ல
வேண்டியதுதான் என்பதாம். 11

154. முப்பதும் முப்பதும் முப்பத் தறுவருஞ்
செப்ப மதிளுடைக் கோயிலுள் வாழ்பவர்
செப்ப மதிளுடைக் கோயில் சிதைந்தபின்
ஒப்ப அனைவரும் ஒட்டெடுத்தார்கள்.

கு - ரை : முப்பதும் முப்பதும் முப்பத்தறுவரும் - தொண்ணூற்
ருறு தத்துவங்களும். தத்துவங்கள் முப்பதும் தாத்வீகங்கள் அறுபது
மாம் என்க. கோயில் - உடம்பு. ஒட்டெடுத்தார் - ஒடிப்போயினார்.

உடம்பு அழிய தத்துவங்கள் முதலிய நீங்கும் என்பதாம். 12

155. மதுவூர் குழலியும் மாடும் மனையும்
இதுவூர் ஒழிய இதணம தேறிப்
பொதுவூர் புறஞ்சூடு காடது நோக்கி
மதுவூர் வாங்கியே வைத்தகன் றுர்களே.

கு - ரை : மதுவூர் குழலி - தேன் பிவிற்றும் குழலையுடையவள்.
மனை - வீடு. இதணம் - பாடை. பொதுவூர் - ஊர்ப்பொது. மது
வூர் - மயக்கத்தோடு. வாங்குதல் - படையினின்றும் எடுத்தல்.

புறச் சார்புகள் நீங்கச் சிதையில் வைத்துவிட்டுச் சென்றார்கள்
என்பதாம். 13

156. வைச்சகல் வற்றது கண்டு மனிதர்கள்
அச்சக லாதென நாடும் அரும்பொருள்
பிச்சது வாய்ப்பின் தொடர்வுறு மற்றவர்
எச்சக லாநின் றிளைக்கின்ற வாறே.

கு - ரை : அச்ச - நிலை. அரும் பொருள் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.
உடம்பு அழிவதைக் கண்டும் அரும் பொருள் என்று எண்ணுவது
பேதைமை என்க. பிச்ச - பித்து. எச்ச - மேன்மை. அகலா நின்று -
நீங்க நின்று. இளைத்தல் - வருந்துதல்.

உலக மயக்கத்தைக் கூறியவாரும். 14

157. ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரும் மக்களும்
ஊர்த்துறைக் காலே ஒழிவர் ஒழிந்தபின்
வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே.

கு - ரை : ஆர்த்தல் - ஒலித்தல். ஊர் கால் துறை - ஊர் வாய்க்
கால் துறை. வேர்த்தலை போக்கி - வாழ்வுக்கு அடிப் பாகமான தலையை
மறைத்து. சிதையில் தலையை மறைத்த பின்னரே தீ மூட்டுவர் என்க.

சூடுகாட்டில் செய்யும் இறுதிச் செயல் கூறியவாறு. 15

158. வளத்திடை முற்றத்தோர் மாநிலம் முற்றுங்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வளைந்தான்
குடமுடைந் தால்அவை ஒடென்று வைப்பர்
உடலுடைந் தால்இறைப் போதும் வையாரே.

கு - ரை : வளத்திடை முற்றம் - வளப்பம் பொருந்திய இடை
யாகிய முன்னிடம். குளம் - கர்ப்பாசயம். மண் - சுரோணிதம். குய
வன் - பிரமன். வளைதல் - சிருட்டித்தல். குடம் - உடல்.

மண்ணால் செய்யப்பட்ட குடமாவது ஒட்டுக்கு ஆகும்; உடம்பு
ஒன்றுக்கும் ஆகாது என்பதாம். 16

159. ஐந்து தலைப்பறி யாறு சடையுள
சந்தவை முப்பது சார்வு பதினெட்டுப்
பந்தலும் ஒன்பது பந்தி பதினைந்து
வெந்து கிடந்தது மேலறி யோமே.

கு - ரை : ஐந்து தலைப்பறி - ஐம்பொறிகளாகியவை. ஆறு சடை - ஆறு ஆதாரங்கள் (சடைபோலுள). சந்து - மூட்டு. சார்வு - இணைப்பு. பந்தல் - கட்டு. பந்தி - வரிசை. முப்பது, பதினெட்டு, பதினைந்து என்பவை எலும்பு வகை. ஒன்பது - ஒன்பது மண்டலங்கள்.

உடம்போடு இவையெல்லாம் அழிந்தன என்பதாம்.

17

160. அத்திப் பழமும் அறைக்கீரை நச் வித்துங்
கொத்தி உலைப்பெய்து கூழட்டு வைத்தனர்
அத்திப் பழத்தை அறைக்கீரை வித்துண்ணக்
கத்தி எடுத்தவர் காடுபுக் காரே.

கு - ரை : அத்திப்பழம் - சுரோணிதம். அறைக்கீரை வித்து - சுக்கிலம். கொத்தி உலைப்பெய்து - கூடிக் குலாவிப் பெய்து. கூழட்டு வைத்தனர் - கற்போற்பத்தி பண்ணிவைத்தனர். கத்தி எடுத்தவர் - அழுது பிறந்தவர்.

சுக்கில சுரோணிதக் கலப்பால் உண்டானவர் மாண்டார் என்பதாம்.

18

161. மேலும் முகடில்லை கீழும் வடிம்பில்லை
காலும் இரண்டு முகட்டலக் கொன்றுண்டு
ஓலையான் மேய்ந்தவ ருடு வரியாமை
வேலையான் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளியே.

கு - ரை : முகடு - உச்சிக்கூரை. வடிம்பு - குறடு. இவ்வுடம்புக் குக் கூரையும் குறடும் இல்லை என்க. அலக்கு - வரிச்சு. ஊடு வரியாமையாவது, குறுக்கே கட்டாமை. வேலையான் - பிரமன். வெள்ளித் தளி - சுக்கிலத்தாலாய உடம்பு.

சுக்கிலத்தாலாய உடம்பு பிரமனால் வினைக்கேற்பப் படைக்கப் பட்டது என்பதாம்.

19

162. கூடங் கிடந்தது கோலங்கள் இங்கில்லை
ஆடும் இலையமும் அற்ற தறுதலும்
பாடுகின் றூர்சிலர் பண்ணில் அழுதிட்டுத்
தேடிய தீயினில் தீயவைத் தார்களே.

கு - ரை : கூடம் - உடம்பு. கோலம் - அலங்கரித்தல். ஆடும் இலையம் - உச்சவாச நிச்சவாசம். பண்ணில் அழுதல் - ஒப்பாரி.

மூச்சுப் போனதும் நெருப்பிலிட்டார்கள் என்பதாம்.

20

163. முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில்
இட்டது தானிலை ஏதேனும் ஏழைகாள்
பட்டது பார்மணம் பன்விரண் டாண்டினிற்
கெட்ட தெழுபதிற் கேடறி யீரே.

கு - ரை : முட்டை என்பது, மீன் முட்டைபோல் கர்ப்பத்தில் பதியும் சரீரம் என்றபடி. இட்டது தானிலை என்பது, விருப்பப்படி அமைந்ததல்ல என்றபடி. பார் மணம் பட்டது - உலக வாசனை உணர்ந்துகொண்டது. கெட்டது - மடிந்தது. அறியீர் - அறிவீர்.

சரீரம் தோன்றி நின்று எழுபதில் மறையும் என்பதாம்.

21

164. இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கெரி கொண்டான்
முடிஞ்சு தறியார் முழங்குவர் மூடர்
விடிஞ்சிரு ளாவ தறியா உலகம்
படிஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே.

கு - ரை : இடிஞ்சில் - அகலாகிய உடம்பு. எரி - உயிர். உடம் பிருக்க உயிரைக் கொண்டு சென்றான் என்க. விடிஞ்சிருளாவது, பிறப்பு இறப்பு.

உடல் நிலையாமையை அறிந்தும் பிறப்பிறப்பில் உழல்கின்றார் களே என்று இரங்கியவாறு.

22

165. மடல்விரி கொண்டறையன் மாயன் படைத்த
உடலும் உயிரும் உருவந் தொழாமல்
இடர்படர்ந் தேழா நரகிற் கிடப்பர்
குடர்பட வெந்தமர் கூப்பிடு மாறே.

கு - ரை : மாயன் - மாயைக்குத் தாரகமாகிய சிவன். உடலும் உயிரும் - உடம்பிலும் உயிரிலும் பொருந்தியுள்ள. உருவம் - செஞ் சோதி வடிவம். குடர் பட - குடல் கிழிய. வெந்தமர் - விருப்பமான சுற்றத்தார். வெந்தமர் கூப்பிடுமாறு நரகிற் கிடப்பர் எனக் கூட்டுக.

செஞ்சோதியை வணங்காமையால் துன்பப்படுவர் என்பதாம்.

23

166. குடையுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண்
டிடையுமக் காலம் இருந்து நடுவே
புடையு மனிதனார் போகும்அப் போதே
அடையும் இடம்வலம் ஆருயி ராமே.

கு - ரை : இடையும் - திரியும். உயிர் - பிராண வாயு. இடம் வலம் அடையும் - இடம் வலமாகச் சுழன்று நீங்கும்.

முடிமன்னராய் நால்வகைச் சேனை புடைசூழச் சென்றாலும் பிராணன் நீங்குவதைத் தடுக்க முடியாது என்பதாம்.

24

167. காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிக்கிலென்
பாற்றுளி பெய்யிலென் பல்லோர் பழிச்சிலென்
தோற்பையுள் நின்று தொழிலறச் செய்தாட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனஇக் கூட்டையே.

கு - ரை : பழித்தல் - கண்டார் இகழ்தல். பாற்றுளி பெய்தல் என்பது, உடலை எரித்துப் பின்னர் பால் தெளித்து எலும்பையும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் சேர்த்தல் என்றபடி. பழிச்சல் - பல்லோர் போற்றுதல். தோற்பை - உடல். தொழிலற ஊட்டும் - வினை முடிவு ஊட்டும். கூத்தன் - உயிருடன் உடனாய் இறைவன்.

கூத்தன் போன பின்னர் உடம்பு உணர்ச்சியற்றது என்பதாம். 25

3. செல்வம் நிலையாமை

168. அருளும் அரசனும் ஆணையும் தேரும்
பொருளும் பிறர்கொளப் போவதன் முன்னந்
தெருளும் உயிரொடுஞ் செல்வனைச் சேரின்
மருளும் பிணையவன் மாதவ மன்றே.

கு - ரை : ஆனை தேர் முதலியன அரசனது செல்வமாம். தெருளும் உயிர் - தெளிவுள்ள உணர்வு. செல்வம் - சிவன். பிணை அவன் - அச்சாதகன் பின்பு. மாதவம் மருளும் - பெரிய தவத்தைக் கண்டு வெருவுவான்.

சிவனைச் சேரின் மாதவம் வேண்டாம் என்பதாம். 1

169. இயக்குறு திங்கள் இருட்பிழம் பொக்குந்
துயக்குறு செல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா
மயக்கற நாடுமின் வானவர் கோனைப்
பெயற்கொண்டல் போலப் பெருஞ்செல்வ மாமே.

கு - ரை : இயக்குறு - இயங்குகின்ற. துயக்குறு - தளர்ச்சியுறு கின்ற. வானில் இயங்கும் சந்திரன் தேய்ந்து தேய்ந்து இருளாய் இல்லையாவது போலச் செல்வமும் குறைந்து குறைந்து இல்லையாய் விடும் என்க. கொண்டல் - மேகம். வானவர் கோனை நாடினால் பெயற்கொண்டல் போலச் செல்வம் வளர்ச்சியுறும் என்க.

இறைவனே நிலையான செல்வம் என்பதாம். 2

170. தன்னது சாயை தனக்குற வாதுகண்
டென்னது மாடென் றிருப்பர்கள் ஏழைகள்
உன்னுயிர் போம்உடல் ஒக்கப் பிறந்தது
கண்ணது காணொளி கண்டுகொ ளீரே.

கு - ரை : சாயை - நிழல். மாடு - செல்வம். தன்னோடு பொருந்திய நிழல் தனக்கு உதவாதது கண்டும், தனக்கு வேறுகவுள்ள செல்வம் தனக்கு உதவும் என்று எண்ணுகிறார்களே என்று இரங்கியது. ஓக்கப் பிறந்தது - உடனாய் வந்தது. உயிர் போகும்பொழுது உடலும் அழியும் என்க. ஒளி - சிவன். சிவன் ஞானக் கண்ணிடத்து விளங்கித் தோன்றுவான் என்க.

உடம்பு அழியுமுன்னர்க் கண்ணொளியாய் சிவனைக் காண வேண்டும் என்பதாம். 3

171. ஈட்டிய தேன்பூ மணங்கண் டிரதமும்
கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடும்
ஓட்டித் துரந்திட்டதுவலியார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாரே.

கு - ரை : தேன் - வண்டு. இரதம் - தேன். துரந்து - விரட்டி. கைவிடுதல் - நீங்குதல். செல்வமும் இத்தன்மையானது எனக் காட்டிக் கைவிட்டுப்போம் என்க.

தேன் வண்டுக்குப் பயன்படாதது போல் செல்வமும் உடையானுக்குப் பயன்படாது என்பதாம். 4

172. தேற்றத் தெளியின் தெளிந்தீர் கலங்கன்மின்
ஆற்றுப் பெருக்கிற் கலக்கி மலக்காதே
மாற்றிக் களைவீர் மறுத்துங்கள் செல்வத்தைக்
கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலு மாமே.

கு - ரை : கலக்கி மலக்காதே - கலங்கி மயங்காமல். மாற்றிக் களைதலாவது, கீழான செல்வத்தைப் பெருக்காது மேலான செல்வத்தைப் பெருக்குதலாம். குதித்தலும் ஆம் - கடத்தலும் கூடும்.

சென்றடையாத் திரு வந்து அமையுமாயின் எம்பயம் இல்லையென்பதாம். 5

173. மகிழ்கின்ற செல்வமும் மாடும் உடனே
கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லுங் கலம்போல்
அவிழ்கின்ற ஆக்கைக்கோர் வீடு பேருகச்
சிமிமொன்று வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே.

கு - ரை : செல்வம் - முன்னோரால் தேடிவைக்கப்பட்ட பொருள். மாடு - தாமே முயன்று ஈட்டிய பொருள். கலம் - ஓடம். சிமிழ் - சேமிப்பு, பிரணவம்.

செல்வமும் மாடும் வீடுபேறு அடைவதற்கு என்று தெளிய வேண்டும் என்பதாம். 6

174. வாழ்வும் மனைவியும் மக்கள் உடன்பிறந்
தாரு மளவே தெமக்கென்பர் ஒண்பொருள்
மேவு மதனை விரிவுசெய் வார்கட்குக்
கூவுந் துணையொன்று கூடலு மாமே.

கு - ரை : அளவேது - அளவற்றது. அளவற்றதாயினும் பய
னற்றது என்க. ஒண் பொருள் - செம்பொருளாகிய சிவன். மேவு
தல் - அடைதல். விரிவு செய்தல் - பழகுதல். கூவும் துணை - கூவி
அழைத்துக்கொள்ளும் துணை. (நாதசம்மியம் கிட்டும் என்றபடி).

நாடொறும் சுழுமுனை மார்க்கமாக நினைந்து பழகுவார்க்குக் கூவி
யழைத்துக் கொள்ளுந் துணையாவான் என்பதாம். 7

175. வேட்கை மிகுத்தது மெய்கொள்வார் இங்கிலை
பூட்டுந் தறியொன்று போம்வழி ஒன்பது
நாட்டிய தாய்தமர் வந்து வணங்கிப்பின்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே.

கு - ரை : வேட்கை - உலக ஆசை. மெய் - சிவன். தறி - சுழு
முனை. ஒன்பது - ஒன்பது வாயில். ஒன்பது வாயில்கள் வழியே
உயிர் போய்விடுமே என்று எண்ணிச் சுழுமுனை மார்க்கமாக உண்
மைப் பொருளைக் காணவேண்டும் என்க. மெய் கொள்வார்க்குப்
பூட்டுந் தறி ஒன்று, ஏனையோர்க்கு ஒன்பது வாயில் என்றபடி.

சுற்றத்தாரைக் காட்டிலும் கைதூக்கி விடுவது மெய்ப்பொருளே
என்பதாம். 8

176. உடம்பொ டுயிரிடை விட்டோடும் போது
அடும்பரி சொன்றில்லை அண்ணலை எண்ணும்
விடும்பரி சாய்நின்ற மெய்ந்நமன் தூதர்
சுடும்பரி சத்தையுஞ் சூழகி லாரே,

கு - ரை : அடும்பரிசு - வெல்லும் வகை. எண்ணும் - நினையுங்
கள். விடும் பரிசு - உயிரை வேறுபடுத்தும் பரிசு. சுடும் பரிசு -
வேதனைப்படுத்தும் பரிசு. சூழகிலார் - கருதமாட்டார்.

பிராரத்த வினை நுகர்வு முடிந்தபின் நமன் தூதர் உயிர் படும்
வேதனையும் பாராது அழைத்துச் செல்வர் என்பதாம். 9
தி. 4

4. இளமை நிலையாமை

177. கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே
விழக்கண்டும் தேரூர் விழியிலா மாந்தர்
குழக்கன்று மூத்தெரு தாய்ச்சில நாளில்
விழக்கண்டும் தேரூர் வியனூல கோரே.

கு - ரை : ஞாயிறு விழுதல் என்பது, காலை தோன்றிப் பகலெல்லாம் இருந்து மாலை மறைதலை உணர்த்தியது என்றபடி. தேறுதல் - தெளிதல். விழியிலா - அறிவிலா. குழக் கன்று - இளங் கன்று.

இளமை மாறும் இயல்பினது என்பதாம்.

1

178. ஆண்டு பலவுங் கழிந்தன அப்பனைப்
பூண்டுகொண் டாரும் புகுந்தறி வார்இல்லை
நீண்டன காலங்கள் நீண்டு கொடுக்கினுந்
தூண்டு விளக்கின் சுடரறி யாரே.

கு - ரை : புகுந்தறிதலாவது, ஒன்றுபடுதல். நீண்டன காலம் - அளவற்ற காலம். தூண்டு விளக்கு - தூண்டப்படும் விளக்கு.

சுடர் நீண்டு எரிவது போலத் தோன்றினும் தூண்டாவிடில் அணைவதுபோல இளமையும் நீண்டது போலத் தோன்றினும் நிலையாது என்பதாம்.

2

179. தேய்ந்தற் றெழிந்த இளமை கடைமுறை
ஆய்ந்தற்ற பின்னை அரிய கருமங்கள்
பாய்ந்தற்ற கங்கைப் படர்சடை நந்தியை
ஓர்ந்துற்றுக் கொள்ளும் உயிருள்ள போதே.

கு - ரை : இளமை தேய்ந்தற்றெழிந்த என்பது, இளமை இற்று ஒழிந்தது என்றபடி. கருமங்கள் ஆய்ந்தற்ற என்பது, கருமங்கள் பின்னர் ஆராய்ந்து செய்ய முடியாது என்றபடி. பாய்ந்தற்ற - பாய்ந்து மறைந்த. உற்றுக் கொள்ளும் - பொருந்தும்.

நந்தியை உற்று இளமையிலேயே ஓர்ந்துகொண்மின் என்பதாம்.3

180. விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியன் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்
அரும்பொத்த மென்முலை ஆயிழை யார்க்குங்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயும்ஓத் தேனே.

கு - ரை : முன் - இளமையில். கரும்பு நீர் - இனிக்கும் கருப்பஞ்சாறு. ஆயிழை - அழகிய ஆபரணமணிந்த மாதர். காஞ்சிரங்காய் - கசக்கின்ற எட்டிக்காய்.

ஆயிழையார்க்கு இளமையில் கரும்புபோல் இனித்தும் முதுமையில் காஞ்சிரங்காய்போல் கசந்தும் ஆனேன் என்பதாம். 4

181. பாலன் இளையன் விருத்தன் என நின்ற
காலங் கழிவன கண்டும் அறிகிலார்
ஞாலங் கடந் தண்டம் ஊடறுத் தானடி
மேலுங் கிடந்து விரும்புவன் நானே.

கு - ரை : பாலன், இளையன், விருத்தன் என்பன பருவ மாறுபாடு. மேலும் கிடந்து - துவாத சாந்தத்தில் இருந்து. அண்டம் கடந்தவ னது அடி மேலேயிருந்தால்தான் காண முடியும் என்ற நயம் காண்க.

இளமையை வீணே கழிக்கலாகாது என்பதாம். 5

182. காலை எழுந்தவர் நித்தலும் நித்தலும்
மாலை படுவதும் வாணன் கழிவதுஞ்
சாலும்அவ் வீசன் சலவிய னாகிலும்
ஏல நினைப்பவர்க் கின்பஞ்செய் தானே.

கு - ரை : படுதல் - சாதல். காலை இருந்தவர் மாலை இல்லை என்க. சாலும் - போதும். வாணனை வீணாக்கியது போதும் என்க. சலவியன் - சினமுடையவன் (உருத்திரமூர்த்தி). ஏல - பொருந்த.

இளமையை வீணாக்காது ஈசனைப் பொருந்த நினைப்பார்க்கு இன் பஞ் செய்வான் என்பதாம். 6

183. பருவசி ஐந்துமோர் பையினுள் வாழும்
பருவசி ஐந்தும் பறக்கும் விருகம்
பருவசி ஐந்தும் பனித்தலைப் பட்டாற்
பருவசிப் பையும் பறக்கின்ற வாரே.

கு - ரை : பருவசி - பருமையான ஊசிபோன்ற ஐம்பொறி. பை - உடம்பு. பறக்கும் விருகம் - புறத்தே சென்று பற்றும் பொறி (காக்கை). பனித்தலைப்படுதல் - பனிப் படலம் போன்ற ஒளி சிரசில் அமைதல். அப்பொழுது நின்மல சாக்கிரம் அமைந்து இந்திரிய சேஷ்டையறும் என்க.

இந்திரிய வயமிழந்தால் மேலிடத்துக்குச் செல்லலாம் என்பதாம். 7

184. கண்ணதுங் காய்கதி ரோனும் உலகினை
உண்ணின் றளக்கின்ற தொன்றும் அறிகிலார்
விண்ணுறு வாரையும் வினையுறு வாரையும்
எண்ணுறும் முப்பதில் ஈர்ந்தொழிந் தாரே.

கு - ரை : கண்ணதும் - கண். கதிரோன் - அறிவு மயமான சூரியன். அறிவுமயமான சூரியன் நாடோறும் உலகினை அளக்கிறுன்

என்பதை அறிகிலர் என்று இரங்கியபடி. வலக்கண் சூரிய கலை என்பதை அறிக. விண்ணுறுவாரையும் விளையுறுவாரையும் எண்ணுறும் என்பது, விளைக்கேற்ப விண்ணுலகத்துக்குச் செல்வதையும் நரகத்துக்குச் செல்வதையும் சிந்திக்கவும் என்றபடி. முப்பது, ஆயுளைக் குறித்தது. ஈர்ந்தொழிதல் - அறுந்து ஒழிதல்.

விளைக்கேற்ப விரைந்து அழிவு வருவதை அறியாமல் மடிகிறார் களே என்று வருந்தியபடி. 8

185. ஒன்றிய ஈரெண் கலையும் உடனுற
நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீசர்கள்
கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே.

கு - ரை : ஈரெண்கலை-பதினாறு கலைகள் ; அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, அர்த்த சந்திரன், நிரோதினி, நாதம், நாதாந்தம், சத்தி, வியாபினி, வியோமரூபினி, அநந்தை, அநாசிருதை, சமனை, உன்மனை ஆகிய பதினாறு கலைகள். இக்கலைகள் முழுவதிலும் சிவன் விளங்குகின்றான் என்க. கன்றிய - கோபித்த. கருக்குழி - கருப்பை. அந்தத்தைச் செய்பவனே ஆதியாவான் என்றுணர்க.

சிவனை நினையாமலே பிறவியில் வீழ்வர் என்பதாம். 9

186. எய்திய நாளில் இளமை கழியாமை
எய்திய நாளில் இசையினால் ஏத்துமின்
எய்திய நாளில் எறிவ தறியாமல்
எய்திய நாளில் இருந்துகண் டேனே.

கு - ரை : இசைதல் - பொருந்துதல். எறிதல் - செல்லுதல். பிராணனது இயக்கம் அறியாது இருக்கவேண்டும் என்க. இருந்து காணுதலாவது, தியானத்தானமாகிய ஆஞ்ஞா சக்கரத்தில் நிட்டை கூடியிருந்து தரிசித்தல்.

இளமை கழிவதற்கு முன்னம் இறைவனைக் காணவேண்டும் என்பதாம். 10

5. உயிர் நிலையாமை

187. தழைக்கின்ற செந்தளிர் தண்மலர்க் கொம்பில்
இழைக்கின்ற தெல்லாம் இறக்கின்ற கண்டும்
பிழைப்பின்றி எம்பெரு மானடி ஏத்தார்
அழைக்கின்ற போதறி யாரவர் தாமே.

கு - ரை : இழைக்கின்ற - உண்டாக்கப்பட்ட. பிழைப்பு - தவறு. அழைக்கின்ற போது-இயமன் கூப்பிடுகின்ற காலம். அறியார் அவர் - அவர் அறியமாட்டார்.

இறைவனடி ஏத்தாதவர் சேருங்காலம் அறியமாட்டார் என்பதாம். 1

188. ஐவர்க் கொருசெய் வினைந்து கிடந்தது
ஐவரும் அச்செய்யைக் காத்து வருவார்கள்
ஐவர்க்கு நாயகன் ஓலை வருதலால்
ஐவரும் அச்செய்யைக் காவல்விட் டாரே.

கு - ரை : ஐவர் - ஐம்புலனறிவு. செய் - உடம்பு. வினைதல் - முதிர்ந்தல். ஐவரும் - பிரமனாதி ஐவரும். ஐவர்க்கு நாயகன் - சிவன். ஓலை - இறுதிச்சீட்டு.

உடம்புள்ளபோதே சிவனோடு ஆன்மா கலந்து இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்பதாம். 2

189. மத்தளி ஒன்றுள தாளம்இ ரண்டுள
அத்துள்ளே வாழும் அரசரும் அஞ்சுள்ள
அத்துள்ளே வாழும் அரசனும் அங்குள்ள
மத்தளி மண்ணாய் மயங்கிய வாரே.

கு - ரை : மத்தளி - உடம்பு. தாளம் இரண்டு - உச்சுவாச நிச்சுவாசம். அரசர் - பஞ்சப் பிராணன்கள். அரசன் - சீவன். மயங்குதல் - மாறுதல்.

எல்லாம் இருந்தும் மண்ணாய்ப் போயிற்று என்பதாம். 3

- 190 வேங்கட நாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை
வேங்கடத் துள்ளே வினையாடு நந்தியை
வேங்கடம் என்றே விரகறி யாதவர்
தாங்கவல் லாருயிர் தாமறி யாரே.

கு - ரை : வேங்கட நாதனை - வெந்துபோகும் உடம்புக்கு இறைவனை. விரகு - தன்மை. உயிர் தாங்கவல்லார் - உயிருக்குத் தாரகமாயுள்ள சீவன்.

சிரசில் விளங்கும் வேங்கடநாதனை அறியமாட்டார் என்பதாம். 4

191. சென்றுணர் வான்திசை பத்துந் திவாகரன்
அன்றுணர் வால்அளக் கின்ற தறிகிலர்
நின்றுண ரார்இந் நிலத்தின் மனிதர்கள்
பொன்றுணர் வாரிற் புணர்க்கின்ற மாயமே.

கு - ரை : வான்திசை பத்து - எட்டுத் திசையும் கீழ்மேலும் சேர்த்துப் பத்து. திவாகரன் - சிவசூரியன். சிவசூரியன் உணர்வினால் அளக்கின்றான் என்பதை அறிகிலர் என்க. உணரார் - உணர்ச்சியினால் கூடார். பொன்றுதல் - மடிதல். மடிவோருடன் சேர்க்கின்ற மாயத்தை அறியார் என்க.

உணர்வினால் சிவசூரியனைக் கூடாது அழிகின்றனர் என்பதாம். 5

192. மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட பட்டிகை
பீறு மதனைப் பெரிதுணர்ந் தாரினை
கூறுங் கருமயிர் வெண்மயி ராவது
ஈறும் பிறப்புமொ ராண்டெனும் நீரே.

கு - னை : பட்டிகை - பட்டாடை. பீறுதல் - கிழிதல். பட்டிகை
பீறுதல், அழிதல். கருமயிர் வெண்மயிராதல், மாற்றம் பெறுதல்.
ஓராண்டு - சிறுபொழுது.

சிறுபொழுதில் வாழ்வும் மாற்றம் பெற்று அழியும் என்பதாம். 6

193. துடுப்பிடு பாணைக்கும் ஒன்றே அரிசி
அடுப்பிடு மூன்றிற்கும் அஞ்செரி கொள்ளி
அடுத்தெரி யாமற் கொடுமின் அரிசி
விடுத்தன நாள்களும் மேற்சென் றனவே.

கு - னை : துடுப்பு - சுழுமுனை. பாணையிலிருந்து எடுக்கும்
அகப்பைபோல் உள்ளது. பாணை - உடம்பு. அரிசி - மதியமுதம்.
அடுப்பு - சேர்க்கை. மூன்று - சந்திர சூரியாக்கினி மண்டலங்கள்.
அஞ்செரி கொள்ளி - பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன்,
வியானன் ஆகிய பஞ்சப்பிராணன். விடுத்தன நாள் - வரையறுக்கப்
பட்ட நாள்.

நாள் செல்வதற்குமுன் சிவயோக நெறிநின்று மதியமுதம் பருகுக
என்பதாம். 7

194. இன்புறு வண்டிங் கினமலர் மேற்போய்
உண்பது வாச மதுபோல் உயிர்நிலை
இன்புற நாடி நினைக்கிலும் மூன்றொளி
கண்புற நின்ற கருத்துள்நில் லானே.

கு - னை : இனமலர் - கூட்டமான மலர். வாசமது - மணம்.
நிறைந்த தேன். மூன்றொளி - சோமசூரியாக்கினி. வண்டு மலரினுள்
சென்று மதுவினை நுகர்தல்போல் சிவன் அகத் தாமரையுள் பொருந்தி
அமுதினை நுகரவேண்டும் என்க. புறநின்ற கருத்து என்பது,
புறத்தே செல்லும் மனம் என்றபடி.

சோதிப் பொருள் அகத்தேயுள்ளான் என்பதாம். 8

195. ஆம்விதி நாடி அறஞ்செய்மின் அந்நிலம்
போம்விதி நாடிப் புனிதனைப் போற்றுமின்
நாம்விதி வேண்டும தென்சொலின் மானிடர்
ஆம்விதி பெற்ற அருமைவல் லார்க்கே.

கு - னை : ஆம் விதி - ஆகின்ற நெறி. சந்திர மண்டலத்தை
அறிந்து போற்றலே ஆகின்ற நெறியாம் என்க. அறம் செய்தல் -

நல்லொழுக்கத்தில் நின்றல். அந்நிலம் - மேல் நிலம். போம் விதி - போகும் நெறி.

ஆகின்ற வழியும் போகின்ற வழியும் அறிந்தோர்க்குச் சொல்ல வேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்பதாம். 9

196. அவ்வியம் பேசி அறங்கெட நில்லன்மின்
வெவ்விய னாகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்விய னாகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு
தவ்விக்கொ டுண்மின் தலைப்பட்ட போதே.

கு - ரை : அவ்வியம் - பொருமை. வெவ்வியனாகி - பேராசையுடையவனாகி. வவ்வுதல் - கவர்தல். செவ்வியனாகி - செம்மையுடையவனாகி. தவ்விக்கொடு - அகப்பை சோறு கொடுத்து. தலைப்பட்டபோது - வாழும்பொழுது.

வாழும்பொழுது அறநெறியில் நிற்கவேண்டும் என்பதாம். 10

6. கொல்லாமை

197. பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும் பன்மலர்
மற்றோர் அணுக்களைக் கொல்லாமை ஒண்மலர்
நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமும் சித்தமும்
உற்றாரும் ஆவி அமர்ந்திடம் உச்சியே.

கு - ரை : பற்றாய - பற்றுக்கோடாய. கொல்லாமை என்பது பூசைக்கும் பூக்களைக் கொய்யாமை என்றபடி. நற்றார் - நல் + தார் - பிரணவம். ஒளி பொருந்திய மலர் பிரணவம் என்க. தீபம் - விளக்கு. அசைவற்ற விளக்கு சித்தம் என்க. உச்சி - பிரமரந்திரம். அசைவில்லா மனத்தால் பிரமரந்திரத்தில் பிரணவத்தைத் தியானிக்க என்க.

பூசைக்கும் உயிருள்ள மலர்களைக் கொய்யலாகாது என்பதாம். 1

198. கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை
வல்லடிக் காரர் வலிக்கயிற் றுற்கட்டிச்
செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்லிடும் என்று நிறுத்துவர் தாமே.

கு - ரை : இடு - எறி. வல்லடிக்காரர் - இயம தூதர். வலிக்கயிறு - பாசம்.

உயிரை உடம்பினின்றும் பிரிப்போரைத் தீயைக் கக்குகின்ற நெருப்பிடை இயமதூதர் தள்ளுவர் என்பதாம். 2

7. புலால் மறுத்தல்

199. பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாருங் காண இயமன்றன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே.

கு - ரை : செல் - கறையான். தீவாய் நரகம் - அனல் கக்கும் நரகம். மல்லாக்கத் தள்ளுதல் - மார்பு மேலே கிடக்கும்படி தள்ளுதல்.

புலால் உண்ணுவோரைக் கறையான் அரிப்பதுபோல அரித்து நரகில் தள்ளுவர் என்பதாம். 1

200. கொலையே களவுகட் காமம் பொய்கூறல்
மலைவான பாதக மாம்புவை நீக்கித்
தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்தோர்க்
கிலையாம் இவைஞான னந்தத் திருத்தலே.

கு - ரை : மலைவான பாதகம் - மயக்கத்தைத் தரும் பாவம். கொலை முதலியவை பாவம் என்க. தலையாம் சிவனடி - சிவனடி தலையில் பொருந்துதல். சிவனடி பொருந்தினோர்க்குப் பாவம் இல்லை என்க.

பாவத்தை நீக்கித் திருவடி பொருந்தினோர் ஆனந்தத்தில் இருப்பர் என்பதாம். 2

8. பிறன்மனை நயவாமை

201. ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையானைக் காழறும் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே.

கு - ரை : ஆத்தம் - இஷ்டம். காத்த மனையாள் - பிறரால் காக்கப் பட்டமனைவி. சொந்த மனைவியை விட்டுப் பிறர் மனைவியை விரும்புதல், காய்ச்ச பலாப்பழத்தை விட்டு ஈச்சம்பழத்துக்கு ஆசைப்பட்டது போலாம் என்க.

பெறுதலில் துன்பம் உண்டு என்பதாம். 1

202. திருத்தி வளர்த்தோர் தேமாங் கனியை
அருத்தமென் றெண்ணி அறையிற் புதைத்துப்
பொருத்தமி லாத புளிமாங் கொம்பேறிக்
கருத்தறி யாதவர் காலற்ற வாறே.

கு - ரை : தேமாங்கனி - உரிமையுள்ள மனைவி. அருத்தம் - பொருள். வேண்டும்போது பயன்படுதலின், மனைவியை அருத்தம்

என்று குறிப்பிடப்பட்டது. புளிமாங்கொம்பு-பிறர் மனைவி. காலறுதல்-கெடுதல்.

மனைவியை விட்டுப் பிறர் மனைவியை நாடிச் செல்வர் அழிவர் என்பதாம். 2

203. பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகை யாளும்
இருள்கொண்ட மின்வெளி கொண்டுநின் றேரும்
மருள்கொண்டு மாதர் மயலுறு வார்கள்
மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்றகில் லாரே.

கு - ரை : பொருள் கொண்ட கண்டன் - பொருள் பற்றுடையான். போதத்தை ஆளும் இருள் - அறியாமை. மின்வெளி கொண்டு நின்றோர் - பளிச்சென்று காணும் சிறு ஒளியினைக் காண்போர்.

பொருள் பற்றுடையோரும், பாச அறிவுடையோரும் மாதராசையில் மயங்குவர் என்பதாம். 3

9. மகளிர் இழிவு

204. இலைநல வாயினும் எட்டி பழுத்தாற்
குலைநல வாங்கனி கொண்டுண லாகா
முலைநலங் கொண்டு முறுவல்செய் வார்மேல்
விலகுறு நெஞ்சினை வெய்துகொள் ளீரே.

கு - ரை : இலை நலவாயினும் - இலை முதலியவற்றால் அழகிதாயினும். கனியும் பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சியுடைமைபற்றி, 'குலை நல வாங்கனி' எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. விலகுறும் - செல்லும். வெய்துகொள்வீர் - கொடிது என்று கொள்வீர்.

புறத் தோற்றத்தைக் கண்டு ஏமாறலாகாது என்பதாம். 1

205. மனைபுகு வார்கள் மனைவியை நாடில்
சுனைபுகு நீர்போல் சுழித்துடன் வாங்குங்
கனவது போலக் கசிந்தெழும் இன்பம்
நனவது போலவும் நாடவொண் ணாதே.

கு - ரை : சுனை - குளம். குளம் போல மகளிர் சேர்ந்தாரை உள்ளிழுத்துக் கொள்வர் என்க. கனவு போல இன்பமாவது, சிறிய இன்பம்.

மகளிர் இன்பம் கனவுபோலத் தோன்றி மறையக்கூடியது என்பதாம். 2

206. இயலுறும் வாழ்க்கை இளம்பிடி மாதர்
புயனுறப் புல்லிப் புணர்ந்தவர் எய்தும்
மயலுறும் வானவர் சார்விது என்பார்
அயலுறப் பேசி அகன்றொழுந் தாரே.

கு - ரை : இயல் - அழகு. பிடிமாதர் - பெண்யானை போன்ற மதத் தினை யுடைய மங்கையர். அயலுறப் பேசலாவது, குறிப்பு மொழியால் வெளியேறச் சொல்லுதல். அகன்றொழிந்தார் - கூடப்பிரியமின்றி நீங்கினார்.

பிடிமாதர் செல்வமுடையார் பக்கம் சார்வர் என்பதாம்.

3

207. வையகத் தேமட வாரொடுங் கூடியென்
மெய்யகத் தோருளம் வைத்த விதியது
கையகத் தேகரும் பாசியின் சாறுகொள்
மெய்யகத் தேபெறு வேம்பது வாமே.

கு - ரை : என் - என்ன பயன்? மெய்யகத்தோர் - உண்மை ஞானி. மகளிரது கூட்டம் நிலையான இன்பம் தராது என்பது ஞானிகள் கண்ட முடிபு என்க. கொள் மெய்யகம் - கொள்ளும் உடம்பு. இப்பெண்டிர் தோற்றத்தில் இனிமையைக் காட்டி மனத்துள் வெறுப்பர் என்க.

இம்மடவாரது கூட்டம் பயனற்றது என்பதாம்.

4

208. கோழை ஒழுக்கம் குளமுடு பாசியில்
ஆழ நடுவார் அளப்புறு வார்களைத்
தமிழ்த் துடக்கித் தடுக்ககில் லாவிடில்
பூழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாரே.

கு - ரை : கோழை - விந்து. குளம் - கர்ப்பர்சயம். பாசி - அழுக்கு. அளப்புறுவார் - இன்பம் பெறுவார். தாழ - தடைபட. பூழை - புகுவாயில். போதலாவது, அழிதல்.

மகளிர் ஆசையில் செல்பவரை அழிவினின்றும் தடுக்காவிடில் அழிவர் என்பதாம்.

5

10. நல்குரவு

209. புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை
அடையப்பட்டார்களும் அன்பில ராணர்
கொடையில்லை கோளில்லை கொண்டாட்ட மில்லை
நடையில்லை நாட்டில் இயங்குகின் றூர்கட்கே.

கு - ரை : அடையப்பட்டோர் - சுற்றத்தார். புடைவை கிழிதலாவது வாழ்க்கை முடிதல். கொடை கோள் - கொடுக்கல் வாங்கல்.

இத்தகையினருக்கு உலக வாழ்க்கை இல்லை என்பதாம்.

1

210. பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென்
றக்குழி தூர்க்கும் அரும்பண்டம் தேடுவீர்
எக்குழி தூர்த்தும் இறைவனை ஏத்துமின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற போதே.

கு - ரை : பொய்க்குழி - வயிறு. தூர்ப்பான் - நிரப்பும்படி. புலரி - குரியன். அக்குழி தூர்க்கும் - பிறவியை நீக்கும். எக்குழி - பிறகுழி.

வயிற்றை நிரப்புவதற்குரிய வழியைத் தேடுவதை விட்டுப் பிறவி நீக்கத்துக்கான வழியைத் தேடவேண்டும் என்பதாம். 2

211. கற்குழி தூரக் கனகமுந் தேடுவர்
அக்குழி தூர்க்கை யாவர்க்கும் அரியது
அக்குழி தூர்க்கும் அறிவை அறிந்தபின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற வாரே.

கு - ரை : கற்குழி - வயிறு. வயிற்றை நிரப்புவது கடினம் என்க. கல் என்பதற்கு ஆண்குறி என்ற பொருளும் உண்டு. அழுக்கு - மல மாசு.

நிலையில்லாத பொருளை நாடாது நிலையுடைய பொருளை நாடினால் மலமாசு நீங்கும் என்பதாம். 3

212. தொடர்ந்தெழு சுற்றம் வினையினுந் தீய
கடந்ததோர் ஆவி கழிவதன் முன்னே
உடந்தொரு காலத் துணர்விளக் கேற்றித்
தொடர்ந்துநின் றவ்வழி தூர்க்கலு மாமே.

கு - ரை : எழு சுற்றம் - ஏழு பிறவியிலும் வரும் சுற்றம். உடலுக்கு உறவாகிய சுற்றத்தோடு உயிருக்கு உறவாகிய இந்திரியங்களையும் கொள்க. கடந்தது - வாழ்நாளைக் கடந்து (வினையெச்சம்). உடந்து - மாறுபட்டு. உலகப் பொருளை விட்டு மாறுபட்டு உண்மைப் பொருளை நாடவேண்டும் என்க. உணர்வு - இறை நினைவு.

உணர்ச்சியாகிய விளக்கினை ஏற்றி உறவாகிய இருளைப் போக்க வேண்டும் என்பதாம். 4

213. அறுத்தன ஆறினும் ஆனின மேவி
அறுத்தனர் ஐவரும் எண்ணிலி துன்பம்
ஒறுத்தன வல்வினை ஒன்றல்ல வாழ்வை
வெறுத்தனன் ஈசனை வேண்டி நின் ருனே.

கு - ரை : ஆறு - ஆறத்துவா. ஆனினம் - உயிர்க்கூட்டம். ஆறு அத்துவாவின் வழியாக வினையை ஈட்டின என்க. ஐவர் - பஞ்சேந்திரியம். ஒன்றல்ல - பல.

பலவான துன்பம் பொறுக்கமாட்டாது இறைவனை வேண்டினான் என்பதாம். 5

11. அக்கினி காரியம்

214. வசையில் விழுப்பொருள் வானும் நிலனும்
திசையும் திசைபெறு தேவர் குழாமும்
விசையம் பெருகிய வேத முதலாம்
அசைவிலா அந்தணர் ஆகுதி வேட்கிலே.

கு - ரை : வசை - குற்றம். விழுமை - மேன்மை. வசையில் விழுப் பொருள் வானத்துக்கு அடை. திசைபெறு தேவர் - திக்குப் பாலகர். விசயம் - வெற்றி. பெருகிய - பெருகும். அசைவிலா - உறுதியுடைய. ஆகுதி - வேள்வி.

அந்தணர் வேள்வி இயற்றின் வானவரும், மண்ணவரும், திக்குப் பாலகரும் நலமுறுவோர் என்பதாம். 1

215. ஆகுதி வேட்கும் அருமறை அந்தணர்
போகதி நாடிப் புறங்கொடுத் துண்ணுவர்
தாம்விதி வேண்டித் தலைப்படு மெய்ந்நெறி
தாமறி வாலே தலைப்பட்ட வாறே.

கு - ரை : போகதி - மேலும் பிரவிர்த்திக்கு வரும் சொர்க்கம் செல்லும் வழி. தலைப்படுதல் - அறிவைச் சிரசின்மேல் செலுத்துதல். இரண்டு நெறி - ஒன்று, தானம் முதலிய செய்து சொர்க்காதி போகம் துய்த்து மீண்டும் பிறவிக்கு வருதல். இது பிரவிர்த்திக்குரியது. மற்றொன்று, பிரவிர்த்திக்கு வாராமல் நிவர்த்தி செய்யும் நெறி. பிரவிர்த்திக்குரியோர் அக்கினி காரியம் செய்தும் தானம் கொடுத்தும் உணவை உட்கொள்வர். தங்களுடைய விதியைத் தாங்களே நிச்சயம் செய்யும் நெறியை உணர்ந்தவர் தங்களுடைய அறிவைச் சிரசின் மேலே செலுத்தி வாழ்ந்தனர்.

பிரவிர்த்தி நிவர்த்தி நெறி கூறப்பட்டது. 2

216. அணைதுணை அந்தணர் அங்கியுள் அங்கி
அணைதுணை வைத்ததின் உட்பொரு ளான
இணைதுணை யாமத் தியங்கும் பொழுது
துணையணை யாயதோர் தூய்நெறி யாமே.

கு - ரை : அணைதுணை - பொருந்தியதுணை, மனைவி. அங்கியுள் அங்கி - காருகபத்தியம், ஸ்திரீபுமான் சேர்க்கை. மனைவியோடு கூடிய அந்தணர் புறத்தேயுள்ள அக்கினியின் தத்துவத்தை அகத்தே உணர்ந்து, மனைவியிடம் அக்கினியைத் தாபித்துச் செய்வது என்க. இது பஞ்சாக்கினிவித்தை என்றும் சொல்லப்பெறும். அணைதுணை வைத்து - அணைகின்ற துணைவியோடு பொருந்தி. இதன் உட்பொருளான இணைதுணையாவது, சிவசத்தியாக எண்ணிப் பொருந்து

தலாம் யாமம் - பொழுது புலர்வதற்கு ஆறுநாழிகைக்கு முன்னுள்ள காலம். இக்கிரியை இக்காலத்தில் புரிவது என்க. தூய்மை நெறி - பரிசுத்தமான நெறி.

மனைவியோடு பொருந்திச் செய்வதுதான் சந்திர மண்டலம் அமைவதற்குரிய உண்மை நெறியாம் என்பதாம். 3

217. போதிரண் டோதிப் புரிந்தருள் செய்திட்டு
மாதிரண் டாகி மகிழ்ந்துட னே நிற்குந்
தாதிரண் டாகிய தண்ணம் பறவைகள்
வேதிரண் டாகி வெறிக்கின்ற வாறே.

கு - ரை : போது இரண்டு - ஸ்திரீபுமான் சேர்க்கை. மாது இரண்டு - குண்டலி சத்தி, சிற்சத்தியாகிய இரண்டு. இக்கிரியையால் குண்டலி விளங்கி மேலேறியும், சிற்சத்தி இருள் நீங்கி ஒளியாயும் விளங்கும் என்க. தாதிரண்டு - சுக்கில சுரோணிதம். இவை வெளிப்பாடு சந்திரன் கீழ்நோக்கினபோது ஆதலின் தண்ணம் பறவைகள் என்று கூறப்பெற்றது. வேதி - மாற்றம். இரண்டாகி - ஸ்திரீபுமானாகி. வெறிக்கின்றவாறு - மயக்கத்தை அடைகின்றனர்.

இருவரும் பயனடைவது ஒன்றினால்தான் என்று உணராதது மயங்குகின்றனர் என்பதாம். 4

218. நெய்நின் றெரியும் நெடுஞ்சுட ரேசென்று
மைநின் றெரியும் வகையறி வார்கட்கு
மைநின் றவிழ்தரு மத்தின மாம்என்றுஞ்
செய்நின்ற செல்வம் தீயது வாமே.

கு - ரை : மை நின்று எரியும் - புருவ மத்தியில் விளங்கும் சுடர். மை நின்று அவிழ்தலாவது, மல நீங்குதலாம். அத்தினம் - அந்நாள். சுடரைக் காணும் நாள் நன்னாளாம் என்க. செய்நின்ற - உடலில் நிலைபெற்ற. செல்வம் - சிவன்.

அக்கினியே செல்வம் என்பதாம். 5

219. பாழி அகலும் எரியுந் திரிபோவிட்
டுழி அகலும் உறுவினை நோய்பல
வாழிசெய் தங்கி உதிக்க அவைவிழும்
வீழிசெய் தங்கி வினைசுடு மாமே.

கு - ரை : பாழி அகல் - யோனி குண்டம். எரியுந்திரி - யோனியுள் உள்ள அக்கினி மேலே செல்ல. ஊழி அகலும் - மரணம் நீங்கும். உறுவினை நோய்பல அகலும் - வினைகளும் நோய்களும் நீங்கும். வாழி செய்தங்கி உதிக்க - கீழே நிலைபெற்ற அக்கினி மேலே நிலைபெற்றால். அவை விழும் - முன்னர்க் கூறிய மரணம், நோய், வினை

முதலியவை கெடும். வீழி செய்தங்கி விளை சுடுமாறே - அவைகளைத் தாங்கியுள்ள விளைகளைச் சுட்டு மேலும் அவை ஏற்படாமல் காக்கும்.

“ஸ்திரீயின் இடைப் பிரதேசம் ஓமகுண்டம். யோனியில் உள்ள ரோமங்கள் தருப்பைப் புல் தோல் சோமக்கொடி. யோனியின் இரு உதடுகள் அக்கிவி. இதை உணர்ந்தவன் வாஜ் பேய யாகம் செய்தவ னாகிருன். எல்லா பாபங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிருன் ”

பிரகதாரண்ய உபநிஷத் நான்காவது பிரமாணம்.

இக்கிரியையால் விளை முதலிய நீங்கும் என்பதாம்.

6

220. பெருஞ்செல்வங் கேடென்று முன்னே படைத்த
வருஞ்செல்வம் தந்த தலைவனை நாடும்
வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவிருந் தெண்ணி
அருஞ்செல்வத் தாகுதி வேட்கநின் றுரே.

கு - ரை : அருஞ்செல்வம் - மெய்நெறி. தலைவன் - சிவன். வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவிருந்து எண்ணி - மேலான சிவாக்கினி சிரசின் மேலே உதிப்பதை நினைத்து.

ஞானச் செல்வத்தை நாடி ஆகுதி வேட்கின்றார் என்பதாம்.

7

221. ஒண்சுட ராணை உலப்பிவி நாதனை
ஒண்சுட ராகிஎன் னுள்ளத் திருக்கின்ற
கண்சுட ரோன் உல கேழுங் கடந்தஅத்
தண்சுட ரோமத் தலைவனு மாமே.

கு - ரை : ஒண்சுடர் - ஒளிமிக்க சுடர். கண் சுடர் - கண்ணில் ஒளி. தண்சுடர் - குளிர்ந்த சுடர். ஓமத் தலைவன் - இயமானன்.

சுடர்ப் பொருளான சிவனே ஓமத் தலைவனுமாம் என்பதாம்.

8

222. ஓமத்துள் அங்கியின் உள்ளுளன் எம்மிறை
ஈமத்துள் அங்கி இரதங்கொள் வானுளன்
வேமத்துள் அங்கி விளைவு வினைக்கடல்
கோமத்துள் அங்கி குரைகடல் தானே.

கு - ரை : ஓமத்துள் அங்கியின் உள்ளுளன் எம்மிறை என்பது, உடலின் சகல அக்கினி காரியத்துக்கும் சிவன் மறைந்திருந்து உதவுகின்றது என்றபடி. ஈமத்துள் அங்கி இரதங் கொள்வானுளன் என்பது, இறந்த பிறகு சாரமாகிய குக்கும் உடலிலும் பொருந்திச் சிவன் விளங்குவான் என்றபடி. வேமம் - நெய்தற் கருவி. வேமத்துள் அங்கி விளைவு வினைக்கடல் என்பது, நெய்யப்பட்ட துணி உரம் பெறுவதுபோல வாசனாபமான விளைகள் சிக்குண்டு கடல்போல் பெருகிவிடுகிறது

என்றபடி. கோமத்து - ஆன்மா. கோமத்துள் அங்கி குரைகடல்தானே என்பது, ஆன்மா சிவத்தை நோக்கிச் சிந்தனையைக் கடைவதாலே சப்திக்கின்ற நாத ஓசை உண்டாகிறது என்றபடி.

இறைவன் இவ்வக்கினியில் பொருந்திப் பயன் கொள்வான் என்பதாம். 9

223. அங்கி நிறுத்தும் அருந்தவர் ஆரணத் தங்கி இருக்கும் வகையருள் செய்தவர் எங்கும் நிறுத்தி இளைப்பப் பெரும்பதி பொங்கி நிறுத்தும் புகழ்து வாமே.

கு - ரை : அருந்தவர்-அக்கினியைச் சிரசுக்குக் கொண்டு செல்லும் திறமுடையவர். ஆரணத் தங்கி - வைதீகாக்கினி. பெரும்பதி - பிரம லோகம் அல்லது சிவலோகம்.

ஆகுதி செய்யும் அந்தணர்க்குரிய புகழைக் கூறியதாம். 10

12. அந்தணரொழுக்கம்

224. அந்தண ராவோர் அறுதொழில் பூண்டுளோர் செந்தழல் ஒம்பிமுப் போதும் நியமஞ்செய் தந்தவ நற்கரு மத்துநின் றுங்கிட்டுச் சந்தியும் ஒதிச் சடங்கறுப் போர்களே.

கு - ரை : அறு தொழில் - பிறப்பை அறுக்குந் தொழில். பற்றை விடுதலே பிறப்பை அறுக்குந் தொழிலாம். முப்போது - மூன்று வேளை. நியமம் செய்தவம் - தவறாது செய்யும் தமது தவம். அகத்தும் புறத்தும் செய்யப்படுவது என்க. சடங்கறுப்போர் - சடங்கு செய்வோர்.

அந்தணர் அக்கினி காரியம் செய்வோர் என்பதாம். 1

225. வேதாந்தங் கேட்க விருப்பொடு முப்பதப் போதாந்த மான பிரணவத் துள்புக்கு நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த நாதனை ஈதாந்தம் எனாதுகண் டின்புறு வோர்களே.

கு - ரை : வேதாந்தம் - அறிவின் முடிவு. வேதாந்தம் கூறுவது, தத் + துவம் + அசி என்ற முப்பதம் என்க. பிரணவத்துள் புக்கு - அகார, உகார, மகார, விந்து, நாதங் கடந்து. நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த நாதனை-நாதத்தின் முடிவாகிய நாதாந்தத்தாலும், தத்துவ மசி மகாவாக்கியத்தாலும், பிரணவத்தாலும், அறிவின் முடிவினாலும் அடையப்படும் சிவபெருமானே. ஈதாந்தம் எனாது - இதுதான் முடிவு என்று பேதம் அன்றி.

அந்தணராவோர் மகாவாக்கியப் பொருளாகிய பிரணவத்தில்
ஒடுங்கி இன்புறுவோர் என்பதாம். 2

226. காயத் திரியே கருதுசா வித்திரி
ஆய்தற் குவப்பர் மந்திரமாங் குன்னி
நேபத் தேரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய்
மாயத்துள் தோயா மறையோர்கள் தாமே.

கு - ரை : சாவித்திரி - உமை, சூரிய கிரணம். காயத்திரி மந்திரத்
தில் விளங்குபவர் பார்க்கன் என்ற சூரியன் (சிவன்). அதன் ஒளி
சாவித்திரி என்க. பார்க்கன் என்பது சிவன் நாமத்துள் ஒன்று
என்பதற்கு. நேயத்தேர் - அன்பாகிய தேர். நேயத்தாய் - சிவத்தோடு
பொருந்தியவராய். மாயம் - தனு கரண புவன போகம்.

அந்தணர் காயத்திரி மந்திர சகாயத்தால் சிவ ஒளியைப் பெற்று
மாயையை வென்று விளங்குவார் என்பதாம். 3

227. பெருநெறி யான பிரணவம் ஓர்ந்து
குருநெறி யாலுரை கூடிநால் வேதத்
திருநெறி யான கிரியை யிருந்து
சொருபம தானோர் துகளில்பார்ப் பாரே.

கு - ரை : பெரு நெறி - முத்தி நெறி. பிரணவம் என்பது ஒரு
வார்த்தை, ஒரு சொல், மௌனம், அட்சரம் எனப் பல பெயர் பெறும்.
இஃது அ-உ-ம்-விந்து-நாதம் என்று ஐந்து பிரிவாகவுள்ளது.
அஃதாவது, ஓம் என்ற ஒசையை மானதமாக எழுப்பும்போது அது
மூலாதாரம் தொடங்கிக் கண்டத்தின்மேல் ஒளியாகவும் ஒலியாகவும்
அமைகிறது என்பதை யோகிகள் கண்டனர். கண்டத்திலிருந்து
வைகரி வாக்கோசையுடன் வெளியே பாய்வதைத் தூலப் பிரணவம்
என்றும், வெளிச் செல்லாது கபாலம் நோக்கிப் பாய்வதைச் சூக்குமப்
பிரணவம் என்றும் கூறுவர். தூலப்பிரணவம் கிரியையில் விளங்குவது,
சூக்குமப் பிரணவம் தியானப் பொருளாய், பெரிய உபதேசமாய்,
வேதாந்த இலட்சியமாய், சித்தாந்த முடிவாய், சகல மதத்தினரும்
தொழும் வணக்கப் பொருளாய் உள்ளது என்பதையும் உணர்க. குரு
நெறி - சன்மார்க்கம். உரை கூடி - உபதேசம் பெற்று. பிரணவ
நெறி உபதேசத்தால்தான் பெற முடியும் என்க. நால் வேதத் திரு
நெறி - மகாவாக்கியம் உணர்த்தும் சிவமாகும் அத்துவித நெறி.
திருநெறியாகிய கிரியையிருந்து - சன்மார்க்க நெறியில் அந்தணர் அக
வழிபாட்டிலிருந்து. சொருபமதானோர் - பிரம்ம சொருபமாயினோர்.
துகள் - குற்றம்.

பிரணவத்தை எண்ணி அமர்ந்திருப்பவர் சிவவடிவம் பெறுவர்
என்பதாம். 4

228. சத்திய முந்தவம் தான் அவன் ஆதலும்
எய்த்தகும் இந்தியம் ஈட்டியே வாட்டலும்
ஓத்த உயிர்கள் உண்டா யுணர்வுற்றுப்
பெத்தம் அறுத்தலு மாகும் பிரமமே.

கு - ரை : சத்தியம் - மெய்ப்பொருள். தவம் - அகநோக்கு. தான் அவனாதல் - தற்போதம் இழத்தல். அகநோக்கால் தன்முனைப்புக் கெடும் என்க. ஓத்த உயிர் - இருவினை ஓத்த உயிர். பெத்தம் - பந்தம்.

பிரணவத்தை உணர்ந்தோர் கட்டினறிப் பிரமமாவர் என்பதாம். 5

229. வேதாந்தம் கேட்க விரும்பிய வேதியர்
வேதாந்தம் கேட்டுந்தம் வேட்கை ஒழிந்திலர்
வேதாந்த மாவது வேட்கை ஒழிந்திடம்
வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே.

கு - ரை : வேட்கை - ஆசை. ஆசை அறுதலே வேதாந்தம் என்பதை அறிக. வேதாந்தம் கேட்டவர் - கற்றதனோடு நில்லாது அனுபவத்திலுமுள்ளவர்.

ஆசையற்ற இடமே வேதாந்தம் என்பதாம். 6

230. நூலுஞ் சிகையும் நுவலிற் பிரமமோ
நூலது கார்ப்பாச நுண்சிகை கேசமாம்
நூலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம்
நூலுடை அந்தணர் காணும் நுவலிலே.

கு - ரை : கார்ப்பாசம் - பருத்திப் பஞ்சு. கேசம் - உரோமம். இடகலை பிங்கலை சுழுமுனை என்னும் மூன்று நாடிகளையும் ஒன்றாக்கி நிற்பதே பூனூல் என்றும், அதன் பயன் பிரமநாடி சிறந்து சிரசில் ஞானம் விளங்கும் என்றும் உணர்ந்துகொள்க. காணும் - பார்க்க.

நூலும் சிகையும், வேதாந்தமும் ஞானமும் ஆம் என்பதாம். 7

231. சத்தியம் இன்றித் தனிஞானந் தானின்றி
ஓத்த விடயம்விட் டோரும் உணர்வின்றிப்
பத்தியும் இன்றிப் பரன்உண்மை யின்றிப்
பித்தேறும் மூடர் பிராமணர் தாமன்றே.

கு - ரை : சத்தியம் இன்றி - மெய்ப்பொருள் அறிவின்றி. ஓத்த விடயம் - மனத்தோடு ஓத்த சுகம். ஓரும் - உணரும்.

சத்தியம் முதலியன அந்தணர்க்கு இன்றியமையாதன என்பதாம். 8
தி. 5

232. திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக்
குருநெறி யாலே குருபதஞ் சேர்ந்து
கரும நியமாதி கைவிட்டுக் காணுந்
துரிய சமாதியாந் தூய்மறை யோர்க்கே.

கு - ரை : சித்தசித்தின்றியிருத்தல் - அறிவு அறியாமை அற்றிருத்தல். (மெஞ்ஞானநிலை). குருநெறி - குரு உபதேசம். பிரணவயோகமே திருநெறி, குருநெறி எனப்பெறும். பிரணவ நெறியிற் செல்வோர்க்குப் புறக்கிரியை இல்லையாதலின், கருமநியமாதி கைவிட்டோர் ஆவார் என்க. துரிய சமாதியாவது, ஒளியுடன் பொருந்தி நின்றல்.

அந்தணர் ஒளியுடன் பொருந்தி நிற்பார் என்பதாம்.

9

233. மறையோ ரவரே மறையவ ரானால்
மறையோர்தம் வேதாந்த வாய்மையில் தூய்மை
குறையோர்தன் மற்றுள்ள கோலாகல மென்
றறிவோர் மறைதெரிந் தந்தண ராமே.

கு - ரை : மறையோர் - வேதங்களை ஒதுபவர். வாய்மையில் தூய்மை - உண்மையாகத் தூய்மையுடைமை. குறை ஓர்தல் - குற்றமுள்ள நூல்களை ஆராய்தல். கோலாகலம் - ஆரவாரம். வேதமல்லாப் பிற நூல்களை ஆரவாரமுடையன என்று ஆராய்ந்து ஒதுக்குவார் என்க.

அந்தணர் வேதங்களை ஒதுவர் என்பதாம்.

10

234. அந்தண்மை பூண்ட அருமறை அந்தத்துச்
சிந்தைசெய் அந்தணர் சேரும் செழும்புவி
நந்துதல் இல்லை நரபதி நன்றாகும்
அந்தியும் சந்தியும் ஆகுதி பண்ணுமே.

கு - ரை : அருமறை அந்தத்து - மறை முடிவினுள்ள (சிவன்). நந்துதல் - குறைவுபடுதல். அந்தி சந்தி - காலை மாலை.

அந்தண்மை பூண்டொழுகும் அந்தணர் வாழும் உலகம் மேன்மையுறும் என்பதாம்.

11

235. வேதாந்த ஞானம் விளங்க விதியிலோர்
நாதாந்த போதம் நணுகிய போக்கது
போதாந்த மாம்பரன் பாற்புக்க தால்
நாதாந்த முத்தியுஞ் சித்தியும் நண்ணுமே.

கு - ரை : வேதாந்த ஞானம் விளங்க விதியிலோர் - ஞானமடைய ஊழின்றி அக்கினி காரியம் மட்டும் செய்வோர். இவர் நாதாந்த

முத்தி பதம் மட்டும் எய்துவோர் என்க. போதாந்தம் - அறிவின் முடிவு. அறிவின் முடிவில் பிரணவ யோகத்தால் சேர்தலால் நாதாந்த முத்தியோடு இவ்வுலகில் சித்திகளும் பெறுவர் என்க.

பரன்பால் அடையின் முத்தியும் சித்தியும் கிட்டும் என்பதாம். 12

236. ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய காலத்து
நன்றும் இருந்தும் நலம்பல பேசினும்
வென்று விளங்கும் விகிர்தனை நாடுவர்
சென்று வணங்கும் திருவுடை யோரே.

கு - ரை : ஒன்றும் இரண்டும் - பிராணனும், உச்சவாச நிச்சவாசமும். வென்று - கடந்து. சென்று - பதமுத்தியடைந்து.

அந்தணரில் திருவுடையோர் பதமுத்தி அடைவர் என்பதாம். 13

237. தானே விடும்பற் றிரண்டுந் தரித்திட
நானே விடப்படு மேதொன்றை நாடாது
பூமேவு நான்முகன் புண்ணியப் போகனும்
ஓமேவும் ஓரா குதிஅவி உண்ணவே.

கு - ரை : பற்றிரண்டு - அகப்பற்று, புறப்பற்று. நானே விடப்படுதல் - அகங்காரம் அறுதல். ஓம்மேவும் ஆகுதி - பிரணவ சகிதமாய் அளிக்கப்படும் ஆகுதி.

பிரணவ சகிதமாய் அளிக்கப்படும் ஆகுதி பற்றுக்களை நீக்கும் என்பதாம். 14

13. இராச தோடம்

238. கல்லா அரசனுங் காலனும் நேரொப்பர்
கல்லா அரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா அரசன் அறம்ஓரான் கொல்லென்பான்
நல்லாரைக் காலன் நனுகநில் லானே.

கு - ரை : கல்லா - உண்மை நூல்களைக் கல்லாத. ஓர்தல் - ஆராய்தல். நல்லார் - அடியார். நனுக நில்லான் - நெருங்கமாட்டான்.

காலன் அறத்தின்வழி தண்டிப்பான் ; ஆனால், கல்லா அரசன் அறத்தையும் பாரான் என்பதாம். 1

239. நாள்தோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாள்தோறும் நாடி அவநெறி நாடானேல்
நாள்தோறும் நாடு கெடுமூட நண்ணுமால்
நாள்தோறும் செல்வம் நரபதி குன்றுமே.

கு - ரை : தவநெறி - நன்னெறி. நாடுதல் - ஆராய்தல். அவன் நெறி - அவன் நீதி முறைமை. மூடம் - அறியாமை. நண்ணும் - பொருந்தும். நரபதி - அரசன்.

அரசன் நன்னெறி நாடவேண்டும் என்பதாம்.

2

240. வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேட நெறிநிற்போர் வேடம்மெய் வேடமே
வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாகுமே.

கு - ரை : வேடநெறி நின்றலாவது, வேடத்துக்குரிய நெறியில் அகம் புறம் ஒத்து நின்றல். வேடநெறி செய்தலாவது, தண்டனை முதலியவற்றால் வேடத்துக்குரிய நெறியில் நிற்கச் செய்தல்.

வேடத்துக்குரிய நெறியில் நிற்கச் செய்தலும் வேந்தர்க்குக் கடனும் என்பதாம்.

3

241. மூடங் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புனியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
பீடொன் றிலனாகும் ஆதலாற் பேர்த்துணர்ந்
தாடம் பரநூற் சிகையறுத் தால்நன்றே.

கு - ரை : பீடு - பெருமை. பேர்த்துணர்தலாவது, மீண்டும் ஆராய்ந்து வேடத்தின் உண்மையை அறிதல்.

அறியாமையுடையார் வேடத்தை வேந்தன் களையச் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

4

242. ஞான மிலாதார் சடைசிகை நூல்நண்ணி
ஞானிகள் போல் நடிக்கின் றவர்தர்மை
ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து
ஞானமுண் டாக்குதல் நலமாகும் நாட்டிற்கே.

கு - ரை : சடை - முனிவர்க்குரிய சின்னம். சிகை - பிரமச்சாரிக் குரிய சின்னம். முனிவரையும் பிரமச்சாரியையும் சேர்த்துக் கூறியதாம்.

வேடதாரிகளையும் ஞானிகளைக்கொண்டு சோதித்து ஞானமுண் டாக்குதல் நாட்டுக்கு நன்மை என்பதாம்.

5

243. ஆவையும் பாவையும் மற்றற வோரையுந்
தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங்
காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவானேல்
மேவும் மறுமைக்கு மீளா நரகமே.

கு - ரை : பாவை - மகளிர். அறவோர் - அற நெறியில் நிற்
போர். இல்லறத்தார் முதலியோர் என்க. திருவேடத்தார் - சிவனடி
யார். காப்பவன் - காத்தற்குரியவன். மீளா நரகம் - நித்திய நரகம்.

பசுக்கள் முதலியவற்றைக் காப்பது அரசன் கடமையாகும்
என்பதாம். 6

244. திறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்தும் அறநெறி யேஆற்றல் வேண்டுஞ்
சிறந்தநீர் ஞாலஞ் செய்தொழில் யாவையும்
அறைந்திடில் வேந்தனுக் காறிலொன் ருமே.

கு - ரை : திறந்தருமுத்தி - பதமுத்தி பரமுத்திகள். இம்மை
மறுமைப் பயன் வேண்டிய அரசன் அறநெறி நிலைக்கச் செய்ய
வேண்டும் என்க. செய்தொழில் - நன்மை தீமையாகிய தொழில்.
மக்கள் செய்யும் நன்மையோடன்றித் தீமையிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு
அரசனுக்கு உண்டு என்க.

மன்னன் அறநெறி நிலைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதாம். 7

245. வேந்தன் உலகை மிகநன்று காப்பது
வாய்ந்த மனிதர்கள் அவ்வழி யாநிற்பர்
பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொள்ளப்
பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத் தானே.

கு - ரை : காப்பது மிக நன்று எனக் கூட்டுக. பேர்ந்து - மாறு
கொண்டு. இவ்வுலகைப் பிறர் கொள்ள என்பது, தன் நாட்டைப்
பிறர் கொள்ள என்றபடி. தான் கொள்ள என்பது, பிறர் நாட்டைத்
தான் கொள்ள என்றபடி. புலியன்ன பாவகத்தான் - புலி போன்ற
கொடியவன்.

நாட்டை நன்முறையில் காவாது பிறர் நாட்டை அழிக்கும்
மன்னவன் புலிபோன்ற கொடியவன் என்பதாம். 8

246. கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப்
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி உண்ணுதோர்
மால்கொண்டு தேறலை உண்ணும் மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே.

கு - ரை : கால் கொண்டு கட்டி - பிராண வாயுவை வசப்படுத்தி.
கனல் - மூலாக்கினி. மேல் - மேலாதாரம். பால் கொண்டு - அமுதம்
கொண்டு. சோமன் - சந்திரகலை. மூலக்கனலை எழுப்பி மேல் சென்று
சந்திர கலையினின்றும் ஒழுகும் அமுதினைப் பருகவேண்டும் என்க.
மால் கொண்டு - மயக்கம் கொண்டு. தேறல் - மது. செய் - செய்தல்.

மதுவிலக்குச் செய்தல் அரசன் கடமையாம் என்பதாம். 9

247. தத்தஞ் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை
அத்தன் சிவன்சொன்ன ஆகம நூல்நெறி
எத்தண் டமும்செயும் மும்மையில் இம்மைக்கே
மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே.

கு - ரை : தகுதி - நெறி. மும்மை - அம்மை, இம்மை, மறுமை.
இம்மை - இப்பிறப்பு.

சமயநெறி நில்லாதாரைத் தண்டித்துத் திருத்துவது வேந்தன்
கடன் என்பதாம். 10

14. வானச் சிறப்பு

248. அமுதாறு மாமழை நீரத னாலே
அமுதாறு பன்மரம் பார்மிசை தோற்றுங்
கமுகுறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதாறுங் காஞ்சிரை ஆங்கது வாமே.

கு - ரை : கமுகு - பாக்கு. ஊறு தெங்கு - இள நீரையுடைய
தென்னை. மாமழை - பெரிய மேகம். அமுதாறும் காஞ்சிரை - அமுதம்
அளிக்கின்ற சமாதி. காஞ்சிரை சமாதிக்குரிய மூலிகை என்க.

மழைநீர் உலகினைத் தளிர்விக்கும் என்பதாம். 1

249. வரையிடை நின்றழி வான் நீர் அருவி
உரையில்லை உள்ளத் தகத்துநின் றூறு
நுரையில்லை மாசில்லை நுண்ணிய தெண்ணீர்க்
கரையில்லை எந்தை கழுமணி யாறே.

கு - ரை : வரை - மேரு, சிரசின் உச்சி. வான் நீர் அருவி -
ஆகாய கங்கை. உள்ளத்தே ஊறுகின்றமையால் அவ்வுணர்வை
உரைப்பதற்கு உரையில்லை என்க.

அது தூய்மையான தும் எல்லையற்றதுமாம் என்பதாம். 2

15. தானச் சிறப்பு

250. ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன் மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன் மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன் மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம் அறிமினே.

கு - ரை : அவரிவர் என்னன் மின் - உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர்
என்று நினையற்க. பழம் பொருள் போற்றன் மின் என்பது, பழைய

பொருளைப் பிறருக்குக் கொடு என்றபடி. வேட்கை - இம்மை மறுமையில் விருப்பம். காலம் - செவ்வி.

பிறர்க்குக் கொடுத்து உண்ணவேண்டும் என்பதாம்.

1

16. அறஞ்செய்வான் திறம்

251. தாமறி வாரண்ணல் தாள்பணி வாரவர்
தாமறி வாரறந் தாங்கிநின் றுரவர்
தாமறி வார்சிலர் தத்துவ ராவர்கள்
தாமறி வார்க்குத் தமர்பர னாமே

கு - ரை : தாம் அறிவார் - தம்மை அறிவார். அறம் தாங்கி நின்றார் - அறம் செய்யும் நெறியில் நின்றவர். தத்துவர் - உண்மை உணர்வோர்.

அண்ணலைப் பணிந்து அறம் செய்வார் பரனுக்கு உறவாவர் என்பதாம்.

1

252. யாவர்க் கு மாம்பிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு லுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி.
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே.

கு - ரை : பச்சிலை - வில்வ முதலிய பத்திரங்கள். வாயுறை - கைத் தீனி. கைப்பிடி - சிறு அளவு.

எளிமையான அறம் கூறியபடி.

2

253. அற்றுநின் றுருண்ணும் ஊனே அறனென்னுங்
கற்றன போதங் கமழ்பவர் மானிடர்
உற்றுநின் றுங்கொரு கூவற் குளத்தினிற்
பற்றிவந் துண்ணும் பயன் அறி யாரே.

கு - ரை : அற்று நின்றார் - பற்றற்று நின்றார். அறம் என்னும் - அறம் என்று நீதி நூல் கூறும். கற்றன போதம் - கல்வியால் உண்டான அறிவு. கமழ்பவர் மானிடர் - விளங்கும் மனிதர்கள். அறிவுடையோர் கிணற்றங் கரையிலோ, ஆற்றங்கரையிலோ தங்கியிருக்கும் ஞானிகளை அழைத்துவந்து உண்பிக்கும் பயன் அறியவில்லையே என்று இரங்கியவாறு.

ஞானிகளை உண்பிப்பதே சிறந்த அறம் என்பதாம்.

3

254. அழுக்கினை ஓட்டி அறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளில் தருமமுஞ் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
விழிக்கவன் றென்செய்வீர் ஏழைநெஞ் சீரே

கு - ரை : நிறையீர், செய்யீர் - எதிர்மறை. தழுக்கிய - செல்வம் முதலிய தழுவி. விழித்திருந்து - உண்மை உணராதிருந்து. வெம்மை - மரணத் துன்பம்.

காலமுண்டாகவே அறம் செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

4

255. தன்னை அறியாது தானல என்னாதிங்
கின்மை அறியா தினாயரென் றோராது
வன்மையில் வந்திடுங் கூற்றம் வருமுன்னந்
தன்மையின் நல்ல தவஞ்செய்யும் நீரே.

கு - ரை : தன்னை அறியாது - தன் நிலைமையறியாது. தானல என்னாது - தான் நல்லன் என்று கருதாது. தன்மையின் நல்ல - சிலத்தில் சிறந்த.

காலன் வருமுன் நல்ல தவம் செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

5

256. துறந்தான் வழிமுதற் சுற்றமும் இல்லை
இறந்தான் வழிமுதல் இன்பமும் இல்லை
மறந்தான் வழிமுதல் வந்திலன் ஈசன்
அறந்தான் அறியும் அளவறி யாரே.

கு ரை : வழிமுதல்-வழிவருவோர். துறந்தோர்க்குச் சுற்றம் இல்லை என்க. இறந்தான் - செத்தவன். இறந்தவனுக்கு அறத்தினால் வரும் இன்பம் இல்லை என்க. மறந்தான் - அறத்தினை மறந்தான். அறந்தான் அறியும் அளவறியாரே என்பது, இம்முத்திறத்தினரும் அறத்தினைச் செய்யும் முறையை அறியமாட்டார் என்றபடி.

அறத்தினை மறவாது செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

6

257. தான்தவஞ் செய்வதாஞ் செய்தவத் தவ்வழி
மான்தெய்வ மாக மதிக்கும் மனிதர்கள்
ஊன்தெய்வ மாக உயிர்க்கின்ற பல்லுயிர்
நான்தெய்வ மென்று நமன்வரு வானே.

கு - ரை : செய்தவம் - முற்பிறப்பில் செய்த தவம். மான் - அறிவு. அறிவுடைய பெருமக்கள் முற்செய் தவத்தின் வழி தவம் செய்து மேன்மை அடைவர் என்க. ஊன் தெய்வம் - உடம்பே தெய்வம். உடம்பைப் பெரிதெனப் பேணுவார் மேன்மையடையார் என்க.

அறம் செய்யாதவர் அழிவர் என்பதாம்.

7

258. தினைக்கும் வினைக்கடல் தீர்வுறு தோணி
இளைப்பினை நீக்கும் இருவழி உண்டு
கிளைக்குந் தனக்கும்அக் கேடில் புகழோன்
விளைக்குந் தவம்அறம் மேற்றுணை யாமே.

கு - ரை : தினைக்கும் வினைக்கடல் - ஆழ்த்துகின்ற இருவினைக் கடல். தீர்வுறு தோணி - திருவடி. இருவழி - தவமும் அறமும். மேல் - மறுமை.

முத்திக்குரிய வழி தவமும் அறமும் ஆம் என்பதாம்.

8

259. பற்றது வாய்நின்ற பற்றினைப் பார்மிசை
அற்றம் உரையான் அறிநெறிக் கல்லது
உற்றுங்க ளால்ஒன்றும் ஈந்தது வேதுணை
மற்றண்ணல் வைத்த வழிகொள்ளு மாறே.

கு - ரை : பற்றது வாய்நின்ற-பற்றுக்கோடு சிவமேயாய். நின்று- இருந்து. அப்பற்றினை - அம்மெய்ப் பொருளை. அற்றம் - குறைவு. அண்ணல் வைத்த வழி - சிவன் வைத்த முத்தி நெறி.

சிவனைப் பற்றிநின்று அற்றார்க்கு ஈவதே முத்திநெறியாம் என்பதாம்.

9

17. அறஞ்செயான் திறம்

260. எட்டி பழுத்த இருங்கனி வீழ்ந்தன
ஒட்டிய நல்லறஞ் செய்யா தவர்செல்வம்
வட்டிகொண் டட்டியே மண்ணின் முகந்திடும்
பட்டிப் பதகர் பயன்அறி யாரே.

கு - ரை : இருங்கனி - பெரிய கனி. வீழ்ந்தன - வீழ்ந்தது போலாம். ஒட்டிய - பொருந்திய. செல்வம் எட்டிக் கனி போன்று பயன்படா என்க. பட்டி - வஞ்சனை. பதகர், பாதகரின் குறுக்கம்.

வட்டியால் பொருள் ஈட்டிய செல்வர் அறத்தின் பயன் அறியார் என்பதாம்.

1

261. ஒழிந்தன காலங்கள் ஊழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளுங் குறுகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிடர் ஆக்கை
அழிந்தன கண்டும் அறம்அறி யாரே.

கு - ரை : கற்பனை - வீண் எண்ணங்கள். பிழிந்தன போல-சாறு பிழிந்த பழத்தின் சக்கை போல.

அறஞ் செய்யானது நிலைபினைக் கண்டு இரங்கியவாறு.

2

262. அறம்அறி யார்அண்ணல் பாதம் நினையுந்
திறம்அறி யார்சிவ லோக நகர்க்குப்
புறம்அறி யார்பலர் பொய்மொழி கேட்டு
மறம்அறி வார்பகை மன்னிநின் ருரே.

கு - ரை : புறம் - பக்கம். அறம் செய்யார் சிவலோகத்துக்குப் பக்கத்தில் கூடப் போகாதவர் என்க. மறம் - பாவம். பகை - பிறப்பு இறப்பு.

அறம் செய்யாதவர் பிறப்பிறப்பில் வீழ்வர் என்பதாம்.

3

263. இருமலுஞ் சோகையும் ஈனையும் வெப்புந்
தருமஞ்செய் யாதவர் தம்பால தாகும்
உருமிடி. நாக முரோணி கழலை
தருமஞ்செய் வார்பக்கல் தாழகி லாவே

கு - ரை : ஈனை - கோழை. வெப்பு - சுரம். உரும்இடி - மின்னலும் இடியும். உரோணி - ஒருவகை நோய். கழலை - வயிற்றுக்கட்டி.

அறம் செய்யார், செய்பவர் எய்தும் பயன் கூறியவாறு.

4

264. பரவப் படுவான் பரமனை ஏத்தார்
இரவலர்க் கீதலை யாயினும் ஈயார்
கரகத்தால் நீரட்டிக் காவை வளர்க்கார்
நரகத்தில் நிற்நிரோ நாள்எஞ்சி னீரே.

கு - ரை : பரவப்படுவான் - எல்லோராலும் போற்றப்படுபவன். இரவலர் - யாசிப்பவர். ஈதலை - சிறிதளவு. கரகம் - குடம். கா - மரம். நிற்நிரோ - நரகத்தில் கிடக்கப் போகிறிரோ.

சிறு வாழ்வையும் நன்முறையில் பயன்படுத்தவில்லையே என்று இரங்கியவாறு.

5

265. வழிநடப் பாரின்றி வானோர் உலகங்
கழிநடப் பார்நடந் தார்கரும் பாரு
மழிநடக் கும்வினை மாசற வோட்டிட்
டொழிநடப் பார்வினை ஓங்கிநின் ருரே.

கு - ரை : கழி நடப்பார் - வரம்பு கடந்து நடப்பவர். கரும்பார் - இருளுலகம். அறம் செய்யாதார் இருளுலகத்தில் நிற்பர் என்க. மழி நடக்கும் வினை - உயிர்ப் பண்பினைக் கெடுக்கும் காமம் வெகுளி மயக்கம். ஒழி நடப்பார் - தீமை ஒழிந்து சன்மார்க்கத்தில் நிற்பவர். வினை ஓங்கி நின்றார் - வினை கடந்து நின்றார்.

சன்மார்க்கத்தில் நிற்பவர் வினை கெடுவர் என்பதாம்.

6

266. கனிந்தவர் ஈசன் கழலடி காண்பர்
துணிந்தவர் ஈசன் துறக்கம் தாள்வர்
மலிந்தவர் மாளுந் துணையுமொன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே.

கு - ரை : கனிந்தவர் - இரந்தார்க்கு இரங்கினோர். துணிந்தவர் - அடியாரை அரனெனத் துணிந்தவர். துறக்கம் - சிவலோகம். மலிந்தவர் - பொருளாசை மிக்கோர். மெலிந்த சினம் - மெலியச் செய்கின்ற சினம்.

ஆசை மிக்கோர் சினம் என்னும் தீயில் படுவர் என்பதாம். 7

267. இன்பம் இடரென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்பம் அதுகண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை அறம் அறி யாரே.

கு - ரை : உற வைத்தது - பொருந்த வைத்தது. இன்பம் அது கண்டும் - அறத்தினால் ஈகம் அடைதலைக் கண்டும். 'பேதைகள் அன்பிலார்' என முடிக்க.

அறத்தைச் செய்து இன்பத்தையடைய வேண்டும் என்பதாம். 8

268. கெடுவது மாவதுங் கேடில் புகழோன்
நடுவல்ல செய்தின்ப நாடவும் ஒட்டான்
இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின் இன்பம்
படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே.

கு - ரை : கெடுவது - தீமை பெறுவது. ஆவது - நன்மை பெறுவது. அழியாப் புகழையுடையோன் நேர்மையற்ற செயலைச் செய்து இன்பம் பெற அனுமதிக்கமாட்டான் என்க. இடுதல் - தக்கார்க்கு இடுதல். ஈதல் - வறியார்க்கு ஈதல். இன்பம் படுவது - இன்பம் கெடுவது. பசுவதுவாம் - மிருகச் செயலாம்.

தீமை செய்வது மனிதப் பண்புக்கே ஒத்ததன்று என்பதாம். 9

269. செல்வங் கருதிச் சிலர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராமல்
இல்லங் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்
வில்லி இலக்கெய்த விற்குறி யாமே.

கு - ரை : புலராதது - வாடாது. இல்லம் - மோட்சம். வில்லி - உடம்பிலுள்ள சீவன். இலக்கு - இலட்சியமாகிய பதி.

இறைவனை ஏத்தினால் வில்லின் குறி தப்பாது இலக்கு கிட்டுவது போல முத்தி கிட்டும் என்பதாம். 10

18. அன்புடைமை

270. அன்பு சிவம்இரண் டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

கு - ரை : அன்பு - சத்தி. சிவம் - அறிவு. அன்பினுல்தான் அறிவு விளங்கும் என்க. ஆரும் - உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோராகிய எல்லோரும்.

அன்பே சிவம் என்பதாம்.

1

271. பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரும் இளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே.

கு - ரை : இலங்குதல் - விளங்குதல். சிரசில் காணப்படும் ஒளி பொன்னிலும் பிரகாசமுடைய மஞ்சள் நிறத்தது என்க. மிளிரும் - பிரகாசிக்கும். பிறை துன்னிக் கிடந்த - பிறை பொருந்தியிருந்த. சுடுபொடி - திருநீறு. பின்னிக் கிடந்தது - கலந்திருந்தது.

வெண்மேலிப் பெருமானது காட்சியில் கலந்திருந்தேன் என்பதாம்.

2

272. என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகங்குழை வார்க்கன்றி
என்போன் மணியினை எய்தஒண் ணாதே.

கு - ரை : முன்னிரண்டுகளில் கூறியது அசுரவழிபாடு என்க. என்போன் - என்னைப்போல.

அன்போடு உருகி மனம் குழையவேண்டும் என்பதாம்.

3

273. ஆர்வம் உடையவர் காண்பர் அரன்தன்னை
ஈரம் உடையவர் காண்பார் இணையடி
பாரம் உடையவர் காண்பார் பவந்தன்னைக்
கோர நெறிகொடு கொங்குபுக் காரே.

கு - ரை : ஈரம் - அன்பு. பாரம் - சம்சாரமாகிய சுமை. பவம் - பிறவியாகிய சாகரம். கோரம் - துன்பம். கொங்கு - காடு.

அன்பிலார் காட்டகத்தே நெறிஅறியாது திண்டாடுவார் போன்று வருந்துவர் என்பதாம்.

4

274. என்னன் புருக்கி இறைவனை ஏத்துமின்
முன்னன் புருக்கி முதல்வனை நாடுமின்
பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியுந்
தன்னன் பெனக்கே தலைநின்ற வாறே.

கு - ரை : என் - பல பேசி யாது பயன் ? முன்னன்பு - தலையாய அன்பு. பின்னன்பு என்பது இறைவனது கருணையைக் குறித்தது. தலைநின்றவாறு - தோன்றியவாறு. என்னே, எச்சம்.

அன்போடு ஏத்துதலினால் இறைவன் வெளிப்படுவான் என்பதாம் 5

275. தானொரு காலஞ் சயம்புவென் நேத்தினும்
வானொரு காலம் வழித்துணை யாய்நிற்குந்
தேனொரு பால்திகழ் கொன்றை அணிசிவன்
தானொரு வண்ணம்என் அன்பில்நின் ருனே.

கு - ரை : சயம்பு - சுயம்பு (செய்யப்படாதவன்). வான்-ஆகாயம். சிரசின்மேல் ஆகாயக் கூற்றில் விளங்கி அருளுவான் என்க. தேன் - சத்தி. திகழ்தல் - விளங்குதல். சத்தியை ஒரு பாகத்தில் உடையவன் சிவன் என்க. கொன்றையணி சிவன் என்பது பொன்னொளியில் விளங்கும் சிவன் என்றபடி.

மாதொரு பாகனாய் அன்புவலையில் அகப்படுவான் என்பதாம். 6

276. முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதலிடை
அன்படைத் தெம்பெரு மானை அறிகிலார்
வன்படைத் திந்த அகலிடம் வாழ்வினில்
அன்படைத் தான் தன் அகலிடத் தானே.

கு - ரை : முதலிடை - முதல்வனிடம். உலகினைப் படைத்த பெருமானிடம் அன்பைச் செலுத்த அறிகிலர் என்க. வன்பு அடைத்து - உறுதியைத் தந்து, 'அகலிடத்தான் அன்படைத்தான்' என முடிக்க.

பெருமான் பரந்த உலகிலே அன்பினை வைத்தான் என்பதாம். 7

277. கருத்துறு செம்பொன்செய் காய்கதிர்ச் சோதி
இருத்தியும் வைத்தும் இறைவன்என் நேத்தியும்
அருத்தியுள் ஈசனை யாரருள் வேண்டில்
விருத்தி கொடுத்திடும் விண்ணவர் கோனே.

கு - ரை : காய்கதிர்ச்சோதி-அக்கினிப் பிழம்பு. அருத்தி - அன்பு. விருத்தி - இன்பம்.

அன்போடு அருளை வேண்டினால் இன்பத்தை அருளுவான் என்பதாம். 8

278. நித்தலுந் துஞ்சும் பிறப்பையுஞ் செய்தவன்
வைத்த பரிசறிந் தேயு மணிதர்கள்
இச்சையு ளேவைப்பர் எந்தை பிரான் என்று
நச்சியே அண்ணலை நாடுகி லாரே.

கு - ரை : துஞ்சுதல் - இறத்தல். இச்சை - உலக ஆசை. நச்சுதல் -
விரும்புதல்.

நிலையில்லா உலகப்பொருளை விரும்புவதைவிட்டு நிலையுடைய
மெய்ப்பொருளை விரும்பவேண்டும் என்பதாம். 9

279. அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வர்க்கும் பிரானவன்
அன்பினுள் ளாகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே அணைதுணை யாமே.

கு - ரை : புறத்தான் - அன்பின் மேலுள்ளவன். முன்பின் -
படைப்புக்கு முன்னும் பின்னும். அணைதுணை - அணைகின்ற துணை.

அன்பினுள்ளார்க்குப் பொருந்துகின்ற துணையாவன் என்பதாம். 10

19. அன்பு செய்வாரை அறிவன் சிவன்

280. இகழ்ந்ததும் பெற்றதும் ஈசன் அறியும்
உகந்தருள் செய்திடும் உத்தம நாதன்
கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூரவல் லார்க்கு
மகிழ்ந்தன்பு செய்யு மருளது வாமே.

கு - ரை : இகழ்ந்தது - அன்பினை இகழ்ந்தது. பெற்றது -
மெய்யன்பு கொண்டிருத்தல். கொழுந்தன்பு - தளிர்ந்து வரும் அன்பு.
'செய்யும் அருள்' எனப் பிரிக்க.

அன்பு செய்வாரை ஈசன் அறிவான் என்பதாம். 1

281. இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செய்தவன்
துன்பப் பிறவித் தொழில்பல என்னினும்
அன்பிற் கலவிசெய் தாதிப் பிரான்வைத்த
முன்பப் பிறவி முடிவது தானே.

கு - ரை : இன்பப் பிறவி - இன்பத்துக்குக் காரணமான பிறவி.
இயல்வது - தக்கது. தொழில் பல என்னினும் - தொழில் பலவாயினும்.
துன்பப் பிறவியில் எத்தொழிலைச் செய்யினும் பிரானோடு பொருந்தி
யிருந்தால் அருளுவான் என்க. கலவி - கலத்தல். முன்புவைத்த என
மாற்றுக. முடிவது - நீங்குவது.

ஆதிப் பிரானோடு பொருந்தியிருந்தால் பிறவி நீங்கும் என்பதாம். 2

282. அன்புறு சிந்தையின் மேலெழும் அவ்வொளி
இன்புறு கண்ணியொடேற் ற இசைந்தன
துன்புறு கண்ணியைந் தாடுந் துடக்கற்று
நன்புறு சிந்தையை நாடுமின் நீரே.

கு - ரை : இன்புறு கண்ணி - சிற்சத்தி. ஒளிப் பிழம்பாகிய பெருமான் தேவியோடு அன்பரை ஏற்பான் என்க. துன்புறு கண்ணி - துன்பத்தைத் தருகின்ற வலை. வலைபோன்ற ஐம்புலன்களின் தொடக்கு அறும் என்க.

அன்போடு சோதியைச் சிந்தையில் நாடவேண்டும் என்பதாம். 3

283. புணர்ச்சியுள் ஆயிழை மேல்அன்பு போல
உணர்ச்சியுள் ஆங்கே ஒடுங்கவல் லாருக்
குணர்ச்சியில் லாது குலாவி உலாவி
அணைத்தலும் இன்பம் அதுவிது வாமே.

கு - ரை : ஆயிழை - மகளிர். குலாவுதல் உலாவுதல் புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழ்வது அது என்பது பேரின்பம்; இது என்பது சிற்றின்பமாம்.

உணர்வும் கெட்டு அனுபவிக்கும் இன்பம் போன்றது இறை இன்பம் என்பதாம். 4

284. உற்றுநின் றுரொடு மத்தகு சோதியைச்
சித்தர்கள் என்றுந் தெறிந்தறி வார்இல்லை
பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுத்தவர் முன்புநின் றுனே.

கு - ரை : உற்று நின்றார் - அன்போடு பொருந்தியிருப்பார். சித்தர் - அறிவினால் ஆதாரங்களைக் கடந்து செல்பவர். இது சிவ யோகம் அன்று.

அன்போடு பணிவார்முன் விளங்கித் தோன்றுவான் என்பதாம். 5

285. கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றையி னான்அடி
கண்டேன் கரியுரி யான்றன் கழலினை
கண்டேன் கமல மலர்உறை வானடி
கண்டேன் கழலதென் அன்பினுள் யானே.

கு - ரை : கொன்றையினான் - மஞ்சள் ஒளியில் விளங்குபவன். கரியுரியான் - ஆணவத்தை அழித்தவன். கமல மலர்மேல் உறை வான் - ஆதாரச் சக்கரத்தில் விளங்குபவன். எல்லாம் சிவன் என்க. கழல் - திருவடி.

அன்பினால் திருவடி பெறலாம் என்பதாம். 6

286. நம்பனை நானா விதப்பொரு ளாகுமென்
றும்பரில் வானவர் ஓதுந் தலைவனை
இன்பனை இன்பத் திடைநின் றிரதிக்கும்
அன்பனை யாரும் அறியகி லாரே.

கு - ரை : நானாவிதப் பொருளாகும் தலைவனை - எல்லாப் பொரு ளாகவும் இருக்கும் தலைவனை. இன்பனை - ஆனந்த மயனை. இரதிக்கூம் - சுவைக்கும். சிவர்கள் இரசிக்கும் இன்பத்திடையே மகிழ்ச்சி கொள்பவனாகவுள்ளான் என்க.

தலைவன் ஆனந்த மயமானவன் என்பதாம்.

7

287. முன்பு பிறப்பும் இறப்பும் அறியாதார்
அன்பில் இறைவனை யாம்அறி வோம்என்பர்
இன்பப் பிறப்பும் இறப்பும் இலான்நந்தி
அன்பி லவனை அறியகி லாரே.

கு ரை : முன்பு - தமக்கு எதிரில். அன்பில் - அன்பினிடத்தில். பிறப்பு இறப்பு அறியாதவர் இறைவனை அறிவோம் என்று தருக்குவர் என்க. அன்பிலவன் - அன்பினிடத்தில் இருப்பவன்.

பிறப்பு இறப்புக்குக் காரணம் அன்பின்மை என்பதாம்.

8

288. ஈசன் அறியும் இராப்பக லுந்தன்னைப்
பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வார்களைத்
தேசுந் றறிந்து செயலற் றிருந்திடில்
ஈசன்வந் தெம்மிடை ஈட்டிநின் றுனே.

கு - ரை : பாசம் - அன்பு. பரிவு செய்வார்கள் - பத்தி செய் வார்கள். தேசு - ஒளி. ஈட்டி நின்றான் - கலந்து நின்றான்.

பத்தி செய்வார்களோடு கலந்து நிற்பான் என்பதாம்.

9

289. விட்டுப் பிடிப்பதென் மேதகு சோதியைத்
தொட்டுத் தொடர்வன் தொலையாப் பெருமையை
எட்டுமென் னொருயி ராய்நின்ற ஈசனை
மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே.

கு - ரை : விட்டுப் பிடிப்பது - இடையிடின்றியிருப்பது. தொலையாப் பெருமையை - அழியாத பெருமையனை. மட்டு - தேன். மஞ்சனம் - அபிடேகம்.

ஈசனைக் கலக்கும்போது சிரசில் நீரோட்டம் போன்ற உணர்வு உண்டாம் என்பதாம்.

10

20. கல்வி

290. குறிப்பறிந் தேனுடல் உயிரது கூடிச்
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிராணை
மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்
கறிப்பறி யாமிகுங் கல்விகற் றேனே.

கு - ரை : செறிப்பு - கலப்பு. உயிர் உடலோடு கூடிய குறிப்பினை உணர்ந்தேன் என்க. மறிப்பு-மீட்சி. கறிப்பறியா-அபகரிக்க இயலாத. கல்வி என்பது சிவானுபவத்தைக் கொடுக்கும் கல்வி என்க.

இவ்வனுபவக் கல்வியை அபகரிக்க இயலாது என்பதாம்.

1

291. கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண் டு
கற்றறி வாளர் கருதி உரைசெய்யுங்
கற்றறி காட்டக் கயலுள வாக்குமே.

கு - ரை : கற்றறிவாளர் - ஞானமுடையோர். கற்றறி காட்ட - கல் + தறி + காட்ட - கல்தூண்போல் சலனமற்றுச் சமாதியில் இருந்து காட்ட. கயல் - ஞானக் கண், உள ஆக்கும் - உண்டாக்கும்.

ஞானிகள் ஞானத்தை வெளிப்படுத்துவர் என்பதாம்.

2

292. நிற்கின்ற போதே நிலையுடை யான்கழல்
கற்கின்ற செய்மின் கழிந்தறும் பாவங்கள்
சொற்குன்றல் இன்றித் தொழுமின் தொழுதபின்
மற்றென் நிலாத மணிவிளக் காமே.

கு - ரை : சொற் குன்றல் இன்றி - சொல்லில் வழுவின்றி. மற்றென்று - வேறு ஒப்பு. மணி விளக்கு - மணி விளக்கின் ஒளியாம்.

நிலைபெறுடைய சிவத்தின் கழலை வணங்கக் கற்றால் பாவம் நீங்கி ஒளி உண்டாம் என்பதாம்.

3

293. கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றார்
பல்லி யுடையார் பாம்பரிந் துண்கின்றார்
எல்லியுங் காலையும் ஏத்தும் இறைவனை
வல்லியுள் வாதித்த காயமு மாமே.

கு - ரை : கல்வியுடையார் - சிவானுபவ அறிவில்லாது உலகானுபவ அறிவு உடையவர். கழிந்து ஓடிப்போதலாவது, சிவனிடமிருந்து விலகிச் செல்லுதல். பல்லி - களைப்பூண்டு போன்ற எண்ணம். பாம்பரிந்துண்ணலாவது, குண்டலியைச் சிரசின்மேல் செலுத்தாது உடலுடன் நின்றுபோகும்படி செய்தல். பல எண்ணங்களை யுடையவர்
தி. 6

மேலே ஏறமுடியாது என்க. எல்லியும் காழையும் - இரவும் பகலும். வல்லியுள் வாதித்த காயம் - குண்டலியால் மாற்றப்பட்ட பிரணவ உடல். இரவும் பகலும் ஏத்தினால் இரசவாதம் செய்யப்பட்ட பொன் போல் ஒளி உண்டாம் என்க.

இறைவனை ஏத்தினால் உண்டாம் பயன் கூறியவாறு.

4

294. துணையது வாய்வருந் தூயநற் சோதி
துணையது வாய்வருந் தூயநற் சொல்லாந்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கந்தந்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே.

கு - ரை : சொல் - பிரணவம். பிரணவ உபாசனையே துணையாம் என்க. கந்தம் - இந்திரியம். துணையது வாய்வருந் தூயநற் கந்தம் - சுக்கிலம் கெடாது உடலுக்கு உறுதுணையாகி ஒளிமயமாய் நிற்கும்.

தூய கல்வியின் துணையால் ஒளி ஒளி உண்டாம் என்பதாம்.

5

295. நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டா டூர்
பாலொன்று பற்றினாற் பண்பின் பயன்கெடுங்
கோலொன்று பற்றினாற் கூடா பறவைகள்
மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றூர்களே.

கு - ரை : நூல் - சுழுமுனை. நுனி - பிரமரந்திரம். பாலொன்று பற்றினாற் பண்பின் பயன்கெடும் என்பது, காம விகாரம் கொண்டால் சிவயோகம் கெடும் என்றபடி. கோல் - பிரம தண்டம். பறவைகள் - இந்திரியங்கள். மாலொன்று பற்றுதல் - கீழேயுள்ள தத்துவங்களைக் கூடுதல்.

சுழுமுனை நாடியில் மேலே சென்றால் இந்திரியச் சேட்டை இராது என்பதாம்.

6

296. ஆய்ந்துகொள் வார்க்கரன் அங்கே வெளிப்படுந்
தோய்ந்த நெருப்பது தூய்மணி சிந்திடும்
ஏய்ந்த இளமதி எட்டவல் லார்கட்கு
வாய்ந்த மனமல்கு நூலேணி யாமே

கு - ரை : ஆய்தல் - நினைத்தல். நினைவார்க்கு அரன் மாமணிச் சோதியாய் வெளிப்படுவான் என்க. இளமதி - மதி மண்டலம். வாய்ந்த மனம் - தகுதிபெற்ற மனம். மனம் பொருந்துகின்ற சுழுமுனை ஏணியாம் என்க.

கல்வியால் பக்குவப்பட்ட மனத்தில் நினைவேண்டும் என்பதாம்.

7

297. வழித்துணை யாய்மருந் தாயிருந் தார்முன்
கழித்துணை யாங்கற் றிலாதவர் சிந்தை
ஒழித்துணை யாம்உம் பராய்உல கேழும்
வழித்துணை யாம்பெருந் தன்மைவல் லானே.

கு - ரை : கழித்துணை - விலக்கிவிடத்தக்க துணை. நூலேணி பற்றினோர்முன் பற்றுதவர் கழிக்கப்பட்ட துணையாம் என்க. சிந்தை ஒழித்துணை - மனத்தை மாற்றத்தக்க துணை. பெருந்தன்மை வல்லா னுகிய சிவபெருமான் இச்சிவானுபவமுடையார்க்கு வழித்துணையாம் என்க.

அனுபவக் கல்வியுடையாரே சிறந்தவர் என்பதாம்.

8

298. பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின்
முற்றது எல்லா முதல்வன் அருள்பெறில்
கிற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர்
கற்றவர் பேரின்பம் உற்றுநின் ருரே.

கு - ரை : முற்றது - முற்றியது. முதல்வன் அருள்பெறில் எல்லாம் உண்டாம் என்க. கிற்ற விரகில் - உபாயத்தில் வல்ல. நின்றாரே, ஏகாரம் எதிர்மறை. வானவர் அனுபவமுடையவரைக் காட்டிலும் பேரின்பம் எய்தி நிற்கவில்லை என்க.

முதல்வனது பற்று எல்லாந்தரவல்லது என்பதாம்.

9

299. கடலுடை யான்மலை யானைந்து பூதத்
துடலுடை யான்பல ஊழிதொ றாழி
அடல்விடையேறும் அமரர்கள் நாதன்
இடமுடை யார்நெஞ்சத் தில்லிருந் தானே.

கு - ரை : விடையேறும் நாதன் - அறக்கடவுளான சிவன். இட முடையார் - அகத்தில் சிவனைக் கொண்டவர்.

பெரும்பொருள் சிறிய இடத்தில் இருந்தான் என்பதாம்.

10

21. கேள்வி கேட்டமைதல்

300. அறங்கேட்டும் அந்தணர் வாய்மொழி கேட்டும்
மறங்கேட்டும் வானவர் மந்திரம் கேட்டும்
புறங்கேட்டும் பொன்னுரை மேனியெம் ஈசன்
திறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே.

கு - ரை : மறம் - செய்யத் தகாதவற்றைப்பற்றிக் கூறும் நூல்கள். வானவர் மந்திரம் - தேவரை வணங்கும் மந்திரம். புறங் கேட்டும் - பிற சமயநூல் கேட்டும். திறம் - தன்மை. பெற்ற - பெற்றது.

எவற்றைக் கேட்டாலும் அடைவது சிவகதியேயாம் என்பதாம்.

1

301. தேவர் பிரான்தனைத் திவ்விய மூர்த்தியை
யாவர் ஒருவர் அறிவார் அறிந்தபின்
ஒதுமின் கேள்மின் உணர்மின் உணர்ந்தபின்
ஒதி உணர்ந்தவர் ஒங்கிநின் றுரே.

கு - ரை : அறிந்தபின் - சிவன் உளன் என்று உணர்ந்தபின்.
உணர்மின் - சிந்தியுங்கள்.

உணர்ந்தவர் உயர்ந்தோராவர் என்பதாம்.

2

302. மயன்பணி கேட்பது மாநந்தி வேண்டின்
அயன்பணி கேட்பது அரன்பணி யாலே
சிவன்பணி கேட்பவர் தேவரு மாவர்
பயன்பணி கேட்பது பற்றது வாமே.

கு - ரை : மயன் - திருமால். நந்தியெம் பெருமானே வேண்டினால்
திருமால் ஏவல்கேட்கும் என்க. சிவன் பணி - சிவாராதனை முறை.

இவை கேட்டதனாலாய பயன் இறைவன் பற்று உண்டாம்
என்பதாம்.

3

303. பெருமான் இவனென்று பேசி யிருக்குந்
திருமா னிடர்பினைத் தேவரு மாவர்
வருமா தவர்க்கு மகிழ்ந்தருள் செய்யும்
அருமா தவத்தெங்கள் ஆதிப் பிரானே.

கு - ரை : திருமானிடர் - திருவினையுடைய மனிதர். அருமாதவத்
துப் பிரான் - மாதவத்தானாகிய சிவன்.

ஆதிப்பிரான் கேள்விச் செல்வமுடையார்க்கு அருளுவான்
என்பதாம்.

4

304. ஈசன் அருளும் இறப்பும் பிறப்பையும்
பேசி யிருந்து பிதற்றி மகிழ்வெய்தி
நேசமு மாகும் நிகழொளி யாய்நின்று
வாச மலர்க்கந்த டன்னிநின் றுனே.

கு - ரை : இறப்பும் - இறப்பையும். வினைக்கேற்ப இறப்பையும்
பிறப்பையும் அருளுவான் என்க. நேசமுமாகும் - அன்பு செலுத்தும்.
கந்தம் - கிழங்கு. மூலாதாரச் சக்கரத்தை அடுத்துள்ளது சுவாதிட்டா
னச் சக்கரம்; இவை சேர்க்கையில்தான் சுழுமுனை பிரமரந்திரம் செல்
லும்; ஒன்று கிழங்காகவும் மற்றொன்று கனியாகவும் உள்ள இரு
பகுதியிலும் நிறைந்து நின்றவன் என்க.

ஈசனைப் பேசிப் பிதற்றியிருந்தால் சிவனிடம் சோதியாய் நிலை
பெறுவான் என்பதாம்.

5

305. விழுப்பமுங் கேள்வியும் மெய்நின்ற ஞானத்
தொழுக்கமுஞ் சிந்தை உணர்கின்ற போது
வழுக்கி விடாவிடில் வானவர் கோனும்
இழுக்கின்றி எண்ணிலி காலம தாமே.

கு - ரை : விழுப்பம் - சிவனது பெருமை. ஞானத்தொழுக்கம் - கேள்வியால் உண்டாகும் ஞான ஒழுக்கம். வழுக்கி விடாவிடில் - தவறுதல் இல்லாவிட்டால். வானவர் கோன் - இந்திரன்.

சிவனது பெருமையை வழுவாது கேட்டிருந்தால் நீண்டநாள் வாழலாம் என்பதாம். 6

306. சிறியார் மணற்சோற்றில் தேக்கிடு மாபோல்
செறிவால் அனுபோகஞ் சித்திக்கும் என்னில்
குறியாத தொன்றைக் குறியாதார் தம்மை
அறியா திருந்தார் அவராவர் அன்றே.

கு - ரை : தேக்கிடுமா போல் - திருப்தியடைதல் போல. செறிவால் - உலகத் தொடர்பால். உலகத் தொடர்பால் இறையனுபவம் உண்டாம் என்பது, சிறியார் மணற் சோற்றால் வயிறு நிரம்பியது என்பதுபோலாம் என்க. குறியாதது - சுட்டியறியப்படாத சிவன். தம்மை அறியாது - ஆன்ம சொரூபத்தை அறியாது. தலைவனை அறியாதார் தம்மையும் அறியார் என்க.

அனுபவம் பலகால் கேள்வியால் உண்டாவது என்பதாம். 7

307. உறுதுணை யாவ துயிரும் உடம்பும்
உறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி
செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிந்தை
பெறுதுணை கேட்கிற் பிறப்பில்லை தானே.

கு - ரை : உறுதுணை - உற்ற துணை. உயிருக்கு உற்ற துணை உடம்பு என்க. உலகுறுகேள்வி - ஞானியர்பால் கேள்வி. சிவனடிச் சிந்தை - சிவனையே நினைக்கும் மனம்.

உடம்பின் பயனைக் கேள்வியால் பெறவேண்டும் என்பதாம். 8

308. புகழநின் றுர்க்கும் புராணன்எம் ஈசன்
இகழநின் றுர்க்கும் இடும்பைக் கிடமா
மகிழநின் றுதியை ஒதி உணராக்
கழியநின் றுர்க்கொரு கற்பசு வாமே.

கு - ரை : புராணன் - பழமையாய் உள்ளவன். கழிய நின்றார் - விலகியிருந்தவர். கற்பசுஆம் - கல்லாலே செய்யப்பட்ட பசுவைப் போலப் பயனில்லாதவனும்.

ஈசனை இகழ்ந்தார்க்குப் பயனில்லாதவனும் என்பதாம். 9

309. வைத்துணர்ந் தான்மனத் தோடும்வாய் பேசி
ஒத்துணர்ந் தான்உரு ஒன்றொடொன் றெவ்வா
தச்சுழன் றுணி கலங்கினும் ஆதியை
நச்சுணர்ந் தார்க்கே நனுகலு மாமே.

கு - ணை : மனத்தோடும் வாய் பேசி ஒத்துணர்ந்தால் - மனமும் வாக்கும் ஒத்திருந்து பேசி உணர்ந்தால். உரு ஒன்றொடொன்று ஒவ்வாது என்பது, ஒத்திருப்பார்க்குப் பொறி புலன்கள் பொருந்தா என்றபடி. அச்சு - உடம்பு. ஆணி - மன உறுதி. நச்சுதல் - விரும்புதல்.

மன உறுதியுடையார் ஆதியை அடையலாம் என்பதாம்.

10

22. கல்லாமை

310. கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை
வல்லா ரெனில்அருட் கண்ணான் மதித்துளோர்
கல்லாதார் உண்மைபற் றுநிற்பர் கற்றோருங்
கல்லாதார் இன்பங் காணுகி லாரே.

கு - ணை : கருத்தறி காட்சி - கருத்தில் புலனாகும் காட்சிப் பொருள். அருட்கண்ணான் - சிவன். கல்லாதவராயினும் அருட்கண்ணனுடைய சிவனை மதித்தவர் கற்றவரே என்க. ஆதலின் இவர் உண்மை அறிந்து நிற்பர். கற்றோருங் கல்லாதார் இன்பங் காணுகிலாரே என்பது, கற்றவர்கள் கல்லாதவர்களாகக் கருதப்பட்டவர் பெற்ற சிவானுபவத்தை அடைவதில்லை என்றபடி.

கற்றறிந்தோரும் கருத்தறி காட்சியில்லாதவர் கல்லாதவரேயாம் என்பதாம்.

1

311. வல்லார்கள் என்றும் வழியொன்றி வாழ்கின்றார்
அல்லா தவர்கள் அறிவு பலஎன்பார்
எல்லா இடத்தும் உளன்எங்கள் தம்இறை
கல்லா தவர்கள் கலப்பறி யாரே.

கு - ணை : வழியொன்றி - ஞான நெறியில் பொருந்தி. அல்லாதவர் - கருத்தறி காட்சி யில்லாதவர். அறிவு பல - அறிவு வடிவான டேவுள் பல. கலத்தல் - சேர்தல்.

கற்றும் அறிவில்லாதவர் இறைவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் தன்மையை உணரார் என்பதாம்.

2

312. நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து
நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்வீர்காள்
எல்லா வுயிர்க்கும் இறைவனே யாயினுங்
கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே.

கு - ரை : குரம்பை - உடம்பு. நில்லா உடம்பை நிலையென்று
உணர்தல் பேதைமை என்க.

உலகத்தை நிலையாக எண்ணுவதால் கல்லாதவர் நெஞ்சில்
விளங்கித் தோன்றமாட்டான் என்பதாம். 3

313. கில்லேன் வினைத்துய ராக்கு மயலானேன்
கல்லேன் அரனெறி அறியாத் தகைமையின்
வல்லேன் வழங்கும் பொருளே மனத்தினுட்
கல்லேன் கழியநின் ருடவல் லேனே.

கு - ரை : கில்லேன் - ஆற்றல் இல்லேன். மயல் - மயக்கம்.
அரனெறி - சன்மார்க்கம். வழங்கும் பொருளே - வழங்குகின்ற வள்ளலே,
விளி. கழிய நின்றல் - சேயனாய் நின்றல்.

வழங்கும் வள்ளலை அறியாமல் விலகி வருந்துகின்றேன்
என்பதாம். 4

- 314 நில்லாது சீவன் நிலையன் றெனவெண்ணி
வல்லார் அறத்துந் தவத்தாளும் ஆயினார்
கல்லா மனித்தர் கயவர் உலகினில்
பொல்லா வினைத்துயர் போகஞ்செய் வாரே.

கு - ரை : வல்லார் - அறிஞர். வல்லார் அறமும் தவமும் செய்து
இன்பம் பெற்றார் என்க. கல்லா மனித்தர் - அருட்கண்ணில்லாதவர்.
வினைத்துயர் - கன்மத்துன்பம். போகம் செய்வார் - அனுபவிப்பார்.

கல்லாதவர் துன்பப்படுவார் என்பதாம். 5

315. விண்ணினின் உள்ளே வினைந்த விளங்கனி
கண்ணினின் உள்ளே கலந்தங் கிருந்தது
மண்ணினின் உள்ளே மதித்து மதித்துநின்
றெண்ணி எழுதி இகைத்துவிட் டாரே.

கு - ரை : விண் - பரமாகாயம். விளங்கனி - சிவன். சிவன்
சிரசினில் அறிவினுள் கலந்துள்ளான் என்க. மண் - சுவாதிட்டானம்.
உலக நோக்கில் சென்று வினாய்க் கழிந்தனரே என்று இரங்கியவாறு.

உலக நோக்கை விட்டு இறைவனை நோக்கிச் செல்லவேண்டும்
என்பதாம். 6

316. கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் னாது
கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடா காட்சி
கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்குங்
கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே.

கு - ரை : கணக்கு - சூழ்ச்சி. அண்ட - சேர.

அடையும் சூழ்ச்சியை அறிந்தவரே கல்வி கற்றவராம் என்பதாம். 7

317. கல்லாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது
கல்லாத மூடர்சொல் கேட்கக் கடன்அன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லராம்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே.

கு - ரை : கல்லாத மூடர் - அனுபவமில்லாத மூடர். கல்லாதார் - உலகக் கல்வியின்றியும் கருத்தறி காட்சியோர்.

கல்லாதார் தீமை கூறியவாறு.

8

318. கற்றுஞ் சிவஞானம் இல்லாக் கலதிகள்
சுற்றமும் வீடார் துரிசுருர் மூடர்கள்
மற்றும் பலதிசை காணார் மதியிலோர்
கற்றன்பில் நிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே.

கு - ரை : கலதிகள் - விணர்கள். வீடார் - விட்டு நீங்கார். துரிசு - குற்றம்.

சிவஞானக் கல்வி கற்று அன்பினில் நிற்போரே உண்மை முடிவினை உணர முடியும் என்பதாம். 9

319. ஆதிப் பிரான்அம ரர்க்கும் பரஞ்சுடர்
சோதி அடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
ஓதி உணரவல் லோம்என்பர் உள்நின்ற
சோதி நடத்தும் தொடர்வறி யாரே.

கு - ரை : சோதி அடியார் - ஞான அன்பர். தொடர்வு - முறைமை.

கல்லாதார் உள்நின்ற சோதி நடத்தும் திறத்தினை அறியார் என்பதாம்.

23. நடுவு நிலைமை

320. நடுவுநின் ரூர்க்கன்றி ஞானமும் இல்லை
நடுவுநின் ரூர்க்கு நரகமும் இல்லை
நடுவுநின் ரூர்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் ரூர்வழி நானும்நின் றேனே.

கு - ரை : நடுவு நின்றூர் - நடுவாகிய சுழுமுனையில் நிற்பவர்.
சிரசின் உச்சியில் விளங்கும் ஒளியில் பொருந்தியிருப்பவர் என்றுமாம்.

சுழுமுனையில் நிற்பவரே ஞானமுடையவர் என்பதாம்.

1

321. நடுவுநின் ரூர்நல்ல கார்முகில் வண்ணன்
நடுவுநின் ரூர்நல்ல நான்மறை யோதி
நடுவுநின் ரூர்சிலர் ஞானிக ளாவோர்
நடுவுநின் ரூர்நல்ல நம்பனு மாமே.

கு - ரை : முகில் வண்ணன் - திருமால். மறையோதி - பிரமன்.

திருமால் முதலியோர் சுழுமுனையில் நின்று ஞானம் பெற்றோராவர் என்பதாம்.

2

322. நடுவுநின் ரூர்சிலர் ஞானிக ளாவர்
நடுவுநின் ரூர்சிலர் தேவரு மாவர்
நடுவுநின் ரூர்சிலர் நம்பனு மாவர்
நடுவுநின் ரூரொடு நானுநின் றேனே.

கு - ரை : நம்பன் - சிவன்.

நடுவு நின்றவர் சிவமாவர் என்பதாம்.

3

323. தோன்றிய எல்லாந் துடைப்பன் அவனன்றி
ஏன்றுநின் ரூரென்றும் ஈசன் இணையடி
மூன்றுநின் ரூர்முதல் வந்திரு நாமத்தை
நான்றுநின் ரூர்நடு வாகிநின் ருரே.

கு - ரை : துடைத்தல் - அழித்தல். நன்றி ஏன்று - கருணையை அடைந்து. கருணையை அடைந்து இறைவன் திருவடியில் நின்றார் என்க. மூன்று நின்றார் - அக்கினி சூரிய சந்திர மண்டலத்தில் நின்றவர். நான்று - பற்றி. திருநாமத்தைப் பற்றி நின்றார் என்க.

இறைவன் நன்றியை நினைந்து இருப்பவர் சுழுமுனைத் தியானம் செய்பவர் என்பதாம்.

4

24. கள்ளுண்ணுமை

324. கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறும் தேரா
கழுநீர் விடாய்த்துத்தங் காயஞ் சுருக்கும்
முழுநீர்க் கள்ளுண்போர் முறைமை அகன்றோர்
செழுநீர்ச் சிவன்றன் சிவானந்தத் தேறலே

கு - ரை : கழுநீர் - அரிசி கழுவிய நீர். கயம் - குளம். தேரா - தேடி அருந்தா. விடாய்த்து - தாகத்தால் களைத்து. கழுநீர் அருந்தும் பசு தாகத்தால் களைத்து இளைக்குமே தவிர குளத்து நீரைத் தேடா என்க. முறைமை அகன்றோர் - ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறியவர். நீர்க் கள் - நீர் மயமான கள். இஃது அறிவினைக் கெடுக்கும் என்க. செழுநீர் - விருத்தியாந்தன்மை. சிவானந்தத் தேறல் ஞானத்தைக் கொடுக்கும் என்க.

ஒழுக்கக் கேடுடையோர் கள்ளுண்டு கெடுவர் என்பதாம். 1

325. சித்தம் உருக்கிச் சிவமாஞ் சமாதியில்
ஒத்த சிவானந்தத் தோவாத தேறலைச்
சுத்த மதுவுண்ணச் சுவானந்தம் விட்டிடா
நித்தல் இருத்தல் கிடத்தல்கீழ்க் காலே.

கு - ரை : ஓவாத - நீங்காத. சுவானந்தமாவது, சிவானந்தமே தன் இன்பமாதல். சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்து ஆனந்தத் தேறலைப் பருகியிருந்தால் ஆத்மானந்தம் நீங்காது என்க. நித்தல் - நிற்றல். இனி, சிவன் நினைவின்றி இருந்தும் கிடந்தும் இருந்தால் ஆனந்தம் இராது என்க.

சிவானந்தத் தேறலை உண்டால் பேரின்பம் உண்டாம் என்பதாம். 2

326. காமமுங் கள்ளுங் கலதிகட் கேயாகும்
மாமல முஞ்சம யத்துள் மயலுறும்
போமதி யாகும் புனிதன் இணையடி
யோமய ஆனந்தத் தேறல் உணர்வுண்டே.

கு - ரை : மாமலம் - மூலமலம். மாமலமும் சமயத்துள் மயலுறும் என்பது, ஆணவமலம் உள்ளபடி சமயத்தை உணராது மயக்கத்தை விளைக்கும் என்றபடி. போம் மதியாகும் - கெட்டுப்போகும் புத்தி உண்டாகும். ஓமயம் - பிரணவ மயம். மேலோர்க்கு உணர்வினை நல்கும் சிவானந்தத் தேன் உண்டு என்க.

சிவானந்தத் தேன் நன்னெறியைக் காட்டும் என்பதாம். 3

327. வாமத்தோர் தாமும் மதுவுண்டு மாள்பவர்
காமத்தோர் காமக் கள்ளுண்டே கலங்குவர்
ஓமத்தோர் உள்ளொளிக் குள்ளே உணர்வர்கள்
நாமத்தோர் அன்றே நணுகுவர் தாமே.

கு - ரை : வாமத்தோர் - சத்தி வழிபாடு உடையவர். காமத்தோர் - காமத்தில் ஈடுபட்டு இந்திரிய ஜெயம் பெருதவர். ஓமத்தோர் - ஸ்திரீ யுடன் பொருந்தி அக்கினியைத் தூண்டி நடத்தும் திறம் பெற்றோர். நாமத்தோர் - சிவன் நாமத்தைப் பயில்பவர்.

உள்ளொளியை உணர்ந்து பயிலவேண்டும் என்பதாம்.

4

328. உள்ளுண்மை ஓரார் உணரார் பசுபாசம்
வள்ளன்மை நாடன் அருளினின் வாழ்வுரை
தெள்ளுண்மை ஞானச் சிவயோகஞ் சேர்வுரை
கள்ளுண்ணும் மாந்தர் கருத்தறி யாரே.

கு - ரை : உள் உண்மை - இதயத்தில் இருக்கும் மெய்ப்பொருள். தெள்ளுண்மை ஞானம் - தெளிவினையுடைய மெஞ்ஞானம்.

ஓளியோடு சேர்ந்து ஓளியின்வழி வாழாது கள்ளுண்டு மயங்குகின்றாரே என்று இரங்கியவாறு.

5

329. மயங்குஞ் சமய மலமன்னு மூடர்
மயக்கு மதுவுண்ணு மாமூடர் தேரார்
மயக்குறு மாமாயை மாயையின் வீடு
மயக்கில் தெளியின் மயக்குறும் அன்றே.

கு - ரை : சமய மலம் - சமயக் குற்றம். மாயை - அசுத்த மாயை. மாமாயை - சுத்த மாயை. அசுத்த மாயை நீங்கின் சுத்த மாயை பற்றும். இதுபோன்று கள்ளுண்ணலும் மயக்கத்தினையும் தெளிவினையும் மாறி மாறிச் செய்யும் என்க.

சமயமும் மயக்கத்தினைச் செய்யும் என்பதாம்.

6

330. மயக்குந் தியங்குங் கள்வாய்மை அழிக்கும்
இயங்கும் மடவார்தம் இன்பமே எய்தி
முயங்கும் நயங்கொண்ட ஞானத்து முந்தார்
இயங்கும் இடையரு ஆனந்தம் எய்துமே.

கு - ரை : தியங்கல் - கவலையுறல். முந்தார் - முதன்மையடையார். எய்துமே, ஏகாரம் எதிர்மறை.

கள்ளுண்போர் சிற்றின்பம் விரும்பிப் பேரின்பம் எய்தார் என்பதாம்.

7

331. இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருந்து
பராக்கற ஆனந்தத் தேறல் பருகார்
இராப்பகல் அற்ற இறையடி இன்பத்
திராப்பகல் மாயை இரண்டிடத் தேனே.

கு - ரை : பராக்கு - பராமுகம். இராப்பகல் அற்ற இறை -
கால எல்லையைக் கடந்த சிவன். இரண்டிடம் - சகல கேவலம். நினைப்
பும் மறப்புமாகிய இரண்டும் நீங்கவேண்டும் என்க.

ஆனந்தத் தேறலைப் பருகினால் நீங்கா இன்பம் உண்டாம்
என்பதாம். 8

332. சத்தியை வேண்டிச் சமயத்தோர் கள்ளுண்பார்
சத்தி அழிந்தது தம்மை மறத்தலால்
சத்தி சிவஞானத் தன்னில் தலைப்பட்டுச்
சத்திய ஞானஆனந்தத்திற் சார்தலே

கு - ரை : சமயத்தோர் - வாம மார்க்கத்தோர். சத்திய ஞானம் -
உண்மையான ஞானம்.

உண்மையான ஞானத்திலே ஆனந்தத்தை அடைய வேண்டுமே
யன்றிக் கள்ளுண்பதால் அடைய முடியாது என்பதாம். 9

333. சத்தன் அருள்தரிற் சத்தி அருளுண்டாஞ்
சத்தி அருள்தரிற் சத்தன் அருளுண்டாஞ்
சத்தி சிவமாம் இரண்டுந்தன் னுள்வைக்கச்
சத்தியம் எண்சித்தித் தன்மையு மாமே.

கு - ரை : சத்தன் - சத்தியைத் தன் வசமாகவுடையவன். சத்தி
சிவம் இரண்டு - ஆற்றல் அறிவாகிய இரண்டு. எண் சித்தித் தன்மை-
அணிமாதி அட்டமா சித்திகள்.

சிவன் சத்தி அருளுண்டாயின் அட்டமாசித்தி பெறலாம் என்பதாம் 10

334. தத்துவம் நீக்கி மருள்நீக்கித் தானாகிப்
பொய்த்தவம் நீக்கிமெய்ப் போகத்துட் போகியே
மெய்த்த சகமுண்டு விட்டுப் பரானந்தச்
சித்திய தாக்குஞ் சிவானந்தத் தேறலே.

கு - ரை : தத்துவம் - கருவி தொண்ணூற்று. மருள் - அறியாமை.
தானாகி - ஆன்மா தனியேயாகி. மெய்ப்போகம் - உண்மை இன்பம்.
மெய்த்த சகம் - உண்மையாகத் தோன்றிய உலகம். உண்டு விட்டு -
அடங்கச் செய்து. பரானந்தச் சித்தி - சிவானந்தப் பேறு.

சிவானந்தத் தேறலை உண்டால் உலகம் தோன்றாதபடி செய்யும்
என்பதாம். 11

335. யோகிகள் கால்கட்டி ஒண்மதி ஆனந்தப்
போத அமுதைப் பொசித்தவர் எண்சித்தி
மோகியர் கள்ளண்ணு மூடராய் மோகமுற்
றாகும் மதத்தால் அறிவழிந் தாரே.

கு - ரை : கால்கட்டி - பிராணவாயுவை வசப்படுத்தி. போத அமுது - ஞானமிர்தம். சுழுமுனை நாடியாகிய மதிமண்டலத்தில் ஊறும் அமுதத்தினை உண்கின்றவர்கள் அட்டமா சித்தியும் பெறுவர் என்க. மதம் - இறுகப் பிடித்தலாந் தன்மை.

கள்ளண்ணுடோர் அறிவழிந்து கெடுவர் என்பதாம்.

12

336. உண்ணீர் அமுத முறுமூ றலைத்திறந்
தெண்ணீர் குரவன் இணையடித் தாமரை
நண்ணீர் சமாதியி னாடிநீ ரானலங்
கண்ணாற் றெடேசென்று கால்வழி காணுமே.

கு - ரை : உண்ணீர்-உண்டிடுவீர். ஊறல்-ஊற்று. எண்ணீர் - எண்ணுங்கள். நீரால் நலம் கண்ணாறு-நீர்மையால் அழகிய கண்ணாறு. சமாதியில் நாடிப் பொருந்துங்கள் என்க. கால்வழி - காற்றின்வழி.

அமுதமுண்டு இன்புற்றிருங்கள் என்பதாம்.

13

முதல் தந்திரம் முற்றிற்று.

இரண்டாந் தந்திரம்

1. அகத்தியம்

337. நடுவுநில் லாதில் வுலகஞ் சரிந்து
கெடுகின்ற தெம்பெரு மாணென்ன ஈசன்
நடுவுள அங்கி அகத்திய நீபோய்
முடுகிய வையத்து முன்னிரென் றுனே.

கு - னை : நடுவுநிற்றல் - சுழுமுனையில் நிற்றல். சரிந்து கெடுதலாவது, மூச்சுக் காற்றை வினாக்குதல். நடுவுள அங்கி - மூலாக்கினி. அகத்தியன் - அக்கினி காரியம் செய்பவன். அக்கினி காரியமாவது, அகத்திலே மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியை (எண்ணத்தால்) மேலே செலுத்துவது என்க. முடுகுதல் - விரைதல். இறைவன், அகத்திய முனிவரைப் பொதிய மலையிற் சென்று உறையும்படி பணித்த புராண கதையின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

உலகம் நடுவாக நில்லாது கெடுவதைக் காப்பாயாக என்று ஈசன் அருளினான் என்பதாம்.

1

338. அங்கி உதயம் வளர்க்கும் அகத்தியன்
அங்கி உதயஞ்செய் மேல்பா லவனெடு
மங்கி உதயஞ்செய் வடபால் தவமுனி
எங்கும் வளங்கொள் இலங்கொளி தானே.

கு - னை : அங்கி உதயம் வளர்த்தலாவது, மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியை உதிக்கச் செய்தல். மேல்பால் - பிடரிப் பக்கம். பின் மூளை என்பதும் அதுவே. மூலாதாரத்திலிருந்து சுழுமுனை நாடி வழியே பிடரிப்பக்கம் பொருந்துதலை, 'மேல்பாலவனெடும்' என்றார். வடபால் - சிரசின் இடப்பக்கம். எங்கும் என்பது, சிரசைச் சுற்றி எங்கும் என்க. இலங்கு ஒளி - விளங்குகின்ற ஒளி.

மூலாதாரத்திலிருந்து உற்பத்தியான நாதமானது பின்மூளையில் பொருந்திச் சிரசின் இடப்பக்கம் சென்றுப் பின்னர் சிரசுமுழுவதும் ஒளி மயமாகப் பரவும் என்பதாம்.

2

2. பதிவலியில் வீரட்டம் எட்டு

339. கருத்துறை அந்தகன் தன்போல் அசுரன்
வரத்தின் உலகத் துயிர்களை எல்லாம்
வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர் வேண்டக்
குருத்துயர் குலங்கைக் கொண்டுகொன் றுனே.

கு - னை : கருத்துறை - கருத்தில் இருக்கின்ற. அசுரன் - அறியாமையாகிய அசுரன். வரத்தின் - உயர்ந்த. குருத்துயர் குலம் -

சுடர்விடுகின்ற ஞானம். அந்தகாசர சங்காரத்தின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

அறியாமையாகிய அந்தகாசரனை ஞானமாகிய சூலங்கொண்டு அழித்தான் என்பதாம். 1

340. கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதியைத்
தலையைத் தடிந்திட்டுத் தானங்கி யிட்டு
நிலையுல குக்கிவன் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தலையை யரிந்திட்டுச் சந்திசெய் தானே.

கு - ரை : கொலையிற் பிழைத்த - விந்து நாசத்தைச் செய்த. பிரசாபதி - சுவாதிட்டானச் சக்கரத்திலுள்ள பிரமன். தலையைத் தடிதலாவது, விந்துநீக்கம் செய்வதைத் தடுத்தல். விந்துஜெயம் அக்கினி காரியமாகவுள்ளது என்பார், 'தானங்கியிட்டு' என்றார். உலகுக்கு - உலக இன்பத்துக்கு. சந்தி செய்தல் - பொருந்துதல். நான்முகனின் உச்சியைக் கொய்ததின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

பிரமனின் ஆட்சியினின்றும் விடுத்து விந்து ஜெயம் அருளிஞன் என்பதாம். 2

341. எங்கும் பரந்தும் இருநிலந் தாங்கியுந்
தங்கும் படித்தவன் தாளுணர் தேவர்கள்
பொங்கும் சினத்துள் அயன்தலை முன்னற
அங்(கு)அச் சுதனை உதிரங்கொண் டானே.

கு - ரை : பரத்தல் - நீக்கமற நிறைதல். இறைவன் நீக்கமற நிறைந்து எங்கும் தாங்குகின்றான் என்க. பொங்கும் சினமாவது, போகம். அயன்தலை முன்னற - பிரமனின் சேட்டை கெட. அச்சுதன் - மணிபூரகச் சக்கரத்திலுள்ள திருமால். உதிரம் கொள்ளுதலாவது, போகத்தில் உண்டாகும் கவர்ச்சியை அழித்தல். பிரம கபாலத்தில் குருதியை ஏற்றதின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

உலக இன்பத்தில் உண்டாகும் கவர்ச்சியை நீக்கியருளிஞன் என்பதாம். 3

342. எங்கும் கலந்துமென் உள்ளத் தெழுகின்ற
அங்க முதல்வன் அருமறை யோதிபாந்
பொங்குஞ் சலந்தரன் போர்செய்ய நீர்மையின்
அங்கு விரற்குறித் தாழிசெய் தானே.

கு - ரை : எங்கும் கலந்தும் - உடம்பிலுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களிலும் கலந்தும். அருமறை யோதி - நாத தத்துவத்துக்குரிய சதா சிவ மூர்த்தி. சலந்தரன் - நிரை முகமாகவுடைய அபானன். போர் செய்ய - விந்து நீக்கம் செய்ய. விரல் குறித்து - அங்குலி யோகம். இஃது ஒருவகை யோக சாதனை என்க. ஆழிசெய்தல் - வட்டம் செய்தல்.

அஃதாவது கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளத்தை நிமிர்ச் செய்தல். சலந்தராசுர சங்காரத்தின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

நிர்ப் பிரதேசத்திலிருந்து அபானவாயு அங்குலி யோகத்தால் வெளியே செல்லாது மேலே சென்றபோது சகஸ்ரதளம் நிமிர்ந்து விளங்கும் என்பதாம். 4

343 அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே.

கு - னை : ஆதிபுராதனன் - மிகப் பழமையானவன். முப்புரஞ் செற்றல் என்பது, மூன்று அசுரர்களின் வலிமையை அழித்தல் என்றபடி. முப்புரமாவது மும்மல காரியம் என்பது, மூன்று கோட்டைகளாகிய ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களின் வலியை அழித்தல் என்றபடி. திரிபுர சங்காரத்தின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

மும்மலங்களை அழித்தலே முப்புர தகனம் என்பதை மூடர்கள் அறியார் என்பதாம். 5

344. முத்தீக் கொளுவி முழங்கெரி வேள்வியுள்
அத்தி யுரியர னாவ தறிகிலர்
சத்தி கருதிய தாம்பல தேவரும்
அத்தியின் உள்ளெழுந் தன்று கொலையே.

கு - னை : முழங்கெரி வேள்வி - நாதத்தை வெளிப்படுத்தும் அக்கினி காரியம். அத்தியுரி யராவது என்பது, யானை போன்ற காரிருளைக் கிழித்து வெளிப்படும் சோதி என்றபடி. அறிகிலர் என்பது, தாருகாவன முனிவர்கள் புரிந்த அபிசார வேள்வியிலிருந்து வெளிப்பட்ட யானையின்தோலை உரித்துப் போர்த்தருளினன் என்று அறியாது கூறுவது. சத்தி கருதிய தேவர் என்பது, குறி குணம் கூடிய தேவரிடம் ஆற்றலின் அளவு பேதம் உள்ளது என்றபடி. அத்தியின் உள்ளெழுந்தன்று கொலையே என்பது, அகண்டமாகிய சிவன் வெளிப்பட்டபோது கண்டமாகிய தேவர் முதலியோர் வெளிப்படாது ஒழிந்தனர் என்றபடி. கயமுகாசுர சங்காரத்தின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

சிவவொளியின் முன்னர் ஏனைய ஒளி விளங்கா என்பதாம் 6

345. மூலத் துவாரத்து மூளும் ஒருவனை
மேலைத் துவாரத்து மேலுற நோக்கிமுற்
காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங்கி யோகமாய்
ஞாலக் கடலூர் நலமாய் இருந்ததே.

கு - னை : மூலத் துவாரம் - மூலாதாரம். மேலைத் துவாரம் - பிரமரந்திரம். மேலுற நோக்கி - ஊர்த்துவ திருஷ்டியால் பார்த்து.

மூலாதாரத்திலிருந்து செல்லும் சிவனை ஊர்த்துவ திருஷ்டியால் பார்க்கவேண்டும் என்க. முற்கால் - சுழுமுனை. அங்கி யோகமாய் - அக்கினி கலையோடு பொருந்தி. சுழுமுனையில் அக்கினி கலையோடு பொருந்தவேண்டும் என்க. நலமாய் இருத்தல் - அழியாதிருத்தல். திருக்கடலூர்க் கால சங்காரத்தின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

சுழுமுனை நாடியில் அக்கினி கலையில் பொருந்தி மேல்நோக்கி இருப்பார்க்கு இறப்பு இல்லை என்பதாம். 7

346. இருந்த மனத்தை இசைய இருத்திப்
பொருந்தி யிலிங்க வழியது போக்கித்
திருந்திய காமன் செயலழித் தங்கண்
அருந்தவ யோகங் கொறுக்கை அமர்ந்ததே.

கு - ரை : மனத்தை இசைய இருத்தி - மனத்தைச் சிவனோடு சேர்த்து. இலிங்க வழியது போக்கி - குறிவழி செல்லாது தடுத்து. காமன் செயலழித்து - விந்து செயல் பண்ணி. காமன் செயலழித் தமையால் திருந்திய காமன் ஆயினான் என்ற நயம் உணர்க. அருந்தவ யோகமாவது, வாழ்க்கைத் துணைவியுடன் பொருந்தி யிருந்தே விந்து செயல் பண்ணுதல். திருக்குறுக்கை மன்மத தகனத்தின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

சிவனோடு மனத்தைப் பொருத்தி விந்து செயல் செய்திருத்தலே காமதகனம் என்பதாம். 8

பொதுக் குறிப்பு : உடலின் இயக்க நிலைக்குச் சூக்குமத்தில் நாதம் பிரதானம் என்று காட்டி, அப்படி நாதம் சிரசில் பதிந்து, சிரசைத் தாண்டிப் போகும்போது பதியின்வலி விளங்கிப் பாசம் கீழ்ப் படுத்தப்பட்டுச் சிவத்தின் அருள் விளக்கம் சிவனில் விளங்கி, சிவன் சிவமாம் தன்மை பெறும் என்பதாம்.

3. இலிங்க புராணம்

347. அடிசேர் என்னளம் ஆதியை நோக்கி
முடிசேர் மலைமக னார்மக ளாகித்
திடமார் தவஞ்செய்து தேவர் அறியப்
படியார அர்ச்சித்துப் பத்திசெய் தாளே.

கு - ரை : ஆதி - சிவன். மலைமகனார் மகள் - சிரசின் இடப் பாகத்தில் விளங்கும் சிற்சத்தி. மலை சிரசு என்க. திடமார்தவம் - சிவனை அடையச் செய்யும் உறுதியான தவம். தேவர் - ஒளி மண்டல வாசிகள். படியார - முறையாக. இறைவி இறைவனை அருச்சனை புரிந்தார் என்ற தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

கிரியா சத்தியாகிய குண்டலினி சத்தியே ஞான சத்தியாகிய சிற்
சத்தியாக மாறிச் சிரசின் இடப்பாகத்தில் விளங்கி ஒளி மண்டல
வாசிகள் காணச் சிவனை வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதாம். 1

348. திரிகின்ற முப்புரஞ் செற்ற பிராணை
அரியனென் றெண்ணி அயர்வுற வேண்டா
புரிவுடை யாளர்க்குப் பொய்யலன் ஈசன்
பரிவொடு நின்று பரிசறி வாணே.

கு - ரை : செறுதல் - அழித்தல். அரியன் - அருமையானவன்.
அயர்வுறுதல் - சோர்வு அடைதல். புரிவு - அன்பு. பரிவு - கருணை.
அன்பு ஆன்மாக்கள்மாட்டு நிகழ்வது, அருள் இறைவன்மாட்டு
நிகழ்வது. பரிசு - தன்மை.

அன்புடையாளரின் தன்மையறிந்து ஆட்கொள்வான் என்பதாம். 2

349. ஆழி வலங்கொண் டயன்மால் இருவரும்
ஊழி வலஞ்செய்ய ஒண்கூட ராதியும்
ஆழி கொடுத்தனன் அச்சுதற் கவ்வழி
வாழி பிரமற்கும் வாள்கொடுத் தானே.

கு - ரை : ஆழி - மூலாதாரச் சக்கரம். சுவாதிட்டானச் சக்கரத்தி
லுள்ள பிரமனும் மணிபூரகச் சக்கரத்திலுள்ள திருமாலும் மூலாதாரத்
தில் விளங்கும் உருத்திர மூர்த்தியை வலம் செய்தனர் என்க. ஒண்
கூடராதி - உருத்திரன். ஆழி - சக்கரம். அச்சுதனுக்கு ஆழி கொடுத்த
லாவது, திருமலை சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும்படி செய்தல். திருமாலே
சிவனில் விளங்கும்போது சதாசிவர் என்பர். வாள் - ஒளி. பிரமனே
சுவாதிட்டானச் சக்கரத்திலிருந்து உற்பத்தியைப் பெருக்காது மேலே
சென்றபோது ஒளிபெறுகிறாள் என்பதை 'பிரமற்கும் வாள் கொடுத்
தானே' என்றார். பிரமனே சிவதர்மத்தில் மகேசுவர் என்று சதாசிவ
ரூபம் என்ற நூல் கூறும். உருத்திரனே சிவனும். திருமாலுக்கு
ஆழிப் படையும், நான்முகனுக்கு வாட்படையும் அளித்ததன் தத்துவம்
உணர்த்தியவாறு.

சிவனே மூவருடைய ஆட்சியையும் மாற்றிப் படைக்கும் வல்லமை
உடையவன் என்பதாம். 3

350. தாங்கி இருபது தோளுந் தடவரை
ஓங்க எடுத்தவன் ஒப்பில் பெருவலி
ஆங்கு நெரித்தம ராவென் றழைத்தபின்
நீங்கா அருள்செய்தான் நின்மலன் தானே.

கு - ரை : இருபது தோள் என்றது, வலிமையைக் காட்டுகிறது.
ஓங்க எடுத்தவன் - சிவ முயற்சியால் எடுத்தவன். நெரித்தல் - கீழே

அழுத்தல். அமரா என்றழைத்தது சீவபோதம் கெட்டபோது ஆம். நின்மலன் - மலமில்லா சிவன். இராவணன் கயிலைமலையைப் பெயர்த்ததின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

சீவனது முயற்சியோடு சிவனது அருளும் வேண்டும் என்பதாம். 4

351. உறுவ(து) அறிதண்டி ஒண்மணற் கூட்டி
அறுவகை ஆன்ஐந்தும் ஆட்டத்தன் தாதை
செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனிந்து
மறுமழு வால்வெட்டி. மாலைபெற் றுனே.

கு - ரை : உறுவது - பெறுவது. ஒண்மணல் - ஞானாகாய வெள்ளை ஒளி. ஐந்தும் - ஞானேந்திரியம் ஐந்தும். புறத்தே செல்லும் ஞானேந்திரியத்தைப் புறத்தே நோக்குதலினின்றும் தடுத்து, பிறவி அறும்படியாக ஊர்த்துவ திருஷ்டி பெற்றிருத்தல் என்க. தாதை செறுவகை செய்தலாவது, சீவனின் தந்தையாகிய உடல் இதைப் பொருது ஒளியில் நிலைபெறாமல் தடைசெய்தலாம். மழு - அக்கினி கலை. அக்கினி கலை விளங்கியபோது உடல் நினைவு ஒழியும் என்க. மாலை பெறுதல் - ஒளி பெறுதல். சண்டிச நாயனார் வரலாற்றின் தத்துவம் விளக்கியவாறு.

சீவன் சகஸ்ரதளத்தைத் தாண்டிச் சென்று உடல் நினைவின்றிச் சிவத் தொண்டன் ஆயினான் என்பதாம். 5

- 352 ஒடிவந் தெல்லாம் ஒருங்கிய தேவர்கள்
வாடி முகமும் வருத்தத்துத் தாஞ்சென்று
நாடி இறைவா நமஎன்று கும்பிட
ஈடில் புகழோன் எழுகவென் றுனே.

கு - ரை : ஒருங்கிய தேவர்கள் - மனம் ஒருமைப்பட்ட தேவர்கள். வருத்தமாவது, மனம் புறத்தே இந்திரிய வாயிலாகச் சென்ற வருத்தம். 'இறைவா நம' என்றதால் வணக்கத்தைக் குறிப்பிட்டார். ஈடில் புகழோன் - சிவன். தக்க யாக சங்காரத்தின் தத்துவம் உணர்த்திய வாறு.

மனம் ஒருமைப்பட்டு வணங்கிய தேவருக்குச் சிவன் அருளினான் என்பதாம். 6

4. தக்கன் வேள்வி

353. தந்தை பிரான்வெகுண் டான்தக்கன் வேள்வியை
வெந்தழல் ஊடே புறப்பட விண்ணவர்
முந்திய பூசை முடியார் முறைகெட்டுச்
சிந்தினர் அண்ணல் சினஞ்செய்த போதே.

கு - ரை : தந்தை பிரான் - சிவன். தக்கன் வேள்வி என்பது, ஆண் பெண் சேர்க்கையைக் குறிக்கும். வெகுளலாவது, விந்து

நீக்கத்தை, வெந்தழல் - காமாக்கினி, விண்ணவர் முறைகெட்டுச் சிந்தி
னர் என்பது, தேவ காரியமாகிய விந்து செயம் அடையாது கெட்டனர்
என்றபடி, சினம் செய்தலாவது, காமக் கழிவினைக் கோபித்தல்.

சிவனது அருளாலன்றிக் காமசெயம் பெறமுடியாது என்பதாம். 1

354. சந்தி செயக்கண் டெழுகின் றரிதானும்
எந்தை இவனல்ல யாமே உலகினிற்
பந்தஞ்செய் பாசத்து வீழ்ந்து தவஞ்செய்ய
அந்தமி லானும் அருள் புரிந் தானே.

கு - ரை : சந்தி - சேர்க்கை. அரி மயக்கத்தை ஊட்டி ஆண் பெண்
சேர்க்கையைச் செய்பவன் என்க. எந்தை இவனல்ல யாமே என்பது,
சேர்க்கை இல்லையெனில் உற்பத்தி இல்லை என்று தருக்கியபடி. பந்தம்
செய் பாசம், இராசத காரியம். தவம் - இராசத காரியத்தைச் சாத்விக
மாக மாற்றுதல். அந்தமிலான் - சிவன்.

செயலில் இராசதம் நீங்கிச் சாத்விகமானபோது சிவன் அருள்
புரிவான் என்பதாம். 2

355. அப்பரி சேயய னூர்பதி வேள்வியுள்
அப்பரி சேயங்கி அதிசய மாகிலும்
அப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலந்
தப்பரி சேசிவன் ஆலிக்கின் ருனே.

கு - ரை : அப்பரிசே - முன் விஷ்ணு தத்துவத்துக்குச் சொன்ன
படியே அயன் - பிரமன். பதிவேள்வி - காமகாரியம். பிரமன் சட
அனு தத்துவம்; பிருதிவி தத்துவ அனுக்களே இல்லையெனில் சேர்க்
கையும் இல்லையாம் என்று பிரமன் தருக்கினான் என்க. அங்கி -
காமாக்கினி. நீர்மை - தன்மை. ஆலித்தல் - ஆரவாரித்தல்.

அனுவுக்குக் காரணமானவனும், அனுக்களைச் சேர்ப்பதற்கு
உதவுவனும் ஆகவுள்ளவன் ஆகாய பூத நாயகரான சிவன்
என்பதாம். 3

356. அப்பரி சேஅயன் மால்முதல் தேவர்கள்
அப்பரி சேயவ ராகிய காரணம்
அப்பரி சங்கி யுளநாளும் உள்ளிட்
டப்பரி சாகி அலர்ந்திருந் தானே.

கு - ரை : அப்பரிசே அவராகிய காரணம் என்பது, அங்ஙனமே
பிரமனாதியர் சிவ ஒளியில் நிலைத்திருக்கிறோம் என்று உணர்ந்திருந்
தலைக் குறித்தது. அங்கியுள நாளும் உள்ளிட்டு - அக்கினி கலை
விளங்கும் வரை. அலர்ந்திருத்தல் - விளங்கியிருத்தல்.

பிரமனாதியர் சிவத்தில் விளங்கியிருத்தலை உணர்ந்தபோது
சிவனது சத்தி பதியும் என்பதாம். 4

357. அலர்ந்திருந் தானென் றமரர் துதிப்பக்
குலந்தரும் கீழங்கி கோளுற நோக்கிச்
சிவந்த பரமிது சென்று கதுவ
உவந்த பெருவழி ஓடிவந் தானே.

கு - ரை : கீழ்குலம் தரும் அங்கி - ஆறுதாரங்களில் கீழான
மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி. கோளுற - வலிமையுற. சிவந்த பரம் -
சிவந்த மேலிடம் ; அஃதாவது சகஸ்ரதளம். கதுவுதல் - பற்றுதல்.

மூலத்தீ உச்சியைச் சென்று பற்ற இறைவன் வெளிப்பட்
டருளினான் என்பதாம். 5

358. அரிபிர மன்தக்கன் அருக்க னுடனே
வருமதி வாலை வன்னிநல் இந்திரன்
சிரமுக நாசி சிறந்தகை தோள்தாள்
அரனருள் இன்றி அழிந்தநல் லோரே.

கு - ரை : தக்கன் - யாகத் தலைவன். அருக்கன் - சூரியன்.
வாலை - நாமகள். வன்னி - எரி. அரிபிரமனாதியர் சிரம் முதலிய
உறுப்புக்களைச் சிவனருளின்மையால் இழந்தனர் என்க.

தருக்கியிருந்த தேவர்களைத் தூய்மை செய்யுமாறு அருளிய
சிவனது மறக்கருணை இவை என்பதாம். 6

359. செவிமந் திரஞ்சொல்லுஞ் செய்தவத் தேவர்
அவிமந் திரத்தின் அடுக்களை கோவிச்
செவிமந் திரஞ்செய்து தாமுற நோக்குங்
குவிமந் திரங்கொல் கொடியது வாமே.

கு - ரை : செவி மந்திரம் - செபிக்கத் தக்க மந்திரம். ஆறுதாரங்
களில் பொருந்தியுள்ள தேவர்களோடு தொடர்புகொண்டு செபிக்கும்
மந்திரமாம் என்க. அவி மந்திரம் - செபிக்கத்தகாத அல்லது மௌன
மந்திரம். அசபை என்று ஆசிரியர் பின்னே கூறுவார். அடுக்களை
என்பது மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியை என்றபடி. பிரணவதியானத்
தால் அசபையை மேலேற்றல் என்க. மேலேற்றும்போது உண்டாகும்
நாதத்தை 'செவி மந்திரம் செய்து' என்று கூறியபடி. குவி மந்திரம் -
மனத்தை ஒருமைப்படுத்தும் மகாமந்திரம்.

மந்திரத்தைச் செபிப்பதைவிடப் பிரணவத் தியானமே சிறந்தது
என்பதாம். 7

360. நல்லார் நவகுண்டம் ஒன்பதும் இன்புறப்
பல்லார் அமரர் பரிந்தருள் செய்கென
வில்லார் புரத்தை விளங்கெரி கோத்தவன்
பொல்லா அசுரர்கள் பொன்றும் படிக்கே.

கு - ரை : நவகுண்டம் - கண் முதலிய ஒன்பது துவாரங்கள். அமரர் பரிந்தருள் செய்கென என்பது, ஒன்பது துவாரங்களும் தத்தம் தொழில்களை முறையே செய்யத் தேவர் வேண்டினர் என்றபடி. வில் - பிரணவமாகிய வில். புரத்தை விளங்கெரி கோத்தவன் என்பது, முப் புரத்தை வெந்தழியும்படி செய்தவன் என்றபடி. பொல்லா அசுரர்கள் - ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய அசுரர்கள்.

மலநீக்கத்தால் ஒன்பது வாயில்களும் இன்பம் எய்துமாறு பணித் தான் என்பதாம். 8

361. தெளிந்தார் கலங்கினும் நீகலங் காதே
அளிந்தாங் கடைவதெம் ஆதிப் பிராணை
விளிந்தா னதுதக்கன் வேள்வியை வியச்
சுளிந்தாங் கருள்செய்த தூமொழி யானே.

கு - ரை : தெளிந்தார் - நூல் கற்றுத் தெளிந்தோர். கலங்குத ளாவது, அனுபவ ஞானம் இல்லாது கலங்குதலாம். அளி - அன்பு. செருக்கினால் அடையாது அன்பினால் அடையவேண்டும் என்க. விளித்தல் - அழித்தல். சுளித்தல் - கோபித்தல். செருக்கினால் செய் தமையால் கோபித்தருளினான் என்க.

சிவனை அன்பினால் வழிபடவேண்டும் என்பதாம். 9

5. பிரளயம்

362. கருவரை மூடிக் கலந்தெழும் வெள்ளத்
திருவருங் கோவென் றிகல இறைவன்
ஒருவனும் நீருற ஓங்கொளி யாகி
அருவரை யாய்நின் றருள்புரிந் தானே.

கு - ரை : கலந்தெழும் வெள்ளம் என்பது, மணிபூரகத்திலுள்ள தீர்மண்டலம் என்றபடி. இருவர்-சேர்க்கையைச் செய்யும் திருமாலும், சட அனுதத்துவமாகிய பிரமனும். இகலுதல் - மாறுபடுதல். உற்பத்தி யும் சேர்க்கையும் ஒன்றுபடவில்லையெனில் அழிவு உண்டாம் என்க. நீருற ஓங்கு ஓளியாகி என்பது, மணிபூரகத்திலுள்ள அறிவு மயமான சூரியன் மேலெழுந்து சிவசூரியன் ஆகின்றான் என்றபடி. 'நீருறு தியே' என்ற திருவாசக வரியும் காண்க. அருவரை - உச்சி.

இறைவன் ஒருவனே சோதியாய் நின்று இருவருக்கும் அருள் புரிந்தான் என்பதாம். 1

363. அலைகடல் ஊடறுத் தண்டத்து வானோர்
தலைவன் எனும்பெயர் தான்தலை மேற்கொண்
டுலகார் அழற்கண் டுள்வீழா தோடி
அலைவாயில் வீழாமல் அஞ்சலென் றானே.

கு - ரை : அலைகடல் ஊடறுத்து என்பது, மணிபூரகமாகிய கடல்பிரதேசத்தைப் பிளந்துகொண்டு என்றபடி. வானோர் தலைவன் - சகல தத்துவ நாயகர்களுக்கும் தலைவன். உடல் இயக்கத்துக்குரிய ஒவ்வொரு தத்துவத்துக்கும் ஒவ்வொரு தேவர் உண்டு என்று ஆகமம் கூறுவதை உணர்க. அழல் - காமாக்கினி. அலைவாயில் - குறிவாயில், அஞ்சல் - அபயம்.

சிவனை நினைப்பவர் காமாக்கினியால் தகிக்கப்பட்டுப் பிரபஞ்சத்தில் உழலமாட்டார்கள் என்பதாம். 2

364. தண்கடல் விட்ட தமரருந் தேவரும்
எண்கடல் சூழெம் பிரானென் றிறைஞ்சுவர்
விண்கடல் செய்தவர் மேலெழுந் தப்புறங்
கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரே.

கு - ரை : தண்கடல் - மணிபூரகத் தானமாகிய நீர் மண்டலம். எண்கடல் என்பது, சிரசைச் சுற்றியுள்ள எட்டுப் பக்கம் என்றபடி. சிரசைச் சுற்றிக் கடல்போன்று ஒளி பரந்திருக்கும் என்க. விண்கடல் செய்தவர் - ஆகாயமண்டலத்தில் விளங்கும் சதாசிவர். மேலெழுந்தப் புறம் என்பது, ஆகாயமண்டலத்துக்கு அப்பாலும் என்றபடி. கண்கடல் செய்தலாவது, அகக்கண்ணுக்குப் பரவெளியாகக் காட்சி தருதல். அறியாரே என்பது இரக்கக் குறிப்பு.

தேவர் ஆகாய மண்டலத்தைக் கடந்து பரவெளியில் விளங்கும் சிவனைக் காணும் தன்மையில்லார் என்பதாம். 3

365. சமைக்கவல் லானைச் சயம்புவென் றேத்தி
அமைக்கவல் லாரிவ் வுலகத்து ளாரே
திகைத்தெண் ணீரிற் கடலொலி ஓசை
மிகைக்கொள அங்கி மிகாமைவைத் தானே.

கு - ரை : சமைக்கவல்லான் - தத்துவங்களைப் படைக்க வல்லவன். சயம்பு - பிறரால் படைக்கப்படாத மூர்த்தி. அமைக்க வல்லார் இவ் வுலகத் துளாரே என்பது, வியாபகமாகப் பொருந்தும்படி செய்து இவ் வுலகத்திலுள்ளவர்தான் வழிபடமுடியும் என்றபடி. கடலொலி ஓசை - கடல்ஒலி போன்ற நாதம். மிகைக்கொள - மேம்பட்டுப் பரவ. அங்கி மிகாமை வைத்தல் - காமாக்கினியால் விந்து நீக்கம் செய்யாதபடி வைத்தல்.

காமாக்கினியை முறைதெரிந்து பயன்படுத்துவோர் சயம்பு மூர்த்தி யைத் தங்களிடம் பெறுவர் என்பதாம். 4

366. பண்பழி செய்வழி பாடுசென் றப்புறங்
கண்பழி யாத கமலத் திருக்கின்ற
நண்பழி யாளனை நாடிச்சென் றச்சிரம்
விண்பழி யாத விருத்திகொண் டானே.

கு - ரை : பண்பு அழி வழிபாடு-பண்பைக் கெடுக்கின்ற வழிபாடு. கண்பழியாத கமலம் - சுவாதிட்டானச் சக்கரம். நண்பு அழியாளன் - நன்மையைக் கெடுக்கின்ற பிரமன். விந்து நீக்கமே பிரமனின் ஊர்த் துவ சிரமாதலின் அச்சிரம் என்றபடி. விண்பழியாத விருத்தி கொள்ள லாவது, அச்சிரம் ஆகாயத்தைப் பழிக்காதவாறு பக்குவப்படுத்தப் பெறுதல். பிரமனது உச்சித் தலையைக் கொய்து பவியேற்றான் என்ற வரலாற்றின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

சிவன் பிரமனது சேட்டையைக் கெடுத்தான் என்பதாம்.

5

6. சக்கரப் பேறு

367. மால்போ தகனென்னும் வண்மைக்கிங் காங்காரங்
கால்போதங் கையினோ டந்தரச் சக்கர
மேல்போக வெள்ளி மலைஅம ராபதி
பார்போக மேழும் படைத்துடை யானே

கு - ரை : போதகன் - போதகாசிரியன். உலகில் பொருந்திப் பேறும் அறிவை விருத்திசெய்பவன் திருமால் என்க. ஆங்காரம் கால் போத - உலகாபிமானம் அறுபட. அங்கை - அழகிய துதிக்கையாகிய சுழுமுனை. அந்தரச் சக்கரம் மேல்போக என்பது, சுழுமுனை வழியாக மணிபூரகத்திலிருந்த உணர்வுநிலை ஆகாயத்தை நோக்கிப் பாய என்றபடி. வெள்ளிமலை அமராபதி நாதன் என்பதால், சிரசின் மேலுள்ள வெள்ளொளியில் விளங்கும் சதாசிவ மூர்த்தியைக் குறித்தபடி பார்போகம் - உலகபோகம்.

மணிபூரகத்தில் விளங்கும் திருமாலே சிரசின்மேல் வந்தபோது சதாசிவராகிறார் என்பதாம்.

1

368. சக்கரம் பெற்றுநல் தாமோ தரன்தானும்
சக்கரந் தன்னைத் தரிக்கவொண் னாமையால்
மிக்கரன் தன்னை விருப்புடன் அர்ச்சிக்கத்
தக்கநற் சத்தியைத் தான்கூறு செய்ததே.

கு - ரை : சக்கரம் என்பது சகஸ்ரதளம். தாமோதரன் - திருமால். தரித்தல் - தாங்குதல். உலகாபிமானம் உள்ளவரை சகஸ்ரதளம் போதிய ஆற்றல் இல்லாமையால் குவிந்திருக்கும் என்க. சத்தி - ஆற்றல். கூறு செய்தல் - பகிர்ந்து கொடுத்தல். சகஸ்ரதளத்தை விரியச் செய்தல் என்க.

அரன் அருளால் சகஸ்ரதளம் நிமிர்ந்து பிரகாசம் அடையும் என்பதாம். 2

369. கூறது வாகக் குறித்துநற் சக்கரங்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் மாலுக்குக்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் சத்திக்குக்
கூறது செய்து தரித்தனன் கோலமே.

கு - ரை : சக்கரம் - ஆணை. மாலுக்குக் கூறுசெய்து கொடுத்தலாவது, சிவன் தனது அகண்ட வியாபகத்தில் திருமாலுக்கு ஆளுகையை எல்லைக்குட்படுத்திக் கொடுத்தலாம். சத்திக்கும் அவ்வாறே கொள்க. கோலம் - திருமேனி.

திருமாலும் சத்தியும் சிவனது கூறு என்பதாம். 3

370. தக்கன்றன் வேள்வி தகர்த்தநல் வீரர்பால்
தக்கன்றன் வேள்வியில் தாமோ தரன் தானுஞ்
சக்கரந் தன்னைச் சசிமுடி மேல்விட
அக்கி உமிழ்ந்தது வாயுக் கரத்திலே.

கு - ரை : தகர்த்தல் - சிதைத்தல். நல் வீரர் - வீரபத்திரர். அருளின்மையால் காமாக்கினியை மேல்நோக்கிச் செல்லாதபடி தடுத்தல் என்க. சசி - மூலாதாரத்திலுள்ள சந்திரகலை. மூலாதாரத்திலுள்ள ஒற்றைக் கலையையே மேலே சென்றபோது பூரண மதியாக ஒளிவிடும் என்க. முடிமேல் விடுதலாவது, உணர்வைத் தூண்டுதல். அக்கி - அக்கினி. இங்குச் சுக்கிலத்தைக் குறிப்பதாயிற்று. உமிழ்தல் - கக்குதல். வாய் - கருவாய். உக்கிரம் - சினம். சுக்கில நீக்கம் உண்டாயிற்று என்க. வீரபத்திரர் தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தருளினார் என்பதின் தத்துவம் உணர்த்தியவாறு.

திருமால், உணர்வினைத் தூண்ட விந்து செயமின்றிக் காமவேள்வி அழிந்தது என்பதாம். 4

7. எலும்புங் கபாலமும்

371. எலும்புங் கபாலமும் ஏந்தி எழுந்த
வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி
எலும்புங் கபாலமும் ஏந்தில னாகில்
எலும்புங் கபாலமும் இற்றுமண் னாமே.

கு - ரை : எலும்பு உருவத்தையும், கபாலம் அறிவையும் குறித்தன. வலம்பன் - சிவன். வானவர் ஆதி - திருமால் பிரமன் முதலியோர். ஏந்துதல் - தாங்குதல். திருமால் பிரமன் முதலியோர் உருவத்தையும் அறிவையும் சூக்குமத்தில் சிவன் தாங்கியுள்ளான் என்க.

இற்று மண்ணுதல் என்பது, அவ்வாறு தாங்காவிடில் பிறவிக்கு வரும் போது பழைய உருவமும் அறிவும் தொடர்பின்றி அழிந்துபோகும் என்றபடி.

தோற்றம், இருப்பு, ஒடுக்கம் ஆகிய காரியம் காரணமாய்ச் சிவனிடம் உள்ளது என்பதாம். 1

8. அடிமுடி தேடல்

372. பிரமனும் மாலும் பிரானே நான் என்னப்
பிரமன்மால் தங்கள்தம் பேதைமை யாலே
பரமன் அனலாய்ப் பரந்துமுன் நிற்க
அரனடி தேடி அரற்றுகின் றுரே.

கு - ரை : பிரான் - தலைவன். பேதைமை - அறியாமை. சிவத் தின் வியாபகத்துக்குட்பட்டிருந்தும் தலைவன் என்று தம்மைக் கருதியது பேதைமையான் என்க. அனலாய்ப் பரந்து நின்றலாவது, பரமன் அக்கினி வடிவாய்ச் சுழுமுனை வழியாக மேலேறி ஒளியாய் முன்வின்றலாம். அரற்றுதலாவது, சிவதத்துவ வியாபகத்தில் பிரம்ம விஷ்ணு தத்துவங்களின் வலிமை கெட்டு அரற்றுதலாம். பெருந் தேவர் இருவரும் அடிமுடி தேடினார் என்பதின் தத்துவம் உணர்த் தியவாறு.

பிரமனும் விஷ்ணுவும் சிவவியாபகத்தில் அடங்கியே தொழில் செய்வர் என்பதாம். 1

373. ஆமே முலகுற நின்றஎம் அண்ணலுந்
தாமே முலகில் தழல்பிழம் பாய்நிற்கும்
வானே முலகுறும் மாமணி கண்டனை
நானே அறிந்தேன் அவன்ஆண்மை யாலே.

கு - ரை : தழற் பிழம்பு - அக்கினி வடிவு. ஏழுலகங்களிலும் எம் அண்ணல் அக்கினி வடிவில் வியாபித்துள்ளான் என்க. 'வானேமுல குறும்' என்றதால், ஆகாயபூதத்தில் விளங்குபவன் என்றது குறிப் பிடப்பட்டது. ஆண்மை - அருளாண்மை.

அவனருளால் அவனைக் காணலாம் என்பதாம். 2

374. ஊனாய் உயிராய் உணர்வங்கி யாய்முன்னஞ்
சேனாய்வா னோங்கித் திருவுரு வாய்அண்டத்
தானுவும் ஞாயிறுந் தண்மதி யுங்கடந்
தான்முழு தண்டமு மாகிநின் றுனே.

கு - ரை : சேனாய் - தூரப் பொருளாய். அண்டத்தானு - அண்டங்களுக்கு ஆதாரமான ஸ்தம்பம். ஆண்முழுதண்டம் - ஆளு கின்ற அண்டங்கள் முழுமையும்.

சிவன் இல்லாத ஒளியும் உணர்வும் இல்லை என்பதாம். 3

375. நின்றான் நிலமுழு தண்டத்துள் நீளியன்
அன்றே யவன் வடி வஞ்சின ராய்ந்தது
சென்றார் இருவர் திருமுடி மேற்செல
நன்றங் கழலடி நாடவொண் ணாதே.

கு - ரை : நீளியன் - நீண்டு நி ந் ரு ன் . அது சென்றார் -
பேரொளியை ஆராய்ந்து பார்க்கச் சென்றார். இருவர்-பிரம்மவிஷ்ணுக்
கள். முடிமேற் செல - ஆராய்ந்து பார்க்குந்தோறும் வளர்ந்து
செல்ல.

சிவ வியாபகத்தில் பொருந்தி அறியாமல் ஆராய்ச்சியால் அறிந்
தமையின் இருவரும் திருவடி காணவில்லை என்பதாம். 4

376. சேவடி ஏத்துஞ் செறிவுடை வானவர்
மூவடி தாவென் றுனும் முனிவரும்
பாவடி யாலே பதஞ்செய் பிரமனுந்
தாவடி யிட்டுத் தலைப்பெய்து மாறே.

கு - ரை : சேவடி - செம்மையான திருவடி. செறிவுடை வானவர் -
கூட்டமான தேவர். மூவடிதா என்றான் - திருமால். பாவடி - கீதவடிவ
மான வேதம். பதஞ்செய் - இன்பத்தைச் செய்கின்ற. தாவடியிட்டு -
சுற்றி அலைந்து. தலைப்பெய்துமாறே - சேர முடியுமோ?

வானவரும் முனிவரும் அனன்வியமாகத் தொழுதமையால் சிவப்
பேறு பெறவில்லை என்பதாம். 5

377. தானக் கமலத் திருந்த சதுமுகன்
தானக் கருங்கட லாழித் தலைவனும்
ஊனத்தின் உள்ளே உயிர்போல் உணர்கின்ற
தானப் பெரும்பொருள் தன்மைய தாமே.

கு - ரை : தானக் கமலத்திருக்கின்ற சதுமுகன் என்பது, சுவா
திட்டானச் சக்கரத்திலுள்ள பிரமன் என்றபடி. கருங்கடல் தானத்
தலைவன் - மணிபூரகத்திலுள்ள திருமால். ஊழித்தலைவன் - சதா
சிவன் ஆணையைத் தாங்கி நிற்கும் உருத்திரன். ஊனத்தின் உள்ளே
உயிர்போல் உணர்கின்ற என்பது, உடலின் இருப்பையும் உயிரின்
அறிவையும் அறிகின்ற என்றபடி. தானப் பெரும் பொருள் தன்மைய
தாமே என்பது, முன் மூளையில் அதிட்டுத்துள்ள சதாசிவ மூர்த்தி
யாகுமா? ஆகாது.

திரிமூர்த்திகளும் சிவன து இயல்பினைப் பெறார் என்பதாம். 6

378. ஆலிங் கனஞ்செய் தெழுந்த பரஞ்சடர்
மேலிங்ஙன் வைத்ததோர் மெய்ந்நெறி முன்கண்
டாலிங் கனஞ்செய் துலகம் வலம்வருங்
கோலிங் கமைஞ்சருள் கூடலு மாமே.

கு - ரை : ஆலிங்கனம் செய்து-எல்லாவற்றிலும் கலந்து. மெய்ந் நெறி - உண்மை நெறி. பரம்பொருள் அருளிய உண்மை நெறி ஒன்றுண்டு என்க. கோலிங்கம் அஞ்சு - பஞ்ச சாதாக்கியம். அவையாவன : கர்மசாதாக்கியம், கர்த்திரு சாதாக்கியம், மூர்த்தி சாதாக்கியம், அமூர்த்தி சாதாக்கியம், சிவசாதாக்கியம் என்பன. 'மெய்ந்நெறி முன்கண்டு கூடலுமாம்' எனக் கூட்டுக.

உண்மை நெறியில் சென்றால் எல்லாவற்றையும் கலந்து வியாபித்துள்ள சிவசாதாக்கியத்தைக் கூடலாம் என்பதாம். 7

379. வாள்கொடுத் தானை வழிபட்ட தேவர்கள்
ஆள்கொடுத் தெம்போல் அரனை அறிகிலர்
ஆள்கொடுத் தின்பங் கொடுத்துக் கோளாகத்
தாள்கொடுத் தானடி சாரகி லாரே.

கு - ரை : வாள்-ஓளி. ஆள்கொடுத்து - அடிமையாகக்கொடுத்து. தேவர் தம்மையே அர்ப்பணம் செய்யாமையால் அரனை அறிகிலர் என்க. கோள் ஆக - வலிமையாக. தாள் கொடுத்த - திருவடியைத் தந்த.

இன்பம் கொடுத்த இறைவனை அடையாமல் இருக்கின்றார்களே என்று இரங்கியவாறு. 8

380. ஊழி வலஞ்செய்தங் கோரும் ஒருவற்கு
வாழி சதுமுகன் வந்து வெளிப்படும்
வீழித் தலைநீர் விதித்தது தாவென
ஊழிக் கதிரோன் ஒளியைவென் றுனே.

கு - ரை : ஓரும் ஒருவன் - சிவன். ஊழியைச் செய்பவன் உருத்திரன் ; அவனை ஆராய்ந்து அறிபவன் சிவன் என்க. சதுமுகன் - பிரமன். பிரமன் சிவன் சிருட்டியைத் திருவுளங்கொண்ட காலத்து வெளிப்படுவான் என்க. வீழ் இத்தலை நீர் விதித்தது தா என என்பது, விரும்பப்படுகின்ற என்னுடைய சிரசில் என்ன கட்டளை என்று பிரமன் வேண்டியபடி என்க. ஊழிக் கதிரோன் - ஊழிக்காலத்தில் பேரொளிப் பிழம்பாய் விளங்குபவன்.

பிரமனுக்குச் சிருட்டித் தொழிலை நியமிப்பவன் சிவன் என்பதாம். 9

9. சர்வ சிருஷ்டி

381. ஆதியோ டந்தம் இலாத பராபரம்
போதம தாகப் புணரும் பராபரை
சோதி யதனிற் பரந்தோன்றத் தோன்றுமாந்
தீதில் பரையதன் பால்திகழ் நாதமே.

கு - ரை : பராபரம் - மேலான பரம்பொருள், சிவன்சத்தி என்று பிரிக்க ஒண்ணாத நிலை. பராபரை-பரம்பொருளோடு பிரிப்பின்றியுள்ள நிலை இஃது ஒரு போரொளி நிலையாதலின் 'சோதி' என்றார். பின்னர் சிருட்டிக்கு வரும்போது பரன் என்றும், பரை என்றும் கூறப்படுதலின் 'பரன் தோன்றத் தோன்றுமாந் தீதில் பரை' என்றார். பரையினின்றும் நாதம் தோன்றுமாதலின், 'பரையதன்பால் திகழ்நாதம்' என்றார்.

பரம்பொருளிலிருந்து நாத தத்துவம் உண்டாம் முறை கூறப் பட்டது என்பதாம். 1

382. நாதத்தில் விந்துவும் நாதவிந் துக்களில்
தீதற் றகம்வந்த சிவன்சத்தி என்னவே
பேதித்து ஞானங் கிரியை பிறத்தலால்
வாதித்த விச்சையில் வந்தெழும் விந்துவே.

கு - ரை : சிவன்சத்தி நாதவிந்துக்களில் தோன்றுவதால், 'நாத விந்துக்களில் வந்த சிவன்சத்தி' என்றார். அறிவேயானபோது சிவன் என்றும் செயலேயானபோது சத்தி என்றும் சொல்லப்படுதலால், 'பேதித்து ஞானங்கிரியை பிறத்தலால்' என்றார். இச்சையாவது, உலகைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்ற இறைவனது சங்கற்பமாகிய இச்சை. இவ்விச்சை காரணமாகவே மேற்கூறிய காரியப்பாடுகள் அனைத்தும் சுத்தமாயையினின்றும் தோன்றுவனவாமாதலின், 'இச்சையில் வந்தெழும் விந்துவே' என்றார்.

நாத தத்துவத்தினின்றும் தோன்றும் காரியங்கள் சொல்லப் பட்டன என்பதாம். 2

383. இல்லது சத்தி இடந்தனில் உண்டாகிக்
கல்லொளி போலக் கலந்துள் ளிருந்திடும்
வல்லது ஆக வழிசெய்த அப்பொருள்
சொல்லது சொல்லிடில் தூராதி தூரமே.

கு - ரை : இல்லது - ஆறத்துவாக்களுக்கும் இடமாயுள்ளது, சுத்த மாயை. சத்தி இடந்தனில் உண்டாகி - சத்தியினிடம் வெளிப் பட்டு. கல் - நவரத்தினம். சுத்த மாயை நவரத்தினம் போன்ற பிரகாச முடையது என்க. வல்லது - வன்மையுடையது. இதன் வன்மையைச் சொல்லிடில் மிகவும் அதிகமாதலின், 'தூராதி தூரம்' என்றார்.

சுத்த மாயையின் ஆற்றல் அளவிடற்பாலது அன்று என்பதாம். 3

384. தூரத்திற் சோதி தொடர்ந்தொரு சத்தியாய்
ஆர்வத்து நாதம் அணைந்தொரு விந்துவாய்ப்
பார்ச் சதாசிவம் பார்முதல் ஐந்துக்கும்
சார்வத்துச் சத்திஓர் சாத்துமா னாமே.

கு - ணை : தூரத்திற் சோதி - எண்ணத்துக்கு அப்பாற்பட்ட சிவன். தொடர்ந்தொரு சத்தி என்பது, எண்ணத்துக்குட்பட்டு வரும் நிலையைக் குறித்தது; அது சத்தி. ஆர்வத்து நாதம் - இச்சை காரணமாக உண்டாகிய நாதம். அணைந்தொரு விந்து - நாதத்துக்குப்பின் தோன்றிய விந்து. பார்ச் சதாசிவம் - ஐந்தொழிலை நடத்தும் சதாசிவமூர்த்தி. சாத்துமான் - சத்திமான், சத்தியையுடையவன். சதாசிவமூர்த்தியே பார்முதல் ஐந்துக்கும் சார்வாகிய சத்தியாகவும், சத்தியை உடையவனாகவும் உள்ளான் என்க.

கற்பனை கடந்த சோதியே சத்தியாய் நாதவிந்துவாய்ச் சதாசிவனாய் ஆன முறைமை கூறியபடி. 4

385. மானின்கண் வானாகி வாயு வளர்ந்திடும்
கானின்கண் நீருங் கலந்து கடினமாய்த்
தேனின்கண் ஐந்துஞ் செறிந்தைந்து பூதமாய்ப்
பூவின்கண் நின்று பொருந்தும் புவனமே.

கு - ணை : மான் - அசுத்த மாயை, மூலப்பிரகிருதி. வளர்தல் - தோன்றுதல். கான் - நெருப்பு. கடினமாய் என்றதால் நிலத்தைக் குறித்தார் தேனின் கண் - பஞ்சீகரணத்தில். ஐந்தும் செறிந்து என்பது, ஒவ்வொன்றில் ஏனைய நான்கு பூதங்களும் சேர்ந்து என்றபடி. பூ - பூ என்ற வியாகிருதி; இஃது ஆகாயத்தைக் குறிக்கும். புவனம் - பிரபஞ்சம்.

ஐம்பூதங்களும் அவற்றின் காரியமாகிய புவனங்களும் தோன்றும் முறைமை கூறியபடி. 5

386. புவனம் படைப்பான் ஒருவன் ஒருத்தி
புவனம் படைப்பார்க்குப் புத்திரர் ஐவர்
புவனம் படைப்பானும் பூமிசையானும்
புவனம் படைப்பானப் புண்ணியன் தானே.

கு - ணை : ஒருவன் ஒருத்தி - சிவன் சத்தி. புத்திரர் ஐவர் - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் ஆகிய ஐவர். பூமிசையானும் - நான்முகனாய். புண்ணியன் - இதம் செய்பவன்.

சிவசத்தி சோகுபமான பொருளே நான்முகனாய் உலகினைப் படைத் தருகும் என்பதாம். 6

387. புண்ணியன் நந்தி பொருந்தி உலகெங்கும்
தண்ணிய மாணை வளர்த்திடுஞ் சத்தியுங்
கண்ணியல் பாகக் கலவி முழுதுமாய்
மண்ணியல் பாக மலர்ந்தெழு பூவிலே.

கு - ரை : தண்ணிய - குளிர்ச்சி பொருந்திய. மாணை என்பது இங்கு மாயாகாரியப் பொருளைக் குறித்தது. நந்தி வளர்த்திடும் என்க. கண்ணியல்பு - கண்ணோட்டம் அல்லது இரக்கம். கலவி - விளையாட்டு. மண் இயல்பு - தாங்குந் தன்மை.

சிவனும் சத்தியும் உலகினை வளர்க்கும் இயல்பு கூறப்பட்டது என்பதாம். 7

388. நீரகத் தின்பம் பிறக்கும் நெருப்பிடை
காயத்திற் சோதி பிறக்கும்அக் காற்றிடை
ஓர்வுடை நல்லுயிர்ப் பாதம் ஒலிசத்தி
நீரிடை மண்ணின் நிலைப்பிறப் பாமே.

கு - ரை : நீரகம் - மணிபூரகம். இன்பம் பிறக்கும் என்பது, புருஷன் இங்குப் பொருந்தி உலகியல் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் என்றபடி. காயம் என்பது அனாகதஸ்தானம். சோதி பிறத்தலாவது, நெஞ்சிலிருந்து ஒளிக் கிரணங்கள் உண்டாம் என்க. அதற்கு மேலுள்ள விசுத்தி ஸ்தானத்தில் வாயுவின் ஓட்டம் அமைந்துள்ளமையால், 'காற்றிடை ஓர்வுடை நல்லுயிர்ப்' என்றார். எல்லாவற்றையும் நிலைக்களனாகக் கொண்ட ஆகாய பூதம் நாத மயமாகவுள்ளது ஆதலின், அதனை, 'ஒலிசத்தி' என்றார். நெற்றியும் அதன் மேலும் ஆகாயப் பகுதி என்க. சுவாதிட்டானத்துக்கும் மணிபூரகத்துக்கும் இடையே யுள்ள பிரதேசத்தை, 'நீரிடை மண்ணின் நிலை' என்றார். பிறப்பாமே என்றது, தோற்றம் உண்டாம் என்றபடி.

பஞ்ச பூதச் சேர்க்கையால் உடம்பு உண்டாம் என்பதாம். 8

389. உண்டுல கேழும் உமிழ்ந்தான் உடனாகி
அண்டத் தமரர் தலைவனும் ஆதியுங்
கண்டச் சதுமுகக் காரணன் தன்னொடும்
பண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே.

கு - ரை : உண்டுலகேழும் உமிழ்ந்தான் - திருமால். உடனாகி - பொருந்தி. அண்டத்தமரர் தலைவன் - அண்டங்களுக்குத் தலைவனாகிய சதாசிவன். கண்டச் சதுமுகக் காரணன் - உலகினைப் படைக்கும் நான்முகன். படைக்கும் பொருள் - படைக்கின்ற பொருளாகும்.

சதாசிவன் பிரம்ம விஷ்ணுக்களை அட்டித்து நின்று ஆக்கல் காத்தலாகிய தொழில்களைச் செய்கிறான் என்பதாம். 9

390. ஓங்கு பெருங்கடல் உள்ளுறு வானெனும்
பாங்கார் கயிலைப் பராபரன் தானும்
வீங்குங் கமல மலர்மிசை மேலயன்
ஆங்குயிர் வைக்கும் அதுவுணர்ந் தானே.

கு - ரை : ஓங்கு பெருங்கடல் உள்ளுறுவான் - பெருகுகின்ற கடற்பிரதேசமாகிய மணிபூரகத்திலுள்ள திருமால். கயிலைப் பராபரன் - சிரசில் விளங்கும் சதாசிவன். வீங்கும் கமல மலர்மிசை மேலயன் - பூரிக்கின்ற சுவாதிட்டானச் சக்கரத்தில் இருக்கின்ற பிரமன். உயிர் வைத்தலாவது, உயிரை உடம்புள் சேர்த்தலாம் தூலத்தில் பிண்டமான பிறகே பிரானான் வைக்கப்படும் என்றுணர்க. இது வாயு தத்துவத்தில் விளங்கும் மகேசுரன் செயல் என்க.

சதாசிவன், திருமால் பிரமன் மகேசுரனோடு பொருந்தி உடம்போடு உயிரைச் சேர்க்கும் தொழிலை உணர்ந்திருந்தான் என்பதாம். 10

391. காரணன் அன்பிற் கலத்தெங்கும் நின்றவன்
நாரணன் நின்ற நடுவுட லாய்நிற்கும்
பாரணன் அன்பிற் பதஞ்செய்யும் நான்முகன்
ஆரண மாய்உல காயமாந் தானே.

கு - ரை : காரணன் - சிருட்டி காரணன். அன்பிற் கலத்தெங்கும் நின்றவன் - அன்பினால் எல்லாப் பொருளோடும் கலந்து நின்ற சதாசிவன். நின்ற நடுவுடலாய் நிற்கும் - திருமாலாய் உடம்பின் நடுப்பாகமாகிய உந்திஸ்தானத்தில் இருக்கும். பார் - புவனம். அன்பிற் பதஞ்செய்யும் - பிரமனும் அன்பில் குழையச்செய்து தோன்றச் செய்யும். ஆரணமாய் - சொற் பிரபஞ்சமாய். உலகமாய் - பொருட் பிரபஞ்சமாய்.

சதாசிவனே பிரம்மவிஷ்ணுக்களாய் இருத்தலோடு சொற்பிரபஞ்சம் பொருட்பிரபஞ்சமாயும் உள்ளான் என்பதாம். 11

392. பயன்எளி தாம்பரு மாமணி செய்ய
நயன்எளி தாகிய நம்பன்ஒன் றுண்டு
அயன்ஒளி யாயிருந் தங்கே படைக்கும்
பயனெளி தாம்வய ணந்தெளிந் தேனே.

கு - ரை : பருமாமணி - பெரிய சோதி. நயன் - நன்மை. நம்பன் - நம்பத் தகுத்தவன். சோதியும் நப்பனுமாகிய மூர்த்தியே அயனாய்ப் படைக்கும் என்க. வயணம் - காரணம். தெளிந்தேன் என்பது, படைப்பின் காரணம் தெரிந்தேன் என்றபடி.

சிவனை அடைவதே சிருட்டித் தொழிலின் காரணம் என்பதாம். 12

393. போக்கும் வரவும் புனிதன் அருள்புரிந்
தாக்கமுஞ் சிந்தைய தாகின்ற காலத்து
மேக்கு மிகநின்ற எட்டுத் திசையொடுந்
தாக்குங் கலக்குந் தயாபரன் தானே.

கு - ரை : போக்கு - அழிப்பு. வரவு-படைப்பு. ஆக்கம் - காப்பு. சிந்தையதாகின்ற காலமாவது, அருளால் நிகழும் இம்முச் செயலையும் நினைக்கும் காலம். மேக்கு மிகநின்ற - சிரசில் குழவுள்ள. தாக்கும் கலக்குந் தயாபரன் என்பது, மூலாதாரத்திலிருந்து மேலே வந்த செவ்வொளி சிரசின் எட்டுப் பக்கமும் பரவும் என்றபடி.

இறைவனது அருளை நினைந்தபோது விளங்கித் தோன்றுவான் என்பதாம். 13

394. நின்றுயி ராக்கு நிமலன்என் னாருயிர்
ஒன்றுயி ராக்கும் அளவை உடலுற
முன்துய ராக்கும் உடற்குந் துணையதா
நன்றுயிர்ப் பானே நடுவுநின் ருனே.

கு - ரை : நின்றுயி ராக்கு நிமலன் என்பது, உயிரோடு பொருந்தி நின்று பக்குவப்படுத்தும் மலமில்லா சதாசிவன் என்றபடி. ஒன்றுயி ராக்கும் அளவை உடலுற என்பது, உயிரோடு கலந்து உடம்பில் பொருந்தி என்றபடி. முன் துயராக்கும் உடற்குத் துணையதா என்பது, முன்னே துன்பத்தைக் கொடுத்த உடம்புக்குத் துணையாய் என்றபடி. நன்றுயிர்ப்பானே நடுவுநின்றானே என்பது, நடு நாடியின் உச்சியில் உயிர்ப்பாய் உள்ளான் என்றபடி.

சதாசிவன் உடம்பில் பொருந்தித் துன்பத்தைப் போக்கி இன்பம் அருளுவான் என்பதாம். 14

395. ஆகின்ற தன்மையில் அக்கணி கொன்றையன்
வேகின்ற செம்பொனின் மேலணி மேனியன்
போகின்ற சீவன் புகுந்துட லாய்உளன்
ஆகின்ற தன்மைசெய் ஆண்டகை யானே.

கு - ரை : ஆகின்ற தன்மையில் - பிரபஞ்சம் உண்டாதற் பொருட்டு. அக்குஅணி - எலும்பு மாலை. வேகின்ற செம்பொன் - உருகுகின்ற சிவந்த பொன். மேலணி - மேலான அழகிய. கொன்றை மாலையணிந்த இறைவன் செம்மேனியன் என்க. போகின்ற சீவன் - பிறவிக்குப் போகின்ற சீவன். புகுந்த உடலாய் உளன் என்பது, உடலாயும் உள்ளான் என்றபடி. 'உடலிடங் கொண்டாய்' என்பது திருவாசகம். ஆகின்ற தன்மையாவது, சிவமாந்தன்மையாம். ஆண்டகையான் - ஆளுந்தன்மையுடையான்.

சிவந்த ஒளிபோன்ற பெருமான் சீவர்கள் தங்கும் உடலாகவும் உள்ளான் என்பதாம். 15

396. ஒருவன் ஒருத்தி வினாயாடல் உற்றார்
 இருவர் வினாயாட்டும் எல்லாம் வினைக்கும்
 பருவங்கள் தோறும் பயன்பல வான
 திருவொன்றிற் செய்கை செகமுற்று மாமே.

கு - ரை : இருவர் - சிவசத்தி. சிவசத்தி வினாயாட்டால் எல்லாம் உண்டாம் என்க. பருவங்கள் தோறும் பயன்பலவான என்பது, கால வேறுபாட்டுக்கேற்ப வினையும் பயனும் வேறுபடும் என்றபடி. திருவொன்றின் செய்கை - சிவ சத்தியின் அருட்பதிவு. சிவர்களின் விருப்பத்துக் கேற்பச் சிவசத்தியின் அருட்பதிவு வேறுபடும் என்க.

சிவ சத்தி வினாயாட்டால் உலகம் உண்டாகவும், பயன் பெறவும் ஆம் என்பதாம். 16

397. புகுந்தறி வான்புவ னுபதி அண்ணல்
 புகுந்தறி வான்புரி சக்கரத் தண்ணல்
 புகுந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேள்
 புகுந்தறி யும்முடிக்க காகிநின் ருரே.

கு - ரை : புவனுபதி அண்ணல் - புவனங்களை அழித்தலைச் செய்யும் உருத்திரன். புரிசக்கரத் தண்ணல் - பந்தங்களால் சுற்றப் பட்ட உலகினைக் காக்கின்ற திருமால். மலர் மேலுறை புத்தேள் - சுவாதிட்டான்ச் சக்கரத்துள்ள பிரமன். முடிக்காகி நின்றான் - முடிமேல் ஆகாயக் கூற்றில் விளங்கும் சதாசிவன்.

சதாசிவன் மூவர் தொழிலையும் புகுந்து அறிபவனாகவும் உள்ளான் என்பதாம். 17

398. ஆணவச் சத்தியும் ஆம்அதில் ஐவருங்
 காரிய காரண ஈசர் கடைமுறை
 பேணிய ஐந்தொழி லால்விந்து விற்பிறந்(து)
 ஆணவம் நீங்கா தவரென லாகுமே.

கு - ரை : ஐவர் - சதாசிவராதி ஐவர். காரிய காரண ஈசர் - மேலுள்ளவர் காரண ஈசர், கீழுள்ளவர் காரிய ஈசர். விந்து - சுத்தமாயை. ஆணவம் நீங்காதவர் என்பது, அதிகார மலம் மாத்திரம் உடையவர் என்றபடி.

ஐவரும் படைத்தலாதி ஐந்தொழிலைப் புரிவதற்கு அதிகார மலம் மாத்திரம் உடையவர் என்பதாம். 18

399. உற்றமுப் பாலொன்று மாயாள் உதயமா
மற்றைய மூன்று மாயோர தயம்விந்து
பெற்றவன் நாதம் பரையிற் பிறத்தலால்
துற்ற பரசிவன் தொல்விளை யாட்டிதே.

கு - ரை : முப்பால் ஒன்று - சத்தி, சாதாக்கியம், ஈசரம், சுத்த வித்தை ஆகிய நான்கு. மாயாள் உதயமாம் - சுத்த மாயையினின்றும் தோன்றுவனவாம். மற்றைய மூன்று - காலம், நியதி, கலை ஆகிய மூன்று. மாயோரதயம் - அசுத்த மாயையின் காரியம். விந்து பெற்ற வன் நாதம் பரையிற் பிறத்தலாவது, விந்துவைப் பெற்ற நாதமானது பரையினின்றும் தோன்றியது என்பதாம். துற்ற - பொருந்திய.

மாயையின் செயல் இறைவன் விளையாட்டு என்பதாம்.

19

400. ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதியென்
போகாத சத்தியுட் போந்துடன் போந்தனர்
மாகாய ஈசன் அரன்மால் பிரமனும்
ஆகாயம் பூமி காண அளித்தலே.

கு - ரை : ஆகாயமாதி - ஆகாயம் முதலிய ஐம்பூதங்கள். சதாசிவராதி - ஐம்பூதங்களை இயக்கும் சதாசிவர் முதலிய ஐவர். போகாத சத்தி - என்றும் உள்பொருளாகிய மாயாசத்தி. மாயை நித்தப் பொருளாயும், சடமாயும், முதல்வனுக்குப் பரிக்கிரக சத்தியாயும் இருத்தலின், 'போகாத சத்தி' என்றார். சதாசிவராதி போந்தனர் என்பது, உடம்பிலும் உயிரிலும் கலந்து தொழில்புரிகின்றனர் என்ற படி. மாகாய ஈசன் - சதாசிவன். காண அளித்தல் - விண்ணும் மண்ணும் ஆகிய உலகங்கள் தோன்றும்படி செய்தல்.

சதாசிவராதியோர் அண்டமும் பிண்டமும் ஆகிய உலகங்களைத் தோற்றுவித்தும், இயக்கியும் வருகின்றனர் என்பதாம்.

20

401. அளியார் முக்கோணம் வயிந்தவந் தன்னில்
அளியார் திரிபுரை யாம்அவன் தானே
அளியார் சதாசிவ மாகி அமைவாள்
அளியார் கருமங்கள் ஐந்துசெய் வாளே.

கு - ரை : அளியார் - கருணை பொருந்திய. வயிந்தவம் - விந்து. திரிபுரை - அக்கினி சூரிய சந்திரன் ஆகிய மும்மண்டல நாயகி. திரிபுரை முக்கோண பீடத்தில் விளங்குவாள் என்க. ஐந்து - படைத்தலாதி ஐந்தொழில்கள். ஐந்து, உம்மை விரிக்க.

திரிபுரை நாயகியே சதாசிவராகி ஐந்தொழில்களையும் செய்வாள் என்பதாம்.

21

402. வாரணி கொங்கை மனோன்மணி மங்கலி
காரணி காரிய மாகக் கலந்தவள்
வாரணி ஆரணி வானவர் மோகினி
பூரணி போதாதி போதமு மாமே.

கு - ரை : கொங்கை - வட்டவடிவமான இருசுடராகிய கொங்கை. மனோன்மணி - சதாசிவரது சத்தி. மங்கலி - மங்கலப் பொருளாயுள்ளவள். காரணி - காரணமாயுள்ளவள். காரியமாகக் கலந்தவள் - பஞ்சகர்த்தர்கள் செயலிலும் கலந்தவள். வாரணி - (அமுதம்) பிரணவ சொருபமானவள். ஆரணி - வேதப் பொருளாயுள்ளவள். வானவர் மோகினி - தேவரைத் திரோதான சத்தியால் மயக்குபவள். பூரணி - பூர்ணமானவள். போதாதி போதம் - சாத்திர ஞானம் அனுபவ ஞானம் ஆனவள்.

மனோன்மணியே இத்துணையாகவும் இருப்பவள் என்பதாம். 22

403. நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங் கியங்கும் அரன்திரு மாலவன்
மன்றது செய்யும் மலர்மிசை மேலயன்
என்றிவ ராக இசைந்திருந் தானே.

கு - ரை : நின்றது தானாய் - சதாசிவனாய். மகேசுரனே அருளில் செலுத்துபவனுதலின், 'நிறைந்த மகேசுரன்' என்றார். இயங்கும் அரன் - சங்கார காரணாகிய உருத்திரன். மன்றது செய்யும் மலர்மிசை மேலயன் என்பது, மணத்தினைச் செய்கின்ற சுவாதிட்டானச் சக்கரத்திலுள்ள பிரமன். இசைதல் - பொருந்துதல்.

சதாசிவன் தானாய் நின்ற மகேசுரன் பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர் களோடு பொருந்தி இருந்தான் என்பதாம். 23

404. ஒருவனு மேஉல கேழும் படைத்தான்
ஒருவனு மேஉல கேழும் அளித்தான்
ஒருவனு மேஉல கேழும் துடைத்தான்
ஒருவனு மேஉல கோடுயிர் தானே.

கு - ரை : ஒருவன் - ஒப்பற்ற சிவன். சிவன் ஒருவனே சதாசிவன் என்ற பதியாகிக் காரணக் கடவுளரோடு பொருந்தி முத்தொழிலையும் செய்வன் என்க. உலகோடு உயிர் - உலகமும் உயிரும்.

சிவனே எல்லாமாய் இருக்கிறான் என்பதாம்.

405. செந்தா மரைவண்ணன் தீவண்ணன் எம்இறை
மைந்தார் முகில்வண்ணன் மாயஞ்செய் பாசத்தும்
கொந்தார் குழலியர் கூடிய கூட்டத்தும்
அந்தார் பிறவி அறுத்துநின் ருனே.

கு - ரை : செந்தாமரை வண்ணன் - செம்மேனியனாகிய சிவன்.
மைந்தார் முகில் வண்ணன் - கருமை நிறமுடைய இருளில் செலுத்தும்
திருமால். மாயஞ் செய் பாசத்தும் - மயக்கந்தரும் உலக பந்தம். குழ
லியர் கூட்டம் - பெண்களது கூட்டுறவு. அந்தார் பிறவி - அழகிய
பிறவித் தொடர்.

சிவனே உலக போகத்தினின்றும் விடுவித்து அருள்புரிபவனாவான்
என்பதாம். 25

406. தேடுந் திசைஎட்டுஞ் சீவன் உடல்உயிர்
கூடும் பிறவிக் குணஞ்செய்த மாநந்தி
ஊடு மவர்தம துள்ளத்து னேநின்று
நாடும் வழக்கமும் நான்அறிந் தேனே.

கு - ரை : திசை எட்டு - எட்டு திக்குகள். பிறவிக் குணம் செய்த
லாவது, உடம்போடு உயிர் கூடிப் பிறக்கும்படி செய்தல். ஊடுமவர் -
ஊடுகின்ற காதலர். நாடும் வழக்கம் - விருப்பம் விளைவிக்கின்ற
வழக்கம்.

காதலர் உள்ளத்தே நின்று நந்தி விருப்பத்தைச் செய்கிறான்
என்பதாம். 26

407. ஓராய மேஉல கேழும் படைப்பதும்
ஓராய மேஉல கேழும் அளிப்பதும்
ஓராய மேஉல கேழும் துடைப்பதும்
ஓராய மேஉல கோடுயிர் தானே.

கு - ரை : ஓராயம் - சிவ சத்தி கூட்டம். அளித்தல் - காத்தல்.
உலகோடுயிர் - சட சித்துக்கள்.

சிவசத்தி கூட்டுறவால் படைத்தலாதித் தொழில்கள் நடக்கின்றன
என்பதாம். 27

408. நாதன் ஒருவனும் நல்ல இருவருங்
கோது குலத்தெ டுங் கூட்டிக் குழைத்தனர்
ஏது பணியென் றிசையும் இருவருக்
காதி இவனே அருளுகின் ருனே.

கு - ரை : நாதன் ஒருவன் - சிவன். நல்ல இருவர் - சதாசிவர்
மகேசுரர். இவ்விருவரும் சிவர்களிடமுள்ள சிவம் விளக்கம் பெறும்

முறையில் உதவுவர் என்க. கோது குலம் - சுத்த மாயை அசுத்த மாயை, கூட்டிக் குழைத்தலாவது, மாயைகளைக் கலக்குதலாம். இசையும் இருவர் - ஏவல் கேட்கும் பிரம்ம விஷ்ணுக்கள். இவர்கள் சதா சிவர் மகேசுவரர் ஆணையைத் தாங்கிச் செய்பவர் என்க. ஆதி - சிவன்.

ஆதியாகிய சிவனே நல்ல இருவரோடு பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கும் பணியை அருளுகின்றான் என்பதாம். 28

409. அப்பரி செண்பத்து நான்குநா ருயிரம்
மெய்ப்பரி செய்தி விரிந்துயி ராய்நிற்கும்
பொய்ப்பரி செய்திப் புகலும் மனிதர்கட்
கிப்பரி சேஇருள் மூடிநின் றுனே.

கு - ரை : எண்பத்து நான்கு நாரூயிரம் என்பது, எண்பத்து நான்குலட்சம் யோனி பேதங்களைக் குறித்தது. இறைவன் இத் துணைப் பேதங்களிலும் பொருந்தி நிற்பன் என்க. இதனைப் பொய் யென்று கூறுதல், பொய்ப்பரிசெய்திப் புகலுதலாம். இருள் - ஆணவ வல்லிருள்.

படைப்புப் பேதங்களைப் பொய்யென்று கூறுவோரை வல்லிருளில் ஆழ்த்துகிறான் என்பதாம். 29

410. ஆதித்தன் சந்திரன் அங்கிஎண் பாலர்கள்
போதித்த வாணொலி பொங்கிய நீர்புவி
வாதித்த சத்தாதி வாக்கு மனதிகள்
ஓதுற்ற மாயையின் விந்துவின் உற்றதே.

கு - ரை : ஆதித்தன் - சூரியன். அங்கி - அக்கினி. எண் பாலர்கள் - இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் ஆகிய எட்டு திக்குப் பாலகர்கள். போதித்த வான் - அறிவுருவாகிய ஆகாயம். புவி - பூமி. சத்தாதி - சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் ஆகிய ஐந்து தன்மாத்திரை. வாக்கு - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாபு, உபத்தம் ஆகிய ஐந்து. மனதி - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நான்கு அந்தக்கரணம். மாயை - அசுத்த மாயை. விந்து - சுத்த மாயை. இத்துணையும் அகத்தே யுள்ளன என உணர்க.

மாயையின் விரிவு கூறப்பட்டது.

30

10. திதி

411. புகுத்துநின் ருன்வெளி யாய்இரு ளாகிப்
புகுத்துநின் ருன்புகழ் வாய்இகழ் வாகிப்
புகுத்துநின் ருன்உட லாய்உயி ராகிப்
புகுத்துநின் ருன்புந்தி மன்னிநின் றுனே.

கு - ரை : வெளி - அருள்வெளி, ஒளி. இருள் - அறியாமையாகிய இருள். புகழ்வாய் இகழ்வாய் என்றமையால் இருதன்மையும் கூறிய வாறு. மன்னிநிற்றல் - பிரிப்பின்றி நிற்றல்.

இறைவனே இருளாய் ஒளியாய், உடலாய் உயிராய் நின்றதோடு புத்தியிலும் பொருந்தியிருந்தான் என்பதாம். 1

412. தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
தானே உடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே கடல்மலை யாதியு மாய்நிற்குந்
தானே உலகில் தலைவனு மாமே.

கு - ரை : உடலுயிர் தத்துவமாய் - உடலாயும், உயிராயும், தத்துவமாயும். கடல்மலையாதி - தாவரப் பொருள்.

இறைவனே தாவரசங்கமப் பொருளாய் நிற்பன் என்பதாம். 2

413. உடலாய் உயிராய் உலகம தாகிக்
கடலாய்க் கார்முகில் நீர்பொழி வானாய்
இடையாய் உலப்பிலி எங்குந்தா னாகி
அடையார் பெருவழி அண்ணல்நின் றுனே.

கு - ரை : கார்முகில் - இருண்ட மேகம். இடை - சுழுமுனை. உலப்பிலி - அழிவில்லாதவன். பெருவழி - பிரமரந்திரம்.

இறைவனே எங்கும் நிறைந்தவனாய் பிரமரந்திரத்தின்மேல் உள்ளவனாய் இருக்கிறான் என்பதாம். 3

414. தேடுந் திசைஎட்டுஞ் சீவன் உடல்உயிர்
கூடு மரபிற் குணஞ்செய்த மாநந்தி
ஊடும் அவர்தம் துள்ளத்து ளேநின்று
நாடும் வழக்கமும் நான் அறிந் தேனே.

கு - ரை : கூடு மரபிற் குணஞ்செய்த - வினைவசத்தால் சேர்தற் குரிய குணங்களை உண்டாக்கிய. ஊடுமவர் - மாறுபடுகிற சீவர். நாடும் வழக்கம் - உள்ளத்திலிருந்து உணரும் இயல்பு.

நந்தி உள்ளத்தில் இருந்து உணரும் தன்மையன் என்பதாம். 4

415. தானொரு காலந் தனிச்சுட ராய்நிற்குந்
தானொரு கால்சண்ட மாருத மாய்நிற்குந்
தானொரு காலந் தண்மழை யாய்நிற்குந்
தானொரு காலந்தண் மாயனு மாமே.

கு - ரை : தனிச்சுடர் - ஒப்பற்ற சூரியன். சண்டமாருதம் - பெருங்காற்று. தண் மழை - குளிர்ந்த மழை. மாயன் - திருமால்.

இறைவனோ ஈடர் முதலியனவாய்த் திருமாலாய்க் காப்பான் என்பதாம். 5

416. அன்பும் அறிவும் அடக்கமு மாய்நிற்கும்
இன்பமும் இன்பக் கலவியு மாய்நிற்கும்
முன்புறு காலமும் ஊழியு மாய்நிற்கும்
அன்புற ஐந்தில் அமர்ந்துநின் ருனே.

கு - ரை : அன்பு அறிவு அடக்கம் ஆகியவை பண்புகள். இன்பமும் இன்பக்கலவியுமாய் - காமத்துக்கும் காமப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாயும். முன்புறு காலம் - தோற்றக் காலம். ஊழி - முடிவுக் காலம். ஐந்தில் - நாத விந்து சாதாக்கியம் மகேசுரம் சுத்த வித்தை ஆகிய ஐந்தில்.

சதாசிவனே சிவதத்துவத்திலிருந்து உயிர்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்து வருகிறான் என்பதாம். 6

417. உற்று வணைவான் அவனே உலகினைப்
பெற்று வணைவான் அவனே பிறவியைச்
சுற்றிய சாலும் குடமுஞ் சிறுதூதை
மற்றும் அவனே வணையவல் லானே.

கு - ரை : உற்று வளைதல் - மாயையினின்றும் உலகினைத் தோன்றச் செய்தல். பெற்று வளைதல் - உயிர்களுக்குப் பிறவியைக் கொடுத்தல். சால் - பேரண்டம். குடம் - அதனுட்பட்ட சிற்றண்டம் (புனனங்கள்). சிறு தூதை - பிண்டமாகிய உடம்பு. தூதையும் என உம்மை விரிக்க.

சுவ்வன் மண்பாண்டங்களை மண்ணிலிருந்து உண்டாக்குவது போல், இறைவன் மாயையினின்றும் உண்டாக்கிக் காத்தருள்வான் என்றபடி. 7

418. உள்ளுயிர்ப் பாயுட லாகிநின் ருன்றந்தி
வெள்ளுயி ராகும் வெளியாய் நிலங்கொளி
உள்ளுயிர்க் கும்உணர் வேயுட லுட்பரந்
தள்ளுயி ராவண்ணந் தாங்கிநின் ருனே.

கு - ரை : உள்ளுயிர்ப்பாய் - உள்ளே மூச்சுக் காற்றாய். வெள்ளுயிர் - தத்துவங்களோடு கூடாத உயிர். வெளியாய் நிலங்கொளி - ஆகாயமாய் இடங்கொடுத்திருப்பவன். உயிர்கள் தங்குதற்குரிய இடமாயும் இருக்கிறான் என்க. தள்ளுயிராவண்ணம் - சீவனது கால எல்லைவரை உணர்வாய் உடம்பினின்றும் நீங்கா வண்ணம். தாங்குதல் - காத்தல்.

நத்தியே உயிர்களுக்கு உடம்பு முதலியவற்றைப் படைத்தற்கு முன்பும், பின்பும் காத்தருளுவான் என்பதாம். 8

419. தாங்கருந் தன்மையுந் தானவை பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றோர் பிறிதில்லை
ஓங்கி எழுமைக்கும் யோகாந்த மவ்வழி
தாங்கிநின் றுனும்அத் தாரணி தானே.

கு - ரை : தாங்கருந் தன்மை - காக்குந் தன்மை. உயிர் வாங்கிய காலத்து - உயிரை உடம்பினின்றும் பிரித்த காலத்து. உயிர் நீங்கிய காலத்தும் இறைவனே தாரகமாம் என்க. எழுமைக்கும் - ஏழு பிறப்புக்கும். யோகாந்தம் - துரியாதீத நிலை. தாரணி - தரிப்பவன்.

இறைவன் ஏழு பிறப்பிலும், உயிர் கருவி கரணங்களைப் பிரிந்து நிற்கும் துரியாதீத நிலையிலும் தாங்குபவன் என்பதாம். 9

420. அணுகினுஞ் சேயவன் அங்கியிற் கூடி
நணுகினும் ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகினும் பார்மிசைப் பல்லுயி ராகித்
தணிகினும் மண்ணுடல் அண்ணல்செய் வானே.

கு - ரை : அணுகினும் - பக்தி நெறியில் புறந்தே நெருங்கினும். அங்கியிற் கூடி நணுகினும் - அக்கினி கலையைத் தூண்டி அத்துடன் பொருந்திப் பிரமரந்திரம் சென்று அணுகினும். ஞானக் கொழுந்து - சிவனருள். யோக நெறியில் ஞானம் கிட்டும் என்க. தணிகினும் - தங்கினும். மண்ணுடல் - மேன்மையான உடல்

அண்ணலாகிய இறைவன் ஞானத்தை நல்குதலோடு நல்ல உடம்பையும் கொடுத்தருளுவான் என்பதாம். 10

11. சங்காரம்

421. அங்கிசெய் தீசன் அகலிடஞ் சுட்டது
அங்கிசெய் தீசன் அலைகடற் சுட்டது
அங்கிசெய் தீசன் அசுரரைச் சுட்டது
அங்கியவ் வீசற்குக் கைஅம்பு தானே.

கு - ரை : அகலிடம் - பிருதிவி - சுவாதிட்டானம். அலைகடல் - அப்பு - மணிபூரகம். சுவாதிட்டானத்தில் உள்ள விந்துவை வற்றச் செய்ததை 'அகலிடம் சுட்டது' என்றும், மணிபூரகத்திலுள்ள காம இச்சையினை அழித்தமையை 'அலைகடல் சுட்டது' என்றும் அருளினார். அசுரர் - ஆணவாதி மும்மல அசுரர். கை அம்பாவது, அக்கினி கலை பாயும் நடுநாடி.

ஈசன் ஞானத்தை அருளி அஞ்ஞானத்தை அழித்தான் என்பதாம். 1

- 422 இலயங்கள் மூன்றினும் ஒன்றுகற் பாந்த
நிலையன் றழிந்தமை நின்றுணர்ந் தேனாஸ்
உலையந்த மெல்லரி போலும் உலகம்
மலையந்த மானிலந் தான்வெந் ததுவே.

கு - ரை : இலயம் - ஒடுக்கம். இலயங்கள் மூன்று - திளப் பிரளயம், மத்தியப் பிரளயம், மகாப் பிரளயம் ஆகிய மூன்று. கற் பாந்த பிரளயம் எனினும், மகாப்பிரளயம் எனினும் ஒக்கும். இழிதல் - கற்ப முடிவு. உலையந்த மெல்லரி - உலையிலிட்ட மென்மையான அரிசி. மலையந்த மானிலம் - குறிஞ்சி முதலிய மாநிலம்.

உலகமானது கற்ப முடிவில் உலையிலிட்ட அரிசிபோல் வெந்து ஒழியும் என்பதாம். 2

423. பதஞ்செய்யும் பாரும் பணிவரை எட்டும்
உதஞ்செய்யும் ஏழ்கடல் ஓதம் முதலாங்
குதஞ்செய்யும் அங்கி கொளுவியா காசம்
விதஞ்செய்யும் நெஞ்சில் வியப்பில்லைத் தானே.

கு - ரை : பதஞ் செய்யும் பார் - மாயையினின்றும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட காரியப் பிரபஞ்சம், சுவாதிட்டானச் சக்கரம். உதஞ் செய்தல் - ஆகுதி செய்தல், மகிழ்ச்சியைத் செய்தல், மூலாதாரத்தைச் சுற்றி எட்டு மலையும் ஏழு கடலும் இருப்பதாகக் கூறுவர். குதஞ் செய்யும் அங்கி - மூலாக்கினி. ஆகாசம் விதம் செய்தலாவது, மூலாக்கினியைத் தூண்டி ஆகாயம் என்ற சிரசுக்குச் செல்லுதல்.

அக்கினி கலையில் நிலைத்திருக்கும் ஞானிக்குக் கற்ப முடிவு ஒரு வியப்பில்லை என்பதாம். 3

424. கொண்டல் வரைநின் றிழிந்த குலக்கொடி
அண்டத்துள் ஊறி யிருந்தெண் டிரையாகி
ஒன்றின் பதஞ்செய்த ஓம்என்ற அப்புறக்
குண்டத்தின் மேல்அங்கி கோலிக்கொண் டானே.

கு - ரை : கொண்டல் வரை - மேகம் படிந்த மலை. அஃதாவது ஒளிமண்டலம் என்க. குலக்கொடி - கூட்டத்தோடு கூடிய ஆதி சத்தி. அண்டம் - உடம்பைச் சுற்றியுள்ள ஒளி மயமான அண்ட கோசம். ஊறியிருந்து - பொருந்தி. ஓம் - பிரணவம். அப்புறக் குண்டம் - மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி குண்டம். கோலிக் கொள்ளுதல் - பிரணவ யோகத்தால் மேனோக்கும் அங்கியாகத் தகுதி செய்து கொள்ளுதல்.

ஆதிசத்தியே அர்த்த மாத்திரை என்ற நாதத்தை அனுகி நாதாந் தத்தில் பொருத்திப் பராசத்தியாயிற்று என்பதாம். 4

425. நித்தசங் காரம் உறக்கத்து நீள்மூடம்
வைத்தசங் காரமுஞ் சாக்கிரா தீதமாஞ்
சுத்தசங் காரந் தொழிலற்ற கேவலம்
உய்த்தசங் காரம் பரன் அருள் உண்மையே.

கு - ரை : நித்த சங்காரம் - தினப் பிரளயம், தூக்கம். மூடம் - அறியாமை. தூங்கும் நிலை அறியாத நிலை என்க. வைத்த சங்காரம் - அமைத்த சங்காரம். சாக்கிராதீதம் - கருவிகள் கழன்ற நிலை. இந் நிலையில் புருடன் ஒன்றே இருக்கும் என்க. தொழிலற்ற கேவலம் - செயலின்றி ஆனந்தமாய் உள்ள நிலை. இது சுத்த சங்காரமாம் என்க. பரன் அருள் உண்மையாவது, சிவனருளில் பொருந்தி யிருத்தல்.

சங்காரத்தால் உயிர்கள் சாக்கிராதீதத்தில் செயலின்றி இருக்கும் என்பதாம். 5

426. நித்தசங் காரம் இரண்டுடல் நீவுதல்
வைத்தசங் காரமும் மாயாசங் காரமாஞ்
சுத்தசங் காரம் மனாதீதந் தோய்வுறல்
உய்த்தசங் காரஞ் சிவனருள் உண்மையே

கு - ரை : நீவுதல் - தடவுதல். தூல உடலினின்றும் குக்கும் உடலைப் பற்றிநின்று தூல உடலை நடுவ விடுதல் என்க மாயா சங்காரம் - மாயையைக் கடந்து நின்றல். மனாதீதம் தோய்வுறல் - மனச் சேட்டையின்றி இருத்தல்.

சங்காரத்தால் உயிர்கள் கருவி கரணங்கள் நீங்கி நிற்கும் என்பதாம். 6

427. நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கினால்
ஒத்தசங் காரம் உடலுயிர் நீவுதல்
சுத்தசங் காரம் அதீதத்துட் டோய்வுறல்
உய்த்தசங் காரம் பரனருள் உண்மையே.

கு - ரை : கருவிடர் - அறியாமையாகிய துன்பம். உடல் உயிர் நீவுதல் - உயிர் உடம்பினின்றும் வேராய் நின்றல். அதீதத்துட் டோய்வுறலாவது, சோதியில் மனம் பதிந்து கருவி கரணங்களைப் பொருந்தாமல் நின்றல்.

சங்காரத்தால் உயிர்கள் சோதியில் பொருந்தியிருக்கும் என்பதாம். 7

428. நித்தசங் காரமும் நீடினைப் பாற்றலின்
வைத்தசங் காரமும் மன்னும் அனாதியிற்
சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரன் அருள்
உய்த்தசங் காரமும் நாலாம் உதிக்கிலே.

கு - ரை : நித்த சங்காரமாவது, செயலினின்றும் நிங்கி இளைப் பாறுவதற்கு அமைத்த உறக்கம். வைத்த சங்காரமாவது, பிறவி முடிந்து மீண்டும் பிறவிக்கு வரும்போது அமைத்த அனாதிமுறை. சுத்த சங்காரமாவது, பரனருளில் தோயாமல் கருவிகளினின்றும் நிங்கும்படி செய்தல். உய்த்த சங்காரமாவது, கருவிகளினின்றும் நிங்கிப் பரனருளில் தோய்ந்து விளங்கும்படி செய்தல்.

சங்காரம் நான்கு வகைப்படும் என்பதாம்.

8

429. பாழே முதலா எழும்பயிர் அப்பயிர்
பாழாய் அடங்கினும் பண்டைப்பாழ் பாழாகா
வாழாச்சங் காரத்தின் மாலயன் செய்தியாம்
பாழாம் பயிராய் அடங்கும்அப் பாழிலே.

கு - ரை : பாழ் - குணம் குறியற்ற சிவன். பயிர் - பிரபஞ்ச முதலாகிய பயிர். பண்டைப் பாழ் பாழாகா என்பது, பழமையான நிட்கள சிவன் ஆகா என்றபடி. வாழாச் சங்காரமாவது, வாழ்வினைக் கொடாத சங்காரம். மாலயன் செய்தியாவது, மீண்டும் சிருட்டிக்கு வரும் செய்தி. பாழாம் பயிராய் அடங்கும் என்பது, பிரபஞ்சம் முதலியவை சிருட்டிக்கு வராது அடங்குதல் என்றபடி.

சர்வ சங்காரத்தில் பிரபஞ்சம் முதலியவை சிவத்தில் ஒடுங்கி யிருக்கும் என்பதாம்.

9

430. தீயவைத் தார்மின்கள் சேரும் வினைதனை
மாயவைத் தான்வைத்த வன்பதி ஒன்றுண்டு
காய்வைத் தான்கலந் தெங்கும் நினைப்பதோர்
ஆய்வைத் தானுணர் வாரவைத் தானே.

கு - ரை : ஆர்தல் - புசித்தல். பிராரத்த வினை கெடும்படி அனுபவித்துத் தீர்தல் என்க. சேரும் வினை - ஆகாமியம் அல்லது ஏறும் வினை. மாய்தல் - கெடுதல். வன்பதி - சகஸ்ரதளம். காயம் வைத்தல் - உடம்பில் வைத்தல். ஆயம் - சிவசத்தி கூட்டம்.

சகஸ்ரதளத்தில் உமையொரு பாகனை உணர்வார எண்ணினால் வினைகள் ஒழியும் என்பதாம்.

10

12. திரோபவம்

431. உள்ளத் தொருவனை உள்ளுறு சோதியை
உள்ளம்விட் டோரடி நீங்கா ஒருவனை
உள்ளமுந் தானும் உடனே இருக்கினும்
உள்ளம் அவனை உருவறி யாதே.

கு - ரை : ஒருவன் - சிவன். உள்ளுறு சோதியை - உள்ளே எழுகின்ற பேரொளிப் பிழம்பை. நீங்காமையாவது, நெஞ்சத்தைவிட்டு அகலாமை. உருவறியாமையாவது, இன்ன தன்மையன் என்றுணராமை.

ஆணவ இருளில் மூடியிருத்தலின், உடனிருந்தும் உயிர் அறிய வில்லை என்பதாம். 1

432. இன்பப் பிறவி படைத்த இறைவனுந்
துன்பஞ்செய் பாசத் துயருள் அடைத்தனன்
என்பிற் கொளுவி இசைந்துறு தோற்றசை
முன்பிற் கொளுவி முடிசுவ தாமே.

கு - ரை : இன்பப் பிறவி - இன்பம் பெறுதற்குரிய பிறவி. துன்பம் செய் பாசம் - துன்பத்தைத் தருகின்ற பந்தம். கொளுவுதல் - பொருந்துதல். தோற்றசை - தோலும் தசையும். உடம்பு தோலும் தசையாலும் ஆயது என்க. முடிசுவது ஆவது, முத்தியருளுதல்.

இறைவன் துன்பம் அருளித் தூய்மை செய்தற்பொருட்டே உடம்போடு உயிர்களைப் பொருத்தினான் என்பதாம். 2

433. இறையவன் மாதவன் இன்பம் படைத்த
மறையவன் மூவரும் வந்துடன் கூடி
இறையவன் செய்த இரும்பொறி யாக்கை
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாதே.

கு - ரை : இறையவன் - உருத்திரன். மாதவன் - திருமால். மறையவன் - பிரமன். பின்வரும் இறையவன் மறையவன் என்பன சதாசிவ மூர்த்தியைக் குறிக்கும். சதாசிவ மூர்த்தியே உயிருக்கு உபகாரமாக நாத மயமாகவுள்ளவர் என்றுணர்க. இரும்பொறியாக்கை - பெருமையுள்ள இயந்திரமான சரீரம்.

உருத்திரன் முதலிய மூவரும் இறைவனது செய்தியை அறியார் என்பதாம். 3

- 434 காண்கின்ற கண்ணொளி காதல்செய் தீசனை
ஆண்பெண் அலியுரு வாய்நின்ற ஆதியை
ஊண்படு நாவுடை நெஞ்சம் உணர்ந்திட்டுச்
சேண்படு பொய்கைச் செயலனை யாரே.

கு - ரை : காதல் செய்து - அன்பு செலுத்தி. ஊண்படுநா -
விசுத்தி (தொண்டை) சக்கரம். சேண்படு பொய்கை - சிரசின்
மேலுள்ள ஆகாய மண்டலம்.

விசுத்திச் சக்கரத்தின் வழியாக ஆகாயமண்டலத்தில் உணர்வைச்
செலுத்த அறியார் என்று இரங்கியவாறு. 4

435. தெருளும் உலகிற்குந் தேவர்க்கும் இன்பம்
அருளும் வகைசெய்யும் ஆதிப் பிரானுஞ்
சுருளுஞ் சுடருறு தூவெண் சுடரும்
இருளும் அறநின் றிருட்டறை யாமே.

கு - ரை : தெருள் - தெளிவு. உலகு என்பது உயிரை. ஆதிப்
பிரான் - மகேசுவரன். மறைப்பினைச் செய்பவன் மகேசுவரன் என்க.
சுடர் - சூரியன். தூவெண் சுடர் - தூவெண்மதி. இருட்டறை யாமே
என்பது, இரவும் பகலும் கெடநின்ற மறைப்பினைச் செய்யும் என்றபடி.

ஆதிப்பிரான் இராப்பகலற்ற இடத்தே கொண்டுசெல்ல மறைப்
பினைச் செய்தருளுவான் என்பதாம். 5

- 436 அரைக்கின் றருள்தரும் அங்கங்கள் ஓசை
உரைக்கின்ற ஆசையும் ஒன்றொடொன் றெவ்வாப்
பரக்கும் உருவமும் பாரகந் தானாய்க்
கரக்கின் றவைசெய்த காண்டகை யானே.

கு - ரை : அரைக்கின்றருள்-மறைப்புச்சத்தி. அங்கங்கள்-உடல்
உறுப்புக்கள். ஓசை - வாக்கு. ஒன்றொடொன்றெவ்வா உருவம் -
மாறுபட்ட வடிவம். பாரகம் - உலகம். கரத்தல் - மறைத்தல். காண்ட
கையான் - கானும் தன்மையுடையவன். 'காண்டகையான் அரைக்கின்
றருள் தரும்' என முடிக்க.

சதாசிவன் உறுப்புக்கள் முதலியவற்றின் வேறுபாட்டின்
காரணத்தை அறியாவண்ணம் மறைப்பினைச் செய்கின்ற திரோபவச்
சத்தியைத் தருவான் என்பதாம். 6

437. ஒளித்துவைத் தேனுள் றுறவுணர்ந் தீசனை
வெளிப்பட்டு நின்றருள் செய்திடு மீண்டே
களிப்பொடுங் காதன்மை என்னும் பெருமை
வெளிப்பட்ட டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே.

கு - ரை : உள்ளுறவுணர்தலாவது, அகவழிபாடு. ஞானியர் கிரியையின்றி எண்ணுவர் என்க. காதன்மை - அன்பு. வேட்சி - விருப்பம். வெளிப்பட்டிறைஞ்சலாவது, புற வழிபாடு. புற வழிபாடும் இறைவனுக்கு விருப்பமாம் என்க.

ஈசனை உள்ளுற உணரும் பெருமையினைக் கூறியவாரும்.

7

438. நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங் கியங்கி யரன் திரு மாலவன்
நன்றது செய்யும் மலர்மிசை மேலயன்
என்றிவ ராகி இசைந்திருந் தானே.

கு - ரை : இயங்குதல் - நடத்துதல். ஏனைய மூவரோடும் கலந்து இயங்குகின்றமையால் நிறைந்த மகேசுரன் ஆயினான் என்க. நன்றது செய்யும் மலர்மிசை மேலயன் என்பது, பிரமனே சிருட்டித் தொழில் மாறியபோது இறைவனையடைய உதவுகிறான் என்றபடி. இசைந்திருத்தல் - பொருந்தியிருத்தல்.

மகேசுரனே அரனாகத் திருமாலாகப் பிரமனாகப் பொருந்தியிருந்து பக்குவம் பெறும் வரை மறைப்பினைச் செய்கிறான் என்பதாம்.

8

439. ஒருங்கிய பாசத்துள் உத்தம சித்தின்
இருங்கரை மேலிருந் தின்புற நாடி
வருங்கரை ஓரா வகையினிற் கங்கை
அருங்கரை பேணில் அழுக்கற லாமே.

கு - ரை : ஒருங்கிய பாசம் - ஒடுங்கிய பாசம். உத்தம சித்து - சிவன். பாசம் ஒடுங்கியபோது சிவன் விளங்கும் என்க. இருங்கரை - பெருங்கரை. மேலிருந்து இன்புற நாடலாவது, ஆத்மானுபவம் விழைதலாம். வருங்கரை - பிறப்பு. ஓராவகை - நினையா வண்ணம். கங்கை - ஆகாய கங்கை. சங்கோசையோடு வரும் ஆகாய கங்கையைப் பொருந்தினால் மாசு அகலும் என்க.

மறைப்பினால் உண்டாகும் அறியாமையைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

9

440. மண்ணென்று தான்பல நற்கல மாயிடும்
உண்ணின்ற யோனிகட் கெல்லாம் ஒருவனே
கண்ணென்று தான்பல காணுந் தனைக்காண
அண்ணலும் இவ்வண்ண மாகிநின் றானே.

கு - ரை : பலகலமாதல் - சட்டி பாளை முதலியவையாதல். யோனி - சரீர பேதம். ஒருவனே எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாம் என்க. கண் தன்னைக் காணுமையாவது, புறப்பொருள் பலவற்றைக் கண்டாலும்,

தன்மையும் தன்னைச் செலுத்தும் சீவனையும் காணு என்க. இவ் வண்ணாவது, சீவனும் தன்மையும் தன்னைச் செலுத்தும் அண்ணையும் காணு என்க.

மூல காரணான சிவன் சிவர்களது புலனறிவால் அறியப்படாதவன் என்பதாம்.

10

13. அநுக்கிரகம்

441. எட்டுத் திசையும் எறிகின்ற காற்றொடு
வட்டத் திரையனல் மாநிலம் ஆகாயம்
ஒட்டி உயிர்நிலை என்னும்இக் காயப்பை
கட்டி அவிழ்ப்பன் கண்ணுதல் காணுமே.

கு - ரை : எறிகின்ற காற்று - விசுகின்ற காற்று. வட்டத் திரை - வட்டமாகச் சூழ்ந்துள்ள கடல். இங்கு நீராகிய பூதத்தைக் குறிக்கும். அனல் நிலம் ஆகாயம் ஆகியவை ஏனைய மூன்று பூதங்களாம். ஒட்டி - சேர்த்து. ஐம்பூத பரிணமம் இவ்வுடம்பு என்றுணர்க. உயிர்நிலை - உயிர் தங்கிய இடம். கட்டி அவிழ்த்தலாவது, உடம்போடு உயிரைச் சேர்த்தும் பிரித்தும் வைத்தல்.

சதாசிவன் சிவர்களைப் பிறப்பிப்பிற் செலுத்தி மலநீக்கி அருள் புரிகிறான் என்பதாம்.

1

442. உச்சியில் ஓங்கி ஒளிதிகழ் நாதத்தை
நச்சியே இன்பங்கொள் வார்க்கு நமன்இல்லை
விச்சும் விரிசுடர் மூன்றும் உலகுக்குத்
தச்சு மவனே சமைக்கவல் லானே.

கு - ரை : உச்சி - பிரமரந்திரம். நச்சுதல் - விரும்புதல். பிரமரந்திரத்தில் விளங்கும் நாதத்தை விரும்புவார்க்கு இறப்பு இல்லை என்க. விச்சு - வித்து. விரிசுடர் மூன்று - சோம சூரியாக்கினியாகிய மூன்று. தைத்தல் - இணைத்தல். தைத்து என்பது தச்சு என வந்தது.

உலகினுக்கு வித்தாகவும் விரிசுடர் மூன்றினையும் சேர்ப்பவனாகவும் உள்ளான் என்பதாம்.

2

443. குசவன் திரிகையில் ஏற்றிய மண்ணைக்
குசவன் மனத்துற்ற தெல்லாம் வளைவன்
குசவனைப் போல்எங்கள் கோன்நந்தி வேண்டில்
அசைவில் உலகம் அதுஇது வாமே.

கு - ரை : திரிகை - மண் பாண்டம் செய்யும் இயந்திரம். வளைதல் - செய்தல். குசவன் தான் எண்ணியவாறு பாண்டம் செய்வான்

என்க. வேண்டில் - விரும்பினால். அசைவில் உலகம் - சடத் தன்மை பொருந்திய உலகம். அதுஇதுவாதலாவது, பலவகையாதலாம்.

நந்தியெம்பெருமான் குசவளைப்போல் எண்ணியவாறு தனு கரண புவன போகங்களைப் படைத்தருளுவான் என்பதாம். 3

444. விடையுடை யான்விகிர் தன்மிகு பூதப்
படையுடை யான்பரி சேஉல காக்குங்
கொடையுடை யான்குணம் எண்குண மாகுஞ்
சடையுடை யான்சிந்தை சார்ந்துநின் றுனே.

கு - ரை : விடையுடையான் - ஒளியை வாகனமாகவுடையவன். ஒளியில் வெளிப்படுவான் என்க. விகிர் தன் - மாறுபட்ட செயலைச் செய்பவன். படை - புவனபதிகள். பரிசே உலகாக்குதலாவது, எண்ணியவாறு செய்தலாம். எண் குணம் - தன் வயத்தனாதல் முதலிய எண் குணங்கள். 'எண்குணத்தான் தான்' என்ற திரு வள்ளுவர் வாய்மொழியை ஒப்பிடுக. சடையுடையான் - ஒளிக் கிரணங் களை வீசிக்கொண்டிருப்பவன்.

விடையுடை யான் சிந்தையில் பொருந்தியுள்ளான் என்பதாம். 4

445. உகந்துநின் றேபடைத் தான்உல கேழும்
உகந்துநின் றேபடைத் தான்பல ஊழி
உகந்துநின் றேபடைத் தான்ஐந்து பூதம்
உகந்துநின் றேஉயிர் ஊன்படைத் தானே.

கு - ரை : உகத்தல் - விரும்புதல். உலகம் வாழவேண்டும் என்ற விருப்பமாம். ஊழி - பிரளயம். ஊன் - உடம்பு.

உலகம் முதலியவற்றை விரும்பிப் படைத்தருளினன் என்பதாம். 5

446. படைத்துடை யான்பண் டுலகங்கள் ஏழும்
படைத்துடை யான்பல தேவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பல சீவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பர மாகிநின் றுனே.

கு - ரை : உடையான் - உடமையாகக் கொண்டவன். பரன் - முதல்வன்.

உலகம் முதலியவற்றைப் படைத்து அவற்றிற்குத் தலைவனாக உள்ளான் என்பதாம். 6

447. ஆதி படைத்தனன் ஐம்பெரும் பூதம்
ஆதி படைத்தனன் ஆசில்பல் ஊழி
ஆதி படைத்தனன் எண்ணிவி தேவரை
ஆதி படைத்தவை தாங்கிநின் ருனே.

கு - ரை : ஆதி-ஆதிசத்தியோடு கூடிய சதாசிவன். ஆசு-குற்றம். உயிர்களுக்கு இளைப்பாறுதல் பொருட்டுப் பிரளயம் உண்டாவதால் 'ஆசில் பல்ஊழி' ஆயிற்று.

சதாசிவன் பூதங்கள் முதலியவற்றைப் படைத்து அவற்றைத் தாங்குவனாகவும் உள்ளான் என்பதாம். 7

448. அகன்றான் அகலிடம் ஏழுமொன் ருகி
இவன்று னெனநின் றெளியனும் அல்லன்
சிவன்றான் பலபல சீவனும் ஆகி
நவின்றான் உலகுறு நம்பனு மாமே.

கு - ரை : அகலிடம் - உலகம். அகன்றான் - கடந்தவன். உலகி னுக்கு வேறாய் உள்ளவன் என்க. இவன்றனென நின்றல் - உடனாய் நின்றல். சீவனோடு உடனாய் இருந்தும் அருமையானவன் என்க. நவின்றான் - உபதேசம் செய்தான்.

கடந்த பொருளாயிருந்தும் சீவனோடு கலந்து பிரணவத்தை உபதேசிக்கும் ஞானகுருவாயும் உள்ளான் என்பதாம். 8

449. உண்ணின்ற சோதி உறநின்ற ஒருடல்
விண்ணின் றமரர் விரும்பும் விழுப்பொருள்
மண்ணின்ற வானோர் புகழ்திரு மேனியன்
கண்ணின்ற மாமணி மாபோத மாமே.

கு - ரை : சோதி உறநின்ற ஒருடல் என்பது, சோதி உயிர் பொருந்தி நிற்கும் உடம்பாகவும் உள்ளது என்றபடி. மண்ணின்ற வானோர் - மண்ணிலகத்தில் பக்குவம் பெற்றவர். மாபோதம் - மேலான அறிவு.

சோதிப் பொருள் உடம்பாகவும், விழுப் பொருளாகவும், புகழ் திருமேனியாகவும், மாமணியாகவும், ஞானமாகவும் உள்ளது என்பதாம். 9

450. ஆரும் அறியாத அண்டத் திருவுருப்
பார்முத லாகப் பயிலுங் கடத்திலே
நீரிநிற் பால்போல நிற்கின்ற நேர்மையைச்
சோராமற் காணுஞ் சுகம் அறிந் தேனே.

கு - ரை : பார் முதலாகப் பயிலுங் கடம் - பூமி முதலிய அண்டங் களில் பொருந்திய சரீரம். நீரினிற் பால்போல் நிறற்றலாவது, நீர் என்றும் பால் என்றும் பிரித்தறியாவாறுபோல் சிவன் என்றும் சிவன் என்றும் பிரித்தறியாவாறு நிறற்றலாம். சோர்தல் - அயர்தல். சுகம் - பேரின்பம்.

சிவனது கலந்திருக்குந் தன்மையைக் கண்டு பேரின்பம் பெற்றேன் என்பதாம். 10

14. கர்ப்பக்கிரியை

451. ஆக்குகின் ருன்முன் பிரிந்த இருபத்தஞ்
சாக்குகின் ருனவ னாதிஎம் ஆருயிர்
ஆக்குகின் ருன்கர்ப்பக் கோளகை யுள்ளிருந்
தாக்குகின் ருன்அவன் ஆவ தறிந்தே.

கு - ரை : இருபத்தஞ்சு - ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கும் புருட தத்துவம் ஒன்றுமாக இருபத்தைந்து. இவை, முன் இறப்பின் போது பிரிந்தமையின், 'பிரிந்த இருபத்தஞ்சு' என்றார். கர்ப்பக் கோளகை - கருப்பப்பை. ஆவது அறிதலாவது, உடல் வளர்ச்சிக்குத் தேவையை அறிதல்.

ஆதியாகிய இறைவன் உயிரைத் தத்துவங்களோடு சேர்க்கிறான் என்பதாம். 1

452. அறிகின்ற மூலத்தின் மேல்அங்கி அப்புச்
செறிகின்ற ஞானத்துச் செந்தாள் கொளுவிப்
பொறைநின்ற இன்னுயிர் போந்துற நாடிப்
பறிகின்ற பத்தெனும் பாரஞ்செய் தானே.

கு - ரை : அங்கி அப்பு - அக்கிரியையும் நீரும். இவை மூலாதாரத் தின் மேல் கருத்தரிக்கும் இடமாம் என்க. ஞானத்துச் செந்தாள் கொளுவுதலாவது, ஞானமாகிய திருவடியைப் பதித்தலாம். சிசுவுக்கு அறிவு உண்டாகும்படி இறைவன் காட்டும் கருணையாம் என்க. பொறை - பொறுமை. போந்துற நாடி - உயிர் கருவில் புகும்வண்ணம் எண்ணி. பறிகின்ற - கருவினின்றும் நீங்குகின்ற. பத்து - பத்துமாதம். பாரம் - சுமை.

கருவிலே சிவனைப் புகுத்தி அறிவு கொளுவிப் பத்து மாதம் தாங்கி யிருக்கவேண்டும் என்றருளிஞன் என்பதாம். 2

453. இன்புறு காலத் திருவர்முன் பூறிய
துன்புறு பாசத் துயர்மனை வானுளன்
பண்புறு காலமும் பார்மிசை வாழ்க்கையும்
அன்புறு காலத் தமைத்தொழிந் தானே.

கு - ரை : இருவரும் இன்புறு காலத்து என்க. இருவர்-தலைவன் தலைவியுமாகிய இருவர். இன்புறு காலம் - இன்பம் உறும் காலம்.

உறுதல் - பொருந்துதல். முன்பு ஊறிய பாசம் - அனுபவித்துத் தொலையாமல் எஞ்சி நிற்கும் சஞ்சித வினை. துயர் மனை - உடம்பு. வானுளன் - சிதாகாயத்தில் விளங்கும் சிவன். 'வானுளான் காண்' என்பது திருவாசகம். பண்புறு காலம் - பக்குவம் பெறும் காலம். பார்மிசை வாழ்க்கை - உலக வாழ்க்கை. அன்புறு காலத்து - தாய் தந்தையர் அன்போடு கூடுங் காலத்து.

சீவன் பக்குவமடையும் காலத்தையும், பூமியில் வாழவேண்டிய கால எல்லையையும் இறைவன் அன்புறு காலத்தில் அமைத்தான் என்பதாம். 3

454. கருவை ஒழிந்தவர் கண்டநால் மூவேழ்
புருடன் உடலில் பொருந்துமற் றோரார்
திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த
துருவம் இரண்டாக ஓடி விழுந்ததே.

கு - ணை : கருவை ஒழிந்தவர் - கருவைப் பெய்தவர். நால் மூவேழ் - இருபத்தைந்து தத்துவம். புருடன் - ஆண். பொருந்துதல் - தங்குதல். ஓரார் - உணரார். ஆண் உடலில் கரு இரண்டு மாதம் தங்கியிருப்பதைக் கருவைப் பெய்தவர் அறியார் என்க. திரு - பெண். உருவம் இரண்டு - ஆண் பெண் உருவமாகிய இரண்டு.

கருவானது ஆண் உடலில் இரண்டு மாதமும் பெண் உடலில் பத்து மாதமும் தங்கியிருக்கும் என்பதாம். 4

455. விழுந்தது விங்கம் விரிந்தது யோனி
ஒழிந்த முதல்ஐந்தும் ஈரைந்தோ டேறிப்
பொழிந்த புனல்பூதம் போற்றுங் கரணம்
ஒழிந்த நுதல்உச்சி உள்ளே ஒளித்ததே.

கு - ணை : விங்கம் - ஆண்குறி. யோனி - பெண்குறி. ஒழிந்த முதலாவது, புருடன். ஐந்தும் - தன்மாத்திரை ஐந்தும். ஈரைந்து - ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியமாகிய பத்து. புனல் பூதம் - அப்பு முதலிய ஐம்பூதம். கரணம் - அந்தக்கரணம் நான்கு. நுதல் - புருவநடு.

புருடன் அறிவு பெறும்பொருட்டுப் புருவநடுவில் தங்கும் என்பதாம். 5

456. பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயுவுந்
தாவி உலகில் தரிப்பித்த வாறுபோல்
மேவிய சீவனில் மெல்லநீள் வாயுவுந்
கூவி அவிழுங் குறிக்கொண்ட போதே.

கு - ணை. தாவுதல் - பரவுதல். தரிப்பித்தல் - தங்குதல். பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயு உலகில் பரவித் தங்கும் என்க. நீள்

வாயு - பிராணவாயு. குறிக்கொண்டபோது - பிறக்கும் குறிப்பு ஏற்பட்டபோது. அவிழ்தல் - நெகிழ்தல். சீவன் பிறக்குங் காலத்தில் உயிர்வளியைப் பொருந்தி வெளிவரும் என்க. உயிர் வளி - பிராணவாயு.

பிராணன் பொருந்தும் முறை கூறப்பட்டது.

6

457. போகின்ற எட்டுப் புகுகின்ற பத்தெட்டு
மூழ்கின்ற முத்தனும் ஒன்பது வாய்தலும்
நாகமும் எட்டுடன் நாலு புரவியும்
பாகன் விடானென்ற பன்றியு மாமே.

கு - ரை : எட்டு - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய எட்டு. இதுவே புரியட்டக சரீரம் என்க. புகுகின்ற பத்தெட்டு - நாடிகள் பத்தும், காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் துன்பம் அகங்காரம் ஆகிய எட்டும். மூழ்கின்ற முத்தன் - இவற்றுள் அமிழ்ந்துள்ள சீவன். ஒன்பது வாய்தல் - கண் காது முதலிய ஒன்பது வாயில். நாகம் - குண்டளி சத்தி. எட்டுடன் நாலு புரவி - பிராணன். கண்டத்துக்குக் கீழே எட்டு விரற்கடை உலகவர்க்கும், கண்டத்துக்கு மேலே நான்கு விரற்கடை யோகியர்க்கும் சுவாசம் செல்லும் என்க. பாகன் - உமையொரு பாகன். பன்றி - இழிபிறப்பு.

இத்துணையும் கருவில் அமைக்கவில்லையெனில் இழிபிறப்பாய் விடும் என்பதாம்.

7

458. ஏற எதிர்க்கில் இறையவன் ருனாகும்
மாற எதிர்க்கில் அரியவன் ருனாகும்
நேரொக்க வைக்கின் நிகர்போதத் தானாகும்
பேரொத்த மைந்தனும் பேரரசானுமே.

கு - ரை : ஏற எதிர்க்கில் - சுக்கில சுரோணிதக் கலப்பில் சுக்கிலம் எதிர்த்துச் செல்லுதல். அப்பொழுது பிறக்கும் குழந்தை இறையவனைப் போன்றிருப்பான் என்க. மாற எதிர்த்தலாவது, சுரோணிதம் மாறி எதிர்த்து வருதல். அப்பொழுது பிறக்கும் குழந்தை திருமாலைப் போன்றிருப்பான் என்க. நேரொக்க வைத்தலாவது இரண்டும் சமமாகப் பொருந்துதல். அப்பொழுது பிறக்கும் குழந்தை பிரமனைப் போன்றிருப்பான் என்க. போதம் - அறிவு. பேரொத்த மைந்தன் - மூவரது தன்மையையும் ஒத்த மைந்தன்.

மூவரது இயல்பினையும் ஒத்த மைந்தன் பேரரசனாவான் என்பதாம்.8

459. ஏயங் கலந்த இருவர்தஞ் சாயத்துப்
பாயங் கருவும் உருவா மெனப்பல
காயங் கலந்தது காணப் பதிந்தபின்
மாயங் கலந்த மனோலய மானதே.

கு - ரை : ஏய்தல் - பொருந்துதல். ஏயங் கலந்த - ஏய் + அங்கு + அலந்த - பல புவனங்களில் பொருந்தி வருந்தின. இருவர் - ஆண் பெண்ணாகிய இருவர். சாயம் - வண்ணம். காயம் - உடம்பு. ஆண் பெண் சேர்க்கையால் உண்டாகும் கருவும் ஆண் பெண் தன்மையை ஒத்தே உடம்பில் புகும் என்க. மாயம்-வஞ்சனை. லயம் - ஒன்றுபடுதல். சேர்க்கைக்குப் பின் இருவர் மனமும் ஒன்றுபடும் என்க.

தாய் தந்தையருக்கேற்ப வினையின் வழி கருவின் இயல்பும் இருக்கும் என்பதாம். 9

460. கர்ப்பத்துக் கேவல மாயாள் கிளைக்கூட்ட
நிற்குந் துரியமும் பேதித்து நினைவெழ
வற்புறு காமியம் எட்டாதல் மாயேயஞ்
சொற்புறு தூய்மறை வாக்கினஞ் சொல்லே.

கு - ரை : கேவலம் - அறியா நிலை. மாயாள் - மாயை. கிளைக்கூட்ட - தத்துவங்களைச் சேர்க்க. துரியம் - பேருறக்கம் கருப்பத்தில் அறியாநிலையில் மாயை தத்துவங்களைச் சேர்க்க உறக்கநிலை நீங்கிச் சிசுவுக்கு நிலைவு உண்டாகும் என்க. வற்பு - வன்பு, வலிமை. காமியம் எட்டாவன - தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், அதர்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அநைசுவரியம் ஆகிய எட்டு. இவை மாயையின் காரியமாதலால் மாயேயம் எட்டு என்க. சொற்பு - சொல்லப்படும். தூய்மறை வாக்கு - சுத்தமாயையினின்றும் தோன்றும் வாக்கு. வாக்கினின்றும் சொல் உண்டாயிற்று என்பதால் வாக்கினஞ் சொல் என்றபடி.

கருவிலே குணமும் சொல்லும் அமைக்கப்படும் என்பதாம். 10

461. என்பால் மிடைந்து நரம்பு வரிக்கட்டிச்
செம்பால் இறைச்சி திருந்த மனைசெய்து
இன்பால் உயிர்நிலை செய்த இறையோங்கும்
நன்பால் ஒருவனை நாடுகின் றேனே.

கு - ரை : மிடைதல் - பின்றுதல். வரிக்கட்டி - இறுக யாத்து. செம்பால் - குருதி. மனை - உடம்பு. நிலை செய்தல் - தங்கச் செய்தல். நன்பு - நன்மை.

உடம்பில் உயிரினைத் தங்கச்செய்த இறைவனை நாடவேண்டும் என்பதாம். 11

462. பதஞ்செய்யும் பால்வண்ணன் மேனிப் பகலோன்
இதஞ்செய்யு மொத்துடல் எங்கும் புகுந்து
குதஞ்செய்யும் அங்கியின் கோபந் தணிப்பான்
விதஞ்செய்யு மாறே விதித்தொழிந் தானே.

கு - ரை : பதம் செய்தல் - பக்குவம் செய்தல். மேனிப்பகலோன் - சூரியப்பிரகாசம் போன்ற மேனியையுடைய சதாசிவன். இதம்செய்தல் - நன்மை செய்தல். சதாசிவன் உடம்பில் புகுந்து நன்மை செய்வான் என்க. குதம் செய்யும் அங்கி - மூலாதார அக்கினி. விதம் செய்தல் - அடங்கியிருக்க வகை செய்தல். மூலாக்கினியின் வெப்பத்தைத் தணிக்க வகை செய்தருளினான் என்க.

சதாசிவன் உடம்பில் கலந்து மூலாக்கினியின் வெம்மையைத் தணித்து நன்மை புரிந்தான் என்பதாம். 12

463. ஒழிபல செய்யும் வினையுற்ற நாளே
வழிபல நீராடி வைத்தெழு வாங்கிப்
பழிபல செய்கின்ற பாசக் கருவைச்
சுழிபல வாங்கிச் சுடாமல்வைத் தானே.

கு - ரை : ஒழி - ஒழிதல். வினையுற்ற நாள் - வினை பக்குவப்பட்ட நாள். பக்குவம் உண்டானபோது வினை நீங்கும்படி இறைவன் செய்வான் என்க. நீராடுதல் - தூய்மையாதல். எழுவாங்கி என்பது மேலெழும்படி செய்து என்றபடி. பாசக் கரு - பாசத்தில் கட்டுப்பட்ட கரு. சுழி - சுழல். சுடாமல் வைத்தல் - அழியாமல் காப்பாற்றல்.

பாசத்தில் கட்டுப்பட்டுள்ள கருவைச் சுழலினின்றும் எடுத்து அழியாமல் காத்தருளினான் என்பதாம். 13

464. சுக்கில நாடியில் தோன்றிய வெள்ளியும்
அக்கிர மத்தே தோன்றும்வ் வியோனியும்
புக்கிடும் எண்விரல் புறப்பட்டு நால்விரல்
அக்கரம் எட்டும்எண் சாணது வாகுமே.

கு - ரை : சுக்கில நாடி - விந்துக் குழாய். வெள்ளி - விந்து. யோனி என்பது சுரோணிதமாம். எண் விரல் புறப்பட்டு நால்விரல் புக்கிடும் என்பது, சுக்கில சுரோணிதக் கலப்பைக் கூறியது. அக்கரம் எட்டாவன - லவரய ஹ என்பனவும், பிரணவத்தின் உறுப்பாகிய அ உ ம என்பனவுமாம். பஞ்ச பூத அக்கரங்களாகிய ஐந்தும், அகரமாகிய நாதமும் உகரமாகிய விந்துவும் மகரமாகிய மாயையும் சேர்ந்து உடம்பு உண்டாகும் என்க. எண் சாண் என்பது, உடம்பின் அளவு குறித்தது. 'எறும்பும் தன்கையால் எண்சாண்' என்பது பழமொழி.

சுக்கில சுரோணிதக் கலப்பால் எண் சாண் உடம்பு உண்டாம் என்பதாம். 14

465. போகத்துள் ஆங்கே புகுந்த புனிதனுங்
கோசத்துள் ஆகங் கொணர்ந்த கொடைத்தொழில்
ஏகத்துள் ஆங்கே இரண்டெட்டு மூன்றைந்து
மோகத்துள் ஆங்கொரு முட்டைசெய் தானே.

கு - ரை : போகம் - சேர்க்கை. புனிதன் - இறைவன். இன்ப அனுபவத்தில் இறைவன் இருக்கிறான் என்றுணர்க. கோசம் - கருப்பை. ஆகம் - உடம்பு. உடம்பைப் படைத்தது இறைவன் கொடையாம் என்க. ஏகம் - ஆண்பெண் கலப்பு. இரண்டெட்டு மூன்றைந்து - $16+15=31$, ஆத்ம தத்துவம் 24 வித்தியா தத்துவம் 7 ஆக 31. முட்டை செய்தலாவது, கருப்பையில் கருவை அமைத்தல். 'முட்டை பிறந்தது முந்நாறு நாளினில்' என்பது திருமந்திரம்.

கருவில் தத்துவங்களைச் சேர்த்தருளினன் இறைவன் என்பதாம். 15

466. பிண்டத்தில் உள்ளுறு பேதைப் புலன் ஐந்தும்
பிண்டத்தி னூடே பிறந்து மரித்தது
அண்டத்தின் உள்ளுறு சீவனும் அவ்வகை
அண்டத்து நாதத் தமர்ந்திடுந் தானே.

கு - ரை : பிண்டம் - உடம்பு. புலன் - சுவை முதலிய ஐந்து. மரித்தல் - செயலற்று ஒடுங்குதல். அண்டம் - உடம்பைச் சுற்றியுள்ள முட்டை போன்ற ஆகாயக் கூளுலாகிய வடிவம். சீவனும் தன் செயலற்று நாத தத்துவத்துள் ஒடுங்கும் என்க.

சீவன் தோன்றிச் செயலற்று ஒடுங்கியிருக்கும் இயல்பைக் குறித்த வாயு. 16

467. இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுடல் ஈசன்
துலைப்பொறி யிற்கரு ஐந்துட னாட்டி
நிலைப்பொறி முப்பது நீர்மை கொளுவி
உலைப்பொறி ஒன்பதில் ஒன்றுசெய் தானே.

கு - ரை : இலைப்பொறி - மாயை. மாயையால் உடம்பு உண்டா யிற்று என்க. துலைப்பொறி - சிவதத்துவம். இது துலாக்கோல்போல் செலுத்தலின், துலைப்பொறி என்க. ஐந்து - அகர உகர மகர விந்து நாதமாகிய பிரணவம். பிரணவத்தால் கருவை இயக்கினான் என்க. முப்பது - ஆன்ம தத்துவம் 24, புருட தத்துவத்தை நீக்கிய வித்தியா தத்துவம் 6 ஆகிய முப்பது. இவை சீவனில் நிலைத்திருக்கும்படி செய்தலால் நிலைப்பொறி என்க. நீர்மை கொளுவுதலாவது, தத்துவங் களைச் சீவனது இயல்புக்கேற்பக் கூட்டுதல். உலைப்பொறி - உடம்பு ஒன்பது - கண் முதலிய துவாரங்கள் 9. 'ஈசன் செய்தான்' என முடிக்க.

இறைவன் தத்துவங்களோடு சேர்த்து உடம்பினைப் படைக்கும் உபகாரம் கூறப்பட்டது. 17

468. இன்புற் றிருவர் இசைவித்து வைத்தமண்
துன்பக் கலசம் மனைவான் ஒருவனே
ஒன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு
வெந்தது சூளை விளைந்தது தானே.

கு - ரை : இருவர் - ஆண்பெண்ணாகிய இருவர். மண் - கரு. கலசம் - உடம்பு. மனைதல் - சிருட்டித்தல். ஒருவன் - இறைவன். இறைவன் துன்பத்துக்கே இடமாகிய உடம்பில் கருவை அமைத்தருளி னான் என்க. 'இடம்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ' என்பது திருக் குறள். நீர்ச்சால் ஒன்பதாவது, நவத்துவாரங்கள் ஒன்பதுமாம். கலசம் பதினெட்டாவன, பதினெட்டு பக்க எலும்புகள். சூளை - சிசு. துவாரங்களையும் எலும்புகளையும் கொண்ட சிசு உண்டாயிற்று என்க.

ஒருவனாகிய இறைவன் கருவில் சிசுவை அமைத்தருளினான் என்பதாம். 18

469. அறியீ ருடம்பினி லாகிய வாறும்
பிறியீ ரதனிற் பெருகுங் குணங்கள்
செறியீ ரவற்றினுட் சித்திகள் இட்ட
தறியீ ரைந்தினு ளானது பிண்டமே.

கு - ரை : உடம்பினில் ஆதலாவது, உடம்பினில் கருவுண்டாதல். குணங்கள் - முக்குணங்கள். முக்குணவசத்தினின்றும் பிரியவேண் டும் என்க. சித்தி - அட்டமாசித்தி. சித்திகளும் முத்திப் பேறு அளிக்க மாட்டா ஆதலின் அவற்றினின்றும் பிரியவேண்டும் என்க. அறியீர் முதல்யின எதிர்மறை. ஈர் ஐந்து என்பது, பத்து மாதங்களைக் குறித்தது ; பிண்டம் மாதர் உதரத்தில் வளர்தற்குரிய காலம் என்க.

இறைவன் அமைத்துள்ள உண்மைகளை உணர வேண்டும் என்பதாம். 19

470. உடல்வைத்த வாறும் உயிர்வைத்த வாறும்
மடைவைத்த ஒன்பது வாய்தலும் வைத்துத்
திடல்வைத்த தாமரைச் சென்னியுள் அங்கிக்
கடைவைத்த ஈசனைக் கைகலந் தேனே.

கு - ரை : உடல் வைத்தலாவது, உடலை மாயையினின்றும் தோற்றுவித்தல். உயிர் வைத்தலாவது, உடம்பினுள் உயிரை அமைத் தல். மடை, மூடுதலும் திறத்தலும் உடையது. உடம்பிலுள்ள ஒன்பது வாயிலும் மூடுதலும் திறத்தலும் உடையன என்றறிந்துகொள்க. திடம் - உறுதி. தாமரைச் சென்னி - சிரசிலுள்ள ஆயிர இதழ்த் தாமரை. அங்கி - சோதி. கை கலத்தலாவது, சுழுமுனை நாடி வழியாகச் சிரசில் சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் சோதியைக் கூடுதல்.

உயிரின் இறுதிப் பயனை நாடிக் கூடவேண்டும் என்பதாம். 20

471. கேட்டுநின் றேன்எங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடர்
மூட்டுநின் ருன்முதல் யோனி மயனவன்
கூட்டுநின் ருன்குழம் பின்கரு வையுரு
நீட்டிநின் ருதத்து நேர்ப்பட்ட வாறே.

கு - ரை : பெருஞ்சுடர் - சிவன். முதல் யோனி மயனாக மூட்டுதலாவது, படைத்தல் நோக்கங் கொண்டு சத்தியினால் மாயையைக் கலக்கச்செய்தல். குழம்பு - சுக்கிலசுரோணிதக் கலப்பு. கூட்டுதலாவது, கருவைச் சேர்த்தல். ஆகம் - உடம்பு. 'நேர்ப்பட்டவாறு கேட்டு நின்றேன்' என முடிக்க.

சிவன் உடம்பின் உச்சியில் சோதியாய் விளங்குகின்றான் என்பதாம். 21

472. பூவுடன் மொட்டுப் பொருந்த அலர்ந்தபின்
காவுடைத் தீபங் கலந்து பிறந்திடும்
நீரிடை நின்ற குமிழி நிழலதாய்ப்
பாருடல் எங்கும் பரந்தெட்டும் பற்றுமே.

கு - ரை : பூ - யோனி. மொட்டு - லிங்கம். காவுதல் - சுமத்தல். தீபம் - ஒளிமயமான சிவ அணு. சுக்கில சுரோணிதக் கலப்பால் ஒளியுண்டாகும் என்க. நீரிடை நிழலாவது, நீரிடையுள்ள நிழல் நீரோடு கலந்து வேருகத் தோன்றாதவாறுபோலக் கருவில் பொருந்திய சிவ அணு வேருகத் தோன்றுது கலந்திருத்தல். குமிழி - சிவஅணு. எட்டு - புரியட்டக சரீரம். புரியட்டக சரீரத்திலுள்ள சிவன் உடம்பெங்கும் கலந்துவிடும் என்க.

புரியட்டக சரீரத்திலுள்ள சிவன் கருவில் பொருந்தியுள்ள நிலை கூறப்பட்டது. 22

473. எட்டினுள் ஐந்தாகும் இந்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாய்விடும்
ஒட்டிய பாச உணர்வென்னுங் காயப்பை
கட்டி அவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே.

கு - ரை : எட்டினுள் ஆய்விடுதல் என்பதால், இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும் உண்டாதல் குறிக்கப்பெற்றது. பாச உணர்வென்னும் காயப்பை என்பது, ஆசாபாசங்களுக்கேற்ப உண்டாகிய உடம்பு என்றபடி. அவிழ்த்தலாவது, குக்கும உடம்பைத் தூலத்தினின்றும் பிரித்தல்.

குக்குமத்தையும் தூலத்தையும் கட்டிப் பிரிப்பவன் கண்ணுதலே யாம் என்பதாம். 23

474. கண்ணுதல் நாமங் கலந்துடம் பாயிடைப்
பண்ணுதல் செய்து பசுபாசம் நீங்கிட
எண்ணிய வேதம் இசைந்த பரப்பினை
மண்முத லாக வகுத்துவைத் தானே.

கு - ரை : கண்ணுதல் நாமம்-பிரணவம். பிரணவமே உடம்பாக
வும் உயிராகவும் உள்ளது என்க. பண்ணுதல் செய்தலாவது,
நாதத்தை உண்டாக்கல். நாதசம்மியத்தால் பாசம் நீங்கும் என்க.
எண்ணிய வேதம் - நான்கு இதழ்த் தாமரையோடு கூடிய மூலாதாரச்
சக்கரம். இசைந்த பரப்பு - உடம்பு. மண் முதல் என்றது, பிருதிவி
முதலிய ஐம்பூதங்களை. உடம்பிலேயே ஐம்பூதங்களும் உண்டு என்று
அறிக. வேதம் அருளிய பிரபஞ்சத்தைப் பிருதிவி முதலாக அருளினான்
என்றலும் ஒன்று.

பிரணவத்தால் பாசம் நீங்கிட உடம்பினைப் படைத்தருளினான்
என்பதாம். 24

475. அருளல்ல தில்லை அரனவன் அன்றி
அருளில்லை யாதவி னவ்வோர் உயிரைத்
தருகின்ற போதிரு கைத்தாயர் தம்பால்
வருகின்ற நண்பு வகுத்திடுந் தானே.

கு - ரை : அருள் - சத்தி. அருளின்றி அரன் இல்லை என்க.
இரு கைத்தாயர் - குண்டலி சத்தி, சிற்சத்தியாகிய இரு தாயர். கிரியை
யும் ஞானமும் விளங்க இருவரின் உதவியும் சீவனுக்குத் தேவை
என்க. நண்பு வகுத்திடுதலாவது, இருவரிடமும் அன்பு அமைய
வைத்தல்.

அரன் உயிர்களிடம் ஞானம் விளங்க அன்பு அமைத்தருளினான்
என்பதாம். 25

476. வகுத்த பிறவியை மாதுநல் லாளுந்
தொகுத்திருள் நீக்கிய சோதி யவனும்
பகுத்துணர் வாகிய பல்லுயிர் எல்லாம்
வகுத்துள்ளும் நின்றதோர் மாண்பது வாமே.

கு - ரை : மா து நல்லாள் - சிற்சத்தி. இருள் - ஆணவம்.
உணர்வாகிய உயிர் என்றமையால் உயிர் உணர்வு மயம் என்பது
புலனும். மாண்பு - பெருமை.

சிவன் சத்தியாகிய இருவரும் எல்லா உயிரிலும் கலந்து நிற்பர்
என்பதாம். 26

477. மாண்பது வாக வளர்கின்ற வன்னியுங்
காண்பது ஆண்பெண் அலியெனுங் கற்பனை
பூண்பது மாதா பிதாவழி போலவே
ஆம்பதி செய்தானச் சோதிதன் ஆண்மையே.

கு - ரை : வன்னி - ஒளியாகிய உயிர். காண்பது ஆண் பெண் அலியெனுங் கற்பனை என்பது, உயிருக்கு ஆண் பெண் அலியென்ற வேறுபாடு இல்லை என்றபடி. பூண்பது - கொள்வது. சிசு மாதா பிதாவின் தன்மையைக் கொண்டிருக்குமாம். ஆம்பதி - உடம்பு.

சோதியாகிய இறைவன் தாய்தந்தை வழி உடம்பினைப் படைத்தான் என்பதாம். 27

478. ஆண்மிகில் ஆணாகும் பெண்மிகிற் பெண்ணாகும்
பூணிரண் டொத்துப் பொருந்தில் அலியாகுந்
தான்மிகு மாகில் தரணி முழுதாளும்
பாணவ மிக்கிடில் பாய்ந்ததும் இல்லையே.

கு - ரை : ஆண் மிகில் ஆணாகும் என்பது, ஆண் பண்பு மிகுந்தால் சிசு ஆணாகும் என்றபடி. பெண்ணும் அவ்வாறேயாம் என்க. பூணிரண்டொத்துப் பொருந்தில் அலியாகும் என்பது, ஆண் பெண் சமமாய் இருந்தால் அலியாகும் என்றபடி. தான் மிகுதலாவது, முயற்சியால் சுக்கிலக் கசிவுக்குப் பின்னராதல். பாண், பாணித்தல்-தாழ்ச்சி. தாழ்ச்சி மிகுந்தால் சுக்கில நீக்கம் இல்லையாம் என்க.

கருவில் ஆண் பெண் மாற்றம் அமைவது கூறப்பட்டது. 28

479. பாய்ந்தபின் னஞ்சோடில் ஆயுளும் நூருகும்
பாய்ந்தபின் னாலோடில் பாரினில் எண்பதாம்
பாய்ந்திடும் வாயுப் பகுத்தறிந் திவ்வகை
பாய்ந்திடும் யோகிக்குப் பாய்ச்சலு மாமே.

கு - ரை : அஞ்சோடுதலாவது, விந்து ஐந்து விரற்கடை ஓடி விழுதல். அவ்வாறு உண்டாகும் சிசுவுக்கு நூறு ஆயுள் என்க. நாலோடில் பாரினில் எண்பதாம் என்பது, நான்கு விரற்கடை ஓடி விழுந்தால் உலகில் எண்பது ஆண்டு வாழும் என்றபடி. பாய்ந்திடும் வாயுப் பகுத்தறிந் திவ்வகை என்பது, விந்துவினை வாயுவைப் பகுத்தறிந்து செலுத்த முடியும் என்றபடி.

யோகி பகுத்தறிந்து விந்துவினைப் பாய்ச்சமுடியும் என்பதாம். 29

480. பாய்கின்ற வாயுக் குறையிற் குறளாகும்
பாய்கின்ற வாயு விளைக்கின் முடமாகும்
பாய்கின்ற வாயு நடுப்படிற் கூனாகும்
பாய்கின்ற வாயுமா தர்க்கில்லைப் பார்க்கிலே.

கு - ரை : பாய்கின்ற வாயு - விந்துவைச் செலுத்துகின்ற வாயு.
குறள் - குட்டை. வாயு குறையில் சிசு குட்டையாகும் என்க. இளைக்கின் முடமாதலாவது, வாயு மெலிந்திடின முடமாம் என்பது. முடம் - ஊனம். நடுப்படுதலாவது, வாயு தடைப்படுதல். பாய்கின்ற வாயு மாதர்க்கு இல்லை என்பது, மாதர்க்குச் செலுத்துதல் இல்லை என்றபடி.

வாயு பேதத்தால் உண்டாகும் கேடு கூறப்பட்டது.

30

481. மாதா உதரம் மலமிகில் மந்தனாம்
மாதா உதரம் சலமிகில் மூங்கையாம்
மாதா உதரம் இரண்டொக்கில் கண்ணில்தீ
மாதா உதரத்தில் வைத்த குழவிக் கே.

கு - ரை : உதரம் - வயிறு. மந்தன் - மந்த அறிவுடையவன்.
மூங்கை - ஊமை. இரண்டொக்கில் - மலமும் சலமும் மிகுந்திருந்தால்.
குழவி - சிசு.

கரு வளரும் காலத்தில் தாய் வயிறு மல சலம் மிகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதாம்.

31

482. குழவியும் ஆணம் வலத்தது வாகில்
குழவியும் பெண்ணாம் இடத்தது வாகில்
குழவியும் இரண்டாம் அபான நெதிர்க்கில்
குழவி அடியாகுங் கொண்டகால் ஒக்கிலே.

கு - ரை : வலத்தது ஆதலாவது, போக காலத்தில் பிராணவாயு சூரியகலையில் (வலது நாசியில்) இயங்குதல். இடத்தது ஆதலாவது, சந்திரகலை அல்லது இடது நாசியில் இயங்குதல். அபானன் எதிர்த்தலாவது, விந்துவுடன் செல்லும் பிராணவாயுவை அபானன் என்னும் மலக்காற்று எதிர்த்தலாம். குழவியும் இரண்டாம் - இரட்டைப் பிள்ளையாம். கால் ஒத்தலாவது, சூரியகலை சந்திரகலை ஒத்து நடத்தல்.

மூச்சுக் காற்று இயக்கத்துக்கேற்பச் சிசுவின் பால் வேறுபாடு அமையும் என்பதாம்.

32

483. கொண்டநல் வாயு இருவர்க்கும் ஒத்தெழில்
கொண்ட குழவியங் கோமள மாயிடுங்
கொண்டநல் வாயு இருவர்க்குங் குழறிடில்
கொண்டதும் இல்லையாங் கோல்வளை யாட்கே.

கு - ரை : நல் வாயு - பிராண வாயு. ஒத்தெழுதலாவது, போக காலத்தில் இருவருக்கும் வாயு ஓரளவாக எழுதல். கோமளம் - அழகு. ஓரளவாக எழுந்தால் சிசு அழகுடையதாம் என்க. குழறுதலாவது, அளவு மாறுபட்டு வாயு இயங்குதல். கோல்வளை - பெண், ஆகுபெயர். பெண் கருத்தரித்தல் இல்லை என்க.

வாயு இயக்கத்தைப் பொருத்தே கருத்தரிக்கும் என்பதாம். 33

484. கோல்வளை உந்தியிற் கொண்ட குழவியுந்
தால்வளை யுள்ளே தயங்கிய சோதியாம்
பால்வளர்ந் துள்ளே பகலவன் பொன்னுருப்
போல்வளர்ந் துள்ளே பொருந்துரு வாமே.

கு - ரை : உந்தி - கருப்பாசயம். தால்வளை - தொண்டைச் சக்கரம். மாதா உதரத்து உதிக்கும் குழந்தை தொண்டைச் சக்கரத்தில் விளங்கும் சோதி போன்றதாம். பால் வளர்ந்து - ஆணாகப் பெண்ணாக வளர்ந்து. பகலவன் - சூரியன். குழந்தை சூரியன் போன்று பொன்னுருப் பெறும் என்க.

பக்குவமாகத் தரித்த கரு பொன்னுருவாம் என்பதாம். 34

485. உருவம் வளர்ந்திடும் ஒண்டிங்கள் பத்தில்
பருவம தாகவே பாரினில் வந்திடும்
மருவி வளர்ந்திடு மாயையி னாலே
அருவம தாவதிங் காரறி வாரே.

கு - ரை : பருவம் - பக்குவம். கரு உருவாய்ப் பத்து மாதத்தில் பக்குவப்பட்டு வெளிவரும் என்க. மருவி வளர்ந்திடும் மாயையினாலே என்பது, தூல உடம்பு மாயையால் வளர்ந்திடும் என்றபடி. அருவம் - உருவமின்மை. அருவமதாவது இங்காரறிவார் என்பது, சிவனுக்கு உருவமின்று என்பதை யார் அறிவார் என்றபடி.

உடம்புக்கு வேறாய் சிவன் அருவமாய் உள்ளது என்று உணர வேண்டும் என்பதாம். 35

486. இட்டான் அறிந்திலன் ஏற்றவள் கண்டிலன்
தட்டான் அறிந்தும் ஒருவர்க் குரைத்திலன்
பட்டாங்கு சொல்லும் பரமனும் அங்குளன்
கெட்டேன் இம்மாயையின் கீழ்மையெவ் வாரே.

கு - ரை : இட்டான் - கருவையிட்ட தந்தை. அறியாமையாவது, உருவம் முதலியவற்றை அறியாமை. ஏற்றவள் - கருவைப் பெற்ற தாய். தட்டான் - காரணத்துக்கேற்பக் காரியம் செய்யும் பிரமன். பட்டாங்கு சொல்லும் பரமன் - உயிர்களுக்கு நியதியை வகுத்துக்

கொடுக்கும் சதாசிவன். பிரமன் கருவைப் படைக்கும்போது உயிரைப் பொருத்துவது சதாசிவன் என்று உணர்க. கீழ்மை - கீழ்மைத் தன்மை.

மாயையின் மயக்கும் இயல்பு கூறியவாறு.

36

487. இன்புற நாடி இருவருஞ் சந்தித்துத்
துன்புறு பாசத்தில் தோன்றி வளர்ந்தபின்
முன்புற நாடி நிலத்தின்முன் தோன்றிய
தொன்புற நாடிநின் ரோதலு மாமே.

கு - ரை: துன்புறு பாசம் - துன்பத்தைச் செய்கின்ற பாசப் பிணிப்பு. இன்ப நாட்டத்தை விரும்பிய இருவர் கூட்டத்திலும் துன்பத்திலே தோன்றிய சிசு துன்பத்திலே வளர்கிறது என்க. முன்புற நாடலாவது, மேன்மை பெற நாடல். தொன்புற நாடல் - பழமையை நாடல். ஒதலுமாம் - ஏத்தலுமாம்.

துன்ப நீக்கம் கருதிப் பழமையை நாடி ஒதவேண்டும் என்பதாம்.

37

488. குயிற்குஞ்சு முட்டையைக் காக்கைக் கூட்டிட்டால்
அயிர்ப்பினறிக் காக்கை வளர்க்கின் றதுபோல்
இயக்கில்லைப் போக்கில்லை யேனென்ப தில்லை
மயக்கத்தால் காக்கை வளர்க்கின்ற வாறே.

கு - ரை: அயிர்ப்பு - மயக்கம். காக்கை தன் கூட்டில் முட்டை வந்த காரணத்தையும் போகும் காரணத்தையும் வினவாது பாது காக்கும் என்க. மயக்கம் - உண்மை உணராத மயக்கம். தாயும் தான் ஏற்ற கரு வந்த விதத்தையும் வெளிப்படும் விதத்தையும் வினவாது பாதுகாப்பான் என்க.

கருப்பத்தில் கரு வளரும் வகையை உவமையால் காட்டினார் என்பதாம்.

38

489. முதற்கிழங் காய்முனை யாய்அம் முனைப்பின்
அதற்புத லாய்ப்பல மாய்நின் றளிக்கும்
அதற்கது வாய்இன்ப மாவது போல
அதற்கது வாய்நிற்கும் ஆதிப் பிரானே.

கு - ரை: முதற்கிழங்கு - காரணமாகிய விதை. அதன் புதர் - அதன் செடி. பலம் - பூ, காய், கனி. செடிக்குப் பூத்துக் காய்ப்பதே இன்பமாவதுபோலத் தாய்க்குக் கருவுற்றுக் காப்பதே இன்பமாம் என்று அறிக. அதற்கதுவாய் நின்றலாவது, அவ்வவ்வீன்பத்தில் உறையும் பொருளாய் நின்றல்.

தாய்க்குக் கருவுற்று வளர்ப்பதே இன்பம் என்பதாம்.

39

490. ஏனோர் பெருமைய னாகினும் எம்மிறை
ஊனே சிறுமையுள் உட்கலந் தங்குளன்
வானோர் அறியும் அளவல்ல மாதேவன்
தானே அறியுந் தவத்தினி னுள்ளே.

கு - ரை : ஏனோர் - தேவரினும். ஊனின் சிறுமையாவது, காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய சிறுமை. தானே அறிதலாவது, தவத்தினில் மக்களே அறிதல்.

பெரும் பொருளாகிய இறைவனை மக்களே தவத்தினில் உணர முடியும் என்பதாம். 40

491. பரத்திற் கரைந்து பதிந்தநற் காயம்
உருத்தரித் திவ்வுடல் ஒங்கிட வேண்டித்
திரைக்கடல் உப்புத் திரண்டது போலத்
திரித்துப் பிறக்குந் திருவரு ளாலே.

கு - ரை : பரம் - மேலான பொருள். காயம் - உடம்பு. உருத் தரித்து - உருப்பெற்று. ஒங்கிடுதலாவது, உடம்பு பெற்ற பயனைப் பெறுதல். கடல்நீர் சூரியவெப்பத்தால் உப்பாக உருவெடுப்பது போல, சீவனும் திருவருளால் மீண்டும் உருவைப் பெறும் என்க.

சீவர்களின் தோற்றம் கூறியதாம்.

41

15. மூவகைச்சீவ வர்க்கம்

492. சத்தி சிவன்வினை யாட்டால் உயிராக்கி
ஒத்த இருமாயா கூட்டத் திடைபூட்டிச்
சுத்தம் தாகுந் துரியம் பிரிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமய மாக்குமே.

கு - ரை : உயிராக்குதல் - உயிரைச் சூக்கும சரீரத்தில் ஆக்குதல். இரு மாயை - சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை. பிறவி மாயா சம்பந்தம் என்பதும், அது சத்தி சிவன் கூட்டுறவால் விளைவது என்பதும் அறிக. சுத்த துரியம் பிரிவித்தலாவது, மேலாம் நிலம் எய்துதல். சிவமயம் - சிவரூபம்.

சிவனைப் பிறவியிற் செலுத்தித் தூய்மைசெய்து சிவரூபம் பெற அருளுவன் என்பதாம்.

493. விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரள யாகலத்
தஞ்ஞானர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தின்
அஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதின்மராம்
விஞ்ஞான ராதியர் வேற்றுமை தானே.

கு - ரை : விஞ்ஞானர் - தெளிந்த ஞானமுடையோர். நால்வர் - உடம்போடு கூடியிருந்தபோதே சிவத்தைப் பொருந்தியுள்ள சீவன் முத்தர் ஒருவர், உடம்பைப் பிரிந்த பிறகு சிவத்துடன் பொருந்தியவர் உத்தம மத்திம அதம தரத்திலுள்ளோர் மூவர் ஆக நால்வர். இவர் ஆணாவ மலம் ஒன்று மட்டும் உடையவர் என்க. மெய்ப்பிரளயாகலத்து அஞ்ஞானர் - பிரளய காலத்தில் அந்த ஞானம் பெறுபவர். இவர் மாயை நீங்கி ஏனைய இருமலமுடையவர் என்க. இவரும் உத்தம மத்திம அதம தரத்திலுள்ள மூவராவர். சகலத்தின் அஞ்ஞானர் - உலக வாழ்வில் பொருந்தி அறியாமையுடையவர். இவர் மும்மலம் உடையவர் என்க. இவரும் மூன்று பிரிவினராம். ஆக விஞ்ஞானர் பிரளயாகலர் சகலர் ஆகிய மூவகைச் சீவவர்க்கம் பத்து பிரிவில் அடங்கும் என்க.

சீவவர்க்கம் மூன்று என்று கூறியவாறு.

2

494. விஞ்ஞானர் கேவலத் தாரது விட்டவர்
தஞ்ஞானர் அட்டவித் தேசராஞ் சார்ந்துளோர்
எஞ்ஞானர் ஏழ்கோடி மந்திர நாயகர்
மெய்ஞ்ஞானர் ஆணவம் விட்டுநின் றுரே.

கு - ரை : அது விட்டவர் என்பது தன்னலம் விட்டவர் என்றபடி. இவர் முக்காலமும் உணர்ந்த அனுசதாசிவர் என்க. தஞ்ஞானர் - தம் + ஞானர் - ஆன்ம ஞானமுடையவர். அட்டவித்தேசராஞ் சார்ந்துளோர் - அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏக உருத்திரர், திரிமூர்த்தி, சீகண்டி, சிகண்டி ஆகிய எண்மர். எஞ்ஞானர் - எவ் + ஞானர் - உயர்ந்த ஞானமுடையோர். ஏழ்கோடி மந்திர நாயகர் - யாகாதிகளால் நம, சுவாஹா, சுவதா, வெளஷ்ட், வஷ்ட், பட், ஹும் என்ற ஏழு முடிவுகளைக் கொண்ட மந்திர உபாசனை வழியில் வந்தோர். இவர் மந்திரேசுரர் என்க. மெய்ஞ்ஞானர் - உண்மையான ஞானம் உடையவர். இவர் எடுத்த பிறவியிலேயோ, தேகம் விட்டவுடனேயோ சிவனுடன் இலயமடைவர் என்க.

விஞ்ஞானர் நால்வகைப் பிரிவினரின் விரிவு கூறியவாறு.

3

495. இரண்டா வதில்முத்தி எய்துவர் அத்தனை
இரண்டாவ துள்ளே இருமல பெத்தர்
இரண்டாகு நூற்றெட்டு ருத்திரர் என்பர்
முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரே.

கு - ரை : இரண்டாவது என்பது, பிறிதொரு பிறப்பு என்றபடி. எடுத்த பிறவியிலேயே முத்தியடையாதவர் பிறிதொரு பிறவியில் முத்தி
தி. 10

யடைவர் பக்குவம் குறைந்த விஞ்ஞானர். இருமல பெத்தர்-இருமல முடைய இரண்டாவது பிரிவினரான பிரளயாகலர். இரண்டாகும் என்பது, இரண்டாவது பிறவியைக் குறித்தது. இவர் இரண்டு பிறவிகளில் உருத்திரபதமடைவர் என்க. நூற்றெட்டு ருத்திரர் என்பது, நூற்றெட்டு உருத்திரர் பதங்களை. முரண் - வலிமை. சகலத்தர் - மும்மலங்களோடு உலகில் வாழ்பவர்.

பிரளயாகலர் சகலர் எய்தும் பதங்கள் கூறியவாறு.

4

496. பெத்தத்த சித்தொடு பேண்முத்தச் சித்தது
ஒத்திடி டிரண்டிடை யூடுற்றார் சித்துமாய்
மத்தது மும்மலம் வாட்டுகை மாட்டாதார்
சத்தத் தமிழ்ந்து சகலத்து ளாரே.

கு - ரை : பெத்தத்த சித்தொடு பேண்முத்தச் சித்தது என்பது, மும்மலமுடைய சகலரில் சிலர் சித்தாகிய சிவத்தைப் பேணி ஞானமே வடிவான சிவமாயினார் என்றபடி. ஒத்திடி டிரண்டிடை ஊடுற்றார் - ஞானமும் கிரியையும் ஒத்த சதாசிவ நிலையில் பற்றி நின்றவர். சித்துமாய் மத்தது - ஞான வடிவாய் மும்மலங்களின் மத்தகத்தில் இருப்பவர். இவர் நாதவழியில் சென்று அனு சதாசிவ பதம் பெற்றவர் என்க. மும்மலம் வாட்டுகை மாட்டாதார் - ஞானமும் கன்மமும் ஒத்து நிற்க மாட்டாதார். சத்தத் தமிழ்ந்து சகலத்துளார் - நாத தத்துவம் வெளிப்படாமல் சகலராவார். இவர்களிடம் நாதம் பிரகிருதி மயமாய் இருந்து பிரபஞ்ச நாட்டமாக நிலைபெறும் என்க.

சகலரில் மூவகையினரின் இயல்பைக் கூறியவாறு.

5

497. சிவமாகி ஐவகைத் திண்மலஞ் செற்றோர்
அவமாகார் சித்தர்முத் தாந்தத்து வாழ்வார்
பவமான தீர்வோர் பசுபாசம் அற்றோர்
நவமான தத்துவம் நாடிக்கண் டோரே.

கு - ரை : ஐவகைத் திண் மலமாவன : ஆணவம், கன்மம், மாயை, தீரோபவம், மாயேயம் ஆம். அவமாகார் - வினாகார். முத்தாந்தம் - முத்தி முடிவு (சாயுச்சியம்). மலத்தை வென்றவர் அழியா நிலையில் உள்ளவர் என்க. பவம் - பிறப்பு. பசு பாசம் நீங்கிப் பிறவி நீங்குவார் என்க. நவமான தத்துவமாவன - சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேசுவரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என்பன.

மலம் நீங்கியவர், ஒன்பது வகையான உண்மை நிலையைக் கண்டவர்கள் என்பதாம்.

6

498. விஞ்ஞானர் ஆணவ கேவல மேவுவோர்
விஞ்ஞானர் மாயையில் தங்கும் இருமலர்
அஞ்ஞானர் அச்சக லத்தர் சகலராம்
விஞ்ஞான ராதிகள் ஒன்பான்வே றுயிர்களே.

கு - ரை : ஆணவ கேவல மேவுவோர் என்பது, ஆணவ மலம் மட்டுமுடைய அனு சதாசிவரை. மாயையில் தங்கும் இருமலராவது, சுத்த மாயையில் தங்கி அசுத்த மாயையை இயக்கும் அட்டவித்தியேசுரராம். இவரும் குக்கும உடலில் உள்ளமையால் விஞ்ஞானகலரேயாம் என்க. சகலத்தர் சகலராம் என்பது, கருவிகொண்டு உணரும் சகலர்களை. ஒன்பான் உயிர் - ஒன்பது வகையான சீவ வர்க்கம். சிவமேயானவரை நீக்கி விஞ்ஞானராகியோர் (உத்தம மத்திம அதமம்) ஒன்பது வகையினர் என்க.

சாயுச்சியம் பெற்றவரை நீக்கி விஞ்ஞானர் ஒன்பது பிரிவினர் என்பதாம். 7

499. விஞ்ஞான கன்மத்தால் மெய்யகங் கூடிய
அஞ்ஞான கன்மத்தி னாஸவர் யோனிபுக்
கெஞ்ஞான மெய்தீண்டி யேயிடை யிட்டுப்போய்
மெஞ்ஞான ராகிச் சிவமேவல் உண்மையே.

கு - ரை : விஞ்ஞான கன்மத்தால் மெய்யகங் கூடுதலாவது, ஞான கன்மத்தால் உள்நின்று உணர்த்தப்பெறுதல் என்றபடி. விஞ்ஞான கலர் உள்நின்று உணர்த்தப்பெற்று எடுத்த பிறப்பிலே சிவப்பேறடைவர் என்க. அஞ்ஞான கன்மத்தினால் சுவர் யோனி புகுதலாவது, உள்நின்று உணர்த்தப் பெருமையால் சுத்த வித்தியா தத்துவ மண்டலங்களை அடைதல் என்றபடி. பிரளயாகலர் சில பிறவி எடுத்து உண்மை ஞானம் பெற்றுச் சிவப்பேறு அடைவர் என்க. எஞ்ஞான மெய்தீண்டியே இடையிட்டுப் போதலாவது, ஞானம் படிப்படியாகப் பெற மாயா சரீரத்தைக் கொண்டு மீள மீள வந்து பிறத்தல் என்றபடி. சகலர் பல பிறவிகளில் உண்மை ஞானம் பெற்றுச் சிவப்பேறு அடைவர் என்க. சிவமேவல் உண்மையே என்பது, இம்மூவகையினரும் படிமுறையாகச் சிவசாயுச்சியம் பெறுவர் என்றபடி.

மூவகையினரும் முத்திபேறடைவர் என்பதாம். 8

500. ஆணவந் துற்ற வவித்தா நனவற்றோர்
காணிய விந்துவா நாத சகலாதி
ஆணவ மாதிரி யடைந்தோ ரவரன்றே
சேனூயர் சத்தி சிவதத் துவமாமே.

கு - ரை : ஆணவந் துற்ற அவித்தா நனவற்றோர் - ஆணவம் செறிந்துள்ள அறியாமையாகிய விழிப்பு நிலை நீங்கியவர். அஞ்ஞான

கன்மம் நனவிலும் நிங்கியவர் என்க. கானிய விந்துவா நாதம் என்பது, விந்து நாதங்களைக் காண்பவர் என்றபடி. ஆணவமாதியடைந்தோர் - ஆணவமாதி மும்மலங்களையுடையோர். சேனுயர் சத்தி சிவதத்துவமாம் என்பது, மலநீக்கம் பெற்று சத்தி தத்துவ சிவ தத்துவ மண்டலங்களையடைவர் என்றபடி.

ஆணவாதி நிங்கியவர் சிவ தத்துவத்தில் விளங்குவர் என்பதாம். 9

16. பாத்திரம்

501. திலமத் தணையே சிவஞானிக் கீந்தால்
பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்தரும்
நிலமத் தணைபொன்னை நின்மூடர்க் கீந்தால்
பலமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே.

கு - ரை : திலம் - எள். பலம் - பயன். எள்ளளவு பொன்னை ஞானிக்குக் கொடுத்தால் பெரும் பயன் உண்டாம் என்க. பரபோகங் குன்றுதலாவது, மூடர்க்குக் கொடுத்தால் பயனில்லாது போவதோடு உள்ளதும் கெடும் என்க.

சுற்பாத்திரத்துக்கு ஈயவேண்டும் என்பதாம்.

1

502. கண்டிருந் தாருயிர் உண்டிடுங் காலனைக்
கொண்டிருந் தாருயிர் கொள்ளங் குணத்தனை
நன்றுணர்ந் தார்க்குள் செய்திடு நாதனைச்
சென்றுணர்ந் தார்சிலர் தேவரு மாமே.

கு - ரை : உயிர் உண்டிடும் காலன் - உயிரைக் கவரும் காலன். உயிர்கொள்ளும் குணத்தன் - உயிர்க்குயிராய் இருக்கும் எண் குணத்தான்.

உயிரில் விளங்கும் நாதனை நன்றாக நாடி உணர்ந்தால் தேவ ராகலாம் என்பதாம்.

2

503. கைவிட்டி லேன்கரு வாகிய காலத்து
மெய்விட்டி லேன்விகிர் தன்னடி தேடுவன்
பொய்விட்டு நானே புரிசடை யானடி
நெய்விட்டி லாத விடிஞ்சிலு மாமே.

கு - ரை : கைவிட்டிலேன் கருவாகிய காலத்து என்பது, கருவாய் இருந்தபோதும் நிகழ்த்திடுந்தேன் என்றபடி. 'கருவாய்க் கிடந்து உன் கழலே நிகழும் கருத்துடையேன்' என்பது அப்பர் வாக்கு. மெய் விட்டிலேன் என்பது, உடம்போடு கூடியிருந்தே தலைவனுடைய அருளை நாடுவேன் என்றபடி. இடிஞ்சில் - அகல் விளக்கைக் குறித்தது.

நெய்யில்லாத விளக்கு பிரகாசியாததுபோல், சிவஞானம் என்ற நினைவில்லாதபோது விந்துவாகிய ஓளி பிரகாசியாது என்க.

கருவுற்ற நாள் முதல் இறைவனது திருவடியை நாடவேண்டும் என்பதாம். 3

504. ஆவன ஆவ அழிவ அழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவன்
ஏவன செய்யும் இளங்கிளை யோனே.

கு - ரை : ஆவன அழிவன என்பன போகப் பொருள்களின் சேர்க்கையையும் நீக்கத்தையும், புகுவன போவன என்பன விளையின் சேர்க்கையையும் நீக்கத்தையும் குறித்தன. காட்டித்துக் காண்டவன் - சிவன் காட்டக் கண்ட ஞானி. இளங்கிளையோன் - ஞானியர் கூட்டத்தில் ஆரம்ப நிலையில் உள்ளவன்.

ஞானியர் எல்லாம் சிவன் செயல் என்றிருப்பர் என்பதாம். 4

17. அபாத்திரம்

505. கோல வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப்
பாலைக் கறந்து பருகுவ தேயொக்கும்
சீலமும் நோன்பும் இலாதவர்க் கீந்தது
காலங் கழிந்த பயிரது ஆகுமே.

கு - ரை : கோல வறட்டை - அழகாயிருந்தும் பயன் தராத மலட்டுப் பசு. குளகு - தழை. சீலம் - ஒழுக்கம். நோன்பு - விரதம். வறட்டுப் பசுவுக்குத் தழையிடுவது பயன்தராதுபோல, ஒழுக்கமில்லாதார்க்குப் பொருள் ஈந்தது பயன்தராது என்க. காலங் கழிந்த பயிர் - பருவம் தப்பிய பயிர். வறட்டுப் பசுவைப் போலாது காலங் கழிந்த பயிர் சிறு பயனைக் கொடுப்பினும் கொடுக்கும் என்க.

ஒழுக்கமில்லாதோர்க்குப் பொருள் வழங்குவது பயன்தராது என்பதாம். 1

506. ஈவது யோக இயம நியமங்கள்
சார்வ தறிந்ததன்பு தங்கு மவர்க்கன்றி
ஆவ தறிந்ததன்பு தங்கா தவர்களுக்
கீவ பெரும்பிழை யென்றுகொ ளீரே.

கு - ரை : சார்வது அறிதலாவது, யோகத்துக்குத் தவிர்க்க வேண்டியவைகளைத் தவிர்த்தும் கொள்ள வேண்டியவைகளைக் கொள்ளுதலுமாம். 'ஈவது அன்பு தங்குமவர்க்கு' எனக் கூட்டுக.

சார்புணர்ந்து அன்பில்லாதவர்க்கு ஈதல் பெரும் பிழை என்பதாம். 2

507. ஆமா றறியான் அதிபஞ்ச பாதகன்
தோமாறும் ஈசற்குந் தூய குரவற்குங்
காமாதி விட்டோர்க்குந் தரல்தந்து கற்பிப்போன்
போமா நரகிற் புகான்போதங் கற்கவே.

கு - ரை : ஆமா றறியான் என்பது, பஞ்சமா பாதகத்தை அறியான் என்றபடி. தோமாறும் ஈசன் - குற்றமற்ற ஞானகுரு. தூய குரவன் - பெரியோன். தரல்தந்து கற்பிப்போன் - அவரவர்களுக்குக் கொடுத்து அவ்வந்திலையிலே நிற்கச் செய்பவன். போதங் கற்றல் என்பது, ஞானம் பெறுதல் என்றபடி. 'போதங் கற்க நரகில் புகான்' என முடிக்க.

பஞ்சமா பாதகத்தில் ஈடுபடாது குருவுக்கும் ஞானிக்கும் கொடுப் பவன் நரகில் புகான் என்பதாம். 3

508. மண்மலை யத்தனை மாதனம் ஈயினும்
அண்ணல் இவனென்றே யஞ்சலி யத்தனும்
எண்ணி யிறைஞ்சாதார்க் கீந்த இருவரும்
நண்ணுவர் ஏழா நரகக் குழியிலே.

கு - ரை : மலையத்தனை - பெரும் அளவு. அஞ்சலி அத்தம் - கூப்பிய கரம். அண்ணல் இவனென்று எண்ணி இறைஞ்சுதலாவது, சிவனே முன்னின்று அருளுகிறது என்று எண்ணி வணங்குதல். இரு வரும் - ஈவாரும் ஏற்பாரும் ஆகிய இருவரும். அவ்வாறு எண்ணி வணங்காதார்க்கு ஈவது இருவர்க்கும் கேடு பயப்பதாம் என்க. ஏழா நரகம் - ஏழ்வகை நரகம்.

இறைவனை எண்ணுது ஈவாரும் ஏற்பாரும் நரகில் புகுவர் என்பதாம். 4

18. தீர்த்தம்

509. உள்ளத்தின் உள்ளே உளபல தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக் குடைந்துநின் ருடார் வினைகெடப்
பள்ளமும் மேடும் பரந்து திரிவரே
கள்ள மனமுடைக் கல்வியி லோரே.

கு - ரை : தீர்த்தங்கள் - மூலாதாரம் முதல் சகஸ்ரதளம் ஈறாக வுள்ள ஏழு தீர்த்தங்கள். குடைந்தாடுதலாவது, இவ்விடங்களில் இறை வனைப்பற்றி எண்ணுதல். இவ்வெண்ணத்தால் வினை கெடும் என்க. பள்ளம் - பூமியிலுள்ள தீர்த்தம். மேடு - மலையிலுள்ள ஈளை. அறிவினிக்ள் புறத்தே சென்று அலைவர் என்க.

அகவழிபாடு சிறப்புடையது என்பதாம்.

510. தனியறி வாளர்க்குத் தண்ணிதாய்த் தோன்றுங்
குளியறி வாளர்க்குக் கூடவும் ஒண்ணுன்
வளியறி வாளர்க்கு வாய்க்கிலும் வாய்க்குந்
தெளியறி வாளர்தஞ் சிந்தையு ளானே.

கு - ரை : தனி - கோயில். தனியறிவாளர் - சரியை கிரியா நெறியினர். குளி - குழி, பள்ளம். குளியறிவாளர் - உலகியல் நெறியினர். வளி - காற்று. வளியறிவாளர் - பிரானுயாம நெறியினர். தெளியறிவாளர் - தெளிந்த ஞானியர்.

ஞானியர்க்குச் சிந்தையில் நீங்காது உறைவான் என்பதாம். 2

511. உள்ளத்தின் உள்ளே உணரும் ஒருவனைக்
கள்ளத்தி னுருங் கலந்தறி வார்இல்லை
வெள்ளத்தை நாடி விடுமவர் தீவினைப்
பள்ளத்தி லிட்டதோர் ப்பந்தருள் ளானே.

† பாடபேதம் : பத்தலுள்ளாமே.

கு - ரை : உள்ளம் - ஆன்மா. 'ஓர்த்து உள்ளம் உள்ளது உணரின்' திருக்குறள். கள்ளத்தினார் - கள்ள மனமுடையார். வெள்ளம் - நீர்ப்பிரதேசம். பத்தல் - நீர்ச்சால். வெளியேயுள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் பயனைப் பெறலாமென்பது, நீர்ச்சாலைக் கொண்டு பள்ளத்திலுள்ள நீரை மேட்டுக்குப் பாய்ச்சுவதுபோலச் சிரமமாகும் என்க.

உள்ளத்திலே உணர்ந்து அறியவேண்டும் என்பதாம். 3

512. அறிவார் அமரர்கள் ஆதிப் பிராணைச்
செறிவா னுறைபதஞ் சென்று வலங்கொள்
மறியார் வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப்
பொறியார் புனல்மூழ்கப் புண்ணிய ராமே.

கு - ரை : செறிவா னுறைபதஞ் சென்று அறிவார் என்பது, தேவ வடிவு பெறுபவர் ஆகாய மண்டலத்தில் விளங்கும் ஒளியின்கண் பொருந்தி அறிவார் என்றபடி. வலம் - வெற்றி. மறித்தல் - தடுத்தல். வளை - சங்கு. கை - பிரணவம். வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப் புனல் மூழ்குதல் என்பது, பிரணவ கோஷத்தோடு வருகின்ற நாதப்பிரவாகத்தில் மூழ்கியிருத்தல் என்றபடி. பொறியார் - பொறிகளையுடைய சிவர்.

சிவர்கள் சிரசின் உச்சியில் விளங்கும் கங்கைப் பிரவாகத்தில் மூழ்கப் புண்ணியர் ஆவர் என்பதாம். 4

513. கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினில் காண்டல்
உடலுற்றுத் தேடுவார் தம்மையொப் பாரிலர்
திடமுற்ற நந்தி திருவரு ளாற்சென்
றுடலிற் புகுந்தமை ஒன்றறி யாரே.

கு - னை : கடல் - தீர்ப்பை. விந்து நீக்கத்துக்குரிய மூலவாயு உள்ள இடம் என்க. குளம்-நெற்றி. கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினில் காண்டல் என்பது, இரு பிருஷ்டங்களையும் நெருக்கிக் குதத்தைச் சற்றே உயர்த்துவதால் நெற்றியில் உணர்வைப் பெறுதல் என்றபடி. இதனை ஆகுஞ்சனம் அல்லது மூலபந்தம் என்பர். உடலுற்றுத் தேடுவார் தம்மையொப்பாரிலர் என்பது, இவ்வுணர்வில் அல்லது தீர்த்தத்தில் மூழ்கியிருப்பாரைப் போன்றவர் பிறர். இல்லை என்றபடி. புருந்தமை ஒன்றறியாமையாவது, திருவருளால் மேற்சென்றதேயன்றித் தாம் அறியாமையாம்.

உடலிலேயுள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கியிருக்கவேண்டும் என்பதாம்.5

514. கலந்தது நீர துடம்பிற் கறுக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பிற் சிவக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பில் வெளுக்குங்
கலந்தது †நீர்நிலங் காற்றது வாமே.

†பாடபேதம் : நீரனல்.

கு - னை : உடம்பில் கறுக்கும் என்பது, தாமதகுண வயப்பட்ட போது கீழ்நிலையில் கறுமையே புலப்படும் என்றபடி. உடம்பிற் சிவக்கும் என்பது, இராசத குணநிலையில் கீழேயுள்ள மூலவாயு நெற்றிக்கு வந்தபோது மாதுளம்பூப் போன்ற செஞ்சோதி தோன்றும் என்றபடி. உடம்பில் வெளுக்கும் என்பது, சாத்விக நிலையில் சிதாகாயத்தை அடைந்தபோது வெண்ணிற ஓளி தோன்றும் என்றபடி. நீர் அனல் காற்றதுவாமே என்பது, இடையருத நீரோட்டத்தின் தன்மையும் அக்கினியின் பிரகாசமும் காற்றின் இயக்கமும் கலந்தேயுள்ளது என்றபடி.

இந்த நீர் அனல் மண்டலம் குரிய மண்டலம் தாண்டிச் சந்திர மண்டலத்தில் விளங்கும் என்பதாம். 6

19. திருக்கோயிலிழிவு

515. தாவர லிங்கம் பறித்தொன்றில் தாபித்தால்
ஆவதன் முன்னே அரசு நிலைகெட்டுஞ்
சாவதன் முன்னே பெருநோய் அடுத்திடுங்
காவலன் பேர்நந்தி கட்டுரைத் தானே.

கு - னை : தாவர லிங்கம் - கோவிலிலுள்ள அருவுருவத் திருமேனி. பறித்தொன்றில் தாபித்தலாவது, பிடுங்கி வேறொரு இடத்தில் வைத்தல். அரசு நிலை கெடும் - ஆட்சி அழியும். கட்டுரைத்தல் - கூறியருளுதல்.

பூர்விகமாக அமைக்கப்பட்ட லிங்கத்தைப் பெயர்த்தலாகாது என்பதாம்.

516. கட்டுவித் தார்மதிற் கல்லொன்று வாங்கிடில்
வெட்டுவிக் கும்அபி டேகத் தரசரை
முட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும்
வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவன் ஆணையே.

கு - ரை : கல்லொன்று வாங்குதல் - கல்லைப் பெயர்த்தெடுத்தல்.
அபிடேகத் தரசரை வெட்டுவிக்கும் - மருடாபிடேகம் செய்விக் கப்
பெற்ற மன்னரை அழிக்கும். முட்டுவித்தல் - முடிவு பெறாமல் செய்தல்.
விண்ணவன் - சிவன்.

திருக்கோயில் மதிலுக்கு ஊறு செய்யலாகாது என்பதாம். 2

517. ஆற்றரு நோய்மிக் கவனி மழையின்றிப்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளெல்லாஞ்
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே.

கு - ரை : ஆற்றரு நோய் - பொறுக்க முடியாத நோய். போற்றரு
மன்னர் - போற்றுதற்கு அருமையான மன்னர். சாற்றிய பூசைகள் -
வேதாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட நித்திய நைமித்திக வழிபாடுகள்.

திருக்கோயில் பூசைகள் தப்பாமல் நடக்கவேண்டும் என்பதாம். 3

518. முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடிந்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
கன்னம் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னரு நந்தி எடுத்துரைத் தானே.

கு - ரை : முன்னவனார் - முதல்வன். முட்டிடுதல் - தடைபடுதல்.
வாரி - மழை. காசினி - உலகு.

பூசை தவறின் உண்டாகும் தீமை கூறியவாறு. 4

519. பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான் தன்னை அர்ச்சித்தார்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மாள்என்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே.

கு - ரை : பேர் கொண்ட பார்ப்பான் - தகுதி பெருத டெயரளவில்
உள்ள பிராமணன். போர் கொண்ட வேந்தர் - போர்மேல் செல்லும்
அரசர்.

சிவதிட்சை பெருத பிராமணன் பூசை செய்யலாகாது என்பதாம். 5

20. அதோமுக தெரிசனம்

520. எம்பெரு மான்இறை வாமுறை யோஎன்று
வம்பளிற் வாணோர் அசுரன் வலிசொல்ல
அம்பவள மேனி அறுமுகன் போயவர்
தம்பகை கொல்லென்ற தற்பரன் தானே.

கு - ரை : வம்பளிற் வாணோர் - ஒளிமண்டல வாசிகள். அசுரன் - இருள் மண்டல வாசி. அம்பவளமேனி அறுமுகன் என்பது, அழகிய பவளம் போன்ற மேனியையுடைய மூலாதாரத்திலிருந்து ஆறுதாரங் களைக் கடந்து மேலேழும் செஞ்சோதியாகிய ஆறுமுகன் என்றபடி. பகையாவது, ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய அசுரர். மும்மலத்தை அழித்தலே கொல்லுதலாம் என்க. தற்பரன் - சிவன்.

சிவனது ஆணையால் ஆறுமுகன் அசுரரது வலியைப் போக்கினுள் என்பதாம். 1

521. அண்டமொ டெண்டிசை தாங்கும் அதோமுகம்
கண்டங் கறுத்த கருத்தறி வாரில்லை
உண்டது நஞ்சென்றுரைப்பர் உணர்விலோர்
வெண்டலை மாலை விரிசடை யோற்கே.

கு - ரை : அதோமுகம் - கீழ்நோக்கிய முகம். அண்டமொ டெண்டிசை தாங்கும் அதோமுகம் என்பது, உடம்பின் கீழ்ப்பாகத்தில் நிவர்த்தி கலையிழிள்ள 108 புவனங்களையும் தாங்கியுள்ள முகம் என்றபடி. கண்டங்கறுத்த கருத்து என்பது, சிவர்கள் கீழ்நோக்கி உலக முகமாகச் செல்லுதலைத் தடுத்தலே கருத்து என்றபடி. அறிய வில்லையே என்பது, ஒளியை நோக்கி மேலே செல்லாது இருளை நோக்கிக் கீழே செல்லுகிறார்களே என்று இரங்கியபடி. நஞ்சு - விந்து. நஞ்சுண்டல் என்பது, விந்துவினைச் சுருக்கி ஒளிமயமாகச் செய்தல். உணர்விலோர் என்பது, விந்துவினை மாற்றிப் படைக்கிறான் சிவன் என்பது தெரியாது மயங்குகிறார்களே என்று இரங்கியபடி. வெண்டலை மாலை விரிசடையோன் என்பது, ஒளிக்கிரணங்களை முடியிலிருந்து விசிக்கொண்டிருக்கும் சிவன் என்றபடி.

சிவனது அதோமுகம் சிவர்கள் ஒளிபெற அருளுகின்றது என்பதாம். 2

522. செய்தான் அறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்யே யுரைத்துப் புகழும் மனிதர்கள்
மெய்யே யுரைக்கில் விண்ணோர் தொழச்செய்வன்
மைதாழ்ந் திலங்கு மிடுறுடை யோனே.

கு - ரை : செழுங்கடல் வட்டம் - கடல்போன்ற நீரால் சூழப்பட்ட சுவாதிட்டானச் சக்கரம் என்றபடி. இங்குள்ள பெருமான் எல்லா

வற்றையும் அறியும் என்க. பொய்யே யுரைத்துப் புகழ்தல் என்பது, தத்துவங்களை உணராது புராணங்களைப் புகழ்ந்து கூறுதல் என்றபடி. மெய்யே உரைத்தல் என்பது, காலத்தே வினாக்காமல் புராண தத்துவங்களை விளங்கவைத்தல் என்றபடி. உண்மையை உணர்ந்தவர்களைத் தேவரும் வணங்குவார்கள் என்க. மிட்டு - கண்டம். கண்டம் வரை இருளின் எல்லையாம்; அதன் மேல் ஒளிவிட்டால் சுத்தவித்தை அமையும் என்க. மைதாழ்ந்திலங்கு மிட்டுடையோன் என்பது, கண்ட சக்கரத்துக்குக் கீழுள்ள நிவிர்த்தி. பிரதிஷ்டா கலையிலுள்ள புவனங்களைத் தாங்குபவன் என்றபடி.

நிலகண்டப் பெருமான் உண்மையை உணர்வாரை விண்ணோரும் தொழ்ச்செய்வான் என்பதாம். 3

523. நந்தி எழுந்து நடுவுற ஓங்கிய
செந்தீக் கலந்துட் சிவனென நிற்கும்
முந்திக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரும்
அந்தி இறைவன் அதோமுக மாமே.

கு - ரை : நந்தி - மூலாதாரத்திலுள்ள இறைவன். நடுவுற ஓங்கிய செந்தீக் கலந்துட் சிவனென நிற்கும் என்பது, சுழுமுனை வழியாகச் சிரசின்மேலே செவ்வொளியில் கலந்து சிவன் பெயருடன் நிற்கும் என்றபடி. வலம் வருதல் - வெற்றி காணுதல். முந்திக் கலந்து உலகம் வலம் வரும் என்பது, நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தியாகிய கலைகளிலுள்ள புவனங்களைக் கீழ்நோக்கிய நிலையை மாற்றி அவற்றுடன் பொருந்தி வெற்றி கண்டு மேலெழுந்து நிற்கும் என்றபடி. அந்தி - முடிவு. அந்தி இறைவன் அதோமுகமாமே என்பது, இவ்வாறு செய்வது முடிவினைச் செய்கின்ற சிவனின் அதோமுகமாம் என்றபடி.

இறைவனது அதோமுகம் மேலெழுந்து சிவனென நிற்கும் என்பதாம். 4

524. அதோமுகங் கீழண்ட மான புராணன்
அதோமுகத் தன்னெடும் எங்கு முயலுஞ்
சதோமுகத் தொண்மலர்க் கண்ணிப் பிரானும்
அதோமுகன் ஊழித் தலைவனு மாமே.

கு - ரை : அண்டம் - பிரணவம். அதோமுகங் கீழண்டமான புராணன் என்பது, சிவர்கள் கீழ்நோக்குதலில் உள்ளபோது பிரணவம் என்ற அண்டத்தில் கீழே பழமையாகவுள்ளவன் என்றபடி. அதோமுகத் தன்னெடும் எங்கு முயலும் என்பது, அவனே தன்னுடைய கீழ் முகத்துடன் பொருந்தி எங்கும் இயங்கும் என்றபடி. சதோமுகத் தொண்மலர்க் கண்ணிப் பிரான் என்பது, சத்தாகிய ஓம்

என்னும் பிரணவ வடிவாகிய ஒளிபொருந்திய பராசத்தியுடன் கூடிய பரன் என்றபடி. அதோமுகன் ஊழித்தலைவனுமாம் என்பது, அவனே அதோமுகனாயும், எல்லாவற்றையும் ஒடுக்குவனாயும் உள்ளான் என்றபடி.

ஒளியோடு கூடிய பரனே அதோமுகனாயும் ஊழியைச் செய்வனாயும் உள்ளான் என்பதாம். 5

525. அதோமுக மாமல ராயது கேளும்
அதோமுகத் தாலொரு நூறும் விரிந்து
அதோமுக மாகிய அந்தமில் சத்தி
அதோமுக மாகி அமர்ந்திருந் தானே.

கு - ரை : மாமலர் - சகஸ்ரதளம். அதோமுகமா மலராயது கேளும் என்பது, கவிழ்ந்த முகமுடைய பெரிய மலரின் விந்தையைக் கேளும் என்றபடி. நூறும் விரிதலாவது, சகஸ்ரதளத்திலிருந்து நூறு நாடிகள் கிழ்நோக்கி வருதல் என்றபடி. நூறு என்பன முது கெலும்புடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ள நரம்புத் தொகுதிகள். அந்தமில் சத்தியாவது, கவிழ்ந்துள்ள நாடித் தொகுதிகளில் உள்ள அழிவில் லாத சத்திகள் என்றபடி. அமர்ந்திருந்தான் என்பது, சத்திகளுடன் இறைவனும் நின்றான் என்றபடி.

கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளத்திலிருந்து கிழ்நோக்கி விரிந்த நாடிகள் லுள்ள சத்தியோடு பொருத்தி இருந்தான் என்பதாம். 6

21. சிவ நிந்தை

526. தெளிவுறு ஞானத்துச் சிந்தையின் உள்ளே
அளிவுறு வாரம ராபதி நாடி
எளியனென் நீசனை நீசர் இகழில்
கிளியொன்று பூஞ்ஞயிற் கீழது வாகுமே.

கு - ரை : தெளிவுறு ஞானம் - தெளிந்த ஞானம். அளிவு - அன்பு. அமராபதி - சிவன். மேலோர் சிவனைச் சிந்தையில் நாடி இன்புறுவர் என்க. நீசர் - கீழோர். பூஞ்ஞ - பூனை. கீழோர் ஈசனை இகழ்ந்து பூனையின்கீழ் அகப்பட்ட கிளி சப்தம் ஒய்ந்து கெடுவதுபோலக் கெடுவர் என்க.

ஈசனை இகழ்ந்தோர் கெடுவர் என்பதாம். 1

527. முளிந்தவர் வானவர் தானவர் எல்லாம்
விளிந்தவர் மெய்நின்ற ஞானம் உணரார்
அளிந்தமு ஞாநிய ஆதிப் பிரானைத்
தளிந்தவர்க் கல்லது தாங்கஒண் ணாதே.

கு - ரை : முனிதல் - கெடுதல். வினிதல் - அழிதல். மெய்ந்நின்ற ஞானம் - உண்மைப் பொருள். தேவர் அசுரர் உண்மைப் பொருளை உணராது கெடுவர் என்க. தனிந்தவர் - உடலைச் சிவன் நிலைபெறு மாறு கோயிலாக்கினவர். 'உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்' என்பது திருமந்திரம். அன்பினால் வணங்கி அமுதம் தேக்கப் பட்டவர்க்கன்றிப் பழம் பொருளைத் தாங்கமுடியாது என்க.

ஆதிப்பிராணை அன்போடு வணங்கவேண்டும் என்பதாம். 2

528. அப்பகை யாலே அசுரருந் தேவரும்
நற்பகை செய்து நடுவே முடிந்தனர்
எப்பகை யாகிலும் எய்தார் இறைவனைப்
பொய்ப்பகை செய்யினும் ஒன்றுபத் தாமே.

கு - ரை : அப்பகை - ஈசுவர நித்தனையால் உண்டாகிய பகை. நற்பகை - தீராப்பகை. எப்பகை - ஈசுவர நித்தனை, அடியார் நித்தனை ஆகியவை. பொய்ப்பகை - போலிப்பகை. ஒன்று பத்தாவது என்பது தீமை ஒன்று பத்தாக வளரும் என்றபடி.

ஈசுவர நித்தனையால் பகை வளரும் என்பதாம். 3

529. போகமும் மாதர் புலவி யதுநினைந்
தாகமும் உள்கலந் தங்குள னாதலில்
வேதிய ராயும் விகிர்தனும் என்கின்ற
நீதியுள் ஈசன் நினைப்பொழி வாரே.

கு - ரை : புலவி - ஊடல். மோகத்திலும் ஈசன் கலந்துள்ளான் என்க. விகிர்தன் நாம் என்கின்ற நீதியாவது, நாமே பிரமம் என்று எண்ணுகின்ற எண்ணம். ஆதலின் ஈசனை எண்ணுதவர் என்க.

நாமே பிரமம் என்போர் ஈசனை எண்ணுது இகழ்வர் என்பதாம். 4

22. குரு நிந்தை

530. பெற்றிருந் தாரையும் பேணுர் கயவர்கள்
உற்றிருந் தாரை உகைவன சொல்லுவர்
கற்றிருந் தார்வழி உற்றிருந் தாரவர்
பெற்றிருந் தாரன்றி யார்பெறும் பேறே.

கு - ரை : பெற்றிருந்தார் - ஞானம் பெற்றிருந்தவர். உற்றிருந் தார் - உடனிருந்தவர். உகைவன சொல்லுதலாவது, வருத்தம் உறும் படி சொல்லுதல். கற்றிருந்தார் வழி உற்றிருந்தார் அவர் பெற்றிருந் தார் என்பது, கற்றறிந்தோரிடம் பொருந்தியிருந்தவரே ஞானம் பெற்றோராவர் என்றபடி.

குருவோடு பொருந்தியிருந்தவரே ஞானம் பெற்றவர் ஆவர் என்பதாம். 1

531. ஓரெழுத் தொருபொருள் உணரக் கூறிய
சீரெழுத் தாளரைச் சிதையச் செப்பினோர்
ஊரிடைச் சுணங்கனாய்ப் பிறந்தங் கோருகம்
வாரிடைக் கிருமியாய் மாய்வர் மண்ணிலே.

கு - னை : ஓரெழுத்து - பிரணாவம். சீரெழுத்தாளர் - பிரணவ உபதேசம் செய்த குரு. 'ஓர் வார்த்தையுட்படுத்தினாய்' என்பது திரு வாசகம். ஊரிடைச் சுணங்கன் - ஊர்சுற்றித் திரியும் நாய். ஒருகம் - ஓர் ஊழி. வாரி - நீர்.

குரு நிந்தனை செய்தோர் இழிந்த பிறப்பில் பிறந்து கெடுவர் என்பதாம். 2

532. பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடுஞ்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே.

கு - னை : பத்தினி பத்தர்கள் - இல்லற ஞானிகள். சிதைவு - துன்பம். அத்தம் - பொருள்.

ஞானிகளுக்கு இழிவு செய்தோரது பொருளும் ஆவியும் அழியும் என்பதாம். 3

533. மந்திரம் ஓரெழுத் துரைத்த மாதவர்
சிந்தையில் நொந்திடத் தீமைகள் செய்தவர்
நுந்திய சுணங்கனாய்ப் பிறந்து நூறுரு
வந்திடும் புலையராய் மாய்வர் மண்ணிலே.

கு - னை : நுந்திய சுணங்கன் - இழித்து ஒதுக்கப்பட்ட நாய். நூறுரு - நூறு பிறப்பு.

மந்திர குருவுக்குத் தீமை செய்தோர் சிறப்பின்றி மண்ணில் மடிவர் என்பதாம். 4

534. ஈச னடியார் இதயங் கலங்கிடத்
தேசமும் நாடுஞ் சிறப்பும் அழிந்திடும்
வாசவன் பீடமும் மாமன்னர் பீடமும்
நாசம தாகுமே நந்நந்தி யாணையே.

கு - னை : தேசம் பெரியது; நாடு சிறியது. வாசவன் - இந்திரன். மாமன்னர் - சக்கரவர்த்தி. பீடம் - பதவி.

ஈசனடியார்க்குத் துயரம் விளைத்தோர் பெரும்பதவி இழப்பர் என்பதாம். 5

535. சன்மார்க்க சற்குருச் சந்நிதி பொய்வரின்
நன்மார்க்க முங்குன்றி ஞானமுந் தங்காது
தொன்மார்க்க மாய துறையும் மறந்திட்டுப்
பன்மார்க்க முங்கெட்டுப் பஞ்சமு மாமே.

கு - ரை : சன்மார்க்க சற்குரு - சன்மார்க்கத்தைப் போதித்த சற்குரு. தொன்மார்க்கமாய துறை - பழமையாக உபதேசிக்கப்பட்ட நெறி. பன்மார்க்கம் - ஆன்ம வளர்ச்சிக்குரிய பிற நெறி.

குருவின்முன் பொய் பேசின் அறிவும் கெட்டு வறுமையும் உண்டாம் என்பதாம். 6

536. கைப்பட்ட மாமணி தானிடை கைவிட்டு
மெய்ப்பட்ட கல்லைச் சுமப்போன் விதிபோன்றுங்
கைப்பட்ட நெய்பால் தயிர்நிற்கத் தானறக்
கைப்பிட்டுண் பான்போன்றும் கன்மிஞானிக் கொப்பே.

கு - ரை : மாமணி - மாணிக்கம். மெய்ப்பட்ட கல் - உடம்பின்மேல் பட்ட கல். தானற - தான் கெட. பிட்டு - எளிய உணவு. கன்மி - கிரியை வழி நிற்போன். ஞானி - கருமமின்றிச் சிவனையே நினைவோர். மாணிக்கத்தை விட்டுக் கல்லைச் சுமத்தல் போலவும், பால் அழுதத்தை விட்டுப் பிட்டினை உண்பது போலவும், ஞானத்தை விட்டுக் கிரியை யினைச் செய்வது ஆகும் என்க.

ஞானியரோடு கன்ம நெறியினருக்குள்ள வேற்றுமை கூறியவாறு. 7

23. மயேசுர நிந்தை

537. ஆண்டான் அடியவ ரார்க்கும் விரோதிகள்
ஆண்டான் அடியவர் ஐயமேற் றுண்பவர்
ஆண்டான் அடியாரை வேண்டாது பேசினோர்
தாந்தாம் விழுவது தாழ்நர காருமே.

கு - ரை : ஆண்டான் - சிவன். அடியவர் யார்க்கும் விரோதிகள் என்பது, அடியார்கள் உலகியல் நெறிக்கு மாறுபட்டவர் என்க. வேண்டாது பேசினோர் என்பது, வசைமொழி கூறினோர் என்றபடி.

ஐயமேற்றுண்ணும் அடியவரை அதுபற்றி இழித்துரைப்பவர் நரக மடைவர் என்பதாம். 1

538. ஞானியை நிந்திப் பவனும் நலனென்றே
ஞானியை வந்திப் பவனுமே நல்வினை
யான கொடுவினை தீர்வா ரவன்வயம்
போன பொழுதே புகுஞ்சிவ போகமே.

கு - ரை : நிந்திப்பவன் - தூற்றுபவன். வந்திப்பவன் - போற்று பவன். தீர்வார் - ஒழிவார். நிந்திப்பவன் நல்வினை ஒழிவான், வந்திப்

பவன் கொடுவினை ஒழிவார் என்க. அவன் வயம் - அடியார் வயம்.
சிவபோகம் - பேரின்பம்.

அடியாரை வணங்கியிருந்தால் பேரின்பம் உண்டாம் என்பதாம். 2

24 பொறையுடைமை

539. பற்றிநின் றுந்நெஞ்சில் பல்விதான் ஒன்றுண்டு
முற்றிக் கிடந்தது மூக்கையும் நாவையுந்
தெற்றிக் கிடந்து சிதைக்கின்ற சிந்தையுள்
வற்றி தொழிவது மாகமை யாமே.

கு - ரை : பற்றி நின்றார் - விட்டு நெறியைப் பற்றி அறநெறியில்
வழுவாமல் நிற்கும் யோகியர். பல்வி - தந்தி, பாம்பு (தந்தம் - பல்)
என்றது குண்டாவி சத்தியை. முற்றிக்கிடத்தல் - முதிர்ந்து பக்குவப்
பட்டு இருத்தல். தெற்றிக் கிடத்தல் - மாறிப் பின்னிக் கிடத்தல்.
வற்றுதல் - உலர்தல். அமுதம் வற்றி அழியாமல் பொறுத்தல் பொறை
நிலை என்க.

மெய்ந்நெறியைப் பற்றி நின்றார் பொறுமையுடையார் என்பதாம். 1

540. ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த உலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனியன் பாதம் பணிந்துய்ப
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் மன்னவன்
ஞாலத் திவன்மிக நல்லனென் றுரே.

கு - ரை : ஓலக்கம் - சிவன் வீற்றிருக்கும் கொலு மண்டபம்.
பாலொத்த மேனியன் - வெண்ணிற ஒளியில் விளங்கும் சிவன். மாலுக்
கும் ஆதிப்பிரமற்கும் மன்னவன் என்பது, பொறுமையுடைய இவன்
சிவனை வணங்கி உயர்ந்தமையால் தேவருக்குத் தலைவனுமென என்ற
படி. ஞாலத்திவன் மிகநல்லன் என்பது, உலகத்திலும் இவன் மிக
உயர்ந்தோன் என்றபடி. 'இவன் மிக நல்லன் என்றார்' என்று முடிக்க.

பொறுமையுடையவன் சிறப்புடையவன் என்பதாம். 2

541. ஞானம் விளைந்தவர் நம்மிட மன்னவர்
சேனை வளைந்து திசைதொறுங் கைதொழ
ஊனை விளைத்திடும் உம்பர்தம் ஆதியை
ஏனை வளைந்தருள் எட்டலு மாமே.

கு - ரை : ஞானம் விளைந்தவர் நம்மிட மன்னவர் என்பது, முப்
புரக் கோட்டையாகிய நம் காயத்தில் அரசிருக்கும் ஆன்மா சித்துப்
பொருளாய் உள்ளது என்றபடி. சேனை என்பது கருவி கரணங்களை.

சேனை வளைந்து திசைதொறுங் கைதொழ என்பது, ஞானியரின் கருத் தின்படியே கருவி கரணங்கள் இயங்கித் தொழிற்செய்யும் என்றபடி. ஊன் - உடம்பு. ஊனை விளைத்திடும் என்பது, உடம்பை மாற்றிப் படைக்கும் என்றபடி. ஏனை வளைந்தருள் எட்டலுமாமே என்பது, ஞானத்தாலன்றிப் பிறவற்றால் அனுகூல அடைய ஒண்ணுது என்றபடி.

பொறுமையால் ஞானம் கைவரப் பெற்றோர் ஆதியை அடையலாம் என்பதாம்.

3

542. வல்வகை யாலும் மனையிலும் மன்றிலும்
பல்வகை யாலும் பயிற்றிப் பதஞ்செய்யுங்
கொல்லையி னின்று குதிகொள்ளுங் கூத்தனுக்
கெல்லையி லாத விலயமுண் டாமே.

கு - ரை : வல்வகை - ஆன்மாக்களின் இருவினைக்குத் தக்கபடி. மனை - உடல். மன்று - உள்ளம், உயிர். ஆன்மாக்களின் உடலிலும், உள்ளத்திலும், உயிரிலும் என்க. பயிற்றி - இன்பத் துன்பங்களை நுகர்வித்து. பதஞ் செய்யும் கூத்தன் என்க. பதஞ் செய்தல் - பரிபக்குவம் வரச்செய்தல். கொல்லை - ஆறுதாரம். குதி கொள்ளும் கூத்தன் - விளையாடும் கூத்தன். 'காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி' என்பது திருவாசகம். எல்லை - அளவு. இலயம் - கூத்து. படைப்பாதி ஐந்தொழில் புரிவதே இறைவன் கூத்தாம் என்பதும், அவற்றுள் அருளல் ஆன்மாவிலும், ஏனையவை நான்கும் உடம்பிலும் உள்ளத்திலும் நிகழும் என்பதும் இத்தகைய இலயமாவது ஓவாமல் என்றும் நிகழ்வதாகவின் அதற்கு எல்லை இல்லை என்பதும் உணர்க.

ஆன்மாக்களின் தகுதிக்கேற்பப் பக்குவப்படுத்தி அருள்புரிவான் என்பதாம்.

4

25. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

543. ஓடவல் லார்தம ரோடு நடாவுவன்
பாடவல் லாரொலி பார்மிசை வாழ்குவன்
தேடவல் லார்க்கருள் தேவர் பிரானொடுங்
கூடவல் லாரடி கூடுவன் யானே.

கு - ரை : ஓடவல்லார் - தல யாத்திரை முதலிய செய்வார். நடாவுவன் - நடப்பேன். பாடவல்லார் ஒலி பார்மிசை வாழ்குவன் என்பது, பாடுகின்றவர் ஒலியைச் செவிவழியே கேட்டு இன்புறுவேன் என்றபடி. தேடவல்லார் - அகத்தே தேடவல்ல பெரியோர். கூடவல்லாரடி கூடுவன் யானே என்பது, தேடியடைய வல்லாரொடு நானும் சேர்வேன் என்றபடி.

பெரியார் துணையைக் கொண்டு இறைவனை அடையவேண்டும் என்பதாம்.

1

544. தாமிடர்ப் பட்டுத் தளிர்போல் தயங்கினும்
மாமனத் தங்கன்பு வைத்த திலையாகும்
நீயிடர்ப் பட்டிருந் தென்செய்வாய் நெஞ்சமே
போமிடத் தென்னொடும் போதுகண் டாயே.

கு - ரை : தளிர்போல் தயங்குதலாவது, கொழுகொம்பில்லாமல் துவண்டு தீயிடைப்பட்ட தளிர்போல் வாடுதல். மாமனத் தங்கன்பு வைத்ததிலையாகும் என்பது, மனவுறுதியுடையோர் மனத்திடம் அன்பு வைத்து அதன்வழிச் செல்வதில்லை என்றபடி. போமிடமாவது இறைவனிடமாம்.

மனமே ! தனித்திருந்து வாடுவது விடுத்து என்னோடு வருவாயாக என்று அறிவுரை கூறியதாம். 2

545. அறிவார் அமரர் தலைவனை நாடிச்
செறிவார் பெறுவர் சிலர்தத் துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியா ருடன்கூடல் பேரின்ப மாமே.

கு - ரை : செறிவார்-பெரியாருடன் நெருங்கியவர். தத்துவத்தைப் பெறுவார் என்பது, உண்மை உணர்வினைப் பெறுவார் என்றபடி. தத்துவம் - உண்மை, சத்தாகிய சிவம். பெரியார் - யான் எனது என்னும் செருக்கினை அறுத்தவர்.

பெரியாரது கூட்டுறவு நன்னெறியைக் காட்டுவதோடு பேரின்பத்தினையும் நல்கும் என்பதாம். 3

546. தார்சடை யான்றன் தமராய் உலகினிற்
போர்புக ழானெந்தை பொன்னடி சேருவர்
வாயடையா வுள்ளந் தேர்வார்க் கருள்செய்யுங்
கோவடைந் தந்நெறி கூடலு மாமே.

கு - ரை : தார்சடையான்-நீண்ட ஒளிக் கிரணங்களையுடையவன். போர்புகழ்-போரான் உளதாகும் பிரதாபம். போர்-சொற்போர். வாயடையா வுள்ளந் தேர்வார் என்பது, வாய் பேசாமல் மோனமாயிருந்து ஆன்மாவில் அரனைத் தியானிப்பார் என்றபடி. இதுவே பிரணவயோகம் என்க. கோ - சிவன். அந்நெறி கூடலுமாமே என்பது, சிவத்துடன் இரண்டறக் கலப்பதும் அமையும் என்றபடி.

பெரியோரது கூட்டம் சிவநெறியை அடையச்செய்யும் என்பதாம். 4

547. உடையான் அடியார் அடியா ருடன்போய்ப்
படையா ரழன்மேனிப் பதிசென்று புக்கேன்
கடையாந் நின்றவர் கண்டறி விப்ப
உடையான் வருகென ஓலமென் றுரே.

கு - னா : உடையான் - ஆன்மாக்களை அடிமைப் பொருளாகவும், ஏனையவற்றை உடைமைப் பொருளாகவும் உடைய இறைவன். அடியார் - அடியார் - தொண்டருக்குத் தொண்டன், சம்பிரதாய நெறியைப் பற்றி னவன். படையாரழல்மேனிப் பதிசென்று புக்கேன் என்பது, சிவச் சோதியில் பொருந்திச் சிவபுரத்தில் புக்கேன் என்றபடி. படை-படுத்தல், அழித்தல். இஃது அழலுக்கு அடை. கடையார நின்றவர் - (சிவபுரத்தில்) கடைவாயில் காப்பாளர். ஓலம் என்றாரே என்றது, அபய முத்திரை காட்டி அழைத்தனர் என்றபடி.

பெரியோருடன் கூடினமையால் சிவபுரம் சென்றேன் என்பதாம். 5

548. அருமைவல் லான்கலை ஞானத்துள் தோன்றும்
பெருமைவல் லோன்பிற விச்சுழி நீந்தும்
உரிமைவல் லோன்உணர்ந் தூழி யிருக்குந்
திருமைவல் லாரொடு சேர்ந்தனன் யானே.

கு - னா : அருமைவல்லான் கலை ஞானத்துள் தோன்றும் என்பது, கலை ஞானத்தில் விளங்கும் அருமையானவர் என்றபடி. பிறவிச் சுழி - பிறவிக் கடல். பெருமைவல்லோன் பிறவிச் சுழி நீந்தும் என்பது, கற்றபடி நிற்கும் பெருமையுடையோர் பிறவிக் கடலை நீந்துவர் என்ற படி. உரிமை - தோழமை. உரிமை வல்லோன் உணர்ந்தூழி யிருக்கும் என்பது, யோக நெறியினர் ஊழியைக் கடப்பர் என்றபடி. திருமை - திரு, முத்தி. 'திருவும் மெய்ப்பொருளும் செல்வமும் தருவானே' என்பது சுந்தரர் தேவாரம். திருமை வல்லாரொடு சேர்ந்தனன் யானே என்பது, சதா நிப்தை கூடியிருக்கும் சிவன்முத்தரோடு சேர்ந்தனன் நானே என்றபடி.

பெரியாரது துணை கொண்டு சிவன்முத்தனாயினேன் என்பதாம். 6

இரண்டாந் தந்திரம் முற்றிற்று.

முன்னுந் தந்திரம்

1. அட்டாங்க யோகம்

549. உரைத்தன வற்கரி ஒன்று மூடிய
நிரைத்த இராசி நிரைமுறை எண்ணிப்
பிரச்சதம் எட்டும் பேசியே நந்தி
நிரைத்த இயமம் நியமஞ்செய்தானே.

கு - ரை : வற்கரி - கடிவாளமிட்ட பரி, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மூச்சுக் காற்று. இராசி - பன்னிரண்டு என்ற எண். நிரைத்த இராசி நிரை முறை எண்ணி என்பது, பன்னிரண்டு விரற்கடை முறையாக மூச்சுக்காற்று இயங்கும்படி எண்ணி என்றபடி. பிரச்சதம் எட்டு - அட்டாங்க யோகம். நிரைத்த இயமம் நியமஞ் செய்தானே என்பது, குருநாதன் முறையாகத் தீமையைப் போக்குதற்கும் நன்மையைப் பற்றுதற்கும் வழியைச் செய்தான் என்றபடி.

பிரானுயாம முறைப்படி யோகம் செய்வதற்கு வழிசெய்தான் நந்தி என்பதாம். 1

550. செய்த இயம நியமஞ் சமாதிசென்
றுய்யப் பராசத்தி உத்தர பூருவ
மெய்த கவச நியாசங்கள் முத்திரை
எய்த வுரைசெய்வன் இந்நிலை தானே.

கு - ரை : இயமம் - புலனடக்கல். நியமம் - ஒழுக்க நெறி நிற்பல். சமாதி - தன்னை மறந்திருத்தல். உத்தர பூருவம் - முன்னும் பின்னும், பராசத்தி உத்தர பூருவம் எய்த என்பது, பராசத்தி முன்னின்று வழி காட்டவும் பின்னின்று தாங்கவும் செய்ய என்றபடி. கவசம் - மந்திரத்தால் பாதுகாப்பு அமைத்தல். நியாசம் - உடல் உறுப்புக்களில் தேவதாபாவம் நிலைபெறச் செய்தல். முத்திரை - மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை வெளியிடும் அடையாளம்.

பராசத்தியின் துணைகொண்டு உடம்பில் சிவன் நிலைபெற நல் வழியைக் கூறுவேன் என்பதாம். 2

551. அந்நெறி இந்நெறி என்னுதட் டாங்கத்
தன்னெறி சென்று சமாதியி லேநின் மின்
நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தி லேகலாம்
புன்னெறி யாகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே.

கு - ரை : அந்நெறி - நிவிர்த்தி நெறி. எடுத்த பிறவியில் உடலையும் உயிரையும் அறிந்து பிறவாமை அடைதல். இந்நெறி - பிரவிர்த்தி நெறி. தானம் தவம் முதலியன செய்து போகபோக்கியங்

களுடன் பிரவிருத்திக்கு வரும் நெறி. நன்னெறி - அட்டாங்க யோக நெறி. அட்டாங்க யோகத்தால் ஞானத்தை அடையலாம் என்க. புன்னெறி - பிறவிக்கு வரும் நெறி. அட்டாங்க யோக நெறியில் நின்றவர்க்கு ஞானம் கைவரவிலையென்றாலும் பிறப்பில்லை என்க.

அட்டாங்க யோகநெறி நின்று சமாதிநிலை எய்தியவர்க்குப் பிறப் பில்லை என்பதாம். 3

552. இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணயா மம்பிரத்தி யாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்க மாவது மாமே.

கு - ரை : எண்ணிலா ஆதனம் - பதுமாசனம் முதல் பலவகை ஆசனம். ஆதனம்-இருக்கை. பிராண ஆயாமம் - மூச்சினை அடக்கல். பிரத்தியாகாரம் - மனத்தை அடக்கல். தாரணை - தரித்தல். அயம் - நல்வினை. அட்டாங்க யோகம் கைவருதல் நல்வினையால் என்க.

யோகத்துக்குரிய எட்டு உறுப்புக்களும் கூறியவாறு. 4

2. இயமம்

553. எழுந்துநீர் பெய்யினும் எட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்த ணியமங்கள் செய்மினென் றண்ணல்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
அழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே.

கு - ரை : எழுந்து நீர் பெய்தலாவது, பெருமழை பெய்தல். தண் - குளிர்ச்சி. தீய எண்ணங்கள் நீங்கினால் மனம் குளிரும் என்க. நால்வர் - சனகாதி நால்வர். ஞானம் பெருமையின் பெருமானிடம் அபயமாக வந்தடைந்தனர் என்க. 'அண்ணல் அருள்புரிந்தான்' எனக் கூட்டுக.

அட்டாங்க யோகம் இயமம் இன்றியமையாதது என்பதாம். 1

554. கொல்லான்பொய் கூருண் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்க முடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம்
இல்லா ணியமத் திடைநின் ருனே.

கு - ரை : எண்குணன் - ஆராய்ச்சியுடையவன். நடுச்செய்ய வல் லான் - நீதி வழுவாதவன்.

இயம நெறி நிற்பவர் நீங்கவேண்டிய இயல்பு கூறியவாறு. 2

3. நியமம்

555. ஆதியை வேதத்தின் அப்பொரு ளாணச்
சோதியை அங்கே சுடுகின்ற அங்கியைப்
பாதியுள் மன்னும் பராசத்தி யோடுடன்
நீதி யுணர்ந்து நியமத்த னாமே.

கு - ரை : வேதத்தின் அப்பொருளாணை - நாத வடிவானவனை. அங்கே சுடுகின்ற அங்கியை - மூலாதாரத்தில் அக்கினி மயமாக உள்ளவனை. பாதியுள் மன்னும் பராசத்தி என்பது, நாதமும் ஒளியும் பிரிப்பின்றியிருக்கும் நிலையை என்றபடி. ஒவ்வொருவரிடமும் இந்த சிவசத்தியிருந்து தொழிற்படும் தர்மத்தை உணர்வதே நியமத்தின் முதல் நிலையாம் என்க. நாதம் - சிவம் ஒளி - சத்தி.

சிவசத்தி நம்மிடமேயிருந்து பாதுகாக்கிறது என்று உணரவேண்டும் என்பதாம். 1

556. தூய்மை அருளுண் சுருக்கம் பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றிவை
காமங்களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த னாமே.

கு - ரை : ஊண் சுருக்கம் - சுருங்கிய உணவு. செவ்வை - நேர்மை. நிலைமை - உறுதியுடைமை. இவ்வேழு குணங்களை வளர்ப்பவன் நியமி என்க. கானுதலாவது, காமம் முதலாகிய மூன்று குணங்களைத் தீமையெனக் காண்டல். நேமி யிரைந்து நியமத்தனாம் என்பது, நியம நெறியில் உள்ளவன் பத்து குணங்களையும் கொண்டவனாம் என்க.

நியமிக்குரிய பத்து குணங்களைக் கூறியவாறு. 2

557. தவஞ்செபஞ் சந்தோடம் ஆத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொல்லீர் ஐந்து
நிவம்பல செய்யின் நியமத்த னாமே.

கு - ரை : சிவன்றன் விரதம் - சிவவிரதம். மகம் - வேள்வி, ஒண்மதி - சோதி தரிசனம். சொல் ஈரைந்து - தவம் முதலாகச் சொல் லப்பட்ட பத்து. நிவம் - உயர்த்துவன.

நியமி செய்யவேண்டிய பத்து செயல்கள் கூறியவாறு. 3

4. ஆதனம்

558. பங்கய மாதி பரந்தபல் ஆதனம்
அங்குள வாம்இரு நாலும் அவற்றினுள்
சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திக மெனமிகத்
தங்க இருப்பத் தலைவனு மாகுமே.

கு - ரை : பங்கய மாதி - பதுமாசனம் முதலாக. சொங்கு - குற்றம். சுவத்திகம் - ஆசன வகை. தங்க இருப்ப - மிகவும் பொருந்தி இருக்க. சுவத்திகாசனமாவது, முழந்தாளுக்கும் தொடைக்கும் நடுவில் இரண்டு பாதங்களையும் வைத்து உடல் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருப்பது.

ஆசன வகை எட்டில் சுவத்திக ஆசனம் முதலில் கூறியவாறு. 1

559. ஓரணை யப்பத மூருவின் மேலேறிட்
டார வலித்ததன் மேல்வைத் தழகுறச்
சீர்திகழ் கைகள் அதனைத்தன் மேல்வைக்கப்
பார்திகழ் பத்மா சனமென லாகுமே.

கு - ரை : ஓரணையப் பதம் - ஒரு பக்கம் அணைந்த காலை. ஊருவின் மேலேறிட்டு - தொடையின்மேல் ஏறும்படி. ஆர வலித்து - மிக இழுத்து. மேல் வைத்து என்பது, வலது தொடையின்மேல் இடது காலையும், இடது தொடையின்மேல் வலது காலையும் வைத்து என்ற படி. கைகள் அதனைத் தன்மேல் வைக்க என்பது, கைகளை மலர்த்தித் தொடையின்மேல் வைக்க என்றபடி.

இது பத்மாசனம் என்றவாறு. 2

560. துரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்து
அரிய முழந்தாளி லங்கையை நீட்டி
உருசி யொடுமுடல் செவ்வே யிருத்திப்
பரிசு பெறுமது பத்திரா சனமே.

கு - ரை : துரிசில் - குற்றமில்லாத. உருசியொடு - பிரியத்தோடு. பரிசு - மேன்மை. பத்திரம் - இதழ். இவ்வாசனம் இதற்போன்றிருக்கும் என்க. பத்திராசனமாவது, வலது காலை இடது தொடையின்மேல் வைத்து முழந்தாள்களில் இரு கைகளையும் நீட்டி உடம்பை நேராக நிமிர்த்தி இருத்தல்.

பத்திராசனம் கூறியவாறு. 3

561. ஒக்க அடியிணை யூருவில் ஏறிட்டு
முக்கி யுடலை முழங்கை தனில்ஏற்றித்
தொக்க அறிந்து துளங்கா திருந்திடிற்
குக்குட ஆசனங் கொள்ளலு மாமே.

கு - ரை : துளங்காது - அசையாது. குக்குடம் - கோழி. இது கோழிபோன்றிருத்தலின் குக்குடாசனம் எனப் பெயர்பெற்றது. குக்குட ஆசனமாவது, பாதங்கள் இரண்டையும் தொடையின்மேல் மாறி ஏற்றிக் களைக்காலுக்கும் தொடைக்கும் மத்தியில் இரு கைகளையும் நுழைத்து, தரையில் ஊன்றி, உடம்பை முழங்கை வரையில் முக்கித் தாக்கி நிறுத்தல்.

குக்குடாசனம் செய்யும் முறை கூறியவாறு.

4

562. பாத முழந்தாளிற் பாணி களை நீட்டி
ஆதர வோடும்வாய் அங்காந் தழகுறக்
கோதில் நயனங் கொடிமூக்கி லேயுறச்
சீர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே.

கு - ரை : பாணி - கை. அங்காத்தல் - திறத்தல். கொடிமூக்கு - மூக்கின் நுனி. சிங்கம்போன்றிருத்தலின் சிங்காதனம் என்க. சிங்காதன மாவது, பாத நுனிகளைப் பூமியில் ஊன்றியிருந்து, முழங்கால்களில் கைகளை நீட்டி, வாயைத் திறந்துகொண்டு, மூக்கு நுனியைப் பார்த்திருப்பது.

சிங்காதனம் செய்யும் முறை கூறியவாறு.

5

563. பத்திரங் கோமுகம் பங்கயங் கேசரி
சொத்திரம் வீரஞ் சுகாதனம் ஓரேழும்
உத்தம மாமுது ஆசனம் எட்டெட்டுப்
பத்தொடு நூறு பலஆ சனமே.

கு - ரை : ஓரேழும் உத்தம மாமுது ஆசனம் என்பது, பத்திரம் முதல் சுகாதனம் வரை ஏழும் பழமையான ஆசன முறை என்றபடி. எட்டெட்டுப்பத்தொடு நூறு - நூற்று இருபத்தாறு.

ஆசனமுறை நூற்று இருபத்தாறு என்றவாறு.

6

5. பிராணாயாமம்

564. ஐவர்க்கு நாயகன் அவ்வூர்த் தலைமகன்
உய்யக்கொண் டேறுங் குதிரைமற் றென்றுண்டு
மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்குங் கொடாதுபோய்ப்
பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடுந் தானே.

கு - ரை : ஐவர்க்கு நாயகன் - ஐம்பொறிகளுக்குத் தலைவனாகிய மனம். அவ்வூர்த் தலைமகன் - அவ்வுடம்புக்குத் தலைவனாகிய ஆன்மா. குதிரை - பிராணன். உய்யக்கொண்டேறும் குதிரை மற்றொன்றுண்டு என்பது, ஆன்மா உய்திபெறுதற்கு மனத்தோடு பிராணசத்தியும்

ஒன்றுள்ளது என்றபடி. இவ்விரண்டையும் அறிவதிலும் செலுத்துதலிலும் யோகம் உள்ளது என்க. மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்கும் என்பது, தேகப்பற்றை விட்டு அகண்டத்தை உணர்ந்தவர்க்குப் பிராணன் வசப்படும் என்றபடி. பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடும் என்பது, மெய்யுணர்வில்லாது பிராணசெயம் விரும்புவோர் அழிவர் என்றபடி.

பிரானுயாமத்தால் பிராணனும் மனமும் வசப்படும் என்பதாம். 1

565. ஆரிய னல்லன் குதிரை இரண்டு
வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரில்லை
கூரிய நாதன் குருவின் அருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே.

கு - ரை : ஆரியன் - சூரியன். இச்சூரியனே பிராணசத்தியாக உண்ணும் உணவிலும், உட்கொள்ளும் காற்றிலும் உள்ளது என்க. குதிரை இரண்டு - இடகலை, பிங்கலை. வீசிப்பிடித்தல் - விட்டிழுத்தல். விரகு - திறமை. கூரிய நாதன் குரு - பிராண செயம் பெற்ற குரு. வாரிப் பிடிக்க - குருவருளால் இரு குதிரைகளையும் சேர்த்துப் பிடிக்க. இங்ஙனம் சேர்ப்பின் சுழுமுனை திறக்கும் என்க.

பிராணசெயம் பெறக் குருவருள் வேண்டும் என்பதாம். 2

566. புள்ளினும் மிக்க புரவியை மேற்கொண்டாற்
கள்ளுண்ண வேண்டாந் தானே களிதருந்
துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கும்
உள்ளது சொன்னோம் உணர்வுடை யோருக்கே.

கு - ரை : புள் - பறவை. புள்ளினும் மிக்க புரவியை மேற்கொண்டால் என்பது, பறவையைவிட வேகத்தையுடைய பிராணனின் வழிச் சிரசை நோக்கிச் சென்றால் என்றபடி. களிதரும் என்பது, மனமகிழ்ச்சியைத் தரும் என்றபடி. சோம்பு - அயர்வு. உணர்வுடையோர் - பிராணனும் மனமும் சிரசில் பாயும் உணர்வு உடையோர்.

பிரானுயாமப் பயிற்சியால் இன்பம் உண்டாம் என்பதாம். 3

567. பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கிப்
பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை
பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறி வித்துப்
பிராண னடைபேறு பெற்றுண்டீர் நீரே.

கு - ரை : பேராது - நீங்காது. பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கி என்பது, நாம ரூப பேதமான பிரபஞ்சத்தை எண்ணுதவர்க்கு

மனமும் பிராணானும் அடங்கி என்றபடி. பிராணன் ஒடுங்கின் பிறப் பிறப்பு இல்லை என்க. பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறிவித்து என்பது, சீவன் தனி வியக்தியில் வைகரி வாக்கு உதித்துப் பிராணனும் நிலைமாறி என்றபடி. பிராணன் நடைபெறு பெற்றுண்டிர் நீரே என்பது, பிராணன் ஒடுங்காது பிறப்பிறப்பில் படுவிர் என்றபடி.

பிராண செயத்தால் பிறவி நீங்கும் என்பதாம்.

4

568. ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பம் அறுபத்து நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத் திரண்டதி ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சக மாமே.

கு - ரை : ஈரெட்டு வாமத்தால் ஏறுதல் பூரகம் என்பது, பதினாறு மாத்திரை கால அளவு இடது நாசியில் காற்றை உள்ளுக்கிழுத்தல் பூரகம் என்றபடி. அறுபத்து நாலதில் ஆறுதல் கும்பம் என்பது, அறுபத்து நான்கு மாத்திரை அளவு இழுத்த காற்றை உள்ளே நிறுத்தல் கும்பகம் என்றபடி. ஊறுதல் முப்பத்திரண்டதி ரேசகம் என்பது, முப்பத்திரண்டு மாத்திரை கால அளவு வலது நாசியில் காற்றை மெல்லென விடுதல் ரேசகம் என்றபடி. மாத்திரை என்பது, கண்ணிமைப்பொழுதும் கைநொடிப்பொழுதும் ஆகும் என்க. மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சகமாமே என்பது, முன் சொல்லிய முறைக்கு மாறாக வலது நாசியால் காற்றை இழுத்து நிறுத்தி இடது நாசியால் விடுதல் வஞ்சகமாயாம் என்றபடி.

பிராணயாமம் செய்யும் முறை கூறியவாறு.

5

569 வளியினை வாங்கி வயத்தில் அடக்கில்
பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாந்
தெளியக் குருவின் திருவருள் பெற்றால்
வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே.

கு - ரை : வளி - காற்று. காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாம் என்பது, காற்றை வசப்படுத்தி அடக்கினால் முதுமை எய்தினும் இளமைத் தன்மை நீங்காது என்றபடி. வளியினும் வேட்டு அளியனு மாமே என்பது, காற்றினும் விரும்பத்தக்க மென்மை உடையனாகலாம் என்றபடி.

குருவருளால் பிராணன் வசப்படுமாயின் இளமையோடிருக்கலாம் என்பதாம்.

6

570. எங்கே இருக்கினும் பூரி இடத்திலே
அங்கே யதுசெய்ய ஆக்கைக் கழிவில்லை
அங்கே பிடித்தது விட்டள வுஞ்செல்லச்
சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே.

கு - ரை : பூரி இடத்திலே என்பது, எங்கும் இடது நாசி வழியாகவே காற்றை இழுக்கவேண்டும் என்றபடி. அளவுஞ் செல்ல என்பது, அளவுடன் பிராணயாமம் செய்ய என்றபடி. சங்கே குறிக்கத் தலைவனுமாமே என்பது, சங்க நாதம் உண்டாகி மேன்மையடைவான் என்பதாம்.

இடது நாசி வழியாகப் பூரிக்கச் சிறப்புண்டாம் என்பதாம். 7

571. ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே.

கு - ரை : இரு காலும் பூரிக்குங் காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கு என்பது, இரு நாசியாலும் சுவாசித்து நிறுத்திக் கும்பகம் செய்யும் அளவு என்றபடி. பிராணயாம முறை ஆசனப் பயிற்சிபோல் பலவுள என்றிக. கணக்கறிவாளர்க்குக் கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே என்பது, அளவறிந்து கும்பகம் செய்வோர் காலனைக் கடக்கும் இலட்சியத்தையுடையவர் என்றபடி.

கும்பகம் செய்யும் அளவு தெரிந்தால் நெடிது வாழலாம் 8

572. மேல்கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்
பாலாம் இரேசகத் தாலுட் பதிவித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
ஆலாலம் உண்டான் அருள்பெற லாமே.

கு - ரை : மேல் கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்து என்பது, முறையான காற்று தொண்டை மூலாதாரம் விலா ஆகியவற்றில் நிரம்பும்படி செய்து என்றபடி. பாலாம் இரேசகத்தா லுட்பதிவித்து என்பது, மறு பகுதியான இரேசகத்தால் அவயவங்களை ஒன்றோடொன்று பதியும்படி செய்து என்றபடி. வயிற்றில் காற்றுப் புகுவதால் விம்மு வதும், வெளி விடுவதால் ஓட்டுவதும் உண்டு என்க. மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே என்பது, விருப்பத்தோடு வயிற்றில் கும்பகம் செய்து இருக்கவே என்றபடி.

பிராணனை வெளியிட்டுப் பின்னர் கும்பகம் செய்தால் அருளுண் டாம் என்பதாம். 9

573. வாமத்தில் ஈரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே
ஏழுற்ற முப்பத் திரண்டும் இரேசித்துக்
காழுற்ற பிங்கலைக் கண்ணாக இவ்விரண்
டோமத்தால் எட்டெட்டுக் கும்பிக்க உண்மையே.

கு - ரை : ஏழுற்ற - பாதுகாப்புற்ற. காழுற்ற - விரும்பத்தக்க. முப்பத்திரண்டு மாத்திரை அளவு வலது நாசியின்கண் விடவேண்டும்

என்க. ஓமத்தால் - அக்கினி கலையால். எட்டெட்டுக் கும்பிக்க உண்மையே என்பது, வாயு வெளியானபின் அறுபத்து நான்கு மாத்திரை அளவு கும்பிக்க உண்மை விளையும் என்றபடி.

முன் மந்திரத்தில் கூறிய முறைக்கு அளவு கூறியவாறு.

10

574. இட்ட தவ்வீ டிளகா திரேசித்துப்
புட்டிப் படத்தச நாடியும் பூரித்துக்
கொட்டிப் பிராணன் அபானனுங் கும்பித்து
நட்டம் இருக்க நமனில்லைத் தானே.

கு - ரை. இளகா திரேசித்தலாவது, உடம்பு தளர்ச்சியடையாது இரேசகம் செய்தல். புட்டிப்படப் பூரித்தலாவது, நாடிகள் விம்மக் காற்றினை உள்ளே இழுத்தல். பிராணன் அபானன் கும்பித்தலாவது, மூலாதாரமும் தொண்டையும் நெருக்குண்ணுவதால் பிராண அபானன் நெருக்குண்டு சுழுமுனை திறத்தல். நட்டம் இருக்க - நேராக நிமிர்ந்து இருக்க.

இரேசக பூரக கும்பகம் முறையாகச் செய்யவேண்டும் என்பதாம். 11

575. புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே.

கு - ரை : நெறிப்பட வுள்ளே நின்மலமாக்கில் என்பது, முறையான கும்பகத்திலுலே வாயுவைத் தூய்மை செய்தால் என்றபடி. சுழுமுனை திறக்கும் என்க. உறுப்பு - மேனி. ஒளிக்கதிர்களையுடைய பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளமையால் மேனி ஒளிபெறும் என்க.

பிராணனைத் தூய்மைசெய்தால் மேனியில் மாற்றம் உண்டாம் என்பதாம். 12

576. கூடம் எடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர்
ஓடுவர் மீளுவர் பன்னிரண் டங்குலம்
நீடுவர் எண்விரல் கண்டிப்பர் நால்விரல்
கூடிக் கொளிற்கோல அஞ்செழுத் தாமே.

கு - ரை : கூடம் எடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர் என்பது, உடம்பை இடமாகக் கொண்ட பிராண சத்தி என்றபடி. பன்னிரண்டு அங்குலம் நீடுவர் என்பது, பிறந்தபோது பன்னிரண்டு விரற்கடை நீளம் சென்றும் புருந்தும் இருந்தனர் என்றபடி. எண்விரல் கண்டிப்பர் என்பது, தொண்டைக்கு மேலே கிரசில் செல்லும் நான்கு விரற்கடையைத் துண்டித்துவிட்டு எட்டு விரற்கடை அளவே தொழிற்படுகின்ற

னர் என்றபடி. நால் விரல் கூடிக் கொளின் கோல அஞ்செழுத்தாமே என்பது, மேலே தடைசெய்யப்பட்ட நான்கு விரற்கடையையும் தொழிற் படுமாறு செய்துகொண்டால் பஞ்சாக்கிர சொரூபமாவர் என்றபடி.

பிராணசத்தியைச் சிரசில் பாய்ச்சினால் பஞ்சாக்கிர சொரூபமாவர் என்பதாம். 13

577. பன்னிரண் டாணை பகல்இர வுள்ளது
பன்னிரண் டாணையைப் பாகன் அறிகிலன்
பன்னிரண் டாணையைப் பாகன் அறிந்தபின்
பன்னிரண் டாணைக்குப் பகல்இர வில்லையே.

கு - ரை : பன்னிரண்டாணை பகல் இரவுள்ளது என்பது, பிராணனாகிய சூரியனுக்குப் பகல் என்றும் இரவு என்றும் காலங்கள் உள்ளன என்றபடி. பன்னிரண்டாணையைப் பாகன் அறிகிலன் என்பது, மூக்கிலிருந்து பிராணவியக்கம் தொண்டையை நோக்கிப் பாய்வதால் சிரசில் உள்ள ஆன்மா அறியவில்லை என்றபடி. பாகன் அறிந்தபின் பகல் இரவில்லையே என்பது, பிராணானது பாகன் உள்ள சிரசை நோக்கிச் செயற்பட்டால் உறக்கம் விழிப்பின்றி எப்போதும் பிரகாசிக்கும் துரிய பூமியாக இருக்கும் என்றபடி.

பிராணன் இயல்பை அறியின் ஓளியில் இருக்கலாம் என்பதாம். 14

6. பிரத்தியாகாரம்

578. கண்டுகண் டுள்ளே கருத்துற வாங்கிடிற்
கொண்டுகொண் டுள்ளே குணம்பல காணலாம்
பண்டுகந் தெங்கும் பழமறை தேடியை
இன்றுகண் டிங்கே இருக்கலு மாமே.

கு - ரை : கருத்துற வாங்குதலாவது, புறத்தே செல்லுகின்ற மனத்தை அகத்தே திருப்பதல். மனத்தை உள்முகமாகத் திருப்பி வசப்படுத்துதல் பிரத்தியாகாரம் என்க. குணம் பல காணுதலாவது, உலக விஷயங்களில் மனம் ஓடாது சாந்தி பெறுதல்.

மனத்தை உள்முகமாகத் திருப்பினால் சிவனை உணர்ந்திருக்கலாம் என்பதாம். 1

579. நாபிக்குக் கீழே பன்னிரண் டங்குலந்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை அறிகிலர்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை அறிந்தபின்
கூவிக்கொண் டசன் குடியிருந் தானே.

கு - ரை : நாபிக்குக் கீழே பன்னிரண்டு அங்குலம் என்பது மூலாதாரத்தை. தாபிக்கு மந்திரமாவது, பிராசாத மந்திரம். தாபிக்கு

மந்திரந்தன்னை அறிகிலர் என்பது, மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலினியை மேலேழுப்பும் மந்திரத்தை உலகவர் அறியவில்லை என்றபடி. கூவிக்கொண்டசன் குடியிருந்தானே என்பது, இம்மந்திரத்தை அறிந்தவர்க்குச் சிவன் சிரசின்மேல் நாதமயமாக விளங்கி நிற்பன் என்றபடி.

பிராசாதம் அல்லது அம்ச மந்திரத்தால் மனத்தை நிறுத்திப் பழக வேண்டும் என்பதாம். 2

580. மூலத் திருவிரல் மேலுக்கு முன் நின்ற
பாலித்த யோனிக் கிருவிரற் கீழ்நின்ற
கோலித்த குண்டலி யுள்ளெழுஞ் செஞ்சுடர்
ஞாலத்து நாபிக்கு நால்விரற் கீழதே.

கு - ரை : முன்நின்ற-முன்புறம் பார்வையுடைய. பாலித்தயோனி-வெளிப்படுந் தன்மையுடைய குறித்தானம். கோலித்த - வட்டமாயுள்ள. ஞாலத்து - அன்னமய கோசத்து.

மூலாதாரத்துக்கு மேலும், குறிக்குக் கீழும், நாபிக்குக்கீழும் குண்டலியில் சுடர் உள்ளது என்பதாம். 3

581. நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண் டங்குலம்
நீசித்தம் வைத்து நினையவும் வல்லையேல்
மாசித்த மாயோகம் வந்து தலைப்பெய்துந்
தேகத்துக் கென்றுஞ் சிதைவில்லை யாகுமே.

கு - ரை : நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண்டங்குலம் என்பது இருதயத்தை. இதனை அநாகதத் தானம் என்பர். மா யோகம் - இராச யோகம். சிதைவு - அழிவு.

இருதயத்தில் மனத்தை நிறுத்தினால் உடம்புக்கு அழிவில்லை என்பதாம். 4

582. சோதி இரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற்
கோதில் பரானந்தம் என்றே குறிக்கொண்மின்
நேர்திகழ் கண்டத்தே நிலவொளி எய்தினால்
ஓதுவ துன்னுடல் உன்மத்த மாமே.

கு - ரை : இரேகைச் சுடரொளி - மின்னற்கொடி போன்ற ஒளி. கோதில் பரானந்தம் - குற்றமற்ற மேலான ஆனந்தம். கண்டம் - விசுத்தித்தானம். உன்மத்தம் - பரவசம்.

மனத்தைக் கண்டத்தில் நிறுத்தும்போது ஒளி தோன்றினால் ஆனந்தப் பரவசம் உண்டாம் என்பதாம். 5

583. மூலத் துவாரத்தை மொக்கர மிட்டிரு
மேலைத் துவாரத்தின் மேல்மனம் வைத்திரு
வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு
காலத்தை வெல்லுங் கருத்திது தானே.

கு - ரை : மொக்கரமிட்டிருத்தல் - குதத்தை மேலெழும்படி
அடைத்திருத்தல். இதனை ஆகுஞ்சனம் என்பர். மேலைத் துவாரம்-
பிரமரந்திரம். வேலொத்த கண் என்பது, தொழிற்படுத்தினுலன்றித்
தொழிற்படாத கண் என்றபடி.

ஆகுஞ்சனத்தால் மூலத்துவாரத்தை அடைத்துப் பிரமரந்திரத்
தில் மனத்தை வைத்திருந்தால் நெடிது வாழலாம் என்பதாம். 6

584. எருவிடும் வாசற் கிருவிரன் மேலே
கருவிடும் வாசற் கிருவிரற் கீழே
உருவிடுஞ் சோதியை உள்கவல் லார்க்குக்
கருவிடுஞ் சோதி கலந்துநின் ருனே.

கு - ரை : எருவிடும் வாசல் - குதம். கருவிடும் வாசல் - குறி
யிடம். உருவிடுஞ் சோதி - உருப்பெறும் சோதி. கருவிடுஞ் சோதி-
கருவில் விடும் சோதி.

மனத்தை மூலாதாரத்திலுள்ள சோதியில் நிறுத்தவேண்டும்
என்பதாம். 7

585 ஒருக்கால் உபாதியை ஒண்சோதி தன்னைப்
பிரித்துணர் வந்த உபாதிப் பிரிவைக்
கரைத்துணர் வுன்னல் கரைதல்உள் நோக்கல்
பிரத்தியா காரப் பெருமைய தாமே.

கு - ரை : ஒருக்கால் - சுழுமுனை. உபாதி-சாக்கிரம் சொப்பனம்
சுழுத்தியாகிய அவத்தை. சுழுமுனையில் மலத்தின் காரியமாகிய இருளால்
அவத்தை (நிலை வேறுபாடு) உண்டாகிறது என்றறிக. ஒண்சோதி -
புருவநடுவில் விளங்கும் சோதி. உபாதிப் பிரிவைக் கரைத்தலாவது,
சோதியினின்றும் பிரித்துள்ள நிலைவேறுபாட்டினை ஒழித்தல். மனம்
சோதியுள் பதிவுண்டால் உபாதிகள் இல்லையாம். உணர்வுன்னல்
கரைதல் உள்நோக்கல் என்பது, உணர்வு மயமான ஓளியை நினைத்து
உருகி மனத்தினை ஒருமைப்படுத்தல் என்றபடி. இதுவே
பிரத்தியாகாரப் பெருமையாம் என்க.

சோதியை எண்ணி உருகவேண்டும் என்பதாம்.

8

586. புறப்பட்ட வாயுப் புகவிடா வண்ணந்
திறப்பட்டு நிச்சயஞ் சேர்ந்துடன் நின்றால்
உறப்பட்டு நின்றது உள்ளமும் அங்கே
புறப்பட்டுப் போகான் பெருந்தகை யானே.

கு - ரை : திறப்பட்டு - திறம்பட. மனம் அகண்டத்தில் கரைத்து விட்டபோது உடம்பின் நிலைவு இல்லையாதலின் பிராணன் இயக்கமும் இல்லையாம். உறப்பட்டு - உறுதியாக. பெருந்தகையான் - சிவன். தத்துவங்கள் நீங்கிய நிலையில் எஞ்சிய நாதவிந்துக்களில் சிவன் சத்தியாக விளங்குவான் என்க.

கேவல சம்பக்கத்தால் மனத்தை நிறுத்தினால் சிவன் விளங்குவான் என்பதாம். 9

587. குறிப்பினின் உள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிருள் நீங்கி விகிர்தனை நாண்டு
சிறப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென் றுணரில்
அறிப்புறு காட்சி அமரரு மாமே.

கு - ரை : குவலயந் தோன்றும் என்பது, மனத்தை நிறுத்தும் பயிற்சியால் உலகம் முழுவதும் இருந்த இடத்திலேயே தோன்றும் என்றபடி. வெறுப்பிருள் - வெறுக்கத்தக்க அறியாமை. சிக்கென் றுணரில் - உறுதியாக உணரின். அறிப்புறு காட்சி - சிவநேயத்தில் கானும் காட்சி. அமரருமாமே - சாவாத்தன்மையுடையவராவர் என்றபடி.

விகிர்தனை நாடும் சிந்தையைப் பற்றிக்கொண்டால் இறவாதத் தன்மை பெறலாம் என்பதாம். 10

7. தாரணை

588. கோண மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி
வீணுத்தண் டுடே வெளியுறத் தானேக்கிக்
காணுக்கண் கேளாச் செவியென் றிருப்பார்க்கு
வாணுள் அடைக்கும் வழியது வாமே.

கு - ரை : தாரணை - மனத்தை ஒருவழி நிறுத்துதல். கோண மனம் - புறத்தே செல்லாது தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட மனம். குறிக்கொண்டு கீழ்க் கட்டுதல் - ஆகுஞ்சனம் மூலபந்தம் முதலியவற்றால் கீழ்நோக்காது தடுத்து. வீணுத்தண்டு - நடு நாடி. வெளியுற நோக்குதல் - ஆகாயத்தை நோக்குதல். காணுக் கண் கேளாச் செவியாவது, புற நிகழ்ச்சியை அறியாத பொறி.

மனத்தைத் தரிக்கச்செய்து விழியை மேனோக்கியிருந்தால் வாழ் நாள் வளரும் என்பதாம். 1

589. மலையார் சிரத்திடை வானீர் அருவி
நிலையாரப் பாயும் நெடுநாடி யூடே
சிலையார் பொதுவில் திருநட மாடுந்
தொலையாத ஆனந்தச் சோதிகண் டேனே.

கு - ரை : உடம்பின் உயர்ந்த பகுதி சிரமாதலின் மலை ஆயிற்று. வானீர் அருவி - ஆகாய கங்கை. நீர்ப்பிரதேசம் காற்றால் அலையுறல்

போலச் சிரசில் காணும் ஒளியும் மேலும் கீழுமாக அசைந்துகொண்டே யிருக்கும் என்க. நெடுநாடி - சுழுமுனை. சிலை - பரநாத ஒலி.

சிரசில் ஒலியோடு கூடிய சோதியைக் கண்டேன் என்பதாம். 2

590. மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் பெண்பிள்ளை
மூல நிலத்தில் எழுகின்ற மூர்த்தியை
ஏல எழுப்பி இவளுடன் சந்திக்கப்
பாலனும் ஆவான் பார்நந்தி ஆணையே.

கு - ரை : மேலை நிலம் - சிரசின் மேலிடம். வேதகப் பெண் பிள்ளை - உடம்பில் மாற்றத்தைச் செய்யும் சிற்சத்தி. மூல நிலம் - மூலாதாரம். ஏல - பொருந்த.

மூலாதாரத்தில் எழுகின்ற சிவனை மேலேயுள்ள சத்தியோடு சேர்த்தால் இளமைத் தன்மையுண்டாம் என்பதாம். 3

591. கடைவாச லைக்கட்டிக் காலை எழுப்பி
இடைவாசல் நோக்கி இனிதுள் இருத்தி
மடைவாயிற் கொக்குப்போல் வந்தித் திருப்பார்க்
குடையாமல் ஊழி இருக்கலு மாமே.

கு - ரை : கடை வாசல் - மூலாதாரம். காலை எழுப்பி - மூலாதாரத்திலுள்ள காம வாயு அல்லது அபானனை மேலே செல்லச் செய்து. இடை வாசல் நோக்கி - சுழுமுனையில் மனத்தைப் பொருத்தி. மடைவாயில் கொக்குப்போல் வந்தித்திருத்தல் என்பது, நிரோடும் மடையில் கொக்கு கவனத்தோடு காத்திருப்பதுபோல ஒளி வரும் வரை காத்திருக்க வேண்டும் என்றபடி.

சாதகன் ஊர்த்துவ திருஷ்டியோடு பொறுமையாக இருந்தால் ஒளி பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழலாம் என்பதாம். 4

592. கலந்த உயிருடன் காலம் அறியில்
கலந்த உயிரது காலின் நெருக்கங்
கலந்த உயிரது காலது கட்டிற்
கலந்த உயிருடல் காலமும் நிற்குமே.

கு - ரை : கலந்த உயிருடன் காலம் அறியில் என்பது, உடலில் உயிர் கலந்துள்ள கால எல்லையை அறியின் என்றபடி. கலந்த உயிரது காலின் நெருக்கம் என்பது, கால எல்லை பிராணன் இயக்கத் தால் அமைந்துள்ளது என்றபடி. காலது கட்டின் கலந்த உயிருடல் காலமும் நிற்குமே என்பது, பிராணனது இயக்கத்தைக் கட்டி நிறுத்தி விட்டால் உயிருக்கு அமைக்கப்பட்ட காலத்தை வெல்லலாம் என்றபடி.

காலத்தைக் கடப்பதற்கு வழி கூறியவாறு.

தி. 12

593. வாய்திற வாதார் மனத்திலோர் மாடுண்டு
வாய்திறப் பாரே வளியிட்டுப் பாய்ச்சுவர்
வாய்திற வாதார் மதியிட்டு மூட்டுவர்
கோய்திற வாவிடிற் கோழையு மாமே.

கு - ரை : வாய் திறவாதார் - மவுளி. மாடு - செல்வம்.
வளியிட்டுப் பாய்ச்சுவர் - பிராணனை வினுக்குவர். மதியிட்டு மூட்டுவர்
என்பது, மவுளிகள் மதி மண்டலத்து அமுதை விளைவிப்பர் என்றபடி.
கோய் - நகை வைக்கும் செப்பு, சகஸ்ரதளம். கோய் திறவாவிடில்
கோழையுமாமே என்பது, சகஸ்ரதளத்தைத் திறக்க வல்லமையற்ற
வர்கள் கோழைத்தளம் உள்ளவராவர் என்றபடி.

வாய்திறவாத மவுளியர்களே சகஸ்ரதளத்தைத் திறக்கவல்லவர்கள்
என்பதாம். 6

594. வாழலு மாம்பல காலும் மனத்திடைப்
போழ்கின்ற வாயு புறம்படாப் பாய்ச்சுநில்
ஏழுசா லேகம் இரண்டு பெருவாய்தல்
பாழி பெரியதோர் பள்ளி அறையே.

கு - ரை : போழ்கின்ற வாயு - இழித்துக்கொண்டு செல்கின்ற
பிராண வாயு. புறம்படாப் பாய்ச்சுநில் என்பது, வெளியே போகாத
படி நடு நாடியின்கண் செலுத்தின் என்றபடி. ஏழு சாலைகம் -
கண் இரண்டு, காது இரண்டு, நாசி இரண்டு, வாய் ஒன்று ஆக
ஏழு துவாரங்கள். இரண்டு பெருவாய்தல் - எருவாய் கருவாய்.
பாழி - தேவர் கோயில், உடம்பு. பள்ளி அறை - ஓய்வு பெறுமிடம்.

பிராணன் சுழுமுனையில் செல்லுமாயின் எல்லாத் தத்துவங்களும்
சிரசின் மேலுள்ள ஒளியில் ஓடுங்கியிருக்கும் என்பதாம். 7

595. நிரம்பிய ஈரைந்தில் ஐந்திவை போனால்
இரங்கி விழித்திருந் தென்செய்வை பேதாய்
வரம்பினைக் கோலி வழிசெய்கு வார்க்குக்
குரங்கினைக் கொட்டை பொதியலு மாமே.

கு - ரை : ஈரைந்து - ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியம் ஆகிய
பத்து. ஐந்திவை போனால் என்பது, ஞானேந்திரியங்கள் நீங்கினால்
என்றபடி. இரங்கி விழித்திருந்தென் செய்வை என்பது, ஞானேந்திரி
யங்கள் நீங்கியபின் கன்மேந்திரியங்களுக்குச் செயல் இல்லாமையைக்
குறித்தது. வரம்பினைக் கோலி வழிசெய்குவார்க்கு என்பது, இந்திரி
யங்களின் எல்லையைத் தாண்டி நிற்பவர்க்கு என்றபடி. குரங்கினைக்
கொட்டைப் பொதியலுமாமே என்பது, மனக்குரங்கை உடம்பில்
சேட்டையின்றி இருக்கச்செய்யலாம் என்றபடி.

இந்திரியங்களின் எல்லையைக் கடந்தவர்க்கு மனம் தொழிற்
படாது நிற்கும் என்பதாம். 8

596. முன்னம் வந்தனர் எல்லாம் முடிந்தனர்
பின்னை வந்தவர்க் கென்ன பிரமாணம்
முன்னுறு கோடி உறுகதி பேசிடில்
என்ன மாயம் இடிகரை நிற்குமே.

கு - ரை : முடிந்தனர் - இறந்தனர். பிரமாணம் - அளவு. பின்னே வந்தவர் இறக்கமாட்டார் என்று எவ்வாறு அளவிட்டுச் சொல்ல முடியும்? முடியாது என்க. உறு கதி - பெறும் பயன். பல நினைந்து பேசிப் பயனில்லை என்க. இடிகரை நிற்குமே என்பது, இந்திரியங்களின் வழிச்செல்லும் மனத்தால் உடல் அழியாது நிற்குமோ என்றபடி. மன ஓட்டம் பிரவாகம், கரை உடல் என்று கொள்க.

மனத்தை நிலைபெறச் செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

9

597. அரித்த வுடலைஐம் பூதத்தில் வைத்துப்
பொருத்தஐம் பூதஞ்சத் தாதியிற் போந்து
தெரித்த மனாதிசத் தாதியிற் செல்லத்
தரித்தது தாரணை தற்பரத் தோடே.

கு - ரை : அரித்த உடல் - ஐம்பொறிகளால் அரிப்புண்ட உடல். சத்தாதி - சத்தம் முதலாகிய ஐந்து தன்மாத்திரைகள். மனாதி - மனம் முதலிய அந்தக்கரணம். சத்தாதியில் செல்ல - நாதத்தில் ஓடுங்க. தரித்தல் - நிலைபெறல். தற்பரம் - சிவம்.

தத்துவங்கள் ஓடுங்கித் தற்பரத்தோடு தரித்து நிற்பதே தாரணை என்பதாம்.

10

8. தியானம்

598. வருமாதி யீரெட்டுள் வந்த தியானம்
பொருவாத புந்தி புலன்போக மேவல்
உருவாய சத்தி பரத்தியான முன்னுங்
குருவார் சிவத்தியானம் யோகத்தின் கூறே.

கு - ரை : ஈரெட்டு - தாரணைப் பகுதியில் பத்தாவது மந்திரம். தியானம் - நினைத்தல். பொருவாத புந்தி - ஒப்புமையில்லாத புத்தி. தியானம் என்பது, தாரணையில் பத்தாவது மந்திரத்தில் கூறியபடி புத்தியும் புலனும் நீங்கியிருத்தல் என்றபடி. உருவாய சத்தி பரத்தியானம் என்பது, உருவத்தோடு கூடிய சத்தியை மேலாக எண்ணுதல் என்றபடி. இதனைச் சகளத் தியானம் என்பர். குருவார் சிவத்தியானம் என்பது, ஒளி பொருந்திய சிவனை எண்ணுதல் என்றபடி. இதனை நிட்களத் தியானம் என்பர்.

தியானம் இருவகை என்பதாம்.

1

599. கண்ணுக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட்
பண்ணுக்கி நின்ற பழம்பொருள் ஒன்றுண்
டண்ணுக்கின் உள்ளே அகண்ட ஒளிகாட்டிப்
புண்ணுக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே.

கு - ரை : ஞானக் கூட்டம் - ஞானேந்திரியங்கள் கூடுமிடம். பண்ணுக்கி நின்ற பழம் பொருள் ஒன்றுண்டு என்பது, நாதத்தை உதிக்கச் செய்யும் பரம்பொருள் ஒன்று உள்ளது என்றபடி. அண்ணுக்கு - உள்நாக்குப் பிரதேசம். உள்நாக்குக்கும் பிரமரந்திரத் துக்கும் இடையே ஒளி பாயும் வழியுள்ளது என்றுணர்க. புண்ணுக்கு தல் - மனம் புறவழிச் செல்லாது தடுத்து நிறுத்துதல். பிழைப்பித்தல் - (நிலைக்கச் செய்தல்) பிழைக்கச் செய்தல்.

பரம்பொருள் பேரொளியினைக் காட்டி மனத்தினை நிலைக்கச் செய் கிறது என்பதாம். 2

600. ஒண்ணு நயனத்தில் உற்ற ஒளிதன்னைக்
கண்ணாரப் பார்த்துக் கலந்தங் கிருந்திடில்
விண்ணுறு வந்து வெளிகண் டிடவோடிப்
பண்ணுமல் நின்றது பார்க்கலு மாமே.

கு - ரை : ஒண்ணு நயனம் - ஒன்றாகிய ஞானக்கண், சுழுமுனை. புருவநடுவில் சோதியைக் கண்டு அனுபவித்திருக்கவேண்டும் என்க. விண்ணுறு - ஆகாய கங்கை. வெளி - சிதாகாயம். புருவ நடுவில் தியானிக்கில் சிரசின்மேல் கங்கை பாய்வதுபோன்ற உணர்வு தோன்றும் என்க. பண்ணுமல் நின்றது சுயம்பு அல்லது சிவன்.

சிதாகாயப் பெருவெளியில் சிவனைக் காணலாம் என்பதாம். 3

601. ஒருபொழு துன்னார் உடலோ டுயிரை
ஒருபொழு துன்னார் உயிருட் சிவனை
ஒருபொழு துன்னார் சிவனுறை சிந்தையை
ஒருபொழு துன்னார் சந்திரப் பூவே.

கு - ரை : உன்னுதல் - நினைத்தல். சந்திரப் பூ - ஆக்ஞா சக்கரத்திலுள்ள வேண்ணிற ஒளி. ஒளியே சத்தியாம் என்க.

புருவ நடுவில் விளங்கும் ஒளியைத் தியானித்திருக்க வேண்டும் என்பதாம். 4

602. மனத்து விளக்கினை மாண்பட ஏற்றிச்
சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி
அனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூண்ட
மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே.

கு - ரை : மனத்து விளக்கு-மனத்தில் விளங்கும் ஒளி. மாண்பு-மாட்சி. சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி என்பது, சினமாகிய இருளைப் போகும்படி செய்து என்றபடி. திரியொக்கத் தூண்டலாவது, சூரிய சந்திரகலை கலைகளில் செல்லாது அக்கினி கலை அல்லது சுழுமுனை விளங்கும்படி செய்தல். மாயா விளக்கு - தூண்டாத சோதி.

சினமாகிய இருளைக் கடிந்து சுழுமுனையில் தியானித்தால் சிவமாகிய சோதி நீங்காது என்பதாம். 5

603. எண்ண யிரத்தாண்டு யோகம் இருக்கினும்
கண்ணார் அமுதினைக் கண்டறி வாரில்லை
உள்நாடி உள்ளே ஒளிபெற நோக்கினுற்
கண்ணாடி போலக் கலந்துநின் றுனே.

கு - ரை : கண்ணார் அமுது - கண்ணில் சோதியாக இருந்து விளங்குபவன். கண்டறிவாரில்லை என்பது, ஒளி நெறியன்றிப் பிற நெறியில் சென்று காணமுடியாது என்றபடி. கண்ணாடிபோலக் கலந்து நின்றானே என்பது, கண்ணாடியில் காண்போரது உருவம் தோன்றுவது போல் தியானிப்பாரது உள்ளமாகிய கண்ணாடியில் கலந்து தோன்றுவான் என்றபடி.

சிவனைக் காண்பதற்கு உள்ளத்தினுள்ளே ஒளிபெற நோக்க வேண்டும் என்பதாம். 6

604. நாட்டம் இரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமும் இல்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
ஒட்டமும் இல்லை உணர்வில்லைத் தானில்லை
தேட்டமும் இல்லைச் சிவனவ னாமே.

கு - ரை : நாட்டம் - கண். நடுமூக்கு - மூக்குத் துவாரங்கள் இருக்கும் பகுதி. நாட்டம் இரண்டும் நடு மூக்கில் வைத்திடில் என்பது, இரு கண்களையும் கீழ்நோக்கிப் பார்க்கச்செய்தல் என்றபடி. இதனைச் சாம்பவி என்பர். வாட்டம் - சோர்வு. மனை - உடம்பு. ஒட்டம் - மனவேகம். தேட்டம் - ஆராய்ச்சி.

சாம்பவி யோக சாதனையால் சிவனாகலாம் என்பதாம். 7

605. நயனம் இரண்டும் நாசிமேல் வைத்திட்டு
நுயர்வெழா வாயுவை உள்ளே அடக்கித்
துயரற நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப்
பயனிது காயம் பயமில்லைத் தானே.

கு - ரை : நயனம் இரண்டும் நாசிமேல் வைத்திட்டு என்பது, இரு கண் பார்வையையும் நாசிகாக்கிரம் என்ற புருவநடுவில் வைத்து

என்றபடி. இதனைக் கேசரி யோகம் என்பர். இஃது அநேகநோக்கு, சாம்பளி புறநோக்கு என்று அறிக. உயர்வெழா வாயுவை உள்ளே அடக்கி என்பது, மேலெழா வண்ணம் பிராணனைக் கும்பகம் செய்து என்றபடி. தூக்கம் - யோக நித்திரை.

கேசரி யோக சாதனையால் பயம் நிற்கும் என்பதாம்.

8

606. மணிகடல் யானை வார்முழல் மேகம்
அணிவண்டு தும்பி வளைபேரி கையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமிவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கஒண் னாதே.

கு - ரை : வார்முழல் - புல்லாங்குழல். மேகம் என்பது இடி. அணி வண்டு - அழகிய வண்டு. தணிந்தெழு நாதங்கள் என்பதால், இவற்றால் உண்டாகும் ஓசைகள் தூரத்தில் உள்ளனபோன்று மெல்லென விளங்கும் என்பதை உணர்த்தினார். பத்து - மணி முதல் யாழ் ஈடுகப் பத்து. பணிந்தவர் - தியானத்தில் அடங்கியிருப்பவர்.

தியானத்தில் தசநாதங்கள் நுண்மையாகக் கேட்கும் என்பதாம். 9

607. கடலொடு மேகங் களிரெடும் ஓசை
அடவெழும் வீணை அண்டரண் டத்துச்
சுடர்மனு வேணுச் சுரிசங்கின் ஓசை
திடமறி யோகிக்கல் லாற்றெரி யாதே.

கு - ரை : அண்டரண்டத்துச் சுடர் மனு - ஆகாயத்தில் அமைந்துள்ள வேத கோஷம். கடலோசை முதலியன வன்மையான ஓசை என்றும் வீணை ஓசை முதலியன மென்மையான ஓசை என்றும் அறிக. யோக சாதனையில் வன்மையான ஓசையில் ஆரம்பித்து மென்மையான ஓசையில் முடியும் என்க.

மனம் உறுதியுடைய யோகியர் இவ்விரு வகை ஓசையின் தன்மையை அறிவர் என்பதாம்.

10

608. ஈசன் இயல்பும் இமையவர் ஈட்டமும்
பாசம் இயங்கும் பரிந்துயி ராய்நிற்கும்
ஓசை யதன்மணம் போல விடுவதோர்
ஓசையாம் ஈசன் உணரவல் லார்க்கே.

கு - ரை : ஈட்டம்-கூட்டம். பாசம் இயங்கும் பரிந்துயிராய் நிற்கும் ஓசை என்பது, பாசத்தின் இயக்கமும் பாசத்தை விட்ட உயிராய் நிற்பதும் நாதம் என்றபடி. அதன் மணம்போல விடுவதோர் ஓசையாம் ஈசன் என்பது, பூவினில் வெளிவரும் கந்தம்போல நாதமாகிய ஈசன் உள்ளான் என்றபடி.

ஈசன் எல்லாவற்றோடும் நாதமயமாய்க் கலந்து இயக்குகிறான் என்பதாம்.

11

609. நாத முடிவிலே நல்லாள் இருப்பது
 நாத முடிவிலே நல்யோகம் இருப்பது
 நாத முடிவிலே நாட்டம் இருப்பது
 நாத முடிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே.

கு - ரை : நாத முடிவு - நாதாந்தம். நல்லாள் - பராசத்தி. நல்யோகம் - சிவராசயோகம். இந்நிலை நாதத்தைக் கடந்தபின்னரே எய்தலாம் என்க. நாட்டம் - எண்ணம்.

திருநிலகண்டப் பெருமான் பராசத்தியோடு நாதம் கடந்தபின்னர் விளங்கித் தோன்றுவான் என்பதாம். 12

610. உதிக்கின்ற ஆறினும் உள்ளங்கி ஐந்துந்
 துதிக்கின்ற தேசுடைத் தூங்கிருள் நீங்கி
 அதிக்கின்ற ஐவருள் நாதம் ஒடுங்கக்
 கதிக்கொன்றை ஈசன் கழல்சேர லாமே.

கு - ரை : ஆறு - ஆறுதாரம். உள்ளங்கி ஐந்து - மூலாக்கினி, வடவாக்கினி (காருகபத்தினி அக்கினி), மின்னல் அக்கினி, சூரிய அக்கினி, சந்திர அக்கினி ஆகிய ஐந்து. இவ்வைந்தையும் யோகியர் 'ஆறுதாரங்களிலும் தெரிந்து தியானம் செய்வர். துதிக்கின்ற தேசுடைத் தூங்கிருள் நீங்கி - இவ்வக்கினியால் துதிக்கப்படுகின்ற நிலவொளியை அகன்று என்றபடி. நிலவொளி, பராசத்தி. ஐவர் - பஞ்ச தன்மாத்திரை. அதிக்கின்ற ஐவருள் நாதம் ஒடுங்க என்பது, பஞ்ச தன்மாத்திரையில் ஒன்றான ஓசை ஒடுங்க என்றபடி. கதிக்கொன்றை ஈசன் கழல் சேரலாமே என்பது, பொன்னொளியில் விளங்கும் ஈசன் திருவடி யடைய லாம் என்றபடி.

பராசத்தியைக் கடந்து தியானத்தில் நாதம் ஒடுங்க ஈசன் திருவடி அடையலாம் என்பதாம். 13

611. பள்ளி அறையிற் பகலே இருளில்லை
 கொள்ளி அறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலாம்
 ஒள்ளி தறியிலோ ரோசனை நீனிது
 வெள்ளி அறையில் விடிவில்லைத் தானே.

கு - ரை : பள்ளி அறையிற் பகலே இருளில்லை என்பது, இந்திரி யங்கள் ஒய்வு பெறுகின்ற பள்ளி அறை என்ற பராவத்தையில் (பரை நிலையில்) ஒளியேயன்றி இருளில்லையாம் என்றபடி. கொள்ளி அறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலாம் என்பது, ஒளியேயுள்ள அறையான படியால் வேறு அக்கினி கொளுத்தாமல் காக்கலாம் என்றபடி. ஒள்ளிது அறியில் ஓர் யோசனை நீனிது என்பது, ஒளியையுடையதாகிய இந்நிலையை ஒரு தியானத்தால் எய்தப்பெறுவது என்றபடி. நிராதார கலைகளுக்கப்பால்

சத்திநிலையுள்ளது என்க. வெள்ளி அறையில் விடிவில்லைத் தானே என்பது, இருளே இல்லாதபடியால் விடிவே இல்லை என்றபடி.

நியானத்தில் உறைப்புண்டோர்க்கு நிலவொளி வெண்மையாக மாறிவிடும் என்பதாம். 14

612. கொண்ட விரதங் குறையாமற் ருனென்றித்
தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பட்ட யோகிக்கு
மண்டலம் மூன்றினும் ஒக்க வளர்ந்தபின்
பிண்டமும் ஊழி பிரியா திருக்குமே.

கு - ரை : கொண்ட விரதமாவது, பூரணமான சந்திரமண்டலம் அமைந்து இறைவனுடன் ஒன்றுபட்டு அழியாமல் இருப்பதே யோகியின் குறிக்கோளாம். தண்டு - பிரமதண்டம் அல்லது சுழுமுனை நாடி. தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பட்ட யோகிக்கு என்பது, இவ்விரதத்துக்குக் குறைவு வராமல் சுழுமுனை நாடிவழியாக மேல்நோக்கி ஏறிச் சென்ற யோகிக்கு என்றபடி. மண்டலம் மூன்றினும் ஒக்க வளர்ந்தபின் என்பது, அக்கினி மண்டலம், சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் ஆகிய மூன்றும் பொருந்தும் வகையில் வளர்ந்தபின் என்றபடி. பிண்டமும் ஊழி பிரியாதிருக்குமே என்பது, எடுத்த தேகம் உலகம் உள்ளவரை சீவனை விட்டு அகலாது என்றபடி.

யோகியர் சந்திரகலை வளரப் பெற்று அழியாதிருப்பர் என்பதாம். 15

613. அவ்வவர் மண்டலம் மாம்பரி சொன்றுண்டு
அவ்வவர் மண்டலத் தவ்வவர் தேவராம்
அவ்வவர் மண்டலம் அவ்வவர்க் கேவரில்
அவ்வவர் மண்டல மாயமற் றோர்க்கே.

கு - ரை : அவ்வவர் மண்டலம் ஆம் பரிசொன்றுண்டு என்பது, அவ்வவர் மண்டலத்தினால் ஆகின்ற தன்மை ஒன்றுண்டு என்றபடி. அவ்வவர் மண்டலத் தவ்வவர் தேவராம் என்பது, அக்கினி சூரிய சந்திர மண்டலங்களுக்குப் பிரமன் விட்டுனு உருத்திரன் ஆகியோர் தலைவராம் என்றபடி. அவ்வவர் மண்டலம் அவ்வவர்க்கே வரில் என்பது, அவ்வவரது ஆட்சி அவ்வம் மண்டலத்திலே இருப்பின் என்றபடி. அவ்வவர் மண்டலம் ஆயம் மற்றோர்க்கே என்பது, அவ்வவரது மண்டலம் மற்றவர்க்கு உதவிசெய்யும் கூட்டம் ஆகும் என்றபடி. பிரமன் விட்டுனு உருத்திரன் உடம்புள்ளிருந்து உதவுகின்றனர்.

மும்முண்டலங்களும், அவற்றுக்குரிய தேவரும், அவர் செய்யும் உதவியும் கூறியவாறு.

614. இளைக்கின்ற நெஞ்சத் திருட்டறை உள்ளே
முளைக்கின்ற மண்டலம் மூன்றினும் ஒன்றித்
துளைப்பெரும் பாசந் துருவிடு மாகில்
இளைப்பின்றி மார்கழி ஏற்றம தாமே.

கு - ரை : இளைக்கின்ற நெஞ்சம் - உலகப் பொருளில் மயங்கித்
தவிக்கின்ற உள்ளம். இவ்வுள்ளமாகிய இருட்டறையில்தான் மூன்று
மண்டலங்களும் உதயமாகின்றன என்க. ஒன்றுதல் - பொருந்துதல்.
துளை - பிரமரந்திரம். துளைப் பெரும் பாசந் துரு விடுமாகில் என்பது,
பிரமரந்திரத் துளை வழியாகச் சிவத்தினிடம் பெருங்காதல் கொண்டு
மேலே சென்றால் என்றபடி. மார்கழி ஏற்றம் - அருணேதயம். இளைப்
பின்றி மார்கழி ஏற்றமதாமே என்பது, துன்பம் நீங்கிச் சிரசின்மேல்
விடியற்காலம் போல வெளிச்சத்தைக் காணலாம் என்றபடி.

மும்மண்டலங்களிலும் பொருந்தி மேலே சென்றால் ஒளி பெருகும்
என்பதாம். 17

615. முக்குண மூடற வாயுவை மூலத்தே
சிக்கென மூடித் திரித்துப் பிடித்திட்டுத்
தக்க வலமிடம் நாழிகை சாதிக்க
வைக்கும் உயிர்நிலை வானவர் கோனே.

கு - ரை : முக்குண மூடற என்பது, தாமத இராசத சாத்தீகம்
என்ற முக்குணங்களாலாகிய இருள் நீங்க என்றபடி. வாயுவை
மூலத்தே சிக்கென மூடித் திரித்திப் பிடித்திட்டு என்பது, மூலாதாரத்
தில் உள்ள அபானை மேலெழும்படி செய்து என்றபடி. தக்க வல
மிடம் நாழிகை சாதிக்க என்பது, வலப்புறமுள்ள சூரிய கலையை இடப்
புறமுள்ள சந்திர கலையோடு பொருந்தும்படி அதிகாலையில் ஒரு
நாழிகை பயின்றால் என்றபடி. உணர்வு இடப்பக்கம் திரும்புதலை
உத்தராயணம் என்பர். வைக்கும் உயிர்நிலை வானவர் கோனே
என்பது, உயிரை உடம்பில் அழியாது சிவன் வைப்பான் என்றபடி.

முக்குணங்களாலாகிய இருள் நீங்கிப் பிரகாசம் சிரசில் உண்டாம்
என்பதாம். 18

616. நடவித்த நாபிக்கு நால்விரன் மேலே
மடவித்த வாணிக் கிருவிரல் உள்ளே
கடவித் திருந்து கருதவல் லார்கள்
சடலத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே.

கு - ரை : நடலை - அசைவு. நடவித்த நாபிக்கு நால்விரல்
மேலே என்பது, அசைவினை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும் உந்திச்
சக்கரத்துக்கு நான்கு விரல் மேலே என்றபடி. மடவித்தல் - மடங்கித்

விரும்புதல். மடலித்த வாணிக் கிருவிரல் உள்ளே என்பது, ஊர்த் துவ முகமாய் மேலே செல்லும் வாக்கு வெளிப்படும் தொண்டைச் சக்கரத்துக்கு இரண்டு விரல் கீழேயுள்ள அநாகதச் சக்கரத்தில் என்றபடி. கடலித்திருந்து கருத வல்லார்கள் என்பது, கடல் முழக்கம் போன்று பொங்கி எழுகின்ற ஒலியினைத் தியானிக்க வல்லவர்கள் என்றபடி. சடலத் தலைவனைத் தாமறிந்தாரே என்பது, ஆன்மாவை அறிந்தவராவார் என்றபடி.

நாதத்தைத் தியானத்தில் உணர்பவர் ஆன்ம தரிசனம் செய்தவராவர் என்பதாம். 19

617. அறிவாய சத்தென்னு மாரு றகன்று
செறிவான மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியான அன்பர் நிலையறிந் தாரே.

கு - ரை : அறிவாய் - அறிவான ஆன்மா. அசத்தென்னு மாருறு அகன்று - அறிவில்லாத முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் நீங்கி. பேரருளாயிடும் பெற்றியாவது, சிவனோடு நீங்காதிருக்கும் பேறு. நிலையறிதலாவது, உண்மை இயல்பை உணர்தல்.

தியானத்தில் நாதசம்மியம் பெற்றிருப்போர் இருள் நீங்கி இன்பம் பெறுவர் என்பதாம். 20

9. சமாதி

618. சமாதி யமாதியிற் ருன்செல்லக் கூடும்
சமாதி யமாதியிற் ருனெட்டுச் சித்தி
சமாதி யமாதியில் தங்கினோர்க் கன்றே
சமாதி யமாதி தலைப்படுந் தானே.

கு - ரை : சமாதி யமாதி - இயமம் முதலாகவுள்ள சமாதி. சமாதியாவது, உயிரும் இறைவனும் இரண்டற ஒன்றி நின்றல். எட்டுச் சித்தி என்பது, இயமம் முதலான எட்டு உறுப்புக்களும் கைகூடுதல் என்றபடி. தலைப்படுதல் - சமாதி கிட்டுதல்.

இயமம் முதலாகப் பழகி வந்தோர்க்குச் சமாதி கூடும் என்பதாம். 1

619. விந்துவும் நாதமும் மேருவில் ஓங்கிடிற்
சந்தியி லான சமாதியிற் கூடிடும்
அந்த மிலாத அறிவின் அரும்பொருள்
சுந்தரச் சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே.

கு - ரை : விந்து - ஒளி, சத்தி. நாதம் - ஒலி, சிவன். மேரு - கிரசின்மேல் சகஸ்ரதளம். சந்தியிலான சமாதி - யோகமான சமாதி.

விந்து நாதம் விளங்கினால் சமாதி கூடும் என்க. அறிவின் அரும் பொருள் - ஞான மயமான சிவன். தோன்றிடுதலாவது, சீவனுள் இருந்த பொருளே சோதிப் பிழம்பாய் வெளிப்படுதல்.

சமாதியில் அழகிய சோதியைக் காணலாம் என்பதாம். 2

620. மன்மனம் எங்குண்டு வாயுவும் அங்குண்டு
மன்மனம் எங்கில்லை வாயுவும் அங்கில்லை
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனோலய மாமே.

கு - ரை : மன் மனம் - பொருந்துகின்ற மனம். மனம் பொருளைச் சென்று பற்றும்போது பிராணவாயுவின் இயக்கம் உண்டு என்க. மன் மனத்துள்ளே மகிழ்ந்திருத்தலாவது, புறப் பொருளைச் சென்று பற்றாது அகப்பொருளைப் பற்றி மகிழ்ந்திருத்தல். மனோலயமாம் - மனம் அடங்கிவிடும்.

அகப் பொருளைக் கண்டு மகிழ்ந்திருப்பார்க்குப் பிராணனோடு மனமும் அடங்கிவிடும் என்பதாம். 3

621. விண்டலர் கூபமும் விஞ்சத் தடவியுங்
கண்டுணர் வாகக் கருதி யிருப்பர்கள்
செண்டு வெளியிற் செழுங்கிரி யத்திடை
கொண்டு குதிரை குசைசெறுத் தாரே.

கு - ரை : விண்டலர் கூபம் - பிளந்து வெளிப்படும் நீருற்றுப் போன்ற ஒளி. விஞ்சத் தடவி - எல்லா அறிவையும் கொண்ட காடாகிய சிவம். கண்டுணர்வாகக் கருதியிருப்பர்கள் என்பது, சிவத்தைத் தரிசித்து உணர்வைப் பெற்றவர் என்றபடி. செண்டு வெளி - ஏக வெளி. செழுங்கிரி - ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் பொருந்திய சிரசு. செண்டு வெளியிற் செழுங்கிரியத்திடை என்பது, ஏகவெளியில் செழுமை பொருந்திய சிரத்திடை என்றபடி. குதிரை - பிராணன். குசை - குதிரை கட்டும் கயிறு. செறுத்தல் - அடக்குதல். கொண்டு குதிரை குசைசெறுத் தாரே என்பது, பிராணனைச் செலுத்தி அடக்கினார்கள் என்றபடி. குதிரையைப் பந்தியில் கட்டி நிறுத்துவதுபோலப் பிராணனையும் மனத்தினையும் சேர்த்து நிறுத்துவது என்க.

சிரசில் உணர்வினைக் கருதியிருப்பவர்க்குப் பிராணன் அடங்கி யிருக்கும் என்பதாம். 4

622. மூல நாடி முகட்டல குச்சியுள்
நாலு வாசல் நடுவுள் இருப்பிற்காள்
மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனுவிலும் இல்லையே.

கு - ரை : மூல நாடி - சிவனை நாடி. முகட்டலகு உச்சி - சகஸ்ர தளம். நாலு வாசல் - கண் காது மூக்கு நாக்கு ஆகிய நால்வகை

அறிவு. மூல நாடி முகட்டலகுச்சியுள் நாலு வாசல் நடுவுள் இருப்
பிற்காள் என்பது, மூலனை நாடிச் சகஸ்ரதளத்தில் நால்வகை அறிவும்
பொருந்தும் வண்ணம் இருப்பவர்களே! என்றபடி. மேலை வாசல்
வெளியுறக் கண்டபின் என்பது, விரிந்த சகஸ்ரதளத்துக்கு மேலே
அகண்டத்தைத் தரிசித்தபின் என்றபடி.

அ க ண் ட த் தைத் தரிசித்திருப்போர்க்கு மரணம் இல்லை
என்பதாம். 5

623. மண்டலம் ஐந்து வரைகளும் ஈராறு
கொண்டிட நிற்குங் குடிகளும் ஆறெண்மர்
கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக
உண்டு நிலாவிடும் ஓடும் பதத்தையே.

கு-ரை : மண்டலம் ஐந்து-பிருத்திவி முதலிய ஐந்து மண்டலங்கள்.
வரைகள் ஈராறு - அகரம் முதல் உன்மனை ஈறுகவுள்ள கலைகள்
பன்னிரண்டு. சந்திரகலை பதினாறில் வியாபினி வியோம ரூபினி
அநாதை அநாதை என்ற நான்கு கலைகளும் அநாசிருதையில்
அடங்கும் என்க. மண்டலம் ஐந்துள் கலைகள் வியாபித்துள்ளன
என்று அறியவும். குடிகள் ஆறெண்மர் - மூலாதாரம் முதல் விசுத்தி
வரையுள்ள ஐந்து சக்கரங்களிலும் அமர்ந்துள்ள தேவதைகள்
நாற்பத்தெட்டு. கொண்டிட நிற்கும் குடிகள் ஆறெண்மர் என்பது,
ஆதார்ச் சக்கரத்திலுள்ள அட்சரங்களை இடமாகக் கொண்டுள்ள
தேவதைகள் 48 என்றபடி. பிரானன் அரசனும். கண்டிட நிற்கும்
கருத்து நடுவாக என்பது, மேலே கண்ட குடிகளைக் கருத்து மாத்திர
மாக நிராதாரத்தில் (சாந்தியதீதை கலையில்) கண்டு என்றபடி. பதம் -
திருவடி. உண்டு நிலாவிடும் ஓடும் பதத்தையே என்பது, எங்கும்
வியாபகமாகவுள்ள திருவடியைப் பொருந்தி அனுபவிப்பான் சிவயோகி
என்றபடி.

சிவயோகி எல்லாக் கலைகளும் சூக்குமமாய் ஓடுங்கியுள்ள சாந்திய
தீதை கலையில் சிவமேயாய் விளங்குவான் என்பதாம். 6

624. பூட்டொத்து மெய்யிற் பொறிப்பட்ட வாயுவைத்
தேட்டற்ற வந்நிலஞ் சேரும் படிவைத்து
நாட்டத்தை மீட்டு நயனத் திருப்பார்க்குத்
தோட்டத்து மாம்பழந் தூங்கலு மாமே.

கு - ரை : பூட்டை - கிணற்றுச் சகடை பூட்டொத்து மெய்யிற்
பொறிப்பட்ட வாயுவை என்பது, பூட்டைக் கருவியைப்போல உடம்பில்
மேலும் கீழுமாகச் செல்லும் வாயுவை என்றபடி. பூட்டைக் கருவியின்
உதவியால் கிணற்றுக் கயிறு மேலும் கீழும் செல்லும் இயல்பினது;
அதுபோல எண்ணா அலைகளுக்கேற்பப் பிரானன் மேலும் கீழுமாகச்

சென்றுகொண்டிருக்கும் என்க. தேட்டற்ற வந்நிலஞ் சேறும்படி வைத்து என்பது, தேடுதலற்ற பிரமரந்திரத்தில் பொருந்தச் சேர்த்து என்றபடி. நாட்டத்தை மீட்டு நயனத் திருப்பார்க்கு என்பது, தேடியலைதலை விட்டு விழித்தபடி இருப்பார்க்கு என்றபடி. தோட்டத்து மாம்பழம் தூங்கலுமாமே என்பது, சிவக்கனியோடு அசைவற்றிருக்க லாம் என்றபடி.

யோகியர் உலக நாட்டத்தை விட்டு அகநாட்டத்தில் பொருந்தி நிற்பர் என்பதாம். 7

625. உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வாறோர்
கருவரை பற்றிக் கடைந்தமு துண்டார்
அருவரை ஏறி அமுதுண்ண மாட்டார்
திருவரை யாமனந் தீர்ந்தற்ற வாறே.

கு - ரை : உருவறியும் பரிசாவது, ஆன்ம சொருபத்தை அறிதல். வாறோர் கருவரை பற்றிக் கடைந்தமுதுண்டார் என்பது, தேவர்கள் கருவுண்டாகும் இடத்தில் பொருந்தி இன்பத்தைப் பெற்றனர் என்றபடி. வரை - இடம். அருவரை சென்று அமுதுண்ண மாட்டார் என்பது, சிரசின் உச்சியில் சென்று அமுதபானம் செய்யாதவர் என்ற படி. திருவரையாம் மனம் தீர்ந்தற்றவாறே என்பது, மனம் அடங்கிச் சிரசின் மேலிடத்தில் பொருந்துவதே சொருபத்தை அறிதலாம் என்றபடி.

மனம் அடங்கியோர் சொருப தரிசனம் பெறலாம் என்பதாம். 8

626. நம்பனை யாதியை நான்மறை ஓதியைச்
செம்பொனின் உள்ளே திகழ்கின்ற சோதியை
அன்பினை யாக்கி யருத்தி ஒடுக்கிப்போய்க்
கொம்பேறிக் கும்பிட்டுக் கூட்டமிட் டாரே.

கு - ரை : நான்மறை ஓதி - நாத நிலை. திகழ்கின்ற சோதி - விந்து நிலை. சிவன் நாத விந்து மயமாகவுள்ளான் என்க. அன்பினை யாக்குதல் - அன்பினைப் பெருக்குதல். அருத்தி ஒடுக்குதல் - ஆசையை அடக்குதல். கொம்பு - சகஸ்ரதளம். கூட்டமிட்டார் - நிட்டை கூடியிருந்தார்.

நாதவிந்து மயமான இறைவனை அன்போடு கூடியிருந்தார் என்பதாம். 9

627. மூலத்து மேலது முச்சது ரத்தது
காலத் திசையிற் கலக்கின்ற சந்தினில்
மேலைப் பிறையினில் நெற்றிநேர் நின்ற
கோலத்தின் கோலங்கள் வெவ்வேறு கொண்டதே.

கு - ரை : முச்சதுரத்தது என்பது, நான்கு இதழ்களோடு கூடிய மூலாதாரத்தில் முக்கோண வடிவம் அமைந்த இடத்தில் குண்டினி

உள்ளது என்றபடி. சந்தி - புருவ நடு. இது பிராணன் அபானன் சேர்கின்ற இடம் என்க. நெற்றி நேர் நின்ற பிறை - நடுநெற்றி யிலுள்ள அர்த்த சந்திரன் ஆகிய கலை. கோலத்தின் கோலங்கள் - அர்த்த சந்திரன் முதலாகவுள்ள பன்னிரண்டு கலைகள்.

குண்டலினி சத்தியே சமாதியில் பிராணனோடு மேலே சென்று விளங்குவாள் என்பதாம். 10

628. கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று
சிற்பனை எல்லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுந்றுத்
தற்பர மாகத் தகுந்தண் சமாதியே.

கு - னை : கற்பனை - சங்கற்பம். கனல் - மூலாக்கினி. சிற்பனை - உலகினைச் சிருட்டித்த இறைவனை. பேரொளிப் பொற்பனை - பேரொளி அழகனை. புணர்மதி - சந்திரமண்டலம். தற்பரம் - தத் + பரம். தத் - சிவம், பரம் - ஆன்மா. தத் பரமாதல் என்பது, ஆன்மாவே பேதமற்றுச் சிவத்தோடு நின்றல் என்றபடி. தண் சமாதி - சாந்தம் நிறைந்த சமாதி.

சிந்தனை அற்று பேரொளியை நாடிச் சந்திரமண்டலத்தில் சிவமாய் இருத்தல் சமாதி என்பதாம். 11

629. தலைப்பட்ட டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும்
வலைப்பட்ட டிருந்திடும் மாதுநல் லாளுங்
குலைப்பட்ட டிருந்திடுங் கோபம் அகலுந்
துலைப்பட்ட டிருந்திடுந் தூங்கவல் லார்க்கே.

கு - னை : தலைப்படுதல் - கூடுதல். தத்துவம் கூடும் - ஆன்மா நன்கு விளங்கும். வலைப்படுதல் - பிணைந்திடுதல். மாது நல்லாள் - அருட்சத்தி. குலைப்பட்டிருந்திடும் கோபமாவது, கொத்தாகவுள்ள கோபம். காமக்குரோத லோபமோக மத மாத்சரியம் ஆகியவை கொத் தாம். துலைப்பட்டிருத்தல் - நடுவு நின்றல்.

சமாதி கூடுவார் கோபதாபங்கள் நீங்கி நடுவுநிற்பார் என்பதாம். 12

630. சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனும்
ஆதியும் உள்நின்ற சீவனு மாகுமால்
ஆதிப் பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனும்
ஆதி அடிபணிந் தன்புறு வாரே.

கு - னை : தேவன் - சிவன். ஒப்பற்ற சோதியாய் நிற்கும் சிவனும் மலமற்ற சைதன்யமாகிய ஆன்மாவும் சமாதியில் ஒன்றேயாகும் என்க.

கடல் வண்ணன் - காத்தல் தொழிலையுடைய திருமால். பிரம விட்டுணுக்கள் தம் தொழிலினின்றும் விடுபட்டமையால் ஆதியை வணங்கினர் என்க.

சோதியோடு சீவன் பிரிப்பின்றி நிற்கும் என்பதாம்.

13

631. சமாதியெய் வார்க்குத் தகும்பல யோகஞ்
சமாதிகள் வேண்டாம் இறையுட னேகிற்
சமாதிதா னில்லைத் தானவ னாகிற்
சமாதியில் எட்டெட்டுச் சித்தியும் எய்துமே.

கு - ரை : பல யோகம் தகும்-பலயோகம் சித்திக்கும். தானவனாதல்-ஆன்மா சிவமாதல். எட்டெட்டுச் சித்தி - அறுபத்து நான்கு கலைகள்.

சமாதி செய்வார்க்கு எல்லாக் கலைகளும் ஓதாமல் விளங்கும் என்பதாம்.

14

10. அட்டாங்கயோகப் பேறு

632. போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி
யாதுகந் தாரம ராபதிக் கேசெல்வர்
ஏதுகந் தானிவன் என்றருள் செய்திடு
மாதுகந் தாடிடு மால்விடை யோனே.

கு - ரை : போது-ஆயிர இதழ்த் தாமரை. யாதுகந்தார்-எவ்வாற்றினும் விரும்பியவர். மால் விடையோன் என்பது, ஒளியை வாகனமாக உடையவன் என்றபடி.

ஒளியில் விளங்குபவன் வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவாறு அருள் புரிவான் என்பதாம்.

1

633. பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்
கற்றிருந் தாங்கே கருது மவர்கட்கு
முற்றெழுந் தாங்கே முனிவர் எதிர்வரத்
தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சேரலு மாமே.

கு - ரை : பதம் - திருவடி. கருதுமவர் - புகழைச் சிந்திப்பவர். தெற்றும் - தெளிந்த.

சிவனது புகழைச் சிந்திப்பவர்க்கு முனிவர் எதிர்கொளச் சிவபதம் கிட்டும் என்பதாம்.

2

634. வருத்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோவாய்த்
 திருத்தம் ராபதிச் செல்வன் இவனெனத்
 தருந்தண் முழவங் குழலும் இயம்ப
 இருந்தின்பம் எய்துவர் ஈசன் அருளே.

கு - ரை : அமராபதிச் செல்வன் - வானவர் கோனாக அமராபதிக்குச் செல்லக் கூடியவன். முழவங்குழலும் இயம்ப இருந்தின்பம் எய்துவர் என்பது, முரசும் வேயங்குழலும் ஒலிக்க இவ்வுலகில் இருந்து இன்பம் அடைவர் என்றபடி.

சிவயோகம் செய்தவர் இம்மை மறுமைப் பயன் இரண்டையும் அடைவர் என்பதாம். 3

635. செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக்
 கும்பத் தமரர் குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள
 எம்பொற் றலைவன் இவனா மெனச்சொல்ல
 இன்பக் கலவி இருக்கலு மாமே.

கு - ரை : செம்பொற் சிவகதி-பொன்னொளியுடன் கூடிய சிவகதி. கும்பத்தமரர் - பூர்ண கும்பத்துடன் கூடிய அமரர். எம்பொற்றலைவன்-எம் பொன் மண்டலத்துக்குத் தலைவன். அனுசதாசிவர்கள் உள்ள மண்டலம் பொன்னொளியுடன் கூடியது என்க. இன்பக் கலவி - இன்பச் சேர்க்கை.

சிவகதியை அடையும்போது தேவர் குழாம் எதிர்கொள்ள இன்பம் பெறலாம் என்பதாம். 4

636. சேருறு காலந் திசைநின்ற தேவர்கள்
 ஆரிவன் என்ன அரனும் இவனென்ன
 ஏருறு தேவர்கள் எல்லாம் எதிர்கொள்ளக்
 காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே.

கு - ரை : சேருறு காலம் - சிவகதி பெறுங்காலம். திசை நின்ற தேவர்கள் - திக்குப்பாலகர்கள். அரன் நாம் இவன் என்ன - சிவ பெருமான் நாமே இவன் என்று சொல்ல. ஏருறு தேவர் - அழகு பொருந்திய தேவர். காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே என்பது, நீலகண்டனை நேரில் கண்டவராவர் என்றபடி.

பக்குவமடைந்த காலத்தில் சிவதரிசனம் கிட்டும் என்பதாம். 5

637. நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடுஞ்
 சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை
 இல்வழி யாளர் இமையவர் எண்டிசைப்
 பல்வழி எய்தினும் பார்வழி யாகுமே.

கு - ரை : நல்வழி நாடி - நாத சம்மியத்தை நாடி. சொல் வழியாளர் - பிரணவ உபாசகர். சுருங்காப் பெருங்கொடையில் வழியாளர் என்பது, குறையாத கொடையில் வழிவழி வந்தவர் என்றபடி. இமையவர் எண்டிசை - தேவலோகத்திலுள்ள எட்டுத் திக்கும். பார் வழியாகுமே என்பது, தேவலோகம் பூலோகம் போன்று தெரிந்தவழியாக இருக்கும் என்றபடி.

நாத சம்மியம் தரித்தவர் எங்கும் செல்லவல்ல சித்தராவார் என்பதாம். 6

638. தூங்கவல் லார்க்குத் துணையேழ் புவனமும்
வாங்கவல் லார்க்கு வலிசெய்து *நின்றிடுந்
தேங்கவல் லார்க்குத் திளைக்கும் அமுதமுந்
தாங்கவல் லார்க்குந் தன்னிட மாமே.

* பாடபேதம் : நின்றிட்டு

கு - ரை : தூங்க வல்லார் - அறிதுயில் கொள்ளுந் திருமால். ஏழ்புவனமும் வாங்கவல்லார் - ஏழலகங்களை மீண்டும் படைக்கவல்ல பிரமன். வலிசெய்து நின்றிட்டுத் தேங்கவல்லார் - வலிமையால் அழித்து அசையாது நிற்கும் உருத்திரன். அமுதந் தாங்கவல்லார் - அமுதமுண்ட தேவர். தன்னிடமாமே - திருமால் முதலியோர்க்கு இடமாம்.

சிவயோகியரிடம் திருமால் முதலியோர் வாசஞ்செய்கின்றனர் என்பதாம். 7

639. காரிய மான உபாதியைத் தான்கடந்
தாரிய காரணம் ஏழுந்தன் பாலுற
ஆரிய காரண மாய தவத்திடைத்
தாரியல் தற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே.

கு - ரை : காரிய உபாதி ஏழு - ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமல மறைப்பால் விளைந்த உபாதிகள் ஏழு. அவையாவன: இறையின்மை அற்ப அறிவுடைமை அளவுபட்ட தன்மை மாயையோடு கூடிய தன்மை சிறிதாற்றலுடைமை சுதந்தரமின்மை கானுமை. ஆரிய காரண உபாதி ஏழு - ஆரியனான சிவத்தினது உபாதி ஏழு. அவையாவன: இறைமை முற்றறிவுடைமை எங்குந்தானாதல் இயல்பாகவே மாயையின்மை வரம்பில் ஆற்றல் தன்வயத்தானாதல் ஒன்றியுணர்தல். ஆரிய காரண மாய - சுத்த மாயை கெட. தார் இயல் - இயக்கும் தன்மையான.

சிவபோதம் கெட்டுச் சிவபோதத்தில் அடங்கி இருத்தலே சமாதி என்பதாம். 8

11. அட்டமா சித்தி

பரகாயப் பிரவேசம்

640. பணிந்தெண் திசையும் பரமனை நாடித்
துணிந்தெண் திசையுந் தொழுதெம் பிரானை
அணிந்தெண் திசையினும் அட்டமா சித்தி
தணிந்தெண் திசைசென்று தாபித்த வாறே.

கு - ரை : பணிந்து - மனம் ஒருமைப்பட்டு வணங்கி. எண் திசை, கிரசிலும் புறத்திலும் கொள்க. துணிந்து - பரமனே பிரான் எனத் துணிந்து. அணிந்து - அணிசெய்து. அட்டமா சித்தி - அணிமா முதலிய எண்பெரும் பேறு. தணிந்து - தங்கி. தாபித்தல் - நிலைபெறுவித்தல்.

அட்டமா சித்தியை நிலைபெறுத்துவது பணிந்து வணங்குவதொலாம் என்பதாம். 1

641. பரிசறி வானவர் பண்பன் அடியெனத்
துரிசற நாடியே தூவெளி கண்டேன்
அரிய தெனக்கில்லை அட்டமா சித்தி
பெரிதருள் செய்து பிறப்பறுத் தானே.

கு - ரை : வானவர் பரிசறி பண்பன் - ஒளிமண்டல வாசிகளின் பக்குவத்துக் கேற்ப வழங்கும் பண்பாளன். அடியென - திருவடியே சரண் என. துரிசு - குற்றம். தூவெளி - வெண்ணிற ஒளிமண்டலம், துவாதசாந்தம்.

சிவனது திருவடியே சரண் என நாடினால் அட்டமா சித்தி தானே வரும் என்பதாம். 2

642. குரவன் அருளிற் குறிவழி மூலன்
பரையின் மணமிகு சங்கட்டம் பார்த்துத்
தெரிதரு சாம்பவி கேசரி சேரப்
பெரிய சிவகதி பேறெட்டாஞ் சித்தியே.

கு - ரை : குரவன் - குரு. குறி வழி - சுவாதிட்டான வழி. மணம் - கூட்டம். சங்கட்டம் - சம் + கட்டம் = நல்ல தருணம். குறிவழி மூலன் பரையின் மணமிகு சங்கட்டம் பார்த்து என்பது, மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலினி சத்தி சிவசத்தியுடன் பொருந்திக் குறிவழி பாய்வதைத் தடுத்து நல்ல தருணத்தை உண்டாக்கி என்றபடி. சாம்பவி, வெளிநாட்டம். கேசரி, உள்நாட்டம். தெரிதரு சாம்பவி கேசரி சேர என்பது, தியான முறையில் இரு நாட்டத்தில் ஏதேனும் ஒன்றுசேர என்றபடி. பேறெட்டாஞ் சித்தியே என்பது, அட்டமா சித்திகளையும் அடையலாம் என்றபடி.

குருவருளின்படி நின்றால் அட்டசித்திகள் உண்டாம் என்பதாம். 3

643. காயாதி பூதங் கலைகால மாயையில்
ஆயா தகல அறிவொன் றனாதியே
ஓயாப் பதியதன் உண்மையைக் கூடினாள்
வீயாப் பரகாயம் மேவலு மாமே.

கு - ரை : காயாதி பூதம் - ஆகாயமாதி பூதங்கள். ஆயாதகல - தத்துவங்களை ஆராயாது அகல. ஓயாப் பதியதன் உண்மையைக் கூடினால் என்பது, ஆன்ம அறிவானது அனாதியே பொருந்திய சத்தினைக் கூடினால் என்றபடி. வீயாப் பரகாயம் - அழியாத மேன்மையுடைய சரீரம்.

அசத்தினை நீங்கிச் சத்தினைக் கூடினால் பரகாயம் பொருந்தலாம் என்பதாம். 4

644. இருபதி னாயிரத் தெண்ணாறு பேதம்
மருவிய கன்ம மாமந்த யோகந்
தருமிவை காய உழைப்பாகுந் தானே
அருமிரு நான்காய் அடங்குமா சித்திக்கே.

கு - ரை : மருவிய - பொருந்திய. உடல் உழைப்பால் செய்யும் கன்மயோகம் 20800 ஆம் என்க. இருநான்கு - எட்டு.

கன்மயோகம் அட்டாங்கயோகத்துள்ளடங்கி அட்டமாசித்திகளை அளிக்கும் என்பதாம். 5

645. மதிதனில் ஈராறாய் மன்னுங் கலையின்
உதய மதுநா லொழியவோ ரெட்டுப்
பதியும் ஈ ராருண்டு பற்றறப் பார்க்கில்
திதமான ஈராறு சித்திக ளாமே.

கு - ரை : ஈராறு - சந்திர மண்டலத்துக்குரிய கலைகள் பன்னிரண்டு. உதயமது நாலொழிய ஒரெட்டு என்பது, சிருட்டிக் கிரமத்தில் கீழ்முகமானபோது உன்மனை சமனை அநாசிருதை அநாதை ஆகிய நான்கு ஒழிய ஏனைய எட்டுக் கலைகள் என்றபடி. ஈராருண்டு பற்றறப் பார்க்கில் என்பது, பன்னிரண்டு ஆண்டு தத்துவங்களின் பற்றினை விட்டு ஆகாய சம்மியம் செய்தவர்க்கு என்றபடி. திதமான - உறுதியான.

பன்னிரண்டாண்டில் சுழுமுனை திறந்து சுவாசம் பிரமரந்திரம் நோக்கிப் பாய்ந்து கேவலகும்பகம் சித்தி பெறுவர் என்பதாம். 6

646. நாடும் பிணியாகு நஞ்சனஞ் சூழ்ந்தக்கால்
நீடுங் கலைகல்வி நீள்மேதை கூர்ஞானம்
பீடொன்றி னால்வாயாச் சித்திபே தத்தின்
நீடுந் துரங்கேட்டல் நீண்முடி வீராறே.

கு - ரை : பிணி - பற்று. சுற்றம் சூழப் பற்றுண்டாம் என்க. நீடும் கலை - அளவற்ற நூலறிவு. கூர்ஞானம் - நுண்ணறிவு. இவற்றுல் யோகம் சித்திக்கா. நீடும் - பெருகிய, தூரம் - முற்காலத்து வாச்சிய வகை. (Tamil Lexicon). பேதத்தின் நீடும் தூரம் கேட்டல் நீண்முடிவு ஈராறே என்பது. பேதமாகப் பெருகிய ஒவியினைப் பன்னிரண்டு ஆண்டு கேட்டலே சித்தியைத் தருமாம் என்றபடி.

சித்தியைப் பெறுவதற்குச் சுற்றம் கல்வி முதலியன தடையாம் என்பதாம். 7

647. ஏழா னதிற்கண்ட வாயுவின் வேகியாந்
தாழா நடைபல யோசனை சார்ந்திடுஞ்
சூழான ஓரெட்டில் தோன்ற நரைதிரை
தாழான ஒன்பதிற் றுன்பர காயமே.

கு - ரை : சண்ட வாயு - சண்டமாருதம். ஏழா னதிற்க் சண்ட வாயுவின் வேகியாம் என்பது, நாத தரிசனம் கிட்டியவர் ஏழாண்டில் சண்டமாருதம்போல் செல்லும் வேகத்தை உடையோராவர் என்றபடி. நடை தாழா - நடை தளராது. யோசனை - நான்கு குரோச தூரம். நரை திரை - மூப்பு.

ஏழு எட்டு ஒன்பதாம் ஆண்டுகளில் உண்டாகும் பயன் கூறிய வாறு. 8

648. ஈரைந்திற் பூரித்துத் தியான உருத்திரன்
ஏர்வொன்று பன்னென்றில் ஈராரும் எண்சித்தி
சீரொன்று மேலேழ் கீழேழ் புவிச்சென்று
ஏரொன்று வியாபியாய் நிறறல் ஈ ராறே.

கு - ரை : ஈரைந்திற் பூரித்துத் தியான உருத்திரனேர்வொன்று என்பது, பத்தாண்டு தியான சத்தியால் கீழே போகும் சத்திகளை மேலே நிரப்பிக்கொள்வதால் உருத்திரன் போன்று விளங்குவர் என்றபடி. பன்னென்றில் ஈராரும் எண்சித்தி என்பது, பதினொரு ஆண்டில் எட்டு எண்ணப்பட்ட சித்தி உண்டாம் என்றபடி. ஏர் ஒன்று - அழகு பொருந்திய. வியாபியாய் நிறறல் ஈராறே என்பது, பன்னிரண்டாண்டில் எங்கும் சென்று நிறைந்து நிற்கும் தகுதியுண்டாம் என்றபடி.

பத்துப் பதினொன்று பன்னிரண்டாண்டுகளில் பெறும் சித்திகள் கூறியவாறு. 9

649. தானே அணுவுஞ் சகத்துத்தன் நொய்ம்மையும்
மானாக் கனமும் பரகாயத் தேகமுந்
தானாவ தும்பர காயஞ்சேர் தன்மையும்
ஆனாத வுண்மையும் வியாபியு மாம்எட்டே.

கு - ரை : அனு - அணிமா, குக்குமமாதல். சகத்துத் தன் நொய்ம்மை - மகிமா, பெரிதாதல். மானுக்கனம் - கரிமா, அளவிட முடியாத கனமாதல். பரகாயத் தேகம் - இலகிமா, ஆகாயம் போல இலேசாதல். தானுதல் - பிராப்தி, எல்லாவற்றையும் தன்பால் தருவித்தல். பரகாயம் சேர்தன்மை - பிராகாமியம், பல உடம்புகளை எடுத்துக் கொண்டு விரும்பும் சுகம் அனுபவித்தல். ஆனாத உண்மை-ஈசத்துவம், தத்துவங்களை விருப்பப்படி நடத்தல். வியாபி - வசித்துவம், தத்துவங்களில் கலந்திருத்தல். 'தானே எட்டு ஆம்' என முடிக்க.

யோகியர் பெறும் எட்டுச் சித்திகளையும் தொகுத்துக் கூறியவாறு.

10

650. தாங்கிய தன்மையுந் தானனுப் பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றோர் குறையில்லை
யாங்கே எழுந்தோம் அவற்றுள் எழுந்துமிக்
கோங்கி வரமுத்தி முந்திய வாரே.

கு - ரை : பல்லுயிர் தாங்கிய தன்மையாவது, சிவயோகி அனுவாகியிருந்து பல்லுயிர்களைத் தாங்கிய தன்மை. வாங்கிய காலமாவது அவற்றை ஒடுக்கிய காலம். மற்றோர் குறையில்லை என்பது, உயிர்களைக் காத்தலாலும் ஒடுக்கலாலும் பிறவியை நீக்குவதற்கு இல்லை என்றபடி. குறை-மாற்றம். ஓம் எழுந்து ஓங்கி வர முத்தி முந்தியவாரே என்பது, பிரணவநாதம் சகஸ்ரதளத்தை அடைய முத்தி உண்டாகும் நெறியாகும் என்றபடி.

பிரணவ யோகமே பிறவித் தனை அறுபட உற்ற நெறி
என்பதாம்.

11

651. முந்திய முந்நூற் றறுபது காலமும்
வந்தது நாழிகை வான்முத லாயிடச்
சிந்தை செயச்செய மண்முதல் தேர்ந்தறிந்
துந்தியுள் நின்று வுதித்தெழு மாரே.

கு - ரை : காலம் என்பது விநாடியைக் குறித்தது. விநாடி அறுபது கொண்டது ஒரு நாழிகை. ஆறு நாழிகை - முந்நூற்றறுபது விநாடி. முந்திய முந்நூற்றறுபது காலம் என்பது, பகல் முப்பது நாழிகையும் என்றபடி. வந்தது நாழிகை வான் முதலாயிட என்பது, பகலில் சூரியோதயம் தொடங்கி ஆறு நாழிகை ஆகாயக் காலம் வந்தது என்றபடி. பகலில் சிருட்டிக் கிரமமாகிய ஆகாயம் வாயு அக்கினி அப்பு பூமி என்ற முறையில் ஒவ்வொரு பூதகாலமும் ஆறு நாழிகையாகப் பொருந்தும் என்க. சிந்தை செயச்செய மண் முதல் தேர்ந்தறிந்து என்பது, இரவுக் காலத்தின் தொடக்கத்தை மண் முதலாகத் தெளிந்தால் என்றபடி. இரவில் பூமி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்று ஆறு

நாழிகை வீதம் பொருந்தும் என்க. உந்தியுள் நின்று உதித்தெழு மாறே என்பது, மணிபூரகத்தில் நிற்கும்சூரியன் உதித்தெழும் முறையை அறியலாம் என்றபடி. இவ்வுண்மையை உணர்ந்தவர் சூரியோதயத் துக்கு முன்னுள்ள ஆறு நாழிகையும், விடிந்த பின்னுள்ள ஆறு நாழிகையும் பிரணவ யோகத்துக்குரிய காலம் என உணர்க.

பிரணவ யோகத்துக்கு ஆகாயத்துக்குரிய காலம் உகந்தது என்பதாம். 12

652. சித்தந் திரிந்து சிவமய மாகியே
முத்தந் தெரிந்துற்ற மோனார் சிவமுத்தர்
சுத்தம் பெறலாம் ஐந்தில் தொடக்கற்றோர்
சித்தம் பரத்தில் திருநடத் தோரே.

கு - ரை : சித்தந் திரிதல் - புறநோக்கை விட்டு அகத்தினை நோக்குதல். முத்தந் தெரிந்த மோனார் சிவமுத்தர் என்பது, விடு பேற்றை ஆராய்ந்து அடைந்த பிரணவோபாசகர் சிவத்தோடு கூடிய முத்தர்கள் என்றபடி. சுத்தம் பெறல் - அகப்பற்றுக்களை விடல். ஐந்து - முன்பாடலில் கூறிய பூதங்கள் ஐந்து. சித்தம்பரத்தில் திரு நடத்தோரே என்பது, அறிவாகாயத்தில் தத்துவங்களை விட்டு சிவத்துடன் பொருந்தி நிற்பார் என்றபடி.

யோகியர் உடம்பினைக் கடந்து மேல்நிலையில் இன்புற்றிருப்பர் என்பதாம். 13

653. ஒத்தஇவ் வொன்பது வாயுவும் ஒத்தன
ஒத்தஇவ் வொன்பதின் மிக்க தனஞ்செயன்
ஒத்தஇவ் வொன்பதில் ஒக்க இருந்திட
ஒத்த வுடலும் உயிரும் இருந்ததே.

கு - ரை : ஒன்பது வாயு - பிராணன் அபானன் வியானன் சமானன் நாசன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் உதானன் ஆகிய ஒன்பது வாயுக்கள். ஒத்த இவ்வொன்பது வாயுவும் ஒத்தன என்பது, தம்முள் மிகாமலும் குறையாமலும் ஒன்பது வாயுக்களும் ஒத்தன என்றபடி. மிகிலும் குறையிலும் நோய்செய்யும் என்க. மிக்க தனஞ் செயன் என்பது, ஒன்பதல்லாத பத்தாவதாகவுள்ள தனஞ்செயன் என்றபடி. ஒக்க இருந்திட ஒத்த உடலும் உயிரும் இருந்ததே என்பது, தனஞ்செயன் ஒன்பதிலும் கூடியிருக்கவே உடலோடு உயிரும் இருக்கும் என்றபடி.

வாயுக்கள் சமமாக இருந்தால் உடம்போடு ஒத்து வாழலாம் என்பதாம். 14

654. இருக்குந் தனஞ்செயன் ஒன்பது காவில்
இருக்கும் இருநூற் றிருபத்து மூன்றாய்
இருக்கு முடவி விருந்தில வாகில்
இருக்கும் உடலது வீங்கி வெடித்ததே.

கு - ரை : இருக்கும் இருநூற் றிருபத்து மூன்றாய் என்பது, இரு நூற்றிருபத்து மூன்றாவது புவனமாகிய அநந்தை என்ற மண்டலத்தில் தனஞ்செயன் என்ற காற்று பொருந்தியிருக்கும் என்றபடி. சாந்தியதீதை கலையிலுள்ள இருநூற்றிருபத்து நான்காவது புவனம் அநாசிருதை ஆகும்; அஃது உடலை விட்டதாக ஆகிவிடும் என்றுணர்க. இருந்திலவாகில் வீங்கி வெடித்ததே என்பது, தனஞ்செயன் உடம்பில் இல்லையெனில் உடம்பு வீங்கி வெடித்துவிடும் என்றபடி.

தனஞ்செயன் உள்ளவரை உடம்பு அழியாது என்பதாம்.

15

655. வீங்குங் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும்
வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய்
வீங்கிய வாதமுங் கூனு முடமதாய்
வீங்கு வியாதிகள் கண்ணில் மருவியே.

கு - ரை : கழலை - வயிற்றுக் கட்டி. வீங்கிய வாதம் - வாதக்கால் முதலியன. முடம் - முடக்கு வாத நோய். வீங்கு வியாதிகள் கண்ணில் மருவியே என்பது, கண்ணில் பொருந்திய வீக்கம் என்றபடி.

வயிற்றுக் கட்டி முதல் கண் வீக்கம் ஈராகத் தனஞ்செயன் திரிபால் உண்டாவன என்பதாம்.

16

656. கண்ணில் வியாதி யுரோகந் தனஞ்செயன்
கண்ணிவிவ் வாணிகள் காச மவனல்லன்
கண்ணினிற் கூர்மன் கலந்தில னாதலாற்
கண்ணினிற் சோதி கலந்ததும் இல்லையே.

கு - ரை : கண்ணில் - ஆராயுமிடத்தில். உரோகம் - நோய். ஆணி - பூ. காசம் - படலம். ஆராயுமிடத்தில் கண் வியாதிகளுக்குத் தனஞ்செயன் காரணம் இல்லை என்க. கூர்மன் கலந்திலாதலாற் கண்ணிற் சோதி கலந்ததும் இல்லையே என்பது, கூர்மன் என்ற வாயு நன்கு அமையாவிடில் கண் நோய் உண்டாகி ஓளியும் இல்லையாம் என்றபடி. தனஞ்செயன் சிரசில் சுழுமுனையிலும், கூர்மன் கண்களிலும் விளங்குபவன் என்க.

கூர்மன் என்ற வாயுத் திரியுமாயின் கண் நோய் உண்டாம் என்பதாம்.

17

657. நாடியின் ஓசை நயனம் இருதயத்
தூடி யளவுஞ் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவருள் ஈசன் திருமால் பிரமனும்
ஓவற நின்றங் குணர்ந்திருந் தாரே.

கு - ரை : நாடியின் ஓசை - நாடியில் உணரப்படும் நாதம். நயனம் இருதயம் என்பன தியானிக்கும் இடங்களைக் குறிப்பன. சாம்பனி முறையில் இருதயத்தில் தியானம் செய்பவருக்குச் சிரசின்மேல் நாதத்தொலி உண்டாகி ஒளி உதிக்கும்; கேசரி முறையில் கண்களைக் கொண்டு அகநோக்குப் பெறுவார்க்குச் சிரசில் ஒளி உண்டாகி நாதம் புலப்படும் என்க. ஈசன் - உருத்திரன். ஓவற - இடைவிடாமல்.

தேவர் தலைவராகிய உருத்திரன் முதலியோர் சோதியாகிய பெருமாளை இடைவிடாது உணர்ந்திருந்தனர் என்பதாம். 18

658. ஒன்பது வாசல் உடையதோர் பிண்டத்துள்
ஒன்பது நாடி யுடையதோ ரோரிடம்
ஒன்பது நாடி ஒடுங்கவல் லார்கட்(கு)
ஒன்பது காட்சி யிலைபல வாமே.

கு - ரை : ஒன்பது வாசல் - கண் முதலிய ஒன்பது துவாரங்கள். ஓர் இடம் - சுழுமுனைநாடி. ஒன்பது நாடியும் ஒடுங்குவதற்குரிய இடம் சுழுமுனை என்க. பல்வாருமே என்பது, சுழுமுனை திறந்தவர்க்கு வாயில் இல்லாமலே பல காட்சி உண்டாகும் என்றபடி.

ஒன்பது நாடிகளும் ஒடுங்கும் திறம் பெற்றோர் எல்லா அனுபவங்களும் இவ்வுடம்பில் பெறலாம் என்பதாம். 19

659. ஓங்கிய அங்கிக்கீழ் ஒண்சுழு னைச்செல்ல
வாங்கி இரவி மதிவழி ஓடிடத்
தாங்கி உலகங்கள் ஏழுந் தரித்திட
ஆங்கது சொன்னோம் அருவழி யோர்க்கே.

கு - ரை : ஓங்கிய அங்கிக்கீழ் ஒண்சுழுனைச் செல்ல என்பது, சிறந்த அங்கியாகிய குண்டலியின் கீழே சுழுமுனை நாடியைச் செல்லச் செய்து என்றபடி. வாங்கி இரவி மதிவழி ஓடிட என்பது, சூரிய கலையில் இயங்கும் பிராணனைச் சந்திர கலையில் ஓடிடும்படி செய்து என்றபடி. தாங்கி உலகங்கள் ஏழுந்தரித்திட என்பது, ஏழு உலகங்களையும் தாங்கிட என்றபடி. ஆங்கது சொன்னோம் அருவழி யோர்க்கே என்பது, அருமையான யோக நெறியில் நிற்போர்க்கு இதனைச் சொன்னோம் என்றபடி.

குருவினால் பிரணவ உபதேசம் பெற்றவர்க்கு ஈசானிய மூலை (சிரசில்) என்ற சந்திர கலை விளங்கும் என்பதாம். 20

660. தலைப்பட்ட வாறண்ணல் தையலை நாடி
வலைப்பட்ட பாசத்து வன்பிணை மான்போல்
துலைப்பட்ட நாடியைத் தூவழி செய்தால்
விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே.

கு - ரை : அண்ணல் தையல் - சிவசத்தி. தலைப்பட்டவாறு அண்ணல் தையலை நாடி என்பது, பிரமநந்திரத்தில் விளங்கும் சிவ சத்தியை நாடி என்றபடி. வலைப்பட்ட பாசத்து வன்பிணை மான்போல் என்பது, வலையில் அகப்பட்டு எங்கும் செல்லாது நிற்கும் மாண்பு போல என்றபடி. துலைப்பட்ட நாடியைத் தூவழி செய்தால் என்பது, சந்திரகலை சூரிய கலையில் செல்லாது பிராணனைச் சுழுமுனையில் நிறுத்தினால் என்றபடி. விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்ததுவாமே என்பது, விலைக்கும் உண்ணுதற்கும் வைத்த வித்துப்போலப் பயனாகும் என்றபடி.

சுழுமுனைத் தியானம் செய்வோர் தாம் பயன் பெறுதலின்றிப் பிறர்க்கும் பயன்படுவர் என்பதாம். 21

661. ஒடிச்சென் றங்கே ஒருபொருள் கண்டவர்
நாடியி னுள்ளாக நாதம் எழுப்புவர்
தேடிச்சென் றங்கே தேனை முகந்துண்டு
பாடியுள் நின்ற பகைவரைக் கட்டுமே.

கு - ரை : ஒரு பொருள்-ஒப்பில்லாத சிவம். நாடியின் உள்ளாக-பிரமநந்திர உச்சியில். நாதம் - ஸ்பந்தம், ஒலி. இவ்வொலியே தேன் என்க. தேன் உண்டவர்க்கு மலத்தினை நீக்கி இன்பந் தருவது போல நாதமும் மலக்குற்றங்களை அகற்றிச் சாந்தம் பெறவைக்கும் என்க. பாடி - பாசறை, உடம்பு. பகைவர் - காமாதி பகைவர்.

பிரணவ உபாசனையால் உட்பகை கெடும் என்பதாம். 22

662. கட்டிட்ட தாமரை ஞாளத்தில் ஒன்பது
மட்டிட்ட கன்னியர் மாதூன் சேர்ந்தனர்
கட்டிட்டு நின்று களங்கணி யூடுபோய்
பொட்டிட்டு நின்று பூரண மானதே.

கு - ரை : கட்டிட்ட தாமரை ஞாளம் - தாமரைத் தண்டு போன்ற சுழுமுனை நாடி. ஒன்பது கன்னியர் - வாமை, சேஷ்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி, மனோன்மணி ஆகிய நவசத்திகள். இச் சத்திகள் சிவர்களைப் பிறவிக்கு விட்டுத் தொழிற்படுத்துவர் என்க. மாதூ-பராசத்தி. மாதூன் சேர்ந்தனர் என்பது, சுழுமுனைநாடியின் முடிவிடத்திலுள்ளோர்க்குச் செயல்

இல்லையாதலின் இச் சத்திகள் தொழிலின்றிப் பராசத்தியுடன் பொருந்தினர் என்றபடி. களம் - தொண்டை. பொட்டு - புருவநடு. விசத்தித் தானத்தைக் கடந்து விந்துத் தானத்தில் இருப்போர் பராசத்தி பூரணமாயினமையை அறிவர் என்க.

புருவ நடுவில் பரை ஒளி விளங்கும் என்பதாம்.

23

663. பூரண சத்தி எழுமூன் றறையாக
ஏரணி கன்னியர் எழுநூற்றஞ் சாக்கினர்
நாரணன் நான்முக னாதிய ஐவர்க்குங்
காரண மாகிக் கலந்து விரிந்ததே.

கு - ணை : எழு மூன்று - இருபத்தொன்று. எழு - பிராமி, நாராயணி, மயேசுவரி, கௌமாரி, வராகி, உருத்திராணி, இந்திராணி ஆகிய சப்தகன்னியர். மூன்று அறையாக என்பது, ஒவ்வொருவருக்கும் இச்சாளுநாக் கிரியையாகிய மூன்று பிரிவு உண்டு என்றபடி. ஏர் - அழகு. எழுநூற்றஞ்சு - விரிகின்ற நூற்றைந்து. நாரணன் நான்முக னாதிய ஐவர் - பஞ்சகர்த்தாக்கள். காரணமாகிக் கலந்து விரிந்ததே என்பது, இவர்கள் பஞ்சகிருத்தியம் செய்வதற்குக் காரணமாய்ப் பராசத்தியே நூற்றைந்து பேதமாய்ப் பொருந்தியது என்றபடி.

பராசத்தி விரிந்து தொழில்படுத்தும் என்பதாம்.

24

664. விரிந்து குவிந்து விளைந்தஇம் மங்கை
கரந்துள் எழுந்து கரந்தங் கிருக்கிற்
பரந்து குவிந்தது பார்முதற் பூதம்
இரைந்தெழு வாயு விடத்தினில் ஓங்கே.

கு - ணை : மங்கை - பராசத்தி. கரந்திருத்தலாவது, விரிந்து பின் சிவத்தினிடம் ஒடுங்கியிருத்தல். பார் முதற் பூதம் பரந்து குவிந்தது என்பது, பராசத்தி பரந்து ஒடுங்கியதுபோல் பூமிதத்துவம் முதலாயது பராசத்தியிடம் ஒடுங்கியது என்றபடி. இரைந்தெழு வாயு - நாதம். இரைந்தெழு வாயுவிடத்தினில் ஓங்கே என்பது, மேலெழுகின்ற நாதத்தில் ஓங்கி விளங்குக என்றபடி.

பராசத்தியில் ஒடுங்கிய நிலை கூறியவாரும்.

25

665. இடையொடு பிங்கலை என்னும் இரண்டு
மடைபடு வாயுவு மாறியே நிற்குந்
தடையவை யாறேழுந் தண்சுட ருள்ளே
மிடைவளர் மின்கொடி தன்னில் ஓடுங்கே.

கு - ணை : இரண்டும் அடைபடும் என்பது, நாதத்தில் ஒடுங்கிய வர்க்கு இட பிங்கலை அடைபட்டுச் சுழுமுனை திறக்கும் என்றபடி.

வாயுவும் ஆறியே நிற்கும் என்பது, சுவாசம் மெத்தென இயங்கும் என்றபடி. தடையவை ஆறேழுந் தண் சுடருள்ளே என்பது, ஆறு தாரங்களும் ஏழு சத்திகளும் நீங்கிச் சந்திர மண்டலத்தில் என்றபடி. மிடைவளர் மின்கொடி தன்னில் ஒடுங்கே என்பது, புருவ நடுவில் விந்துத் தானத்தில் ஒடுங்குவாயாக என்றபடி.

ஆறுதாரங்களிலுள்ள சத்திகளும், கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளத்திலுள்ள ஏழு சத்திகளும் பராசத்தி விளங்கும்போது ஒடுங்குவர் என்பதாம். 26

666. ஒடுங்கி ஒடுங்கி யுணர்ந்தக் கிருக்கில்
அடங்கி அடங்கிடும் வாயு வதனுள்
மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே
நடங்கொண்ட கூத்தனும் நாடுகின் ருனே.

கு - ரை : ஒடுங்கி யுணர்ந்தங்கிருக்கில் என்பது, மனம் ஒருமைப் பட்டுச் சகஸ்ரதளத்தில் இருப்பின் என்றபடி. அடங்கிடும் வாயு வதனுள் என்பது, பிராணன் கட்டுப்படும் என்றபடி. மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயிருள்ளே என்பது, புறநோக்காது அகநோக்கும் உயிரி னுள்ளே என்றபடி. நடங்கொண்ட கூத்தனும் நாடுகின்ருனே என்பது, நடனம் புரியும் பெருமானும் தன்னை அறியச்செய்வான் என்றபடி.

மனம் ஒருமைப்பட்டு வாயு நின்ற வழி சிவம் விளங்கும் என்பதாம். 27

667. நாடியின் உள்ளே நாதத் தொனியுடன்
தேடி யுடன்சென்ற திருவினைக் கைக்கொண்டு
பாடியுள் நின்ற பகைவரைக் கட்டிடு
மாடி ஒருகை மணிவிளக் கானதே.

கு - ரை : திரு - சிவசத்தி. திருவினைக் கைக்கொள்ளலாவது, சத்தியின் துணையைப் பெறுதல். சத்தியின்றிச் சிவத்தைச் சேர முடியாது என்க. பகைவர் - இருளாகிய பகைவர். மாடி - மேலிடம். ஒருகை - சுழுமுனை. மாடி ஒரு கை மணி விளக்கானதே என்பது, இருளை ஒட்ட மேலேயுள்ள சுழுமுனை மணி விளக்காம் என்றபடி.

பராசத்தியின் துணையின்றி இருளைப் போக்கி ஒளியினைக் காண லாகாது என்பதாம். 28

668. அனுமாத் சித்திக ளானவை கூறில்
அனுவில் அனுவின் பெருமையில் நேர்மை
இனுகாத வேகார் பரகாய மேவல்
அனுமைத் தனையெங்குந் தானாத லென்றெட்டே.

கு - ரை : அனுவில் அனு - அணிமா. பெருமையின் - மகிமா. இனுகாத நேர்மை - கரிமா. வேகார் நேர்மை - லகிமா. பரகாயம்

மேவல் - பிராப்தி. மேவல் - பிராகாமியம். அனு அத்தன் ஐ - ஈசத் துவம். எங்குந் தானாதல் - வசித்துவம்.

அணிமாதி சித்திகள் அனுவில் அனுமுதல் எங்குந்தானாதல் முடிய எட்டாம் என்பதாம். 29

669. எட்டா கியசித்தி யோரெட்டி யோகத்தாற்
கிட்டாப் பிராணனே செய்தாற் கிடைத்திடும்
ஓட்டா நடுநாடி மூலத்த னல்பானு
விட்டான் மதியுண்ண வும்வரு மேலதே.

கு - ரை : ஓரெட்டி யோகம் - இயமம் முதலாய எட்டு யோகம். கிட்டாப் பிராணனே செய்தாற் கிடைத்திடும் என்பது, வேறு எவ்விதத் தாலும் அடக்க முடியாத பிராணனை அட்டாங்க யோகத்தால் அடக்கி ஆண்டால் அட்டமா சித்திகளும் கிட்டும் என்றபடி. ஓட்டா - இடை பிங்கலையில் ஓட்டாத. ஓட்டா நடு நாடி மூலத்தனல் பானு விட்டான் என்பது, மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டவினி சத்தியானது சுழுமுனை நாடி வழியாகச் சென்று அக்கினி மண்டலம் சூரிய மண்டலம் ஆகியவற்றைக் கடந்தால் என்றபடி. மதி யுண்ணவும் வரும். மேலதே என்பது, அதற்கு மேலுள்ள சந்திர மண்டல அமுதம் புசிக்கலாம் என்றபடி.

பிராணனை மேலே செலுத்தும் ஆற்றலுடையவர் சந்திர மண்டலத் திலுள்ள அமுதம் புசிக்கலாம் என்பதாம். 30

670. சித்திக ளெட்டன்றிச் சேரெட்டி யோகத்தாற்
புத்திக ளானவை எல்லாம் புலப்படுஞ்
சித்திகள் எண்சித்தி தானாந் திரிபுரை
சத்தி அருள்தரத் தானுள வாருமே.

கு - ரை : புத்தி - ஞானம். அட்டாங்க யோகத்தால் சித்தியே யன்றிப் புத்தியும் உண்டாகும் என்க. திரிபுரை - சிரசின்மேல் அமையும் முக்கோணமான விந்து மண்டலத்தில் விளங்குபவள். சத்தி அருள்தரத் தானுளவாருமே என்பது, கருணைத் தரத்தால் சித்தியும் புத்தியும் உண்டாகும் என்றபடி.

அட்டாங்க யோகப் பயனைத் தருபவள் திரிபுரை என்பதாம். 31

அணிமா

671. எட்டிவை தன்னோ டெழிற்பரங் கைகூடப்
பட்டவர் சித்தர் பரலோகஞ் சேர்தலால்
இட்டம துள்ளே இறுக்கல் பரகாட்சி
எட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே.

கு - ரை : எட்டு - அணிமாதி எட்டு. பரம் - பரஞானம். இட்டமு துள்ளே இறுக்கல் பரகாட்சி என்பது, ஞானம் பெற்றவர் சிவ லோகத்தை அடைதலால் இஷ்டப் பொருளான சிவத்தைக் கண்டு அழுந்தியிருப்பார்கள் என்றபடி. வரப்பு - வரம்பு, வலித்தல் விகாரம். எட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே என்பது, எட்டினை வரம்பாக வுடைய சித்திகள் இவர்கள் இடம் வந்தடையும் என்றபடி.

ஞானம் உண்டாயின் எண்சித்தி தானே வந்தடையும் என்பதாம். 32

672. மந்தர மேறு மதிபானு வைமாற்றிக்
கந்தாய்க் குழியிற் கசடற வல்லார்க்குத்
தந்தின்றி *நற்காய மியலோகஞ் சார்வாகும்
அந்த வுலகம் அனுமாதி யாமே.

* பாடபேதம் : நற்காமிய லோகஞ்

கு - ரை : மந்தர மேறு மதிபானுவை மாற்றி என்பது, மலை என்கிற சிரசில் சந்திர கலை சூரிய கலைகளை மாற்றி என்றபடி. மந்தரம் + ஏறு மதி பானு எனப் பிரிக்க. கந்து - முளை. குழியில் கசடற - காமத்தினால் வீரியம் இழக்காமல். கந்தாய்க் குழியிற் கசடற வல்லார்க்கு என்பது, அடித்த முளை போலச் சுழுமுனையை யாக்கி விந்து (சுக்கிலம்) நீக்கமின்றி இருக்க வல்லார்க்கு என்றபடி. தந்தி - நரம்பு. தந்தின்றி நற்காமிய லோகஞ் சார்வாகும் என்பது, நரம்பின்றிய பிரணவ தேகம் பெற்று விரும்பிய நல்ல உலகத்தை அடைவர் என்றபடி. அந்த உலகம் அனுமாதியாமே என்பது, அவ்வுலகம் அணிமாதி சித்திகளை அளிக்கவல்லது என்றபடி.

சுழுமுனையில் இருக்கவல்லார் விரும்பிய உலகத்தை அடைவர் என்பதாம். 33

673. முடிந்திட்டு வைத்து முயங்கிலோ ராண்டில்
அணிந்த அணிமாதை தானும் இவனுந்
தணிந்தவப் பஞ்சினுந் தானெய்ய தாகி
மெலிந்தங் கிருந்திடும் வெல்லவொண் ணாதே.

கு - ரை முடிந்திட்டு வைத்து - விந்து நீக்கமின்றிச் சேமித்து வைத்து. முயங்கி - சாதனையில் முயன்றால், ஓராண்டு என்பது, சூரிய வட்டமான செளரமான வருடம் அன்று; வியாழ வட்டமான பன்னிரண்டு ஆண்டு என்றபடி பன்னிரண்டு ஆண்டு சாதனை செய்யின் அணிமா கைவரப்பெறும் என்க. நொய்மை - நுட்பம். பஞ்சைக் காட்டிலும் நுண்மையாய் இருப்பர் என்க.

அணிமா கைவரப்பெற்றோரை வெல்ல முடியாது என்பதாம். 34

லகிமா

674. ஆகின்ற வத்தனி நாயகி தன்னுடன்
போகின்ற தத்துவம் எங்கும் புகலதாய்ச்
சாகின்ற காலங்கள் தன்வழி நின்றிடின
மாய்கின்ற தையாண்டின் மாலகு வாகுமே.

கு - னை : ஆகின்ற அத்தனி நாயகி - ஆக்கத்தையளிக்கும் பராசுத்தி. தத்துவம்-சிவ தத்துவம். இங்கு உறைவோர்க்குத் தூல உடம்பு இல்லை. பராசத்தியுடன் கூடின ஓளியுடல் பெற்று எங்கும் செல்லலாம் என்க. சாகின்ற காலங்கள் தன்வழி நின்றிடின என்பது, பிரணவ தேகம் என்ற அழியாத ஓளியுடல் பெற்றுவிடுவதால் காலத்தை வென்றவர் ஆகின்றனர் என்றபடி. கால தத்துவம் சிவதத்துவத்தில் இல்லை என்பதை அறிக. மாய்கின்ற ஐயாண்டு என்பதால் நம்மவர் கணக்கிடும் சௌரமான ஆண்டைக் கொள்க. அணிமா சித்திக்குப் பின் லகிமா அடைய ஐந்தாண்டுக் காலம் தேவை என்க. மாலகுவாகுமே என்பது, மிக்க மேன்மையான லகிமா சித்திக்கும் என்றபடி.

ஓளியுடல் பெற்று மரணத்தை வென்றவர்க்கு ஐயாண்டில் லகிமா சித்திக்கும் என்பதாம். 35

675. மாலகு வாகிய மாயனைக் கண்டபின்
தானொளி யாகித் தழைத்தங் கிருந்திடும்
பாலொளி யாகிப் பரந்தெங்கு நின்றது
மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே.

கு - னை : மாயன் - பரஞ்சோதி. தழைத்திருத்தலாவது, பரஞ்சோதியில் தானும் ஓளியாய் விளங்கியிருத்தல். பாலொளியாகிப் பரந்தெங்கு நின்றது என்பது, பால்போன்று குற்றமற்ற ஓளிப்பொருளாய் ஆன்மா எங்கும் பரந்து நின்றது என்றபடி. மேலொளியாகி மெய்ப்பொருள் காணுமே என்பது, மேலான பரஞ்சோதியாகிய சிவ பரம்பொருளைத் தரிசிக்கும் என்றபடி.

லகிமா சித்தி பெற்றவர் சிவபரஞ் சோதியைத் தரிசித்திருப்பர் என்பதாம். 36

மகிமா

676. மெய்ப்பொருள் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன்
தற்பொரு ளாகிய தத்துவங் கூடிடக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு மோராண்டின்
மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே.

கு - ரை : மெய்ப்பொருள் - உண்மை ஞானம். மெல்லியலாள் - அருட்சத்தி. தற்பொருளாகிய தத்துவம் - 'தத்' என்று குறிக்கப்படும் சிவம். விந்து மயமான பரையும் நாத மயமான சிவமும் ஒன்றாய் நிற்றபோது நாதாந்தம் என்று பெயர்; நாதாந்தத்தில் இருப்போர் இஷ்டம்போல் உருவத்தைப் பெருக்கச் செய்யலாம் என்க. மைப்பொருள் - மறைந்த பொருள். கைப் பொருள் - வெளிப்பட்ட பொருள். ஆன்மா அகண்டத்தை அறியாதபோது மறைந்தும், அறிந்தபோது வெளிப்பட்டும் இருக்கும் என்க. மகிமாவ தாகுமே என்பது, ஓராண்டில் இந்நிலை எய்தும் என்றபடி.

திருவருளால் ஓராண்டில் மகிமாசித்தி உண்டாகும் என்பதாம். 37

677. ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டபின்
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையாம்
மேனின்ற காலம் வெளியுற ¹ நின்றன
² தாழ்கின்ற காலங்கள் தன்வழி யாகுமே.

* பாடபேதம் : 1. நின்றபின்
2. தானின்ற

கு - ரை : ஆகின்ற காலொளியாவது கண்டபின் என்பது, இட பிங்கலை என்னும் இரு நாடிகளைப் பொருந்தி அமையும் சுழுமுனை சிர சின் மேலே சென்று விளங்கும்போதுள்ள ஒளியைக் கண்டபின் என்ற படி. போகின்ற காலங்கள் போவதுமில்லையாம் என்பது, அழிகின்ற ஆயுட் காலங்கள் அழிவதும் இல்லையாம் என்றபடி. மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றபின் என்பது, இனி வரக்கூடிய ஆயுட் காலத்திற்கு வெளியே தான் நின்றபின் என்றபடி. தானின்ற காலங்கள் தன் வழி யாமே என்பது, எஞ்சியுள்ள கால தத்துவமோத்தும் தன் வழியாம் என்றபடி.

மகிமா சித்தி பெற்றவரைக் கால தத்துவம் கட்டுப்படுத்தாது என்பதாம். 38

678. தன்வழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந்
தன்வழி யாகத் தழைத்திடும் வையகந்
தன்வழி யாகத் தழைத்த பொருளெல்லாந்
தன்வழி தன்னரு ளாகிநின் றுனே.

கு - ரை : தன் வழியாக - தன் வாயிலாக. ஞானம் ஓங்குவதோடு வையகமும் துயர் தீரும் என்க. தன் வழியாகத் தழைத்த பொருளெல்லாம் என்பது, அங்ஙனம் தழைத்த பொருளெல்லாம் தன் வயப்பட்டு நிற்க என்றபடி. தன் வழி தன்னருளாகி நின்றானே என்பது, தான் சிவன் வயப்பட்டு நின்றான் என்றபடி.

மகிமா சித்தி பெற்றவன் சிவன் வயப்பட்டு நின்றமையால் உலகம் தன் வயப்பட்டு இன்புற்றிருந்தது என்பதாம். 39

பிராத்தி

679. நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படையவை யெல்லாங்
கொண்டவை யோராண்டு கூட இருந்திடில்
விண்டது வேநல்ல பிராத்திய தாகுமே.

கு - ரை: தத்துவ நாயகி - பராசத்தி. பூதப்படை - உலகப் பொருள்கள். தூலமாய்க் காணப்படும் உலகப் பொருள்களெல்லாம் குக்குமமாய் ஒளி மயமாய்ச் சாந்தியதீத கலையில் உள்ளன என்க. கொண்டவை யோராண்டு கூட இருந்திடில் என்பது, அத்தகைய குக்குமமாகிய ஒளியைக் கண்டு ஓராண்டு தாரணை செய்திடில் என்ற படி. விண்டது - வெளிப்பட்டது. பிராத்தி - வேண்டுவன அடைதல். விண்டதுவே நல்ல பிராத்திய தாகுமே என்பது, தாரணையில் வெளிப்பட்ட அறிவே பிராத்தியாகும் என்றபடி.

குக்கும ஒளியைக் கண்டவர் உலகப் பொருள்களெல்லாம் தம்மிடம் பொருந்தியிருப்பதை அறிவர் என்பதாம். 40

கரிமா

680. ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டபின்
பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலா
மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றது
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே.

கு - ரை: ஆகின்ற மின்னொளியாவது கண்டபின் என்பது, அத்தகைய மின்னொளியைக் கண்டபின் என்றபடி. கரிமா சித்தி பெற்றவர்க்கு உயிர் மின்னொளிபோல் மின்னி உடலைவிட்டுத் தனியே பிரிந்து தோன்றும் என்க. 'தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை' என்ற நாயனார் வாக்கையும் ஒப்பிட்டுக்கொள்க. பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலாம் என்பது, விரிந்த சகஸ்ரதளத்தில் உலகப் பொருள்களின் விரிவைக் காணலாம் என்றபடி. கரிமா என்பதற்கு, வானின் தன்மை பெறுதல் அல்லது கனமாய் இருத்தல் என்ற இருபொருளையும் கொள்க. மேல் நின்ற காலம் - பொருந்தியுள்ள கால தத்துவம். மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றது என்பது, சீவனின் காலதத்துவம் வெளிப்பட்டுப் புறம்பாக நின்றது என்றபடி. போகின்ற காலங்கள் போவதுமில்லையே என்பது, கழிகின்ற காலங்கள் கழியமாட்டா என்றபடி.

மின்னொளி கண்டவர் காலத்தை வென்றவராவர் என்பதாம். 41

681. போவதொன் றில்லை வருவது தானில்லை
சாவதொன் றில்லை தழைப்பது தானில்லை
தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொளி
யாவது மில்லை யறிந்துகொள் வார்க்கே.

கு - ரை : போவதொன்றில்லை - மின்னொளி கண்டவர் பிற இடத்துக்குச் செல்லவேண்டியது இல்லை. போவதின்மையால் வருவதும் இல்லையாம். தழைப்பது - பிறப்பது. இறப்புப் பிறப்பு இல்லை என்க. தாமதமில்லை என்பது, தாமதமாதி முக்குணங்களும் இல்லை என்றபடி. தமரகத்தின்னொளி யாவது மில்லை யறிந்து கொள்வார்க்கே என்பது, மின்னொளி கண்டவர்க்குப் பிரமரந்திரத்தின் உட்டொளையாகிய சுழுமுனையில் விளங்கும் பல்வேறுபட்ட ஒளிகளும் இல்லை என்றபடி. சிவத்தினது பேரொளிப் பிழம்பில் கலந்துள்ளமையால் என்க.

உயிரைப் பிரிக்கும் வல்லபம் பெற்றவர் செத்திட்டிருப்பார் என்பதாம். 42

682. அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே அமரில்
பறிந்தது பூதப் படையவை யெல்லாங்
குவிந்தவை யோராண்டு கூட இருக்கில்
விரிந்த பரகாய மேவலு மாமே.

கு - ரை : அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே அமரில் என்பது, அத்தகைய பராசத்தியுடன் ஆன்மா பொருந்தியிருந்தால் என்றபடி. மின்னொளியே பராசத்தியின் நிலையமாகும் என்க. பறித்தல் - அழித்தல். பறிந்தது பூதப் படையவை யெல்லாம் என்பது, தத்துவக் கூட்டங்களை அமைக்கும் பூதப்படைகளெல்லாம் நீங்கிவிடும் என்றபடி. குவிந்தவை யோராண்டு கூட இருக்கில் என்பது, மனம் குவிந்து பராசத்தியுடன் ஓராண்டு இருந்தால் என்றபடி. விரிந்த பரகாய மேவலு மாமே என்பது, விரிந்த பரகாயப் பிரவேசம் செய்யலாம் என்றபடி.

பராசத்தியுள்ளே நிலைபெற்றிருந்தால் பரகாயப் பிரவேசம் செய்யலாம் என்பதாம். 43

பிராகாமியம்

683. ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர்
மூல விளக்கொளி முன்னே யுடையவர்
கான விளக்கொளி கண்டுகொள் வார்கட்கு
மேலை விளக்கொளி வீடெளி தாநின்றே.

கு - ரை : ஆன விளக்கு - ஆன்மப் பிரகாசம். ஆன விளக்கொளியாவதறிகிலர் என்பது, ஆன்மாவிடம் தன்னை விளக்கிக் காட்டும் ஒளிதி. 14

அடைந்திருத்தலை அறியமாட்டார் என்றபடி. மூல விளக்கு - மூலாதார வெப்பம். மூல விளக்கொளி முன்னேயுடையவர் என்பது, சீவர்கள் மூலாதாரத்திலே மூலக்கனையுடையவர் என்றபடி. 'மூல விளக்கொளி ஆன விளக்காக ஆவதற்கிலர்' என முடிக்க. மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியே ஒளி மண்டலமாக ஆவதை மல மறைப்பால் சீவர்கள் அறியவில்லை என்க. கான விளக்கொளி - விந்து நாத அண்டம். கான விளக்கொளி கண்டு கொள்வார்கட்கு என்பது, அதனை எங்கும் விளங்கும் ஒளி ஒளியாகத் தரிசித்திருப்பார்க்கு என்றபடி. மேலை விளக்கொளி - துவாதசாந்தப் பேரொளி. மேலை விளக்கொளி வீடெளிதா நின்றே என்பது, சிரசுக்கு மேல் விளங்கும் சிவ ஒளியும் அதனால் விடும் எளிதாம் என்றபடி. பிராகாமியம் - வியாபகம் பெறும் விருப்பம்.

துவாதசாந்தத்திலிருப்பவர்கள் வியாபகம் பெறுவர் என்பதாம். 44

ஈசத்துவம்

634. நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படையவை எல்லாங்
கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடிற்
பண்டைய விசன் தத்துவ மாருமே.

கு - ரா: சதாசிவ நாயகி - ஒளி மயமானவர். நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன் என்பது, சீவர்களிடம் என்றும் நிலைபெற்றுள்ள சிவ சத்தியுடன் என்றபடி. பூதப்படை என்பது அண்டத்தில் காணப்படும் ஒளி அனுக்களே கண்ட பூதப்படையவை எல்லாம் என்பது, குக்கும திருஷ்டிக்குப் புலப்படும் ஒளி அனுக்கள் எல்லாவற்றையும் என்றபடி. கொண்டவை யோராண்டு கூடியிருந்திடில் என்பது, சிரசுக்கு மேலுள்ள விந்து மண்டலத்தில் வெவ்வேறு வகை ஒளி பாய்வதை ஓராண்டு சம்மியம் செய்வாயானால் என்றபடி. ஈசன் தத்துவம் என்பது, பிரமன் விஷ்ணு உருத்தரன் மகேசுரனுக்கு மேற்பட்ட சதாசிவ தத்துவம் என்றபடி. பண்டைய விசன் தத்துவமாருமே என்பது, பழமையான உடலில் பொருந்திய சதாசிவ தத்துவம் அமையும் என்றபடி.

ஆகாய சம்மியம் செய்பவர் சதாசிவரது இயல்பினைப் பெறுவர் என்பதாம். 45

635. ஆகின்ற சந்திரன் தன்னொளி யாயவன்
ஆகின்ற சந்திரன் தட்பமு மாயிடும்
ஆகின்ற சந்திரன் தன்கலை கூடிடில்
ஆகின்ற சந்திரன் தானவ னாமே.

கு - ரை : ஆகின்ற சந்திரன் தன்னொளி யாயவன் என்பது, வளர்கின்ற சந்திரனது ஒளியை நெற்றி நடுவில் விளங்கப் பெறுபவன் என்றபடி. அஃதாவது சந்திரன் எவ்விதம் ஆகாய மண்டலத்தில் காணப்படுகிறதோ, அவ்வித ஒளியுடன் அஷ்டமி சந்திரன் போன்று நெற்றி நடுவில் விளங்கும் என்றுணர்க. தட்பமுமாயிடும் என்பது, தண்ணளியுடையவனாவான் என்றபடி. தன்கலை கூடிடில் என்பது, சந்திர கலை பூரணத்துவம் பெற்றிடில் என்றபடி. தாவன னுமே என்பது, சீவன் சதாசிவ நிலை பெறுமே என்றபடி.

உடல் குளிர்ந்து உள்ளங் குளிர்ந்து மன வேகம் கெட்டு ஆழ் கடல் போல் அமைதியாக விளங்குவர் என்பதாம். 46

686. தானே படைத்திட வல்லவ னாயிடுந்
தானே யளித்திட வல்லவ னாயிடுந்
தானே சங்காரத் தலைவனு மாயிடுந்
தானே யிவனெனுந் தன்மைய னுமே.

கு - ரை : தானே என்பது, முன் மந்திரத்தில் கூறிய சதாசிவ ரூபம் பெற்றவரை. இவர் படைத்தல், காத்தல், அழித்தலாகிய முத் தொழிலையும் செய்ய வல்லவர் என்க. தானே யிவனெனுந் தன்மையாவது, தனக்கு ஒப்புத் தானே என்னும் இயல்பு.

சதாசிவ ரூபம் பெற்றவர் முத்தொழிலையும் செய்யும் தன்மையைப் பெறுவர் என்பதாம். 47

687. *தன்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள்
பன்மைய தாகப் பரந்த ஐம் பூதத்தை
வன்மைய தாக மறித்திடில் ஓராண்டின்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே.

*பாடபேதம் : தண்மை.

கு - ரை : தன்மையதாகத் தழைத்த கலையினுள் என்பது, குளிர்ந்த கிரணங்களுடன் கூடிய சந்திர கலையில் விளங்கும் ஒளியில் என்றபடி. பன்மையதாகப் பரந்த ஐம்பூதத்தை என்பது, பலவாறுகக் காணும் பஞ்ச பூத அணுக்களை என்றபடி. வன்மையதாக மறித்திடில் ஓராண்டில் என்பது, ஓராண்டுக் காலம் வெவ்வேறுக விளங்காமல் பால்வண்ணாகிய நிலவொளியைக் கண்டால் என்றபடி. மென்மையதாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே என்பது, மெய்ப்பொருளான மேன்மையான ஆன்மா சிரசின்மேல் ஒளியாக விளங்கும் என்றபடி.

சந்திர கலையின் ஒளியைக் கண்டால் மெய்ப்பொருளைக் காணலாம் என்பதாம். 48

வசித்துவம்

688. மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனின்
நற்பொரு ளாகிய நல்ல வசித்துவங்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்த உயிர்க்கெல்லாந்
தற்பொரு ளாகிய தன்மைய னாகுமே.

கு - ரை : மெய்ப்பொருளாக விளைந்தது வேதெனின் என்பது, உண்மைப் பொருளாகத் தாரணை முதலிய சம்மியத்தால் உண்டாகியது எஃது என்றால் என்றபடி. வசித்துவம் - தன்வயமாக்குந் தன்மை. நற்பொருளாகிய நல்ல வசித்துவம் என்பது, நல்ல பொருள் என்று பாராட்டப்பெறும் வசிகரிக்குந் தன்மையாம் என்றபடி. கைப்பொரு ளாகக் கலந்த உயிர்க்கெல்லாம் என்பது, தன் விருப்பப்படி நடக்கச் செய்யும் உயிர்வருக்கத்துக்கெல்லாம் என்றபடி. தற்பொருள்-சிவன். தற்பொருளாகிய தன்மைய னாகுமே என்பது, சிவமேயான தன்மையனாக விளங்குவான் என்றபடி. எல்லா உயிர்களிலும் கலந்து அறியுந் தன்மை சிவத்துக்கு உண்டாதலின், அத்தகைய சிவத்துடன் வேரற விளங்குவதனால் ஆன்மாவுக்கும் அத்தகுதி உண்டு என்க.

வசித்துவ சித்தியால் சிவமாந்தன்மை எய்தும் என்பதாம். 49

689. தன்மைய தாகத் தழைத்த பகலவன்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின்
பொன்மைய தாகப் புலன்களும் போயிட
நன்மைய தாகிய நற்கொடி காணுமே.

கு - ரை : பகலவன் - ஒளிவடிவானவன். தன்மையதாகத் தழைத்த பகலவன் என்பது, சிவமாந்தன்மை பெற்றுச் சிறப்புற்ற சித்தன் என்றபடி. மென்மையதான மெய்ப்பொருள் கண்டிடின் என்பது, மகா குக்குமமாகிய தனது ஆன்மாவை அறியின் என்றபடி. பொன்மைய தாகப் புலன்களும் போயிட என்பது, பொன்னொளியுடன் கூடிய ஒளியுடலைப் பெற்றுப் புலன்களின் சேட்டை விடுபட்டவனும் என்றபடி. நற்கொடி - நன்மையைச் செய்கின்ற சதாசிவநாயகி. நன்மையதாகிய நற்கொடி காணுமே என்பது, உலகுக்கு நன்மையினைச் செய்கின்ற நல்ல சதாசிவநாயகியைக் காண்பான் என்றபடி.

வசித்துவசித்தி பெற்றோன் ஆன்ம தரிசனத்துக்குப் பின் புலன் களை வென்று நல்ல சத்திமானாகத் திகழ்வான் என்பதாம். 50

690. நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுடன்
அக்கொடி யாகம் அறிந்திடில் ஓராண்டு
பொற்கொடி யாகிய புலனங்கள் போய்வருங்
கற்கொடி யாகிய காழக னாகுமே.

கு - ரை : நற்கொடியாகிய நாயகி தன்னுடன் என்பது, நல்ல கொடி போன்ற நன்மையைச் செய்யும் சதாசிவநாயகி தன்னுடன்

என்றபடி. அக்கொடி - சத்தி. அக்கொடி யாகம் அறிந்திடில் ஓராண்டு என்பது, அக்கொடி போன்ற சத்தியைத் தன்னிடத்தில் நிலைபெற்றுள்ளதாக ஓராண்டு தியானிப்பவன் என்றபடி. பொற்கொடி போன்ற புவனங்கள் போய்வரும் என்பது, பொன்னொளியாகிய புவனங்களில் நினைத்த மாத்திரத்தில் சென்று வருகின்ற என்றபடி. கல் - மாணிக்கம். காமுகன் - காமேசுரன். கற்கொடியாகிய காமுகனுமே என்பது, செவ்வொளி போன்ற காமேசுரனது இயல்பினைப் பெறுவான் என்றபடி.

சத்தியை ஓராண்டு தியானிக்கில் எல்லா புவனங்களுக்குச் சென்று வரும் இயல்பு உண்டாகும் என்பதாம். 51

691. காமரு தத்துவ மானது வந்தபின்
பூமரு கந்தம் புவனம தாயிடும்
மாமரு வுன்னிடை மெய்த்திடு மானனாய்
நாமரு வுமொளி நாயக மானதே.

கு - ரை : காமரு தத்துவம் - வசித்துவம். காமரு தத்துவமானது வந்தபின் என்பது, எல்லாவற்றையும் வசிகரிக்கும் இயல்பு வந்த பின்னர் என்றபடி. பூமருகந்தம் புவனம தாயிடும் என்பது, சகஸ்ரதளத்தில் வாசனையாகத் தங்கியுள்ள தன்மாத்திரை ரூபமான ஒளிகள் அதனதன் தன்மைக்கேற்பப் புவனங்களாய் விரிந்து நிற்கும் என்றபடி. புவனங்களைப் படைக்கும் ஆற்றல் உண்டாகும் என்க. மானனாய் - மகத்து போன்ற பெருமையுடையாய், விளி. மா - அருட்சத்தி. மாமரு வுன்னிடை மெய்த்திடும் என்பது, அருட்சத்தியானது வசித்துவம் கைவரப்பெற்றவரிடம் விளங்கும் என்றபடி. நாமருவும் ஒளி நாயக மானதே என்பது, சத்தியோடு பேதமின்றி வாக்கு ரூபமான ஒளித் தன்மை பெற்று நாயகன் என ஆகும் என்றபடி. எண்ணத்துக்கேற்ப வாக்கும், ஒளியும், புவனமும் உண்டாம் என்க.

வசித்துவம் கைவரப்பெற்றவர் புவனத்தைத் தம் எண்ணத்துக்கேற்பப் படைக்கும் ஆற்றலைப் பெறுவர் என்பதாம். 52

692 நாயக மாகிய நல்லொளி கண்டபின்
தாயக மாகத் தழைத்தங் கிருந்திடும்
போயக மான புவனங்கள் கண்டபின்
பேயக மாகிய பேரொளி காணுமே.

கு - ரை : நாயகமாகிய நல்லொளி கண்டபின் என்பது, எல்லா வற்றுக்கும் தலைமையான சிவச்சோதியைத் தரிசித்த பின்னர் என்றபடி. தாயகமாகத் தழைத்தங்கிருந்திடும் என்பது, அவ்வொளியையே தாய் வீடாகக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் அங்கு வீற்றிருக்கும் என்றபடி. தாய் வீடாவன, நல்ல பிரகாசத்தினையுடைய வியாபினி, வியோமருபினி, அநந்தை, அநாசிருதை முதலிய புவனங்களாம் என்க. போயக மான

புவனங்கள் கண்டபின் என்பது, எல்லாப் புவனங்களிலும் சென்று கண்டபின் என்றபடி. பேயகமாகிய பேரொளி காணுமே என்பது, உடலுடன் பேய்கள் போன்ற காமக்குரோதாதிகள் வாழும் ஏனைய புவனங்களுக்கா செல்ல விரும்பும்? விரும்பாது என்றபடி.

பேரொளியைக் கண்டவர் சிற்றொளியை விரும்பார் என்பதாம். 53

693. பேரொளி யாகிய பெரிய அங் வெட்டையும்
பாரொளி யாகப் பதைப்பறக் கண்டவன்
தாரொளி யாகத் தரணி முழுதுமாம்
ஓரொளி யாகிய காலொளி காணுமே.

கு - ரை : எட்டு - அட்டமூர்த்த வடிவான இறைவன். பேரொளி யாகிய பெரிய அங் வெட்டையும் என்பது, பேரொளிப் பிழம்பாகிய இறைவனை என்றபடி. பாரொளியாகப் பதைப்பறக் கண்டவன் என்பது, உலக ஓளியைக் காணுதல்போல நடுக்கமின்றிக் கண்டவன் என்றபடி. தார் - செலுத்துதல். ஆன்ம ஓளி ஏனைய ஓளிகளைச் செலுத்தலின் ஆன்ம ஓளியே தாரொளி என்க. தாரொளியாகத் தரணி முழுதுமாம் என்பது, ஆன்ம ஓளியுடன் பூமண்டலம் முழுவதும் என்றபடி. ஓரொளியாகிய காலொளி காணுமே என்பது, விசுவ வியாபியாய் ஒரே ஓளி மயமான பிராண ஓளியைக் காணுவன் என்றபடி.

பேரொளியைக் கண்டவன் பிராண ஓளியே எங்கும் பரந்திருத் தலைக் காணுவன் என்பதாம். 54

694. காலோ டுயிருங் கலக்கும் வகைசொல்லிற்
காலது அக்கொடி நாயகி தன்னுடன்
காலது ஐஞ்ஞாற் றெருபத்து மூன்றையும்
காலது வேண்டிக் கொண்டஇவ் வாறே.

கு - ரை : காலோ டுயிருங் கலக்கும் வகை சொல்லில் என்பது, சுழுமுனை நாடியில் உயிர் எவ்வாறு கலந்துள்ளது என்பதைச் சொல்லில் என்றபடி. காலது அக்கொடிநாயகி தன்னுடன் என்பது, சுழுமுனையில் விளங்கும் ஓளி மின்னல் போன்று விளங்கும் பராசத்தியின் ஓளியுடனாகும் என்றபடி. ஐஞ்ஞாற்று ஒருபத்து மூன்று - ஐந்தாறு, பத்து, மூன்று. மூன்று - இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை. ஓளியையுடைய சுழுமுனை இடகலை பிங்கலையாகிய இரு நாடிகளையும் அனுசரித்ததாகவுள்ளது என்க. பத்து - இடகலை, பிங்கலை, காந்தாரி, அத்தி, புடை, சிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குரு, சரஸ்வதி ஆகிய பத்து நாடிகள். அம் மூன்றும் இப்பத்து நாடிகளை அனுசரித்ததாகவுள்ளன. ஐந்தாறு - ஐந்தாறு நாடிகள். பத்து நாடிகளும் வேறு நுண்ணிய ஐந்தாறு நாடிகளை உடையனவாகவுள்ளன என்க. காலது ஐஞ்ஞாற்றெருபத்து மூன்றையும் என்பது, சுழுமுனையின் வியாபகம் ஐந்தாற்று ஒரு

பத்து மூன்று நாடிகளிலும் உள்ளது என்றபடி. காலது வேண்டிக் கொண்ட இவ்வாறே என்பது, சுழுமுனையில் உயிர் கலந்திருக்கும் தன்மை இவ்வாறும் என்றபடி.

ஆன்ம ஒளியானது அண்ட கோசத்திலும் உடம்பிலும் நிரம்பிப் பொருந்தியதாகவுள்ளது என்பதாம். 55

695 ஆறது வாகும் அமிர்தத் தலையினுள்
ஆறது ஆயிர முந்நூற் றெடைஞ்சுள
ஆறது வாயிர மாகு மருவழி
ஆறது வாக வளர்ப்ப திரண்டே.

கு - ரை : ஆறது என்பது, சந்திரகலை பதினாறில் ஆறாவது கலையாகிய நிரோதினியாகும். இதன் இடம் நெற்றிக்கு மேல் பாகம் ; இதன் நிறம் புகை நிறமாம். ஆறது வாகும் அமிர்தத் தலையினுள் என்பது, அமிர்தத்தைப் பெருக்குகின்ற சிரசினுள் நிரோதினி கலையுள்ளது என்றபடி. இக்கலை யமைந்த பின்னரே சிறிது சிறிதாகச் சிரசில் ஒளி மண்டலம் அமையும் என்க. ஆறது ஆயிர முந்நூற் றெடைஞ்சுள என்பது, இம் மாற்றத்துக்கு வழியாக 1305 நரம்புத் தொகுதிகள் உள்ளன என்றபடி. ஆயிரம் - ஆயிர இதழ்த்தாமரை. ஆறது வாயிர மாகு மருவழி என்பது, மேல் நிலைக்குச் செல்லும் அருமையான வழியாகவுள்ள சுகஸ்ரதளத்துக்கு இது வழியாகவுள்ளது என்றபடி. இரண்டு - சிவ சத்தி. ஆறது வாக வளர்ப்ப திரண்டே என்பது, இதனை வழியாகக் கொண்டு உயிரை வளர்ப்பது சிவசத்தி என்றபடி. சிவசத்தியை நினைந்தபோது நிரோதினி சத்தி விளங்கிப் பாசம் பெருகு வதைத் தடுத்து மேலுள்ள பரை வியாபகத்துக்கு வழி அமையும் என்க.

சிவசத்தி உயிரைப் பக்குவப்படுத்தி மேல்நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் என்பதாம். 56

696. இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி
இரண்டது கால்கொண் டெழுவகை சொல்லில்
இரண்டது ஆயிரம் ஐப்பதோ டொன்றாய்த்
திரண்டது காலம் எடுத்ததும் அஞ்சே.

கு - ரை : இரண்டினின் மேலே - சிவ தத்துவத்தில் சுத்த வித்தை மகேசுர தத்துவமாகிய இரண்டுக்கும் மேலுள்ள சாதாக்கிய தத்துவம். சாதாக்கிய தத்துவம் நெற்றி நடுமுதல் பிரமரந்திரம் வரையில் வியாபகம் பெற்றுள்ளது இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி என்பது, சாதாக்கியத்திலுள்ள சதாசிவரது சத்தியாகிய மனோன்மணியுள்ளது என்றபடி. இரண்டது கால் - இடக்கலை பிங்கலை. இரண்டது கால்கொண் டெழுவகை சொல்லில் என்பது, இரு நாடிகளும் கால் பெருவிரலில் இருந்து சிரசுக்குச் சென்று விளங்குவதைச் சொல்லில்

என்றபடி. ஐம்பதோ டொன்று - ஐம்பத்தோரக்கரங்களால் உணர்த்தப்படும் ஆறு ஆதாரங்கள். இரண்டது ஆயிரம் ஐம்பதோ டொன்றுத் திரண்டது என்பது, இரு நாடிகளும் ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து திரண்டதாய் உள்ளது என்றபடி. அஞ்சே - சத்தியோ சாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புகடம், ஈசானம் ஆகிய ஐம்முகம். இவை சதாசிவருக்குரிய ஐம்முகங்களாம் என்க. காலம் எடுத்ததும் அஞ்சே என்பது, சாதகனின் காலத்தைக் கடக்கத் துணைசெய்வதும் உருவ சதாசிவர் என்றபடி. உருவம் அருவமாகிய இருநிலையில் முறையே சிரசிலும் சிரசின் மேலும் தொழிற்பட்டு உயிர்களுக்கு உதவுபவர் மனோன்மணியோடு கூடிய சதாசிவமூர்த்தி என்க.

சதாசிவமூர்த்தி காலத்தைக் கடப்பதற்கு உதவுவார் என்பதாம். 57

697. அஞ்சுடன் அஞ்சு முகமுள நாயகி
அஞ்சுடன் அஞ்சது வாயுத மாவது
அஞ்சது வன்றி இரண்டது வாயிரம்
அஞ்சது காலம் எடுத்துளும் ஒன்றே.

கு - ரை: அஞ்சுடன் அஞ்சு முகமுள நாயகி என்பது, பத்து திசைகளையும் முகங்களாகக் கொண்ட சதாசிவநாயகி என்றபடி. எங்கும் வியாபித்திருத்தலின் சதாசிவநாயகிக்குத் திசைகளே முகங்களாம். அஞ்சுடன் அஞ்சது வாயுத மாவது என்பது, பிராணன் முதலிய பத்து வாயுக்களும் ஆயுதங்களாம் என்றபடி. அஞ்சதுவன்றி இரண்டது வாயிரம் என்பது, ஐந்தல்லாமல் கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளம், நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளம் என இரண்டு உண்டு என்றபடி. அஞ்சது - உருவத்தைப் பொருந்துவதற்கு உதவும் ஐம்முக சத்தி. அஞ்சது காலம் எடுத்துளும் ஒன்றே என்பது, இச்சத்தியே விரிந்த சகஸ்ரதளமாக மாறும்போது காலத்தைக் கடப்பதற்குத் துணை செய்யும் என்றபடி.

சதாசிவநாயகி சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கித் திசைகளையும் காலத்தையும் கடப்பதற்குத் துணைசெய்வாள் என்பதாம். 58

698. ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி
ஒன்றது கால்கொண்டு வகை சொல்லிடில்
ஒன்றது வென்றிகொள் ஆயிரம் ஆயிரம்
ஒன்றது காலம் எடுத்துள முன்னே.

கு - ரை: ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி என்பது, அகண்ட வியாபகமான ஏக பராசத்தி என்றபடி. ஒன்றது கால்கொண்டு வகை சொல்லிடில் என்பது, சுழுமுகை நாடியில் விளங்கி ஏறும் வகை சொல்லின் என்றபடி. ஆயிரம் ஆயிரம் - கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளம், நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளம் ஆக இரண்டு. ஒன்றது வென்றிகொள் ஆயிரம்

ஆயிரம் என்பது, கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளத்தை ஊர்த்துவ முகமுள்ள சகஸ்ரதளமாக மாற்றி அமைத்து என்றபடி. ஒன்றது காலம் எடுத்துந முன்னே என்பது, காலத்தைக் கடக்கச்செய்யும் என்று நினைவாயாக என்றபடி.

சகஸ்ரதளத்தை விரியச்செய்து மேல்முகமாக்கி சுழுமுனையில் விளங்கும் பராசத்தியை நினைவுகொள்ள வேண்டும் என்பதாம். 59

699. முன்னெழும் அக்கலை நாயகி தன்னுடன்
முன்னுறு வாயு முடிவகை சொல்லிடின
முன்னுறும் ஐம்பத் தொன்றுடன் அஞ்சுமாய்
முன்னுறு வாயு முடிவகை யாமே.

கு - ரை : முன்னெழும் அக்கலை நாயகி தன்னுடன் என்பது, சிரசின் முன்பக்கத்தில் விளங்கும் ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் அமர்ந் துள்ள பரையுடன் என்றபடி. முன்னுறு வாயு முடிவகை சொல்லிடின என்பது, முன்னோக்கிப் பாயும் வாயு முடியும் வகையைச் சொல்லப் போனால் என்றபடி. அஞ்சு - ஐம்முகச் சத்தி. ஐம்பத்தொன்று - 51 அட்சரங்களையுடைய ஆறுதாரங்கள். முன்னுறும் ஐம்பத்தொன்றுடன் அஞ்சுமாய் என்பது, முன்னாக விளங்கிய ஐம்பத்தோரு அட்சரங்களை யுடைய ஆறுதாரங்களை இயக்கிக்கொண்டிருந்த ஐம்முகச் சத்தி பரா சத்தியாக மாறினபோது என்றபடி. ஐம்முகச் சத்தி உருவத்தைப் பற்றியது, பராசத்தி அகண்டத்தைப் பற்றியது என்று உணர்க. முன்னுறு வாயு முடிவகையாமே என்பது, முன்னர் விளங்கிய வாயு அடங்கும் வகையாகும் என்றபடி.

வசித்துவ சித்தியாளனுக்கு வாயுவினது இயக்கம் நின்றுவிடும் என்பதாம். 60

700. ஆய்வரும் அத்தனி நாயகி தன்னுடன்
ஆய்வரு வாயு அளப்பது சொல்லிடின
ஆய்வரும் ஐஞ்ஞாற்று முப்பதொ டொன்பது
மாய்வரு வாயு வளப்புள் ளிருந்ததே.

கு - ரை : ஆய்வு அரும் - ஆராய்வதற்கு அருமையான. ஆய் வரும் அத்தனி நாயகி தன்னுடன் என்பது, ஆராய்ச்சியினால் அடைய முடியாத ஒப்பற்ற பரையுடன் என்றபடி. ஆய்வரு வாயு அளப்பது சொல்லிடின என்பது, ஆராய்வதற்குரிய வாயுவின் அளவை அறிந்து சொல்லப்போனால் என்றபடி. ஆய்வரும் ஐஞ்ஞாற்று முப்பதொ டொன்பதுமாய் வரும் வாயு என்பது, ஆகிவருகின்ற வாயு ஒரு நாளைக்கு 539 ஆகக் குறைந்து என்றபடி. வளப்புள் இருந்ததே என்பது, வளமான பராசத்தியினிடம் இலயமடையும் என்றபடி. சுவாச எண்

ணிக்கை 21600ல் 40ல் ஒரு பாகம் 540 ஆகும்; சுவாச இயக்க காலம் 40 ஆக நீடித்தபோது சுவாச எண்ணிக்கை குறைந்து ஆயுள் மிகும் என்க.

பரையுடன் வாயு பொருந்தியபோது ஆயுள் மிகும் என்பதாம். 61

701. இருநிதி யாகிய எந்தை யிடத்து
இருநிதி வாயு இயங்கு நெறியில்
இருநூற்று முப்பத்து மூன்றுடன் அஞ்சாய்
இருநிதி வாயு இயங்கும் எழுத்தே.

கு - ரை : இருநிதி - பெருஞ்செல்வம். எந்தையிடம் - ஒளி மண்டலம் தாண்டிய இடம். இயங்கு நெறி - மூச்சுக்காற்று இயங்கும் முறை. இருநிதி வாயு இயங்கு நெறியில் என்பது, ஒளி மண்டலம் கடந்து செல்லுகின்றவர்க்கு மூச்சுக் காற்றின் அளவில் என்றபடி. இருநூற்று முப்பத்து மூன்றுடன் அஞ்சாய் என்பது, மூச்சுக் காற்றின் எண்ணிக்கை 238 ஆக என்றபடி. 21600 சுவாசங்களும் 90ல் ஒரு பாகமான 238 ஆகக் குறையும் என்க. எழுத்து - பிரணவம். இருநிதி வாயு இயங்கும் எழுத்தே என்பது, பெரிய செல்வமான வாயு பிரணவத்தில் இயங்கும் என்றபடி.

ஒளி மண்டலம் கடந்து அகத்தில் எழும் பிரணவத் தொனியுடன் ஒன்றி இலயம் பெற்றவர் எண்ணமற்ற சிவத்துடன் பொருந்துவர் என்பதாம். 62

702. எழுகின்ற சோதியுள் நாயகி தன்பால்
எழுகின்ற வாயு இடமது சொல்லில்
எழுநூற் றிருபத் தொன்பா னதுநாலாய்
எழுந்துடன் அங்கி இருந்ததில் வாறே.

கு - ரை : எழுகின்ற சோதியுள் நாயகி தன்பால் என்பது, மூலாதாரத்திலிருந்து எழுகின்ற சோதியுள் விளங்கும் பராசத்தியி லிடம் என்றபடி. எழுகின்ற வாயு இடமது சொல்லில் என்பது, சுழுமுனைவழிப் பாய்கின்ற மூச்சுக் காற்றின் இடத்தைச் சொன்னால் என்றபடி. எழுநூற் றிருபத் தொன்பா னது என்பது, 729 நாடிகளிலும் கலந்துள்ளது என்றபடி. நாலு - நான்கு இதழ்களையுடைய மூலாதாரம். நாலாய் எழுந்துடன் அங்கி இருந்ததில் வாறே என்பது, மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியே இவ்வாறு சோதியாய் வெளிப்படுகிறது என்றபடி.

மூலாக்கினியோடு பொருந்தியிருந்த பிரணன் மேலே சென்று நாடிகளில் பொருந்தி விளங்கும் என்பதாம். 63

703. ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடும்
ஏழது கால்கொண் டிரட்டி இறக்கிட
எட்டது கால்கொண் டிடவகை யொத்தபின்
ஒன்பது மாநிலம் ஒத்தது வாயுவே.

கு - ரை : ஆறது கால் - சோடச கலையில் ஆறாவது கலையாகிய நிரோதினி சத்தி. இரதம் - தேர். இஃது இங்குத் தேரைப் போன்ற முக்கோணத்தைக் குறித்தது. ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடும் என்பது, ஆறாவது கலையாகிய நிரோதினி சத்தியால் நெற்றியின் மேல்பாகத்தில் தியானித்தால் புகை போன்ற நிறம் விளையத் தொடங்கும் என்றபடி. ஏழது கால் - ஏழாவது கலையாகிய நாத சத்தி. இதன் தியானத்தானம் உச்சி, மாணிக்க ஒளி பொருந்தியது. ஏழது கால்கொண்டிரட்டி இறக்கிட என்பது, நாதகலை சத்துவ குணம் பொருந்தி ஒளியை வியக்தமாகத் தெரிவித்துச் சந்திர கலையைப் பெருக்கிச் சாதகனை இரு மடங்கு ஆனந்தத்தில் அழுந்தும்படி செய்து என்றபடி. எட்டது கால் - நாதாந்த சத்தி. ஒளி, இரண்டு மின் னொளி; தியானத் தானம், உச்சிக்குப் பின். எட்டது கால்கொண்டிடவகை யொத்தபின் என்பது, நாதாந்த நிலையில் மனம் எண்ணுவதை விட்டு உணர்தல் என்ற நிலையில் ஒன்றியபோது என்றபடி. ஒன்பது மாநிலம் - சத்தி மண்டலம். ஒன்பது மாநிலம் ஒத்தது வாயுவே என்பது, சத்தி மண்டலத்தில் அமைந்தபின் உடலை இயக்கி வந்த பிராண வாயு அடங்கியது என்றபடி.

ஆதார நிலை கடந்து நிராதாரத்துக்குச் சென்றபின் பிராண இயக்கம் நின்றுவிடும் என்பதாம்.

64

704. சந்திரன் சூரியன் தற்பரன் தானுவிற்
சந்திரன் தானுந் தலைப்படுந் தன்மையைச்
சந்தியி லேகண்டு தானுஞ் சகமுகத்
துந்திச் சமாதி யுடையொளி யோகியே.

கு - ரை : தற்பரன் - ஆன்மா. தானு - தூண் போன்று விளங்கும் சிவம், இங்கு அகண்டத்தில் விளங்கும் நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளத்தைக் குறித்தது. சந்திரன் சூரியன் தற்பரன் தானுவில் என்பது, சந்திரன் சூரியன் ஆன்மாவாகிய மூன்றும் விளங்கும் நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளத்தில் என்றபடி. சந்திரன் தானுந் தலைப்படுந் தன்மையை என்பது, சந்திர கலை விளங்கும் இயல்பினை என்றபடி. சந்தியிலே கண்டு தானும் என்பது, சுழுமுனை உச்சியிலே உணர்ந்து உணர்ந்து சிவனும் தன்மை பெறுவான் என்றபடி. சகமுகம் - உலகமுகம். சகமுகத் துந்திச் சமாதியுடையொளி யோகியே என்பது, உலகில் உயிருடன் இருக்கும்போதே சிவவொளியைச் சிவவொளியுடன் பொருந்திச் சமாதிநிலை பெற்ற யோகியே என்றபடி. 'ஒளி யோகியே சந்தியிலே கண்டு தானும்' என முடிக்க.

யோகி சந்திரகலை வளர்வதை உணர்ந்து சிவமாவன்
என்பதாம். 65

705. அணங்கற்ற மாதல் அருஞ்சன நீவல்
வணங்குற்ற கல்விமா ஞான மிகுத்தல்
'சுணங்குற்ற வாயர் சித்திதூரங் கேட்டல்
நுணங்கற் றிரோதல்கால் வேகத்து நுந்தலே.

706. மரணஞ் சரைவிடல் வண்பர காயம்
இரணஞ் சேர்பூமி இறந்தோர்க் களித்தல்
'அரணன் திருவுற வாதன்மூ வேழாங்
கரனுறு கேள்வி கணக்கறிந் தோனே.

*பாடபேதம் : 1. சினுங்குற்ற வாயர் 2. அரணம் திருவுரு

கு - ரை : அணங்கு அற்றமாதல் - ஆசை அழிதல். அருஞ்சனம்
நீவல் - பந்து மித்திரர்களிடமிருந்து விலகியிருத்தல். வணங்குற்ற
கல்வி - பணிவைத் தரும் சிவஞானம். மா ஞானம் மிகுத்தல் - பதி ஞானம்
வலுத்தல். சினுங்குற்ற வாயர் - சுருங்குதலையுடைய வாயினையுடைய
ராதல், பேச்சுக் குறைதல். சித்தி - அனுக்கிரக நிக்ரக சத்தி பெறுதல்.
தூரம் கேட்டல் - தூரத்தில் நடப்பவை கேட்டல். நுணங்கு அற்றி
ருத்தல் - அச்சம் இல்லாதிருத்தல். கால்வேகத்து நுந்தல் - காற்றை
மேலே செலுத்துதல் (பிராண செயம் பெறுதல்). மரணஞ் சரைவிடல் -
இறப்பையும் மூப்பையும் கடத்தல்.

வண்பரகாயம் - வளப்பமான பரகாயப் பிரவேசம் செய்யும் ஆற்ற
லைப் பெறுதல். இரணம் சேர்பூமி இறந்தோர்க் களித்தல் - பொன்னு
லகத்தை இறந்தோர்க்கு அளிக்கும் வல்லமை பெறுதல். அரணம்
திருவுரு ஆதல் - பாதுகாப்பான பிரணவ தேகம் பெறுதல், சிவரூபம்
பெறுதல். மூஏழ் ஆம் கரன் உறு கேள்வி - மூண்டு எழுகின்ற சிவசூரி
யடைப்பற்றிய கேள்வி ஞானம் பெறுதல். சூரியன் என்பது சித்தர்
வழக்கில் அறிவினைக் குறிக்கும் என்றறிக. கணக்கறிந்தோனே என்பது,
இத்துணை தன்மைகளையும் யோகி அறிந்தோனாவான் என்றபடி.

யோகியர் பெறும் பேறு கூறியவாறு.

66, 67

707. ஓதம் ஒலிக்கும் உலகை வலம்வந்து
பாதங்கள் நோவ நடந்தும் பயனில்லை
காதலில் அண்ணலைக் காண இனியவர்
நாதன் இருந்த நகரறி வாரே.

கு - ரை : ஓதம் ஒலிக்கும் உலகம் - கடல் சூழ்ந்த உலகம்.
வலம் வருதல் - தல யாத்திரை செய்தல். அன்பின்றித் தல யாத்திரை
செய்தும் பயனில்லை என்க. காண இனியவர் - காட்சியில் இன்பம்
பெறுபவர். நாதன் இருந்த நகர் - தலைவன் உள்ள இடம். எங்கும்
உள்ளான் என்று உணர்ந்து வழிபடுபவர் பயன் எய்துவர் என்க.

இறைவனை அகத்தே நாடவேண்டும் என்பதாம்.

68

708. மூல முதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக்
கோலிய ஐம்முகன் கூறப் பரவிந்து
சாலப் பரநாதம் விந்துத் தனிநாதம்
பாலித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே.

கு - ரை : மூல முதல் வேதா - மூலாதாரத்துக்கு மேல் சுவாதித்
டானத்தில் இருக்கும் பிரமன். வேதா மாலரன் முன்னிற்றல் என்பது,
யோக சாதனையில் இவர்களது நிலையைக் கடத்தல் என்றபடி. கோலிய
ஐம்முகன் - சூழ்ந்துள்ள சதாசிவன். பரவிந்து, பரநாதம், விந்துத்
தனி நாதம் என்பன சதாசிவ நிலைக்கு மேற்பட்ட நிலைகள் என்றபடி.
தனி நாதம் - நாதாந்தம். பாலித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே என்பது,
கீழுள்ள நிலைகளைக் கடந்து நாதாந்தம் எய்தியவருக்குச் சத்தியே
பரைபரனின் திருவடியாக நின்று காப்பாற்றுவான் என்றபடி.

யோக நெறியில் ஆதாரத்திலிருந்து நிராதாரத்துக்குச் செல்லும்
முறையை உணர்த்தியவாறு. 69

709. ஆதார யோகத் ததிதே வொடுஞ்சென்று
மீதான தற்பரை மேவும் பரனெடு
மேதாதி யீரெண் கலைசெல்ல மீதொளி
ஓதா அசிந்தமீ தானந்த யோகமே.

கு - ரை : அதிதேவு - ஆதார தேவதை. ஆதார யோகத் ததிதே
வொடுஞ்சென்று என்பது, ஆதாரங்களுக்குரிய பிரமனாதி யதிதேவதை
யோடும் கூடிச் சென்று என்றபடி. மீதானம் - சிரசுக்கு மேல், நிராதார
நிலை. மீதான தற்பரை மேவும் பரனெடு என்பது, மேன்மையான
பரை பொருந்தும் பரனெடு என்றபடி. மேதாதி ஈரெண்கலை - மேதை
முதலாக உன்மனை ஈருகப் பதினாறு கலை. இவை அகரம் முதல்
நாதாந்தம் வரை ஆதாரம், சத்தி முதல் உன்மனை வரை நிராதாரம்
எனவும் ஆம். மேதாதி யீரெண் கலைசெல்ல மீதொளி என்பது,
மேதை முதலாகப் பதினாறு கலைகளாகிய பிராசாத நெறியில் மேல்
விளங்கும் ஓனியில் என்றபடி. ஓதா அசிந்த மீதானந்த யோகமே
என்பது, வாக்கு மனமும் இறந்து எண்ணமற்று நிற்கின்ற இதுவே
ஆனந்த யோகமாம் என்றபடி.

பிராசாத நெறியில் மேல்சென்று ஓனியில் பொருந்தியவருக்கு
எண்ணமற்ற ஆனந்தம் உண்டாகும் என்பதாம். 70

710. மதியமும் ஞாயிறும் வந்துடன் கூடித்
துதிசெய் பவரவர் தொல்வா னவர்கள்
விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்க்குப்
பதியது காட்டும் பரமன் நின் ருனே.

கு - ரை : மதியமும் ஞாயிறும் வந்துடன் கூடி என்பது, இடபிங்
கலை இணைந்துள்ள சுழுமுனை உச்சியில் என்றபடி. தொல்வானவர் -

(சென்ற பாடலில் சொல்லிய பிரணவ யோகத்தைச் செய்து) பண்டைப் பிறவியில் தேவரானவர். துதிசெய்பவரவர் தொல்வானவர்கள் என்பது, சிவனைத் துதித்து வணங்குபவர் பழமையிலே தேவரானவர் என்றபடி. விதியது செய்தல் - ஆகமத்தால் உணர்த்தப்பட்ட பிராசாத நெறி நிற்பதல். விதியது செய்கின்ற மெய்யடியார்க்கு என்பது, பிராசாத நெறியிலே மேல்செல்கின்ற மெய்யை நாடிச் செல்பவர்க்கு என்றபடி. பதியது காட்டும் பரமன் நின்றானே என்பது, நிலையான வீடுபேற்றை யளிக்கும் பரமனும் உடனின்று அருளுவான் என்றபடி.

பிரணவ யோகத்தால் வீடுபேறு உண்டாகும் என்பதாம்.

71

711. கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானாவர்
மட்டவிறு தாமரை யுள்ளே மணஞ்செய்து
பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழத் தண்டிட்டு
நட்டறி வார்க்கு நமனில்லை தானே.

கு - ரை : எங்குந்தானாதல் - ஈசத்துவம் எய்தல். கட்டவல்லார்கள் கரந்தெங்குந் தானாவர் என்பது, பிராணனைக் கட்டவல்லவர்கள் எங்கும் மறைந்து நின்று எவ்விடத்திலும் விளங்குவர் என்றபடி. மணம் செய்தல் - ஆகுஞ்சன முத்திரையால் சேர்க்கை உண்டாதல். மட்டவிறு தாமரையுள்ளே மணம்செய்து என்பது, தேன் மிகுந்த தாமரையாகிய சுவாதிட்டானம் மூலாதாரத்தில் சேர்க்கையை உண்டுபண்ணி என்றபடி. தேன்போன்று இனிமை தருவதால் சுவாதிட்டானம் மட்டவிறு தாமரையாம் என்க. பொட்டு - உச்சிக்குழி. பொறியெழ - பொறியறிவு விடுபட. பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழத் தண்டிட்டு என்பது, பிரமரந்திரத்தில் மோதச் செய்து பொறியறிவு நீங்கிச் சுழுமுனையில் நின்று என்றபடி. நட்டறிவார்க்கு நமனில்லை தானே என்பது, அங்கு நடம்புரியும் சிவத்தை அறிந்திருப்பார்க்கு எமனில்லை என்றபடி. நடனம் என்பது அசைந்துகொண்டேயிருக்கும் சிவவொளி என்க.

பிராணலயம் பெற்றவர்க்கு நமனில்லை என்பதாம்.

72

12. கலைநிலை

712. காதல் வழிசெய்த கண்ணுதல் அண்ணலைக்
காதல் வழிசெய்து கண்ணுற நோக்கிடில்
காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிதருங்
காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே.

கு - ரை : காதல் வழிசெய்த கண்ணுதல் அண்ணலை என்பது, காமத்துக்குக் காரணமாய் சுவாதிட்டானத்திலிருந்து வழிசெய்து கொண்டிருந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய பெருமானே என்றபடி. கண்ணுற நோக்குதலாவது, குரு காட்டிய வழியில் சந்திரகலை ரூபியகலையாகிய இரு கண்ணினையும் மேலே பொருத்திப் பார்த்தல். காதல் வழி செய்து கண்ணுற நோக்கிடில் என்பது, சிவத்திடம் அன்புசெய்து

கண்களிரண்டையும் சேர்த்து மேலே பார்த்தால் என்றபடி. 'நாயினே ன்றன் கண்ணினை நின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி' என்பது திருவாசகம். கங்கை - ஓளி. காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிதரும் என்பது, அன்பின் வழி கங்கை போன்ற ஓளிப் பிரவாகம் பெருகும் என்றபடி. காமக் கழிவின்மையால் ஓளி பெருகும் என்க. காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே என்பது, அன்பு செய்வதால் உடம்பில் பொருந்திய உயிரை அழியாது காக்கலுமாகும் என்றபடி.

இறைவன்பால் அன்புகொண்டால் அழியாதிருக்கலாம் என்பதாம். 1

713. காக்கலு மாகுங் கரணங்கள் நான்கையும்
காக்கலு மாகுங் கலைபதி னுறையும்
காக்கலு மாகுங் கலந்தநல் வாயுவுங்
காக்கலு மாகுங் கருத்துற நில்லே.

கு - ரை : கரணங்கள் - மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்கள். இவை பாச வழிச் செல்லாது பதிவழிச் செல்வதால் காக்கலுமாம் என்க. கலை - சந்திர கலை. கலை பதினாறையும் காத்தலாவது, அந்தக் கரணங்கள் நன்மை செய்வதால் சந்திர கலை பதினாறும் வியாபகம் பெறும் என்க. நல் வாயு - பிராணன். மனம் சிவவொளியைப் பற்றியபோது இலயமடையும் என்க. கருத்துற நின்றலாவது, கருத்தை அகண்டமான ஆகாயத்தில் பதித்து நின்றல்.

கலை வளர்ந்து வியாபகம் பெறுவதால் மனம் பிராணன் ஆகியவை இலயமடையும் என்பதாம். 2

714. நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு
சிலைபெற நின்றது தீபமும் ஒத்துக்
கலைவழி நின்ற கலப்பை அறியில்
அலைவற வாகும் வழியிது வாமே.

கு - ரை : நேர்தரு வாயு - நெற்றியிலிருந்து பிரமரந்திரம் நோக்கிச் சுழுமுனை நாடியில் பாயும் வாயு. நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு என்பது, சுழுமுனையில் செல்லும் வாயு நிலைபெற நின்றது என்றபடி. சிலை - மலை. சிலைபெற நின்றது தீபமும் ஒத்து என்பது, காற்றில்லாத இடத்தில் விளங்கும் விளக்கொளி போலும் அசையாத மலைபோலும் நின்றது என்றபடி. தீபத்தினால் ஒளியையும், மலையினால் பிராணனது அசைவின்மையும் உவமித்தபடி. கலைவழி நின்ற கலப்பை அறியில் என்பது, சந்திர கலை பதினாறில் சிவசத்தி பொருந்தியுள்ளதை அறியில் என்றபடி. அலைவற வாகும் வழியிது வாமே என்பது, மனம் அலையாமல் நிற்கும் வழி இதுவேயாகும் என்றபடி.

சந்திர கலை வியாபகத்தில் சிவ சத்தியின் சேர்க்கையை அறிந்தால் மனம் அசைவற்றிருக்கலாம் என்பதாம். 3

715. புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிராணை
மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியுஞ்
சடையொன்றி நின்றஅச் சங்கர நாதன்
விடையொன்றி லேறியே வீற்றிருந் தானே.

கு - ணை : புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிராணை என்பது, எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் பூதநாயகனை பரமாகாயத்தின் விளங்குப வனை என்றபடி. மடை - சிறுவழி. மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியும் என்பது, சிறு வழிகளாகிய நாடிகளில் மாறிச் செல்லாது பிராணன் நடுநாடியில் ஒன்றிநிற்க வாய்த்தபோது என்றபடி. சடையொன்றி நின்றஅச் சங்கரநாதன் என்பது, கிரணங்களாகிய சடையோடு கூடிய அச்சங்கரநாதன் என்றபடி. விடையொன்றிலேறியே வீற்றிருந்தானே என்பது, விந்து மண்டலமாகிய ரிஷபத்தில் ஏறி அமர்ந்திருந்தான் என்றபடி. விடை - ரிஷப இராசிக்குப் பெயர். ரிஷபத்தில் சந்திரன் உச்சமாக விளங்குவான் என்க.

சுழுமுனையில் ஒன்றிநின்றபோது விந்து மண்டலத்தில் சங்கர நாதன் விளங்குவான் என்பதாம். 4

716. இருக்கின்ற காலங்கள் ஏதும் அறியார்
பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி
ஒருக்கின்ற வாயு வெளிபெற நிற்கத்
தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக னாமே.

கு - ணை : இருக்கின்ற காலங்கள் ஏதும் அறியார் என்பது, சமாதியில் பொருந்தியிருக்கும் காலத்தைச் சாதகர் உணரார் என்றபடி. உணர்ந்தால் உண்மைச் சமாதியாகாது என்க. பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி என்பது, இனிப் பெருக இருக்கின்ற காலத்தின் பெருமையை எதிர்நோக்கி என்றபடி. ஒருக்கின்ற வாயு - சூரியன் சந்திரன் என்ற இரு வகையாக இல்லாமல் சுழுமுனையில் விளங்கும் தடைசெய்யப்பட்ட வாயு. ஒருக்கின்ற வாயு ஒளிபெற நிற்க என்பது, சுழுமுனையில் ஒன்றுபட்டிருக்கின்ற பிராணன் ஒளி பொருந்திய பர வெளியாகிய சகஸ்ரதளத்தைப் பொருந்த என்றபடி. தருக்கொன்றி நின்றிடும் சாதகனாமே என்பது, செருக்கின்றி இருப்பவன் சாதகனும் என்றபடி.

பிராணன் பரவெளியில் நிற்கத் தருக்கொன்றுமில்லாத சாதகர் சமாதி நிலை பெற்றிருப்பார் என்பதாம். 5

717. சாதக மானஅத் தன்மையை நோக்கியே
மாதவ மான வழிபாடு செய்திடும்
போதக மாகப் புகலுறப் பாய்ச்சினால்
வேதக மாக விளைந்து கிடக்குமே.

கு - ரை : சாதகமான அத்தன்மையாவது, பிராணனைச் சுழுமுனை யில் சேர்த்திருத்தல். மாதவமான வழிபாடாவது, சந்திர மண்டல ஓளியை நோக்கியிருத்தல். செய்திடும் - செய்யும், விளைமுற்று. போதகம் - சகஸ்ரதளம். போதகமாகப் புகலுறப் பாய்ச்சினால் என்பது, பிராணனைக் கபாலத்திலுள்ள ஆயிர இதழ்த் தாமரையுள்ளாகப் புகச் செலுத்தினால் என்றபடி. வேதகம் - தாழ்ந்த உலோகத்தைப் பொன் னாக்கும் இரசகுளிகை. வேதகமாக விளைந்து கிடக்குமே என்பது, இரசவாதம் செய்வோர் உபயோகிக்கும் குளிகை போன்று உடலில் விளைந்துள்ள மலக்குற்றங்கள் நீங்கிவிடும் என்றபடி.

பிராணன் சகஸ்ரதளத்தை அடைந்தால் உடம்பு பொன்னாக மாறும் என்பதாம். 6

718. கிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று
நடந்தது தானே உள் நாடியுள் நோக்கிப்
படர்ந்தது தானே பங்கய மாகத்
தொடர்ந்தது தானே அச் சோதியுள் நின்றே.

கு - ரை : கிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று என்பது, அங்ஙனம் விளைந்து கிடந்த பயன் இம்மையின்பம், மறுமையின்பம், வீடு ஆகிய மூன்றும் என்றபடி. நடந்தது தானே உள்நாடியுள் நோக்கி என்பது, உள்நாடியாகிய சுழுமுனையை நோக்கி நடந்ததாகிய பிராணன் என்றபடி. படர்ந்தது தானே பங்கயமாக என்பது, சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்த என்றபடி. தொடர்ந்தது தானே அச் சோதியுள் நின்றே என்பது, அச்சோதி மூலமாகிய சிவத்துடன் தொடர்ந்ததாம் என்றபடி. தான் என்றது சீவனை. சீவனே கிடந்தது, நடந்தது, படர்ந்தது, தொடர்ந்தது என்க.

சிவத்தின் வியாபகத்தில் சீவன் உள்ளடங்கி நின்றது என்பதாம். 7

719. தானே எழுந்தஅத் தத்துவ நாயகி
ஊனே வழிசெய்தெம் உள்ளே யிருந்திடும்
வானோர் உலகீன்ற அம்மை மதித்திடத்
தேனே பருகிச் சிவாலய மாருமே.

கு - ரை : தானே எழுந்த தத்துவ நாயகி என்பது, தனக்கு ஒரு ஆதாரமின்றித் தான் பிறவற்றுக்கு ஆதாரமாயுள்ள பராசத்தி என்ற படி. ஊன் - உடம்பு. தத்துவ நாயகி உடலிடம் கொள்வாள் என்க. வானோர் உலகம் - ஆகாய மண்டலம். அம்மை மதித்திடுதல் என்பது, பராசத்தி விரும்பி இடங்கொள்ளுதல் என்றபடி. தேன் - மதி மண்டல ஓளி. தேனே பருகிச் சிவாலயமாகும் என்பது, ஓளியில் விளங்கிச் சாதகனது உடம்பு சிவசத்தி தங்குதற்குரிய கோயிலாகும் என்றபடி.

சாதகனது உடம்பு ஓளி மயமாகும் என்பதாம்

தி. 15

720. திகழும் படியே செறிதரு வாயு
அழியும் படியை அறிகில ராரும்
அழியும் படியை அறிந்தபின் நந்தி
திகழ்கின்ற வாயுவைச் சேர்தலு மாமே.

கு - ரை : செறிதரு வாயு - விளங்கும் வண்ணம் நிறைந்து நிற்கும் பிராணன். அழியும் படியை - பிராணன் ஒடுங்கும் முறையை. அழியும்படி அறிவது, சிவவொளியில் சிவவொளி பாய்ந்து பாய்ந்து வாயுவை இலயமாக்கி நின்றல். நந்தி திகழ்கின்ற வாயுவைச் சேர்தலு மாம் என்பது, வாயு இலயமடைந்த ஆகாய மண்டலத்தில் விளங்கலாம் என்றபடி.

வாயுவை இலயமாக்கினவர் பேரொளியில் திகழ்வர் என்பதாம். 9

721. சோதனை தன்னில் துரிசறக் காணலாம்
நாதனும் நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள்
சாதன மாகுங் குருவை வழிபட்டு
மாதன மாக மதித்துக்கொள் ளீரே.

கு - ரை : சோதனையில் காண்டல்-உண்மை நிச்சயம். நாதன் - பிரணவ ரூபமான சிவம். நாயகி - குண்டலினி. இச் சத்தியே உடலில் நடக்கும் சகல கிரியைகளுக்கும் தலைவி. நாதனும் நாயகி தன்னில் பிரிதலாவது, குண்டலினியோடு கலந்திருந்த ஒளி மயமான பிராணாகுதிய சிவம் இவளை விட்டு மேலுள்ள ஞானமயமான சிற் சத்தியுடன் பொருந்துதல். அஃதாவது ஆன்மா, பிருதிவி முதல் நாதம் ஈடுகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தானல்ல என்று அறிந்த நிலை என்க. சாதனமாதல் - இந்நிலை கைவருதல். மாதனமாவது, தத்துவாதீதம்.

குருவை வழிபட்டுத் தத்துவாதீத நிலைபெற வேண்டும் என்பதாம்.

10

722. ஈரூறு கால்கொண் டெழுந்த புரவியைப்
பேராமற் கட்டிப் பெரிதுண்ண வல்லீரேல்
நீரா யிரமும் நிலமாயி ரத்தாண்டும்
பேராது காயம் பிரான்நந்தி ஆணையே.

கு - ரை : ஈர்ஆறு - இடகலை பிங்கலையாகிய இருவழி. புரவி - பிராணன். பேராமல் கட்டிப் பெரிதுண்ணுதலாவது, ஒளி மயமான பிராண வாயுவைச் சிரசின்மேல் நிறுத்தி அனுபவித்தல். பேராது காயம் - உடம்பு அழியாது. பிராணன் நிலைப்படிந் நீரில் ஆயிரம் ஆண்டு நிலத்தில் ஆயிரம் ஆண்டு வாழலாம் என்க.

பிராணயாம சித்தியின் முடிவு பூரண சமாதியாம் என்பதாம் 11

723. ஓசையில் ஏழும் ஒளியின்கண் ஐந்தும்
நாசியில் மூன்றும் நாவில் இரண்டு
தேசியும் தேசனுந் தன்னிற் பிரியுநாள்
மாசறு சோதி வகுத்துவைத் தானே.

கு - ரை: ஓசையில் ஏழு-சுவை. ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், சரித்தல், சேர்த்தல். ஒளி ஐந்து - சுவை, ஒளி, நாற்றம், வெம்மை, எரித்தல். நாசியில் மூன்று - நாற்றம், உணர்தல், உயிர்ப்பு. நாவில் இரண்டு- உணவை எடுத்தல், சுவைத்தல். பிராணன் குண்டலியினின்று பிரியும் போது மாசற்ற சோதி இத்தன்மைகளை ஓசை, ஒளி, நாசி, நா ஆகியவற்றுள் முறையே ஒடுக்கியருளினன் என்க.

சுழுமுனையில் நின்றவர்க்குச் சுவை முதலிய தன்மைகள் இரா என்பதாம். 12

13. சரீரசித்தி உபாயம்

724. உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேனே.

கு - ரை: உடம்பார் உயிரார் என்பன உடம்பும் உயிரும் ஆம். உயிரார் அழிவர் என்பது, உயிர் அழிந்தது போன்றது என்றபடி. உயிர் உடம்பைப் பெற்றதன் பயனை அடைதற்கு ஏதுவான மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெருமையால் உயிரார் அழிவர் என்றது. உடம்பை வளர்க்கும் உபாயமாவது, உடம்பு சிவனுறையும் கோயில் எனச் சிவனைக் காண்டல். உயிர் வளர்த்தலாவது, உடம்பு உள்ளபோதே உயிர் தனித்தியங்கும் தகுதியைப் பெறுதல்.

உடம்புள்ளபோதே ஞானம் பெறவேண்டும் என்பதாம். 1

725. உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் நிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்
றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே.

கு - ரை: இழுக்கென்றிருத்தலாவது, உடம்பு குற்றமுடையது என்று எண்ணுதல். உறுபொருள் காண்டலாவது, ஆன்மாவோடு நீக்கமற விளங்கும் சிவத்தைக் காண்டல். உத்தமன் - உடம்புள் உறையும் சிவம். ஒம்புதல் - பாதுகாத்தல்.

உடம்பு சிவனுறையும் கோயிலாதலால் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதாம். 2

726. சுழற்றிக் கொடுக்கவே சுத்தி கழியுங்
கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித்
துழற்றிக் கொடுக்கும் உபாயம் அறிவார்க்
கழற்றித் தவிர்ந்துடல் அஞ்சன மாமே.

கு - ரை : சுழற்றுதல் - மாற்றுதல். கழிதல் - வெளிப்படுதல். சுழற்றிக் கொடுக்கவே சுத்தி கழியும் என்பது, உலகநோக்கில் செல்லும் மனத்தை மாற்றிச் சிவத்தை நினைக்கச் செய்யவே சுத்தி உண்டாம் என்றபடி. கமலம் - சகஸ்ரதளம். கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித்து என்பது, சிவ சிந்தனையால் குற்றங்களைப் போக்கிக் கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளத்தை மலரச்செய்து என்றபடி. சகஸ்ரதளம் கவிழ்ந்திருந்த போது மனம் உலக நோக்கிற் செல்லும் என்றறிக. உழற்றுதல் - சுற்றுதல். உழற்றிக் கொடுக்கும் உபாயம் அறிவார்க்கு என்பது, கீழ்முகமாகச் செல்லும் நோக்கினை மேல்முகமாகக் குருவின் உபதேசத்தால் திருப்புவார்க்கு என்றபடி. அகநோக்கினால் சகஸ்ரதளத்தை மலரச் செய்தல் குருவருளால் உண்டாம் என்க. அழற்றுதல் - வெம்மை செய்தல். அஞ்சனம் - யானை. இங்குப் பிரணவத்தைக் குறித்தது. அழற்றித் தவிர்ந்துடல் அஞ்சனமாமே என்பது, வெம்மை நீங்கிக் குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரணவதேகம் அமையும் என்றபடி.

சிவசிந்தனையால் சகஸ்ரதளத்தை மலரச் செய்து ஓளியுடல் பெற வேண்டும் என்பதாம். 3

727. அஞ்சனம் போன்றுட ஐயறு மந்தியில்
வஞ்சக வாத மறுமத்தி யானத்திற்
செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறும்
நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே.

கு - ரை : அஞ்சனம் - குற்றம். ஐ - கபம். அஞ்சனம் போன்றுடல் ஐயறும் அந்தியில் என்பது, மாலையில் சந்தி வேளையில் இவ்வியோகம் பயின்றால் கபம் அகலும் என்றபடி. வஞ்சக வாதம் அறும் மத்தியானத்தில் என்பது, கொடுமையான வாதநோய் மத்தியானத்தில் செய்தால் அகலும் என்றபடி. செஞ்சிறுகாலையில் செய்திடிற் பித்தறும் என்பது, செம்மையான விடியற்போதில் செய்தால் பித்த நோய் நீங்கும் என்றபடி. நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே என்பது, தீமை நீங்கச் சொல்லியதோடு நரை திரை மாறும் என்றபடி. நஞ்சு - சுக்கிலம். நஞ்சறுதலாவது, சுக்கிலம் கெடாதிருத்தல்.

இவ்வியோகம் பயின்றால் வாத பித்த சிலேத்தும் சம்பபட்டு இளமை நலம் உண்டாம் என்பதாம். 4

728. மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள
வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குலம்
நான்றவிம் முட்டை யிரண்டையுங் கட்டியிட்
டுன்றி யிருக்க உடம்பழி யாதே.

கு - ண : மூன்று மடக்கு - மூன்று முடிச்சு. அவை மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் ஆகிய பிரமக் கிரந்தி, மணிபூரகம் அநாகதம் ஆகிய விஷ்ணுகிரந்தி, விசுத்தி ஆக்ஷை ஆகிய உருத்திரக்கிரந்தி என்பன. இரண்டு - உ, உகரகலை. சூரியன், வலநாடி, சத்தி என்பன ஒரு பொருள். எட்டு - அ, அகரகலை. சந்திரன், இடநாடி, சிவன் என்பன ஒரு பொருள். மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள என்பது, உடம்பில் மூன்று முடிச்சுகளும் சூரியகலை சந்திரகலை யாகிய இரு நாடிகளும் பாம்புபோல் பின்னிக் கிடக்கின்றன என்றபடி. இயந்திரம் - உடம்பு. பன்னிரண்டங்குலம் - சிரசுக்கு மேலுள்ள பன்னிரண்டு அங்குலப் பிரதேசம். ஏன்ற இயந்திரம் பன்னிரண்டங் குலம் என்பது, இயங்குகின்ற உடலாகிய இயந்திரத்துக்குக் காரணமானது சிரசின் மேலுள்ள பன்னிரண்டங்குலமாகும் என்றபடி. சிரசின் மேலுள்ள கலைகளில் வியாபினி, சமனை, உன்மனையாகிய மூன்றும் நான்கு விரற்கடை வியாபகமாகும் என்க. நாலுதல் - தொங்குதல். முட்டை இரண்டு - முட்டை போன்ற இரு கண்கள். நான்கு இம்முட்டை இரண்டையும் கட்டியிட்டு என்பது, கீழ்முகமாகக் செல்லும் சந்திர சூரியனாகிய இரு கண்பார்வைகளையும் குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்டபடி ஒன்றுக்கி என்றபடி. பார்வை மேனோக்கிய போது இடகலை பிங்கலையில் வாயு இயக்கம் இன்றும் என்க. ஊன்றி யிருக்க உடம் பழியாதே என்பது, கீழ்நோக்காது மேனோக்குடன் நிலைத்திருந்தால் உடல் அழியாது என்றபடி. இவ்வப்பியாசத்தால் குண்டலினியும் பிராணனும் மேல் நோக்கிப் பிரமரந்திரத்தை அடைந்து கேவல கும்பகம் அமையும் என்க.

குரு உபதேசப்படி இரு கண் பார்வையும் மேனோக்கிச் சேர்க்கும் உபாயம் அறிந்தால் நெடிது வாழலாம் என்பதாம். 5

729. நூறும் அறுபதும் ஆறும் வலம்வர
நூறும் அறுபதும் ஆறும் இடம்வர
நூறும் அறுபதும் ஆறும் எதிரிட
நூறும் அறுபது மாறும் புகுவரே.

கு - ண : நூறு - நூறு நாடிகள். நூறு நாடிகள் சிரசிலிருந்து கீழ்நோக்கியும் ஒரு நாடி மேல்நோக்கியும் தொழிற்படுகின்றன என்று உபநிடதம் கூறும். அறுபது - சிறப்புடைய 36 தத்துவம் போக எஞ்சிய அறுபது. இவ்வறுபதும் உடம்பைப்பற்றியவை. ஆறு - அத்துவா ஆறு. வலம் வர், இடம் வர, எதிரிட என்பன நாடிகளும் தத்துவங்களும் அத்துவாக்களும் வல நாடி இட நாடி சுழுமுனைநாடி ஆகியவற்றைப்பற்றியுள்ளன என்றபடி. நூறும் அறுபதும் மாறும் புகுவரே என்பது, ஆகாய சம்மியம் செய்பவர்க்கு இம்மூன்றும் மாறியுள்ள மனையில் விளங்குவார் என்றபடி.

ஆகாய சம்மியத்தால் தத்துவம் முதலியவற்றைக் கடந்திருக்க வேண்டும் என்பதாம். 6

730 சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதித்தான்
மத்தியா னத்திலே வாத்தியங் கேட்கலாந்
தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சத்தியஞ் சொன்னோஞ் சதாநந்தி ஆணையே.

கு - ண : சத்தியார்கோயில் என்பது பிரணவத்தின் ஒளிநிலை என்க. இது சகஸ்ரதளத்தில் அமைவதாகும். சத்தியார் கோயில் இடம் வலம் சாதித்தால் என்பது, ஒளிசத்தி இடப்புறம் உள்ளதை வலப்புறம் செலுத்துவதால் என்றபடி. வாத்தியம்-பிரணவ கோஷம். மத்தியானத்தில் வாத்தியம் கேட்கலாம் என்பது, மத்தியானத்தில் பிரணவ கோஷம் கேட்கலாம் என்றபடி. தித்தித்த கூத்து சிவனும் வெளிப்படும் என்பது, இன்பத்தைத் தரும் சிவநடனத்தைக் கண்டு களிக்கலாம் என்றபடி. சத்தியம் சொன்னோம் சதாநந்தி ஆணையே என்பது, இறைவன்மேல் ஆணையிட்டு உறுதியாகச் சொன்னோம் என்றபடி.

உபதேசப்படி இடம் வலம் சாதித்தால் பிரணவத்திறப்பு உண்டாகும் என்பதாம். 7

731. திறத்திறம் விந்துத் திகழு மகார
முறப்பெற வேநினைந் தோதுஞ் சகார
மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத
மறப்பெற யோகிக் கறநெறியாமே.

கு - ண : விந்து - ஒளி. திறத்திறம் விந்துத் திகழும் அகாரம் என்பது, மிகத் தூய்மையானது ஒளியுடன் கூடிய அகரகலை என்றபடி. உறப்பெறவே நினைந் தோதும் சகாரம் என்பது, அதை உறுதிப்படுத்துவது அகரத்தின் சத்தியாகிய சகாரம் என்றபடி. அம் என்பது அகரம் என்றும், சம் என்பது சகரம் என்றும் ஆயிற்று. அம்சம் என்றது, பிராணன் என்க. மறிப்பது மந்திரம் மன்னிய நாதம் என்பது, அகரத்தோடு சகரத்தை ஒன்றுபடுத்தும்போது உதிப்பது நாதம் என்றபடி. இப் பிராணன் தொண்டையில் உதித்து சதாசிவத் தானமாகிய சிரசில் படரும்போது நாதம் உதித்தெழும் என்க. இதுவே அம்ச வித்தை என்றும், அசபை என்றும் பெயர்பெறும். அறப்பெற யோகிக்கு அறநெறியாமே என்பது, இந்நாதத்தை முற்றும் பெறுதலே யோகிக்கு வழிபாட்டுக்குரிய மூர்த்தியாகும் என்றபடி.

நாத வழிபாடே யோகிக்குச் சிறந்த வழிபாடாகும் என்பதாம். 8

732. உந்திச் சுழியின் உடனே பிராணனைச்
சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந் திரத்தினால்
முந்தி முகட்டின் நிறுத்தி அபானனைச்
சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவனவ னாமே.

கு - ண : உந்திச் சுழி - நாபிச் சக்கரம். உந்திச் சுழியின் உடனே பிராணனை என்பது, உந்திக் கமலத்திலுள்ள பிராணனை

என்றபடி. சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவ மந்திரத்தினால் என்பது, அம் என்ற மந்திரப் பொருளான சிவத்தை நினைந்து எழுப்பி என்றபடி. முந்தி முகட்டில் நிறுத்தி என்பது, முன்புறத்தில் புருவ நடுவில் தியானித்து நிறுத்தி என்றபடி. அபானனைச் சிந்தித் தெழுப்பச் சிவ னவனுமே என்பது, பின் மேலிருந்து கீழே நினைந்து அபானனை எழுப்பச் சிவனாவன் என்றபடி. உணர்வினைப் புருவ நடுவில் நிறுத்து வது முதல்நிலை. இவ்வுணர்வினைப் பிடரிக் கண்ணாகிய பின்புறத்தின் வழியாகக் கீழே அபானன் நிலைகொண்ட மூலாதாரத்துக்குக் கொண்டு செல்வது இரண்டாவது நிலை. பிராண அபான சேர்க்கைபெற்றுக் குண்டலினியுடன் கலந்து பிரமப்புழை செல்லுவது மூன்றாவது தீட்சையால் அடையப்படும் நிலையாம்.

பிரணவ யோகத்துக்குரிய தீட்சை முறை கூறியவாறு.

• 9

733. மாற மலக்குதந் தன்மே விருவிரற்
கூறு இலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மின்
ஆறு உடம்பிடை அண்ணலும் அங்குள்ள
கூறு உபதேசங் கொண்டது காணுமே.

கு - ரை : மாற மலக்குதம் தன்மேல் இரு விரல் என்பது, நீங்காத மலம் பொருந்திய எருவாய்க்கு இரண்டு விரற்கடை மேலும் என்றபடி. கூறு இலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மின் என்பது, வாயிட்டுச் சொல்லமுடியாத பாலுணர்வைத் தரும் குறிக்குக் கீழேயும் உள்ள மூலாதாரச் சக்கரத்தில் தியானம் செய்யுங்கள் என்றபடி. ஆறு உடம்பிடை அண்ணலும் அங்குள்ள என்பது, உடம்பையே வழியாகக் கொண்டு சிவர்களை நடத்தும் சிவம் அங்குள்ளது என்றபடி. கூறு உபதேசம் கொண்டு அது காணுமே என்பது, சம்பிரதாயத்தால் உணர்த்தப்படும் உபதேசத்தைப் பெற்று முன்கூறியவைகளைக் காணுங்கள் என்றபடி.

மூலாதாரச் சக்கரத்திலுள்ள சிவனை வழிபடவேண்டும் என்பதாம்.

10

734. நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடுஞ்
சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு
ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவர் பராநந்தி ஆணையே.

கு - ரை : நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடும் என்பது, நீல ஒளிபோன்ற சத்தியுடன் என்றபடி. முன்னர்க்கூறிய மூன்றாவது தீட்சைக்குப் பின்னர் கண்ணை மூடிப் பார்ப்பார்க்குச் சமுத்திர நீலம் போன்ற ஒளி காணப்படும் என்க. சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப் பார்க்கு என்பது, முழுவதும் பொருந்தி அவளையே அடைக்கலம் என்றிருப்பார்க்கு என்றபடி. ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்

பாலனுமாவர் என்பது, உலகோர் காணும் வகையில் நரைதிரை மாறி இளமைத் தோற்றம் அமையும் என்றபடி. பராநந்தி ஆணையே என்பது, சிவனது ஆணை என்றபடி.

நில ஓளியில் திளைத்திருக்கும் சாதகருக்கு நரைதிரை மாறும் என்பதாம். 11

735. அண்டஞ் சுருங்கில் அதற்கோ ரழிவில்லை
பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும்
உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுள
கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே.

கு - னா : அண்டம் - விதை. இங்கு விதையாகிய சுக்கிலத்தை வெளிப்படுத்தும் குறியைக் குறித்தது. அண்டஞ் சுருங்கில் அதற்கோர் அழிவில்லை என்பது, குறி சோர்ந்து விடுவதனால் மனிதனுக்கு எவ்வித இழப்பும் இல்லை என்றபடி. பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும் என்பது, உடம்பு மெலிவால் சத்துவ குணம் மேலிட்டு பிராணனை செயிக்க முடியும் என்றபடி. ஓளி விளங்கியபோது இருள் நீங்கி இன்பம் உண்டாம் என்க. உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுள என்பது, உணவு குறையின் மேல்நிற்றலுக்கு வழி பல உண்டு என்றபடி. கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே என்பது, யோகநெறி நிற்போர் நிலகண்டப் பெருமானாவர் என்றபடி. சாதகனுக்குக் கண்டத் தானம் தாண்டிய பின்னரே இருள் நீங்கி, நில நிறம் மேக நிறம் வெண்மேக நிறம் என்று சிறிது சிறிதாக மாறி சுத்த ஸ்படிக நிறம் அமையும் என்க.

சாதகன் சிவரூபம் பெறுவான் என்பதாம். 12

736. பிண்டத்துள் உற்ற பிழக்கடை வாசலை
அண்டத்துள் உற்று அடுத்தடுத்தேகிடில்
வண்டிச் சிக்கு மலர்க்குழல் மாதரார்
கண்டிச் சிக்குநற் காயமு மாமே.

கு - னா : பிழக்கடை-மூலாதாரச் சக்கரம். பிண்டத்துள் உற்ற பிழக்கடை வாசலை என்பது, உடம்பிலுள்ள மூலாதாரச் சக்கரத்திலுள்ள காமவாயுவை என்றபடி. அண்டத்துள் உற்று அடுத்தடுத்தேகிடில் என்பது, சிரசிலுள்ள சகஸ்ரதளத்திற்கு அனுப்பும் பயிற்சியைச் செய்து வந்தால் என்றபடி. வண்டு இச்சிக்கும் மலர்க்குழல் மாதரார் என்பது, வண்டுகள் விரும்பும் நறுமணமுள்ள பூக்களை அணிந்துள்ள பெண்கள் என்றபடி. கண்டு இச்சிக்கும் நற்காயமுமாமே என்பது, பார்த்து விரும்பும் மன்மத வடிவைப் பெறுவார் என்றபடி.

எடுத்த உடம்பு அழகுபெறும் என்பதாம். 13

737. சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுன் சீறி
அழலும் இரதத்துள் அங்கியுள் ஈசன்
கழல்கொள் திருவடி காண்குறில் ஆங்கே
நிழலுளுந் தெற்றாளும் நின்றலு மாமே.

கு - ரை : சுழலுதல் - உருளுதல். சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லை முன் சீறி என்பது, காலத்தை உருண்டோடச் செய்கின்ற எமனை முன்பு வெகுண்டு என்றபடி. அழல்தல் - பிரகாசித்தல். இரதம் - புணர்ச்சி, இனிமை. அழலும் இரதத்துள் அங்கியுள் ஈசன் என்பது, பிரகாசம் பொருந்திய புணர்ச்சியில் மூலாதாரத்திலுள்ள அதோமுகச் சக்கரத்தில் விளங்கும் சிவனது என்றபடி. கழல்கொள் திருவடி காண்குறில் என்பது, ஒலிக்கின்ற திருவடியினைக் கண்டால் என்றபடி. நிழலுளும் - கனவு உலகிலும் (சாயா ரூபமானது) தெற்றாளும் - அறிவு உலகிலும். ஆங்கே நிழலுளுந் தெற்றாளும் நின்றலு மாமே என்பது, அப்பொழுதே இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் வாழலாம் என்றபடி.

அதோமுகச் சக்கரத்திலுள்ள சிவனை வழிபட்டால் காலனை வெல்லலாம் என்பதாம்.

14

738. நான்கண்ட வன்னியும் நாலு கலையேழுந்
தான்கண்ட வாயுச் சரீர முழுதொடும்
ஊன்கண்டு கொண்ட ஷணர்வு மருந்தாக
மான்கன்று நின்று வளர்கின்ற லாறே.

கு - ரை : வன்னி - அக்கினி. நாலு கலை - அக்கினி, சூரியன், சந்திரன், தாரகை ஆகிய நான்கு கலைகள். ஏழு - ஆறு ஆதாரங்களும் சகஸ்ரதளமும் ஆகிய ஏழு நான்கண்ட வன்னியும் நாலு கலையேழும் என்பது, நான் தரிசித்த அக்கினியாகிய சிவம் சோம சூரியாக்கினி தாரகையாகிய நான்கு கலைகளின்மேலும், ஆறு ஆதாரங்களிலும், சகஸ்ரதளத்திலும் என்றபடி. தான் கண்ட வாயுச் சரீர முழுதொடும் என்பது, தான் கண்ட பிராணாயு உடல் முழுதும் என்றபடி. மருந்து - அமுதம். ஊன் கண்டு கொண்ட உணர்வு மருந்தாக என்பது, உடலில் வெளிப்பட்ட உணர்வாய் அமுதமாய் என்றபடி. மான்கன்று - சிவன் (வாலிபத் தோற்றத்தோடு பொலிவது). மான்கன்று நின்று வளர்கின்றவாறே என்பது, சிவன் இன்பம் பெற்று வளர்கின்ற முறையில் துணைபுரியும் என்றபடி.

சிவம் உணர்வு மயமாய் உடம்பிலும் உயிரிலும் பொருந்தி இன்பம் பயக்கும் என்பதாம்.

15

739. ஆகுஞ் சனவேத சத்தியை அன்புற
நீர்கொள நெல்லின் வளர்கின்ற நேர்மையைப்
பாகு படுத்திப் பல்கோடி களத்தினால்
ஊழ்கொண்ட மந்திரந் தன்னால் ஒடுங்கே.

கு - னை : ஆகுஞ்சனம் என்பது, பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து மடியில் இருகைகளையும் ஒன்றன்மேல் ஒன்று பொருந்தும்படியாக வைத்து எருவாயிலே மேலேற்றி நிற்பதில் ஆகும். வேத சத்தி - மாற்றத்தை உண்டாக்கும் சத்தி. ஆகுஞ்சன வேத சத்தியை அன்புடன் நீர்கொள என்பது, ஆகுஞ்சன முத்திரையில் வேதசத்தியைக்கொண்டு நீ அன்புடன் பயிலுவாயாக என்றபடி. நெல்லின் வளர்கின்ற நேர்மையைப் பாகுபடுத்தி என்பது, வேளாண்மையில் நெல்லினை விதைப்பண்டமாகவும் உணவுப் பண்டமாகவும் சேமித்து வைப்பதுபோல என்றபடி. களம் - போர்க்களம். ஊழ்கொண்ட மந்திரம் - பிரணவம். பல்கோடி களத்தினால் ஊழ்கொண்ட மந்திரம் தன்னால் ஒடுங்கே என்பது, அளவற்ற பயிற்சியால் இருளுக்குமும் ஒளிக்கும் நடக்கும் போரில் இருள் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு ஒளிசேமிப்பு உண்டாய் அங்கே ஒடுங்குவாயாக என்றபடி.

பிரணவ யோகத்தால் இருள் நிலை மாறி ஒளி நிலை பெறவேண்டும் என்பதாம்.

16

14. கால சக்கரம்

740. மதிவட்டமாக வரையைந்து நாடி
இதுவிட்டிங் கீரா றமர்ந்த அதனால்
பதிவட்டத் துள்நின்று பாவிக்கு மாறு
மதுவிட்டுப் போமாறு மாயலுற் றேனே.

கு - னை : மதி வட்டம் - சந்திர மண்டலம். வரை ஐந்து - வியாபினி, வியோமருபை, அநந்தை, அநாசிருதை, உன்மனை ஆகிய ஐந்து சிவகலைகள். இவை உயிர்களை மேனோக்கும்படி செய்து நவர்த்தி கலையிலுள்ளோரைப் பிரதிஷ்டை கலைக்கும், பிரதிஷ்டை கலையிலுள்ளோரை வித்தியா கலைக்கும், வித்தியா கலையிலுள்ளோரைச் சாந்தி கலைக்கும், சாந்தி கலையிலுள்ளோரைச் சாந்தியதீதை கலைக்கும் செலுத்தும் என்க. மதி வட்டமாக வரையைந்து நாடி என்பது, சந்திர மண்டலத்திலுள்ள வியாபினி முதலான கலைகளின் இயல்பை அறிந்து என்றபடி. ஈராறு - பிரமரந்திரத்திலிருந்து பன்னிரண்டு விரற்கடை உயரத்திலுள்ள துவாத சாந்தப் பெருவெளி. இது விட்டிங்கீராறு அமர்ந்த அதனால் என்பது, சிரசின்மேல் துவாதசாந்தப் பெருவெளியில் அமர்ந்தமையால் என்றபடி. பதி - சிவன். பதிவட்டத் துள் நின்று பாவிக்குமாறும் என்பது, சிவசத்தியின் சங்கற்பத்தால்

அருளும் வகையையும் என்றபடி. அது விட்டுப் போமாறும் ஆயலுந்
றேனோ என்பது, அக்கலாசத்தியின் ஆளுகை விட்டுக் கடக்கும்
நிலையையும் நான் ஆராய்தலுற்றேன் என்றபடி.

சிரசின்மேல் விளங்கும் சிவசத்தியின் அருளை உணர்ந்தால்
பிறவியைக் கடக்கலாம் என்பதாம். 1

741. உற்றறி வைந்தும் உணர்ந்தறி வாறேழுங்
கற்றறி வெட்டுங் கலந்தறி வொன்பதும்
பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை
அற்றறி யாது அழிகின்ற வாறே.

கு - ரை : உற்றறிவு ஐந்து - சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்
ஆகிய ஐம்புலன்களைப் பொருந்தி அறியும் அறிவு. உணர்ந்தறிவு
ஆறு என்பது, ஐந்து வகையான கருவிபற்றிய அறிவை வேருக இருந்து
அறியும் அறிவு ஆளுவதாகும். ஏழு - பொருள்களின் நலன் தீங்கு
பற்றிய ஆராய்ச்சியுடைய அறிவு ஏழு. கற்றறி வெட்டு - பாச ஞானம்
பற்றிய கல்வியினால் பெற்ற அறிவு எட்டு. கலந்தறி வொன்பது -
மேலே விளக்கிய எட்டுடன் தனது அனுபவம் பற்றிய அறிவும் சேர்ந்த
போதுள்ள அறிவு ஒன்பது. பற்றிய பத்து - ஒன்பது வகை அறிவுக்கும்
காரணம் சிவசத்தி என்று அறிந்து அதனைப் பிரியாது பற்றி நிற்கும்
பதிஞானம் பத்து. பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை அற்றறியாது
அழிகின்றவாறே என்பது. இப்பத்து வகையான அறிவின் தாரதம்
மியத்தை அறிந்து ஒழுகாது நிற்பதால் காலம் அறிதியிடப்பட்டு மக்கள்
அழிகின்றனரே என்றபடி.

பத்தாவது அறிவாகிய பதிஞானம் பெற்றவர் அழியமாட்டார்
என்பதாம். 2

742. அழிகின்ற ஆண்டவை ஐயைஞ்சு மூன்று
மொழிகின்ற முப்பத்து மூன்றென்ப தாகுங்
கழிகின்ற காலறு பத்திரண் டென்ப
தெழுநின்ற ஈரைம்ப தெண்ணற் றிருந்தே.

கு - ரை : அழிகின்ற ஆண்டவை ஐயைஞ்சு மூன்று என்பது,
மக்கள் அழிகின்ற கால எல்லை 25 முதல் 28 வரை என்றபடி. மொழி
கின்ற முப்பத்து மூன்றென்பதாகும் என்பது, சொல்லப்படுகின்ற 30
முதல் 33 வரை ஓர் எல்லையாகும் என்றபடி. கழிகின்ற காலறுபத்தி
ரண்டென்பது, கழிகின்ற கால எல்லை 60 முதல் 62 வரை என்றபடி.
எழுகின்ற ஈரைம்பது என்பது, இதற்கு மேல் 100 ஆண்டு ஓர் எல்லை
என்றபடி. எண்ணற்றிருந்தே என்பது, 100 ஆண்டுக்கு மேல் கண்டம்
பலவுள என்றபடி.

மக்கள் ஆயுளில் நான்கு கண்டங்கள் உள என்பதாம். 3

743. திருந்து தினமத் தினத்தி னெடுநின்
 றிருந்தறி நாளொன் றிரண்டெட்டு மூன்று
 பொருந்திய நாளொடு புக்கறிந் தோங்கி
 வருந்துத லின்றி மனைபுத லாமே.

கு - ரை : திருந்து தினம் - பிறந்த நாள். நாள் - பிறந்த நட்சத்திரம். யோகப் பயிற்சி தொடங்குதற்குப் பிறந்த நாளும் நட்சத்திரமும் கூடா என்க. இரண்டெட்டு - பதினாறு. இரண்டு மூன்று - ஆறு. பின் ஜென்ம நட்சத்திரத்துடன் 16 நாள் கூட்ட 17ம் நாளும், 6 நாள் கூட்ட 7ம் நாளும் ஆகா என்க. இவைகளின் தொடர்பான அனுஜென்ம திரிஜென்ம நட்சத்திரங்களும் அவ் வெண்ணிக்கையின்படி ஆகாதனவாம். அவ்வாறு பார்க்கும்போது 1. (ஜென்ம நட்சத்திரம்) 3, 5, 7, 10, 14, 19, 22, 27ம் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையாகும். 17ம் நட்சத்திரம் பெரும்பாலும் 8ம் இராசியில் வரும். ஆகவே 8ம் இராசியிலுள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களும் தள்ளத் தக்கன. இவை பொருத்தமற்றவை என்று சோதிட நூல் கூறும். பொருந்திய நாளொடு புக்கறிந்தோங்கி வருந்துதலின்றி மனை புலாமே என்பது, இவை தவிர மற்றைய பொருந்திய நாட்களை ஆராய்ந்து வருத்தமின்றி யோகப்பயிற்சி தொடங்குவாயாக என்றபடி. மனை - உடம்பு.

யோகப் பயிற்சி தொடங்குவதற்குரிய நாள் கூறியவாறு.

4

744. மனைபு கு வீரும் மகத்திடை நாடி
 எனைவிரு பத்தஞ்சும் ஈரா றதனால்
 தனையறிந் தேறட்டுத் தற்குறி யாறு
 வினையறி யாறு விளங்கிய நாலே.

கு - ரை : மகத்திடை நாடலாவது, யோகம் பயிலுதல். இருபத் தைந்து - ஆன்ம தத்துவத்தோடு புருட தத்துவம் சேர்த்து இருபத் தைந்து. ஈரூறு என்பது பன்னிரண்டு இராசியால் உணர்த்தப்படும் சூரியன். தனையறிதல் என்பது, அறிவில் பொருந்திய சூரியனுடன் ஆன்ம தத்துவத்திலுள்ள புருடனைச் சேர்க்கத் தன் இயல்பாகிய ஞானத்தை அறிதல் என்றபடி. அடுதல் - பக்குவம் செய்தல். தது - சிவம். தற்குறி ஆறு - சிவம் விளங்கும் ஆதாரச் சக்கரங்கள் ஆறு. வினையறியாறு என்பது, இவ்வாதாரச் சக்கரங்கள் வினைகளைச் செய்வ தற்குரிய வழிகளாம். விளங்கிய நாலே என்பது, இவ்வாதாரங்களைக் கடந்தபோது விளங்குவன ஞானம் பற்றிய சிவம் சத்தி சாதாக்கியம் மகேசுவரம் தாம் என்றபடி. ஆருதாரங்களின் கிரியையைக் கொண்டே ஞானம் அறியத்தக்கதாம்.

அகத்திடை யோகப்பயிற்சியால் கிரியைபற்றிய உருவத்தைக் கடந்தபோது ஞானம் பற்றிய அருவம் விளங்கும் என்பதாம்.

5

745. நாலங் கடந்தது நால்வரும் நாலஞ்சு
பாலங் கடந்தது பத்துப் பதினஞ்சு
கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண்
டாலங் கடந்ததொன் றூறி வாரே.

கு - ரை : நாலு - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர், மகேசுவரர் ஆகிய உருவம் நான்கு. நால்வர் - விந்து, நாதம், சிவம், சத்தி ஆகிய அருவம் நான்கு. நாலுந்து-ஒன்பது வடிவம். நாலும் கடந்தது நால்வரும் நாலுந்து என்பது, உருவங்கள் நான்கையுங் கடந்து அருவுருவம் அருவம் ஆகிய ஒன்பது வடிவங்களாக விளங்கி என்றபடி. பாலம் - நெற்றி. பாலங் கடந்தது பத்துப் பதினைந்து கோலங் கடந்த குணத் தாண்டு என்பது, நெற்றியைக் கடந்து 25 ஆன்ம தத்துவங் களால் விளங்கும் குறியைக் கடந்ததாய், அவைகளில் பொருந்தும் குணஞ்சுகமாய் என்றபடி. மூவிரண்டாலங் கடந்ததொன்றூறிவாரே என்பது, நச்சுத் தன்மையையுடைய ஆறு ஆதாரங்களையும் தாண்டிய ஆன்மாவாகிய சூரியனை யார் அறிவார் என்றபடி.

நவந்தரு பேதங்களையும் கடந்து மேலே விளங்கும் ஆன்ம சோதியை தரிசிக்கவேண்டும் என்பதாம். 6

746. ஆறும் இருபதுக் கையொஞ்சு மூன்றுக்குந்
தேறு மிரண்டு மிருபத்தொ டாறிவை
சூறு மதியொன் றினுக்கிரு பத்தேழு
வேறு பதியங்க ணுள்விதித் தானே.

747. விதித்த இருபத்தெட் டொடுமூன் றறையாகத்
தொகுத்தறி முப்பத்து மூன்று தொகுமின்
பதித்தறி பத்தெட்டும் பாரா திகணல்
உதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின் முறையே.

கு - ரை : ஆறு-ஆதாரப் பதுமங்கள் ஆறு. இருபதுக் கையைந்து மூன்றும் - இருபதும் இருபத்தெட்டும். ஆறு இடங்களில் இரு இத முடைய ஆஞ்ஞை நீங்கிய ஏனைய இடங்களில் உள்ள 48 இதழ்களை யுடைய பதுமங்களை அறியவேண்டும் என்க மூலாதாரம் 4, சுவாதிட் டானம் 6, மணிபூரகம் 10, அநாகதம் 12, விசுத்தி 16, ஆக 48. இரண்டு - 2, சூரியன். இருபத்தொடு ஆறு - $10 + 16 = 26$. பயிற்சியால் 10 இதழ் களையுடைய உந்திக் கமலத்தை 16 இதழ்களையுடைய விசுத்திச் சக்கரத் தோடு சேர்ப்பதனால் சூரியன் அமையும் என்க. மதி - சந்திரன், இடக்கண். இருபத்தேழு - சந்திரனது சுற்று 27 நாள். இங்குச் சந்திரனாகிய இடக்கண்ணில் உதித்த ஒளி மீண்டும் இடக்கண்ணுக்கு மேல் (ஈசானியத்தில்) பரவுவதில் சந்திர வட்டம் அமையும் என்ற உண்மையைக் குறித்தது. இதனால் சிரசைச் சூழ 27 நட்சத்திரங்களும்

12 இராசிகளும் உள்ளன என்றறிக. வேறு பதியங்கண் நான் விதித்த லாவது, வேறு விதமாகவும் கணக்கு விதித்தல். புறத்தே அடையும் காலத்தையும் குறித்தது என்க.

இருபத்தெட்டு - அநாகதம் 12, விசுத்தி 16 ஆக 28. இவ்விரு சக்கரங்களையும் சேர்க்கும் முறையில் சேர்த்து அறியவேண்டும் என்க. முப்பத்து மூன்று - சாதாக்கியம், விந்து, நாதம் நீங்கலாக ஏனைய தத்துவங்கள் 33. தொகுத்தலாவது, இப்பயிற்சியால் 33ஐயும் ஒன்றாகக் காணுதல். பத்து - புருடன். எட்டு - அ, சந்திரன். இம் முறையில் புருடையும் சந்திரனையும் அறியவேண்டும் என்க. பாராதி-பூமி தத்துவம் முதலாக அல்லது மூலாதாரம் முதலாக. நால் மூன்று இரண்டு ஒன்று என்பது, பிருதிவி முதல் நாலாவது வாயு. அப்பு முதல் மூன்றாவது வாயு, தேயு முதல் இரண்டாவது வாயு, வாயுவில் வில் வாயு என்றபடி. உதித் தறிதலாவது, வாயுவுக்குரிய அதிதேவ ராகிய மகேசுரரை உதிக்கச் செய்து அறிதல்.

குருவினால் இம்முறையில் காட்டிய சூரியன் சந்திரன் அக்கினி ஆகியவற்றை அறிந்தால் அக்கினி கலையில் சுழுமுனை நாடி வழியாக வாயு பிரமரந்திரம் பாய்வதைக் கண்டு அறியலாம் என்க.

இவ்விரு பாடல்களிலும் பயிற்சிமுறை மறைவாகக் கூறியவாறு. 7, 8

748. முறைமுறை யாய்ந்து முயன்றில ராகில்
இறையிறை யார்க்கும் இருக்க அரிது
மறையது காரணம் மற்றொன்று மில்லை
பறையறை யாது பணிந்து முடியே.

கு - ரை : முறைமுறையாய்தலாவது - உபதேசக் கிரமப்படி ஒழுகு தல். இறை - தலைவன். இறை - தங்குதல். இறையிறை யார்க்கும் இருக்க அரிது என்பது, முறைப்படி முயற்சியன்னியில் இறைவனோடு தொடர்பு கொள்ளுதல் யாவருக்கும் அருமையாம் என்றபடி. மறையது காரணம் மற்றொன்று மில்லை என்பது, மறைவாகச் சொல்லியது உப தேசப்படி பெறவேண்டும் என்பதேயன்றி வேறொன்றில்லை என்றபடி. பறையறையாது பணிந்து முடியே என்பது, தம்பட்டம் அடிக்காமல் வணங்கிப் பெறுவாயாக என்றபடி.

பயிற்சி முறையைக் குருவினிடம் உபதேசக் கிரமத்தில் பெற வேண்டும் என்பதாம். 9

749. முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்கர்
இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கெரி கொண்டு
கடிந்தனன் மூளக் கதுவவல் லார்க்கு
நடத்திடும் பாரினில் நண்ணலு மாமே.

கு - ரை : முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்கர் என்பது, மறைத்து வைத்தமை அறியாது முயற்சி செய்யும் மூடர் என்றபடி. இடிஞ்சில் - அகல், நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளம். இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கெரி கொண்டு என்பது, நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளமாகிய அகலைக்கொண்டு ஒளியைப் பெற்று என்றபடி. கடிந்து அனல் மூளக் கதுவவல்லார்க்கு என்பது, இருளைக் கடிந்து சிந்தனையாகிய தைலத்தை விட்டுச் சுழுமுளையாகிய திரியைத் தூண்டிப் பிரகாசப்படுத்தும் திறமையைக் குருகாட்டிய முறையில் பெறுவாராயின் என்றபடி. நடந்திடும் பாரினில் நண்ணாலுமாமே என்பது, அழிகின்ற உலகில் அழியாதிருக்கலாம் என்றபடி.

குரு காட்டிய முறையில் உணர்வினால் சுழுமுளையில் ஏத்த வல்லார் அழியாதிருக்கலாம் என்பதாம். 10

750. நண்ணு சிறுவிர னானை மூன்றுக்கும்
பின்னிய மார்பிடைப் பேராமல் ஒத்திடுஞ்
சென்னியின் மூன்றுக்குஞ் சேரவே நின்றிடும்
உன்னி யுணர்ந்திடும் ஓவியந்தானே.

கு - ரை : நாண் - வில்லின் இரு கோடியும் இணைக்கும் கயிறு. நண்ணு சிறுவிரல் நாணை என்பது, பொருந்தும் சிறு விரலை நாணை என்றபடி. வில் போன்றிருக்கும் இரு புருவங்களை ஒன்றுபடச் சேர்ப்பதால் நாண் என்றபடி. மூன்று - சிறுவிரல், அணிவிரல், நடுவிரல் ஆகிய மூன்று. மூன்றுக்கும் பின்னிய மார்பிடைப் பேராமல் ஒத்திடும் என்பது, ஒரு கையிலுள்ள மூன்று விரல்களோடு மற்றொரு கையிலுள்ள மூன்று விரல்களையும் கண்களிலும் புருவத்திலும் பொருந்தும்படி நெறித்துப் பிடிக்கின் பிராணன் அபானன் ஆகிய இரண்டும் உள்ளத்தில் ஒத்து நிற்கும் என்றபடி. இம் முத்திரையைச் சத்தி சாலனம் எனக் கூறுவர். மூன்று, அக்கினி சூரியன் சந்திர மண்டலங்களாகிய மூன்று. சென்னியில் மூன்றுக்குஞ் சேரவே ஒத்திடும் என்பது, அதனால் சிரசில் மூன்று மண்டலங்களும் நிலைபெறும் என்றபடி. உன்னியிருந்திடும் ஓவியந்தானே என்பது, அங்குக் கானும் ஒளியில் சித்திரம் போல் நினைந்து நில்லுங்கள் என்றபடி.

மூன் மந்திர வழியில் செல்லும் திறனற்றவர்க்கு இத்தந்திர சாதனம் கூறியவாறு. 11

751. ஓவிய மான வுணர்வை அறிமின்கள்
பாவின ளித்தின் பயனறி வாரில்லை
தீவினை யாமுடன் மண்டல மூன்றுக்கும்
பூவில் இருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே.

கு - ரை : ஓவியம் - அழகு. அழகான உணர்வைப் பாவின்கள் அறியவில்லை என்க. தீவினையாம் உடல் - தீவினைக்குக் காரணமான உடல். பூ - சகஸ்ரதளம். தண்டு - சுழுமுளை. பூவில் இருந்திடும்

புண்ணியத் தண்டே என்பது, இவ்வுடம்பில் மூன்று மண்டலங்களும்
சூழமுடையிற் பொருந்தி சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கி நிற்கும் என்றபடி.

சகஸ்ரதளத்தை அறிந்தவர்களுக்கு மும்மண்டலங்களும் சிரசில்
ஒளிமயமாகப் பிரகாசிக்கும் என்பதாம். 12

752. தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு
மண்டல மூன்று மகிழ்ந்துடல் ஒத்திடுங்
கண்டவர் கண்டனர் காணார் வினைப்பயன்
பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின் றுரே.

கு - ரை : தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு என்பது,
வினாத்தண்டமாகிய முதுகந் தண்டோடு பிணைந்து சென்று பிரமந்
திரத்தை அடைந்த யோகிக்கு என்றபடி. மண்டல மூன்றும் மகிழ்ந்
துடல் ஒத்திடும் என்பது, சோம சூரியாக்கிணியாகிய மண்டலங்கள்
மூன்றும் ஒத்து உடற்கண் மகிழும்படியாகப் பொருந்தியிருக்கும்
என்றபடி. கண்டவர் கண்டனர் என்பது, இவ்வுண்மையைக்
கண்டவர்களே மெய்ஞ்ஞானிகள் என்றபடி. காணார் வினைப்பயன்
பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின்றாரே என்பது, இதனை அறியாதவர்
வினையால் விளைந்த உடம்பு அழியுமாறு மாறுபட்டுக் கெடுகின்றனர்
என்றபடி.

மும்மண்டலங்களும் ஒத்துக் கண்டவர் அழியார் என்பதாம். 13

753. பிணங்கி அழிந்திடும் பேறது கேள்நீ
அணங்குட னாதித்த னாறு விரியின்
வணங்குட னேவந்த வாழ்வு குலைந்து
சுணங்கனுக் காகச் சுழல்கின்ற வாரே.

கு - ரை : பேறு - பயன். பிணங்கி அழிந்திடும் பேறது கேள்நீ
என்பது, மாறுபட்டு உடம்பு அழியும் பயனைக் கேட்பாயாக என்றபடி.
அணங்கு - குண்டலினி. ஆதித்தன் - சூரியன், அறிவு. அணங்குடன்
ஆதித்தன் ஆறு விரியின் என்பது, சூரியனாகிய அறிவு குண்டலியின்
வழிக் காமகாரியம் செய்யின் என்றபடி. வணங்குடனே வந்த வாழ்வு
குலைந்து என்பது, வணங்குதற்குரிய வாழ்வு கெட்டு என்றபடி.
சுழலுதல் - அலைதல். சுணங்கனுக்காகச் சுழல்கின்றவாரே என்பது,
நாய் மலம் உண்ணுவதில் விருப்பம்பெற்று செல்வதுபோலச்
சக்தியில்லையெனினும் காம இச்சை விடவில்லை என்றபடி.

காமச் செயலைச் செய்பவரின் இழிசெயல் கூறியவாறு. 14

754. சுழல்கின்ற வாரின் துணைமலர் காணார்
தழலிடைப் புக்கிடுந் தன்னு ளிலாமற்
கழல்கண்டு போம்வழி காணவல் லாற்றுக்
குழல்வழி நின்றுடுங் கூத்தனு மாமே,

கு - ரை : துணை மலர் - இரு திருவடி. சுழல்கின்றவாறு இன் துணைமலர் காணுள் என்பது, அலைவதனால் சகஸ்ரதளத்துக்குமேல் விளங்கும் திருவடியினை உணரமுடியவில்லை என்றபடி. தன்னுள் - தன்னிடமுள்ள ஒளியுள். தழலிடைப் புக்கிடுந் தன்னு ளிலாமல் என்பது, தன்னொளியில் நிலலாமம் அக்கினி மண்டலத்தினால் அழிகின்றனர் என்றபடி. கழல்கண்டு போம் வழி காண வல்லார்க்கு என்பது, திருவடியின் சிலம்போசையை அறிந்து அதன் வழியாகச் செல்பவருக்கு என்றபடி. குழல்வழி - சுழுமுனைவழி. குழல்வழி நின்றிடுங் கூத்தனுமாமே என்பது, சுழுமுனை நாடியில் கூத்தப் பெருமான் விளங்குவான் என்றபடி.

நாத சம்மியம் பெற்றவரிடம் காமம் இல்லை என்பதாம்.

15

755. கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர்
சாத்திரந் தன்னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள்
பார்த்திருந் துள்ளே அனுபோக நோக்கிடில்
ஆத்தனு மாகி யலர்ந்திரு மொன்றே.

கு - ரை : கூத்தன் குறி - நாதம். கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர் என்பது, நாத சம்மியம் செய்வதால் விளையும் பயன் பலவற்றையும் கண்டவர் என்றபடி. சாத்திரந் தன்னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள் என்பது, மெய்நூற் பொருளை உணர்ந்து அனுபவித்து நிற்பர்கள் என்றபடி. தலைப்பெய்தல் - கூடுதல், கிட்டுதல். பார்த்திருந்துள்ளே அனுபோக நோக்கிடில் என்பது, அவ்விதமாக உள்ளே தியானம் செய்திருப்பார்க்கு என்றபடி. ஆத்தன் - அன்பன். ஆத்தனுமாகி அலர்ந்திரும் ஒன்றே என்பது, விருப்புடையவனாகிச் சாதகனும் தானும் வேறின்றி ஏகனும் விளங்குவன் என்றபடி.

நாத சம்மியம் செய்வதால் விளையும் பயன் கூறியபடி.

16

756. *ஒன்றில் வளர்ச்சி உலப்பிலி கேளினி
நன்றென்று மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடுஞ்
சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர இருந்திடிற்
குன்றிடைப் பொன் திகழ் கூத்தனு மாமே.

* பாடபேதம் : ஒன்றில்.

கு - ரை : ஒன்றில் வளர்ச்சி உலப்பிலி என்பது, முன் மந்திரத்தில் கூறியவாறு இறைவனுடன் அநன்னியமாய்ப் பொருந்தி நிற்பவர் ஆயுள் வளரும், அழிவில்லை என்றபடி. கேளினி - கேட்பாயாக. நன்றென்று மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடும் என்பது, உலக நலம் கொண்ட பூரக ரேசக கும்பகம் ஆகியவற்றால் வாழ்நாள் குறையும் என்றபடி. முப்பது - முப்பது நாழிகை. உணர்த்தும் கால எல்லை என்க. சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர இருந்திடில் என்பது, அவ்வாறு

பூரக ரேசக கும்பகமற்று முப்பது நாழிகை சமாதி செய்யின் என்றபடி. குன்றிடைப் பொந்திகழ் கூத்தனுமாமே என்பது, சகஸ்ரதளத்திலுள்ள பொன்னெளியில் கூத்தன் விளங்குவான் என்றபடி.

இறைவனோடு முப்பது நாழிகையும் பொருத்தியிருந்தால் ஆயுள் நீடிக்கும் என்பதாம். 17

757. கூத்தவன் ஒன்றிடுங் கூர்மை அறிந்தங்கே
ஏத்துவர் பத்தினில் எண்டிசை தோன்றிடப்
பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமரை நோக்கிடிற்
சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்ய லாமே.

கு - ரை : கூத்தவன் ஒன்றிடுங் கூர்மை அறிந்து என்பது, கூத்தை உடலில் நடத்தும் பிராணன் குக்குமமாக அடங்கும் நிலையை அறிந்து என்றபடி. பத்து - அ+உ. எண் திசை - சிரசைச் சுற்றி யுள்ள எட்டு திசையிலும் விளங்கும் அஷ்டதள கமலம். அங்கே ஏத்துவர் பத்தினில் எண்டிசை தோன்றிட என்பது, அகர உகரத்தைப் பொருத்தி அஷ்டதள கமலத்தை விளங்கச் செய்வர் என்றபடி. பதுமர் - அஷ்டதள கமலத்தில் விளங்கும் சிவன். பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமரை நோக்கிடிற் என்பது, அஷ்டதள கமலத்தில் விளங்கும் சிவனைக் கண்டவர் என்றபடி. சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்யலாமே என்பது, எடுத்த உடலில் சொல்லப்பெற்ற நூருண்டு காலம் வாழலாம் என்றபடி.

பிராணன் ஒடுங்கும் நிலையை உணர்ந்து அஷ்டதள கமலத்தில் விளங்கும் சிவனைக் கண்டவர் நூருண்டு வாழலாம் என்பதாம். 18

758. சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர்
காத்துடல் ஆயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள்
சேர்த்துடல் ஆயிரஞ் சேர இருந்தவர்
மூத்துடன் கோடி யுகமது வாமே.

கு - ரை : சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர் என்பது, சொல்லப்பெற்ற நூருண்டு கூடியவர் என்றபடி. காத்துடல் ஆயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள் என்பது, இவ்வுடலையே ஆயிரம் ஆண்டு கட்டுக்குடியாத வண்ணம் காப்பார்கள் என்றபடி. சேர்த்துடல் ஆயிரஞ் சேர இருந்தவர் என்பது, இவ் வண்ணம் உடம்போடு கூடி ஆயிரம் ஆண்டு வாழ்ந்தவர் என்றபடி. மூத்துடன் கோடி யுகமது வாமே என்பது, பல யுகம் அறிவான் முதிர்ந்து வாழலாம் என்றபடி.

ஒன்றியிருந்தவர் பல காலம் வாழலாம் என்பதாம். 19

759. உகங்கோடி கண்டும் ஓசிவற நின்று
அகங்கோடி கண்டு ளயர்வறக் காண்பர்கள்
சிவங்கோடி விட்டுச் செறிய இருந்தங்
குக்கோடி கண்டங் குயருறு வாரே.

கு - ரை : ஓசிதல் - தளர்தல். உகங்கோடி கண்டும் ஓசிவற நின்று என்பது, அங்ஙனம் பல நாட்களைக் கண்டு தளர்ச்சியின்றி இருந்து என்றபடி. அயர்வு - மறப்பு. அகங்கோடி கண்டுள் அயர்வறக் காண்பர்கள் என்பது, மனத்தால் முடிந்த பொருளாகிய சிவத்தை எண்ணி இடையறாது தியானிப்பவர் என்றபடி. சிவங்கோடி விட்டுச் செறிய இருந்து அங்கு என்பது, சிவம் என்றும் தான் என்றும் இரண்டாக அறியாமல் ஏகமாய் உணர்ந்து அங்கே உறைந்து என்றபடி. உகங்கோடி கண்டு உயர் உறுவாரே என்பது, நீண்ட காலம் வாழ்ந்து உயர்வினை அடைவார் என்றபடி.

நீண்ட காலம் தியானத்தில் பொருந்தியிருப்பவர் சிவமாந்தன்மை எய்துவர் என்பதாம். 20

760. உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப்
பயனுறு வார்பலர் தாமறி யாமற்
செயலுறு வார்சிலர் சிந்தையி லாமற்
கயலுறு கண்ணியைக் காணகி லாரே.

கு - ரை : உயருறுவார் உலகத்தொடுங் கூடிப் பயனுறுவார் என்பது, இங்ஙனம் சிவமாந்தன்மை எய்தியவரே உலகத்தொடுங் கூடிய பயனை அடைந்தவராவர் என்றபடி. பலர் தாமறியாமல் செயலுறுவார் என்பது, பலர் இவ்வுண்மையை அறிந்துகொள்ள மாட்டாமையால் கன்மங்களை மேலும் மேலும் ஈட்டுவாராயினர் என்றபடி. சிலர் கயலுறு கண்ணியைக் காணகிலாரே என்பது, சிலர் இத்தகைய பேற்றை அடைய வேண்டும் என்ற விருப்பம் இல்லாமையால் மீன் போன்ற கண்ணியுடைய பராசத்தியை அறியாதவராயினர் என்றபடி. கயலுறு கண்ணி - மீன் போன்று எப்போதும் இமைக்காது காக்கும் பராசத்தி.

கண்ணில் விளங்கும் பராசத்தியைக் காணாமையால் உலகத்தொடுங் கூடிப் பயனுறும் வழியை அறியாதவராயினர் என்பதாம். 21

761. காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்கள்
நாணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள்
காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெலாங்
காணகி லாமற் கழிகின்ற வாரே.

கு - ரை : காணகிலாதார் கழிந்தோடிப் போவர்கள் என்பது, பரையொளியைப் பெருதவர் பிறவிப் பயன் எய்தாது வினே கழிவர் என்றபடி. பிறவிப் பயனுவது, தான் உயர்வதோடு பிறரும் உயரும்படி செய்தல். நாணகிலாதார் நயம் பேசிவிடுவர்கள் என்பது, நாணம் இல்லாதவர் அனுபவமின்றிச் சாத்திர நயங்களைப் பேசுவர் என்றபடி. கழிந்த பொருள் - தத்துவங்கள் முதலிய. கழிந்த பொருளெலாங் காணகிலாமற் கழிகின்றவாரே என்பது, தத்துவப் பொருளைக் காண

முடியாமையால் சேவை செய்யாது விலகிவிடுகின்றனர் என்றபடி. பராசத்தியால் திவ்விய திருஷ்டி பெருதவர் உலகத் தொடர்பு அறுபட்டு இலயமடைந்துவிடுவர் என்க.

திவ்விய திருஷ்டி யுடையோரே சர்வஞ்ஞத்துவம் பெற்று உலகுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்பதாம். 22

762. கழிகின்ற அப்பொருள் காணாகி லாதார்
கழிகின்ற அப்பொருள் காணலு மாகுங்
கழிகின்ற வுள்ளே கருத்துற நோக்கிற்
கழியாத அப்பொருள் காணலு மாமே.

கு - ரை : கழிகின்ற அப்பொருள் காணாகிலாதார் என்பது, பந்தப்படுத்தும் உலகப் பொருளைக் புறக்கண்ணால் காணாதவர் என்றபடி. கழிகின்ற அப்பொருள் காணலுமாகும் என்பது, நீங்குகின்ற அப்பொருளின் தன்மையை அகக் கண்ணால் அறியமுடியும் என்றபடி. சாந்தியதீதை கலையில் உள்ளவர் மேல்நிலையில் இருப்பவராதலின், அம்மண்டலங்களுக்குக் கீழாகவுள்ள எம்மண்டல அறிவை யும் அறிய வல்லவராவர் என்க. கழிகின்றவுள்ளே கருத்துற நோக்கில் என்பது, நீங்குகின்ற பொருளின் உள்ளே மன ஒருமைப்பாட்டுடன் பார்த்தால் என்றபடி. கழியாத அப்பொருள் காணலுமாமே என்பது, எப்பொருளிலும் இருந்து நீங்காத சிவனைத் தரிசிக்கவும் கூடும் என்றபடி.

சர்வஞ்ஞத்துவம் பெற்றவர் கீழ்நிலையிலுள்ளவற்றையும், மேல்நிலையிலுள்ளவற்றையும் அறியவல்லவர் என்பதாம். 23

763. கண்ணன் பிறப்பிலி காணந்தி யாயுள்ளே
எண்ணுந் திசையுடன் ஏகாந்த னாயிடுந்
திண்ணென் றிருக்குஞ் சிவகதி யாநிற்கும்
நண்ணும் பதமிது நாடவல் லார்கட்கே.

கு - ரை : கண்ணன் பிறப்பிலி காணந்தி ஆய்உள்ளே என்பது, முக்கண்ணையுடையவனும் பிறப்பில்லாதவனும் குருவானவனும் ஆகிய இறைவனை உயிரிலுள்ளாக ஆராய்ந்து காண்க என்றபடி. எண்ணுந் திசையுடன் ஏகாந்தனாயிடும் என்பது, எண்ணப்பட்ட பத்து திக்குகளில் இருப்பதோடு தனித்தும் உள்ளது புலப்படும் என்றபடி. திண்ணென்றிருக்குஞ் சிவகதியா நிற்கும் என்பது, உறுதியைத் தரும் சிவகதி கிட்டும் என்றபடி. சிவகதியாவது, உயிர்களுக்கு உய்வினைத் தரும் சிவசத்தியாம். நண்ணும் பதமிது நாடவல்லார்கட்கே என்பது, ஆராயவல்ல யோகியர்க்கு அடையும் பயன் இதுவேயாம் என்றபடி.

சிவனும் சிவனோடு பொருந்துவதால் தனி வியக்தியில்லாது வியாபகம் பெறும் என்பதாம். 24

764. நாடவல் லார்க்கு நமனில்லை கேடில்லை
நாடவல் லார்கள் நரபதி யாய்நிற்பர்
தேடவல் லார்கள் தெரிந்த பொருளிது
கூடவல் லார்கட்குக் கூறலு மாமே.

கு - ரை : நாடவல்லார் - அகநோக்குடையார். நரபதி - சிவர் தலைவன். சதாசிவர் முதலியோர். அகநோக்குடையவர் அழியா நிலை எய்துவர் என்க. தேடவல்லார்கள் தெரிந்த பொருளிது என்பது, ஆராய வல்லவர்கள் கண்ட உண்மை இதுவாம் என்றபடி. கூட வல்லார்கட்குக் கூறலுமாமே என்பது, சிவனுடன் கூடும் தகுதியுடையோர்க்குச் சொல்லவும் கூடும் என்றபடி.

தகுதியுடையவர்க்கு இவ்வியோகத்தை உபதேசிக்கலாம் என்பதாம்,
25

765. கூறும் பொருளி தகார வுகாரங்கள்
தேறும் பொருளிது சிந்தையுள் நின்றிடக்
கூறு மகாரங் குழல்வழி யோடிட
ஆறும் அமர்ந்திடும் அண்ணலு மாமே.

கு - ரை : கூறும் பொருளிதகார வுகாரங்கள் என்பது, தகுதியுள்ள சீடருக்கு உணர்த்த வேண்டிய பொருள் அகார உகாரமாம் என்றபடி. தேறும் பொருளிது சிந்தையுள் நின்றிட என்பது, தெளியும் அகார உகாரங்கள் மனத்தில் நிலைபெற்றால் என்றபடி. கூறு மகாரங் குழல்வழியோடிட என்பது, உணர்த்தும் மகாரம் சுழுமுனையாகிய குழலின் வழியே உயரச்சென்று நாதமாக அமைய என்றபடி. தீவிர பக்குவிகளுக்கு அகண்டாகார சிவன் யாதொரு மந்திரமின்றி அகரமான இடது கண்ணையும் உகரமான வலது கண்ணையும் பொருத்தும் நிலையில் மகாரம் ஆகிய அக்கினிநாதமாக வெளிப்படும் என்க. ஆறும் அமர்ந்திடும் அண்ணலுமாமே என்பது, மாயையின் காரியமான ஆறு ஆதாரங்களும் சேட்டையற்றுச் சிவமும் விளங்கித் தோன்றும் என்றபடி. நாதமாக வெளிப்பட்ட பிறகு மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களில் கீழ்முகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த சத்திநிலை மாறி மேல்முகமாக ஓடி சகஸ்ரதளம் அமைந்து சிவன் சத்தி ஆன்மா வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் என்க.

இப்பயிற்சியால்-அண்ணல் சிரசில் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவான் என்பதாம்.
26

766. அண்ணல் இருப்பிட மாறும் அறிகிலர்
அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வார்களுக்
கண்ணல் அழிவின்றி உள்ளே அமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணில் அவனிவ னாகுமே.

கு - னை : அண்ணல் இருப்பிடம் யாரும் அறியாமையாவது, சிவன் ஓளி ஒளி மயமாய் இருப்பதை அறியாமையாம். அண்ணல் உள்ளே அமர்ந்தலாவது, ஓளி ஒளியினைப் பெற்றவர்க்குச் சிவன் சிந்தையை விட்டு நீங்காதிருத்தல். 'என் சிந்தையுள் ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே' என்பது திருவாசகம். அவனிவ னாதலாவது, சிவமே தானாதல். சிவனை உள்ளத்தில் காண்பவர் சிவமே யாவர் என்க.

அண்ணலை இடைவிடாது சிந்திப்பவர் சிவமாவர் என்பதாம். 27

767. அவனிவ னாகும் பரிசுறி வாரில்லை
அவனிவ னாகும் பரிசுது கேள்நீ
அவனிவ னேசை ஒளியினுள் ஒன்றிடும்
அவனிவன் வட்டம் தாகிநின் ருனே.

கு - னை : அவனிவனாகும் பரிசாவது, சிவன் தானும் தன்மை. அவன் இவன் ஓசை ஒளியினுள் ஒன்றிடும் என்பது, சிவன் ஆன்மாவின் குக்கும் வாக்கிலும் குக்கும் ஒளியிலும் பொருந்தும் என்றபடி. சிவனுடைய சகஸ்ரதளத்தில் குக்குமை பைசந்தி முதலிய வாக்கு ரூபமாகவும், நிவிர்த்தியாதி கலை ரூபமாகவும், இந்திகையாதி சிவகலை ரூபமாகவும் விளங்கும் என்க. வட்டம் - ஆகாயம். அவனிவன் வட்டமதாகி நின்றானே என்பது, சிவன் இவனது ஆகாயக் கூற்றில் விளங்குவான் என்றபடி.

சிவன் சிவனிடம் ஒளி ஒளியாய்ப் பொருந்தியிருப்பான் என்பதாம். 28

768. வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடும் உம்முளே
சிட்டன் இருப்பிடஞ் சேர அறிகிலீர்
ஒட்டி யிருந்துள் உபாயம் உணர்ந்திடக்
கட்டி யிருப்பிடங் காணலு மாகுமே.

கு - னை : வட்டங்கள் ஏழு - ஆறு ஆதாரங்களும் சகஸ்ரதளமும் ஆகிய ஏழு. மலர்தல் - விளங்குதல். சிட்டன் - மேன்மையுடையவன், சிவன். உள் உபாயம் உணர்ந்தலாவது, விந்து நாதங்களில் வெளிப் படுதலை அறிதல். கட்டி - கருப்பங்கட்டி போன்ற இறைவன்.

சகஸ்ரதளம் விரிந்தபோது சிவன் விந்து நாதங்களில் விளங்குவான் என்பதாம். 29

769. காணலு மாகும் பிரமன் அரியென்று
காணலு மாகுங் கறைக்கண்டன் ஈசனைக்
காணலு மாகுஞ் சதாசிவ சத்தியுங்
காணலு மாகுங் கலந்துடன் வைத்ததே.

கு - ரை : காணுதலாவது, முன்னே கூறிய உபாயத்தால் காணுதல். கறைக்கண்டன் - நிலகண்டன். இங்கு உருத்திர மூர்த்தியைக் கொள்க. ஈசன் - மகேசுவரன். பிரமன் முதலாய ஐவரையும் உபாயம் அறிந்தோர் காண்பர் என்க. கலந்துடன் வைத்ததே என்பது, பிரமனடியார் உடலிலும் உயிரிலும் கலந்து இயக்குகின்றனர் என்றபடி.

உபாயம் அறிந்தோர் ஆதார மூர்த்திகளைக் காண்பர் என்பதாம். 30

15. ஆயுள் பரிட்சை

770. வைத்தகை சென்னியில் நேரிதாய்த் தோன்றிடில்
உத்தம மிக்கிடில் ஓராறு திங்களா
மத்த மிகுத்திட் டிரட்டிய தாயிடில்
நித்தல் உயிர்க்கொரு திங்களில் ஓசையே.

கு - ரை : வைத்தகை சென்னியில் நேரிதாய்த் தோன்றிடில் உத்தமம் என்பது, தலையில் அமைந்த கை பருத்துமின்றிச் சிறுத்துமின்றி அளவாய்த் தோன்றினால் நன்மையாம் என்றபடி. மிக்கிடில் - ஓராறு திங்களாம் என்பது, பெருத்துத் தோன்றினால் ஆறு மாதங்களில் இறப்பு உண்டாம் என்றபடி. அத்தம் - கை. நித்தல் - நித்தலும், எந்நாளும். ஓசை - பிராணன். பிராண இயக்கத்தினால் அமையும் ஓசையை ஓசை என்றே கூறியபடி. அத்த மிகுத்திட் டிரட்டியதாயிடில் நித்தல் உயிர்க்கொரு திங்களில் ஓசையே என்பது, கையானது இரண்டு பங்கு பருத்துத் தோன்றினால் ஒரு மாதத்துக்குள் இறப்பாம் என்றபடி.

ஆயுளை அறிகின்ற முறை கூறியவாறு.

1

771. ஓசையும் ஈசனும் ஒக்கும் உணர்வின்கண்
ஓசை யிறந்தவர் ஈசனை உள்குவர்
ஓசை யிறந்தவர் நெஞ்சினுள் ஈசனும்
ஓசை யுணர்ந்த வுணர்விது வாமே.

கு - ரை : ஓசையும் ஈசனும் ஒக்கும் உணர்வின்கண் என்பது, உள்ளத்தில் உண்டாகும் சூக்குமை முதலான வாக்குகள் ஈசனோடு ஒப்பானவையாகும் என்றபடி. இதனையே நாதம் என்பர். ஓசை யிறந்தவர் ஈசனை உள்குவர் என்பது, நாதத்தைக் கடந்தவர் ஈசனை நினைந்து நாதாந்தத்தில் இருப்பர் என்றபடி. ஓசையிறந்தவர் நெஞ்சினுள் ஈசனும் என்பது, நாதாந்தத்தில் இருப்பவர் நெஞ்சில் என்றபடி. ஓசை யுணர்ந்த உணர்விதுவாமே என்பது, ஓசையால் உணர்ந்த உணர்வாக விளங்குவான் என்றபடி.

சீவன் ஓளியுடனும் சூக்குமை வாக்குடனும் விளங்கி வியாபகத் தன்மையைப் பெற்று நின்ற நிலை நாதாந்தப் பேறு என்பதாம். 2

772. ஆமே அழிகின்ற வாயுவை நோக்கிடில்
நாமே உறைகின்ற நன்மை யளித்திடும்
பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்திடுந்
தாமே உலகில் தலைவனு மாமே.

கு - ரா : அழிகின்ற வாயுவாவது, உண்ணாக்குக்கு மேலுள்ள நான்கு விரற்கடை தொழிற்படாமையின் கழிகின்ற வாயு. ஆமே அழிகின்ற வாயுவை நோக்கிடில் என்பது, அழிகின்ற நாலங்குல வாயுவைக் கண்டு அழியாமல் பொருந்துபடி செய்யின் என்றபடி. அழியாமல் செய்தலாவது, நாதத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டவர்க்கு உண்ணாக்குக்கு மேலுள்ள அடைத்த பிரதேசம் சிறிது சிறிதாகத் திறந்து சுவாசம் பிரமரந்திரம் நோக்கிப் பாய்வதால் நான்கு விரற்கடை கூடும் என்க. நாமே உறைகின்ற நன்மையளித்திடும் என்பது, உண்ணாக்குக்கு மேல் அமையும் சகஸ்ரதளம் தொழிற்படத் தொடங்கி நன்மையைச் செய்யும் என்றபடி. பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்திடும் என்பது, சகஸ்ரதளத்தில் தங்கும் ஞானம் நிலை பெறும் என்றபடி. உலகவர் பஞ்சேந்திரியங்களால் பெறும் அறிவு, ஞானியர் உடம்பைக் கடந்து பெறும் அறிவு என்பதை அறிக. தாமே யுலகில் தலைவனுமாமே என்பது, அவ்விதம் ஞானம் பெற்றவரே உலகத் தலைவனாவர் என்றபடி. இவர் உடலறிவுடன் கூடியவரைத் தம் விருப்பப்படி செலுத்த முடியும் என்க.

பிராணனை அழியாது காத்தால் தலைவனாகலாம் என்பதாம்.

3

773. தலைவ னிடம்வலஞ் சாதிப்பார் இல்லை
தலைவ னிடம்வல மாயிடில் தையல்
உலைவ னிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சில்
தலைவ னிடம்வலந் தன்வழி நூறே.

கு - ரா : இடம் - இடக்கண், சிவன், உணர்வு. வலம் - வலக்கண், சத்தி, ஓளி. தலைவன் இடம்வலஞ் சாதிப்பார் இல்லை என்பது, தலைவன் வாழ்கின்ற இடது கண் பார்வையை வலது கண் பார்வையோடு பொருத்தும் வகை அறிவார் இல்லை என்றபடி. பொருத்தும் வகையாவது இடக்கண்ணை வலக் கண்ணுக்குமேல் நோக்குதல். தலைவன் இடம்வல மாயிடில் தையல் என்பது, இடக்கண்ணை வலக்கண்ணோடு பொருத்தினால் சத்தியாகிய ஓளி விளங்கும் என்றபடி. 'பூவல மதளிற் பொலிந்திளி தருளி' என்பது திருவாசகம் கீர்த்தித் திருவகவல். ஐந்து - ஞானேந்திரியம் ஐந்து. தலைவன் இடம்வலந் தன்வழி யஞ்சில் என்பது, இச் சாதகத்தால் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் தன்வழிப் பட்டமையின் என்றபடி. ஓளியில் திளைத்திருப்பவர் இந்திரியம் வயம் மயங்கி இரார் என்க. தன்வழி நூறே என்பது, இவரது வாழ்நாள் நூறுண்டு ஆகும் என்றபடி. இந்திரியச் சேட்டையின்மையின் வாழ்நாள் குறைவுபடாது என்க.

குரு காட்டிய வழியில் தலைவனை வலமாகவும் தலைவியை இடமாகவும் மாற்றுவதால் நூருண்டு வாழக்கூடிய காலத்தைப் பெறலாம் என்பதாம். 4

774. ஏறிய வாறினில் எண்பது சென்றிடுந்
தேறிய ஏழிற் சிறக்கும் வகையெண்ணில்
ஆறொரு பத்தாய் அமர்ந்த இரண்டையுந்
தேறியே நின்று தெளியிவ் வகையே.

கு - ரை : ஆறு - ஆறு விரற்கடை. ஏறிய ஆறினில் எண்பது சென்றிடும் என்பது, ஆறு விரற்கடை அளவு சுவாசம் வெளியேறினால் எண்பது ஆண்டு வாழலாம் என்றபடி. தேறிய ஏழிற் சிறக்கும் வகையெண்ணில் ஆறொருபத்தாய் என்பது, ஏழு விரற்கடை அளவு சுவாசம் வெளிப்படுவதை எண்ணில் அறுபது ஆண்டாம் என்றபடி. அமர்ந்த இரண்டையும் தேறியே நின்று தெளியிவ் வகையே என்பது, இடநாடி பிங்கலை நாடி என்றவைகளையும் அவைகளில் அமையும் சுழுமுனையும் அறிந்து தெளிவாயாக என்றபடி.

சுவாச அளவு நீடிப்பதில் ஆயுள் குறைவும், சுவாச அளவு குறைவதில் ஆயுள் நீடிப்பும் உண்டாம் என்பதாம். 5

775. இவ்வகை எட்டும் இடம்பெற ஓடிடில்
அவ்வகை ஐம்பதே யென்ன அறியலாஞ்
செவ்வகை ஒன்பதுஞ் சேரவே நின்றிடிந்
முவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே.

கு - ரை : இவ்வகை எட்டும் இடம் பெற ஓடிடில் என்பது, இவ்வகை எட்டு விரலளவு நீண்டு இயங்குமாயின் என்றபடி. அவ்வகை ஐம்பதே யென்ன அறியலாம் என்பது, அவ்வகை ஆயுள் ஐம்பது ஆண்டு என அறியலாம் என்றபடி. செவ்வகை ஒன்பதுஞ் சேரவே நின்றிடிந் முப்பத்து மூன்றே என்பது, செம்மையாக ஒன்பது விரலளவு சுவாசம் சேர இயங்குமாயின் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளாம் என்றபடி. முவ்வகையாம் அது என்பது, சுழுமுனையில் ஏறிச் சுழுமுனையில் இறங்குவதில் சோம சூரியாக்கினியாகிய மூன்று தன்மையும் பொருந்தியதாகும் என்றபடி.

மேலும் ஆயுள் அளவு கணக்கிடும் முறை கூறியவாறு. 6

776. மும்மூன்றும் ஒன்றும் முடிவுற நின்றிடில்
எண்மூன்றும் நாலும் இடவகை யாய்நிற்கும்
ஐம்மூன்றும் ஓடி அகலவே நின்றிடிந்
பன்மூன்றொ டிராறு பார்க்கலு மாமே.

கு - ரை : மும்மூன்றும் ஒன்றும் முடிவுற நின்றிடில் என்பது, பத்து விரலளவு சுவாசம் முடிவுபெற நின்றிடில் என்றபடி. எண்

மூன்றாம் நாலும் இடவகையாய் நிற்கும் என்பது, இருபத்தெட்டு ஆண்டுகள் வாழலாம் என்றபடி. ஐம் மூன்றாம் ஓடி அகலவே நின்றுபடி என்பது, பதினைந்து விரலளவு ஓடி நிற்குமாயின் என்றபடி. பன்மூன்றோடு ஈராறு பார்க்கலு மாமே என்பது, இருபத்தைந்து ஆண்டு வாழலாம் என்றபடி.

இதுவும் ஆயுளளவு முறை கூறியபடி

7

777. பார்க்கலு மாகும் பகல்முப் பதுமாகில்
ஆக்கலு மாகுமவ் வாறிரண் டுள்ளிட்டுப்
போக்கலு மாகும் புகலற ஒன்றெனில்
தேக்கலு மாகுந் திருத்திய பத்தே.

கு - ணா : முப்பது - முப்பது நாழிகை. பகல் முப்பதும் இரவு முப்பதுமாக ஒரு நாளைக்கு அறுபது நாழிகை என்க. இரண்டு - 2, சூரியன். அல்லது ஆறிரண்டு என்று கொண்டால் பன்னிரண்டு இராசிகளில் சஞ்சரிக்கும் சூரியன் என்றும் கொள்ளலாம். பகல் முப்பதுமாகில் ஆக்கலுமாகு மவ்வா றிரண்டுள்ளிட்டு என்பது, பகல் முப்பது நாழிகையும் சூரியனைச் சந்திரன் பகுதியில் சேர்த்து நிற்பா யாகில் சிரசில் ஈசான திக்கில் உணர்வு பெறலாம் என்றபடி. அஃதா வது, வலது கண்ணிலுள்ள அறிவான சூரியனை இடது கண்ணி லுள்ள உணர்வான சந்திரனோடு பொருத்தினால் எட்டாவது திக்காகிய ஈசானத்தில் உணர்வு விளங்கும் என்க. ஒன்று - சுழுமுனை. போக்கலு மாகும் புகலற ஒன்றெனில் என்பது, சுழுமுனையில் சுவாசம் போதலைச் சாதிக்கலாம் என்றபடி. சிரசில் எட்டாவது திக்காகிய ஈசானத்தில் விளங்கிய உணர்வு பிரமப்புழையை நோக்கிக் கிரகைத் தாண்டியபோது விரிந்த சகஸ்ரதளம் அமையும் என்க. பத்து - அகரம் உகரம். தேக்கலு மாகுந் திருத்திய பத்தே என்பது, இதனால் அகர உகரமாகிய இரு கலையும் செம்மையுற்றுப் பத்து ஆகிய அக்கினி கலை விளங்கும் என்றபடி. சகஸ்ரதளம் அமைந்தபோது தொழிற்படுவது அக்கினி கலைதான் என்க. பார்க்கலு மாகும் என்பது, இதனைப் பார்க்கக் கூடும் என்றபடி.

உணர்வாகிய சந்திரனில் அறிவாகிய சூரியன் பதிவுறுவதில் சீவனி டம் அக்கினி கலையாகிய சுழுமுனை விளங்கும் என்பதாம். 8

778. ஏயிரு நாளும் இயல்புற ஓடிடிற்
பாயிரு நாலும் பகையற நின்றிடும்
தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடில்
ஆயுரு வாறென் றளக்கலு மாமே.

கு - ணா : ஏயிரு நாளும் இயல்புற ஓடிடில் என்பது, முன் கூறிய படி பொருத்திய இரு நாட்களிலும் சுழுமுனை ஓடில் என்றபடி. இரு

நால் - எட்டு, அ, சந்திரன். பாயிரு நாலும் பகையற நின்றிடும் என்பது, கீழ் நோக்குதலையுடைய அபானன் வியாபகமான சந்திரனும் சிவனுக்குப் பகையாக இல்லாமல் உதவுவான் என்றபடி. கீழ்நோக்கு தலையுடைய உணர்வு மயமான சந்திரனே காமகாரியத்தில் ஈடுபடச் செய்து அழிவிடாத தருவான் என்க. இவ்வுணர்வே சிவசிந்தனையால் மாற்றம் அமைந்தபோது சிரசில் விளங்கி இன்பத்தைத் தருமாம். மூன்று - மூன்று நாட்கள். தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடல் என்பது, இவ்வாறு கீழ்நோக்கும் சக்தியைக் குறைத்து மூன்று நாட்கள் நிலைபெறில் என்றபடி. இதனால் காமகாரியச் செயல் குறைந்து விந்து செயல் உண்டாம் என்க. ஆயுருவாரென் றளக்கலு மாமே என்பது, ஆயுள் நீடிக்கும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? என்றபடி.

பிராணன் அபானன் ஒத்துச் சுழுமுனையில் ஓடியில் ஆயுள் பெருகும் என்பதாம். 9

779. அளக்கும் வகைநாலும் அவ்வழியே ஓடில்
விளக்கும் ஒருநாலு மெய்ப்பட நிற்கும்
துளக்கும் வகையைந்தும் தூய்நெறி ஓடில்
களக்க மறமூன்றிற் காணலு மாமே.

கு - ரை : அளக்கும் வகை - சந்திர மண்டலம் விளங்கிப் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகிய மூவரையும் கீழ்ப்படுத்திய வழி. அளக்கும் வகைநாலும் அவ்வழியே ஓடில் என்பது, இங்ஙனம் அளக்கும் வகையால் நான்கு நாட்கள் சுழுமுனை வழியிலே பிராணன் இயங்கினால் என்றபடி. விளக்கும் ஒருநாலு மெய்ப்பட நிற்கும் என்பது, விளக்கத்தைச் செய்யும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்துவாகிய நான்கும் உண்மையாகக் காணலாம் என்றபடி. மூவரது செயல் நீங்கியபோது விளங்குவன இந்த நான்குமேயாம் என்க. இவை நான்கும் உடலில் பொருந்தி உண்மையில் நிலைபெறுவனவாகும். துளக்குதல் - விளக்குதல். துளக்கும் வகையைந்துந் தூய்நெறி ஓடில் என்பது, விளக்கமான முறையில் ஐந்து நாட்கள் தூய்மையான இவ்வழியில் ஓடுமாயின் என்றபடி. களக்கம் - குற்றம். களக்கமற மூன்றிற் காணலுமாமே என்பது, களங்கமின்றிச் சிவம் சத்தி ஆன்மாவாகிய மூன்றையும் காணலாம் என்றபடி. உடலைத் தாண்டியபோது விளங்குவது இம்மூன்றேயாம் என்க.

சுழுமுனையில் நிற்பதால் உண்டாகும் பயன் கூறியவாறு. 10

780. காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடிந்
காணலு மாகுங் கலந்த இரண்டையும்
காணலு மாகுங் கலப்பற மூவைந்தேற்
காணலு மாகுங் கருத்துற ஒன்றே.

கு - னை : காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடில் என்பது, முன்னே விளக்கியபடி பத்து நாட்கள் சுழுமுனை அறிவு பதிந்தவர்க்கு என்றபடி. கலந்த இரண்டு - ஆன்மாவுடன் பொருந்திய சிவசத்திகள். காணலு மாகுங் கலந்த இரண்டையும் என்பது, தன்னுடன் பொருந்தியுள்ள சிவன் சத்தியை அறியலாம் என்றபடி. கலப்பறக் காணுதல் - பிரித் தறிய வொண்ணாது பார்த்தல். காணலு மாகுங் கலப்பற மூவைந்தேல் என்பது, அவ்வண்ணம் கலந்த தன்மையையும் விட்டுப் பதினைந்து நாட்கள் சுழுமுனை அறிவில் பொருந்தியவர் என்றபடி. காணலுமாகுங் கருத்துற ஒன்றே என்பது, சிவம் ஒன்றையே எண்ணத்தில் காண்பர் என்றபடி.

சுழுமுனை அறிவு பொருந்தியிருப்பவர் சிவனைக் காண்பர் என்ப தாம். 11

781. கருதும் இருபதிற் காண ஆ ருகும்
கருதிய ஐயைந்திற் காண்பது மூன்றும்
கருதும் இருப துடனாறு காணிற்
கருதும் இரண்டெனக் காட்டலு மாமே.

கு - னை : கருதும் இருபதிற் காண ஆ ருகும் என்பது, கருதப் படுகின்ற இருபது நாட்கள் இயங்கினால் ஆகாயக் கூறிலிருந்து ஆரு தாரங்கள் அறியப்படும் என்றபடி. ஆகாயம் ஒன்றே ஐந்தாகவும், அவை பூதாகாயம் குணமய ஆகாயம் குணரகித ஆகாயம் மகாகுரிய ஆகாயம் சிதாகாயம் என்றும், அவற்றில் பூதாகாயத்தில் பிரமனும் குணமய ஆகா யத்தில் விஷ்ணுவும் குணரகித ஆகாயத்தில் உருத்திரனும் மகாகுரிய ஆகாயத்தில் மகேசுவரனும் சிதாகாயத்தில் சதாசிவமும் தொழிற்படுவர் என்றும் கூறுவர். ஞானி சிவத்தை நினைத்தபோது இவ்வைவரின் தொழில் மாறி மேல் நிலையிலுள்ள பஞ்சப் பிரமங்களாகிய சத்தியோசாதர் வாமதேவர் அகோரர் தற்புருடர் ஈசானர் ஆகியோர் ஆட்சி சிறப்புறு கின்றது. இவ்விதம் இயங்கும்போது ஆகாயக் கூறலான ஆதாரங்கள் உடலை விட்டுக் கடந்து ஒரு முழம் நீண்டு தொழிற்பட்டு ஆகாயக் கூறை நன்கு உரைமுடியும் என்க. மேலும், ஆகாயம் உள்ளும் புறம்பும் பஞ்சிகரண நியாயப்படி கலந்து ஆகாயக் கூறில் சிறப்புற்றி ருக்கும் என்பதையும் அறிக. கருதிய ஐயைந்திற் காண்பது மூன்றும் என்பது, இருபத்தைந்து நாட்கள் இயங்கினால் பூதாகாயம் குண காயம் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு தேயுவாயு ஆகாயம் விளங்கும் என்றபடி. குணரகித ஆகாயம் விளங்கும் என்க. கருதும் இருபதுடன் ஆறு காணிற் கருதும் இரண்டெனக் காட்டலுமாமே என்பது, மேலும் இருபத் தாறு நாட்கள் இயங்கினால் தேயு ஆகாயம் சிறப்புறும் என்றபடி. தேயு ஆகாயம் பெற்றவர் ஒளி உருவில் உலாவலாம் என்க. (அதற்கு மேல் சிதாகாயம் சென்றவர் யாவரது கருத்தையும் அறியலாம்.)

சுழுமுனையில் பொருந்தியிருப்பவர் ஆகாயக் கூறில் விளங்கி எங்கும் செல்லவும் எவற்றையும் அறியவும் முடியும் என்பதாம். 12

782 காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில்
காட்டலு மாகுங் கலந்தெழும் ஒன்றெனக்
காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தெட்டிற்
காட்டலு மாகுங் கலந்தந ரைந்தே.

கு - னை : ஒன்று - சிவம். காட்டலுமாகுங் கலந்திருபத்தேழில்... கலந்தெழும் ஒன்றென என்பது, இருபத்தேழு நாட்கள் இருப்பின் சோதி வடிவாகிய சிவத்தைப் பிறர்க்கு உணர்த்தலாம் என்றபடி. ஈரைந்து - 5, ஆன்மா. காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தெட்டிற் .. கலந்த ஈரைந்தே என்பது, இருபத்தெட்டு நாளில் பத்தாவது நிலை யான ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் ஆன்மாவைப் பிறர்க்கு உணர்த்தல் கூடும் என்றபடி.

காலம் அதிகமாகச் சுழுமுனையில் பொருந்தியிருந்தால் சிவனையும் ஆன்மாவையும் பிறர்க்குக் காட்டலாம் என்பதாம். 13

783. ஈரைந்தும் ஐந்தும் இருமூன்றும் எட்டுக்கும்
பாரஞ்சி நின்ற பகைபத்து நாளாகும்
வாரஞ்செய் கின்ற வகையாறஞ் சாமாகில்
ஓரஞ்சொ டொன்றென் றெனவொன்று நாளே.

கு - னை : ஈ ரை ந் து ம் ஐ ந் து ம் இருமூன்றும் எட்டு - $10+5+6+8=29$ நாட்கள். பாரஞ்சி நின்ற பகைபத்து நாளாகும் என்பது, 29 நாட்களும் உலகோர் வருந்தும்படியாகப் பகையைச் செய்கின்ற நாட்கள் யோகியர்க்குப் பத்து நாட்கள் போலத் தோன்றும் என்றபடி. உலகோர் துன்பத்துடன் பொருந்தியுள்ளமையால் காலம் நீடிப்பதாகவும், யோகியர் இன்ப நிலையில் உள்ளமையால் குறைவதாகவும் தோன்றுகின்றது என்க. வாரம் - அன்பு. ஆறைந்து - முப்பது, ஓரஞ்சொ டொன்றென்று - $5+1+1=7$ நாட்கள். ஒன்றும் நாள் - பொருந்தும் நாள். வாரஞ் செய்கின்ற வகையாறஞ் சாமாகில் ஓரஞ்சொ டொன்றென் றென ஒன்றும் நாளே என்பது, அன்பினைப் பெருக்குகின்ற வகையில் இறைவனோடு கலந்திருக்கின்ற முப்பது நாட்கள் ஏழு நாட்கள் கழிந்தன போலத் தோன்றும் என்றபடி.

‘எனை நானென்ப தறியேன்பகல்

இரவாவதும் அறியேன்’

— திருவாசகம் - உயிருண்ணிப்பத்து.

மேல்நிலையில் பொருந்தியுள்ளவர்க்குக் காலம் செல்லுவதே தெரியாது என்பதாம். 14

784. ஒன்றிய நாள்கள் ஒருமுப்பத் தொன்றுகிற்
கன்றிய நாளுங் கருத்துற மூன்றுகுஞ்
சென்றுயிர் நாலெட்டுஞ் சேரவே நின்றிடிந்
மன்றியல் பாகு மனையில் இரண்டே.

கு - னை : ஒன்றிய நாள்கள் ஒரு முப்பத் தொன்றுகில் என்பது, இறைவனுடன் பொருந்திய நாட்கள் முப்பத்தொன்றையின் என்றபடி. கன்று - சிறுமை. கன்றிய நாள்கள் கருத்துற மூன்றாகும் என்பது, சிறுமையைச் செய்யும் நாட்கள் மனத்தில் மூன்று நாட்கள் போலத் தோன்றும் என்றபடி. சென்றுயிர் நாலெட்டுஞ் சேரவே நின்றிடிந் என்பது, இறைவனுடன் சென்று உயிர் முப்பத்திரண்டு நாட்கள் பொருந்தி நின்றிடிந் என்றபடி. மன்றியல் பாகு மனையில் இரண்டே என்பது, உலக நடையினர்க்குரிய இரண்டு நாட்கள் சென்றது போலத் தோன்றும் என்றபடி.

இறைவனுடன் பொருந்தியிருக்கும் காலம் அதிகரிக்க நாள் விரைந்து செல்வது போலத் தோன்றும் என்பதாம். 15

785. மனையில்ஒன் றுகும் மாதமு மூன்றுஞ்
சுனையில்ஒன் றுகத் தொனித்தனன் நந்தி
வினையற வோங்கி வெளிசெய்து நின்றால்
தனையுற நின்ற தலைவனு மாமே.

கு - னை : மனையில் ஒன்றாகும் மாதமும் மூன்றும் என்பது, மூன்று மாதங்களும் சிவமும் ஆன்மாவும் பேதமற ஒன்றித்து நின்றவர்க்கு என்றபடி. சுனை - சகஸ்ரதளம். தொனி - சூக்கும வாக்கு. சுனையில் ஒன்றாகத் தொனித்தனன் நந்தி என்பது, சகஸ்ரதளத்தில் சூக்கும வாக்கு விளங்கும் என்றபடி. உலகம் சிவத்திடம் கருவாகவுள்ளது. சிவத்தினிடம் ஒன்றுபட்ட ஆன்மாவிடமும் அதேபோல் உலகம் சூக்கும வாக்கு ரூபத்தில் கருவாக அமைந்து விளங்கும் என்க. வினையற ஒங்கி வெளி செய்து நின்றால் என்பது, யாதொரு கிரியையுமின்றிப் பரமாகாயத்தில் நிமிர்ந்து நின்றவர்க்கு என்றபடி. தனையுற நின்ற தலைவனுமாமே என்பது, தன்னுடன் பொருந்தி நின்ற சிவமேயாவர் என்றபடி.

மூன்று மாதம் வினையின்றி சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்தி நின்றவர் சிவமேயாவர் என்பதாம். 16

786. ஆரு மறியார் அளக்கின்ற வன்னியை
ஆரு மறியார் அளக்கின்ற வாயுவை
ஆரு மறியார் அழிகின்ற அப்பொருள்
ஆரு மறியா அறிவறிந் தேனே.

கு - னை : ஆரு மறியார் அளக்கின்ற வன்னியை என்பது, பர வெளியில் சூக்கும நிலையில் கலந்துள்ள அக்கினியாகிய பூதத்தை

யாரும் அறியார் என்றபடி. ஆருமறியார் அளக்கின்ற வாயுவை என்பது, கலந்துள்ள வாயு நுதத்தையும் யாரும் அறியார் என்றபடி. ஆகாயத்தினிடம் வாயு வெளிப்பட்டபோது உலகாய் விரிந்தும், சுருங்கியபோது ஒடுங்கியும் உள்ளது என்க. அப்பொருள்-சிவன். ஆரு மறியார் அழிகின்ற அப்பொருள் என்பது. எல்லாப் பொருளும் ஒடுக்கியிருக்கின்ற சிவத்தை யாரும் அறியார் என்றபடி. ஆரு மறியா அறிவறிந்தேனே என்பது, மற்றவர் அறிந்துகொள்ள முடியாத அறிவை நான் சிவத்துடன் பொருந்தி உணர்ந்தேன் என்றபடி.

சிவனோடு பொருந்தியிருந்தால் எல்லாப் பொருளையும் அறியலாம் என்பதாம். 17

787. அறிவது வாயுவொடைந்தறி வாய
அறிவா வதுதான் உலகுயி ரத்தின்
பிறிவுசெய் யாவகை பேணியுள் நாடிற்
செறிவது நின்று திகழு மதுவே.

கு - னை : ஐந்து அறிவு-ஐந்து தன்மாத்திரைகளை அறியும் அறிவு. அறிவது வாயுவொடைந்தறி வாய என்பது, அறிவே வடிவாகிய சிவன் வாயுவுடன் கூடி வெளிப்பட்டபோது ஐந்து தன்மாத்திரைகளை அறியும் அறிவாய் விளங்கியது என்றபடி. அறிவாவது தான் உலகுயி ரத்தின் என்பது, அறிவாகிய சிவத்தினது காரியமே உலகம் உயிர் முழுதுமாம் என்றபடி. பிறிவு செய்யாவகை பேணியுள் நாடி என்பது, உயிரை உலகினின்றும் வேறுபடுத்திக் காணாமல் உலகாய் விரிந்த அறிவை அகநோக்கில் காண்பவர்க்கு என்றபடி. செறிவது நின்று திகழு மதுவே என்பது, உயிரே எங்கும் நிறைந்த பொருளாய் விளங்கும் என்றபடி.

அறிவே வடிவாகிய சிவனைப் பொருளும் சிவனும் ஒன்றாகக் காண வேண்டும் என்பதாம். 18

788. அதுவரு ளும்மரு ளான துலகம்
பொதுவரு ளும்புக ழாளர்க்கு நாளு
மதுவரு ளும்மலர் மங்கையர் செல்வி
இதுவருள் செய்யும் இறையவ னுமே.

கு - னை : அது வருளும் மருளான துலகம் என்பது, ஆன்மா சிவத்தை அறிந்தபோது அருளும், உலகத்தை அறிந்தபோது மருளு மாம் என்றபடி. அதை அறிவதே அருள் ; அதை அறியாமையே மருள் என்க. பொது வருளும் புகழாளர்க்கு நாளும் என்பது, சுட்டறி வின்றிப் பொதுவாக அறியும் ஞானியர்க்கு நாள்தோறும் அது என்ற சிவன் பிரகாசிக்கும் என்றபடி. மது வருளும் மலர் மங்கையர் செல்வி இது வருள் செய்யும் என்பது, இன்பத்தை நல்கும் சகஸ்ரதளத்தில்

விளங்கும் பராசத்தி இப் பேற்றை ஞானியர்க்கு அருளுவாள் என்றபடி. இறையவ னுமே என்பது, அதனால் ஞானியர் சிவமேயாவர் என்றபடி. இத்தகுதி பெற்றோரே ஆன்ம சிவர் என்க.

அது (தத்) என்ற சிவனை அறிந்தவர் சிவனாவர் என்பதாம். 19

789. பிறப்பது குழந்த பெருந்தகை நந்தி
குறிப்பது கூடிய கோலக் குரம்பைப்
பழப்பதி யாவது பற்றறும் பாசம்
அழப்படி செய்வார்க் ககலு மதியே.

கு - னா : பிறப்பது குழந்த பெருந்தகை நந்தி என்பது, சிருட்டி யைக் கருதிய பெருமையுடைய நந்திக்கு என்றபடி. குறிப்பது கூடிய கோலக் குரம்பைப் பழப்பதியாவது என்பது, பிரிப்பின்றிக் காண் பவரது அழகிய உடம்பு பழமையான இடமாம் என்றபடி. பற்றறும் என்பது, இவ்வுண்மையை உணர்ந்தவர்க்கு ஆசை நீங்கும் என்றபடி. பாசம் அழப்படி செய்வார்க் ககலு மதியே என்பது, பின் ஆசைக்குக் காரணமான பாசங்களை அழும்படி செய்யும் அகன்ற அறிவு விளங்கும் என்றபடி.

நந்தியாகிய சிவனுக்கு இவ்வுடம்பு பழமையான இடம் என்பதாம். 20

16. வாரசரம்

790. வெள்ளிவெண் திங்கள் விளங்கும் புதனிடம்
ஒள்ளிய மந்தன் இரவிசெவ் வாய்வலம்
வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறையிடந்
தெள்ளிய தேய்பிறை தான்வல மாமே.

கு - னா : இடம் - இடநாடி. வெள்ளி வெண் திங்கள் விளங்கும் புதன் இடம் என்பது, வெள்ளி திங்கள் புதன் கிழமைகளில் இடநாடி வழியாகச் சுவாசம் இயங்கவேண்டும் என்றபடி. மந்தன் - சனி. இரவி - ஞாயிறு. ஒள்ளிய மந்தன் இரவி செவ்வாய் வலம் என்பது, ஒண்மையான சனி ஞாயிறு செவ்வாய்க் கிழமைகளில் வலது நாடி வழியாக இயங்க வேண்டும் என்றபடி. பொன் - வியாழன். வண்மை - அழகு. வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறை இடம் என்பது, அழகிய வியாழக்கிழமை வளர்பிறை நாளில் இட கலையில் இயங்கவேண்டும் என்றபடி. தெண்மை - தெளிவு, அழிவு. தெள்ளிய தேய்பிறை தான் வலமாமே என்பது, அழிகின்ற தேய்பிறை நாளில் வியாழக் கிழமை வலது நாடியில் இயங்கவேண்டும் என்றபடி. சுவாச ஓட்ட மாகிய சரத்தினை வார நாட்களில் குரிய உதயம் முதலாக அறிய வேண்டும் என்க.

சுவாசம் இயல்பாக இயங்கவேண்டிய முறை கூறியவாறு.

791. வெள்ளிவெண் திங்கள் விளங்கும் புதன்மூன்றுந்
தள்ளி இடத்தே தயங்குமே யாமாகில்
ஒள்ளிய காயத்துக் கூன மிலையென்று
வள்ளல் நமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே.

கு - ரை : வெள்ளி வெண்திங்கள் விளங்கும் புதன் மூன்றுந் தள்ளி இடத்தே தயங்குமே யாமாகில் என்பது, வெள்ளி திங்கள் புதன் கிழமைகளில் இடநாடியில் சுவாசம் தள்ளி இயங்குமாகில் என்றபடி. ஒள்ளிய காயத்துக் கூனமிலையென்று வள்ளல் நமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே என்பது, ஒளி பொருந்திய உடம்புக்கு அழிவில்லையென்று குருநாதன் உபதேசித்தார் என்றபடி.

இம் மூன்று கிழமைகளில் இடநாடியில் இயங்குமாயில் உடம்புக்கு அழிவில்லை என்பதாம். 2

792. செவ்வாய் வியாழஞ் சனிஞாயி நேஎன்னும்
இவ்வா றறிகின்ற யோகி இறைவனே
ஒவ்வாத வாயு வலத்துப் புரியவிட்
டவ்வா றறிவார்க்கவ் வானந்த மாமே.

கு - ரை : செவ்வாய் வியாழஞ் சனி ஞாயிறே என்னும் இவ்வாறறிகின்ற யோகி இறைவனே என்பது, செவ்வாய் தேய்பிறை வியாழன் சனி ஞாயிறு ஆகிய கிழமைகளில் சரத்தை வலப்பக்கத்தில் அறியும் யோகி இறைவனாவான் என்றபடி. ஒவ்வாதவாயு வலத்துப் புரியவிட்டவ்வாறறிவார்க்கவ் வானந்தமாமே என்பது, இந்நாட்களில் சரம் மாறி இயங்குந் தன்மையை அறிந்து வலப் பக்கத்திலேயே ஓடவிட்டு அறிகின்றவர்களுக்கு ஆனந்தம் உண்டாம் என்றபடி.

இக்கிழமைகளில் இடப்பக்கத்தில் இயங்குமாயின் சரத்தினை வலப் பக்கத்தில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதாம். 3

793. மாறி வருமிரு பான்மதி வெய்யவன்
ஏறி இழியும் இடைபிங் கலையிடை
ஊறும் உயிர்நடு வேயுயி ருக்கிரந்
தேறி அறிமின் தெரிந்து தெளிந்தே.

கு - ரை : வெய்யவன் - சூரியன். மாறிவரும் இருபான்மதி வெய்யவன் என்பது, எப்பொழுதும் பிராணவாயு சூரிய உதயத்தில் தோன்றியபடி இயங்காது இடை பிங்கலைகளில் மாறி இயங்கும் என்றபடி. முறையாக ஐந்து நாழிகைக்கு ஒருமுறை மாறி இயங்கும் என்று சரநூல் கூறும். ஏறி இழியும் இடை பிங்கலையிடை என்பது, அஃது இடைகலை வழியாக ஏறிப் பிங்கலை வழியாக இறங்கியும், பிங்கலை வழியாக ஏறி இடைகலை வழியாக இறங்கும் என்றபடி. உயிர் - பிராணன். ஊறும் உயிர் நடுவே என்பது, அப்போது பிராணன் நடு

நாடியில் ஊர்ந்து செல்லும் என்றபடி. உக்கிரன் - சிவன் (விரபத்திரன். உயிர் உக்கிரன் தேறி அறிமின் தெரிந்து தெளிந்தே என்பது, பிராணாவில் சிவன் பொருந்தியதை ஆராய்ந்து தெளிந்து அறியுங்கள் என்றபடி.

இவ்வகை மாறுங் காலத்தை அறிந்து தியானம் செய்தால் மன ஒருமைப்பாடு உண்டாகும் என்பதாம். 4

794. உதித்து வலத்திடம் போகின்ற போது
அதிர்த்தஞ்சி யோடுத லாமகன் ரூரும்
உதித்தது வேமிக வோடிடு மாகில்
உதித்த விராசி யுணர்ந்துகொ ணுற்றே.

கு - ரை : உதித்து வலத்திடம் போகின்றபோது அதிர்த்த தஞ்சி யோடுதலாம் என்பது, பிராணன் தோன்றி வலம் இடம் மாறுகின்ற போது ஒருபுறம் கனமாகவும் மற்றொருபுறம் இலேசாகவும் இளைத்து ஓடும் என்றபடி. ஆர்தல் - தங்குதல். அகன்றூரும் உதித்ததுவே மிக வோடிடுமாகில் உதித்த விராசி யுணர்ந்துகொளுற்றே என்பது, அகன்று ஓடுவதையும் தணிந்து ஓடுவதையும் ஒழுங்குபடுத்திக் கண்டறி வாயாக என்றபடி. எந்த நாடியில் மிகுதியாகத் தோன்றுகிறதோ அந்த நாடியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்க.

கலையை அறியும் முறை கூறியவாறு. 5

795. நடுவுநில் லாமல் இடம்வலம் ஓடி
அடுகின்ற வாயுவை அந்தணன் கூடி
இடுகின்ற வாறுசென் றின்பணி சேர
முடிகின்ற தீபத்தின் முன்னுண்டென் றுனே.

கு - ரை : நடுவுநில்லாமல் இடம் வலம் ஓடி அடுகின்ற வாயுவை என்பது, சரியான சுருமுனையில் பொருந்தியிராது இடமாகவோ வலமாகவோ பொருந்திப் பாய்கின்ற வாயுவை என்றபடி. நடுவு நின்ற லாவது, இரண்டு நாடிகள் வழியாகச் சுவாசம் ஒத்து வெளிப்படுதல். அந்தணன் - அந்தண்மையுடைய சாந்தி கலையில் இருப்பவன். இன்பணி - இனிமையைத் தரும் குண்டலினியாகிய பாம்பு. அந்தணன் கூடி இடுகின்றவாறு சென்றின்பணி சேர என்பது, யோகியானவன் நாடிகள் ஒத்து இயங்குகின்ற புருவ நடுவில் இனிமையைத் தரும் குண்டலினியும் பொருந்தும்படி செய்தால் என்றபடி. முடிகின்ற தீபத்தின் முன்னுண் டென்றானே என்பது, நடுநாடியின் உச்சியில் தீபப் பிரகாசம் அமையும் என்றபடி.

சுவாசம் அல்லது சரம் நடுநாடியின் வழி அமையின் ஒளியுண்டாம் என்பதாம். 6

796. ஆயும் பொருளும் அணிமலர் மேலது
வாயு விதமும் பதினா றுளவளி
போய மனத்தைப் பொருகின்ற வாதாரம்
ஆயுவு நாளும் முகுர்த்தமு மாமே.

கு - ரை : ஆயும் பொருள் - ஆராயத்தக்க சிவம். அணிமலர் - அழகிய கண்மலர். சிவம் கண்மலர் மேல் விளங்குவது என்க. வாயு விதம் - சுவாசத்தைக் கலைமாறச் செய்யும் வகை. சிவனை நினைந்து கலையினை மாறச் செய்யவேண்டும் என்க. பதினாறு - பதினாறு கலைகளை யுடைய சந்திரன். சுவாச நிலை மாற்றத்தினால் சந்திரகலை பிரகாசிக்கும் என்க. முகுர்த்தம் - முகூர்த்தம். ஒன்றரை மணி நேரம் கொண்ட கால அளவை. போய மனத்தைப் பொருகின்ற வாதாரம் ஆயுவு நாளு முகுர்த்தமுமாமே என்பது, அதன் வழியே சென்று பற்றும் சோடச கலை களைக் கொண்டு ஆயுளும் நாளும் முகூர்த்தமும் அமைகின்றன என்றபடி.

சுவாச இயக்கத்தைப் பொருத்ததே ஆயுள் நீடிப்பும் குறைவுமாம் என்பதாம். 7

17. வாரகுலம்

797. வாரத்திற் குலம் வரும்வழி கூறுங்கால்
நேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும்
பாரொத்த சேய்புதன் உத்தரம் பானுநாள்
நேரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே.

கு - ரை : குலம் - கிழமை தோஷம். திங்கள் சனி கிழக்கே குலம் என்க. பாரொத்த சேய் - பூமிக்கு இசைந்த புத்திரனாகிய செவ்வாய். உத்தரம் - வடக்கு. செவ்வாய் புதன் வடக்காம் என்க. பானுநாள் - சூரியனுக்குரிய நாள், ஞாயிறு. ஞாயிறும் வெள்ளியும் மேற்காம் என்க.

இக்கிழமைகளில் இத்திக்குகளை நோக்கிப் பயணம் செய்யலாகாது என்பதாம். 1

798. தெக்கண மாகும் வியாழத்துச் சேர்திசை
அக்கணி குலமு மாமிடம் பின்னாகில்
துக்கமும் இல்லை வலமுன்னே தோன்றிடின
மிக்கது மேல்வினை மேன்மேல் வினையுமே.

கு - ரை : தெக்கண மாகும் வியாழத்துச் சேர்திசை என்பது, வியாழக்கிழமை தெற்கே குலமாம் என்றபடி. அக்கணி குலமு மாமிடம் பின்னாகில் துக்கமும் இல்லை என்பது, குலம் இடப்பக்கமாகவும் பின்பக்கமாகவும் இருக்கப் பயணம் செல்லுவது நலமாம் என்றபடி. வலம்

முன்னே தோன்றிடில் மிக்கது மேல்வினை மேன்மேல் வினையுமே என்பது, வலப் பக்கமும் முன் பக்கமும் இருக்கச் செல்லின் மேலும் மேலும் பயணத்தில் திய வினைவுகள் உண்டாகும் என்றபடி.

குலத்தில் செல்லுவதால் உண்டாகும் தீமை கூறியவாறு.

2

18. கேசரி யோகம்

799. கட்டக் கழன்று கீழ்நான்று விழாமல்
அட்டத்தைக் கட்டி அடுப்பை அணைகோலி
விட்டத்தைப் பூட்டி மேற்பையைத் தாட்கோத்து
நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே.

கு - ரை : நாலுதல் - தொங்குதல். அட்டம் - அண்ணாக்குப் பிரதேசம். கட்டக் கழன்று கீழ்நான்று விழாமல் அட்டத்தைக் கட்டி என்பது, பிராணன் கீழே இறங்கி வாராமல் அண்ணாக்கில் கட்டி என்றபடி. சுழுமுனை வழியாகப் பாய்ந்து பிரமரந்திரம் நோக்கிச் செல்லும் பிராணன் கீழே இறங்கி வாராமல் அண்ணாக்கில் கட்டி நிறுத்தவேண்டும். இது ஜாலந்திர பந்தனமாகும் என்க. அடுப்பு - அக்கினியுள்ள இடம், மூலாதாரமும் சுவாதிட்டானமும் சேர்ந்த பகுதி. அடுப்பை அணைகோலி என்பது, பின்னர் அபாளன் குதம் வழியாகவோ குறி வழியாகவோ போகாது குதத்தைச் சுருக்கி நிறுத்தி என்றபடி. அத்துடன் முழங்காலை மடக்கி முழங்கையையும் முழங்காலையும் வயிற்றுடன் பொருந்தி அழுத்தி நிற்கவேண்டும். இது வச்சிராசனம் என்க. விட்டத்தைப் பூட்டி என்பது, பின் இரண்டுகண் பார்வைகளையும் ஒன்றுக்கி என்றபடி. மேற்பையைத் தாட்கோத்து நட்டமிருக்க என்பது, அடுத்து மனத்தை சுழுமுனை வழியாகப் பாயும் பிராணனில் நிறுத்தி யிருக்க என்றபடி. நமனில்லை தானே என்பது, உடலைத் தாண்டின நிலைக்குச் சென்றமையால் காலத்தைக் கடக்கலாம் என்றபடி.

கேசரி யோகம் பயில்வோர் பிராண செயம் பெறுவதால் அழிவில்லாதவர் என்பதாம்.

1

800. வண்ணன் ஒலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற்
கண்ணாறு மோழை படாமற் கரைகட்டி
விண்ணாறு பாய்ச்சிக் குளத்தை நிரப்பினால்
அண்ணாந்து பார்க்க அழுக்கற்ற வானே.

கு - ரை : வண்ணன் - ஆன்மா. சதுரப் பலகை - மூடியின் முன்புறம். வண்ணன் ஒலிக்கும் சதுரப் பலகைமேல் என்பது, சிவ யோகி நாதத்தால் மோதி முன்புறமுள்ள மூடியில் என்றபடி. கண்ணாறு - கண்பார்வையால் அமையும் ஒளி. மோழை - மோட்டை,

கீழாறு. கண்ணாறு மோழை படாம்பற் கரைகட்டி என்பது, இருகண் பார்வைகளையும் மாறிமாறிப் பார்ப்பதனால் உண்டாகும் கரையின் எல்லைக்குள் என்றபடி. குளம் - சகஸ்ரதளம். விண்ணாறு பாய்ச்சிக் குளத்தை நிரப்பினால் என்பது, இரு கரைகளினூடே ஆகாயத்தில் உண்டாகும் ஒளியைக்கொண்டு சகஸ்ரதளத்தை நிரப்பினால் என்றபடி. அழுக்கு - மலம். அண்ணாந்து பார்க்க அழுக்கற்றவாறே என்பது, நெற்றிக்கு மேலே நிமிர்ந்து பார்க்க ஆன்மாவின் குற்றமான இருள் விலகிப் பரிசுத்தமாகும் என்றபடி.

வண்ணாள் அழுக்காடையை உவர்மண் கலந்து வேகவைத்துக் கல்லில் துவைப்பதால் அழுக்கு ஆடையினின்று நீங்குவது போல, ஆன்மா மூலபந்தம் என்ற காரத்தில் தவம் என்ற அக்கினியில் வேக வைத்து முன்புறம் மூளையில் நாதத்தால் மோதி ஆகாயத்தில் நிலை பெற்றபோது அதன் குற்றமாகிய மலம் நீங்கும் என்பது உவமை விளக்கம்.

சிரசின்மேல் ஒலியும் ஒளியும் பொருந்துவதால் ஆன்மாவின் குற்றமான இருள் விலகும் என்பதாம். 2

801. இடக்கை வலக்கை இரண்டையும் மாற்றித்
துதிக்கையால் உண்பார்க்குச் சோரவும் வேண்டாம்
உறக்கத்தை நீக்கி உணரவல் லார்கட்
கிறக்கவும் வேண்டாம் இருக்கலு மாமே.

கு - ரை : இடக்கை வலக்கை இரண்டையும் மாற்றி என்பது, இடைகலை பிங்கலை நாடிகளின் வழிப் பிராணன் இயங்குவதை மாற்றி என்றபடி. துதிக்கை - சுழுமுனை. துதிக்கையால் உண்பார்க்குச் சோரவும் வேண்டாம் என்பது, சுழுமுனை வழியாகப் பிராணனைச் செலுத்த வல்லார்க்குத் தளர்ச்சியிராது என்றபடி. இடைகலை பிங்கலை யாகிய நாடிகள் சிறிதுகாலப் பயிற்சியின் பின் வேறு வேறாக இருப்பதை விட்டு ஒன்றாகிச் சுழுமுனையில் விளங்கும் என்க. உறக்கத்தை நீக்கி உணரவல்லார்கட்கு இறக்கவும் வேண்டாம் இருக்கலுமாமே என்பது, உறங்கும் காலத்தில் விழித்திருந்து பயிலவல்லார் அழியாது இருக்கலாம் என்றபடி. அஃதாவது இப்பயிற்சியை விடிவதற்கு ஆறு நாழிகைக்கு முன் செய்யவேண்டும் என்க. 651-ம் மந்திரம் பார்க்க.

சுழுமுனைத் தியானத்தை அதிகாலையில் தொடங்குவார்க்கு அழி வில்லை என்பதாம். 3

802. ஆய்ந்துரை செய்யில் அமுதநின் றூறிடும்
வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து
நீந்துரை செய்யில் நிலாமண் டலமதாய்ப்
பாய்ந்துரை செய்தது பாவிக்கு மாறே.

கு - ரை : உரைத்தல் - மோதுதல், ஒளித்தல். ஆய்ந்துரை செய்யில் அமுதநின் றூறிடும் என்பது, ஆராய்ந்து பொருந்துமிடத்து

அமுதம் நிலைபெற்று ஊறும் என்றபடி. வாய்தல் - நன்கு அமைதல். வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து என்பது, அது வருகின்ற பொழுது நன்கு அமைந்து ஒலித்தலைச் செய்யும் என்றபடி. நீந்துதல் - பெருகுதல். நீந்துரை செய்யில் நிலாமண்டல மதாய் என்பது, பெருகி ஒலித்தலைச் செய்யின் சந்திர மண்டலமாய் என்றபடி. பாலித்தல் - காத்தல். பாய்ந்துரை செய்தது பாலிக்குமாறே என்பது, விளங்கிப் பொருந்துதலைச் செய்து பாதுகாக்கும் என்றபடி.

சுழுமுனை தியானம் செய்வார்க்கு அமுதம் பெருகிக் காத்தலைச் செய்யும் என்பதாம். 4

803. நாவின் நுனியை நடுவே விசிறிடிற்
சீவனும் அங்கே சிவனும் உறைவிடம்
மூவரும் முப்பத்து மூவருந் தோன்றுவர்
சாவதும் இல்லைச் சதகோடியூனே.

கு - ரை : நடு - நடு நாடி. விசிறுதல் - விசுதல். நாவின் நுனியை நடுவே விசிறிடிற் என்பது, நாவின் நுனியே அமையும் பிரணவத்தொனி நடுநாடியை உரசினால் என்றபடி. நாவின் அசைவால் உண்டாவது வாக்குகள் ; வாக்கால் அமைவது பிரணவ கோஷம் என்க. சீவனும் அங்கே சிவனும் உறைவிடம் என்பது, சீவனும் சிவனும் அங்கே விளங்கித் தோன்றுவர் என்றபடி. மூவர் - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர் ஆகிய மூவர். முப்பத்து மூவர் - உருத்திர புவனத்திலுள்ள மகாதேவர் முதலான பதினேரு உருத்திரர்களும், பன்னிரண்டு குரியர்களும், இரண்டு அசுவினி தேவர்களும், எட்டு வசுக்களும் ஆகிய முப்பத்து மூவர். மூவரும் முப்பத்து மூவரும் தோன்றுவர் என்பது, மூவரோடு ஏனைய தேவரும் அங்கே தோன்றுவர் என்றபடி. சதம் - நூறு. சாவதும் இல்லைச் சதகோடியூனே என்பது, உடலில் நூறு கோடி ஆண்டு மரணமில்லாமல் வாழலாம் என்றபடி. சில இலம்பிகா யோகிகள் நாக்கை மடித்து உள் நாக்கில் ஏற்றி இச் சாதனம் செய்வர் என்க. இஃது அடயோக முறை. இலம்பிகை - உள் நாக்கு.

இப்பயிற்சியால் எல்லாம் விளங்கும் என்பதாம். 5

804. ஊனுறல் பாயும் உயர்வரை உச்சிமேல்
வானுறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை
வானுறல் பாயும் வகையறி வாளர்க்குத்
தேனுறல் உண்டு தெளியலு மாமே.

கு - ரை : ஊனுறல் பாயும் உயர்வரை உச்சிமேல் என்பது, ஊனுடலால் அறியப்படும் அறிவேல்லாம் பொருத்தி அமையும் இடமாகிய சிரசின் உச்சிமேல் என்றபடி. வானுறல் பாயும் வகையறி

வாரில்லை என்பது, ஆகாய மண்டலம் விளங்கும் தன்மையை அறிவாரில்லை என்றபடி. வானுறல் பாயும் வகையறிவாளர்க்கு என்பது, ஆகாய மண்டலத்தைப் பெருக்கி அறிபவர்க்கு என்றபடி. தேனுறல் உண்டு தெளியலுமாமே என்பது, அமுதத்தைப் பெற்றுத் தெளிவினை அடையலாம் என்றபடி.

சிரசிந்மேல் ஆகாயமண்டலத்தைப் பெருக்கி அறிபவர் இன்பம் பெறுவர் என்பதாம். 6

805. மேலையண் ணாவில் விரைந்திரு காலிடிற்
காலனும் இல்லைக் கதவுந் திறந்திடும்
ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவன் பராநந்தி ஆணையே.

கு - ரை : அண்ணு - அண்ணுக்கு. இரு கால் - பிராணன் பாயும் இடைகலையும், அபாணன் பாயும் பிங்கலையுமாகிய இரண்டு. கதவு - பிரமப் புழை. மேலை அண்ணாவில் இரு காலிடிற் காலனும் இல்லை என்பது, மேல் அண்ணாக்கில் பயிற்சியால் இடை பிங்கலையாகிய கலைகள் பாழ்த்தவர்க்கு அழிவு இல்லை என்றபடி. கதவுந் திறந்திடும் என்பது, பிரமப் புழைதிறந்து மேலே செல்வர் என்றபடி. ஞாலம் அறிய நரை திரை மாறிடும் என்பது, உலகத்தார் அறியும்படி நரையும் திரையும் மாறும் என்றபடி. பாலனுமாவான் - இளைஞனாவான். பராநந்தி ஆணையே என்பது, இது சிவசத்தி ஆணையாம் என்றபடி.

இரு நாடிகளையும் பிரமப் புழையில் செலுத்தியிருப்பார்க்கு இளமை மாறாததுடன் முதுமையும் மாறும் என்பதாம். 7

806. நந்தி முதலாக நாமேலே யேறிட்டுச்
சந்தித் திருக்கில் தரணி முழுதாளும்
பந்தித் திருக்கும் பகலோன் வெளியாகச்
சிந்தித் திருப்பவர் தீவினை யாளரே.

கு - ரை : நா - நாக்கு. இங்கு வாக்கு ரூபமான ஸ்பந்தத்தைக் குறித்தது. நந்தி முதலாக நாமேலே யேறிட்டுச் சந்தித்திருக்கில் தரணி முழுதாளும் என்பது, சிவத்தை முன்னிட்டு நினைத்து வாக்கு ரூபமான ஸ்பந்தத்தை அண்ணாக்குப் பிரதேசத்துக்கு மேலே செலுத்தி நடுநாடியில் விளங்கும் சிவனையும் சிவத்தையும் காண்பவர் உலக முழுதும் ஆள்பவர் என்றபடி. பகலோன் - அறிவாகிய சூரியன். பந்தித் திருக்கும் பகலோன் வெளியாக என்பது, பிராணன் இலயமடைந்த போது உடலுடன் பின்னிக்கிடக்கும் அறிவு விடுபட்டு நிற்கும் என்றபடி. சூரியன் பிங்கலையில் பிராண ரூபமாக விளங்கும் என்க. சிந்தித் திருப்பவர் தீவினையாளரே என்பது, இதை உணராதது பிராணனியக் கத்துடன் சிந்தித்திருப்பவர் தீவினையாளர் என்றபடி.

வாக்கு ரூபமான ஸ்பந்தத்தை மேலே பெறுபவர் பெருமை அடைவர் என்பதாம். 8

807. தீவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர்
நாவினை நாடிந் நமனுக் கிடமில்லை
பாவினை நாடிப் பயனறக் கண்டவர்
தேவினை யாடிய தீங்கரும் பாமே.

* பாடபேதம்; பயனுற.

கு - ரை: தீவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர் என்பது, தீவினைகள் தங்களை வெற்றிகொள்ள அறிவு மயங்கியிருந்த சிவர்கள் என்றபடி. நாவினை நாடி - நாவால் செய்யும் வினையால் நாடி. நாவினை நாடிந் நமனுக் கிடமில்லை என்பது, நாவினால் துதித் திருப்பின் நமனுக்கு இடமில்லை என்றபடி. பாவினை நாடிப் பயனுறக் கண்டவர் என்பது, தெய்வப் புகழான தோத்திரங்களை விரும்பிப் பயனுடையதாகக் கண்டவர் என்றபடி. தேவினை யாடிய தீங்கரும் பாமே என்பது, தெய்வப்பணியைச் செய்து அதன் இனிமையைச் சுவைப்பர் என்றபடி.

நாவால் தோத்தரித்துப் பயன் கண்டவர் இன்பம் பெறுவர் என்பதாம். 9

808. தீங்கரும் பாகவே செய்தொழி லுள்ளவர்
ஆங்கரும் பாக அடையநா வேறிட்டுக்
கோங்கரும் பாகிய கோணை நிமிர்த்திட
ஊன்கரும் பாகியே ஊனீர் வருமே.

கு - ரை: தீங் கரும்பாகவே செய்தொழி லுள்ளவர் என்பது, சிவத்தைப் புகழ்வதில் இன்பத்தைக் கண்டவர் என்றபடி. 'பாட்டவி காட்டுதும் பாலவியாமே' திருமந்திரம் 1824. ஆங்கரும்பாக அடையநா ஏறிட்டு என்பது, சுழுமுனை நாடியாகிய கரும்பைப் பெற வாக்கை உதிக்கச் செய்து என்றபடி. கோங் கரும்பாகிய கோணை நிமிர்த்திட என்பது, நடு நாடியின் கோணலை ஒழுங்குபெறச் செய்து என்றபடி. ஊன் கரும்பாகிய ஊனீர் வருமே என்பது, ஊனுடனிலேயே அமுதத்தைக் காண்பார் என்றபடி.

சிவனைப் பாடுவோர் இவ்வுடம்பிலேயே அமுதத்தைப் பெறுவர் என்பதாம். 10

809. ஊனீர் வழியாக வுண்ணவை யேறிட்டுத்
தேனீர் பருகிச் சிவாய நமவென்று
கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே.

கு - ரை: ஊனீர் வழியாக வுண்ணவை யேறிட்டு என்பது, நாவின் அசைவில் உண்டாகும் நாதத் தொனியால் உண்ணக்கிவிருந்து சிரசை நோக்கிப் பாய்ச்செய்து என்றபடி. அப்போது முகத்தின் முள்

ஒளி அமைவது காணப்படும் என்க. தேநீர் - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஒளி. சிவாய நம - சிகாரம் ஒளியையும், வகாரம் ஒளியின் ஆற்றலையும், யகாரம் ஆகாயத்தையும் ஆன்மாவையும், நகாரம் மறைப்பையும், மகாரம் மலத்தையும் குறிக்கும். சிகாரம் முன்னிற்பதால் ஒளி மேற்பட இருள் கீழ்ப்பட நிற்கவேண்டும் என்று அறிக. தேநீர் பருகிச் சிவாய நம வென்று என்பது, தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஒளியைச் சிவப் பிரசாதமாகப் பெற்று ஒளி மேற்பட இருள் கீழ்ப்பட நின்று என்றபடி. காவீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும் என்பது, காத்தலைச் செய்கின்ற ஒளி நீர்ப் பிரவாகம் போன்று காணப்படும் என்றபடி. வாவீர் வரும் வழி வாய்ந்தறிவிரே என்பது, ஆகாய கங்கையைப் பெற்று அறிந்துகொள்ளுங்கள் என்றபடி.

சிவாயநம வென்ற பஞ்சாக்கிரத்தின் பயனை அறிந்து ஒளிபெற்று நிற்கவேண்டும் என்பதாம். 11

810. வாய்ந்தறிந் துள்ளே வழிபாடு செய்தவர்
காய்ந்தறி வாக்கக் கருணை பொழிந்திடும்
பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கத வொன்றிட்டுக்
கோய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலு மாமே.

கு - ரை : உள் வழிபாடு - அகப்பூசை. வாய்ந்தறிந்துள்ளே வழிபாடு செய்தவர் என்பது, சிவத்தைப் பொருந்தி உள்ளத்தில் வழிபாடு செய்தவர்க்கு என்றபடி. காய்ந்தறிவு - மலத்தைச் சுட்டெரிக்கும் அறிவு. கருணை - அருள் சத்தி. காய்ந் தறிவாகக் கருணை பொழிந்திடும் என்பது, மலத்தைச் சுட்டெரிக்கும் அருள் சத்தி ஒளி ஒளி வடிவில் வெளிப்பட்டருளுவள் என்றபடி. உள்ளே அறிந்து பாய்ந்து - அருளை அறிந்து அதனுள் செறிந்து. படிக்கதவு - இருளுக்கும் ஒளிக் கும் உள்ள அடைப்பான ஜாலந்திர (வலைபோன்று நெருக்கும்) பந்தனம். பாய்ந்தறிந்துள்ளே படிக்கத வொன்றிட்டு என்பது, அத்தகைய ஒளி ஒளி வடிவில் மனம் பதிவுற்றுக் கீழிறங்காது ஜாலந்திர பந்தனம் அமைத்து என்றபடி. கோய்-குமை. கோய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலுமாமே என்பது, அங்குள்ள குகையை அறிந்து அதனுள் இருந்து தியானிப்பார்க்கு எடுத்த உடல் சிவாலயமாகும் என்றபடி.

மனம் உள்ளே பொருந்தியிருப்பாரது உடம்பு சிவாலயமாகும் என்பதாம். 12

811. கோயிலின் உள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர்
தாயினும் நல்லார் தரணி முழுதுக்குங்
காயினும் நல்லவர் காய்ந்தவர் தம்முளுந்
தீயினுந் தீயரத் தீவினை யாளர்க்கே.

கு - ரை : கோயிலின் உள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர் என்பது, அகக் கோயிலையே வாசமாகக் கொண்டு வாழும் சீவர்கள் என்றபடி.

தாயினும் நல்லார் தரணி முழுதுக்கும் என்பது, அனைத்துலகுக்கும் தாயினும் மிக்க கருணையுடையவர் என்றபடி. காயினும் நல்லவர் என்பது, கிலர் இவரைச் சினந்தாலும் நன்மையே செய்வார் என்றபடி. காய்ந்தவர் தம்முளுந் தீயினுந் தீயர்அத் தீவினையாளர்க்கே என்பது, சினந்தவரில் தீயவினையுடையவர்க்குத் தீயைக் காட்டிலும் கொடியராய் அழித்துவிடுவர் என்றபடி.

அகத்தே வழிபாடு செய்பவர் தாயினும் நல்லராய் உலகைக் காப்பார் என்பதாம். 13

812. தீவினை யாளர்தஞ் சென்னியி னுள்ளவன்
பூவினை யாளர்தம் பொற்பதி யானவன்
பாவினை யாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன்
மாவினை யாளர் மதியிலுள் ளானே.

கு - ரை : தீவினை யாளர்தஞ் சென்னியி னுள்ளவன் என்பது, மூலாக்கினியை எழுப்பி யோகம் செய்பவர் சிரத்தில் உள்ளவன் என்றபடி. அடயோகம், ஆலம்ப யோகம் ஆகியவற்றால் அக்கினியை மூலாதாரத்திலிருந்து தூண்டிச் சகஸ்ரதளம் செல்வோரது மூளையில் பொருத்தி ஊக்குவிப்பவன் என்க. இஃது ஆதார யோகநெறி. பூவினை யாளர்தம் பொற்பதியானவன் என்பது, சகஸ்ரதளத்தில் உணர்பவருக்குப் பொன்னொளி மண்டலத்தில் விளங்குவான் என்றபடி. நிராதார யோகிகட்கு ஒளியில் நின்று ஒளிபெற உதவுபவனும் அவனே என்க. பாவினையாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன் என்பது, இடைவிடாது பாவகம் செய்வார்க்குப் பாவகப் பொருளாக உள்ளவன் என்றபடி. பாவகமான தியானப் பொருள் பலனை அளிக்க அதில் உறைந்து காட்சியளிப்பவனும் அவனே என்க. மாவினை யாளர் மதியிலுள்ளானே என்பது, பெருவினையாகச் சிவயோகம் புரிவார்க்கு அவரது அறிவில் செறிந்து விளங்குபவனாக உள்ளான் என்றபடி. சீவனது அறிவை விளக்கிச் சந்திரமண்டலத்தில் வியாபகமான கலைகளில் செலுத்திச் சிவமாக்குவதும் அவனே என்க.

சிவயோகியர் நிலைக்கேற்ப அருளுகின்றவன் சிவன் என்பதாம். 14

813. மதியி னெழுங்கதிர் போலப் பதினொய்
பதிமனை நூறுநூற் றிருபத்து நாலாய்க்
கதிமனை யுள்ளே கணைகள் பரப்பி
எதிர்மலை யாமல் இருந்தனன் தானே.

கு - ரை : மதியி னெழுங்கதிர் போலப் பதினொய் என்பது, சந்திர விடமிருந்து எழும் கலைகளைப் பதினாறு இதழ்க்கையுடைய விசுத்தித் தானத்துள்ளாய் என்றபடி. பதினாறு என்ற எண்ணிக்கைக்காக மதி உவமை என்க. விசுத்தித் தானத்தில் அமையும் ஒளி 224 புவனங்களி

லும் பாய்வதாம். பதிமனை - பொருந்திய உடல். பதிமனை நூறுநூற்
றிருபத்து நாலாய் என்பது, பொருந்திய மனையாகிய உடம்பில் மூலா
தாரம் தொடங்கித் துவாதசாந்தம் வரையிலுள்ள 224 புவனங்களிலும்
என்றபடி. அண்டத்திலுள்ளபடி பிண்டத்திலும் 224 புவனங்கள்
உண்டு என்றறிக. கதிமனை - நடக்கும் உடல். கதிமனையுள்ளே
கனைகள் பரப்பி என்பது, நடக்கின்ற உடம்பில் ஒளிக்கதிர்களைப்
பரப்பி என்றபடி. எதிர்மனையாமல் இருந்தனன் தானே என்பது,
தத்துவங்கள் ஒன்றற்கொன்று முரண்படாதபடி இருந்தனன்
என்றபடி.

இறைவன் அறிவுமயமாக எழுந்தருளி உதவி செய்வான் என்ப
தாம். 15

814. இருந்தனள் சத்தியு மக்கலை சூழ
இருந்தனள் கன்னியு மந்நடு வாக
இருந்தனள் மானேர் முகநில வார
இருந்தனள் தானும் அமுதம் பொழிந்தே.

கு - ரை : இருந்தனள் சத்தியும் அக்கலை சூழ என்பது, சித்
ருபினியாகிய பராசத்தியும் விசுத்திச் சக்கரத்திலுள்ள கிரணங்களில்
அமைந்துள்ளாள் என்றபடி. கன்னி - ஆற்றல் குறையாத பராசத்தி.
இருந்தனள் கன்னியும் அந்நடுவாக என்பது, அவள் அக்கிரணங்
களின் நடுவாக விளங்குகிறாள் என்றபடி. ஆர்தல் - பொருந்துதல்.
இருந்தனள் மானேர் முகநிலவு ஆர என்பது, அவளே ஆன்ம தத்து
வத்திலும் சந்திரனாக விளங்கினாள் என்றபடி. இருந்தனள் தானும்
அமுதம் பொழிந்தே என்பது, இவளேதான் போகத்தில் பொருந்தி
இன்பம் பொழிபவளாக உள்ளாள் என்றபடி.

அறிவு மயமாகிய சிவனுக்கேற்ப ஆற்றலையுடைய சத்தியும்
அமைந்து நிற்கும் என்பதாம். 16

815. பொழிந்த இருவள்ளி பொன்மண் ணடையில்
வழிந்துள் ளிருந்தது வான்முத லங்குக்
கழிந்தது போகாமற் காக்கவல் லார்க்குக்
கொழுந்தது வாகுங் குணமது தானே.

கு - ரை : வெள்ளி - சுக்கிலம். பொன் - சுரோணிதம். பொழிந்த
இருவெள்ளி பொன் மண் அடையில் வழிந்துள் ளிருந்தது வான்முதல்
என்பது, வான் முதலாகிய பராசத்தி வெண்மையான சுக்கிலத்திலும்
பொன்மையான சுரோணிதத்திலும் பொருந்தி அவை தொழிற்படும்
சுவாதிட்டான சக்கரத்தில் உள்ளாள் என்றபடி. பராசத்தி ஒருத்தியே
சித்ருபினியாக ஆகாயக் கூறிலும் கிரியா ரூபமான குண்டலினியாகப்
பிருதிவிக் கூறிலும் விளங்கித் தொழிற்படுவாள் என்க. அங்குக்
கழிந்து அது போகாமற் காக்க வல்லார்க்குக் கொழுந்தது வாகும்

என்பது, அங்கு ஆற்றல் கழியாது பாதுகாக்கும் திறமையுடையார்க்கு அதுவே உடலைக் காக்கும் பச்சிலை மருந்தாகும் என்றபடி. சிந்தனை ஆகாயக் கூறில் விளங்கும் பராசத்தியிடம் இருக்குமாயின் ஆற்றல் கழியாது என்றுணர்க, குணமதுதானே என்பது, முன்மந்திரங்களில் கண்ட விசுத்திச் சக்கரத்தின் பயன் இதுவாகும் என்றபடி. கேசரியை (ஆகாயத்தை) அறிந்து அனுபவித்தலால் அமையும் குணம் அது என்ற விசுத்தியாக உடல்உயிர் மாற்றம் பெறுவதேதான் என்க.

பராசத்தியை அறிந்து அனுபவித்தலால் ஆற்றல் அழியாது உடலைக் காக்கலாம் என்பதாம். 17

816. குணமது வாகிய கோமள வல்லி
மணமது வாக மகிழ்ந்தங் கிருக்கில்
தனமது வாகிய தத்துவ ஞானம்
இனமது வாக இருந்தனன் தானே.

கு - ரை : கோமளவல்லி - கொடி போன்ற இடைகலை பிங்கலை வழியாக மேலேறிச் செல்லும் வாலை வடிவான குண்டலினி. குணமது வாகிய கோமளவல்லி என்பது, காம செயத்தை அளிக்கும் கொடி போன்ற குண்டலினி சத்தி என்றபடி. மணம் - சேர்க்கை. மணமது வாக மகிழ்ந்தங்கிருக்கில் என்பது, ஆகாய மண்டலத்தில் சிவத்துடன் சேர்க்கையுற்று மகிழ்ச்சியுடன் விளங்கினால் என்றபடி. இச் சேர்க்கையால் சிரசில் ஈசானிய திக்கு உதித்து இன்பம் பெருகும் என்க. தனமது வாகிய தத்துவ ஞானம் என்பது, அட்டமா சித்திகளை யளிக்கும் உண்மை ஞானம் உண்டாகும் என்றபடி. இனமதுவாக இருந்தனன் தானே என்பது, சிற்சத்தியுடன் அறிவு மயமான சிவனும் அறிவில் விளங்குவான் என்றபடி. சிவன் சத்தி சீவன் ஆகிய மூன்றும் அறிவாகிய இனம் என்க.

கேசரி யோகத்தால் உண்மை ஞானம் உண்டாகும் என்பதாம். 18

817. இருந்த பிராணனும் உள்ளே எழுமாம்
பரிந்தஇத் தண்டுடன் அண்டம் பரிய
விரிந்தஅப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்
மலர்ந்தது மண்டலம் வாழலு மாமே.

கு - ரை : இருந்த பிராணனும் உள்ளே எழுமாம் என்பது, விசுத்திச் சக்கரத்தின் கீழே ஓடிக்கொண்டிருந்த பிராணன் கண்டத்தி விருந்து உள்முகமாக மேல்தோக்கிச் செல்லும் என்றபடி. பரிந்த இத் தண்டுடன் அண்டம் பரிய என்பது, உடலைத் தாங்கிய வினுத்தண்டை விட்டுத் தாண்டி ஆகாயத்தை அடைந்து என்றபடி. விரிந்த அப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின் என்பது, கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளத்தை திமிர்ந்த சகஸ்ரதளமாக்கி விளங்கும்படி செய்தால் என்றபடி. மண்டலம் மலர்ந்தது வாழலுமாமே என்பது, சந்திர மண்டலம் வளர்ச்சி பெற்றுப் பூமண்டலத்தில் தீண்டு வாழலாம் என்றபடி.

கேசரி யோகத்தால் பிராணன் மேலே செல்ல சகஸ்ரதளம்
மலர்ந்து ஒளியில் வாழலாம் என்பதாம். 19

818. மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யாணத்தைக்
கண்டகத் தங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டிப்
பண்டகத் துள்ளே பகலே ஒளியாகக்
குண்டலக் காதனுங் கூத்தொழிந் தானே.

கு - ரை : மன ஒட்டியாணம்-மனத்தைப் பிணிக்கும் சகஸ்ரதளம்.
மண்டலத்துள்ளே மனவொட்டி யாணத்தை என்பது, மதிமண்டலத்
தில் மனத்தைப் பிணிக்கும் ஒட்டியாண பீடத்தை என்றபடி. கண்டு
அகத்து அங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டி என்பது, கண்டு மனத்தை
அங்கேயே நினைந்து கீழ் நிலையில் செல்லாமல் நிறுத்தி என்றபடி.
மனம் சலியாது சிரசின்மேல் நின்றபோது இயல்பான ஜாலந்திர
பந்தனம் அமைந்து சுவாசமும் தடைப்படும் என்க. பண்டகம் -
பழமையான ஆனந்தமய கோசம். பண்டகத்துள்ளே பகலே ஒளியாக
என்பது, பழமையான ஆனந்தமய கோசத்தில் மகா ரூரியப் பிரகாசம்
விளங்க என்றபடி. ஆனந்தமய கோசம் மகாரூரியாகாசம் என்ற ஒளி
ஆகாய அணுக்களால் ஆனது என்பர். குண்டலக் காதனுங்
கூத்தொழிந் தானே என்பது, குண்டலத்தை அணிந்த கூத்தப்பெருமா
ளும் அசைவற்று விளங்குவான் என்றபடி.

நாதாந்தம் சென்றவர் மன அசைவு நீங்கி ஆனந்தம் பெறுவர்
என்பதாம். 20

819. ஒழிகின்ற வாயுவும் உள்ளே அமருங்
கழிகின்ற வாயுவும் காக்கலு மாகும்
வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப்
பழிகின்ற காலத்துப் பையகற் றிரே.

கு - ரை : ஒழிகின்ற வாயுவும் உள்ளே அமரும் என்பது, விசுத்தி
யிலிருந்து பிரமரந்திரம் நோக்கிப் பாயாது போகும் வாயு உள்ளே
தங்கிவிடும் என்றபடி. கழிகின்ற வாயுவும் காக்கலு மாகும் என்பது
அவ்வாயுவைக் கழியாது காக்கக்கூடும் என்றபடி. வட்டக் கழல் - சகஸ்ர
தளத்தில் விளங்கும் ஒளியாகிய திருவடி. வழிகின்ற காலத்து வட்டக்
கழலை என்பது, ஒளிநிலை கொண்டு வழிகின்ற காலத்து சகஸ்ரதளத்
தில் விளங்கும் திருவடியை என்றபடி. பழி, பழிச்சுதல் - வணங்குதல்.
பை - உடம்பு. பழிகின்ற காலத்துப் பை அகற்றிரே என்பது, புகழ்
கின்றபோது உடம்பாகிய பையை விட்டு நில்லுங்கள் என்றபடி.

மனம் ஒளியாகிய திருவடியைப் பற்றியபோது உடம்பின் பற்றை
நீக்கி நிற்கவேண்டும் என்பதாம். 21

820. பையினி னுள்ளே படிக்கத வொன்றிடிந்
மெய்யினி னுள்ளே விளங்கும் ஒளியதாங்
கையினுள் வாயுக் கதித்தங் கெழுந்திடிந்
மையணி கோயில் மணிவிளக் காமே.

கு - ளை : படிக்கதவு - பூமி தத்துவத்துடன் பொருந்திய மூலாதாரம். பையினி னுள்ளே படிக்கத வொன்றிடிந் என்பது, உடலின் மூலாதாரக் கதவாகிய குதத்தை (எருவாயை) இறுகப் பிடித்தால் என்றபடி. அஃதாவது அதன் வாயை இரு கால்களாலும் அணைத்தும் சுருக்கியும் செய்தல் (மூலபந்தம்). மெய்யினி னுள்ளே விளங்கும் ஒளியதாம் என்பது, உடம்பினுள்ளே ஒளி விளங்கும் என்றபடி. கையினுள் வாயு கதித்தங் கெழுந்திடிந் என்பது, உடம்பில் அபானன் உக்கிரமாக மேலெழுந்தபோது என்றபடி. மூலாதாரத்தைச் சுருக்குவதால் அபானன் அமுக்கப்பட்டு மேலெழுந்து இதயத்தை நோக்கி உட்புகும் பிராண கதியை மாற்றி மேல்தோக்கும்படி செய்யும் என்க. மையணி கோயில் மணி விளக்காமே என்பது, மலங்களோடு கூடிய சிவன் பிரகாசம் பொருந்தியதாய் விளங்கும் என்றபடி.

மூலபந்தத்தினால் இருளில் நிலை பெற்றிருந்த சிவன் ஒளியோடு பொருந்தி விளங்குவதுவான் என்பதாம். 22

821. விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ உன்னி
நலங்கிடுங் கண்டத்து நாபியி னுள்ளே
வணங்கிடு மண்டலம் வாய்த்திடக் கும்பிச்
சுணங்கிட நிற்றவை சொல்லலு மாமே.

கு - ளை : விளங்கும் வாயுவை மேலெழ உன்னி என்பது, மூலபந்தத்தால் அமைந்த வாயு மேலெழுவதை நினைந்து என்றபடி. நலங்குதல் - கசக்குதல். நலங்கிடுங் கண்டத்து நாபியி னுள்ளே என்பது, கசக்குதலினால் சுருங்குகின்ற கழுத்து நாபி ஆகியவற்றுள் என்றபடி. வணங்கிடு மண்டலம் வாய்த்திடக் கும்பிச் சுணங்கிட என்பது, அக்கினி சூரிய மண்டலங்கள் சுருங்கிட வணங்கத் தகுந்த சந்திர மண்டலம் விளங்க என்றபடி. கேசரி யோகத்தில் அமையவேண்டிய மூலபந்தம் ஜாலந்திர பந்தத்தினால் முறையே உடம்பில் அக்கினி மண்டலமும், சூரிய மண்டலமும் நெருக்கப்பட்டுச் சத்திகள் வற்றச் செய்வதில் சந்திர மண்டல விளைவு உள்ளது ; மூல பந்தத்தால் அபானன் நெருக்கப்பட்டு மேலெழுவதில் அக்கினி மண்டலத்தில் ஆற்றல் வற்றுதலும், ஜாலந்திர பந்தத்தால் கண்டத்துக்குக் கீழ்ப் பிராணன் செல்லாதவாறு நெருக்கப்பட்டுச் சூரியனின் ஆற்றல் வற்றுதலும் ஆகும் என்க. நிற்றவை சொல்லலு மாமே என்பது, நிற்ற இத் தன்மையைச் சொல்லவா வேண்டும் என்றபடி.

மூலபந்தம் ஜாலந்திர பந்தத்தால் பிராண அபானன் சேர்க்கை உண்டாகி அக்கினிகலை பிரகாசிக்கும் என்பதாம். 23

822. சொல்லலு மாயிடு மாகத்து வாயுவுஞ்
 சொல்லலு மாகு மண்ணீர்க் கடினமுஞ்
 சொல்லலு மாகும் இவையஞ்சங் கூடிடற்
 சொல்லலு மாந்தூர தெரிசனந் தானே.

கு - ரை : மாகம் - ஆகாயம். கடினம் - கொடுமையைச் செய்யும் அக்கினி. இவை யஞ்சங் கூடிடற் சொல்லலு மாந்தூர தெரிசனந் தானே என்பது, ஆகாய முதலாகிய ஐம்பூதங்களையும் ஆகாய பூதத்தில் ஒளி மயமாகக் கண்டவர் தூர தெரிசனம் செய்ய வல்லவராவார் என்ற படி.

வான் முதலாகிய பூதங்களைச் சூக்குமமாக உணர்ந்தவர் எல்லாம் அறிபவராவார் என்பதாம். 24

823 தூர தரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாங்
 காராருங் கண்ணி கடைஞான முட்பெய்தி
 ஏராருந் தீபத் தெழிற்சிந்தை வைத்திடிற்
 பாரா ருலகம் பகன்முன்ன தாமே.

கு - ரை : தூர தரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாம் என்பது, தூர திருஷ்டியைப் பற்றிச் சொல்லுவதை உங்கள் அனுபவத்தில் காணலாம் என்றபடி. காராருங் கண்ணி கடைஞான முட்பெய்தி என்பது, மேகத்தைப் போன்று அருள் வழங்கும் கண்ணையுடைய பராசத்தியைப் பொருந்துவதால் உண்டாகும் ஞானத்தை உள்ளே நிறுத்தி என்றபடி. பராசத்தியை அறிந்தால் அவ்விடம் விளங்கும் ஞானத்தையும் பெற்றுச் சிவனை அறியலாம் என்க. தீபம் - சிவஞானம். ஏராருந் தீபத் தெழிற்சிந்தை வைத்திடின் என்பது, அழகு நிறைந்த சிவத்திடம் சிந்தையை வைத்திருந்தால் என்றபடி. பாராருலகம் பகல் முன்னதாமே என்பது, பூமி முதலான உலகங்கள் பகலில் காணப்படுவதுபோல் விளங்கும் என்றபடி.

சிவஞானம் பெற்றால் எல்லாம் உணரலாம் என்பதாம். 25

824. முன்னெழு நாபிக்கு முந்நால் விரற்கீழே
 பன்னெழு வேதப் பகலொளி யுண்டென்னும்
 நன்னெழு நாதத்து நற்றீபம் வைத்திடத்
 தன்னெழு கோயில் தலைவனு மாமே.

கு - ரை : முந்நால் - முந்நான்கு. முன்னெழு நாபிக்கு முந்நால் விரற்கீழே என்பது, முன்னே எழுகின்ற நாபிக்குப் பன்னிரண்டு விரற்கடை கீழேயுள்ள மூலாதாரத்தில் என்றபடி. பன்னுதல் - பலகால் ஒதல். பன்னெழு வேதப் பகலொளி யுண்டென்னும் என்பது, பன்னிரெழுகின்ற வேதம் சூரியனாகிய புருடன் விளங்குவதாகக் கூறும் என்றபடி. ஒன்றே உந்தியில் விளங்கும்போது புருடன், சிரசில் விளங்கும்போது சீவன், துவாத சாந்தத்தில் விளங்கும்போது ஆன்மா

எனப் பெயர்பெறும். தீபம் - சிவஞானம். நன்னெழு நாத்தத்து நல்தீபம் வைத்திட என்பது, கீழேயுள்ள குண்டலியைப் பந்தித்து மேலே செலுத்துவதில் நன்றாக எழுகின்ற நாதமாகிய அறிவில் மனம்பதித் தவர்க்கு என்றபடி. தன்னெழு கோயில் தலைவனுமாமே என்பது, ஆன்மாவாகிய தன்னிடம் எழுகின்ற கோயிலில் சிவம் பிரகாசிக்கும் என்றபடி.

நாதமாகிய அறிவில் மனம் பதிந்தவரது ஆன்மாவில் சிவன் விளங்கும் என்பதாம்.

26

19. பரியங்க யோகம்

825. பூச வனவெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய
வாச நறுங்குழல் மாலையுஞ் சாத்திக்
காயக் குழலி கலவி யொடுங்கலந்
தூசித் துளையுறத் தூங்காது போகமே.

கு - ா: பூசவன வெல்லாம் என்பது, பூசத் தகுந்த வாசனைத் திரவியங்களைப் பூசி என்றபடி. புலர்த்திய வாசநறுங்குழல் மாலையுஞ் சாத்தி என்பது, உலர்த்தப்பெற்ற கூந்தலில் மணம் நிறைந்த மாலையும் அணிவித்து என்றபடி. காயக் குழலி - உடம்போடு கூடிய பெண். காயக் குழலி கலவியொடுங் கலந்து என்பது, பெண்ணோடு கலவியிலே பொருந்தி என்றபடி. ஊசித்துளை - சுழுமுனையின் முடிவான பிரமரந்திரம். ஊசித் துளையுறத் தூங்காது போகமே என்பது, பிரமரந்திரத்தை எண்ணியிருக்கப் போகம் தளராது என்றபடி.

பரியங்கம் - கட்டில். கட்டிலில் இருந்து செய்யும் போகமே பரியங்க யோகம் என்க.

“பொருந்தனைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்
பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புவிபூ ராளைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே”.

-- திருநாவுக்கரசர்.

மனம் பிரமரந்திரத்தில் நிலைபெற்றவர்க்கே இந்த யோகம் கைகூடும் என்றதிக.

இன்ப நிலையிலும் இறைவனை எண்ணி இருக்கவேண்டும் என்பதாம்.

1

826. போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு
மோகத்தை வெள்ளியு மீளும் வியாழத்தில்
குதொத்த மென்முலை யாளுநற் குதனுந்
தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாறே.

கு - ரை : போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு என்பது, முன் மந்திரத்தில் கூறிய பிரமரந்திரத் துளையில் பொருந்திய விந்து நாதத்தை நினைவில் கொண்டு ஆண் பெண் உறவு கொண்டால் காமவாயு விரைந்து தொழிற்படாது என்றபடி. வெள்ளி - சுக்கிலம். வியாழம் - பொன், சுரோணிதம். மோகத்தை வெள்ளியும் மீனும் வியாழத்தில் என்பது, காமத்தில் சுரோணித நாட்டத்தில் சுக்கிலம் பாயாது என்றபடி. குதொத்த மென்முலையாள் - குதாட்டக் கருவியை யொத்த தனங்களை யுடைய பெண். குதன் - தேர்ப்பாகன், தேகமாகிய இரதத்தை நடத்துபவன். தாதிற் குழைந்து தலைகண்டவாறே என்பது, ஆலும் பெண்ணும் பொருந்திய கூட்டத்தில் சுக்கில சுரோணிதங்களின் காரியமான விந்து நாதங்களாகச் சிரசில் பொருந்தும் என்றபடி. பிரமரந்திரப் புழை நினைவால் காமவாயு சுக்கிலத்தை நீக்கம் செய்யாது மூலாதாரந்தொடங்கி நேரே சிரசை அடையும் என்க.

இந்த யோகம் பயின்றவன் நாதமயமாகிய சிவனையும் விந்து மயமான சத்தியையும் தலையில் கண்டறிவான் என்பதாம். 2

827. கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து
மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டு வானீர் உருட்டிடத்
தண்டொரு காலுந் தளராது அங்கமே.

கு - ரை : கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து என்பது, தலைவனும் தலைவியும் விரும்பிப் புணரும் யோகத்து என்றபடி. இருபால் - ஆண் பெண்ணாகிய இருபால். மண்டலம் - சந்திரமண்டலம். மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும் என்பது, அக்கினி மண்டலம் சூரிய மண்டலங்களைக் கடந்து சந்திரமண்டலத்தில் இருவரும் சிரசின் மேலேயுள்ள வெளியை அறிவர் என்றபடி. விரும்பியது போகம் அக்கினி மண்டலத்தில், ஆனால் அது விளைவது சந்திர மண்டலத்தில் என்க. வண்டியை மேற்கொண்டு வானீர் உருட்டிட என்பது, உடலாகிய வண்டியை மேலும் மேலும் செலுத்துவதால் மதி மண்டலத்தில் ஆகாய கங்கையாகிய ஓளியைப் பெருக்கிட என்றபடி. தண்டொரு காலுந் தளராது அங்கமே என்பது, அங்கத்தில் தண்டு ஒருபோதும் தளராது என்றபடி.

விரும்பிச் செய்யும் பரியங்க யோகத்தில் ஓளிவிளங்க உடம்பு தளராது என்பதாம். 3

828. அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவ
மங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்துப்
பங்கப் படாமற் பரிகரித் துத்தம்மைத்
தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே.

கு - ரா : அங்கு அப்புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவம் என்பது, அங்விடத்தில் அப்புணர்ச்சியின் காரணமான காமாக்கினி என்றபடி. அங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்து என்பது, உடம்பில் விந்துவை நீக்கம் செய்கின்ற போகத்தில் என்றபடி. பங்கப்படாமல் பரிசுரித்து என்பது, அது கெடாமல் பாதுகாத்து என்றபடி. தம்மைத் தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே என்பது, யோகத்தினால் மாற்றி விந்து செயம் பெற்றவன் தலைவனாவான் என்றபடி.

விந்து செயம் பெற்றவன் தலைவனாவான் என்பதாம். 4

829. தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி ஞானத்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி போகத்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி அஞ்சே

கு - ரா : தன்வழி ஞானம் - ஆன்ம ஞானம். தன்வழி போகம் - சிவபோகம். தன் வழியுள்ளே...தன் வழி அஞ்சே என்பது, தன் விருப்பப்படி பஞ்சபூத காரியமான உடம்பு வசப்படும் என்றபடி.

ஆன்ம ஞானம் பெற்றுச் சிவானந்தத்தில் திளைப்பதால் இந்த யோகியின் விருப்பப்படி உடம்பு வசப்படும் என்பதாம். 5

830. அஞ்சு கடிகைமேல் ஆரூங் கடிகையில்
துஞ்சுவ தொன்றத் துணைவி துணைவன்பால்
நெஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொளா தென்றது
பஞ்ச கடிகை பரியங்க யோகமே.

கு - ரா : கடிகை - நாழிகை. அஞ்சு கடிகை மேல் ஆரூங் கடிகையில் துஞ்சுவது ஒன்றத் துணைவி துணைவன்பால் என்பது, ஐந்து நாழிகைக்கு மேல் ஆரூவது நாழிகையில் துணைவி துணைவனுடன் பொருந்தி உறக்கம் கொள்ளுவான் என்றபடி. நெஞ்சு நிறைந்தது வாய் கொளா தென்றது பஞ்ச கடிகை பரியங்க யோகமே என்பது, ஐந்து நாழிகை கொண்ட பரியங்க யோகத்தின் பலன் மனம் நிறைவு கொண்டதுடன் இனித் தேவையில்லை என்றபடி.

பரியங்க யோகத்தின் கால அளவு ஐந்து நாழிகை என்பதாம். 6

831. பரியங்க யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை
அரியஇவ் வியோகம் அடைந்தவர்க் கல்லது
சரிவளை முன்கைச்சி சந்தனக் கொங்கை
உருவித் தழுவ ஒருவற்கொண் ணாதே.

கு - ரா : அரிய இவ்வியோகம் என்பது, ஐந்து நாழிகைப் பரியங்க யோகம் செய்தல் அருமையானது என்றபடி. சரிவளை முன்

கைச்சி - நழுவுகின்ற வலையலை யணிந்த முன்கையையுடைய பெண், அஃதாவது நாதத்தை வெளிப்படுத்தும் குண்டலினி சத்தி. சந்தனக் கொங்கை - அமுதம் நிலைபெற்ற தனம். விஷய வாசனையுடன் கூடிய சூரிய சந்திரன் ஆகிய இரு தனங்கள். உருவித் தழுவ ஒருவற்கு ஒண்ணுதே என்பது, யோகியரல்லாத பிறருக்குக் குண்டலியின் அமுதநிலையைப் பொருந்தி அனுபவிக்க முடியாது என்றபடி.

ஐந்து நாழிகை யோகம் பயில்வோரே அமுதநிலையை அனுபவிப்பார் என்பதாம். 7

832. ஒண்ணுத யோகத்தை உற்றவ ராரென்னில்
விண்ணார்ந்த கங்கை விரிசடை வைத்தவன்
பண்ணார் அமுதினைப் பஞ்ச கடிகையில்
எண்ணு மென எண்ணி இருந்தான் இருந்தே.

கு - ரை : ஒண்ணுத யோகம் - அடைதற்கு அருமையான யோகம். விண்ணார்ந்த கங்கை விரிசடை வைத்தவன் - தேவ கங்கையைத் திரு முடியில் சூடிய உருத்திரன். பண்ணார் அமுது - நாதத்தோடு கூடிய ஒளி. பண்ணார் அமுதினைப் பஞ்ச கடிகையில் எண்ணுமென எண்ணியிருந்தான் இருந்தே என்பது, சிகண்டருத்திரன் நாதத்துடன் கூடிய ஒளியை ஐந்து நாழிகையில் எண்ணுமல் எண்ணி நுகர்ந்திருந்தான் என்றபடி. எண்ணுமல் எண்ணுதலாவது, உருவத்தை எண்ணுது அருவத்தை எண்ணியிருத்தல்.

சிகண்ட உருத்திரர் முதலியோர் இவ்வியோகம் பயின்றவர் என்பதாம். 8

833. ஏய்ந்த பிராயம் இருபது முப்பதும்
வாய்ந்த குழலிக்கு மன்னர்க்கு மானந்தம்
வாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்ந்திடச்
சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே.

கு - ரை : ஏய்ந்த பிராயம் இருபதும் முப்பதும் என்பது, இவ்வியோகத்துக்குப் பொருந்திய வயது பெண்ணுக்கு இருபதும் ஆணுக்கு முப்பதும் என்றபடி. ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுக்குள் இவ்வியோகத்தைப் பெற வேண்டுமாம். வாய்ந்த குழலிக்கு மன்னர்க்கும் ஆனந்தம் என்பது, பொருந்திய பெண்ணுக்கும் மன்னனாகிய ஆணுக்கும் ஆனந்தம் என்றபடி. வாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்ந்திடச் சோர்ந்தன சித்தம் என்பது, பொருந்திய அப் பெண்ணோடு ஐம்பொறிகளும் மலர மனம் முதலியன அழிந்தன என்றபடி. சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே என்பது, சுக்கிலத்துக்கு அழிவில்லை என்றபடி.

பரியங்க யோகத்துக்குரிய வயது பெண்ணுக்கு இருபது ஆணுக்கு முப்பது என்பதாம். 9

834. வெள்ளி யுருகிப் பொன்வழி ஓடாமே
கள்ளத்தட் டானார் கரியிட்டு மூடினார்
கொள்ளி பறியக் குழல்வழி யேசென்று
வள்ளியுண் ணாவில் அடக்கிவைத் தாரே.

கு - ரை : வெள்ளி யுருகிப் பொன்வழி ஓடாமே என்பது, வெண்ணிறமாகிய சுக்கிலம் உருகிப் பொன்னிறமாகிய நாதத்தில் கலக் காமல் என்றபடி. கள்ளத் தட்டானார் கரியிட்டு மூடினார் என்பது, மறைந்துள்ள தட்டானாகிய சிவன் கரியாகிய அருளை நல்கிப் பக்குவம் செய்தார் என்றபடி. கரியாவது தட்டானுக்குப் பொன்னைக் காய்ச்சு தற்குப் பயன்படும் பொருள். கொள்ளி பறியக் குழல் வழியே சென்று என்பது, நெருப்பாகிய அக்கினிகலை உண்டாக ஊதுகுழலாகிய சுழு முளை வழியே சென்று என்றபடி. வள்ளி உண்ணாவில் அடக்கி வைத் தாரே என்பது, பொன்னாகிய சந்திரனைச் செப்பாகிய உள் நாவில் விளங்க வைத்தார் என்றபடி. வள்ளி - மதி. உண்ணாக்குப் பிரதேசத் திலிருந்து ஒளி மண்டலம் விளங்குவதை உபதேசம் செய்தவார் நந்தியாகிய குரு என்க.

நந்தியாகிய குரு விந்து செயம் பெற்று அக்கினிகலை விளங்க உதவி செய்தான் என்பதாம். 10

835. வைத்த இருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன்
சித்தம் கலங்காது செய்கின்ற ஆனந்தம்
பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத்துக்கும்
வித்தக னாய்நிற்கும் வெங்கதி ரோனே.

கு - ரை : வைத்த இருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன் என்பது, இவ்வண்ணம் விந்து நீக்கமின்றிப் புணரும் இருவரும் தம்மில் இன்புற்று என்றபடி. சித்தம் கலங்காது செய்கின்ற ஆனந்தம் என்பது காமவசப்படாமல் தேவ காரியமாக நினைத்துச் செய்கின்ற ஆனந்த நிலையில் என்றபடி. பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத் துக்கும் என்பது, பத்து திசைகளுக்கும் பதினெட்டு வகைத் தேவர் களுக்கும் என்றபடி. வித்தகனாய் நிற்கும் வெங்கதிரோனே என்பது, தலைவனாகவுள்ள சிவசூரியன் விளங்குவான் என்றபடி.

இவ் வியோகத்தால் சிவசூரியன் விளங்குவான் என்பதாம். 11

836. வெங்கதி ருக்குஞ் சனிக்கும் இடைநின்ற
நங்கையைப் புல்லிய நம்பிக்கோ ரானந்தந்
தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளிதா மாமுனந்
திங்களிற் செவ்வாய் புதைத்திருந் தாரே.

கு - ரை : சனி - பிறப்பு. வெங்கதிருக்குஞ் சனிக்கும் இடை நின்ற என்பது, விருப்பத்தைத் தருகின்ற சூரியனுக்கும் சனிப்

பித்தலைச் செய்யும் கருவாய்க்கும் இடையில் என்றபடி. நங்கையைப் புல்லிய நம்பிக்கோ ரானந்தம் என்பது, சிறந்த பெண்ணும் ஆணும் பொருந்தும் வகையில் புணர்வதில் நம்பி ஆனந்தமடைகிறான் என்றபடி. தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளி தாழாமுனம் என்பது, இருவர் புணர்ச்சியில் சுரோணித வழிச் சுக்கிலம் பாயாமல் என்றபடி. செவ்வாய் - நாதம். திங்களிற் செவ்வாய் புதைத்திருந் தாரே என்பது, சந்திர மண்டலத்தில் விளங்கும் செந்திறம் பொருந்திய வாக்கின் சத்தியான நாதத்தில் திளைத்திருந்தனர் என்றபடி.

நங்கையும் நம்பியும் சந்திர மண்டலத்தில் நாதத்தில் திளைத் திருந்தனர் என்பதாம். 12

837. திருத்திப் புதனைத் திருத்தல்செய் வார்க்குக்
கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில்
வருத்தமு மில்லையா மங்கை பங்கற்குந்
துருத்தியில் வெள்ளியுஞ் சோரா தெழுமே.

கு - ரை : புதன் - அறிவு. திருத்திப் புதனைத் திருத்தல் செய் வார்க்கு என்பது, பரியங்க யோகத்தால் தூய்மைப்படுத்திப் புதனாகிய அறிவைச் சந்திரமண்டலத்தில் வைப்பதாகிய நன்மையைச் செய் வார்க்கு என்றபடி. கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில் வருத்தமு மில்லையாம் என்பது, வியாபகக் கருத்துக்கள் பொருந்த அங்கு இருந் தால் துன்பமும் இல்லையாம் என்றபடி. மங்கை பங்கற்குத் துருத்தியில் வெள்ளியுஞ் சோராது எழுமே என்பது, பெண்ணுடன் பொருந்து வார்க்கு உடலினின்றும் விந்து நீக்கமின்றி ஊர்த்துவ ரேதசு அமையும் என்றபடி. ஊர்த்துவ ரேதசாவது, விந்துவைச் செலுத்தும் காம வாயு மேல்நோக்குதல்.

சந்திர மண்டலத்தில் கருத்துப் பதிந்தவர்க்கு ஊர்த்துவ ரேதசு அமையும் என்பதாம். 13

838. எழுகின்ற தீயைமுன் னேகொண்டு சென்றிட்டால்
மெழுகுரு கும்பரி செய்திடும் மெய்யே
உழுகின்ற தில்லை ஒளியை அறிந்தபின்
விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே.

கு - ரை : முன் - புருவ நடு. எழுகின்ற தீயை முன்னேகொண்டு சென்றிட்டால் என்பது, சுவாதிட்டானத்திலுள்ள காமாக்கினியை (பார்த்திபாக்கினியை) மூலாதார வழிப் புருவ நடுவுக்குக் கொண்டு சென்றால் என்றபடி. மெழுகுருகும் பரிசெய்திடும் மெய்யே என்பது, அனலின் முன் உருகும் மெழுகு போன்று உடம்பு காணதொழியும் என்றபடி. உருவங் கடந்து வெளியான ஆகாயத்தில் சோதியாக நிற்பவரது உடம்பு முதலியவை மெழுகுபோன்று உருகிவிடும் என்க.

உழுகின்ற தில்லை ஓளியை அறிந்தபின் என்பது, சோதியைக் கண்ட பிறகு உழுதலாகிய செயல் இல்லை என்றபடி. விழுகின்ற தில்லை வெளியறிவார்க்கே என்பது, புகுவநடுவைத் தாண்டி துவாதசாந்தப் பெருவெளியை அறிந்த பேர்க்கு உடல் விழுகின்றதில்லை என்றபடி.

ஆகாயமான சிதம்பரத்தை அறிந்தவரது உடல் கீழே விழாது என்பதாம். 14

839. வெளியை அறிந்து வெளியி னடுவே
ஒளியை அறியி னுளிமுறி யாமே
தெளிவை அறிந்து செழுநந்தி யாலே
வெளியை அறிந்தனன் மேலறி யேனே.

கு - னை : வெளியை அறிந்து வெளியி னடுவே ஒளியை அறியின் என்பது, ஆகாயத் தானத்தை அறிந்து அங்கு விளங்கும் பொன்னெளியை அறியின் என்றபடி. உளி முறியாமே தெளிவை அறிந்து என்பது, உள்ளம் வேறுபடாமல் தெளிவான ஞானத்தைப் பெற்று என்றபடி. செழுநந்தியாலே வெளியை அறிந்தனன் என்பது, செழுமையான சிவனருளால் பரமான ஆகாயத்தை அறிந்திருந்தேன் என்றபடி. மேலறியேனே என்பது, அதற்குமேல் யான் அறியவில்லை என்றபடி.

ஆகாயத்தின் நடுவே ஒளியைக் கண்டு இருப்பவர்க்கு உலகம் காணப்படாது என்பதாம். 15

840. மேலாந் தலத்தில் விரிந்தவ ராரெனின்
மாலாந் திசைமுகன் மாநந்தி யாயவர்
நாலா நிலத்தி னடுவான வப்பொருள்
மேலா யுரைத்தனர் மின்னிடையாளுக்கே.

கு - னை : மேலாந் தலம் - ஒன்றற்கொன்று மேலாக விளங்கும் தலம். மாநந்தியாயவர் - உருத்திரன் மகேசுரன். ஒன்றற்கொன்று மேலான நிலையில் விளங்குபவர் திருமால் முதலிய உருவமூர்த்திகள் என்க. நாலா நிலத்தின் நடுவான அப்பொருளாவது, சதாசிவன். இஃது உருவம் நான்கு அருவம் நான்குக்கு இடையேயுள்ள மூர்த்தி என்க. மின்னிடையாள் - சத்தி. சத்தி இம் மூர்த்திகளைக் காட்டிலும் மேலானவர் என்க.

மூர்த்திகள் உடம்பில் விளங்கும் முறை கூறியவாறு. 16

841. மின்னிடையாளுமின் னுளனுங் கூட்டத்துப்
பொன்னிடை வட்டத்தின் உள்ளே புகப்பெய்து
தன்னோடு தன்னைத் தலைப்பெய்ய வல்லாரேன்
மன்னிடைப் பல்லாழி வாமுலு மாமே.

கு - னை : மின்னான் - பராசத்தியை ஆள்பவன். பொன்னிடை வட்டம் - பொன்மயமான ஆகாய ஒளி. தன்னோடு - சிவத்தை. தன்னை - ஆன்மாவை. தலைப்பெய்தல் - சேர்த்தல். ஊழி - யுகம்.

சிவ சத்தியின் நடுவே ஆன்மாவைக் காணவல்லீரேல் 'நெடுங் காலம் வாழலாம்' என்பதாம். 17

842. வாங்க லிறுதலை வாங்கலில் வாங்கிய
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாரில்லை
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாளரும்
ஓங்கிய தன்னை உதம்பண்ணி னாரே.

கு - னை : வாங்கல் - காம வாயுவைக் குறிவழிச் செல்லாது மூலா தார வழி மாற்றிச் செலுத்துதல். இறுதல் - கெடுதல், காம வாயு திசை மாறினதால் விந்து நாசமடைதல். வாங்க லிறுதலை என்பது, வெளி முகமான காம வாயுவை உள்ளுக்கு இழுத்து விந்து செயல் உண்டா தலையும் என்றபடி. வீங்கல் - பெருத்தல், காம வாயு உயர்ந்து செல்லு தல். வாங்கலில் வாங்கிய வீங்க வலிக்கும் விரகறிவார் இல்லை என்பது, காம வாயுவை ஊர்த்துவ ரேதசாக மாற்றும் உபாயத்தையும் அறிவா ரில்லை என்றபடி. ஓங்கிய தன்னை - பூமி தத்துவத்தினின்றும் ஆகாயம் வரை வளர்ந்த தன்னை. உதம் பண்ணுதல் - ஆகுதிப் பொருளாக்கல். ஓங்கிய தன்னை உதம் பண்ணினாரே என்பது, உபாயம் அறிந்தவர் தன்னையே சிவத்தினிடம் ஆகுதி பண்ணினவராவார் என்றபடி.

காம வாயுவை மாறி அமையும்படி செய்து சிவத்தினிடம் ஆத்மார்ப் பணம் செய்ய வேண்டும் என்பதாம். 18

843. உதமறிந் தங்கே ஒருசுழிப் பட்டாற்
கதமறிந் தங்கே கபாலங் கறுக்கும்
இதமறிந் தென்றும் இருப்பாள் ஒருத்தி
பதமறிந் தும்முளே பார்கடிந் தாளே.

கு - னை : உதமறிந் தங்கே ஒருசுழிப் பட்டால் என்பது, ஆத்மாகுதி பண்ணிப் பிரமப்புழையின் மேலான சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்தினால் என்றபடி. கதம் - மார்க்கம். கதமறிந்தங்கே கபாலங் கறுக்கும் என்பது, அவ் வழியிலே மண்டையிலுள்ள உரோமம் கருக் கும் என்றபடி. இதமறிந் தென்றும் இருப்பாள் ஒருத்தி என்பது, சீவனுக்குச் செய்யவேண்டிய நன்மையைக் கருதிக்கொண்டு பராசத்தி விளங்குவாள் என்றபடி. பதமறிந்தும்முளே பார்கடிந்தாளே என்பது, பக்குவத்தை உன்னிடம் அறிந்து உன்னிடமுள்ள பிருதிவிச்சக்கரத் தின் காரியத்தை மாற்றியருளுவாள் என்றபடி. காம வாயு கீழ் நோக்காது மேல் நோக்கும்படி செய்வாள் என்க.

சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்தியிருந்தால் பராசத்தி விந்து செயல் பெற உதவுவாள் என்பதாம். 19

844. பாரில்லை நீரில்லைப் பங்கயம் ஒன்றுண்டு
தாரில்லை வேரில்லை தாமரை பூத்தது
ஊரில்லைக் காணும் ஒளியது ஒன்றுண்டு
கீழில்லை மேலில்லைக் கேள்வியிற் பூவே.

கு - ஐ : பங்கயம் ஒன்றுண்டு - சகஸ்ரதளமாகிய தாமரை ஒன்றுள்ளது. பாரில்லை நீரில்லை - சிதாகாயத்தில் விளங்குவதால் பூமியும் நீரும் இல்லை. தாமரை பூத்தது - சகஸ்ரதளமாகிய இத் தாமரை மலர்ந்தது. தாரில்லை வேரில்லை - பூவாகவே உள்ளமையால் மொட்டும், மேலிருந்து வந்தமையால் வேரும் இல்லை. காணும் ஒளியது ஒன்றுண்டு - அங்குக் காணப்படுகின்ற ஒளி ஒன்றுள்ளது. ஊரில்லை - அகண்டமானமையில் குறிப்பிட்ட இடம் இல்லை. கேள்வி இல் பூவே - நாதத்துக்குக் காரணமான சகஸ்ரதளம். கீழில்லை மேலில்லை - எங்கும் படர்ந்துள்ளமையின் அடியும் நுனியும் இல்லை.

சிதாகாயத்தில் நாதமயமாக விளங்கும் ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தையும் அங்குள்ள ஞானசோதியையும் விளக்கியவாறு. 20

20. அமுரி தாரணை

845. உடலிற் கிடந்த உறுதிக் குடிநீர்க்
கடலிற் சிறுகிணற் ஏற்றமிட் டாலொக்கும்
உடலில் ஒருவழி ஒன்றுக் கிறைக்கில்
நடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே.

கு - ஐ : குடிநீர் - உறுதி பயக்கும் நீர். அமுரி, குடிநீர், சிவநீர் என்பன ஒன்றே. கீழிருந்து மேல்நோக்கிப் பாயும் உணர்வே குடிநீர் என்க. “சந்திரன் தூலத்தில் விரியமாகவும், குக்குமத்தில் ஒளியாகவும், பரத்தில் ஆன்மாவின் சாட்சியான சிவமாகவும் உள்ளது” - யோகசிகோ உபநிடதம். இந்நிரைச் சந்திரன் என்ற பெயராலும் கூறுவர். அமுரியைத் தரித்தல் அமுரி தாரணை. உடலிற் கிடந்த உறுதிக் குடிநீர் என்பது, உடம்பினின்றும் நீங்காது உறுதியைப் பயப்பதாகவுள்ள நிரானது என்றபடி. உடம்பினுள்ள அமுதமயமான விரியத்தை ஆக்கப் பொருளாக்குவதில் ஒளி அமைந்து உறுதியைத் தருகிறது என்க. கடலிற் சிறு கிணற்று ஏற்றமிட்டால் ஓக்கும் என்பது, கடலின் அருகே சிறு கிணற்று தோன்றி ஏற்றமிட்டு இறைத்தலை ஒத்திருக்கும் என்றபடி. உப்பு நீரையுடைய கடலுக் கருகே தோண்டி எடுக்கின் நன்விர் இருப்பது போன்று, சிறுநீர் வாயிலுக்கருகே அமுரி இருக்கும் என்க. கீழிருந்து நிரை மேலே ஏற்றுதல் போல கீழேயுள்ள அமுரியை உணர்வாக மேலேற்றுதல் வேண்டும் என்ற உண்மையும் கண்டுகொள்க. நடலை - துன்பம். உடலில் ஒருவழி ஒன்றுக் கிறைக்கில் நடலைப்படா துயிர் நாடலுமாமே என்பது, உடலில் வேறொரு வழியாகக் கீழ் போவதை மேலே செலுத்

தினால் உயிர் வருந்தாது பாதுகாக்கலாம் என்றபடி. இல்லறத்தார் காம வாயு தொழிற்படும் காலத்தில் சிவத்தியானம் செய்வதில் போகத்தை யோகமாக்குவர்; துறவியர் மூலபந்தம், வச்சிராசனம், ஆகுஞ்சனம் முதலிய தந்திரங்களால் குதத்தை நெருக்கிச் சிவத்தியானம் செய்து காம வாயுவை மூல வாயுவுடன் கலக்கச்செய்து மேலேற்றுவர் என்ற வேறுபாடு அறிக.

அமுரி, சிவநீர், வான்நீர், ஆகாய கங்கை, அமுதநீர், உவரி, தேறல், மது, கள், மலைநீர் முதலியனவாக வருவன பலவும் இந்த அமுரியைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு பொருட் சொற்களாகிய சித்தர் பரிபாஷை.

அமுரியை ஒளிமயமாக்கினால் உயிரைப் பாதுகாக்கலாம் என்பதாம். 1

846. தெளிதரும் இந்தச் சிவநீர் பருகில்
ஒளிதரும் ஓராண்டில் ஊனமொன் றில்லை
வளியுறும் எட்டின் மனமும் ஒடுங்குங்
கனிதருங் காயங் கனகம தாமே.

கு - ரை : தெளிதரும் இந்தச் சிவநீர் பருகில் என்பது, தெளிந்த இந்தச் சிவநீரைப் பருகினால் என்றபடி. சந்திரனின் இடமான குறியினின்றும் சிரசை நோக்கிச் செல்லும் உணர்வே சிவநீர் என்க. ஒளிதரும் ஓராண்டில்-ஓர் ஆண்டு சாதனத்தில் ஒளியைக் காணலாம். ஊனம் ஒன்றில்லை - கெடுதல் இல்லாதது. வளியுறும் - இது காற்றுடன் கலந்து மேலேறும். எட்டினில் மனம் ஒடுங்கும் - எட்டு ஆண்டுகளில் மனம் கீழ்நோக்குதலைத் தவிர்த்து மேலே நிற்கும். கனிதரும் - மகிழ்ச்சியை விளைவித்துக் கொண்டிருக்கும். காயம் கனகமதாமே - உடல் பொன்போல் பிரகாசிக்கும்.

சிவநீரால் உடல் மாற்றம் மனமாற்றம் அடைந்து சிவப்பேறு கிட்டும் என்பதாம். 2

847. நூறு மிளகு நுகருஞ் சிவத்தினீர்
மாறும் இதற்கு மருந்தில்லை மாந்தர்கள்
தேறில் இதனைத் தெளியுச்சி கப்பிடிந்
மாறும் இதற்கு மறுமயி ராமே.

கு - ரை : நூறுதல் - சிதைத்தல், நசுக்குதல். இளகுதல் - மாறுதல். நூறும் இளகும் நுகருஞ் சிவத்தின் நீர் என்பது, முன் மந்திரத்தில் கண்ட சிவநீரை அடைய கீழேயுள்ள குறியை நெருக்குவதாலும் பிழிதலாலும் அதன் தன்மை கெட்டு மேலேறும் என்றபடி. இதைத் தான் சோமக்கொடி பிழிந்த சாறு என்பர். மாறும் இதற்கு மருந்தில்லை என்பது, உயிரை நீடிக்கச்செய்ய இதைவிட மேலான மருந்து

வேறில்லை என்றபடி. கப்புதல் - மூடிக்கொள்ளுதல். மாந்தர்கள் தேறில் இதனைத் தெளியுச்சி கப்பிடிள் என்பது, மக்கள் இச்சூட்சுமத்தை உணர்ந்து தெளிந்து சிரசில் பாயச் செய்துகொண்டால் என்றபடி. மாறும் இதற்கு மறுமயிராமே என்பது, நரைத்த மயிர் கருப்பாகும் மாற்றத்தைக் காணலாம் என்றபடி.

உரோமம் கருமை நிறம் பெறச் சிவநீர் சிறந்த மருந்து என்பதாம் 3

848. கரையரு கேநின்ற கானல் உவரி
வரைவரை என்பர் மதியிலா மாந்தர்
நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு
நரைதிரை மாறும் நமனுமங் கில்லையே.

கு - ரை : கானல் உவரி - உப்பங்கழி நீர். வரைதல் - நீக்குதல். கரையருகே நின்ற கானல் உவரி வரைவரை என்பர் மதியிலா மாந்தர் என்பது, சிறுநீர்க் குழாய்க்கு அருகிலுள்ள விந்துவினைக் கழிக்க வேண்டும் என்பர் அறிவில்லாத மக்கள் என்றபடி. இவர் சந்திர கலையின் பிரபாவம் அறியாதவர் என்க. நுரைதிரை நீக்கி நுகர வல்லார்க்கு நரைதிரை மாறும் என்பது, சத்தற்ற நிலையையும், முதிர்ந்த நிலையையும் அகற்றி உட்கொள்ள வல்லார்க்கு உரோமம் நரைத்தலும் தோல் சுருங்குதலும் மாறும் என்றபடி. சத்தற்ற நிலை முப்பது ஆண்டுக்குள்ளும், முதிர்ந்த நிலை ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுக்கு மேலும் ஆம். இந்த வயதுக்குள் சந்திரகலையைப் பெருக்கி உணர்பவர் அமுரிதாரனைக்குத் தகுதியுடையவர் என்க. நமனுமங் கில்லை என்பது, அவ்வாறுள்ளவரிடத்து எமனுக்கு வேலையில்லை என்றபடி.

சிவநீரை நீக்காது பருவத்தே நுகரவல்லவர் இளமை நலம் பெறுவர் என்பதாம். 4

849. அளக நன்னுத லாயோ ரதிசயங்
களவு காயங் கலந்தஇந் நீரிலே
மிளகு நெல்லியும் மஞ்சளும் வேம்பிடிவ்
இளகும் மேனி இருளுங் கபாலமே.

கு - ரை : அளக நன்னுதலாய் ஓர் அதிசயம் என்பது, அழகிய கூத்தலையுடைய பெண்ணே! ஒரு வியப்பு என்றபடி. களவு காயங் கலந்த இந்நீரிலே என்பது, உடம்பில் மறைமுகமாகச் சென்று இந்நீர் சிரத்தை யடையுங் காலத்து என்றபடி. மிளகு நெல்லியும் மஞ்சளும் வேம்பிடிவ் என்பது, மிளகு நெல்லிப்பருப்பு கத்தூரி மஞ்சள் வேப்பம் பருப்பு ஆகியவற்றை அரைத்துத் தலையில் தேய்த்து முழுகி வரு விராயின் என்றபடி. வேண்மிளகு, நெல்லிவற்றல், கத்தூரி மஞ்சள்,

வேப்பம் வித்துடன் கடுக்காய்த் தோலும் கூட்டப் பஞ்ச கற்பமாம். யோகியர் இக்கூட்டுச் சரக்காகிய கல்பத்தினையே தேய்த்து மூழ்குவர் என்க. இளகும் மேனி இருளுங் கபாலமே என்பது, மேனி மென்மையாவதோடு உரோமம் கருமையாகும் என்றபடி.

அமுரி தாரணை செய்பவர் கல்பத்தினைத் தேய்த்து மூழ்கி வர வேண்டும் என்பதாம். 5

850. வீர மருந்தென்றும் விண்ணோர் மருந்தென்றும்
நாரி மருந்தென்றும் நந்தி அருள்செய்தான்
ஆதி மருந்தென் றறிவார் அகலிடஞ்
சோதி மருந்திது சொல்லவொண் ணாதே.

கு - ரை : வீர மருந்தென்றும் - வீரியத்தால் உண்டாபடியால் வீர மருந்து என்றும். விண்ணோர் மருந்தென்றும் - ஆகாய வெளியில் சோதியாக அமைவதால் விண்ணோர் மருந்தென்றும். நாரி மருந்தென்றும் - பெண்ணால் அடையப்படுவதால் நாரி மருந்தென்றும். நந்தி அருள் செய்தான் - என் குருநாதன் அருளிச் செய்தான். ஆதி மருந்தென்றறிவார் - இதனை முதன்மையான மருந்து என்று அறிஞர் அறிவார். அகலிடஞ் சோதி மருந்திது - இது விரிந்த சோதிமயமானது. சொல்ல வொண்ணாதே - சாமானியர்க்குச் சொல்லலாகாது.

அமுரியின் பெருமை கூறியவாறு.

6

21. சந்திர யோகம்

851. எய்து மதிக்கலை குக்கத்தி லேறியே
எய்துவ தூலம் இருவகைப் பக்கத்துள்
எய்துங் கலைபோல ஏறி இறங்குமாந்
துய்யது குக்கத்துத் தூலத்த காயமே.

கு - ரை : குக்கம் - குக்கும உடல். அன்னமயம் என்ற தூல உடலைச் சூழவுள்ளது பிராணமய கோசம் ; அதைத் தாண்டித் தொம்பைக் கூடுபோல் உடலைச் சூழ கீழ்மேல் பக்கம் எல்லாம் நிறைந்துள்ளது குக்கும உடல் என்க. எய்து மதிக்கலை குக்கத்திலேறியே எய்துவ தூலம் என்பது, சந்திரகலை தூல உடலில் இருந்து குக்கும உடலுக்கு ஏறியும், குக்கும உடலில் இருந்து தூல உடலுக்கு இறங்கியும் வரும் என்றபடி. பக்கம் - பட்சம். இருவகைப் பக்கத்துள் ஏறி இறங்குமாம் என்பது, இது புறத்திலுள்ள சந்திரன் ஒருபட்சத்தில் வளர்வதும், மற்றொரு பட்சத்தில் தேய்வதும்போல அமையும் என்றபடி. அகத்தில் கிழேயுள்ள சந்திரன் மேலேறும்போது வளர்ந்தும் கிழிறங்கும் போது தேய்ந்தும் வரும் என்க. துய்யது குக்கத்துத் தூலத்த காயமே என்பது, சந்திரகலை விளக்கத்தால் குக்கும உடல் துய்மை பெறுவதற்கேற்பத் தூல உடலும் துய்மை பெறும் என்றபடி.

புறத்தே தோன்றும் சந்திரனைப் போன்று அகத்தேயுள்ள சந்திரனும் வளர்தலையும் தேய்தலையும் அடையும் என்பதாம். 1

852. ஆகின்ற சந்திரன் சூரியன் அங்கியுள்
ஆகின்ற ஈரெட்டொ டாறிரண் டிரைந்துள்
ஏகின்ற வக்கலை யெல்லா மிடைவழி
ஆகின்ற யோகி அறிந்த அறிவே.

கு - னை : ஆகின்ற சந்திரன் சூரியன் அங்கியுள் என்பது, இந்த உடம்பினுள் ஆகின்ற சந்திரன் சூரியன் அக்கினி என்ற மூன்றுக்கும் என்றபடி. ஆகின்ற ஈரெட்டொடு ஆறிரண்டு ஈரைந்துள் ஏகின்ற அக்கலை யெல்லாம் என்பது, முறையே பதினாறு பன்னிரண்டு பத்து ஆக இயங்குகின்ற கலைகள் எல்லாம் என்றபடி. மூலாதாரத்திலிருந்து துவாதசாந்தம் வரையில் செல்லும் கலைகள் சந்திரனுக்குப் பதினாறும் சூரியனுக்குப் பன்னிரண்டும் அக்கினிக்குப் பத்தும் ஆக அமையும் என்க. இடைவழி ஆகின்ற யோகி அறிந்த அறிவே என்பது, நடுநாடியான சுழுமுனை வழி இயங்கச் செய்கின்ற யோகி அறிந்த அறிவேயாம் என்றபடி. சந்திரகலை பூரணமானபோது அதனிடம் அக்கினியும் சூரியனும் ஒடுங்கிவிடும் என்க.

யோகி சாதனையால் சந்திரகலையைப் பூரணமாக விளங்கச் செய்வான் என்பதாம். 2

853. ஆளுற தாங்கலை ஆதித்தன் சந்திரன்
நாரு நலங்கினர் ஞாலங் கவர்கொளப்
பேருங் கலைமுற்றும் பெருங்கால் ஈரெட்டு
மாருக் கதிர்கொள்ளு மற்றங்கி கூடவே.

கு - னை : நலங்குதல் - சேர்த்தல் ஆளுற தாங்கலை ஆதித்தன் சந்திரன் நாரு நலங்கினர் என்பது, பன்னிரண்டு கலைகளையுடைய சூரியனைச் சந்திரனோடு சேர்க்கப் பயின்றவர் என்றபடி. ஞாலங் கவர்கொளப் பேரும் என்பது, உலகவர் உவக்கும் பேற்றினை எய்துபவர் என்றபடி. பெருங்கால் ஈரெட்டு மாருக் கதிர்கொள்ளு மற்றங்கி கூடவே என்பது, பெருங்காலாகிய சந்திரன் பதினாறில் சூரியனது கலை அக்கினி கலையோடு சேர முழுவதும் அடங்கிவிடும் என்றபடி.

பூரண சந்திரனில் சூரியனும் அக்கினியும் ஒடுங்கிவிடும் என்பதாம். 3

854. பத்தும் இரண்டும் பகலோன் உயர்கலை
பத்தினொ டாறும் உயர்கலை பான்மதி
ஒத்தநல் அங்கிய தெட்டெட் டுயர்கலை
அத்திறன் தின்றமை ஆய்ந்துக்கொள் வீரே.

கு - ரை: பத்தும் இரண்டும் பகலோன் உயர்கலை என்பது, சூரியகலை உயர்ந்து செல்லும் அளவு பன்னிரண்டாகும் என்றபடி. பத்தினொடு ஆறும் உயர்கலை பான்மதி என்பது, வெண்மதிக் கலை உயர்ந்த அளவு பதினொகும் என்றபடி. ஒத்தநல் அங்கியது எட்டெட்டு உயர்கலை என்பது, சூரிய கலையும் சந்திர கலையும் பொருந்திய அக்கினி கலையின் வியாபகம் அறுபத்து நான்காகும் என்றபடி. இங்குக் கூறியவை உயர்கலை என்க சிரசுக்கு மேல் எல்லாக் கலைகளும் கருவாக 64 கலைகளாக உள்ளனவாம். அத்திறன் நின்றமை ஆய்ந்து கொள்விரே என்பது, அவ்வாறாகக் கலைகள் நின்றமையை அறிந்து கொள்ளுங்கள் என்றபடி.

சூரிய சந்திர அக்கினி கலை பொருந்தியபோது 64 கலைகளையுடைய பிரணவம் உண்டாகும் என்பதாம். 4

855. எட்டெட்டனலின் கலையாகும் ஈராறுட்
சுட்டப் படுங்கதி ரோனுக்குஞ் சூழ்கலை
கட்டப் படுமி ரெட்டா மதிக்கலை
ஒட்டப் படாஇவை ஒன்றோடொன் றுவே.

கு - ரை: எட்டெட்டு அனலின் கலையாகும் என்பது, அக்கினியின் கலை அறுபத்து நான்கு ஆகும் என்றபடி. பிரணவமே அக்கினி கலை என்க. இது விளங்குவது ஈசானுதி பஞ்சப் பிரமங்களுக்கு மேலாகவுள்ள சிவசாதாக்கிய நிலையிலாம். சூழ்கலை - சூழ்ந்துள்ள கலை. சூழ்கலை கட்டப்படும் ஈரெட்டா மதிக்கலை ஒட்டப்படா என்பது, சூழ்ந்துள்ள கலையாகிய விந்துவினைக் கட்டுகின்ற சந்திரகலை பதினொகும் ஒன்றோடொன்று பொருந்தா என்றபடி. இவை ஒன்றோடொன்றுவே என்பது, இவை ஒன்றை ஒன்று தனித்தனியாகச் சூழ்ந்திருக்கும் என்றபடி.

அக்கினி கலை முதலியவை ஒன்றையொன்று சூழ்ந்துள்ளது என்பதாம். 5

856. எட்டெட்டும் ஈராறும் ஈரெட்டுந் தீக்கதிர்
சுட்டிட்ட சோமனில் தோன்றுங் கலையெனக்
கட்டப் படுந்தார கைகதிர் நாலுள
கட்டிட்ட தொண்ணூற்றொ டாறுங் கலாதியே.

கு - ரை: தீ - அக்கினி. கதிர் - சூரியன். சுட்டிட்ட சோமன் - விந்து நீக்கமற்ற சந்திரன். எட்டெட்டும் ஈராறும் ஈரெட்டுந் தீக்கதிர் சுட்டிட்ட சோமனில் தோன்றும் கலையென என்பது, 64 கலைகளையுடைய அக்கினியும், 16 கலைகளையுடைய சந்திரனும், 12 கலைகளையுடைய சூரியனும் மதிக் கலையிலிருந்தே தோன்றுங் கலைகளாகும் என்றபடி. தாரகை - பூமி. நாலு - நான்கு இதழ்களை

யுடைய மூலாதாரம். கட்டப்படுந் தாரகை கதிர் நாலுள என்பது, மேலே சொன்ன அக்கினி சூரியன் சந்திரன் ஆகிய மூன்றையும் கட்டுப் படுத்தி நிற்கும் மூலாதாரத்திலுள்ள நான்கு இதழ்ச் சக்கரம் பூமி தத்துவத்தை அனுசரித்துள்ளது என்றபடி. அப்போது சந்திரன் மூலாதாரத்தில் கட்டப்பட்டு விந்து நீக்கம் செய்துகொண்டுள்ளான். அக்கினியும் அதுபோல் பத்து கலைகளுடன் பொருந்தி அங்குள்ளது. சூரியனும் பிரபஞ்ச அறிவை மூலாதாரத்தைச் சார்ந்தே பெறுகின்றது என்று அறிக. தொண்ணூற்றொரு ஆறு - அக்கினி 64 சூரியன் 12 சந்திரன் 16 மூலாதாரம் 4 ஆக 96 கலைகள். கட்டிட்ட தொண்ணூற் றொரு ஆறுங் கலாதியே என்பது, இந்நிலை மாறியபோது அக்கினி சூரியன் சந்திரன் மூலாதாரம் எல்லாம் சேர்ந்து 96 கலைகளாக ஆகும் என்றபடி.

மூலாதாரத்தில் கிழேயுள்ள அக்கினி முதலியவை மேலே சென்று தொண்ணூற்றொரு கலைகளாக ஆகும் என்பதாம். 6

857. எல்லாக் கலையும் இடைபிங் கலைநடுச்
சொல்லா நடுநாடி யூடே தொடர்மூலஞ்
செல்லா எழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலால்
நல்லோர் திருவடி நண்ணிநிற் போரே.

கு - ரை : சொல்லா நடுநாடி - அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாத சுழுமுனை நாடி. எல்லாக் கலையும் இடை பிங்கலை நடுச்சொல்லா நடுநாடியூடே தொடர் என்பது, சோம சூரியாக்கினியாகிய எல்லாக் கலைகளும் இடை பிங்கலை நடுநாடியின் வழியே தொடர்புடையன என்றபடி. மூலஞ் செல்லா எழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலால் என்பது, அவைகளின் இயல்பான கீழ்நோக்குதலைத் தடுத்து மேலேழச் செய்து பிரமரந்திரப் புழையின்மேல் விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தில் கொண்டு சேர்க்க என்றபடி. நல்லோர் திருவடி நண்ணி நிற்போரே என்பது, நல்ல யோகியர் சிவத்தியானத்தில் பொருந்தியிருப்பர் என்றபடி.

எல்லாக் கலைகளும் சுழுமுனையில் பொருந்தியிருத்தலால் யோகியர் திருவடியில் திளைத்திருப்பர் என்பதாம். 7

858. அங்கியில் சின்னக் கதிரிரண் டாட்டத்துத்
தங்கிய தாரகை யாகுஞ் சசிபானு
வங்கிய தாரகை யாகும் பரையொளி
தங்கு நவசக்ர மாகுந் தரணிக்கே.

கு - ரை : சின்னக் கதிர் இரண்டு - குறைவையுடைய சோமசூரிய கலைகள் விளங்கும் இடைபிங்கலை நாடிகள். ஆட்டம் - நடனம். அங்கி யில் சின்னக் கதிரிரண் டாட்டத்துத் தங்கிய தாரகை யாகும் சசிபானு என்பது, கிழேயுள்ள அக்கினி மண்டலத்திலிருந்து சந்திரனும் சூரிய

னும் சிறிய ஒளிவடிவில் பின்னி மண்டலங்கள் அமைந்துள்ளன என்ற படி இவை மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம் ஆகிய அக்கினி கண்டம், மணிபூரகம். அநாகதம் ஆகிய சூரியகண்டம், விசுத்தி, ஆஞ்சை ஆகிய சந்திரகண்டம் ஆகிய மூன்று கண்டங்களையும் பிரித்து நிற்கின்றன என்க. வங்கியம் - இசைக்குழல். வங்கிய தாரகையாகும் பரையொளி என்பது, மேலுள்ள பரையொளியில் ஒவ்வோடு கூடிய நட்சத்திரம்போல விளங்கும் என்றபடி. சோம சூரியாக்கினி மூன்றாம் உடலைக் கடந்த பரையொளியில் விளங்கும்போது இசையை எழுப்பிக் கொண்டு நட்சத்திரங்கள் போல் விளங்கும் என்க. தங்கு நவசக்ரமாகுந் தரணிக்கே என்பது, இதனால் பூமியிலிருந்து நவமண்டலங்களும் பொருந்தி நிற்கும் என்றபடி. நவமண்டல விரிவு அடுத்த பாடலில் காண்க.

மூலாதாரத்திலுள்ள புருடனோடு பொருந்திய சூரிய சந்திர ஒளிகள் சுழுமுனைநாடி வழியாகப் பின்னி மேலே சென்று நட்சத்திரங்கள் போல் விளங்கிச் சந்திரமண்டலமாக அமைகிறது என்பதாம். 8

859. தரணி சலங்கனல் கால்தக்க வானம்
அரணிய பானு அருந்திங்கள் அங்கி
முரணிய தாரகை முன்னிய ஒன்பான்
பிரணவ மாகும் பெருநெறி தானே.

கு - ரை : தரணி - நிலம். தக்க வானம் - தகுதியால் சிறந்த ஆகாய பூதம். அரணியபானு - காவலான சூரியன். அருந்திங்கள் - அருமையான சந்திரன். நன்மையைத் தருவதால் அருமை என்க முரணிய தாரகை - மாறுபாட்டைச் செய்கின்ற ஒளி. ஐம்பூதங்களையும் மும்மண்டலங்களையும் கடந்து மேலேறுவதில் கீழுள்ள மூலாதாரத்தின் ஆற்றலை மாற்றி அமைக்கும் இயல்புடையது இவ்வொளி என்க. ஒன்பது - ஐம்பூதங்கள், சோமன் சூரியன் அக்கினி ஒளி ஆகிய ஒன்பது. பிரணவமாகும் பெருநெறி தானே என்பது, இவ்விதமான ஒன்பதையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்ட பிரணவ யோகமே பெரிய நெறியாகும் என்றபடி.

இந் நெறியில் சென்றவர்க்குப் பஞ்சபூத உலகமும் சோம சூரியாக்கினியால் உணர்த்தப்பட்ட சுட்டறிவும் இல்லையாகும் என்பதாம். 9

860. தாரகை மின்னுஞ் சசிதேயும் பக்கத்துத்
தாரகை மின்னா சசிவளர் பக்கத்துத்
தாரகை பூவிற் சகலத்து யோனிகள்
தாரகை தாரகை தானுஞ் சொரூபமே.

கு - ரை : சசி - சந்திரன். தாரகை மின்னுஞ் சசிதேயும் பக்கத்து என்பது, சந்திரன் தேய்பிறை அனுசரித்துக் கீழ்முகமானபோது மூலா

தாரம் பிரகாசித்து நிற்கும் என்றபடி. மூலாதாரச் சத்தி அதிகரித்துச் சந்திரன் இருளில் செலுத்துவன் என்க. மனம் உலக முகத்தை நாடும் என்க. தாரகை மின்னா சசிவளர் பக்கத்து என்பது, சந்திரன் வளர் பிறையை அனுசரித்து மேல்முகமானபோது மூலாதாரத்துக்குப் பிரகாசம் இராது என்றபடி. மனம் மேல்நிலைக்குச் செல்லும் என்க. தாரகை பூவிற் சகலத்து யோனிகள் என்பது, மூலாதாரச் சக்கரத்தின் ஆற்றலில் எல்லா யோனிகளும் உள்ளன என்றபடி. தாரகை தாரகை தானஞ் சொரூபமே என்பது, மூலாதாரச் சக்கரத்துக்குக் காரணமான அகவொளியே சகல சிவர்களின் சொரூபமாகும் என்றபடி.

சந்திரன் வளர்பிறை பக்கத்துச் சிவர்கள் ஒளியில் விளங்குவர் என்பதாம். 10

861. முற்பதி னைஞ்சின் முனைத்துப் பெருத்திடும்
பிற்பதி னைஞ்சிற் பெருத்துச் சிறுத்திடும்
அப்பதி னைஞ்சும் அறியவல் லார்கட்குச்
செப்பரி யான்கழல் சேர்தலு மாமே.

கு - ரை : முற்பதினைந்து - வளர்பிறை பக்கம். முற்பதினைஞ்சிற் முனைத்துப் பெருத்திடும் என்பது, சந்திரனின் கலைகள் முதற்பதினைத்தில் சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து பெருத்து பூரணத்தை அடையும் என்றபடி. பிற்பதினைந்து - தேய்பிறை பக்கம். பிற்பதினைஞ்சிற் பெருத்துச் சிறுத்திடும் என்பது, பிற்பதினைத்தில் சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து பெருத்த நிலையினின்றும் குறைந்துவிடும் என்றபடி. அப்பதினைஞ்சும் அறியவல்லார்கட்கு என்பது, அகரச் சுட்டால் உணர்த்தும் வளர்பிறையை அறியவல்லவர்கள் என்றபடி. செப்பரியான் கழல் சேர்தலுமாமே என்பது, பெருமையை அளவிட்டுக் கூறமுடியாத சிவத்தின் திருவடியை அடைவர் என்றபடி.

மூலாதாரத்தினின்றும் மேலேழும் சோடச கலைகளின் தன்மையை அறிந்தவர் வளர்பிறை போல ஒளிபெற்றுச் சிவன் திருவடியை அடைவர் என்பதாம். 11

862 அங்கி எழுப்பி யருங்கதிர் ஊட்டத்துத்
தங்குஞ் சசியால் தாமட்ஐந் தைந்தாகிப்
பொங்கிய தாரகை யாம்புலன் போக்கறத்
திங்கள் கதிர்ங்கி சேர்கின்ற யோகமே.

கு - ரை : அங்கி எழுப்பி யருங்கதிர் ஊட்டத்துத் தங்குஞ் சசியால் என்பது, மூலத்தியை எழுப்பி அருமையான சூரிய மண்டலத்தைக் கடந்துநின்ற சந்திரமண்டலம் விளங்கித் தங்கினபோது என்றபடி. தாமம் - பிரணவம். தாமம் ஐந்தைந்தாகிப் பொங்கிய தாரகையாம் என்பது, அகர உகர மகார வீந்து நாதம் ஆகிய ஐந்தும் விரிந்த

பிரபையுடைய ஒளியான பிரணவமாகும் என்றபடி. புலன் போக்கறத் திங்கள் கதிரங்கி சேர்கின்ற யோகமே என்பது, அதனால் புலன்வழி போகாது சந்திரன் சூரியன் அக்கினி சேர்கின்ற யோகம் என்றபடி.

மூலாதார அக்கினி சூரியனைத் தாண்டிச் சந்திரனை அடைந்தபோது பிரணவம் விளங்கும் என்பதாம். 12

863. ஒன்றிய ஈரெண் கலையும் உடலுற
நின்றது கண்டும் நினைக்கிலர் நீதர்கள்
கன்றிய காலன் கருத்துழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே.

கு - ரை : ஒன்றிய - பொருந்திய. சந்திரகலை பதினாறும் உடலுற நின்றலைக் கண்டும் நினைக்கவில்லை என்க. நீதர்கள் - தாழ்வானவர்கள். கன்றிய - சினந்த.

சந்திரகலை விளங்கி நின்றலைக் கண்டும் உண்மை உணராத காலன் வழிப்பட்டுக் கெடுகின்றனர் என்பதாம். 13

864. அங்கி மதிசூட வாகும் கதிரொளி
அங்கி கதிர்சூட வாகு மதியொளி
அங்கி சசிகதிர் சூடவத் தாரகை
தங்கி யதுவே சகலமு மாமே.

கு - ரை : அங்கி மதிசூட வாகும் கதிரொளி என்பது, ஆண்குறியிலுள்ள சந்திரன் மூலாக்கினியோடு பிரமரந்திரம் நோக்கிச் சென்றால் சூரிய ஒளி கிட்டும் என்றபடி. அங்கி கதிர்சூட வாகு மதியொளி என்பது, மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியையும் மணிபூரகத்திலுள்ள சூரியனையும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதில் சந்திரன் ஒளி அமையும் என்றபடி. அங்கி சசிகதிர்சூட அத்தாரகை என்பது, இவ்விரண்டு ஒளியும் பிரமரந்திரத்தில் ஒன்றாகச் சோமசூரியாக்கினி கூடிய பிரணவம் அமையும் என்றபடி. தங்கியதுவே சகலமு மாமே என்பது, அந்நிலையே சகலமும் ஆம் என்றபடி.

இங்குக் கதிரையும் மதியையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் உபாயம் கூறியபடி. 14

865. ஈராறு பெண்கலை எண்ணிரண் டாண்கலை
பேராமற் புக்குப் பிடித்துக் கொடுவந்து
நேராகத் தோன்றும் நெருப்புற வேபெய்யில்
ஆராத ஆனந்தம் ஆனந்த மானதே.

கு - ரை : ஈராறு பெண்கலை - பன்னிரண்டு கலைகளையுடைய சூரியன்பெண். எண்ணிரண்டு ஆண்கலை-16 கலைகளையுடைய சந்திரன் ஆண். ஆண் என்றும் பெண் என்றும் கூறுவது ஆகுமின் கதிர் தி. 19

போகுமின் க தி ர் க னீ . இவ்விதம் இரு தன்மைகளுடைய ஒளி மணிதலிடம் உள்ளது. இடது கண் - சந்திரன், ஆகுமின்னொளி. வலது கண் - சூரியன், போகுமின்னொளி. பேராமற் புக்குப் பிடித்துக் கொடுவது நேராகத் தோன்றும் நெருப்புறவே பெய்யில் என்பது, இவ்விரண்டையும் புறத்தே செல்லாமல் முகத்துமுன் தோன்றும் ஒளியில் கலப்பித்தால் என்றபடி. ஆராத ஆனந்தம் - தெவிட்டாத இன்பம்

போகுமின்னொளியாகிய வலக்கண்ணையும் ஆகுமின்னொளியாகிய இடக்கண்ணையும் சேர்க்கும் முறைப்படி சேர்த்தால் பிரணவ ஒளி முகத்தின்முன் உதிக்கும் என்பதாம். 15

866. காணும் பரிதியின் காலை இடத்திட்டு
மாணும் மதியதன் காலை வலத்திட்டுப்
பேணியே யிவ்வாறு பிழையாமற் செய்வீரேல்
ஆணி கலங்காதவ் வாயிரத் தாண்டே.

கு - ரை : மாணும் மதியதன் காலை இடத்திட்டு என்பது, மாட்சிமையுடைய சந்திரனாகிய இடக்கண் பார்வையை சூரியனாகிய வலக்கண் பார்வையோடு குரு காட்டிய நெறியில் பொருத்தியும் என்றபடி. பொருத்தியபோது வலக்கண்ணுக்கு மேலே அக்கினி மூலையில் ஒளி தோன்றிவிடும் என்க. காணும் பரிதியின் காலை இடத்திட்டு என்பது, தோன்றுகின்ற சூரியனாகிய வலக்கண் பார்வையை இடக்கண் பார்வையோடு பொருத்தியும் என்றபடி. அப்போது சிரசில் அக்கினி மூலையிலிருந்து முறையாக ஈசான திக்குக்குச் சூரியகலை பாயும் என்க. தெற்கிலிருந்து சிவகலை வடக்கு நோக்கிப்பாய்வதே உண்மையான கைலாச யாத்திரை. பேணியே யிவ்வாறு பிழையாமற் செய்வீரேல் என்பது, இம் முறையில் நின்று வருவாமல் பாதுகாத்து வந்தால் என்றபடி. ஆணி கலங்காதவ் வாயிரத் தாண்டே என்பது, ஆயிரம் ஆண்டு இவ்வுடம்பாகிய ஆணி கெடாது நிலைபெறும் என்றபடி.

சூரிய சந்திர ஒளியை அறிய உபாயம் கூறியவாறு.

16

867. பாவிக்கும் நெஞ்சம் பறையோசை ஒன்பதில்
ஆவிக்கும் அங்கே அமரர் பராபரன்
மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளி யாய்நிற்குங்
காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் தானே.

கு - ரை : ஒன்பது - சகஸ்ரதளம். முன் சொன்ன ஈசான திக்குக்குச் சென்ற சிவகலை சிரசிலுள்ள எட்டு திக்குகளையும் கடந்து ஒன்பதாவது இடமாகிய சகஸ்ரதளத்துக்குச் செல்லும் என்க. பாவிக்கும் நெஞ்சம் பறையோசை ஒன்பதில் என்பது, சிவகலை ஒன்பதில் சகஸ்ரதளத்துக்குச் சென்றபோது சிரசில் நாதம் முழங்கும் என்றபடி. ஆவிக்கும் அங்கே அமரர் பராபரன் என்பது, அந்நாதத்தில் தேவாதி தேவனான

சிவபெருமான் களிப்புடன் பொருந்துவான் என்றபடி. மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளியாய் நிற்கும் என்பது, இந்நிலைக்கு முன்னே சூரிய சந்திரர்கள் வலப்புறமும் இடப்புறமும் சிறு தீப ஒளிபோல் விளங்குவர் என்றபடி. காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் தானே என்பது, சூரியன் புறப்படுமுன் சங்கோசை மக்களை எழுப்புவதுபோல் ஞான சூரியன் எழுமுன் நாதம் உதித்து முன்னே விளங்கும் என்றபடி.

ஞான பானு உதயத்துக்குமுன் நாதம் முழங்கும் என்பதாம். 17

868. கதிரவன் சந்திரன் காலம் அளக்கும்
பொதிரவ னுள்ளே பொழிமழை நிற்கும்
அதிரவ னண்டப் புறஞ்சென் றடர்ப்ப
எதிரவ னீச னிடமது தானே.

கு - ரை : கதிரவன் சந்திரன் காலம் அளக்கும் என்பது, சூரிய சந்திர நிலைகளில் காலம் அளவிடப்படும் என்றபடி. சூரியன் என்றும், சந்திரன் என்றும் தனியாக இருக்கும் வரை காலத்துக்குக் கட்டுப் பட்டவர் ; ஒன்றுயினவர் காலநியதியைக் கடந்து நிற்பவர் என்க. பொதிர்தல் - மிகுதல். பொழிமழை - அருள். பொதிரவனுள்ளே பொழிமழை நிற்கும் என்பது, இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்த பிரணவ நிலையில் சிவசத்தி விளங்குவதால் அமுதம் பெருகும் அருள்நிலை யுள்ளது என்றபடி. அதிர்தல் - நாதம். அதிரவ னண்டப் புறஞ் சென் றடர்ப்ப என்பது, நாதத்தோடு கூடி அண்டத்தின் எல்லையாகிய துவாதசாந்தத்துக்குச் சென்று நெருங்க என்றபடி. எதிரவன் ஈசன் இடமது தானே என்பது, அவ்விடத்தில் ஈசனும் நேராக எதிர்ப்பட்டு விளங்குவான் என்றபடி.

சந்திர யோகம் பயில்வார்க்குக் கால நியதி இல்லை என்பதாம். 18

869. உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை
அந்திக்கு மந்திர மாறும் அறிகிலார்
அந்திக்கு மந்திர மாறும் அறிந்தபின்
தந்தைக்கு முன்னே மகன்பிறந் தானே.

கு - ரை : உந்திக் கமலம் - மணிபூரகம். இதுவே சூரியனுக் குரிய இடம். சுவாதிட்டானம் சந்திரனுக்குரிய இடம். சூரியன் சுவா திட்டானத்தை நோக்காதபோது சூரியனே நாதமாகியும், சந்திரனாகிய விந்துவே ஒளியாகவும் ஆகிப் பிரணவம் அமையும் என்க. உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை என்பது, மணிபூரகத்தில் வெளிப் படுகின்ற சோதியை என்றபடி. அந்தித்தல் - சந்தித்தல். அந்திக்கு மந்திரமாரும் அறிகிலர் என்பது, அடைந்து பிரணவத்தின் உண் மையை யாரும் அறியவில்லை என்றபடி. அஃதாவது சிறிய சோதியே பிரணவத்தில் பெரிய சோதியாய்விடுவதை ஒருவரும் உணரவில்லை என்க. அந்திக்கு மந்திர மாறும் அறிந்தபின் என்பது, யாவராயினும்

பிரணவ அமைப்பை அறிந்தவர்க்கு என்றபடி. தந்தைக்கு முன்னே மகன் பிறந்தானே என்பது, சிவவொளிக்கு முன்னே சிவவொளி பிரகாசித்து நிற்கும் என்றபடி. தந்தை - சிவன். மகன் - சிவன். சிவ ஒளியே சிவ ஒளிக்கு ஆதாரமாயும் ஆதேயமாயும் இருப்பதால் தந்தை மகன் என்ற உறவு கூறியது.

மணிபூரகத்தில் தோன்றும் சோதியை முன்னே நாடவேண்டும் என்பதாம். 19

870. ஊதியம் ஏதும் அறியார் உரைப்பினும்
ஒதியும் ஏதும் அறியாத ஊமர்கள்
ஆதியும் அந்தமும் அந்திக்க வல்லீரேல்
வேதியன் அங்கே வெளிப்படுந் தானே.

கு - ரை : ஊதியம் - பயன். பயன் கருதாது பிறர் சொன்னாலும் தாமே படித்தாலும் அறிவினிகள் உண்மை தெளியமாட்டார் என்க. ஆதி - மேதாகலை. அந்தம் - உன்மணி. ஆதியும் அந்தமும் அந்திக்க வல்லீரேல் என்பது, சந்திர கலையின் ஆதியையும் முடிவையும் சேர்க்கத் திறம்பெற்றிராகில் என்றபடி. வேதியன் அங்கே வெளிப்படுந்தானே என்பது, இரசகுளிகை போன்று மாற்றத்தைச் செய்யும் சிவமும் அங்கே வெளிப்பட்டுவிடும் என்றபடி.

சந்திர கலையின் ஆதியையும் அந்தத்தையும் சேர்க்க அறிய வேண்டும் என்பதாம். 20

871. பாம்பு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினைத்
தீங்கு கதிரையுஞ் சோதித் தனலுறும்
பாம்பு மதியும் பகைதீர்த் துடன்கொளீஇ
நீங்கல் கொடானே நெடுந்தகை யானே.

கு - ரை : பாம்பு மதியைத் தினலுறும் என்பது, குண்டலினி யாகிய பாம்பு சுவாதிட்டானத்தில் பொருந்தி சந்திர கலை வளரவொட் டாது விந்து நீக்கம் செய்துகொண்டுள்ளது என்றபடி. பாம்பினைத் தீங்கு கதிரையுஞ் சோதித் தனலுறும் என்பது, சூரியனும் காமாக்கினி வழிப்பட்டு மணிபூரகத்தில் உள்ளது என்றபடி. பாம்பு மதியும் பகை தீர்த் துடன்கொளீஇ என்பது, குண்டலினியான பாம்பும் சந்திரனும் சிவன் விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தை யடையும்போது தம்முள் இருந்த பகைதீர்த்து ஒன்றையொன்று பற்றி மேலே நிற்கும் என்றபடி. அப் போது வெப்பத்தைச் செய்யும் சூரியனும் வெப்பத்தைச் செய்யாதவனாகி விடுவான் என்க. நீங்கல் கொடானே நெடுந்தகையானே என்பது, பெருந்தகையையுடைய சிவயோகி குண்டலினி, மதி, ஞாயிறு ஆகிய இம் மூன்றையும் பிரியும்படி இடங்கொடான் என்றபடி.

மனம் சிவ ஓளியில் நிற்குமளவு இம் மூன்றும் அங்கேயே நிலை பெற்றுத் தீமை செய்யும் திறமையை இழந்துவிடும் என்பதாம். 21

872. அயின்றது வீழ்வள வுந்துயில் இன்றிப்
பயின்ற சசிவீழ் பொழுதில் துயின்று
நயந்தரு பூரண உள்ள நடத்தி
வியந்தரு பூரண மேவுஞ் சசியே.

கு - னை : அயின்றது - பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட மதி. குண்டலினி யோடு சென்ற சந்திரனைக் குண்டலினியால் உண்ணப்பட்ட சந்திரன் என்றார். அயின்றது வீழ்வளவுத் துயிலின்றி என்பது, சிரசின் மேலே நிற்குமளவும் உறங்காது அதனைக் கவனித்தும் என்றபடி. பயின்ற சசிவீழ்பொழுதில் துயின்று என்பது, அப்படியாக நின்ற சந்திரன் கீழே இறங்கிய காலம் தூங்கியும் என்றபடி. பூரண - நிறைந்த நிலா ஓளி. நயந்தரு பூரண உள்ள நடத்தி என்பது, நன்மையைக் கொடுக்கும் உள்ளத்தில் ஓளியை நிலைப்பித்துள்ளார்க்கு என்றபடி. வியந்தரு பூரண மேவுஞ் சசியே என்பது, விரிவினைச் செய்யும் சந்திரன் பூரணமாக நிற்கும் என்றபடி. மனம் உள்ளுதலைச் செய்யாதபோது விரிந்த பூரணத்தை உண்டாக்குவதாகும் என்க.

சிரசின்மேல் மனம் சென்றபோது உறங்காது விழித்தே இருக்க வேண்டும் என்பதாம். 22

873. சசியுதிக் கும்அள வுந்துயி லின்றிச்
சசியுதித் தானேல் தனதூண் அருந்திச்
சசிசரிக் கின்றள வுந்துயி லாமற்
சசிசரிப் பின்கட்டன் கண்டுயில் கொண்டதே.

கு - னை : சசி யுதிக்கும் அளவுத் துயிலின்றி என்பது, சந்திரன் சிரசில் உதிக்குமளவும் காலை எழுந்ததும் தியானம் செய்து என்றபடி. சசியுதித்தானேல் தனதூண் அருந்தி என்பது, சந்திரன் உதித்த பிறகு உணவை உட்கொண்டு என்றபடி. சசி சரிக்கின்றளவுத் துயி லாமல் என்பது, சந்திரன் சிரசில் சுஞ்சாரம் செய்யும் வரை துயிலா திருந்து என்றபடி. கட்டன் - கட்டி நிறுத்தினவன். சசி சரிப்பின் கட்டன் கண்துயில் கொண்டதே என்பது, சிரசை விட்டுக் கீழிறங்கிய தும் இதுகாறும் கட்டி நிறுத்தினவன் உறங்கலாம் என்றபடி.

காலையில் தியானம் செய்து நிலாவொளி பெற்றபின்னரே உணவு உட்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். 23

874. ஊழி பிரியா திருக்கின்ற யோகிகள்
நாழிகை யாக நமனை அளப்பர்கள்
ஊழி முதலாய் உயர்வார் உலகினில்
தாழவல் லார்இச் சசிவன்ன ராமே,

கு - ண : நாழிகை-சிறுபொழுது. எமனது ஆயுள் இவ் யோகியர்க்குச் சிறு பொழுதாம் என்க. ஊழி முதலாய் உயர்வார் என்றது, இவர் பஞ்சகிருத்தியம் செய்யவல்ல சதாசிவராவர் என்றபடி. உலகினில் தாழ்வல்லார் இச்சி வள்ளராமே என்பது, ஆணவமற்றுச் சிவத்தைத் தனது முதல்வனாகப் பெற்றுத் தன்னொளிகொண்டவராய் விளங்குவார் என்றபடி. சசிவன்னர் - சந்திரனைப் போன்று அமுதமயமான கிரணத்தை யுடையவர்.

ஊழிக் காலத்திலும் பிரியாதுள்ள யோகியர் ஆணவமற்றுத் தன்னொளில் விளங்குவார் என்பதாம். 24

875. தண்மதி பானுச் சரிபூமி யேசென்று
மண்மதி காலங்கள் மூன்றும் வழிகண்டு
வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விளைந்தபின்
தண்மதி வீழ்வள விற்கண மின்றே.

கு - ண : சரி - வழி. தண்மதி பானுச் சரி பூமியே சென்று என்பது, குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன் உச்சியாகிய வழி (சகஸ்ர தளம்)யிற் சென்று என்றபடி. மண் மதி - உலகினரால் மதிக்கப்பெற்ற. மண்மதி காலங்கள் மூன்றும் வழிகண்டு என்பது, உலகினரால் மதிக்கப் பெற்ற இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு ஆகிய முக்காலங்களையும் அவற்றின் காரணங்களையும் உணர்ந்து என்றபடி. வெண்மதி தோன்றிய நாளில் என்பது, பூரண நிலாமண்டலத்தைக் கண்ட காலத்தில் என்றபடி. கணம் - அற்பம். தண்மதி வீழ்வளவிற்கு கணமின்றே என்பது, அதிலிருந்து விளைந்து விளங்கும் அமுதத்துக்குக் குறைவில்லை என்றபடி.

இவ்வியோகப் பயிற்சியுடையோர் முக்காலத்தையும் உணர்ந்து அமுதக் கிரணத்தைப் பருகியிருப்பார் என்பதாம். 25

876. வளர்கின்ற ஆதித்தன் தன்கலை யாறுந்
தளர்கின்ற சந்திரன் தன்கலை யாறு
மலர்ந்தெழு பன்னிரண் டங்குலம் ஓடி
அலர்ந்து விழுந்தமை யாரறி வாரே.

கு - ண : ஆதித்தன் கலை ஆறு - சிரசில் மேடமுதல் கன்னியா ராசி வரை சூரியன் பகுதியாகும். மற்றுந் துலா முதல் மீன ராசி முடிய சந்திரன் பகுதியாகும். ஆதித்தன் வளர்வதாவது, சந்திரன் பகுதியில் உணர்வு பாய்வது. வளர்கின்ற ஆதித்தன் தன்கலை யாறும் என்பது, முன்கூறியபடி சூரியனது ஆறு கலைகள் வளர்வதிலும் என்றபடி. தளர்கின்ற சந்திரன் தன்கலை யாறு என்பது, உடலாட்சிக்கான அகரம் உகரம், மகாரம், வீந்து. அர்த்த சந்திரன், நிரோதினி ஆகிய ஆறு கலைகள் குறைவதிலும் என்றபடி. சந்திரன் வளர்ச்சி பெறுவதில் உடலாட்சிக்கான கலைகள் குறைந்து விடுகின்றன என்க. மலர்ந்தெழு பன்னிரண்டு அங்குலம் ஓடி என்பது, சுவாசம் நான்கு விரற்கடை

கழிவுமூலம் பன்னிரண்டு விரற்கடை விரிந்து ஓடி என்றபடி. தொண்டையிலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லும் எட்டு விரற்கடை சுவாசத்தோடு மேல்நோக்கிச் செல்லும் நான்கு விரற்கடை சுவாசமும் ஆகப் பன்னிரண்டாம். அலர்ந்து விழுந்தமை யாரறிவாரே என்பது, இவ்வாறு விரிந்து நிறைந்தமை யார் அறிவார் என்றபடி.

யோகியர்களே சூரியன் வளர்ந்து சந்திரன் தேய்ந்து சுவாசம் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஓடுவதை அறிவார் என்பதாம். 26

877. ஆமுயிர்த் தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து
போம்வழி எங்கணும் போகாது யோகிக்குக்
காமுற இன்மையிற் கட்டுண்ணு மூலத்தில்
ஓமதி யத்துள்விட் டுரையுணர் வாலே.

கு - ரை : ஆமுயிர்த் தேய்மதி நாளே எனல் விந்து போம் வழி என்பது, ஆகின்ற உயிருக்குக் குறைகின்ற மதிநாளாவது விந்து நீக்கத்தாலாவது என்றபடி. எங்கணும் போகாது யோகிக்குக் காமுற இன்மையில் என்பது, யோகியர்க்குக் காமக் கழிவின்மையின் எவ்விடத்தும் விந்து நடுவாது என்றபடி. கட்டுண்ணு மூலத்தில் ஓமதியத்துள் விட்டுரை யுணர்வாலே என்பது, மூலமாகிய பிரணவம் விளங்கும் பரவிந்து உணர்வாக மாற்றி விடுகின்றனர் என்றபடி.

யோகியர்க்குக் காமக்கழிவின்மையால் சந்திரகலை பூரணமாக இருக்கும் என்பதாம். 27

878. வேறுறச் செங்கதிர் மெய்க்கலை யாரெடுஞ்
சூறுற நான்குந் தொடர்ந்துற வேநிற்கும்
ஈறிலி னன்கலை யீரைந்தொ டேமதித்
தாறுட் கலையுள் அகலுவா வாமே.

கு - ரை : வேறுறச் செங்கதிர் மெய்க்கலை யாரெடும் என்பது, சிரசில் வலப்பாகத்தில் மேடராசி முதல் கன்னியாராசிவரை விளங்கும் சூரியன் கலை ஆறுடன் என்றபடி. சூறு-கீழ்ப்புறம். சூறுற நான்குந் தொடர்ந்துறவே நிற்கும் என்பது, கீழுள்ள மூலாதாரத்திலுள்ள நான்கு கலைகளும் கலந்தே நிற்கும் என்றபடி. இனன்-சூரியன். ஈறில் இனன் கலையீரைந்தொடே என்பது, அறிவுப் பொருளான சூரியன் அக்கினி கலை பத்துடன் என்றபடி. மூலாதாரம் நான்கும் ஆறுதாரங்கள் சேர்ந்து அக்கினிகலை பத்து ஆகும். மதித்தாறுட் கலையுள் அகலுவா வாமே என்பது, சந்திரன் விளங்கும் துலாமுதல் மீனராசி வரையில் அறிவு பதிந்த போது சந்திரன் பெளர்ணமி நாளாக விளங்கும் என்றபடி. 'அங்கி கதீர்கூட ஆகும் மதியொளி' என்று முன்னர்க் கூறியதும் இதுவே.

மீனம்	மேடம்	ரிடபம்	மிதுளம்
கும்பம்	சந்திர பாகம்		கடகம்
மகரம்			சிம்மம்
தனுசு	விருச்சிகம்	துலாம்	கன்னி

மேட முதல் மீனராசி வரை கொண்ட வட்டம் முடிவதில் ஈசான திக்கில் ஈசானர் சிறந்து விளங்குவார் என்பதாம். 28

879. உணர்விந்து சோணி உறவினன் வீசும்
 புணர்விந்து வீசங் கதிரிற் குறையில்
 உணர்வும் உடம்பும் உவையொக்க நிற்கில்
 உணர்வும் உடம்பும் ஒருகால் விடாவே.

கு - ண : உணர்விந்து சோணி உறவினன் வீசும் என்பது, உணர்வினுலான விந்து சுரோணிதத்துடன் கலந்து உறவு கொண்டால் மிக்க ஒளி வீசும் என்றபடி. புணர்விந்து வீசங் கதிரிற் குறையில் என்பது, பெண்ணிடம் பொருந்திப் புணரும்போது கீழ் நோக்குதலைச் செய்கின்ற சூரியனின் ஆற்றல் குறையின் ஒளி மேலே விளங்கித் தோன்றும் என்றபடி. உணர்வு ஒளிமயமானது. உணர்வும் உடம்பும் உவையொக்க நிற்கில் என்பது, ஒளிமயமான குக்கும உடம்பு தூல உடம்பு ஆகிய இரண்டும் ஒத்துநிற்கும் யோகிக்கு என்றபடி. யோகி உணர்வை சிரசின் இடப்பக்கத்துக்கு மாற்றிக்கொண்டபோது பெண்ணிடம் கலவியில் காமக்கழிவின்றிச் சோம சூரியாக்கினி விளங்கி ஒளியான குக்கும உடம்பு வளர்கிறது. குக்கும உடம்பு ஒளி மயமானபோது தூல உடம்பும் ஒத்து விளங்கும் என்க. உணர்வும் உடம்பும் ஒருகால் விடாவே என்பது, பின்னர் குக்கும உடம்பான ஒளியுடனும் தூல உடலும் ஒரு காலத்தும் நீங்கா என்றபடி.

சீவனுக்கு வாகனமான குக்குமமும் தூலமும் ஒத்து நிற்கில் எடுத்த உடம்பில் அழியாது வாழலாம் என்பதாம். 29

880. விடாத மனம்பவ னத்தொடு மேவி
நடாவு சிவசங்கின் நாதங் கொளுவிச்
கடாவிடா ஐம்புலன் கட்டுண்ணும் வீடு
படாதன இன்பம் பருகார் அமுதமே.

கு - ரை : பவனம் - காற்று. விடாத மனம் பவனத்தொடு மேவி என்பது, இடப்புறம் மூளையில் மனம் புறம் போகாது காற்றுடன் பொருந்தி என்றபடி. நடாவு சிவசங்கின் நாதங் கொளுவி என்பது, யாவற்றையும் நடத்துகின்ற சிவசங்கின் தொனியைக் கேட்டு என்றபடி. தொண்டைச் சக்கரத்தினின்றும் பிராணன் பிரமப்புழை நோக்கிச் செல்லும்போது சங்கோசைபோல் கேட்கும் என்க. கடா - முரட்டுத் தனம். கடாவிடா ஐம்புலன் கட்டுண்ணும் வீடுபடாதன என்பது, ஐம்புலன்களையும் கட்டுகின்ற இடத்தை அடையப் பெருதவர் என்ற படி. இன்பம் பருகார் அமுதமே என்பது, இன்பமாகிய அமுதத்தைப் பருகமாட்டார் என்றபடி.

இடப்புறம் மூளையில் மனம் நிலைத்திருந்தால் சங்கநாதம் கேட்டு இன்பத்தில் திளைக்கலாம் என்பதாம். 30

881. அமுதப் புனல்வரு மாற்றங் கரைமேற்
குமிழிக் குட்சுட ரைந்தையுங் கூட்டிச்
சமையத்தண் டோட்டித் தரிக்கவல் லார்க்கு
நமன் இல்லை நற்கலை நாள் இல்லை தானே.

கு - ரை ; ஆறு :- ஒளிப் பிரவாகம். கரை - சகஸ்ரதளம். அமுதப் புனல்வரு மாற்றங் கரைமேல் என்பது, சந்திரமண்டலப் பிரவாகம் பிடரிக் கண்ணிலிருந்துபாய்ந்து விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தில் என்றபடி. குமிழிக்குட் சுட ரைந்தையுங் கூட்டி என்பது, அதன் கர்ணிகை குமிழ்போன்று உயர்ந்து நிற்பதில் சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சிவன் ஆகிய ஐந்து சுடர்களையும் ஒன்றுபடுத்தி என்றபடி. சமையத் தண் டோட்டித் தரிக்க வல்லார்க்கு என்பது, மூலாக்கினியை வினாத் தண்டு டன் செலுத்திக் காண்பவர்க்கு என்றபடி. நமன் இல்லை நற்கலை நாள் இல்லை என்பது, இறப்பு இல்லை ஒளி பெருகும் காலம் இல்லை என்ற படி.

மூலாக்கினியை சகஸ்ரதளத்தில் செலுத்தி ஐஞ் சுடர்களையும் காண் பவர்க்கு அழிவில்லை என்பதாம். 31

882. உண்ணீ ரமுத முறுமூ றலைத்திறந்
தெண்ணீர் இணையடித் தாமரைக் கேசெலத்
தெண்ணீர்ச் சமாதி யமர்ந்துதீ ராநலங்
கண்ணாற் றெடேசென்று கால்வழி மாறுமே.

கு - னை : உண்ணாரமுத முறுமுறலைத் திறந்து என்பது, அனுபவிக்கத் தகுந்த அமுதம் ஊறும் ஊறலைத் திறந்து என்றபடி. தெண்ணார் இணையடித் தாமரைக்கே செல என்பது, பிரபஞ்சக் கலப்பால் மாறுதல் இல்லாத ஒப்பற்ற சூரியசந்திரர்கள் பொருந்திய சகஸ்ரதளத்தை அடைந்து என்றபடி. தெண்ணார்ச் சமாதியமர்ந்து என்பது, தெளிவான நிரினுள் இருப்பது போன்ற உணர்வுடன் சமாதியில் நிலைத்து என்றபடி. தீராநலம் - சிவம். தீரா நலங் கண்ணற்றொடே சென்று கால்வழி மாறுமே என்பது, முடிவில்லாத ஆனந்தத்தை விளைக்கும் சிவம் உணர்த்தும் வழியில் நின்று பிராண இயக்கத்தை மாற்றுகள் என்றபடி.

சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்தி சமாதியிருந்து நன்மையைப் பெற்றுப் பிராணனை மாற்றவேண்டும் என்பதாம். 32

883. மாறு மதியும் மதித்திரு மாறின்றித்
தாறு படாமல் தண்டோடே தலைப்படில்
ஊறு படாதுடல் வேண்டும் உபாயமும்
பாறு படாஇன்பம் பார்மிசைப் பொங்குமே.

கு - னை : மாறு மதியும் மதித்திரு மாறின்றி என்பது, கீழ்நோக்குதல் இல்லாத சந்திரகலையைப் போற்றியிருங்கள் என்றபடி. தாறு - பிரிவு. தாறு படாமல் தண்டோடே தலைப்படில் ஊறுபடாதுடல் என்பது, பிரிவு படாமல் வினாத்தண்டினுடே சகஸ்ரதளத்தை அடைந்தால் உடல் அழியாது என்றபடி. வேண்டும் உபாயமும் பாறுபடா என்பது, வேண்டிய யோக உபாயங்களும் சிதறாது கிடீடும் என்றபடி. இன்பம் பார்மிசை பொங்கும் - இன்பம் உலகில் எங்கும் பெருகும்.

சந்திர கலையைப் போற்றியிருந்தால் உடம்பு அழியாது இன்புற்றிருக்கலாம் என்பதாம். 33

மூன்றாம் தந்திரம் முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பு

(எண் - பாட்டெண்)

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
அகலிடத்	4	அமுதப்புனல்	881	ஆகின்ற தன்	395
அகன்றான்	448	அமுதாறு	248	,, மின்	680
அங்கப்பு	828	அயலும்	11	,, வத்	674
அங்கிஉதய	338	அயின்ற	872	ஆகுஞ்சன	739
அங்கிசெய்	421	அசனடி	43	ஆகுதிவேட்	215
அங்கிநிறு	223	அரித்த	597	ஆக்குகின்ற	451
அங்கிமதி	864	அரிபிரம	358	ஆணவச் சத்	398
அங்கிமிகா	87	அருமைவல்	548	ஆணவந்துந்	500
அங்கியிற்	858	அருளால்	475	ஆண்டான்	537
அங்கியெழு	862	அருளும்	1௧8	ஆண்டுபல	178
அஞ்சனமேனி	57	அரைக்கின்ற	436	ஆண்டமிகல்	478
அஞ்சனம்போ	727	அலர்ந்திரு	357	ஆதாரயோ	709
அஞ்சுகடி	830	அலைகடல்	363	ஆதித்தன் சந்	410
அஞ்சுடன்	697	அவனிவனு	767	ஆதிபடை	447
அடங்கு	137	அவனை ஒழி	6	ஆதிப்பிரானும்	104
அடப்பண்	148	அவிழ்க்	66	ஆதிப்பிரான் அ	319
அடிசேர்	347	அவ்வவர்	613	ஆதியுமாய்	15
அடிமுடி	88	அவ்வியம்	196	ஆதியை வேத	555
அடியார் பர	48	அழிகின்ற ஆ	742	ஆதியோடந்த	381
அணங்கற்ற	705	அழுக்கினை	254	ஆத்தமனை	201
அணுகினு	420	அளகநன்	849	ஆமாற்றியா	507
அணுமாதி	668	அளக்கும்	779	ஆமுயிர்த்தே	877
அணைதுணை	216	அளவில்	103	ஆமேஅழி	772
அண்டஞ்சுரு	735	அளித்தான்	123	ஆமேவுபா	120
அண்டமொ	521	அளியார்	401	ஆமேமுலகு	373
அண்ணல் அரு	58	அறங்கேட்டு	300	ஆம்னிதி	195
,,	60	அறம் அறி	262	ஆயும்பொருளு	796
,,	64	அறிகின்ற	452	ஆய்ந்துகொள்	296
அண்ணல் இரு	766	அறிந்தபரா	682	ஆய்ந்துரை	802
அதிபதி	18	அறியுருட	469	ஆய்வரும்	700
அதுவரு	788	அறிவது	787	ஆரறிவா	95
அதோமுகங்	524	அறிவாய சத்	617	ஆரியனல்ல	565
அதோமுகமா	525	அறிவார் அமர	512	ஆருமறியார்	786
அத்திப்பழ	160	,,	545	ஆரும் அறியாத	450
அந்தணரா	224	அறிவை	119	ஆர்க்கும்	250
அந்தண்மை	234	அறுத்தன	213	ஆர்த்தெழு	157
அந்திவண்	46	அற்றுநின்ற	253	ஆர்வம் உடை	273
அந்நெறிநி	551	அன்பினுள்	279	ஆலிங்கன	378
அப்பகை	528	அன்புசிவம்	270	ஆவனஆவ	504
அப்பணி	343	அன்பும்அறி	416	ஆவையும்	243
அப்பரிசெண்	409	அன்புறு	282	ஆழிவல	349
அப்பரிசேஅயன்	356	ஆகாயமாதி	400	ஆறங்க	55
அப்பரிசேயயனார்	355	ஆகின்ற கா	677	ஆறதுகால்	703
அப்பனை	36	,, சந்திர	685	ஆறதுவாகு	695
அப்பிளிந்கூர்	136	,,	852	ஆருறதாங்கலை	853

ஆறுமீரு	746	சுட்டிய	171	எங்கே இரு	570
ஆற்றரு	517	சுராறுகால்	722	எட்டாகிய	669
ஆற்றுகிலா	35	,, பெண்	865	எட்டிபழுத்	260
ஆனவிகை	683	சுரைந்திற்	648	எட்டிவை	671
இகழ்ந்த	280	சுரைந்தும்	783	எட்டினுள்	473
இடக்கை	801	சுவது	506	எட்டுத்திசை	441
இடிஞ்சில்	164	உகங்கோடி	759	எட்டெட்டன	855
இடையொடு	665	உகந்துநின்றே	445	எட்டெட்டும்	856
இட்டதவ்	574	உச்சியில்	442	எண்ணியிர	603
இட்டான்	486	உடம்பார்	724	எம்பெருமான்	520
இணங்கி	28	உடம்பினை	725	எய்தியநாளி	186
இதுபதி	19	உடம்பொடு	176	எய்துமதி	851
இயக்குறு	169	உடலாய்	413	எருவிடும்	584
இயமநியம	552	உடலிற்	845	எலும்பு	371
இயலுறு	206	உடல்வைத்	470	எல்லாக்	857
இரண்டா	495	உடையான்	547	எவ்வாறு	130
இரண்டினிள்	696	உணர்விந்து	879	எழுகின்றசோ	702
இராப்பகல்	331	உண்டுலகேழு	389	,, தீ	838
இருக்கில்	93	உண்ணின்ற	449	எழுந்து	72
இருக்கின்றகா	716	உண்ணிரமுத	882	,,	553
இருக்குந்	654	உண்ணிர் அமுத	336	என்பால்	461
இருக்குரு	53	உதமறி	843	என்பே	272
இருத்தி	701	உதிக்கின்ற	610	என்னன்பு	274
இருந்த பிரா	817	உதித்து	794	ஏயங்கலந்	459
இருந்த மன	346	உந்திக்	869	ஏயிருநாளும்	778
இருந்த வக்	75	உந்திச் சுழி	732	ஏய்ந்தபிரா	833
இருந்தனள்	814	உயருறு	760	ஏழானதிற்	647
இருந்தார்	127	உருவம்வளர்	485	ஏறதீர்	458
இருந்தேன்	80	உருவறியும்	625	ஏறியவாறி	774
இருபதின	644	உரைத்தன	549	ஏறுதல்	568
இருமலுஞ்	263	உள்ளத்தின் உள்	509	ஏற்றி	571
இலயங்கர்	422	,, உணரும்	511	ஏனோர் பெருமை	490
இலைநல	204	உள்ளத்தொரு	431	ஐந்துதலை	159
இலைப்பொறி	467	உள்ளுண்மை	328	ஐவர்க்கு	564
இல்லதுசத்	383	உள்ளுயிர்	418	ஐவர்க்கொ	188
இவ்வகை	775	உறுதுணையா	307	ஒக்கஅடி	561
இளைக்கின்றநெ	614	உறுவது	351	ஒக்கநின்	3
இறையவன்	433	உற்றமுப்	399	ஒடுங்கி	666
இன்பப்பிறவிக்	281	உற்றறி	741	ஒண்கடரா	221
இன்பப்பிறவி ப	432	உற்றுநின்	284	ஒண்ணுத	832
இன்பம்இட	267	உற்றுவனை	417	ஒண்ணுநயன	600
இன்புற	487	வாதியம்	870	ஒத்தஇவ்	653
இன்புறுகா	453	வாடெலாங்	145	ஒருக்கால்	585
இன்புறு வ	194	வாழியி	874	ஒருங்கியபாச	439
இன்புற்றிரு	468	வாழிவல	380	ஒருபொழுது	601
சுசனடியார்	534	வானுய்	374	ஒருவனுமே	404
சுசன்அரு	304	வானிர்	809	ஒருவன்	396
,, அறி	288	வானுறல்	804	ஒழிகின்ற	819
,, இய	608	எங்கும்கல	342	ஒழிந்தன	261
,, இரு	105	எங்கும்பர	341	ஒழிபல	463

ஒளித்து	437	கரையருகே	848	கூடங்கிட	162
ஒன்பதுவாசல்	658	கர்ப்பத்து	460	கூடம் எடு	576
ஒன்பதுவாகி	698	கலந்த உயி	592	கூத்தவன்	757
ஒன்றவன்	1	கலந்தது நீ	514	கூத்தன் குறி	755
ஒன்றிய ஈரெண்	185	கலந்தரு	102	கூற்று	369
ஒன்று	863	கல்லா அரசு	238	கூறும்	765
ஒன்றிய நாள்	784	கல்லாத மூட	317	கெடுவது	268
ஒன்றில	756	கல்லாதவரு	310	கேட்டு	471
ஒன்றும்	236	கல்வியுடை	293	கைப்பட்ட	536
ஒங்கிய	659	கழிகின்ற	762	கைவிட்டி	503
ஒங்கு பெரு	390	கழுநீர்	324	கைவிட்டு	151
ஒசையில்	723	களிம்பறு	114	கொண்ட நல்	483
ஒசையும்	771	கற்குழி	211	கொண்டல்	424
ஒடவல்லார்	543	கற்பனை	628	கொண்ட விருத	612
ஒடிச்சென்ற	661	கற்றறிவா	291	கொடியிற்	340
ஒடிவந்	352	கற்றுஞ்சிவ	318	கொலையே	200
ஒதம் ஒளி	707	களிந்த	266	கொல்லான்	554
ஒமத்துள்	222	காக்கலு	713	கொல்லிடு	198
ஒரணைய	559	காக்கை	167	கோணுமன	588
ஒராயமே	407	காட்டலு	782	கோது	16
ஒரெழுத்தொரு	531	காணகிலா	761	கோயிலி	811
ஒலக்க	108	காணநில்	29	கோலவற	505
ஒலியுமான	540	காணலுமாகுங்	780	கோலவளை	484
கடந்து	751	காணலுமாகும்	769	கோழை	208
கடவிற்	14	காணும்பரி	866	சக்கரம்	368
கடலுடை	513	காண்கின்ற	434	சகியு	873
கடலொடு	299	காதல்வழி	712	சதாசிவ	76
கடைவாசலை	607	காமமுங்	326	சத்தமுதல்	135
கட்டக்கழ	591	காமருதத்	691	சத்தன்	333
கட்டவல்	799	காயத்திரி	226	சத்திசிவன்வினை	492
கட்டிட்ட	711	காயம் இர	17	சத்தியமு	228
கட்டுவித்	662	காயாதி	643	சத்தியம்	231
கண்ணி	510	காரணன்	391	சத்தியார்	730
கணக்கறி	316	காரியமான	630	சத்தியை	332
கண்டனுங்	827	காலும்	146	சந்தி என	27
கண்டிருந்	502	காலை எழு	182	சந்தி செய	354
கண்டுகண்டு	578	காலோடு	694	சந்திப்பது	141
கண்டேன்	285	கால்கொண்டு	246	சந்திரன் சூரிய	704
கண்ணது	184	கிடந்தது	718	சமாதி செய்	631
கண்ணன்	763	கில்லேன்	313	சமாதியமா	618
கண்ணுக்கு	599	கிழக்கெழுந்	177	சமைக்க	365
கண்ணில்	656	குசவன்	443	சன்மார்க்க சந்	535
கண்ணுதலா	12	குடையுங்	166	சாதகமான	717
கண்ணுதல்	474	குணமது	816	சாத்திடு	758
கதிர்வன்	868	குயிற்கு	488	சாந்து	34
கருதும் இரு	781	குரவன் அரு	642	சித்தத்தின்	84
கருத்துறுசெ	277	குழவி	482	சித்தந்திரி	652
கருத்துறை	339	குறிப்பறி	290	சித்தம் உரு	325
கருவரை	362	குறிப்பினிள்	587	சித்தர் சிவலோ	125
கருவை	454	குறைந்த	40	சித்திகளெட்	670

சிவமாகி ஸுவ	497	தலைவனுமாயி	829	தூங்க வல்லார்	638
சிவமாம்	62	தவஞ்செப	557	தூங்கிக்	129
சிவமோக	122	தழைக்	187	தூய்மை	556
சிவனெ	5	தளியறி	510	தூரதரி	823
சிவன் முதல்	106	தன்மையதாக	687	தூரத்திற்	384
சிநியார்	306	தன்மையதாக	689	தெக்கணா	798
சினஞ்	41	தன்வழியாக	678	தெருளும்	435
சீக்கை	147	தன்னது	170	தெளிதரும்	846
சுக்கில	464	தன்னை அறி	255	தெளிந்தார்	361
சுழலும்	737	தாங்குந்தன்	419	தெளிவு குரு	139
சுழல்கின்ற	754	தாங்கி இரு	350	தெளிவுறு	526
சுழற்றி	726	தாங்கிய தன்	650	தேடுத் திசை	406
சூடுவன்	50	தாமறி	251	தேய்ந்தற்	179
சூரிய	117	தாமிடர்	544	தேவர் பிரான் த	301
செந்தாமரை	405	தாரகை மின்	860	தேவர் பிரான் நம்	32
செப்புஞ்சிவா	74	தார் சடையான்	546	தேற்றத்	172
செம்பொற்	635	தாவரவில்கம்	515	தொடர்ந்து நின்ரு	26
செய்த இயம	550	தானக் கமல	377	தொடர்ந் தெழு	212
செய்தான் அறி	522	தானே அனு	649	தொன்றிய எல்	323
செல்கின்ற	83	தானே இருநில	10	நடலித்த	616
செல்வங்	269	தானே எழுந்த	719	நடுவு நிலாதி	337
செவி மந்திர	359	தானே திசை	412	நடுவு நிலாமல்	795
செவ்வாய்	792	தானே படை	686	நடுவு நின்றூர்க்	320
சென்று	191	தானே புலன்	140	நடுவு நின்றூர் சில	322
செருறு	636	தானே விடும்	237	நடுவு நின்றூன்	321
சேர்ந்திருந்தே	79	தானெரு காலஞ்	275	நண்ணு சிறு	750
சேவடி ஏத்	376	தானெரு காலந்	415	நந்தி அருளாலே	68
சொல்லலுமா	822	தானெரு கூறு	112	நந்தி அருள்பெற்ற	67
சோதனை	721	தான் தவஞ்	257	நந்தி இணை	73
சோதி இரே	582	திகழும்	720	நந்தி எழு	523
சோதித்த பே	110	திரிகின்ற	348	நந்தி முத	806
சோதித் தனி	630	திருத்திப் புத	837	நம்பனை நானு	286
சோம்பர்	128	திருத்தி வளர்	202	நம்பனையாதி	626
ஞானத் தலை	82	திருநெறியாகி	232	நயனம்	605
ஞான மிலாதா	242	திருநெறியாவ	54	நல்லார்	360
ஞானம் விடை	541	திருந்து தின	743	நல்வழி	637
ஞானியை	538	திருவடியே	138	நற்கொடி	690
ஞேயத்தை	90	திலமத்தனை	501	நாசிக்க	581
தக்கன் றன்	370	தனைக்கும்	258	நாடவல்	764
தண்கடல்	364	திறத் திறம்	731	நாடியின்	657
தண்டுடன்	752	திறந்தரு	244	நாடினின்	667
தணாமதி	875	திங்கரும்	808	நாடும் பிணி	646
தத்தஞ் சய	247	தியவைத்	430	நாட்டம்	604
தத்துவ ஞான	98	தீயிலும்	8	நாட்டுக்	153
தத்துவம் நீக்	334	தீவினையாட	807	நாதத்திற்	382
தத்தை பிரான்	353	தீவினையாளர்	812	நாதமுடி	609
தரணி சலங்	859	துடுப்பிடு	193	நாதன்	408
தலைப்பட்ட	660	துணையது	244	நாடிக்குக்	579
தலைப்பட்டிரு	629	துரிசில்	560		
தலைவனிடம்	773	துறந்தான்	256		

நாயகமாகி	692	பரவப்	264	பூரணசத்தி	663
நாலுங்கட	745	பரனும்ப்பராபர	61	பூவிண்	456
நால்வரும்	70	பரிசறிவானவ	641	பூவுடன்	472
நாவிண்	803	பரியங்க	831	பெத்தத்தசித்	496
நாள் தோறு	239	பருஹ்சி	183	பெருஞ்செல்வ	220
நானும்	37	பரைபசு	49	பெருநெறி	227
நான் கண்ட	738	பள்ளி அறை	611	பெருமான்	303
நான் பெற்ற	85	பற்ற துபற்றி	298	பெருமை	133
நித்த சங்காரங்	427	பற்றதுவாய்	259	பெற்றநல்	63
நித்த சங்காரமும்	428	பற்றய	197	பெற்றமும்	89
நித்த சங்காரம்	425	பற்றினிள்	539	பெற்றூர்	132
"	426	பற்றிப்பத	633	பெற்றிருந்	530
நித்தலு	278	பன்னிரண்டா	577	பேரொளியாகி	693
நிரம்பிய	595	பாடவல்	96	பேர்கொண்ட	519
நிலைபெற	714	பாட்டும்	56	பையினி	820
நில்லாது	314	பாதமுழ	562	பொய்க்குழி	210
நில்லா நிலை	312	பாம்பு	871	பொருள்	203
நிற்கின்ற	292	பாய்கின்ற	480	பொல்லா	199
நின்றசதா	684	பாய்ந்தபின்	479	பொழிந்த	815
நின்றதுதானும்	403	பாடில்லை	844	பொன்னாற்புரி	9
"	438	பார்க்கலு	777	பொன்னைக்கட	271
நின்றனாத்	679	பாலன்	181	போகத்துள்	465
நின்றான்	375	பாடலிக்கும்	867	போகத்தை	826
நின்றயி	394	பாழி	219	போகமுடமாதர்	529
நிரகத்	388	பாமே	429	போகின்ற எட்	457
நிலநிற	734	பிணங்கி அழி	753	போக்கும்	393
நாலுஞ்சிகை	230	பிண்டத்தில்	466	போதந்தரு	142
நாலொன்று	295	பிண்டத்துள்	736	போதிர்ண	217
நாறுமின	847	பிதற்று	94	போதுகந்தேறு	632
நாறும் அறு	729	பிதற்றொ	38	போயரன்	42
நெய்நின்	218	பிரமனும்	372	போவதொன்	681
நேரிழை	78	பிராணன்	567	போற்றி என்	44
பங்கயமாதி	558	பிறப்பது	789	போற்றிசைத்	2
படைத்து	446	பிறப்பினி	25	"	24
பணிந்தெண்	640	"	86	மகிழ்	173
பண்டம்	144	பின்னைநின்	81	மடல்	165
பண்டித	59	புகழநின்	308	மணிகடல்	606
பண்பழி	366	புகுந்தறி	397	மண்டலத்துள்	818
பதஞ்செய்	423	புகுந்துநின்று	411	மண்டலம்	623
"	462	புடையொன்	715	மண்ணாகத்தா	31
பதிபசு	115	புடைவை	209	மண்ணாள	13
பதிபல	33	புணர்ச்சி	283	மண்ணொன்று	143
பத்திரங்	563	புண்ணியன்நந்தி	337	"	440
பத்தினி	532	புரை	134	மண்டலை	508
பத்தும்	854	புவனம்	386	மதினில்	645
பந்தல்	152	புள்ளியும்	566	மதியமும்	710
பயன்அறி	107	புறப்பட்டவாயு	586	மதியினெ	813
பயள்ளளி	392	புறப்பட்டுப்புக்	575	மதிவட்ட	740
பரத்திலே	111	பூசுன	825	மதுவூர்	155
பரத்திற்	491	பூட்டொத்து	624	மத்தளி	189

மந்திரமேறு	672	முன்னெழுநா	824	வானெப்பெ	21
மந்திரம் ஒரெ	533	முன்னெழும்	699	வானவர் என்	109
மந்திரம் பற்ற	69	முன்னையொப்	7	வானின் றழை	30
மயக்குஞ்சு	329	முடங்கடா	241	விஞ்ஞானகன்	499
மயக்குந்தி	330	முலத்திரு	580	விஞ்ஞானர் ஆ	498
மயன்பணி	302	முலத்துமேல	627	விஞ்ஞானர் கே	494
மரணஞ்சரை	706	முலத்துவாரத்	345	விஞ்ஞானர்நால்	493
மலங்கை	118	முலநாடி	583	விடாதமனம்	880
மலையார்	589	முலநாடி	622	விடையுடை	444
மறையோர	233	முலமுதல்	708	விட்டுப்பிடிப்ப	289
மனத்தில் எழு	22	முலன் உரை	99	விண்டலர்	621
மனத்துவிள	602	முன்றுமடக்கு	728	விண்ணினின்	315
மனைபுகுவார்	205	மெய்ப்பொருளா	688	விண்ணின்	113
மனைபுகுவி	744	மெய்ப்பொருள்	676	விதித்த	747
மனையில்	785	மேலாந்த	840	விதிவழி	45
மனையுள்	47	மேலும்	161	வித்தைக்	121
மன்மனம்	620	மேலநில	590	விந்துவும்நாத	619
மன்றத்தே	149	மேலையண்ணு	805	விநிந்து	664
மன்னியவாய்	97	மேல்கீழ்	572	விரும்புவர்	180
மாணிக்கத்துள்	131	மொழிந்தது	71	விழுந்தது	455
மாண்பது	477	யாவர்க்குமாம்	252	விழுப்பமுங்	305
மாதா	481	யோகிகள் கால்	335	விளக்கிப்பர	91
மாரியுங்	65	வகுத்த	476	விளங்கிடும்வா	821
மாலகுவாகி	675	வசையில்	214	விங்குங்கழலை	655
மாலாங்க	77	வட்டங்களே	768	வீரமுந்	850
மால்போத	367	வண்ணன் ஓவி	800	வெங்கதி	836
மாழமலக்கு	733	வந்தமட	101	வெளியில்வெளி	124
மாறிவரு	793	வருத்தித்தவ	634	வெளியை	839
மாறுதிரு	192	வருமதி	598	வெள்ளியுரு	834
மாறுமதி	883	வரையிடை	249	வெள்ளிவெண்	790
மாணின்னகன்	385	வல்லவன்	23	,,	791
மின்னிடை	841	வல்லார்கள்	311	வேங்கட	190
முக்குண	615	வல்லகை	542	வேடநெறி	240
முடிந்த	749	வழித்துணை	297	வேட்கையிசுத்	175
முடிந்திட்டு	673	வழிநடப்	265	வேதத்தை	51
முடிவும்	20	வளத்திடை	158	வேதம் உரை	52
முட்டை	163	வளர்கின்ற	876	வேதாந்தங்கே	225
முதற்கிழ	489	வளியினை	569	,,	229
முத்திக்	344	வாங்கலிற்று	842	வேதாந்த ஞான	235
முத்திய	651	வாசந்தி	150	வேந்தன் உலகை	245
முப்பது	126	வாமத்தில்	573	வேயின்	116
,,	154	வாமத்தோர்	327	வேறுறச்	878
மும்முன்றும்	776	வாய்திறவா	593	வைச்சகல்வுற்ற	156
முளிந்தவர்	527	வாய்த்தறி	810	வைத்திருவரு	835
முறைமுறை	748	வாரணி	402	வைத்தகை	770
முற்பதி	861	வாரத்திற்	797	வைத்தபரிசே	100
முன்படைத்	276	வாழலுமாம்	594	வைத்துணர்	309
முன்பு பிறப்பு	287	வாழ்த்த	39	வையகத்தே	207
முன்னம்வந்	596	வாழ்வும்	174		
முன்னவஞர்	518	வாள்கொடு	379		